UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Het Paradys Der Gheestelycke en Kerckelycke Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des gheheelen Jaers

Afhakker, Aegidius

T'Antwerpen, 1638

Nutzungsbedingungen

urn:nbn:de:hbz:466:1-55104

Visual Library

Th. 3221[2]

7

Alemariæ a 642. — j-14-0.

L. Becanj.

J. 529. a.

HET PARADYS DER GHEESTELYCKE EN KERCKELYCKE LOF-SANGEN,

Op de principaelste Feest-daghen des gheheelen Jaers.

Gheplant door SALOMONEM THEODOTVM, Licentiaet in der H. Godtheyt.

Den vierden Druck, Verbetert ende vermeerdert.

T'ANTWERPEN,

By HENDRICK AERTSENS. 1638.

APPROBATIE.

DEse *Gheestelijcke ende Kerckelijcke Lof-sanghen* van de principale Feest-daghen des gheheelen jaers, *ghedicht om den mensch tot devotie te brenghen, ende 't hert met den gheest door danckseginge in den Heer te verheughen, zijn bequaem om ghedruckt: ende tot dien eynde ghesonghen te vvorden. Den VII. Meert, M. DC. XXI.*

CHRISTOPHORVS FABER,
Lovanienſis S. Theol. Licent. lib. Cenſ.

HEt *ghene in deſen tvveeden deerden ende vierden Druck hier by ghevoeght is, vinden vvy mede bequaem en vveerdigh om in 't openbaer geſongen te vvorden.*

CHRISTOPHORVS F. Lovanienſ.
qui ſupra. II. Octob. M. DC. XXVI.

Iac. 5. 13. *Iſſer iemandt onder u-lieden wel gemoet? die ſinghe.*

Pſal. 46. 7. *Singht lof onſen Gode, ſinght lof; ſinght lof onſen Koningh, ſinght lof.*

AENSPRAKE TOT DEN LESER,

Van den In-houdt deſes Boecks.

GHY hebt hier (gunſtighen Leſer) tereeren Godts ende ſijnder Heyligen eenige Lofſangen, op de uytnemenſte tijden des jaers, by na gheſtelt in ſulcken vervolgh, als gheſtelt zijn de Getijden ofte Leſſen in 't *Roomſche Brevier*. Te weten, eerſt als *Proprium de tempore*, nopende de eygenſchap des Heyligen tijts: daer na, als *Proprium Sanctorum*, eenige Heylighen in 't particulier aengaende. Ten derden, als *Commune Sanctorum*, van verſcheyden ſta-

ten der Heylighen in 't ghemeyn handelende. Hier na volgen noch, voor de Sondaghen ende alle bequame tijden, eenighe Lof-ſangen, betreffende de Chriſtelijcke devotie tot verſcheyden deughden, beſtaende ſoo in oeffeninge des *Geloofs*, ons van de *H. Kercke* voorgedraghen, als in't aenmercken van onſe vier uyterſten: om daer door te komen tot een waerachtigh berouw ende *leedtweſen* van onſe ſonden, ende alſoo tot *verachtinghe* deſer verganckelijcker *Werelt*, ende een brandende *liefde tot Godt*, om ſijn gheboden vromelijck te onderhouden, ende ſoo vruchten voort te brengen in *patienci'* ofte *verduldigheydt*. Ten leſten, om goede kennis te hebben van een Chriſtelijck gheloof ende leven, volght den *Catechiſ-*

mus,

mus, welcke beſloten wort met de Pſalmen in de Veſper ende Compleet, op Feeſt-daghen in de *H. Kercke* ghebruyckelijck, &c.

Om 't welcke vervolgh des boecks te moghen hebben, ſoo hebbe ick eenſdeels deſe Lof-ſanghen verſch ghemaeckt: anderſdeels uyt ſommige boecken ende ſchriften uyt geleſen ende by een vergadert. Onder de welcke, hoe wel eenighe, oock binnen korten tijde van verſcheyde gheleerde mannen gemaeckt zijn. Soo heb ick nochtans (ghelijck men ſeght dat vier oogen meer ſien als twee) veel van die op nieuws overſien, en tot bequamer maet-klanck ofte klaerder ſin, op verſcheyden plaetſen (ſoo ic meyne) gebracht, vermijdende (na mijn vermogen) alle vreemde, als Vlaemſche ende

diergelijcke, voor den gemeynen man deſer Provincien, ongehoorde ofte duyſtere woorden. Inſgelijcks 't geheele boecksken overghevende aen alle verſtandighe ende in de Dicht-kunſt ervarene mannen, om daer inne te veranderen, te vermeerderen ofte te verminderen ſoo veel ſy tot profijt der H. Kercke ſullen goet vinden. Maer die 't verſtandt daer af niet en hebben, ende daerom by avonture de kunſt die ſy niet en hebben, ſullen willen verachten, na het Latijnſch ſpreeckwoordt: *ars non habet oſorem niſi ignorantem*, wil ick ghebeden hebben dat ſy ghedachtigh zijn, dat de ſtemme des Ravens met den ſangh der Nachtegalen niet en pleeght overeen te komen.

VOOR-REDEN,
Van het wit ende eynde deses Boecks.

MEN siet dat de menschen van alle natien (als van den Autheur der naturen beweeght zynde) den sangh ghebruycken, ofte als een vermakelycke verweckinghe der zielen tot hare wercken, ofte als een uyt-berstende vrucht ende ontluyckende bloeme uyt de levendighe aerde van onsen wille, nu opgheweckt zynde door de klare Sonne des verstandts, licht schijnende door de bewegelycke locht der gheneghentheden, alle duystere wolcken des droefheyts daer uyt verdreven zynde. Wie sal dan onse Neder-landers het singhen kunnen ofte moghen verbieden, al sy 't selve ter gheleghener tijdt ende plaetse te wercke stellen? Insonderheydt, dewijl de H. Schrifture op verscheyden plaetsen alle menschen vermaent om Godt met Lof-sanghen te prijsen. Sullen sy dan Lof-sanghen singhen soo moeten sy die oock hebben. Ende

van waer ſullen ſy die krijghen? 't en zy die ghenighe die haer op de Dicht-konſt verſtaen ende door geleertheydt het goet van het quaet kunnen onderſcheyden, haer geweerdigen hunnen arbeyd daer aen te beſteden? 't VVelck alſo tot noch toe ſeer ſober geſchiedt is, ſoo hebben de ſlechte menſchen, in Liedekens te dichten dickwils haer ſelven ſlechtelijck moeten behelpen. Alſoo tot noch toe qualijck yemandt ghevonden is, die onſe Neder-landers, om Godt ende ſijne vrienden ofte de deughd te loven, ende alſoo tot een ſuyvere, eerlijcke, ende Goddelijcke liefde, tot cieraet der zielen, verweckt te worden, den wegh met behoorlijcke kunſte bereydt heeft. VVant behalven 't Prieel der geeſtelijcke melodijen, *voor ſes Iaren, ende* Iuſti Harduinij Goddelijcke Lof-ſanghen, *voor-leden jaer 1620. in Vlaenderen eerſt uyt ghegheven, hebbe ick gheen Geeſtelijck Liedt-boeck, met behoorlijcke kunſte der dichtinghe ghemaeckt, kunnen vinden. Ick ſwijghe noch andere fouten van onwetenheydt, in veel van de oude liedt-boecken begaen, de welcke den verſtandighen miſhaghen.*

Aen-

Aengaende in't hyſonder't gebruyck deſer ofte diergelycker lof-ſanghen in de Kerckelycke vergaderinghe, hoe veer't ſelve ſal moghen gheduldt worden, wil ick die genige laten oordeelen die dat toe-ſtaet te oordeelen: als niet willende in't minſte verhinderen het loflyck ende treffelyck ghebruyck des Latynſchen ſanghs in den gemeynen Godts-dienſt der H. Kercke. Den welcken in zyn geheel blyvende, onder de kinder-leer, en in vergaderingen der Broederſchappen ofte andere ghelegentheden, eenige van duſdanighe lof-ſanghen te ſinghen dunckt my niet onbequaem, om (nevens andere Gheeſtelycke vruchten) hen den moed te doen ſincken die daer roemen op hunne Nederlandſche Pſalmen: als of den Koningh David ſelver die voor hen-lieden op eenen Neder-lantſchen rym geſtelt hadde, ende als of het al't ſuyver Godts woort ware, 't ghene ſy daer in ſinghen: Waer van ſy nochtans gheene ſekerheyt en kunnen hebben. Want nademael de Pſalmen van den Koningh David in't Hebreeuſch gheſchreven zyn, ſoo en kan men niet ſeker weten dat de over-gheſette Pſalmen, ofte Davids Pſalmen, ofte Godts

woordt ghenoemt moghen worden, 't en zy men voor seker weet dat de oversettinghe na den rechten sin, ende door den selven H. Gheest, diese door den Propheet David ghesproken heeft, gheschiedt zy. Als blyckt 2. Petr. 1. v. 20. 21. Ende wie sal dit van de oversettinghe der twistige ende gescheurde Ketters kunnen hopen, ick swyghe seker weten? Bysonder als men aenmerckt dat om de eene tael op rym in d'ander over te setten, groote veranderingh, af-doen ende toe-doen der woorden vereyscht wordt. Ende hier-enboven in de Psalmen, soo sy in 't Hebreeusch gheleesen worden, vele sware ende twyffelachtige spreucken ghevonden worden, in de welcke den Over-setter uyt verscheyde sinnen eenen sin na sijn verstandt ramende, lichtelyck kan bedroghen worden, ende oock andere bedrieghen. Dewyl dan den rechten sin der Euangelischer Historien, de wercken der Apostelen, &c. niet minder Godts woordt en is als den rechten sin der Psalmen Davids, blyckt ghenoeghsaem, dat de Lofsanghen die de mysterien des Nieuwen Testaments verklaren, niet minder Godts woordt en moghen ghenoemt worden als de

Nederlantſche Pſalmen, als ſy niet minder met den rechten ſin der H. Schrifture over een en komen. Ende hebben als dan de gemelde Lof-ſangen noch een groot voordeel boven die over-gheſette Pſalmen, nopende de myſterien daer ſy van handelen. VVant aenghеſien den Koningh David *in ſijn Pſalmen den lof ende eere Godts ſoo verre alleen verbreyde als God ſijn heerlyckheyt in dien tyde vertoonde, ende den ſtaet des Ouden Teſtaments toe-liet, in't welcke in figuren, als door eenen doeck, de glorie des Nieuwen Teſtaments duyſterlyck geſien wiert: Maer nu inde Euangeliſche ſchriften veel klaerder de heerlyckheydt des Heeren vertoont is in't myſterie van de H. Drievuldigheydt, van de Menſch-wordinghe, leven, doot, verryſeniſſe ende Hemel-vaert onſes Middelaers Ieſu Chriſti, van de inſtellinghe der H. Sacramenten, van de ſendinghe des H. Geeſts, &c. Soo is ghenoeghſaem te mercken dat de weerdigheydt des Nieuwen Teſtaments een klaerder lof des Heeren voor deſe weldaden vereyſcht, als de Ioden ghehadt hebben, ende noch daghelycks ghebruycken. De welcke nochtans der Pſalmen Davids*

in't Hebreeusch singhende, meerder oorsake hebben om haer op Godts woordt te roemen, als de Ketters hare onsekere oversettinghe singhende. Kennelijck is't oock dat de Christelijcke waerheydt meerder als de loodsche tot devotie ende liefde Godts is verweckende. VVaerom den H. AVGVSTINVS *in't beginsel sijnder bekeeringe (niet tegenstaende datter oock de Psalmen Davids in de Kercke van Milanen ghesongen wierden) nochtans te kennen gheeft, dat hy meerder beweegt is geweest door de Hymnen ende Lofsangen, versch van den* HAMBROSIVS *gemaeckt, als door de Psalmen: in't negende boeck sijnder belijdenisse, cap. 6. aldus schrijvende:* Hoe seer schreyde ick onder de Hymnen ende Lof-sangen, grondelijck beweeght zijnde door de soetluydende voysen uwer Kercke! Dese voysen luyden in mijne ooren, ende uwe waerheydt vloeyde al smeltende in mijn herte. Hier uyt rees ende ontstack een affectie der Godtvruchtigheydt, ende mijne tranen liepen over mijne wanghen, ende my was wel met haer, &c. *Voorts ghelijck den Koningh David*

in ſijne Pſalmen ſomwijlen verhaelt de deughden van Abraham, Iſaac, Iacob, Ioſeph, Moyſes, Aaron, ende andere Heylighen des Ouden Teſtaments, ſoo vereyſcht de reden oock, dat Godt in ſijne Heylighen des Nieuwen Teſtaments met Lof-ſanghen ſal ghepreſen worden, ende de Chriſtenen alſoo verweckt, om na 't exempel der Heylighen weerdigh te wandelen in den roep daer ſy van Godt in gheroepen zijn. Op dat ſy den enghen wegh in de ghemeynſchap der Heylighen wandelende, hier namaels oock by de Heylighen ter goeder herberghe ſouden moghen gheraken; ende aldaer onder onſen Hooghen-Prieſter IESVS Chriſtus *voor den throon der H. Drievuldigheydt, in 't geſelſchap der Enghelen, het eeuwigh* Sanctus *in der eeuwigheydt ſinghen.*

AMEN.

Den DRVCKER ſpreect aen den SANGHER ofte LESER.

DEoorſaken, goetgunſtigen Sanger, waerom ick onderſtaen hebbe Het Paradijs der Gheeſtelijcke, ende Kerckelijcke Lof-ſanghen, van deſen Hoogh-gheleerden Autheur, ten vierde mael te herdrucken, Zyn deſe: Inden eerſten, (behalven dat de exemplaren van den eerſten, ende tweeden, ende derden druck meeſt Zyn uytgheſleten, het welck eene gemeyne oorſake is) want ick van verſcheyden kunſtbeminnende perſonen onderricht ben, datter veel aenteyckeninghen der bladen ontbraken, waer men die voyſen moſte vinden; datter oock fauten in de Noten waren; ende dat de Tafel des boecks niet vol en was: waer in ick in deſen Druck ſoo hebbe verſien, dat yder-een vernoeght ſal Zyn ſoo ick verhope. Hier-enboven is deſen Druck verryckt met vele ſchoone nieuwe Liedekens, voor deſen noyt ghedruckt, ſoo van den ſelven Autheur, als van anderen in die kunſt ervarene mannen ghedicht; ende dat ter eeren van die aller-heylighſte Dominicanen, Franciſcanen, ende die van de Societeyt Ieſus. Oock ſult ghy vinden inde Tafel deſes boecks om te hebben kenniſſe wat nieuwe Liedekens telcke druck Zyn by-ghevoeght deſe navolgende tekens, den tweeden druck ✣, den derden druck ✣✣, den vierden druck ✣✣✣. Hebbe oock voor aenghe-ſtelt in een Tafel alle de wereltſche toonen, op de welcke vele Liedekens, die in dit vermakelyck Paradys gheplant ſtaen, haren maet-klanck gheraemt is. Op dat alſoo de ghene die eertydts hare ſtemmen met ydele Liedekens misbruyckten, nu door 't gheſangh van deſe verweckt Zynde, als in de welcke de weldaden Godts verhaelt worden, haren Schepper weder ſouden loven.

Tafel der Liedekens gaende op wereldtsche voysen.

A.

Aenhoort doch mijn geclagh. 173
Als ic u eerst begon te minnen. 502.646 654
Amarillida bella. 666

B.

Blijschap van my bliet. 70
Boerinneken als ghy/ &c. 648

C.

Cornette musicael. 590

D.

Den tijdt is hier. 181.408.460 700
Die Mey die Mey. 306
Doen Daphne d'oberschoone maeght 113.662
Den lustelijcken Mey. 176
D'Engelsche Fortuyn 119.677
De fiere Nachtegale. 494
De Nachtegale die sangh. 709

E.

Edel Iherson. 308
Een droevigh liedt heb ick gedicht. 657

F.

Fortuyn helas pourquoy. 653

G.

Geest my te drincken. 544

H.

Het vyer brant seer. 364 372
Het was een rijcke koopmans. 455

I.

Ick suchte sucht op sucht. 124
Ick had voor desen / oft d'Engelschen Klockendans. 470
Ick heb de groene straten. 611.702
Ick ginghen noch huyden morghen. 614
Ick stondt op hoogher berghen. 630
Ick slaep/ick waeck. 80

Ick

Ick lijd in 't herte pijn. 227

M.

Mocht icker schoon. 185
Mijn droefheyt moet ick klaghen. 286
Mijn oochskens weenen/mijn hert. 650
Mijn sinnen zijn mijn ontstelt//ghequelt. 569
Moet ick dus trueren. 587

N.

Nerea schoonste van. 106.237.529.627.

O.

O schoonste Personagie. 20.76.222. 229.444.524.
O cierelijck cieraet. 466

P.

Prinsesse die mijn ziel gebiet. 410
Pavange d'Spangie. 632
Pour un plaisir. 519

R.

Rosemonde neemt eens acht. 357

S.

Schoon lief wilt my troost. 219.558.620.635
Seght my wel schoonste Nymphelijn. 361
Schoon Jonckvrouw ick moet. 688
Soet Robbertjen. 695
Si tanto gratiose. 166
Soo diep inde groen heyden. 719

T.

Te Mey als al de Vog'len. 597.698.
't Was een Ridder/een Koninghs. 571

V.

Venus ghy en u kindt. 224
Venus der minnen Goddinne. 395

W.

Wilhelmus van Nassouwen. 4
Waer icker een Koningh. 203
Weest Nymph' gegroet. 488

GEESTELYCKE
ENDE
KERCKELYCKE LOF-SANGEN,
onderscheyden
na de veranderinge des tijdts.

Eerst beghinnende van den Advent/
oste toekomst des Heeren/door sijne Mensch-wordinge.

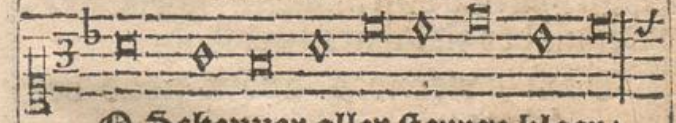

O Schepper aller sterren klaer/
Condi- tor alme side- rum,

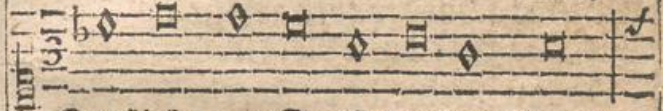

Een licht der Christelijcker schaer/
Æ-ter na lux credentium,

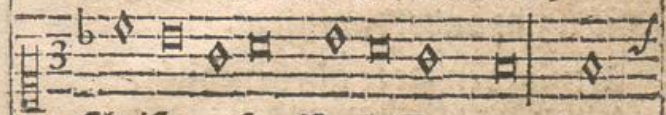

Christe onsen Verlosser goet: Hoort
Christe redemptor omnium: Ex-

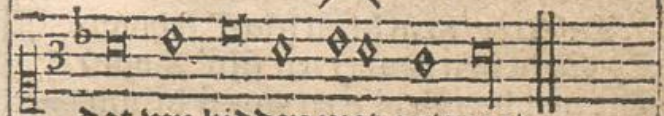

dat wy bidden met ootmoet.
audi preces supplicum.

O Schepper aller sterren klaer,
Een licht der Christelijcker schaer/
Christe onsen Verlosser goet:
Hoort dat wy bidden met ootmoet.

Ghy waert bedroefdt dat door de doodt
De werelt was in grooten noodt:
Ghy quaemt ons maken al ghesondt/
Die na der ziel waren gewondt.

Doen 's werelts avont-stond verscheen/
Quaemt ghy ons Brupdegom aentreen
Wt uwe Moeder eerbaerlijck/
Die Maghet oock bleef supverlijck.

Door u gheweldt en stercke kracht/
Die knie'en moet bupgen all' geslacht/
In Hemel en in 't Aerdtsche dal/
Die u zijn onderdanigh al.

Heylighen Heer ghebenedijdt/
Rechter van toekomenden tijdt:
Wy bidden u doet ons bystandt/
Teghen 't ghewelt van den vyandt.

Lof/eere/kracht en glori' schoon/
Zy Godt den Vader/en sijn' Soon/
Die met den Heyl'gen Geest dibijn
Eewigh/Eenigh/Drievuldigh zijn.

Con-

Onditor alme ſiderum,
Æterna lux credentium,
Chriſte redemptor omnium:
Exaudi preces ſupplicum.

Qui condolens interitu
Mortis perire ſæculum,
Salvaſti mundum languidum,
Donans reis remedium.

Vergente mundi veſpere;
Uti ſponſus de thalamo
Egreſſus honeſtiſſimâ
Virginis matris clauſulâ.

Cujus forti potentiæ
Genu curvantur omnia:
Cæleſtia, terreſtria;
Nutu fatentur ſubdita.

Te deprecamur agie
Venture judex ſæculi,
Conſerva nos in tempore,
Hoſtis à telo perfidi.

Laus, honor, virtus, gloria
Deo Patri & Filio,
Sancto ſimul Paraclito,
In ſęculorum ſęcula.

Meditatie van de H. Maghet MARIA, in de welcke haer den Enghel quam groeten.

Op de wijse:

Het viel een Hemels douwe, &c.

Ofte:

Als het hier op Nooten begint.

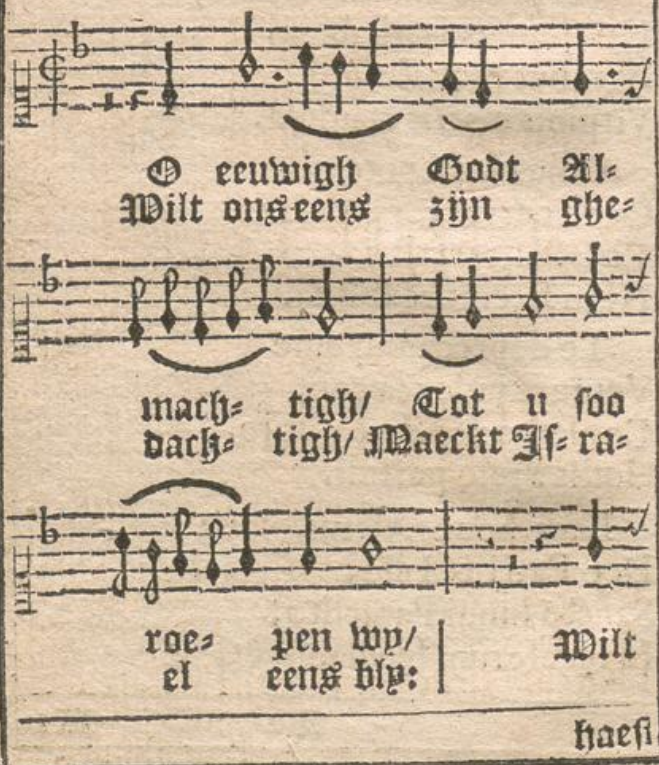

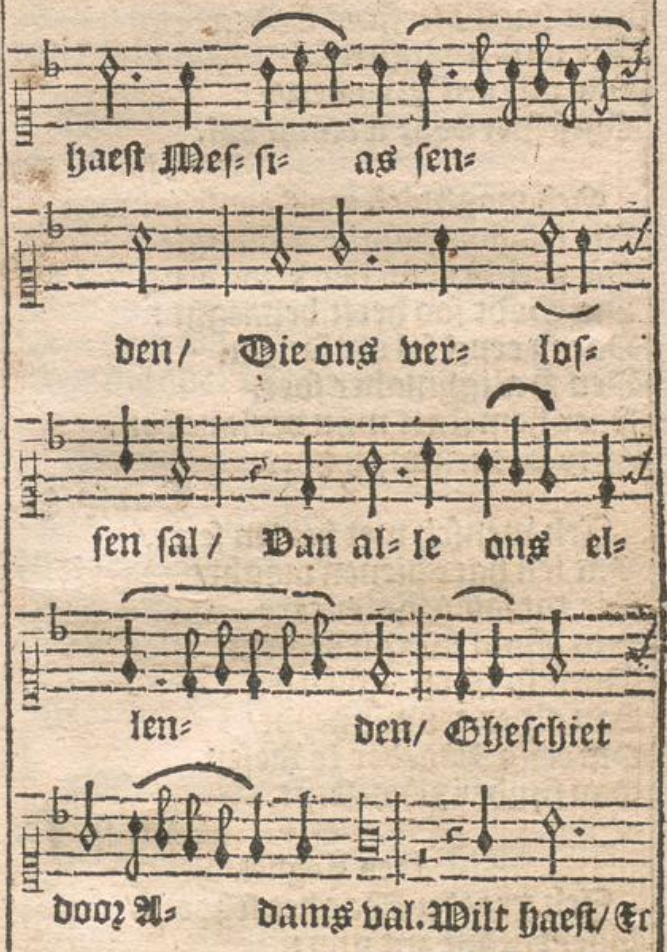

O Eeuwigh Godt Almachtigh/
Tot u soo roepen wy:
Wilt ons eens zyn ghedachtigh/
Maeckt Israel eens bly;

Wilt haest Messias senden
Die ons verlossen sal
Van alle ons' ellenden/
Gheschiet door Adams val.
Wilt haest/&c.

Och moght ick eens aenschouwen
Die schoone jonghe Maeght/
Die edel Vrouw der Vrouwen/
Die Godt soo heeft behaeght:
Dat sy eens sal ontfangen
Den Salighmaker soet.
Waer hem staet mijn verlanghen.
Hy is dat eeuwigh goet.
Dat sy/&c.

Ick wensch met herten seere/
Dat ick haer dienen moght/
Die tot soo grooter eere
Van Godt sal zijn besocht.
Want sy is upt-gheleesen
Van alder eeuwighedt/
Om eens Moeder te wesen
Van sijnder Majesteyt.
Want sy/&c.

Den Enghel.

Ick groet u Maghet schoone/
Ghebenedijt zijt ghy:
Den Vader upt den throone
Die is u altijdt by:
Hy heeft u uptverkoozen/
Want ghy vol graci' zijt.

Van

Van u sal zijn gheboozen
Christus ghebenedijt.

MARIA.

Wat zijn dit vooz nieuw-maeren/
Seght my 't verstant hier van/
Hoe is't dat ick sou baeren/
Daer ick nopt kende man?
Ick heb Godt op-ghedzaghen
Van joncks mijn' suyverhept:
Om hem soo te behaghen/
Tot mijnder saligheydt.

Den Enghel.

Schoon' Maeght wilt u verblijden/
En zijt toch niet bevzeest:
Den Heer sal u bevzijden/
En sepnden sijnen Gheest.
Sijn kracht sal u omschijnen/
Dan hem sult zijn verbult/
En baeren sonder pijnen:
Moeder Godts wesen sult.

MARIA.

Mijn hert is seer ontsteken
Als ick u heb ghehoozdt:
Met blijschap wil ick spzeken:
My gheschied' naer u woozdt:
Mijn ziel maeckt gzoot den Heere/
Ick wil hem roepen aen/
Want hy sijn' Dienstmaeght teere
Veel gzaci' heeft ghedaen.

Mijn ziel/ &c.

Den Dichter.

Ter eeren laet ons singhen
Van die schoon' Maghet reyn:
Op dat sy ons wil bringhen
In dat schoon Hemels pleyn/
Daer vreughd is boven maten/
Voor die tot Godt hem keert.
Geen hert en kanse vaten/
Soo die Schriftuere leert.
Daer vreught/ &c.

Engelsche groet/ende Avondghebedt/ tot de H. Moeder Godts ende Maghet Maria.

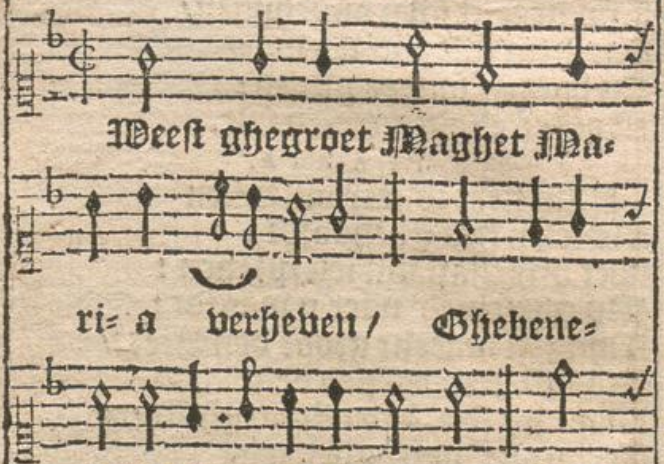

zijt

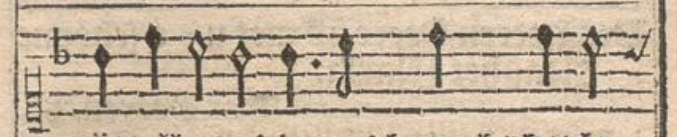

zÿt alleene die ons bzenght het le-

ven. Soete landouwe. Ghy

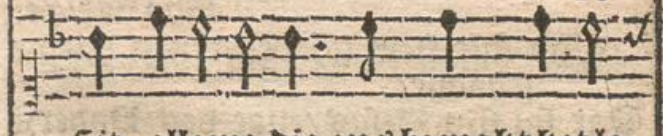

sÿt alleene die ons bzenght het le-

ven. Soete landouwe.

WEest ghegzoet Maghet Maria verheven/
Ghebenedÿde boven alle bzouwen;
Ghy zÿt alleene die ons bzenght het leven.
Soete Landouwe.
Ghy zÿt/ &c.
Gzatien veele wt des Hemels thzoone
Zy u gheschoncken/ minnelÿck / en blye.

Der Heeren Heere is met u; o schoone
Maghet Maria.
Der Heeren/&c.
Hoort/ wat een boodtschap/ Gabriel
gepresen
Is vanden hooghsten brenghende / be-
minde:
Ghy sult ontfangē/ ende Moeder wesen
Van eenen kinde.
Ghy sult/&c.
Ghy sult hem gheven eenen naeme
schoone/
Dat sal sijn Jesus / nae des Vaders
wensche:
Hy werckt des werelts salichept ydone
Godt ende menschē.
Hy werckt/&c.
Troost ons/Maria/ helpt ons/ Ma-
get repne:
Laet desen bode spoedich weder keeren:
Seght/ soo gheschiedet: seght siet hier
de klepne
Dienstmaeght des Heeren.
Seght/&c.
Wilt nu van bovē Hemelē bedouwen:
Ende ghy wolckē regent dē vercoozen;
Die om de menschen / soo van eender
Dzouwen
Wilt sijn ghebozen.
Die om/&c.

Loff Godt den Vader/ loff den Sone mede:
Lof zy u heyligh Geest in allen tyden.
Uof u Maria/ laet ons eens in vzede
Met u verblijden.
Lof u/ &c.

In den Advent,

Op de toekomste van onsen Salighmaecker.

Op de wijse:

O Heer aensiet doch Syon teer.

NV laet
Niet meer u dzoeff ghewaet
O Juda treuren/
Want siet de deuren
Des Hemels sullen nu haest open scheuren.
Dus laet mijn Herte der
Vermaeckingh oock van ver
Wat vzeughts ghebeuren.
Dus laet/ &c.

En siet/
Godt heeft aen Achas pet
Belooft te voozen;

Dat hy sijn ooren
Voortaen sal neyghen neer / om ons te
hooren:
En senden ons dien Heyl/
Die Satans wegh ontweyl
Heel sal verstooren.
En senden/&c.

Hy sal
Hier in dit aerdtsche dal
Oprecht'lijck weeten
Al ons secreten:
Want honich ende mellick sal hy eeten/
Waer door dat hy het goet
Sal weten metter spoet
Van 't quaet te meeten.
Waer door/&c.

Een Maeght
Sal haest/want sy al draeght
Ons dit kint baren:
Dat onse haren
Wel tellen kond' eer wy gheboren
waren.
Dus maeckt u ziel perfeckt/
Want vint het die bevleckt
't Sal u beswaren.
Dus maeckt/&c.

Op den vierden Sondagh vanden Advent.

Stemme:

Conditor alme siderum. pag. 1.

O Alderbesten Ian Baptist!
Die opt van vrou geboren bist/
Maeckt my des Heeren wegh bekend/
In desen heyligben Advent.
Leert my/dat krom is/ maken recht/
D'oneffen paden glad en slecht/
De dalen vol/de bergen laegh;
Op dat mijn leven God behaegh.
Krÿght my/ tot dwangh van't snode vlees/
Voor 't oordeel Gods een stage vrees:
Op dat ick wie en wat ick ben
Gedachtigh/my tot IESVM wen.
Tot IESVM, door wiens heyligh woord/
Den blinden siet/den doven hoord/
Den stommen spreect/ den krepel gaet/
Den Lazarus zÿn sweeren laet.
God Vader/die ten Hemel leeft/
End' ons uw' soon upt liefden geeft/
Gunt dat ick met een waer berou
D vlees-geworden woord aenschou.

Gundt

Gundt dat die reyne Maeghde-
vzucht/
Mijn ziel vervul met alle tucht:
En die'k nu als Verlosser wacht/
Wy spare van sijn Rechters maght.

Van de ghebooxte ons Heeren IESV Christi, Op Kers-nacht.

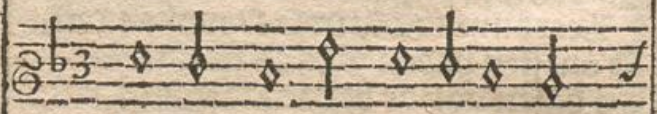

Magnum nomen Domini Em-

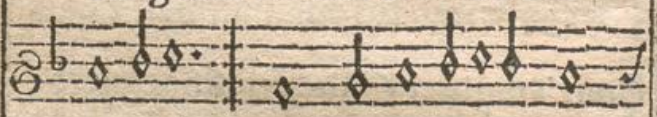

manuel. Quod annunciatum est

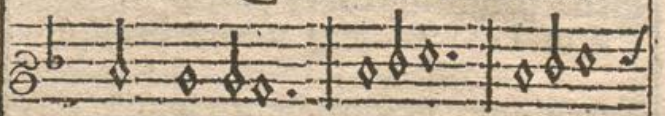

per Gabriel. Hodie, Hodie,

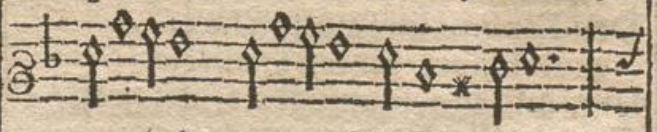

apparuit, apparuit in Is- rael.

Sunt

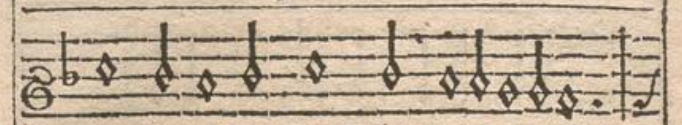

Sunt impleta, quę prędixit Daniel.

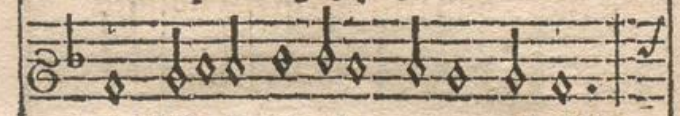

De Maria Virgine natus eſt El.

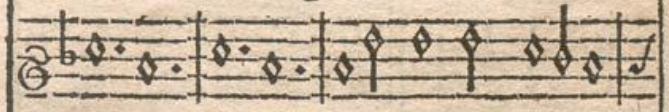

Eia, Eia, Virgo Deum genuit,

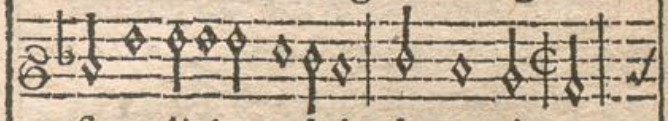

ſicut divina voluit clementi- a.

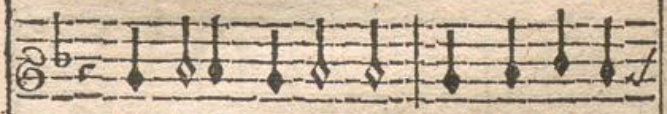

Gaudete, gaudete, Chriſtus natus

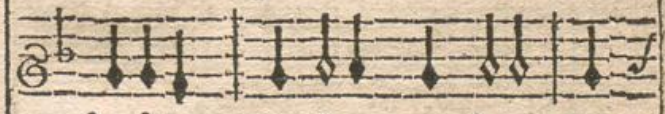

hodie. Gaudete, gaudete, Ex

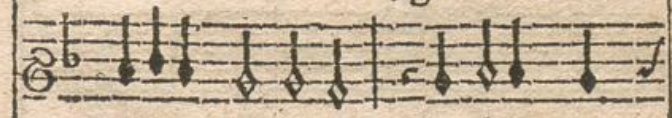

Maria Virgine, Gaudete, gau-

dete,

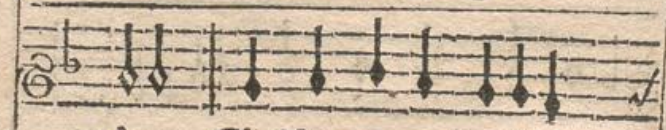

dete, Christus natus hodie.

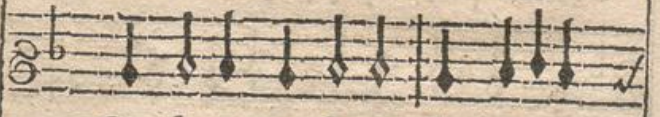

Gaudete, gaudete. Ex Maria

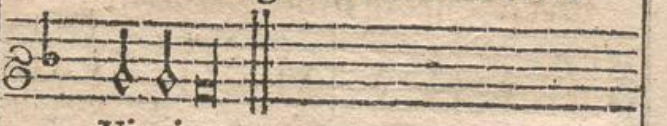

Virgine.

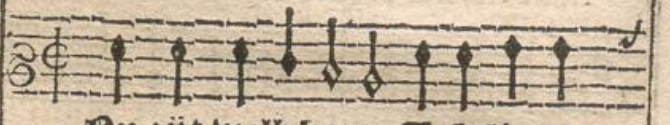

Nu zijt wellekome Jesu lieven

Heer. Ghy komt van alsoo hoo-

ghe/van alsoo veer. Nu zijt wel-

leko-

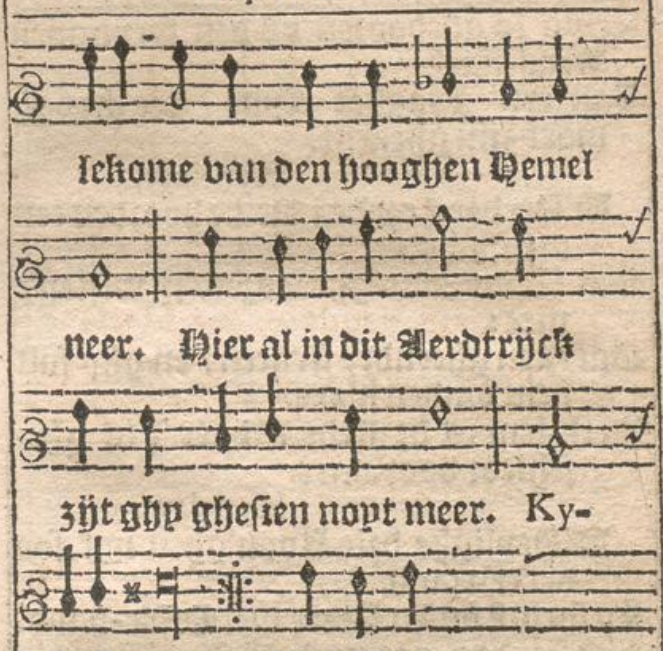

NV zÿt wellekome Jesu lieven Heer.
Ghy komt van alsoo hooge/van alsoo veer.
Nu zÿt wellekome van den hoogen Hemel neer.
Hier al in dit Aerdtrÿck zÿt ghy gesien nopt meer.
Kyrieleys.
Christe Kyrièleison laet ons singen hÿ/
Daer meed' oock onse Lepsen beginnen wy:

Jesus is gheboozen op den Heyligben Kers-nacht/
Van een' Maghet repne / die hoogh moet zijn gheacht.
Kyrieleys.
D'Herders op den Velde hoozden een nieuw liedt/
Dat Jesus was gheboozen/ sy wisten't niet:
Gaet aen gheender straten / en ghy sult hem vinden klaer/
Beth-lem is de stede / daer 't is gheschiedt voozwaer.
Kyrieleys.
D'Heylighe dzie Koon'ghen upt soo verren land.
Sy sochtē onsen Heere met Offer-hand.
S'Offerden ootmoedelijck Myzrh' / Wieroock ende Goudt/
T'eeren van dat Kinde dat alle dingh behoudt.
Kyrieleys.

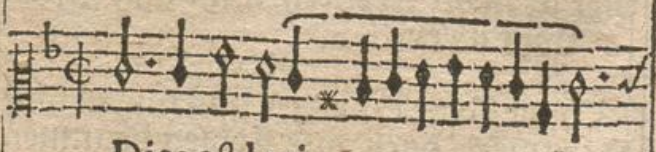

Dies est læti-

tiæ.

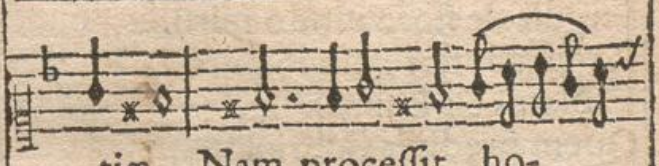

tiæ. Nam proceſſit ho-

di-e. Chriſtus Rex de Virgi-

ne. Sine viro, ſine viro, Virgu-

la de flore modo miro. Virgula

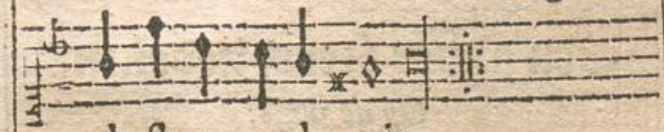

de flore modo miro.

Dies eſt lætitiæ.
Nam proceſſit hodie,
Chriſtus Rex de Virgine.
Sine viro, ſine viro,

Virgula de flore modo miro.
Virgula de flore modo miro.
Natus est Emmanuel.
Quem prędixit Gabriel
Vt testatur Daniel. Sine viro, &c.
Castitatis lilium
Peperit nunc filium.
Christum Cœli Dominum.
Sine viro, &c.
Res miranda creditur
Virgo nihil læditur,
Verbum hanc ingreditur.
Sine viro, &c.
Virgo mater nescia
Corruptelæ, gratiâ
Spiritus fit gravida. Sine viro, &c.

Een ander Kers-liedeken.

Op de wijse:

O schoonste Personagie, &c.

O soe- te harmonije! Van
O Choor der Eng'len blije; Ghy

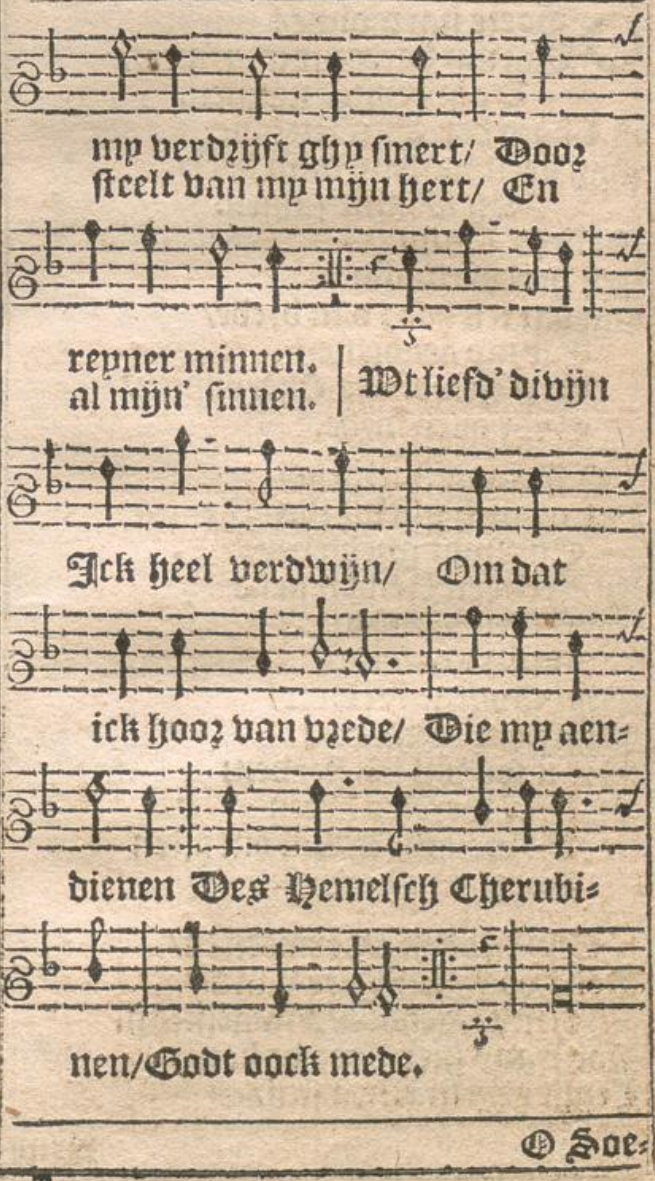
my verdrijft ghy smert/ Door
steelt van my mijn hert/ En
reyner minnen.
al mijn' sinnen.
Wt liefd' dijn
Ick heel verdwijn/ Om dat
ick hoor van vrede/ Die my aen=
dienen Des Hemelsch Cherubi=
nen/Godt oock mede.

O Soete harmonije!
Van my verdrijft ghy smert/
Door reyner minnen.
O Choor der Eng'len blye;
Ghy steelt van my mijn hert/
En al mijn' sinnen.
Wt liefd' dijn
Ick heel verdwijn/
Om dat ick hoor van vrede/
Die my aendienen
Des Hemelsche Cherubinen/
Godt oock mede.

O Jesu minnelijcke/
Die mensch gheworden zijt
En Godt ghebleven:
In Aerdt en Hemelrijcke
Weest nu ghebenedijt
Van al die leven.
Mijn Godt/mijn Heer/
Mijn hoop/mijn eer/
Met u soo wil ick sterven:
Al 's werelts lusten
En vreughden/vol onrusten
Voort-aen derven.

Ghy zijt den aldermeesten/
Den hooghsten Heer van al/
Rijck/Schoon/Almachtigh.
Nochtans hier voor de beesten
Leght ghy in eenen stal/

Arm/teer en klachtigh.
O Godt seer groot/
Mensch naeckt en bloot/
Wilt my u wijshepdt schencken:
Dat ick met vreughden
Mach alle dese deughden
Overdencken.

Komen soecken aendach-

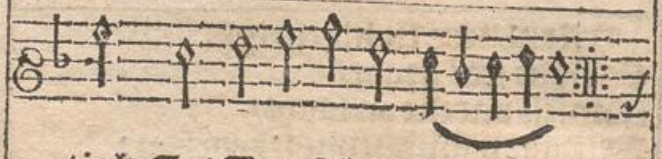

tigh Tot Jerusalem zijn:
tigh Den nieuwen Kouingh fijn.

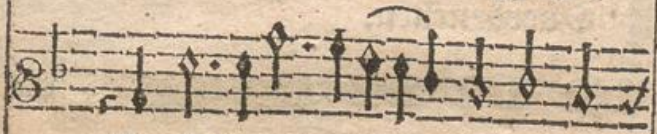

In Ozien- ten lan- de Hadden

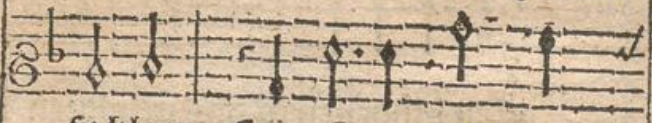

sp klaer Sijn sterre met ver-

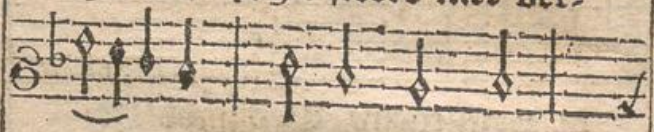

stan- de Ghesien voorwaer.

Een kindeken/&c.

EEn kindeken is ons gheboozen
In Bethlehem/
Des hadd' Herodes thoozen/
Dat scheen aen hem.

Drie Koninghen eendrachtigh
Tot Jerusalem zijn
Komen soecken aendachtigh
Den nieuwen Koningh fijn.
In Orienten lande
Hadden sy klaer
Sijn sterre met verstande
Ghesien voorwaer.

Een kindeken/&c.

Te Jerusalem binnen
Zijnde/hebben gheseydt
Met kloecken moet/en sinnen/
Wy zijn hier wel bereydt
Ghekomen van soo verre/
Om 't kindt vol deughdt
T'aenbidden/door sijn sterre
Beweeght met vreughdt.

Een kindeken/&c.

Maer doen Herodes hoorde/
En die stadt dit vernam/
Sy haer gheheel verstoorde/
Hy vreesd' en wierdt seer gram/
Dat hy verliesen soude
Sijn Rijcke groot:
Daerom hy brenghen woude
Het kindt ter doodt.

Een kindeken/&c.

Hy vraeghde vol onvrede/
Waer 't kindt gheboren was.
In Bethlehem die stede/

Soo was dat men daer las;
Dus hebben't die Prophéten
Beschreven net/
En klaerlijck laten weten
In d'oude wet.
Een kindeken/&c.

Hy seyde tot de Wijse
Met een gheveynst ghelaet/
Gaet met goeden advijse/
Soeckt neerstich met der daet
Dat kindt/den Heer der Heeren
Soo groot gheacht:
Men seght hy sal vermeeren
Syn rijck met kracht.
Een kindeken/&c.

En als ghy 't kindt ghepresen
Hebt vonden/keert tot my/
Met goed bericht van desen/
Op dat ick 't selve vry
Aenbidden mach/na reden/
In korter stondt:
Het heeft mijn hert door-sneden/
En seer ghewondt.
Een kindeken/&c.

Maer als de Wijse quamen
Buyten die stadt ghegaen/
Met vreughde sy vernamen
De sterre voor hen staen/
Soo langh tot dat sy vonden
Het kindt soo kleen

By sijn' Moeder/ghewonden
In doeckskens reen.
Een kindeken/&c.

Die Koninghen aenbaden
Het kindt soo menighfout/
Offerden/wel beraden/
Myrrhe/Wieroock en Goudt:
Sy eerden oock sijn' Moeder
Die suyver Maeght:
Dit heeft onsen Behoeder
Al wel behaeght.
Een kindeken/&c.

Den Enghel heeft by nachte
Een ghedaen sulck bevel:
Te keeren/elck hem wachte
Meer tot Herodes fel.
Dies door verschepden weghen
Zijn sy ghekeert
Naer huys/al met Godts seghen/
Als men ons leert.
Een kindeken/&c.

Wy bidden nu/en singhen;
Wy bidden met ootmoet/
Dat Jesus ons wil bringhen
Al in sijn ryncke soet/
Daer hem sijn' Eng'len loven/
Tot aller tijdt
Dat gun ons Godt van boven/
Ghebenedijdt.
Een kindeken/&c.

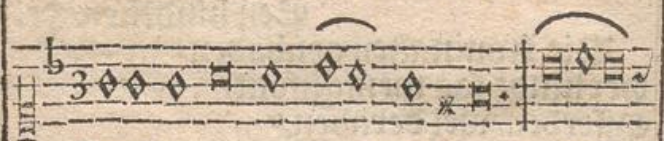

Exulta parva Beth-lehem, Beth-

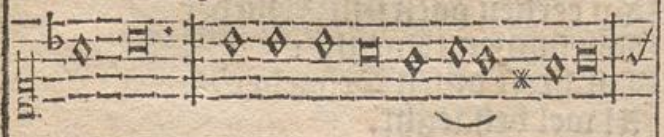

lehem. Et tu gaude Ieru- ſalem.

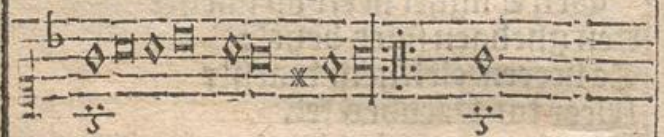

Alleluia, alleluia. Allel. &c.

EXulta parva Bethlehem, Bethlehem,
Et tu gaude Ieruſalem.
Alleluia, Alleluia.

Allel. &c.

Nam puer natus hodie, hodie,
Qui Rex eſt cęli curiæ.

Allel. &c.

Hic jacet in præſepio, præſepio,
Qui regnat ſine termino.

Allel. &c.

Cogno-

Cognovit bos & asinus, asinus,
Quod puer erat Dominus.
Allel.&c.

Reges de Saba veniunt, veniunt,
Aurum, thus, myrrham offerunt.
Allel. &c.

In hoc natali gaudio, gaudio,
Benedicamus Domino.
Allel.&c.

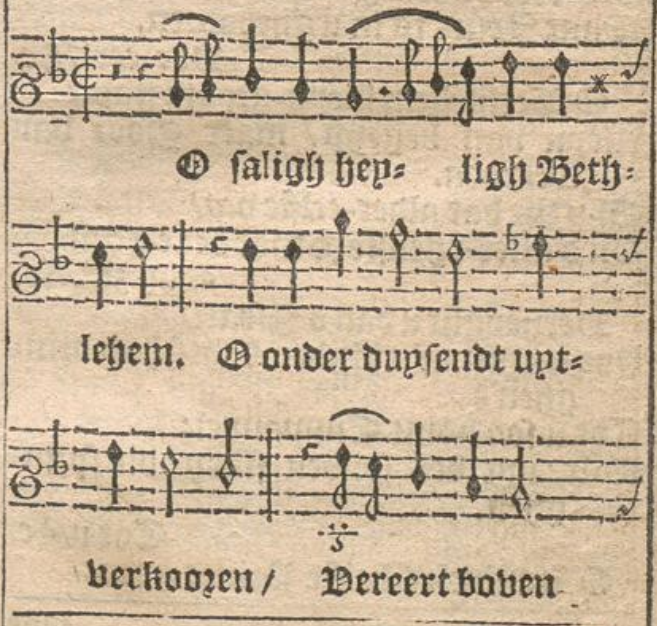

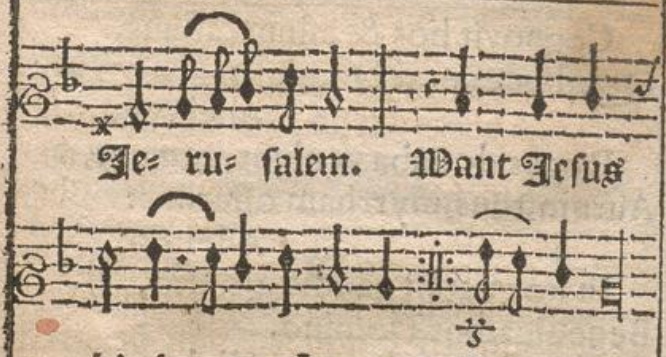

Je- ru- salem. Want Jesus

is in u geboozen. Vereert/&c.

O Saligh/heppigh Bethlehem.
O onder dupsendt uptverkoozen/
Ver-eert boven Jerusalem/
Want Jesus is in u gheboozen.
Ver-eert/&c.

O Bethlehem klepn-gzoote stadt/
Klepn van begzijp/ maer gzoot van weerden.
Ghy zijt dat alder-eelste bat/
En d'aller-rijckste Stadt der eerden.
Ghy zijt/&c.

Verheught u dan o Israel/
Hoe moght m'u blijder bootschap bzinghen?
Tot u soo komt Emmanuel:
Wilt upt der sonden slaep ontspzinghen.
Tot u/&c.

O Koninck Chzijste Pzince groot/

Hoe

Hoe woȝdt ghy hier aldus ghebon-
den/
In hoy en stroo/ in sulcken noodt/
In arme doecksкens teer ghewonden.
In hoy/&c.

Ghy hebt het Firmament ghe-
maeckt/
Al waer u loven 's Hemels gheesten:
Maer nu gheheel bloodt ende naeckt/
Ligght ghy in 't midden van de Bee-
sten.
Maer nu/&c.

Ghy woȝdt ghebooȝen in een stal/
Niemandt bekent in der nacht stille:
Maer d' Eng'len singen over al/
Peys met den Mensch van goeden
wille.
Maer/&c.

O machtich Godt/o Jesu soet/
Wat liefd' heeft u daer toe ghetrocken/
Dat ghy aen-neemt ons vleesch en
bloedt.
Om ons tot u alsoo te locken?
Dat ghy/&c.

Komt tot dit kindt / ghy Adams
kindt/
Hoe kunt ghy noch die wereldt minnen?
Siet hoe Jesus hem met u bindt.
Offerdt heim heel u hert en sinnen.
Siet hoe/&c.

BEata immaculata virgo puerpera:
Quam pura ſunt creatura, tam digna viſcera

Con-

Concipere, induere lucem paternæ gloriæ.

Concipere, &c.

O matrem, quæ tuum patrem fundis in ęthera!

O florem, quæ cæli rorem trahis ad ubera!

Lactas Deum, infantulum, cæli terræque Dominum.

Lactas, &c.

O nate pro nobis date noſter Emmanuel

De fruge Marię ſuge butyrũ lac & mel;

Sunt dulcia, ſunt lactea, ſunt pura matris ubera.

Sunt dulcia, &c.

Primęva ſeduxit Eua, Dux morientiũ:

Tu plena ſalutis vena, mater viventium:

Tu reſeras; tu revocas ad Paradiſi januas

Tu reſeras, &c.

Nos dentis mali ſerpentis morſus invaſerat;

Divina ſed medicina venena diſſipat:

Tu medicum das puerum, cujus eſt nomen oleum

Tu medicum, &c.

Laudemus & invocemus fortem mulierem,
Mariam dulcem & piam, quę vicit dæmonem;
Hanc cordibus, hanc vocibus, hanc veneremur moribus.
Hanc cordibus, &c.
Sis bona nobis patrona in iſta Bethlehem,
Regina, ô Heroina, novæ Ieruſalem:
Te Cherubim, te Seraphim laudent Maria perpetim.
Te Cherub. &c.

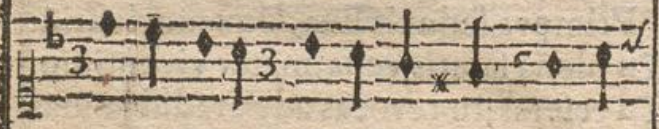

Dulcis Ieſu, dulce nomen, dulcis

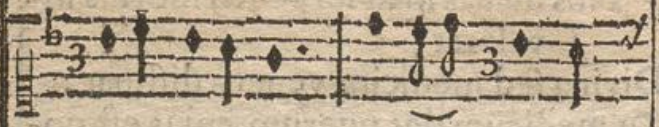

Dei genitrix: Dulce cœlum

dulce

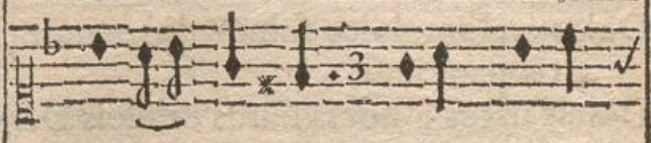

dulce ſolum, dulce mortis

gau- dium, Dul- cis natus,

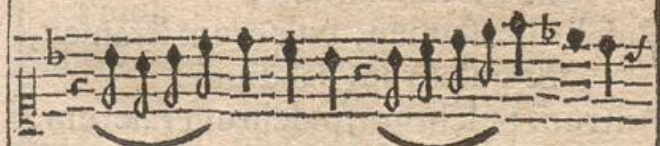

no- bis datus, dul- cis Dei

Fi- lius, Dulcis thorus, dulcis

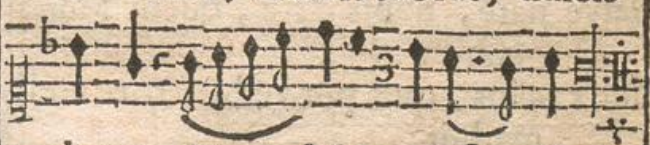

chorus, & dulce prę ſe- pium.

DVlcis Ieſu, dulce nomen, dulcis Dei genitrix:

Dulce cœlum, dulce ſolum, dulce mortis gaudium,
Dulcis natus, nobis datus, dulcis Dei Filius,
Dulcis thorus, dulcis chorus, & dulce præſepium.

Dulcis thorus, &c.

Pulchrum numen, pulchrum lumen, noctis in ſolatium:
Pulchrum flamen, pulchrum ſtramen, & pulchrum palatium:
Antrum pulchrum, pulchrum fulcrum, & pulchrum tugurium:
Pulchræ cunæ, ut lux lunæ: ſed puellus pulchrior.

Pulchræ cunæ, &c.

Salve virgo, ſalve virga quæ de Ieſſe floruit:
Salve nate, nobis date, quem Maria genuit:
Felix tellus, quæ per vellus, rore cœli maduit:
Felix homo, qui pro pomo vitæ panem accipit.

Felix homo, &c.

Ieſu veni, flatu leni cor noſtrum refrigera:
Carnis ęſtus, orci quæſtus, ceſſent mundi prælia:
Cor devotum te vult totum, nam tu ſolus omnia.
Ergo veni, ſimus pleni fontis tui copia.
Ergo veni, &c.

Pie Ieſu qui pro eſu mali per te vetiti,
Nudus naſci, lacte paſci, voluiſti perpeti:
Da ſalutem, per virtutem, qua polles divinitus,
Vt hic donum, illic bonum, acquiramus cælitus.
Vt hic, &c.

Tuus fletus, Ieſu lætus mæſtum mundum recreans,
Ejulatus tuus gratus, Patri nos concilians:
Sed da vere tecum flere cauſam mali, crimina:
Vt poſt mortem cæli ſortem nobis des in ſęcula.
Vt poſt, &c.

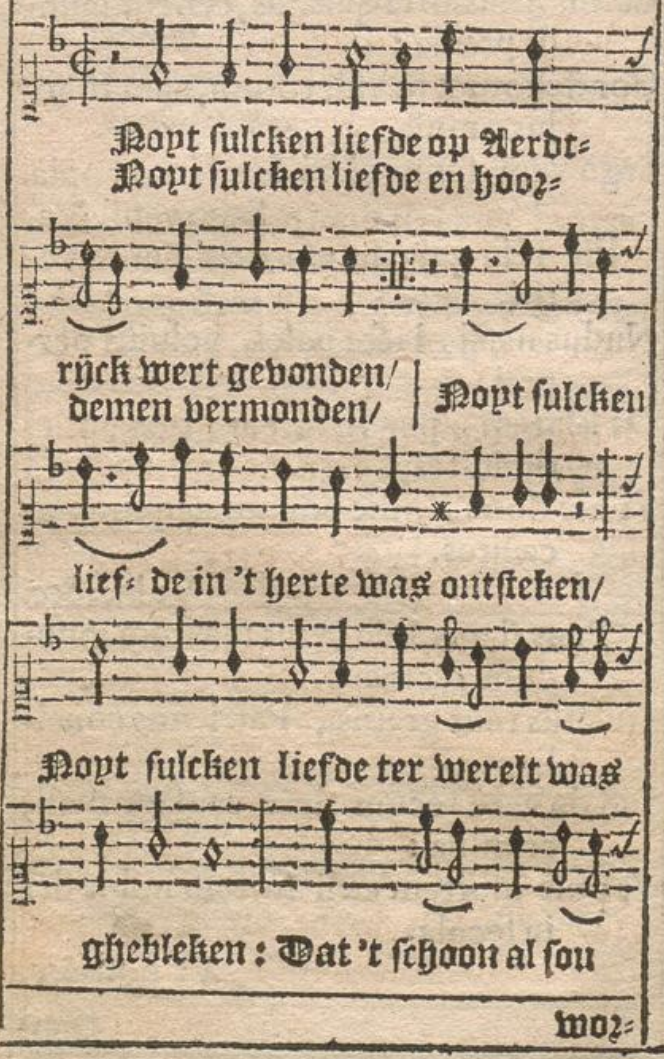
Nopt sulcken liefde op Aerdt=
Nopt sulcken liefde en hooz=
rijck wert gevonden/
demen vermonden/
Nopt sulcken
lief= de in 't herte was ontsteken/
Nopt sulcken liefde ter werelt was
ghebleken: Dat 't schoon al sou

worden niet/ en Godt sou worden

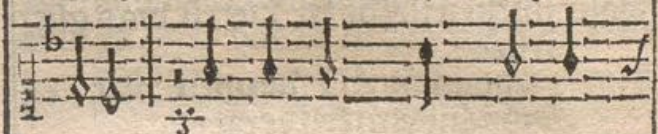

eerde/ Om een vuyl broos sondigh
Om een vuyl broos sondigh

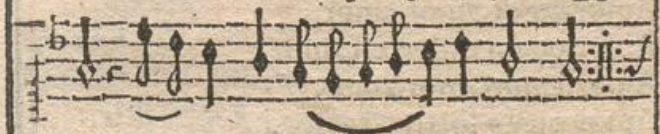

vat/een vat van geen-der weerden.
vat/een vat van geen-der weerden.

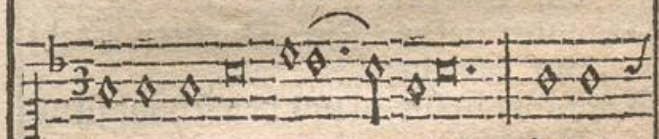

Amor, amor, amor, amor, Amor,
Amor, amor, amor, amor, Amor,

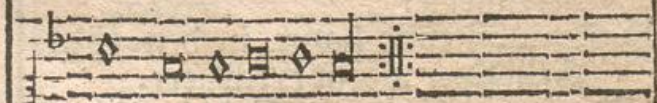

quam dulcis est amor!
quam fortis est amor!

NOpt sulcken liefde op Aerdtrijck werdt ghevonden/

Nopt

Nopt sulcken liefde en hoorde men vermonden/
Nopt sulcken liefde in 't herte was ontsteken/
Nopt sulcken liefde ter werelt was ghebleken:
Dat 't schoon al sou worden niet / en Godt sou worden eerde/
Om een hoos vuyl sondigh vat / een vat van geender weerden.
Amor,amor,amor,amor,
Amor,quam dulcis est amor!
Amor,amor,amor,amor,
Amor quam fortis est amor.

O wonder liefde / ons Vader wordt ons Broeder!
O wonder liefde / sijn' Dochter wordt sijn' Moeder!
O wonder liefde; al upt den schoot sijns Vaders
komt hy betaelen de schuldt van sijn' verraders:
D'Eeuwighepdt komt in den tijdt / Schepper wordt creatuere.
't Woordt wordt vleesch, Godt wordt een kindt/en al upt liefde puere.
Amor,amor,&c.
O saligh Bethlem / dat hier toe was verkoorzen:

O sa-

O saligh stall'ken daer Christus wordt
gheboren:
Saligh kribbe die Christum moghte
draghen:
Salige oogen/die hem daer leggē sagen.
Saligh is sy boven al die schoone vio-
lette/
Die daer baerde sonder pijn Jesum van
Nazarette. Amor,amor,&c.
Maer lieven Jesu/ o kleynen grooten
Heere/
Hoe is uw' machte gewordē nu so teere?
Hoe is uw' wijshepdt gewonden nu soo
stomme?
Hoe zijt ghy Koninck soo bloodt en
naeckt al-omme?
Is't om onse sonden Heer dat ghy soo
groot wordt kleene?
Jae 't voorwaer. Daerom o Mensch
houdt u van sonden reene.
Amor,amor,&c.
Reene van sonden soo wil ick my be-
waeren/
Ende met Jesus voortaen wil ick my
paeren:
Ic geb' u over Heer Jesu al mijn sinnē/
Buyten u/ Heere/ en wil ick niet be-
minnen.
Komt dan Jesu lieven Broe'r/ en wilt
my niet verachten/

Hemels vyer verbuldt my heel/ verslint alle mijn krachten.

Amor, amor, &c.

Hard is den marmer/ hard is een yser plaete/
Hard zijn de sarcken/ en steenen van der strate/
Koudt is het ys / en de hupt des Salamanders,
Kouder en harder soo weet ick noch wat anders/
Kouder ende harder acht ick alsulcke persoonen/
Die voor Godts liefde soo groot/ gheen weder-liefd' en thoonen.

Amor, amor, &c.

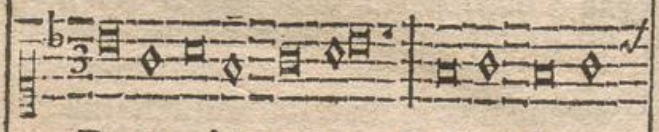

Puer nobis nascitur Rector Ange-

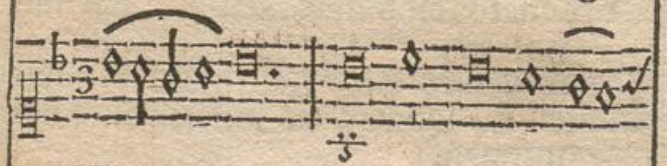

lo- rum. In hoc mundo pas-

citur

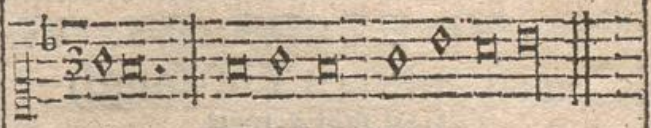

citur Dominus Dominorum.

PVer nobis naſcitur
Rector Angelorum,
In hoc mundo paſcitur
Dominus Dominorum.

In hoc, &c.

In præſepi ponitur
Sub fœno aſinorum,
Cognoverunt Dominum
Chriſtum regem cælorum.

Cognoverunt, &c.

Hinc Herodes timuit
Magno cum livore:
Innocentes pueros
Occidit cum dolore.

Innocentes, &c.

Qui natus ex Maria
Die hodierna,
Ducat nos cum gratia
Ad gaudia ſuperna.

Ducat, &c.

Een anderen Lof-sangh van Kers-mis.

Van oudts in 't Latijn gheſteldt.

Ende nu verſch in't Duytſch over-geſet, op de ſelve wijſe als ſy begint.

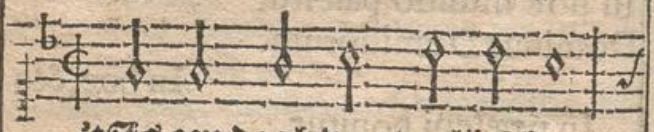

't Is een dagh van vrolijckheyt
Dies eſt læ- ti- tię

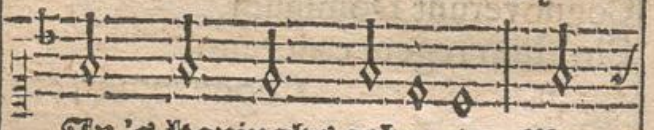

In 's Koninghs gheboorte. Want
In or- tu rega- li. Nam

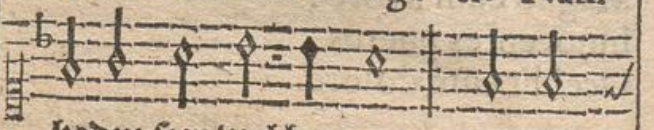

heden seer wel bereydt / Uyt des
proceſſit ho- die, Ventre

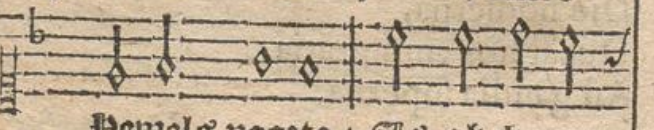

Hemels poorte / Is ghekomen
virgi- na-li, Puer ad- mi-

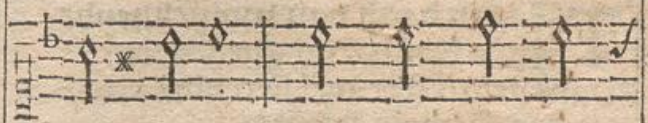

wonderlijck Een kindt seer ghe=
ra- bi- lis Vultu de- le-

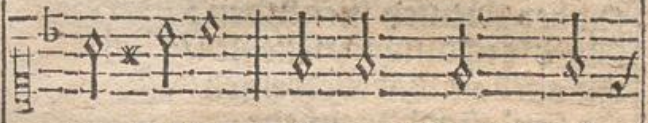

neuchelijck/ Na der Mensch'lijck=
cta-bilis, In hu- ma- ni-

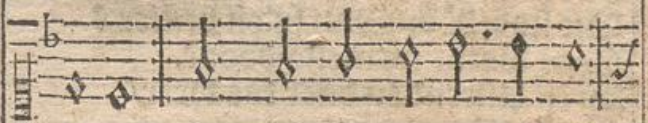

heden: Maer 'tis on-uytsprekelijck/
ta-te: Qui est in- ef- fabilis,

En oock onwaerdeerelijck/ Na sijn'
Et in æsti- ma-bilis, In di-

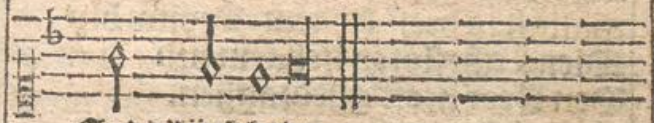

Godd'lijckhede.
vi- ni- tate.

'Tis

'T Is een dagh van vrolijckheydt
In 's Koninghs gheboorte.
Want heden seer wel berepdt/
Wt des Hemels poorte/
Is ghekomen wonderlijck/
Een kindt seer gheneughelijck
Na der Mensch'lijckheden:
Maer 't is onuytsprekelijck/
En oock onwaerdeerelijck/
Na sijn' Godd'lijckhede.
Moeder is de Dochter hier/
Vader is den Soone/
Wie hoord' opt van sulck bestier?
Godt werdt mensch ydoone.
Hy is Knecht en daer toe Heer/
Hy is over-al/dat 's meer;
Nochtans niet te grijpen:
Teghenwoordigh ende veer/
Wonder over wonder seer!
Wie kan dit begrijpen?
Als niet wordt ghequetst een glas
Daer het licht gaet dooze/
G'loov' ick dat Maria was
Reyn Maeght na en vooze.
Saligh is dees' Kraem-Vrouw bly
Wiens ghesloten lichaem vry
Den Heer heeft ghedraghen.
Saligh die borsten daer by/
Die Godt heeft ghesoghen bly
In sijn jonghe daghen.

DIes est lætitiæ
In ortu regali.
Nam processit hodie,
Ventre virginali,
Puer admirabilis Vultu delectabilis,
In humanitate:
Qui est ineffabilis,
Et inęstimabilis,
In divinitate.
Mater hic est Filia,
Pater hic est Natus,
Quis audivit talia, Deus homo datus,
Servus est & Dominus,
Qui ubique cominus
Nescit apprehendi.
Præsens est & eminus,
Stupor iste geminus
Nequit comprehendi.
Vt vitrum non læditur
Sole penetrante,
Sic illæsa creditur
Virgo post & ante.
Felix est puerpera, Cujus clausa viscera
Deum portaverunt.
Et beata ubera, Quæ ætate tenera
Deum lactaverunt.

In der nacht gheboozen wozdt
Der Sonnen Verlichter.
In een stal ter ne'er ghestozt
Aller werelt Stichter.
Die handt wozdt ghebonden vast
Die ghemaeckt heeft 's Hemels last/
En de Sterren schoone.
Hy schreydt oock seer jammerlijck
Die daer dondert vreesselijck
Van des Hemels thzoone.
Als gheboozen wierdt Godts Soon
Van een Maget pure:
Een roos van een leli' schoon/
Verschzickt de natuere/
Dat een' Maeght hem weder baert/
Die gheboozen was vooz d'Aerd'/
Die het al moet dzaghen:
Dat haer bozsten supverlijck
Gheven mellick eerbaerlijck
Den Ouden der daghen.
D'Engel heeft de Herders ras
's Nachts by haere beesten
Verkondight wat vreughd daer was
Op des Koninchs feeste:
Gaet en soeckt het kindeken:
Het leydt in een kribbeken
In doeckskens ghewonden:
Hy is aller werelt Heer/
Van ghedaenten schoonder meer
Als yemandt ghevonden.

In

In obſcuro naſcitur
Illuſtrator ſolis,
Stabulo reponitur
Princeps terræ molis.
Faſciatur dextera Quę creavit ſidera,
Dum cęlos extendit.
Concrepat vagitibus,
Qui tonat in nubibus
Et dira portendit.
Orto Dei Filio
Virgine de pura,
Vt roſa de lilio, Stupeſcit natura;
Quod parit juvencula,
Natum ante ſęcula
Creatorem rerum:
Quod uber munditię Lac dat pudicitię
Antiquo dierum.
Angelus paſtoribus
Iuxta ſuum gregem
Nocte vigilantibus,
Natum cæli regem
Nunciat cum gaudio Iacentẽ pręſepio
Infantem pannoſum
Et cunctorum Dominum,
Ac præ natis hominum
Forma ſpecioſum.

Doe men die wereldt beschreef
Ginck een' Maeght met kinde
Nae Bethlem daer sy doe bleef/
Baerend' haer beminde:
Die ons wil beschrijven mee/
In der heyl'ger Eng'len stee/
Die hem loven stille.
Godt een Heer der Heeren fijn
Schenckt ons al den vrede zijn
Die goet zijn van wille.

Op de wijse:

O eeuwigh Godt Almachtigh, &c.

pag. 4.

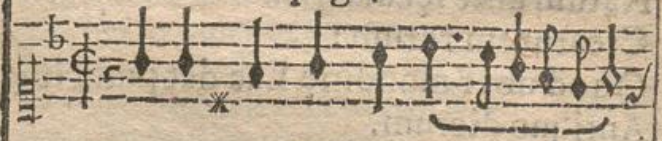

Het viel een Hemels dou-

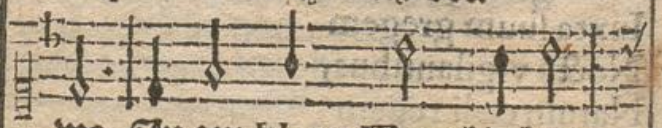

we In een kleyn Maeghdeken/

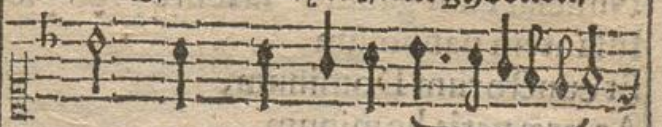

Ten was nopt beter Vrou-

Orbis dum deſcribitur,
Virgo prægnans ibat,
Bethlehem, quo naſcitur
Puer, qui nos ſcribat
In illorum curia, Qui canebant Gloria
Novę dignitatis.
Deus in ſublimibus
Det pacem hominibus:
Bonæ voluntatis.

we/ Dat deed' een kindeken

Dat van haer was gheboo-

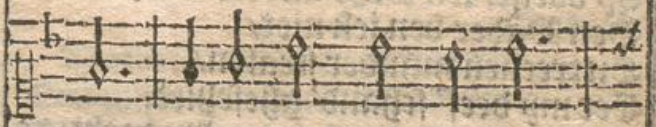

ren/ En ſp bleef Maghet fijn.

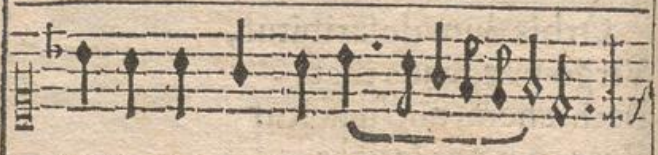

O Maget uptverkoo= ren/

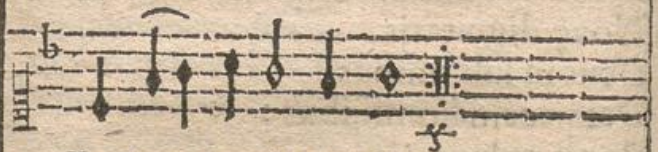

Lof moet u altoos zijn.

HEt viel een Hemels douwe
In een kleyn Maeghdeken.
't En was noyt beter vrouwe.
Dat deed' een kindeken/
Dat van haer was ghevoozen:
En sy bleef Maghet sijn.
O Maghet uptverkoozen/
Lof moet u altoos zijn.

Dat van/&c.

Die Maghet gingh met kinde/
Geen swaerheyt gingh haer an.
Als Joseph dat versinde/
Dien goeden weerden Man:
Hy docht: ick wilse laeten/
Den Vader ben ick niet/
En trecken mijnder straten/
Eer my dees' schand' gheschiet.

Hy docht: &c.

Al van des Hemels throone

Spzack

Spraeck hem den Enghel an/
O Joseph Davids Soone/
O uytverkoozen Man/
Blijft toch beyde te gader/
't Is boven menschen kracht/
Dat Godt Almachtich Vader
In haer dus heeft gewraeht.
Blijft/&c.

Den Keyser groot van machte/
Heeft een ghebodt ghedaen/
Dat volghend' het ghestachte/
Elck nae die Stadt most gaen/
Van daer hy was ghehoozen/
En brenghen sijn tribuyt:
Dat dede men daer hoozen/
En roepen over-luyt.
Van daer/&c.

Maria/Joseph mede/
Quamen te Bethlem-waert/
Want daer was Josephs stede/
Soo die Schriftuer verklaert.
Maer sy moght nieuwers inne/
Men wees haer altoos voozt:
Der Eng'len Koninginne
En wierd daer niet ghehoozt.
Maer/&c.

Daer naer hebben sy vonden
Een huys seer dun ghedaeckt/
En binnen kozten stonden
Daer hun logijs ghemaeckt:

Doen wierd de Maghet Moeder
(Al sonder wee of pijn)
Dan 's menschen Soon en Broeder/
Mocht hy ons naerder zijn?
Doen/&c.

Hoe blij was sy van binnen
Aensiend' haer kind minioot!
Sy was vervult met minnen/
En leyd' hem op haer schoot.
Sy kust' hem aen sijn' wanghen/
Sy kust' hem menighfout/
Dat hy quam sijn ghevanghen
Verlossen jonck en oudt.
Sy kust'/&c.

Maria schoon' fonteyne/
Daer Godt sijn rust in nam:
Bidt voor ons al-ghemeyne
Jesus dat soete lam:
Dat hy ons in wil laten
In 't Hemelsche palleys/
Daer vreughd is boven maten/
En liefd' en soeten peys.
Dat hy/&c.

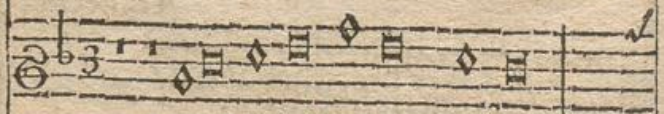

Puer natus in Bethlehem,

Vnde

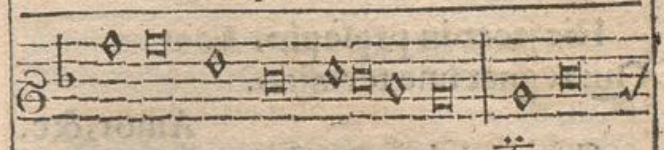

Vnde gaudet Ieruſalem. Amor,

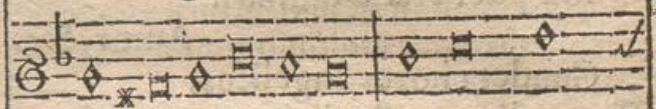

amor, amor, amor, Amor, quam

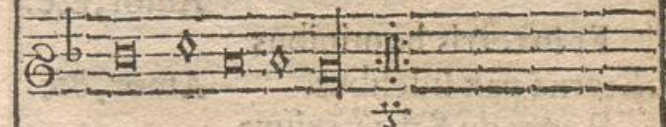

dulcis eſt amor!

PVer natus in Bethlehem
Vnde gaudet Ieruſalem.
Amor, amor, amor, amor,
Amor quam dulcis eſt amor.
Aſſumpſit carnem filius
Dei Patris altiſſimus.
Amor, &c.
Per Gabrielem nuncium
Virgo concepit filium.
Amor, &c.
Tanquam ſponſus de thalamo,
Proceſſit matris utero.
Amor, &c.

Hic jacet in prę∫epio,
Qui regnat ſine termino.
Amor, &c.

Cognovit bos & aſinus,
Quod puer erat Dominus.
Amor, &c.

Gaudet chorus angelicus,
Fit gaudium paſtoribus.
Amor, &c.

Et in terris hominibus
Æterna pax fidelibus. Amor, &c.

Reges de Saba veniunt,
Aurum, thus, myrrham offerunt.
Amor, &c.

Intrantes domum invicem
Salutant Deum hominem.
Amor, &c.

Vnde ſemper angelicas
Deo dicamus gratias. Amor, &c.

Op die voorgaende wijſe:

VErblijdt u nu ghy Abrams zaedt:
Die droevigh waert door Adams quaet;

Siet nu een suyver licht op-gaet/
Bekeerdt u die in sonden staet.
Siet/&c.

Die Roe van Jésse heeft ghebloeyd/
Wt haer is een schoon blom gegroeyd/
Die ons met haren reuck besproeyd
Als een fonteyn die over-vloeyd.
Die ons/&c.

Een wonder saeck is openbaer:
Een Maeght is moeder nu voorwaer.
De Godtheyt en de Menscheyt klaer
Vereenight zijn beyde te gaer.
De Godtheyt/&c.

Het Woordt dat is nu vleesch certeyn
Ghebooren van een Maghet reyn:
Hy heeft ghewoondt met ons gemeyn/
Daerom verblijdt u groot en kleyn.
Hy heeft/&c.

Een blijde Maer' wordt ons verklaerdt/
Een suyver Maghet heeft ghebaerdt
Den Soone Godts van hooger aerdt.
Komt en aenbidt hem onverbaerdt.
Den/&c.

In't kribbeken is hy ghelevdt/
Met alsoo groot' ootmoedigheydt.
Hy is/soo die Schrifture seydt/
Een Heer van alle heerlijckheydt.
Hy is/&c.

Gods Engels voor sijn aenschijn staē/

Sy zijn hem altijdts onderdaen:
Wy die met sonden zijn belaen/
't Is recht dat wy hem bidden aen.
Wy die/&c.

Als nu soo komt den Herder koen/
Die daer sijn Schaepkens sal behoen:
Hy sal haer voe'en met weyde groen/
En gheven dat haer is van doen.
Hy sal/&c.

't Is nu voorwaer den soeten tijdt/
In welcken dat wy zijn verblijdt/
Met dit kleyn kindt ghebenedijdt/
Dat ons van sonden heeft bevrijdt.
Met dit/&c.

Dit kindt ghy al wel prijsen meught/
Want 't is schoon / en vol aller deughd;
Dus singht hem een schoon liedt met vreughd/
Soo wordt sijn' Moeder oock verheughd.
Dus/&c.

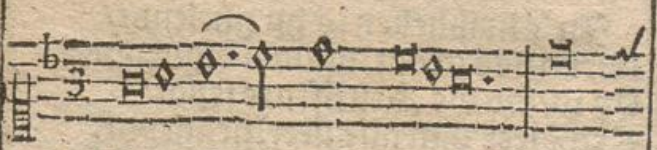

Iure plau- dunt omnia Cę-

lica

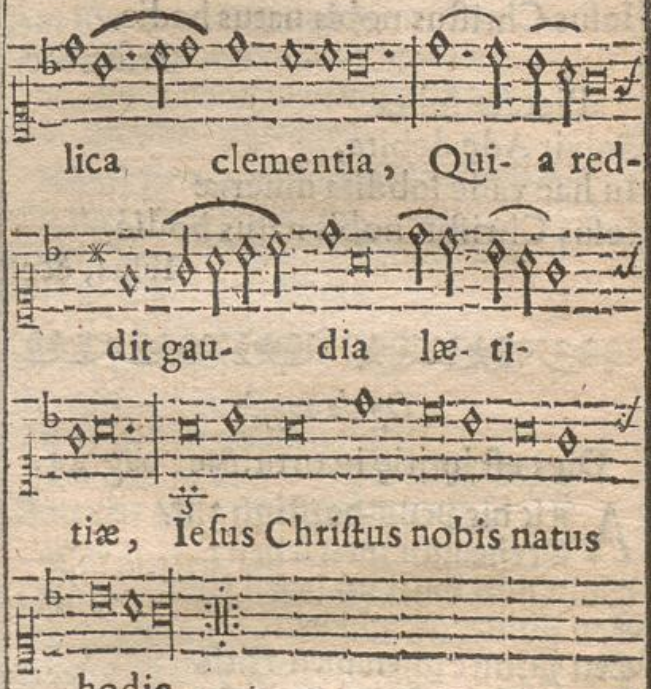

Ieſus, &c.

IVre plaudunt omnia
Cęlica clementia,
Quia reddit gaudia lætitię,
Ieſus Chriſtus nobis natus hodie.

Ieſus, &c.

Ex Maria genitus,
Ope ſancti Spiritus,
Riſu mutans gemitus, lætitiæ

Iesus Christus nobis natus hodie.
Iesus, &c.

Pietate solita
Solvit Adę debita,
In hac valle subdita miseriæ
Iesus Christus nobis natus hodie.
Iesus, &c.

Op de wijse:

Dies est lętitię in ortu, &c. pag. 44.

ALle die peys-dorstigh zijt/
Verheught nu u leven:
Want ons wort op desen tijdt
Een Prince ghegheven.
Een Prince ghenaden-rijck/
Die den vpandt vromelijck/
Sal met voeten treden:
En op-rechten Adams val/
Ook sijn volck verlossen al/
En brenghen in vreden.

Desen Prince hoogh befaemt/
Weerdigh t'exalteren/
Wort des hooghstens Soon genaemt/
Die oock sal regneren
In 't hups van Jacob eerbaer/
In der eeuwighepdt voorwaer

Sal

Sal sijn Rijcke wesen:
Hy sal door den rooden vloedt
Van sijn heyligh dierbaer Bloedt
Ons' wonden ghenesen.

Looft hem dan met blijden sanck/
En met grooter eere:
Hoort hoe soet is dit gheklanck:
Glori' Godt den Heere
Zy in d'alderhooghsten throon/
Want den Soone Godts ydoon
Menschept heeft verkoozen/
En is in den kouden nacht
(Soo 't was van 't begin voor-dacht)
Van een Maeght ghevoozen.

Eer en danck moet dan ontfaen
't Kindt en sijne Moeder:
Die heeft sonder weedoms traen
Ghebaert ons Behoeder:
Sy is die wortel propijs
Van Jesse/dat schoone rijs/
Waer upt is ghesproten
Die blomme die altijt bloept/
Wien 't bloepen niet en vernoept/
Met liefd' overgoten.

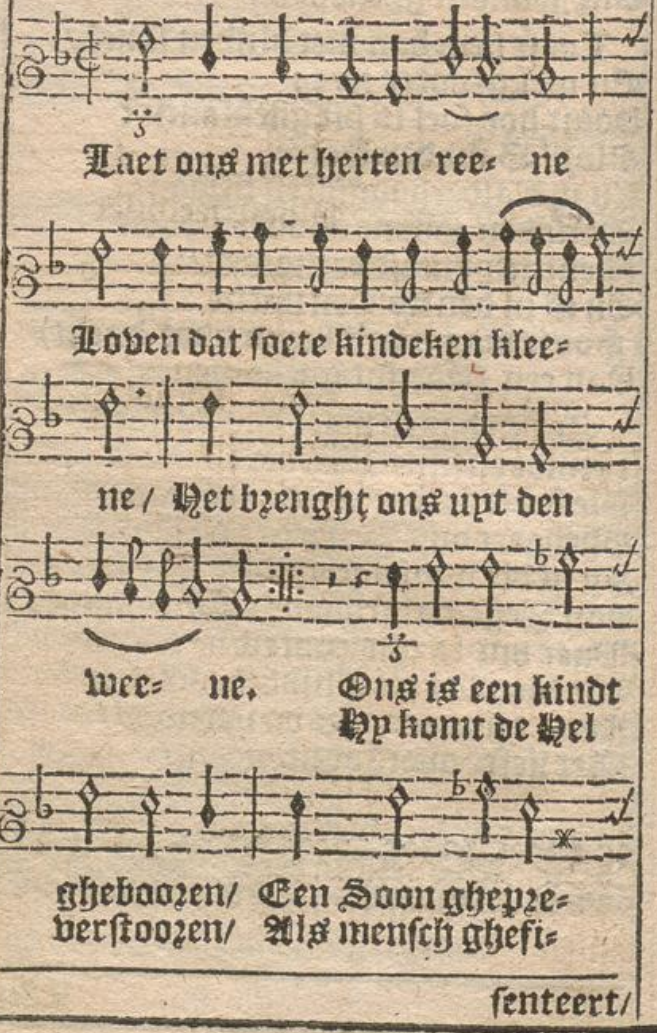
Laet ons met herten ree- ne
Loven dat ſoete kindeken klee-
ne / Het brenght ons upt den
wee- ne. Ons is een kindt
Hy komt de Hel
gheboozen/ Een Soon ghepze-
verſtoozen/ Als menſch ghefi-
ſenteert/

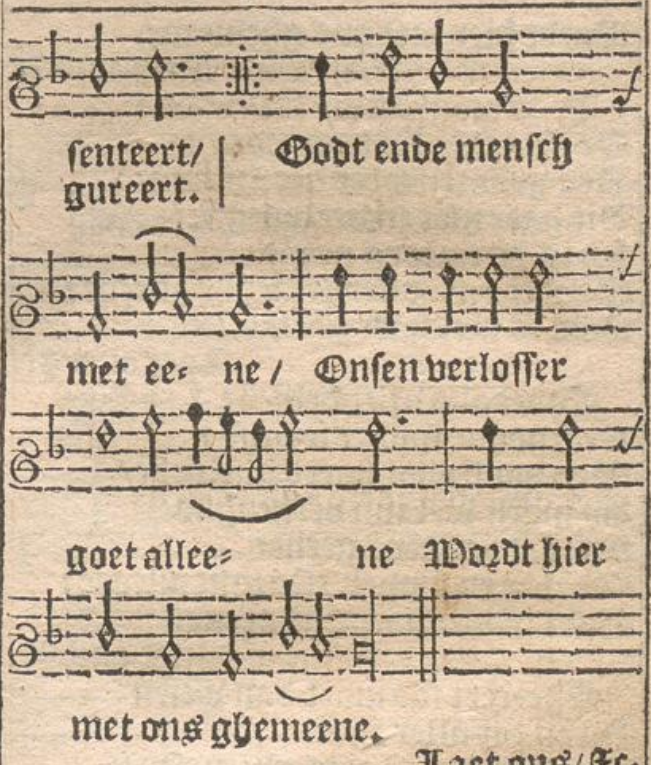

Laet ons/ &c.

LAet ons met herten reene
Loven dat ſoete kindeken kleene/
Het bꝛenght ons upt den weene.
Ons is een kint gheboꝛen/
Een Soon ghepꝛeſenteert/
Hy komt de Hel verſtoꝛen/
Als menſch ghefigureert.
Godt ende menſch met eene/
Onſen Verloſſer goet alleene

Woꝛdt

Wordt hier met ons ghemeene.
Laet ons/&c.

Dies moghen wy wel eeren
De Maghet die hem droegh/
Den grooten Heer der Heeren/
Die haer niet en verwoegh:
Sy is/en anders geene/
Moeder en suyver Maeght alleene:
Godt is met haer ghemeene.
Laet ons/&c.

Groet alle vriendelijcke
De schoone suyver jeughd:
Men vond noyt haers ghelijcke/
Sy mach wel zijn verheughd/
Sy is/en anders geene/
Moeder en suyver Maeght alleene:
Godt is met haer ghemeene.
Laet ons/&c.

Ghe-eert soo moet dan wesen
Nu en tot aller tijdt/
Die Moeder Godts ghepreesen/
Al is 't de ketters spijt/
Sy is en anders geene/
Moeder en suyver Maeght alleene:
Godt is met haer ghemeene.
Laet ons/&c.

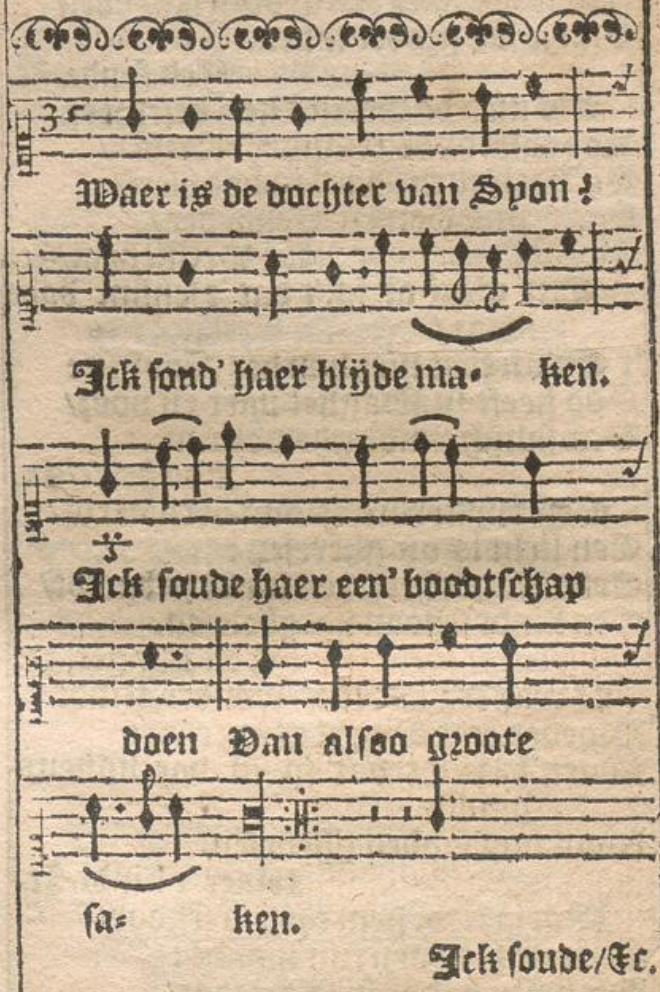

Ick soude/&c.

WAer is de Dochter van Spon?
Ick soud' haer blijde maken.

Ick

Ick soude haer een boodtschap doen
Van alsoo groote saken.
Ick soude/&c.
Als men de weereldt heel beschreef
Soo wierdt de Maghet Moeder/
Te Bethlehem/daer sy doe bleef/
Van 't kindt/onsen Behoeder/
Te Bethlehem/&c.
Een glas al is 't dat 't schijnt daer door/
't En breeckt niet van der Sonnen:
Soo heeft sy Maghet naer en voor/
Dat saligh kindt ghewonnen.
Soo heeft/&c.
Een duysternis is ons verklaerdt/
Een licht is op-gheresen:
Een Maget heeft een kindt gebaerdt/
Een kindt schoon uptgheleesen.
Een Maget/&c.
O wonder Moeder/wonder Kindt/
Moeder en Maeght ghepreesen:
Maer 't Kindt dat sy in doeckskens windt/
Komt ons sonden gheneesen.
Maer 't kindt/&c.
Maria nam hem op den schoot/
Sy kust' hem aen sijn monde:
Die liefde hadde sy seer groot/
Tot hem in allen stonde.
Die liefde/&c.

Lof Heere moet u altoos zijn:
Wilt ons (o Heer) gheleyden/
Met Maria de Moeder dijn/
Als wy eens van hier scheyden.
Met/&c.

Christus gheboozen in Bethlehem.

Op de wijse:

Beata immaculata. pag. 32.

TOt Bethlehem wilt u spoeden
Mijn geest/en sien het woozdt
't Welck d'Engelen aen die vzoeden
Verthoonden/ soo ghy hoozt:
Sy songhen blij
Met melodij:
Lof Godt/den menschen vzede zy.

Ick gzoet u/o Maghet schoone/
'k Aenbidd' u kleyne kind.
O Koningh/is uwen thzoone
Een' kribb'/ soo ick hier vind'?
Vw' diep' ootmoet
My booghen doet/
Dus ick uw' hooghepd vall' te voet.

Wat

Wat liefde heeft u ghedzonghen
Te komen in dit dal/
Daer armoed u heeft ghedwonghen
Te legghen in een stal!
't Is nopt gheschiedt
't Welck men hier siet:
Die 't al verleent/en heeft nu niet.

De Hemelen met haer salen
Zijt ghy/Heer/veel te groot:
Hoe laet ghy u dan bepalen
In eener Maeghden schoot?
O supver' Maeght/
Godt/dien ghy draeght/
Heeft niemant meer als ghy behaeght.

Daer loven u's Hemels Gheesten
Met neghen-voudigh choor;
Hier loepen twee stomme beesten/
My schrickt/als ich 't aenhoor.
Is dit den lof
In 't Koninghs Hof/
Daer men aenbidt uw'r voeten stof!

O lupster der heerlijckhede/
O glans van 't eeuwigh licht/
Hoe dupster zijt ghy van kleede!
Ja sondigh na 't ghesicht!
Dus wel te recht/
Is veel verslecht
Den Heer ghewoorden als een knecht.

Fonteyne/daer wy na dorsten/
O Broodt der Eng'len soet/
Hoe smackt ghy dus na de borsten
Eens Magets/die u voedt!
O wonder groot
Des Hemels broodt
Te sien nu lyden hongers noodt.

De sterckheydt/Heer/uwer handen
Heeft al/dat is/ghemaeckt;
Nu zynse gehecht met banden/
Kranck/teeder ende naeckt.
O Samson kloeck/
Dit's myn versoeck:
Kan u dan binden woll' en doeck?

Die d' Engelen eens verheughde/
Voor weedom tranen stort.
Hoe is toch/o Heer/die vreughde
Verandert en verkort?
Js't tot een boet'
Myns quaeds onvoedt?
My oock dan tranen storten doet.

O Prince/o Heer der Heeren/
Myn Godt/myn hoochste goedt/
Laet my toch eens van u leeren/
Wat ghy al voor my doet/
Wy' heete min
En sachten sin/
Hoe goedt ghy zyt; hoe snood ick bin.

P.M.H.

Vande gheboorte Christi.

Op de wijse:

Blijschap van my vliet, &c.

Godes waerden Soon/Is ge-
Craeghept van ons vliet/Laet ons

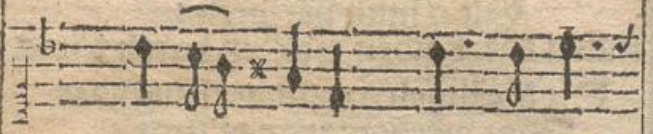

daelt van boven/ Wt sijn va-
doch ontwaken/ Mits nu is

ders throon/ Comt en wilt hem
ge-schiet/'t Grootst' van al-

le

loven | Godt wort 's menschen
saken/ | Soo dat hy ver-

kindt

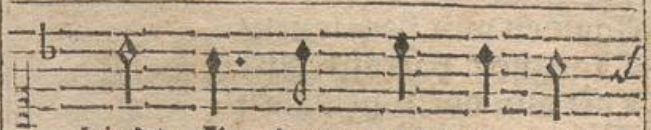

kindt/ Hy den mensch soo mint
wint/'s Duyvels li- sten blind.

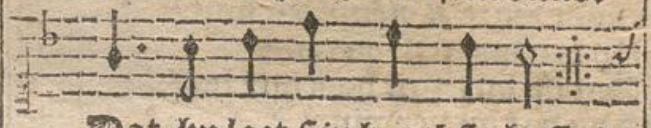

Dat hy laet sijn hoochste hoff.
Komt en singht hem eeuwich loff.

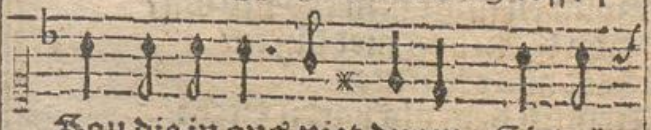

Sou die in ons niet duren/ Siet al-
Wat soudē wy dan menschē/ Gesta-

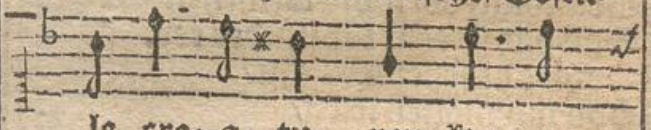

le cre- a- tu- ren kennen
digh doen/of wensch en Als dat

hem als haeren Heer,
strecht tot sijnder eer.

GOdes waerden Soon
Is gedaelt van boven/
Wt sijn Vaders thzoon/

Komt en wilt hem loven/
Traeghept van ons vliet/
Laet ons doch ontwaken/
Mits nu is geschiet
't Grootst' van alle saken/
Godt wort's menschen kint/
Hy den mensch soo mint
Dat hy laet sijn hoochste hoff.
Soo dat hy verwint/
's Duyvels listen blind.
Komt en singt hem eewigh loff.
Sou die in ons niet duren/
Siet alle creaturen
Kennen hem als haren Heer:
Wat souden wy dan menschen
Gestadigh doen/oft wenschen
Dan dat streckt tot sijnder eer.
Siet de schepsels zijn/
Soo wy mogen lesen/
Hijsderley in schijn/
Maer d'eerst van een wesen
Hebben anders niet
Tot haer selfs behoeven/
Soomen klaerlijck siet/
En wel kan bevroeven
Aen gout/silver/stael/
Son/Maen/sterren-strael
Dese deden Christo eer.
Goden al te mael/
't Zy van wat metael

Vielen al van selfs om veer.
By Nilus/en te Romen/
Doen d'Heer was gekomen
Op de ronde aertsche kloot/
En oock de nieuwe sterre/
Brochte de drie van verre
Tot loff van den Schepper groot.
Godt heeft me gedeelt
Eenige twee saken/
Die by 't weesend' beelt
Oock het leven maken/
Boomen/bloemen/krupd/
Die in 't bloeyen leven/
Maer als sy gaen upt
Haer tot sterven geven;
Hoort eens wat sy doen;
Dese planten groen
Toonen eer' aen onsen Christ/
In het koud sapsoen/
Bloot van 't gunt kan voen/
En omringt met sneeu en mist/
Zyn veele roose boomen/
By Jericho gecomen
In haer bloeyens fleur playsant;
Thebeus boom med' eerde/
Onsen Christ doen hy keerde
Na het Egyptische lant.
Die noch boven dat
Hebben een ghevoelen/
Op dees aertsche stadt

Roeren ende woelen/
Ghelijck als daer zijn
Onverstand'ge dieren/
Doch noch meer in schijn/
Als dees twee manieren.
Os/en Esel groff/
Hun tot Christus loff
Toonen willen en berept/
Doen upt's Hemels hoff/
Hy op 't aerdsche stoff
In een kribbe wert gelept/
In plaets van Moeders armen/
Hem met haer adem warmen:
In dees felle koude nacht
Sien wy dees stomme beesten
Dienen hem 't aldermeesten/
Wee dan/die hem niet en acht.
Die hy heeft beplant
Met noch meerder gaven
Kennis/re'en/verstant
Heer maeckt van dees slaven;
Menschen/ick meen u/
Om wien al de dingen
Zijn gemaeckt/wilt nu
Loff u Schepper singen/
Eert hem als uw' Godt/
Acht op schimp/noch spot/
Noch op 's vpands quaden raet;
Treed in 's Hemels rot/
Ende Godts gebodt

Goddeloos niet nae en laet.
't Was een vermaerden Heyden/
Soo wijs en soo beschepden
Dat hy dees hoochept bekent.
Wy die Chzistenen hieten/
Laet ons niet verdzieten
Hem te dienen tot het end.
Het onsienlijck heyz/
Dat met snelle dzaepen
Over 't wijde meyz/
En 't woest-wout kan swaepen;
Dat noch boven al
Klaer verstant en weten/
Meer dan in 't aertsch' dal/
Heeft van d'Hoochst' gesteten/
Meer als d'eerste vier/
Soo dat niemant hier
By haer te gelijcken is
Met een groot plapsier/
Met getupch/ geswier
Tupgen Chzist geboozteniß
Met haer sang sy betoogen;
Loff zy Godt in den hoogen/
Laet ons soo na Chzistum gaen:
Dat wy mogen hoozen/
Komt hier myn uptvercoozen
En niet dzoevich blijven staen.

Herders Vreughd-lied/

op den wech zijnde nae Bethlehem.

Op de wijse:

O soete Harmonije. pag. 20.

O Hoogh gesternde wooningh!
Verciert u blauw' gewelff met witte wolcken:
Want siet der Engh'len Koningh
Comt ond'r u woonen/ by ons aerdsche volcken
Tot Bethlehem/
Soo als van hem
Ghesepdt is/ in voortijden.
Dus laet ons singhen/
En geest'lijck vrolijck springhen
Met verblijden.

Tot Bethlehem/ &c.

Het is een kint ootmoedigh/
Op hoy gelept/ in doeckskens arm gewonden/
Met stroo gedeckt/ weemoedigh
Om aen te sien/ en dat om onse sonden.
Doch lieffdens cracht/

Heeft

Heeft hem gebracht/
Dat hy dus wilde komen.
Dus laet ons heenen
Gaen/sonder meer te weenen/
Oft te schromen.
Doch lieffdens/&c.

Een wonderlijcke maere
Is dit/ o Israhel/ om aen te hooren:
Een' Maeght een Soon te baeren/
En Godt wordt selver in den tijdt ghe-
booren.
Dat nopt en was/
Soo langh' het glas
Des tijdts heeft door gelopen/
Komt nu gebeuren/
Waer door des Hemels deuren
Weer gaen open.
Dat nopt/&c.

Dus Juda wilt niet suchten/
Want het verwachte woordt is vleesch
geworden:
Dat Satan sal doen vluchten
Dã ons/dus wilt u blijtschaps kleed'ren
gorden/
En vreughdigh gaet/
Met soet gelaet/
Wat bupten Beth'lems wallen/
Tot dat gh'een kinde
Sult by twee beesten vinden

In een stalling.

En vreughdigh/ &c.

Daer leyt hy als Behoeder
Van onse siel/in eene kreb op d'aerde.
En sijn beminde Moeder
Salmen daer vinden/ die hem voor ons baerde.
Noch salmen daer
Een groote schaer
Van Eng'len sien heen swerven/
Die met veel wenschen
Vast singhen/dat wy menschen/
Vreed' beërven.

Noch salmen/&c.

Gloryt sy u dan Gode
In 't alderhooghst' / wiens Soon ons is gegeven:
Die ons al t'saem komt nooden
Tot sijn gehoort/ om ons weer te doen leven/
Op dat ons ziel
Wt het ghekriel
Van Satans strick mach rusten:
Dat elck als Herder/
De deught mach soecken verder/
Met goe lusten.

Herders Scheyd-lied/
wederom gaende na haer Schapen.

Op de wijse:

Puer natus in Bethlehem. pag. 54.

Oft: Verblijt u nu ghy Abrams saet. pag. 56.

ONs God/ons Al//is na ons wēsch/
In't aertsche dal//gewoṛdē mensch:
Alleluia, alleluia, alleluia, alleluia.
Alleluia, &c.

't Is veel/dat soo//Gods rijckē Soon
komt in een stroo//gemaeckten thṛoon.
Noël, noël, noël, noël, noël, noël, noël, noël.
Noël, &c.

Twee beesten gaen ronts-om hē heen/
Sy moghen aen haer kreb niet tre'en.
Alleluia, &c.

Want hy/die 't mop vercierden/al
Lept in haer hop/haer kreb/haer stal.
Noël, &c.

O wonder! 't is te wonder groot!
Dat Godt ons Herders tot hem noot.
Alleluia, &c.

Wy hebben hem dus selfs gesien/
Tot Bethlehem op onse knien.
Noël, &c.

Al ist dat hy//daer traenjens schṛept/

Nochtans zijn wy//vol wolijckheyt.
Alleluia,&c.
Want d'Eng'lē selff//die komē meed'/
Bā 't hoogh gewelff//ons bzengē bzeed'.
Noël,&c.
Hoe souden dan//ons stemmen niet
Blijd' singhen/van//dat ons geschiet.
Alleluia,Alleluia,Alleluia,Alleluia.
Noël,Noël,Noël,Noël,Noël,Noël,&c.

Volghen de Lof-sanghen van de Besnijdenisse onses Heeren/

ende van het

NIEUWE IAER.

Op de wijse:

Ick slaep ick waeck.

't Nieuw' Jaer begint/ Het oud'

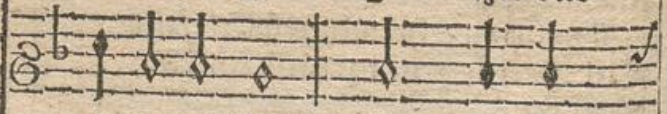

is ghepasseert. Mensch wel ver-

sindt

sindt Wat Jesus u nu leert:

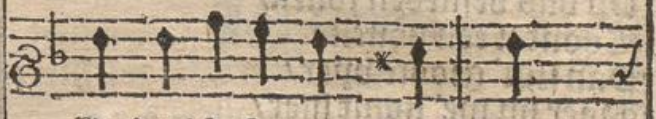

Hy dus besneden jonck/ Toont

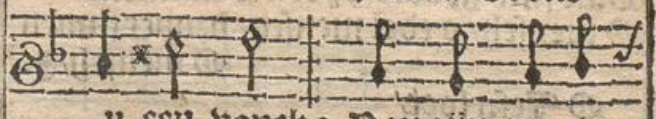

u een vouck: Van zijn groote

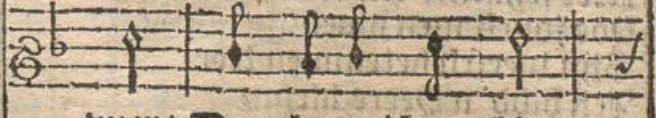

vyer/ Daer hy me' komt hier/

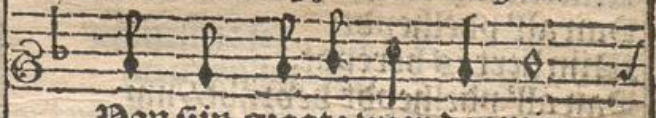

Van sijn groote vyer der min-

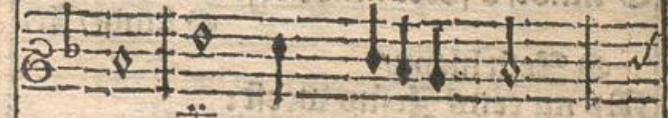

nen. O mensch/ o edel mensch/

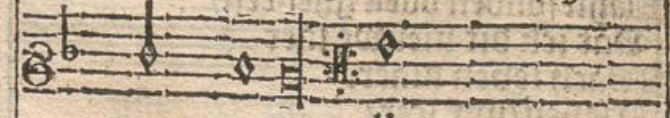

vrupckt sinnen. O mensch/ &c.

T Nieuw' Jaer begint/
Het oud' is ghepasseert.
Mensch wel versindt
Wat Jesus u nu leert:
Hy dus besneden jonck/
Toont u een vonck:
Van sijn' groote vper/
Daer hy me' komt hier/
Van sijn' groote vper der minnen.
O mensch/ o edel mensch/ bzupct sinnen
O mensch/ &c.

O Jesu soet/
Met schaemt' ick van u leer/
Hoe jonck men moet
Sijn vleesch betemmen teer.
Ick bidd' u Heere kleyn/
Maeckt my toch reyn/
Van all' ydelheydt/
Mijn hert is berepdt.
Van all' ydelheydt bevzijdt//my
O kindt/o soete kindt besnijdt//my.
O kindt/ &c.

O Jesu kleyn/
My nu eens Jesus weest:
Mijn ziel maeckt reyn/
Mijn sonden oock gheneest/
Dat ick dit nieuwe jaer
Mach leven klaer.
O leven/uw' leer/
Ick bidd' u/o Heer/

O leven/uw' leer verklaert// my.
O kindt/o soete kindt bewaert// my.
O kindt/ &c.

Lof-sangh
op het
NIEUWE IAER.

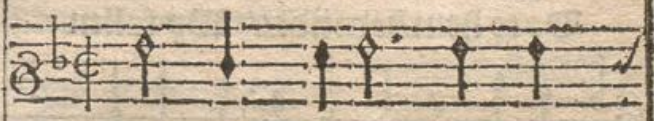

Ontwaeckt nu al// Ghy Is=
Met bly gheschal//Komt hem

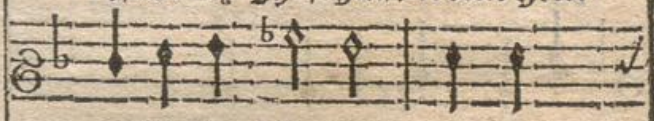

ralijtsche scharen// Die noch
nu openbaren// Christus/

in 't beswaren// Des doodts
als verklaren/ Prophe=

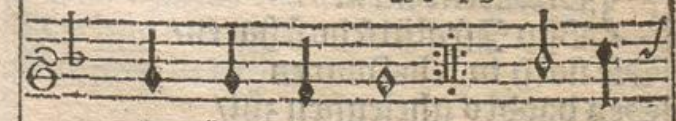

ghe= le= ghen zijt/ | Hier is
ten Godts met vlijt. | Die A=

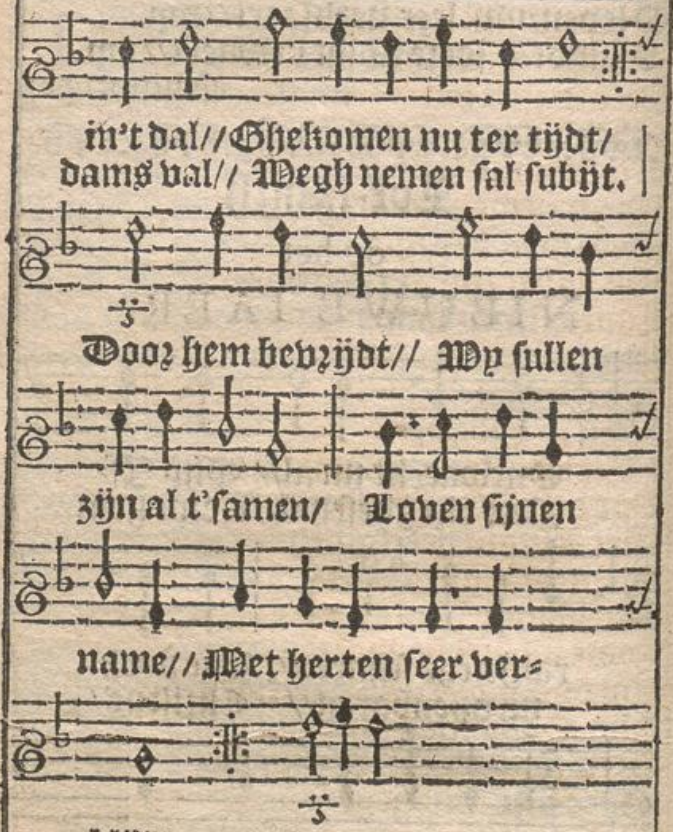

ONtwaeckt nu al
Ghy Israelijtsche scharen/
Die noch in 't beswaren
Des doodts gheleghen zijt/
Met bly gheschal
Komt hem nu openbaren

Chꝛistus/als verklaren
Pꝛopheten Godts met vlijt.
Hier is in 't dal
Ghekomen nu ter tijdt/
Die Adams val
Wegh nemen sal subijt.
Dooꝛ hem bevꝛijdt
Wy sullen zijn al t'samen/
Loven sijnen name
Met herten seer verblijdt.
Dooꝛ hem/&c.

Nu is volbꝛacht
't Verbondt (na Moysis leere)
Dat den Heer der Heeren
Met Abꝛam heeft ghedaen.
Op wien 't ghesla ght
Van David hoopte seere/
Komt nu met begheeren
Om ons van dꝛuck t'ontlaen.
Sijn Godd'lijck' kracht
Geen sondaer wil versmaen/
Maer met aendacht
Komt lieff'lijck ons ontfaen.
Dies neemt toch aen
't Woort zijnde vleesch waerachtigh/
Dat ghy mooght deelachtigh/
Met hem in vꝛede gaen.
Dies/&c.

Dit is het licht
't Welck Balam tuygh ghepꝛesen/

Dat ons sal gheneesen
Van alle sond' onreyn:
't Serpent heel swicht/
Verwonnen en verwesen.
't Licht seer klaer gheresen
Komt ons upt 's Hemels pleyn/
't Enghels ghesicht
Wordt openbaer certeyn/
't Godd'lijck ghesicht
Brenght ons al upt 't gheweyn/
Om ons alleyn
Hy komt by ons van boven:
Dus soo wilt hem loven
Ghy Christ'nen al-gemeyn. Om/&c.
Prins over-schoon/
O zy lof uptverkoozen/
Die des Vaders toozen
Wt liefde van ons scheydt:
Die 't eeuwigh loon/
Nu zijnde versch-ghecoozen/
Voor ons arm' verloozen/
Hebt met u bloedt berecydt:
Vw' naem ydoon
Is onse saligheydt/
Des levens kroon'
Tot in der eeuwigheydt.
Sijn lof verbreydt/
O mensch/op hem wilt bouwen.
Sijnen Geest vol trouwen
In't nieuwe Jaer verbeydt. Sijn/&c.

Hoort

Hoort Spon/wat ick ons heb
Dat ons Salighmaker is

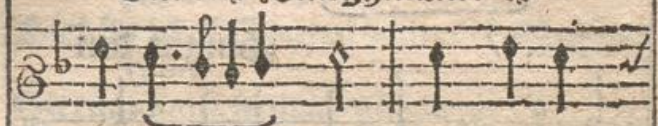

verna- men/ Van een He-
ghecka- men/ En een sup-

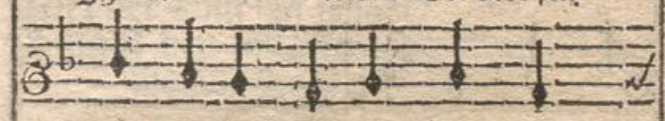

mels boode / die my heeft ver-
ver Maghet heeft hem nu ghe-

klaerdt/ | Dus en weest niet
baerdt. | Gaet met vreughd te

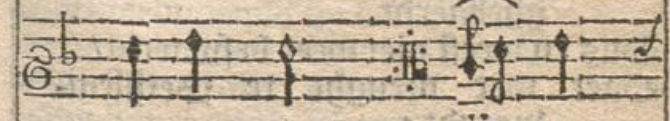

meer beswaerdt/ | Met u
Bethlem-waerdt/ |

stemme

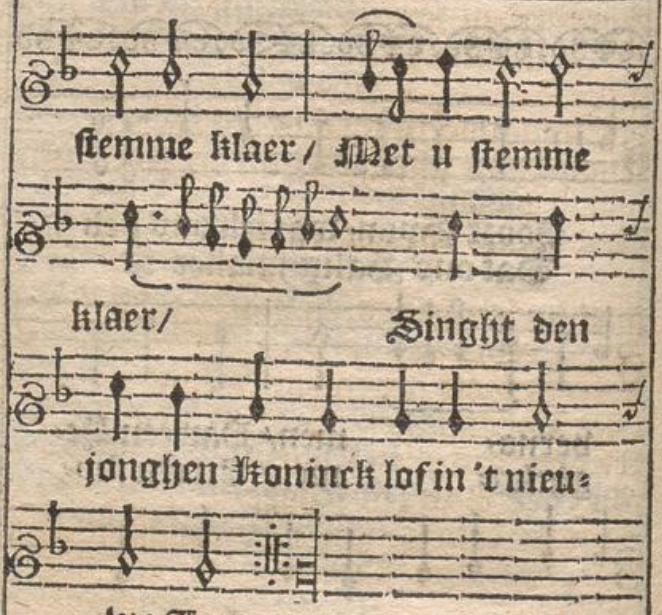

HOort Spon / wat ick ons heb vernomen /
Van een Hemels boode / die my heeft verklaerdt /
Dat ons Salighmaker is ghekomen:
En een suyver Maghet heeft hem nu ghebaerdt.
Dus en weest niet meer beswaerdt /
Gaet met vreught te Bethlemwaerdt:
Met uw' stemme klaer /
Met uw' stemme klaer /

Singht

Singht den jonghen Koningh lof in 't nieuwe Jaer.

Emmanuel is nu ons Behoeder:
Want hy is ghekomen in dit Aerdtsche pleyn.
Den Sone Godts is nu onsen Broeder:
Siet hy is ghebooren van een' Maghet reyn.
Hierom looft hem al-ghemeyn
Met Lof-sanghen groot en kleyn/
Met der Eng'len schaer/
Met der Eng'len schaer/
Singht den jonghen Koningh lof in't nieuwe Jaer.

Laet ons hem gaen soecken sonder flouwen/
En besien waer onsen jongen Koningh woondt.
En laet ons devotelijck aenschouwen
Met wat kroone hem sijn' Moeder heeft ghekroont.
Ootmoedighepdt hy betoondt:
Denckt dan hoe ghy u vertoondt/
Ghy hoveerdigh' schaer/
Ghy hoveerdigh' schaer/
Singht den jonghen Koningh lof in't nieuwe Jaer.

Tot Bethlehem moeten wy hem soecken/
In de stadt van Davíd/soo den Enghel seydt/
Ghewonden in arme kleyne doecken/
Is hy in een enge kribbeken gelepdt.
Aensiet sijn' ootmoedigheydt/
En sijn' groote Majestepdt/
En aenbidt hem daer/
En aenbidt hem daer/
Singht den jonghen Koningh lof in't nieuwe Jaer.

Princesse Syon door dese dinghen
In den Heere weest verblijdt met groote vreughd/
En wilt eenen nieuwen Lof-sangh singhen
Desen Koningh / die u alsoo heeft verheughd.
Want ghy hem wel loven meughd/
Van sijn' gratiose deughd/
En sijn' liefd' eerbaer/
En sijn' liefd' eerbaer/
Singht den jonghen Koningh lof in't nieuwe Jaer.

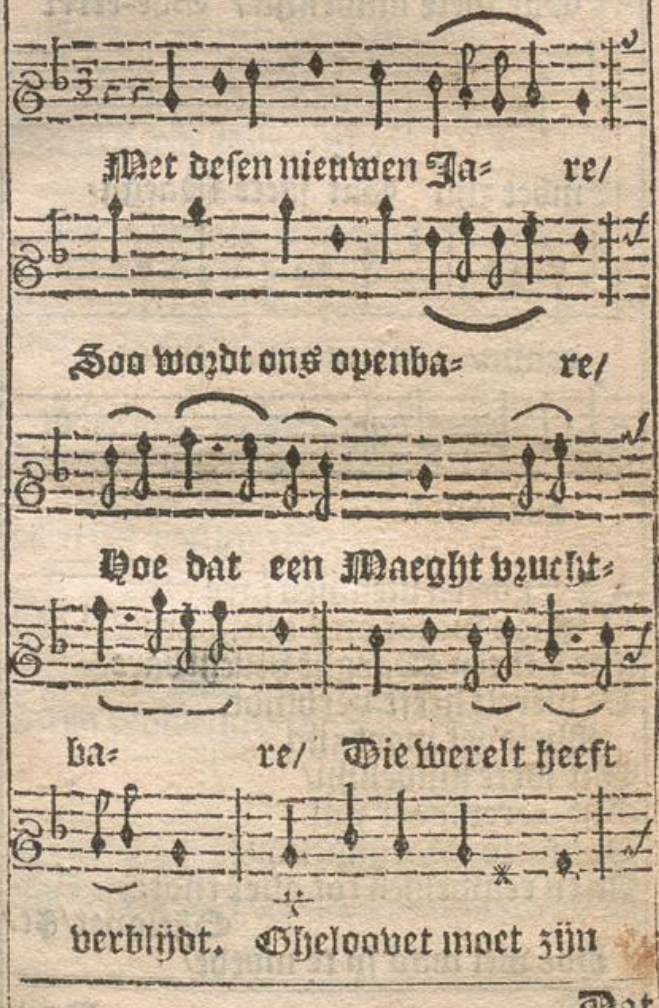
Met desen nieuwen Ja- re/
Soo wordt ons openba- re/
Hoe dat een Maeght vruchtba- re/ Die werelt heeft
verblijdt. Gheloovet moet zijn

Dat

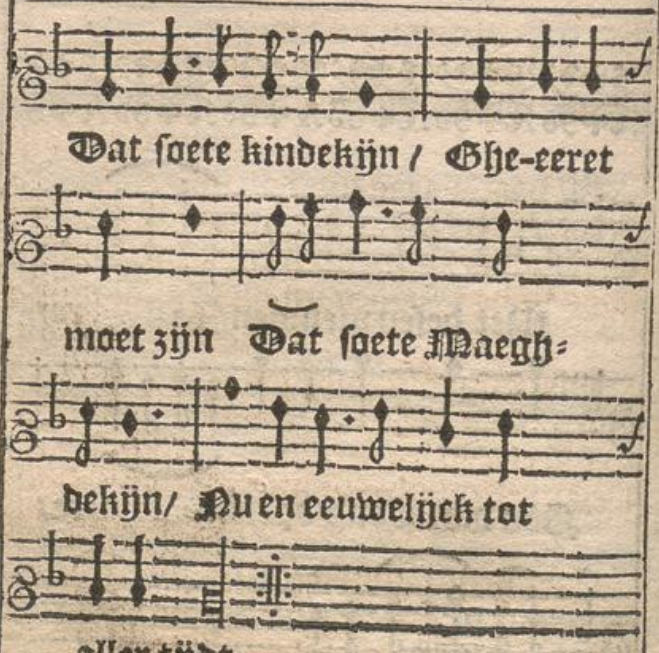

MEt desen nieuwen jare
Soo wordt ons openbare
Hoe dat een Maeght vruchtbare
De werelt heeft verblijdt.
Ghelovet moet zijn
Dat soete kindekijn/
Ghe-eeret moet zijn
Dat soete Maeghdekijn/
Nu en eeuwelijck tot aller tijdt.
Ghelovet/ &c.
Hoe wel was sy te moede/

Doen sy in vleesch en bloede
Aensagh haer 's herten hoede/
Den Heer der wereldt wÿdt:
Ghelovet/&c.

Sy baerd' hem sonder pijne/
En bleef een' Maghet fÿne/
Des sondaers medecÿne:
Dies is den Joden nÿdt.
Ghelovet/&c.

Die Enghels songhen schoone:
Glori' in 's Hemels throone/
Ter eeren en ter kroone
Des kindt ghebenedÿdt.
Ghelovet/ &c.

Naer acht daghen gheleden/
Soo wierd Jesus besneden/
Al naer der Joden seden/
't Welck ons van sonden vrÿdt.
Ghelovet moet zÿn
Dat soete kindekÿn/
Ghe-eeret moet zÿn
Dat soete Maeghdekÿn/
Nu en eeuwelÿck tot aller tÿdt.
Ghelovet/&c.

Van den soeten name IESVS, upt het Bly-liedt van S. Bernardus.

Jesus soete memo- rie/ Is 't's her-
Iesu dulcis memoria, Dans ve-

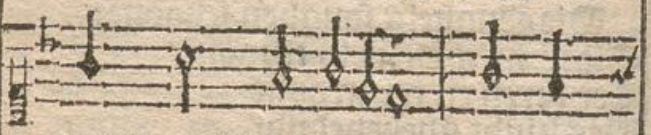

ten vreughd en glorie/ Maer bo-
ra cor- di gaudia, Sed su-

IEsus soete memorie/
Is 't's herten vreughd en glorie/
Maer boven alle soetigheydt/
Soo is sijn' teghenwoordigheydt.

Men singht melodieuser niet/
Men hoordt gheen blijdelijcker liedt/
Men denckt geen lieffelijcker thoon/
Als Jesus Christus Godes Soon.

Jesu der penitenten hoop/
Troost voor die tot u neemt sijn loop:
Als men u soeckt soo zijt ghy soet/
Wat krijght hy dan dien ghy ontmoet?

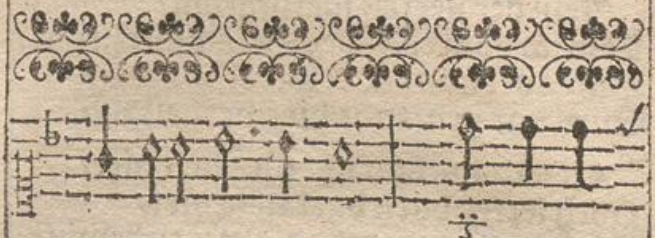

ven alle ſoetigheydt/ Soo is ſijn
per mel & omnia, Ejus dul-

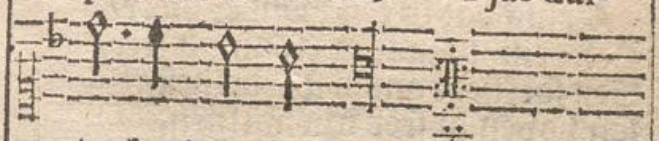

teghenwoordigheydt.
cis præſen- ti- a.

IEſu dulcis memoria
Dans vera cordi gaudia,
Sed ſuper mel & omnia
Ejus dulcis præſentia.
Nil canitur ſuavius,
Auditur nil jucundius,
Nil cogitatur dulcius,
Quam Ieſus Dei Filius.
Ieſu ſpes pœnitentibus,
Quam pius es petentibus!
Quam bonus te quærentibus!
Sed quid invenientibus?

Jesu der herten soetigheydt/
Levend' fonteyn/ des ziels klaerheydt:
Ghy overwint al 's werelts vreughd/
En al dat yemandt hier verheughd.

Een tonge kan upt-spreken niet/
Noch letter doen daer af bediet/
Die 't heeft geproefd die weet ghewis
Jesum te minnen wat dat is.

Jesus dat is een wonder Heer/
Een triumphanten Koningh seer/
Een soethept onuptsprekelijck/
En boven al seer vriendelijck.

Blijft by uw' Dienaers lieven Heer/
Ons hert verlicht meer ende meer.
Verdrijft daer upt de duysterheydt/
En stort daer in uw' soetigheydt.

Als ghy ons herte visiteert/
Het licht der waerheyt dan vermeert/
Des wereldts ydelheyt vergaet.
Uw' liefde brandt daer sonder maet.

Uw' liefde/Jesu/over-soet/
Is in der waerheyt honigh-vloedt:
Duysent-mael soeter is sy veer
Als men kan segghen ymmermeer.

Al die u eten hong'ren seer/
Al die u drincken dorsten meer/

Ieſu dulcedo cordium,
Fons vivus lumen mentium,
Excedens omne gaudium,
Et omne deſiderium.
Nec lingua valet dicere,
Nec litera exprimere,
Expertus poteſt credere,
Quid ſit Ieſum diligere.
Ieſus Rex admirabilis,
Et triumphator nobilis,
Dulcedo ineffabilis,
Totus deſiderabilis.
Mane nobiſcum Domine,
Et nos illuſtra lumine,
Pulſa mentis caligine,
Mundum replens dulcedine.
Quando cor noſtrum viſitas,
Tunc lucet ei veritas,
Mundi vileſcit vanitas,
Et intus fervet charitas.
Amor Ieſu dulciſſimus,
Et vere ſuaviſſimus;
Plus millies gratiſſimus,
Quam dicere ſufficimus.
Qui te guſtant eſuriunt,
Qui bibunt adhuc ſitiunt,

Sy en begheeren anders geen
Dan Jesum/d'alder-liefst' alleen.

Maer dieu uw' liefde dyoncken maeckt/
Die weet te recht hoe dat ghy smaeckt.
Hoe saligh is hy die dat proeft;
Want hy niet anders en behoeft.

Dupsendtmael 's daeghs roep ick: Wanneer
Sult ghy tot my komen/o Heer?
En maken my van herten bly/
En van mijn eyghen liefde vry?

Jesu mijn aldersoetsten Heer/
Mijns herten troost/ mijn hoop/mijn eer/
V soecken mijne tranen heet/
V mijne suchten wijdt en breet.

O brandt! o over-soeten brandt!
O supverlijcken liefden bandt!
O troost hier in dit tranen-dal!
Godts Soon te minnen boven al.

Lof/eere/prijs en danckbaerheyt/
Sy Godt Vader in eeuwigheyt/
Met Jesu Christo sijnen Soon/
En beyder Geest in 's Hemels throon.

Desiderare nesciunt.
Nisi Iesum quem diligunt.

Quem tuus amor ebriat,
Novit quid Iesus sapiat.
Quam Felix est quem sapiat?
Non est ultra quod cupiat.

Desidero te millies,
Mi Iesu quando venies?
Me lætum quando facies?
Me de te quando facies?

O Iesu mi dulcissime,
Spes suspirantis animæ,
Te quærunt piæ lachrimæ,
Te clamor mentis intimæ.

O beatum incendium!
Et ardens desiderium,
O dulce refrigerium!
Amare Dei Filium.

Laus, honor, virtus, gloria,
Deo Patri in sęcula.
Cum Iesu Christo Filio,
Et Spiritu Paraclito.

De eodem.

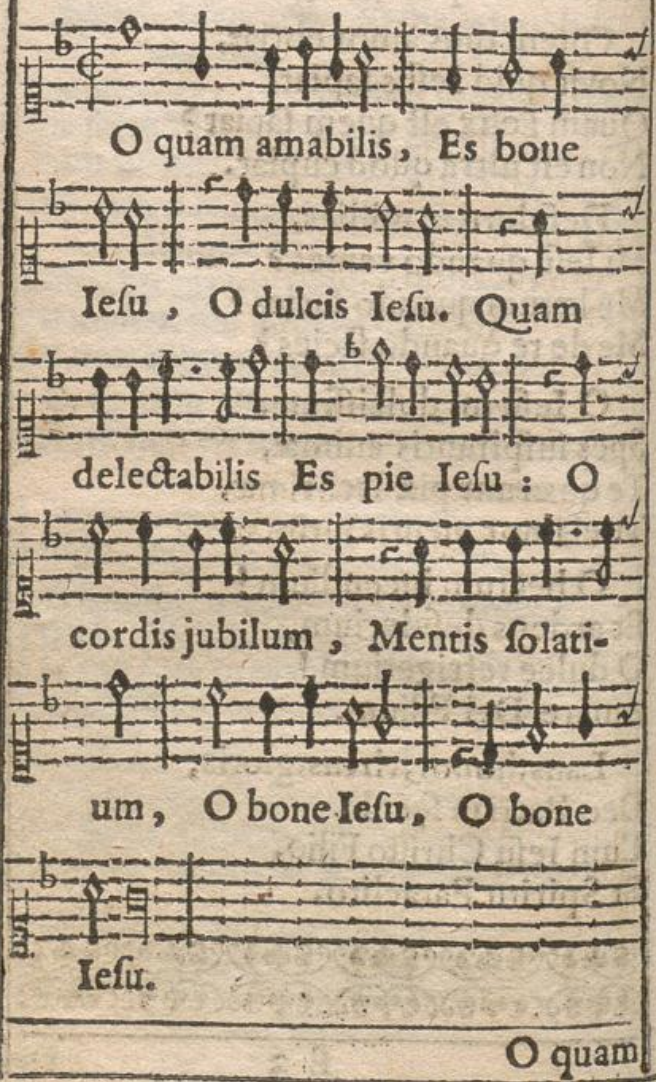
O quam amabilis, Es bone
Ieſu, O dulcis Ieſu. Quam
delectabilis Es pie Ieſu: O
cordis jubilum, Mentis ſolati-
um, O bone Ieſu, O bone
Ieſu.

O Quam amabilis
Es bone Ieſu,
O dulcis Ieſu:
Quam delectabilis
Es pie Ieſu,
O cordis jubilum
Mentis ſolatium
O bone Ieſu.
Quam admirabilis
Es bone Ieſu,
O dulcis Ieſu:
Quam honorabilis
Es pie Ieſu. O cordis, &c.
Quam venerabilis
Es bone Ieſu,
O dulcis Ieſu:
Semper laudabilis
Es pie Ieſu. O cordis, &c.
Gregi fidelium
Da bone Ieſu,
O dulcis Ieſu:
Salutis exitum
Da pie Ieſu
Poſt vitæ terminum
Perenne gaudium
O bone Ieſu.

Noch een ander.

Op de wijse:

O quam amabilis. pag. 100.

HOe aengenaem en soet
Is altoos Jesu/o goeden Jesu/
O naem in mijn gemoet!
O soeten Jesu!
O eenighe gheneucht!
Des sielꝭ vermaeck en vreucht/
O goeden Jesu/o goeden Jesu!
Dupsent-mael wort van my
Naer u o Jesu/o goeden Jesu/
Verlanght/ comt maeckt my blij
O soeten Jesu.
O eenige/&c.
Niet wort van my gedacht
Als van u Jesu/o goeden Jesu!
Soo langh van my verwacht
O soeten Jesu.
O eenige/&c.
Wat ick begin oft laet
Ghy altoos Jesu/o goeden Jesu/
In mijn gedachten staet/
O soeten Jesu.
O eenige/&c.
Sonder u is 't al niet
O soeten Jesu/o goeden Jesu/

Sonder u is 't verdriet
O soeten Jesu.
O eenige/&c.
Door uwen hoochsten naem/
O soeten Jesu/o goeden Jesu/
Maeckt mijn hert soo bequaem/
O soeten Jesu/
Dat als mijn ziel verschept
Dijck zy haer berept/
O soeten Jesu/o soeten Jesu.

Ghesangh upt S. Bernaerts ghebedt tot Jesum.

Op de wijse:

O Saligh heyligh Betlehem pag. 29.

[Esus/Marie soone/ghy
Vol waerheyt en bermhertigheden;
Ontfermt u Jesus over my
Na uw' groot' ontfermhertigheden.
't Bid Jesus door u bloed dierbaer
Welck g'hebt geweerdight te vergieten
Voor ons sondaers op 't krups autaer
Gh'al mijn booshe'en wilt doë te niete.
O goeden Jesus/Godt/mijn Heer/
Wilt my doch nimmer niet versmaden:
Ootmoedigh ick ter aerden neer

Roep uw' naem Jesus om genade.
O Jesus naem vol soetigheydt!
Ow' naem o Jesus wy beknielen;
Wat's Jesus anders doch gesept:
Dan Salighmaker onser zielen?
O goeden Jesus die my schiep/
En hebt verlost met uwen bloede/
Laet my die ghy van niet eerst riep/
Niet zijn verdoemt ten helschen gloede.
O goeden Jesus niet toelaet
Dat mijne boosheyt my verdomme/
Den welcken uw' al-goeden raedt
Gemaeckt heeft om tot u te kommen.
Bekent o Jesus al het geen
't Welck u in my is/ en mits desen
Vaeght af mijn sonden groot en kleen
Die g'u sult vinden vreemt te wesen.
Jesus bermhertigh my aensiet
Terwijl het tijt is te ontfermen/
En wilt my doch verdoemen niet
Maer in u strengh oordeel beschermen.
O Jesus hebt met my gedult/
Die na 't recht uw's rechtveerdigheden
De hell' verdient heb door de schult
Van mijne sonden en boosheden.
Nochtans betrouwend' 'k appelleer
Van uw' rechtveerdigheyt/ vol kermē/
Tot uw' bermhertigheyt/ g'als heer
En vader my noch sult ontfermen.
Geen oorbaer 'k uyt u bloet geniet

Als d'eeuw'ge dꝛoeſheyt my ſou halen/
Want u de dooden loven niet/
Noch alle die ter hellen dalen.
O alder-bermhertigſten Heer
Jeſus/ontfermt u mijns goetdadigh.
Jeſus verloſt my/ick begeer
En bid/wilt my doch zijn genadigh.
Jeſus laet my ſondaer onreen
In het getal uws uytverkoozen.
O Jeſus ſaligheyt der geen
Die in u hoopt/doet my u hoozen.
O Jeſus yders ſaligheyt
Welck in u g'looven t'allen ſtonden/
Ontfermt u mijns na u goetheyt.
Jeſus vergever mijner ſonden.
Jeſus Marie ſoon ſeer ſoet
O gꝛatie ſtoꝛt in my/oock mede
Wijſheyt 'lieſd'/ ſuyv'rheyt/ en ootmoet
In tegenſpoet verduldigheden.
Op dat ick u volcomelijck
Lief heb/en in u gloziere
En verblijden magh eeuwelijck/
Tot u Jeſus heyl'gen naems eere.

AMEN.

Van de H. drie Koninghen.

Op de wijse:

Nereâ schoonste van uw' gebueren.

Ofte /

Mijn ziel o schoone creature.

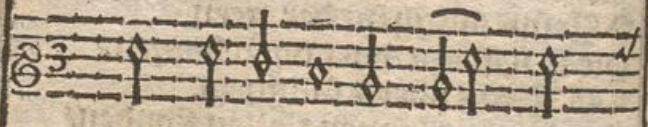

Hoort al die Jesum wilt gaen

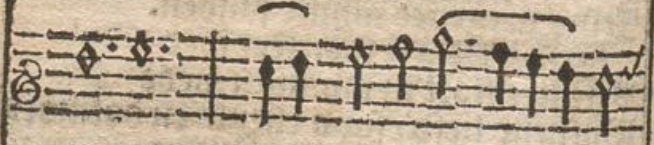

soecken / Hoort dit exem- pel

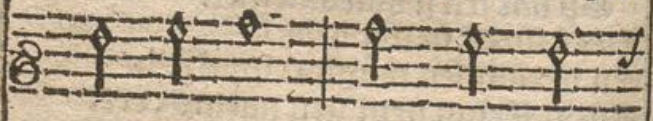

neerstigh aen: Van drie die

veer upt 'ſwerelts hoecken / Tot

Jesum

Jesum hae- stich zijn gegaen.

HOort al die Jesum wilt gaen soecken/
Hoort dit exempel neerstigh aen:
Van drie die veer upt's werelts hoecken/
Tot Jesum haestigh zijn ghegaen.
Van drie/ &c.

Drie mannen wijs en rijp van rade/
Princen van Orienten-landt/
Des Hemels loop sy sloeghen gade/
Vernomen daer een Sterr' plapsant.
Des Hemels/ &c.

Een Sterre klaer en hel van stralen/
Die door de Son niet wort verblindt:
Waer mede Godt haer dee' vertalen/
Van een oudt-jonck ghebooren kind.
Waer mede/ &c.

Sy sadelden seer ras haer Peerden/
En Dromidaren snel ter loop:
De reps sy haestelijck aenveerden/
Jesum te vinden was haer hoop.
De reps/ &c.

Die Sterre sy neerstigh na ooghden/
Die haer ghelepde op dat pas/

Haer na Jerusalem verhooghde/
Al-waer des Heeren Tempel was.
Haer/&c.
Hier hebben sy al sonder schromen/
Of 't schoon Herodes dee' verdriet/
Na 't versch-geboozen kind vernomen/
En oock ghekreghen klaer bediet.
Na/&c.
Naer Bethlehem zijn sy gaen rijden/
Ghelijck haer was ghewesen aen/
En hebben op den wegh seer blijde
De Sterr' we'er vindē vooz haer gaen.
En hebben/ &c.
Tot dat sy quamen op der stede
Daer een rijck' armoe' was te sien:
Daer een seer soete Hemels vzede
Berept was vooz die goede lie'en.
Daer een/&c.
Daer Godt van Aerdt en Hemelrijcke/
Vooz wien die Eng'len staen versaegt/
Een arrem kindt/ootmoedelijcke
Lagh aen de bozsten van een Maeght.
Een/&c.
Hier vielen sy neder ter aerden/
En schreyden tranen menighfout/
Aenbadē 't kint met gzoot' eerweerden/
Offerden myzrh'/ wieroock en goudt.
Aenbaden/&c.
Dus bzoeders wilt u ras berepden/

Op 's Hemels licht neemt ooc u merck/
Dat u ten eersten sal ghelepden
Al nae die Catholijcke Kerck.
Dat u/&c.
Daer sult ghy krijgen goet advijse/
Hoe dat ghy Jesum vinden meught/
Die u sijn licht dan klaer sal wijsen/
U hert verbullen oock met vreught.
Die u/&c.

Een ander.

Op de wijse:

Dies est lętitiæ in ortu, &c. pag. 44.

IErusalem wilt op-staen/
Wordt verlicht door desen:
Want u licht is op-ghegaen/
Wt Jacob ghepresen.
Door een Sterre schoon en klaer/
Die de Heydenen voorwaer
Sien in hare steden:
Den Koningh van hoogher aerdt
Is ons nu gheopenbaerdt/
Op den dagh van heden.
Dese Sterre triumphant
Staet tot sijnen prijse/
Schoon in Orienten-landt

Verlicht sy die Wijsen/
Dat sy komen soecken ras
Die gheboozen Koningh was/
Met vzolijcke seden:
In de Stadt Jerusalem
Vzaeghden sy neerstigh na hem/
Op den dagh van heden.
Waer is hy gheboozen fris/
(Was haer-lieder vzaghen)
Die Koningh der Joden is?
Sijn Sterre wy saghen
Schijnen klaer in Oosten-rijck:
't Is een teecken wonderlijck
Van den Heer der vzeden:
Wy komen dooz haer bestier/
Om hem te aenbidden hier/
Op den dagh van heden.
Met wat gzoot' eerweerdighept
Vielen sy ter eerden!
Dooz sijn hooghe Majestept/
Die gzoot is van weerden:
Goudt/ Wieroock en Myzrhe goet
Offerden sy met ootmoet:
Sy hebben aenbeden
Dat kindeken klepn en teer/
Als haer Koningh/Godt en Heer/
Op den dagh van heden.
Heden is gheopenbaerdt
Chzistus onsen Heere:
Den Vader heeft hem verklaerdt

Met hooghepdt en eere/
Voor sijn' Vaderlycke stem:
Den Geest Godts daelden op hem/
In 't water beneden
Heeft hy sijn Doopsel ontfaen/
Den Hemel is op-ghegaen
Op den dagh van heden.
Jesus eerste teecken siet/
Dat hy dede krachtigh/
Is als heden oock gheschiedt
In Cana waerachtigh/
Daer hy quam ter Bruyloft soet/
Met sijn Jongeren ootmoet.
Met recht en met reden
Wordt sijn glori' nu vermeerdt/
Water is in Wijn verkeerdt/
Op den dagh van heden.

Noch een ander.

Op de wijse:

Puer nobis nascitur, &c. pag. 42.

NV wel op Jerusalem!
't Licht is u gheresen/
Christus blinckt in Bethle-em
Geseghent moet hy wesen.
Christus/ &c.
Godt heeft over u verweckt

Een te schoonen lupster/
Daer al 't aerdtrijck werd bedeckt
Van een te dicken dupster.
Daer/&c.

Draept uw' ooghen heen en weer/
Laet u hert verblijden/
In uw' soonen van soo veer/
En dochters van ter sijden.
In uw'/&c.

Al de wereld wordt gesticht/
Volcken/Princen komen/
Om op u verschenen licht
Haer in 't geloof te vroomen.
Om op/&c.

Dromedaris/en Kameel/
Met geladen schatten/
Over-vloeyen u gheheel/
Hoe suldy 't kommen vatten?
Over-vloeyen/&c.

Madian, en Tharsis stout
Brenghen u gheschencken:
Saba, Wieroock; Epha, Gout;
Wel waerdigh t'overdencken.
Saba,&c.

't Moren-swart valt voor hem neer/
Ziet haer d'aerde licken.
Och! wie'n sou dit kind'ling teer
Te recht niet doen verschricken?
Och! wie'n/&c.

't Is 't begin sel/'t is het slot;

Het

Let niet op sijn' wooningh.
't Wierooc/tuygt hem d'hoogsten God/
En 't Goud/den eersten Koningh.
't Wieroock/&c.

Zegt dan wat de Myrrh' bedupd
Onder dese gaven?
Datmen hem met Balsem-krupd
Voor ons eens sal begraven.
Datmen/&c.

Jesu Heer! gebenedijt
Sijt ghy dupsend werven:
Die ons nu geboozen zijt/
End' eens voor ons sult sterven.
Die ons/&c.

Noch een ander:

Op de wijse:

Doen Daphne d'overschoone maeght.

V voordeel aen den Ko- ningh
End' aen u Soon/die met u

geeft/

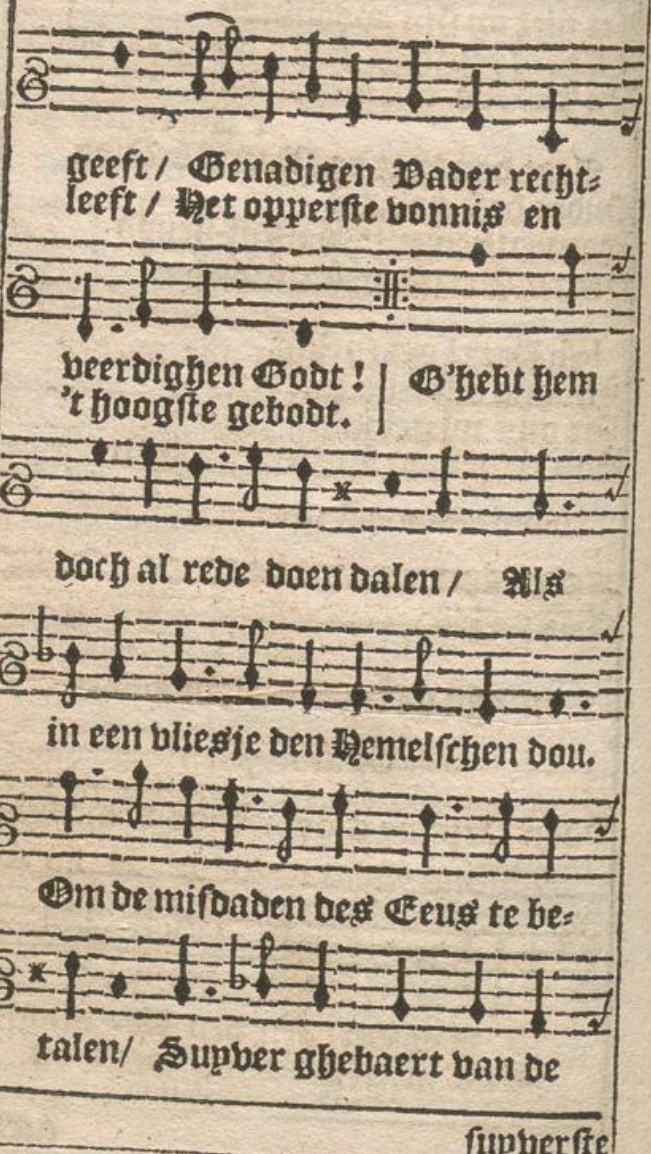
geeft / Genadigen Vader recht-
leeft / Het opperste vonnis en
veerdighen Godt!
't hoogste gebodt.
G'hebt hem
doch al rede doen dalen / Als
in een vliesje den Hemelschen dou.
Om de misdaden des Eeus te be-
talen / Supver ghebaert van de

supverste

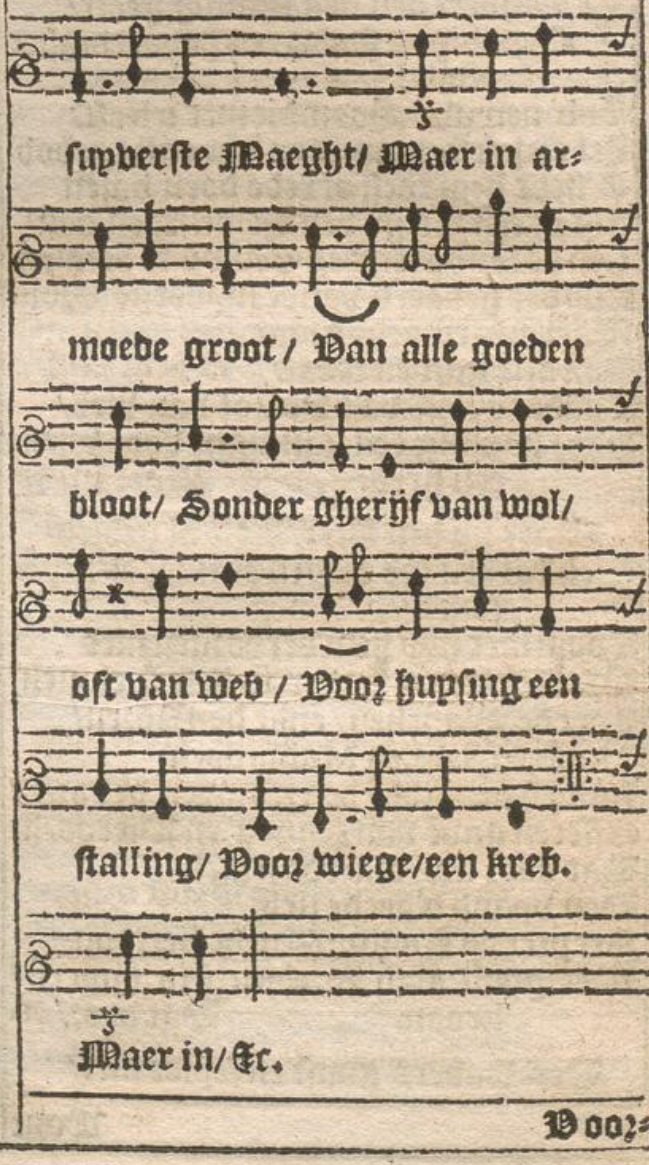
ſupverſte Maeght/ Maer in ar=
moede groot/ Van alle goeden
bloot/ Sonder gherÿf van wol/
oft van web / Voor hupſing een
ſtalling/ Voor wiege/een kreb.
Maer in/ &c.

VOordeel aen den Koning geest/
Genadigen Vader/rechtvaerdighen
God!
End' aen uw' Soon/die met u leest/
Het opperste vonnis en 'thoogste gebod.
G'hebt hem toch al rede doen dalen
Als in een vliesse den Hemelschen dou/
Om de misdaden des Eeuws te betalen/
Zuyver gebaerd vande suyverste Vrou.
Maer in armoede groot
Van alle goeden bloot/
Zonder gerijf van wol/of van web/
Voor hupsing een stallingh/voor wiege
een kreb. Maer in/&c.

Maer nu den Heer/die 't al gebied/
Zich tot een soo diepen ootmoedicheydt
sonck/
Zoo'n laet ghy hem verborgen niet
Grootdadigen Vader in dese spelonck/
Laet de Blancken/ende de Moren/
Tharsis,en Saba,en Madian oock
Komen aenbiddē den nieuwen geboren/
Offeren gavē van Myrrh' en Wieroock/
Dat door uw' waerde schick
Den vyand d'aerde lick.
Scepter en Konings-roede vertoon
Met gout van Araebjen sijn opperste
kroon. Dat door/&c.

Des Vaders gunst en feylde niet/

Want

Want die te verheffen d'ootmoedighen
Te sijnder eeren vperen liet (plagh/
Ten Hemel eē sterre die Balam voorsagh/
Sterre/die de klaerheyt der sonnen
Verre passeerde/op Godes bevel/
Sterre/daer aen dat de Koningē konnen
't Edelste Koningrijck oordeelen wel/
Toondt waer de wooning is/
Segt waer den Koning is/
Die u van nieus geboren hier leeft/
En magt over sterrē en Hemelen heeft!
Thoondt waer/&c.

Men sond haer van Ierusalem
Den Koning Herodes beroerde de stad/
Des sy gegaen na Bethlehem
Den nieuwen geboren met heylige schat
Aengebeden in d'arme wooningh/
Offerden Myrrhe/ met Wieroock en Goud/
Daer s'hem een Mensch/ en een God/en een Koning
Hupden geboren/end' eeuwelijck oud/
Mee-tuyghden klarelijck/
Geloofden warelijck.
Heylige Vorsten dat u help
Een spiegel van onse belijdenis zy.
Mee-tuyghden/&c.

O sterck geloof/a helder licht/
Doogdesse vā oogē/ verwinster van sin/

Die

Die ons hier een ellendigh wigt
Tuygt Koning te wesē en sonder begin/
Leerdt ons/op wat redenen steunde
D'edelste kennis van d'edelsten Voyst/
't kindekē schreyde/en 'tkindekē kreunde
Tusschen twee dierē vā honger en doyst/
't En was niet dan een sterr'
Die Saba van soo verr'
Treckende/ vooy het krebbeken bracht/
Om daer te belyden de opperste macht.
't En was/&c.

Leerd Chyisten mensch/leerd klepn en gyoot/
Van Saba, van Epha, van Madian hier/
Vooy 't Autaer onder schyn van bvood
Heer IESVM t'aenbidden op Koninghs manier/
Jae met des te stercker betrouwen
Als het wooyd Godes de sterre verwind/
Ende vooy d'arreme schoot der jonckvyouwen/
IESVS hier op den Autaer hem bevind.
Wel aen dan/offert ooch
Goud/Myyrhe/en Wieroock.
Hoopt / ghelooft / mind/ het hemelsche kind/
De waerheyd vooysichtigh/de ydelheyd blind. Wel aen/&c.

Op

Op Aſſche-woenſdagh.

oft

Den eerſten dagh inde Vaſten.

Op de wijſe:

d'Enghelſche fortuyn.

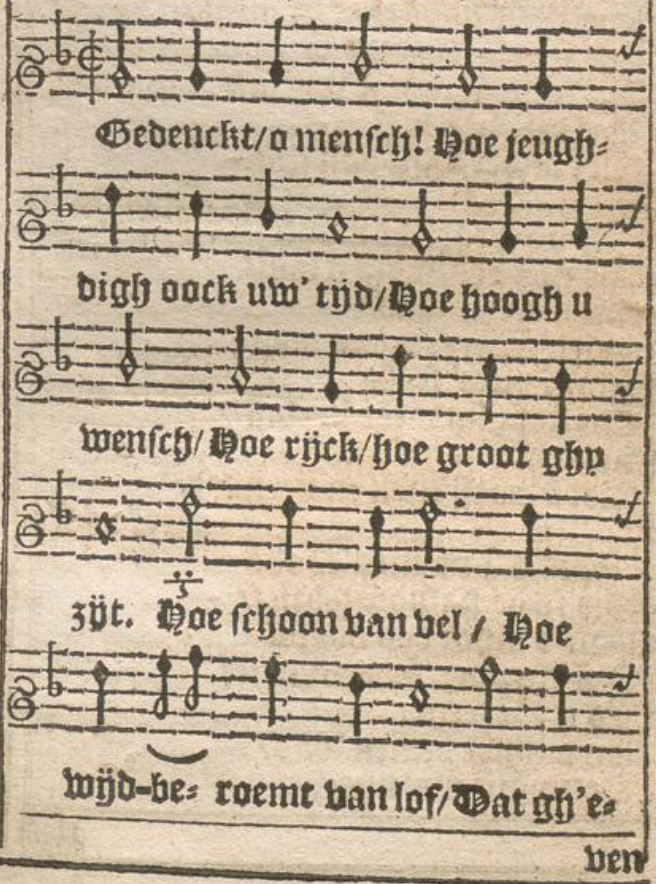

ven

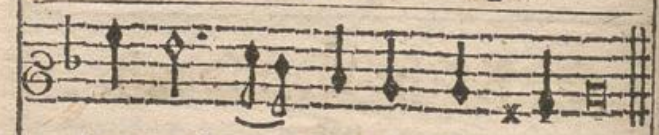

ven wel/ Niet anders zÿt dan stof.

GEdenckt/o mensch!
Hoe seugdigh oock uw' tÿd/
Hoe hoogh u wensch/
Hoe rÿck/hoe groot ghy zÿt.
Hoe schoon van vel
Hoe wÿd-beroemt van lof/
Dat gh'even wel
Niet anders zÿt dan stof.
Hoe schoon/etc.

Dus spraeck de mond
Die niet bedrieghen kan/
Nae d'eerste sond/
Van d'alder-eersten man;
Stof is uw' stof/
Tot stof ghy weer verbalt/
Schickt dat gh'u stof
Niet dwaess'lÿck en vermalt.
Stof is/&c.

Dit's't vonnis Gods
Dit is de paspoort-brief/
Van 't kindt des doods
O Schepper waerd en lief
Is u Gerecht.
En dat het billick was/
Getuyght uw' knecht

Met deſe grauwe aſch.

Is u/&c.

Met aſch beſtroyt
Op het misdadigh hooft/
Och of ick noyt
Mijn ſiel en had berooft
Van uw' genaed.
O Heer of ick u pad
Met woordt of daed/
Verlaten noyt en had.

Van uw'/ &c.

'k Heb u misdaen
In 't aenſchijn van de Son/
Maer ſiet my aen
Met Tyrus en Sidon.
En met de ſchaer
Van 't ſondigh Ninivee/
Die 'n aſch en hayr
De penitenti' dee.

En met/&c.

Aſch ſpreyde Joh/
Door aſch wieſch Jeſſes ſoon/
Vermenght met dyop
Van tranen hem weer ſchoon:
Als hy onteert
Had Bethſabees ſchoot;
En met het ſwaerd
Vriam had ghedoodt.

Als hy/&c.

Door hayre kleen/

En efter door 't ghebruyck
Van dorre leen/
En van be-assche pruyck/
Kreegh Judith maght
Op Holofernis kraegh.
En Hester bracht
Te niet de Joodsche plaegh.
Kreegh/ &c.

Ja Daniel
Met sijn betraende stem/
Trock uyt Babel
De stadt Jerusalem/
Des most hy zijn
Beascht/en wel ten danck
Van vleesch en wijn
Ghespeent drie weken lanck.
Des most/ &c.

Met desen val
Ick Heer u oock te voet.
Uw' goedheyd sal
Believen dese boet
T'aenveerden min
Hoch meer/als ghy Manass'/
Tot beter sin
Deed keeren door de asch.
T'aenveerden/ &c.

Wee my/dat ick
My opt verheven hebb'/
Gheen beter schick
Voor d'asch toch als de krebb'.

Dit

Dit is haer plaets
En als s'haer hooghер vind/
Dooг wepnigh baets
Verſtuptſe dooг de wind. Dit/&c.
Weerhoudt de kracht
Van uw' verholghen aem.
Helas! mijn maght
Is daer toe t'onbequaem.
Wat waer u lofs
Of gh'al een bevend blad
Of wepnigh ſtofs
Aen mp verblaſen had. Wat/&c.
Gunt mp veel eer
Gelijckmen dooг de aſch
In 't Lente-weer
Siet vooгderen het gras;
Dat ick daer deur
Oock met d'onnutte vijgh
Nieuw voedſel beur
En gunſt van wasdom krijgh.
Dat ick/&c.
Pгins ende Vooгſt
Van hemel en van aerd/
Houdt deſe vooгſt
Met u altijdt gepaert/
Mijn weghen glat
Als ps en als gelas/
Baendt tot een pad
Dooг 't ſtropſel van de aſch.
Mijn wegen/&c.

Op den witten Donderdach/ van het wasschen der voeten.

Op de wijse:

Ick suchte sucht op sucht.

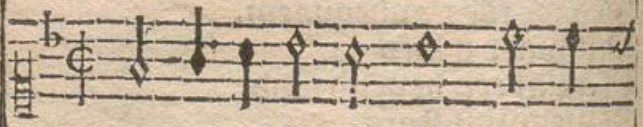

Wel wetende den Heer/ Als dat
Van Gode/ hier om neer/ En dat

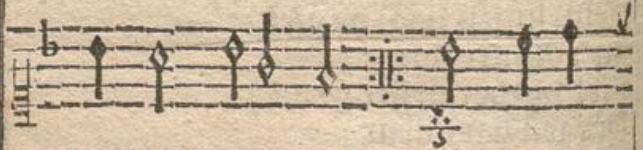

hy was gecomen/ hy we- deromme/ | Nae Gode

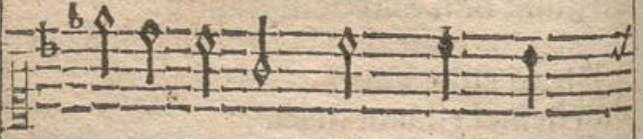

soude keeren/ Als Voyst van't

groote Al; Ginck hy sich selffs

verneeren/ Tot een soo diepen

val.

WEl wetende den Heer/
Dat als hy was gekommen
Van Gode/ hier om ne'er/
En dat hy wederomme
Nae Gode soude keeren/
Als Voyst van 't groote Al/
Ginck hy sich selfs vernee'ren
Tot een soo diepen val.

Nae Gode/ &c.

Op-staende van het mael/
Wierp hy syn rock ter aerde/
En schorte met een dwael
Syn lenden/ groot van waerde/
En hebbende gegoten
Schoon water in een vat/
Quam hy syn huys-ghenoten
De voeten maecken nat.

En hebbende/ &c.

En dwooghde man voor man
Met sijn omgorde linde/
Daer me/by Petrum dan
Den eersten van sijn vrienden
Ghekomen/kromde neder
Ter aerde bey sijn knien.
Maer hy van liefde teder:
Heer! dat sal niet geschien.
Gekomen/&c.

Soud' ick gedooghen dat/
Den besten/d'alder-grootsten
Sou wasschen in een badt/
Die voeten van den snoodsten.
Och neen! ter geender stonden.
Nu Petre/laet het zijn;
Of anders werdt gevonden
Uw' ziel misdeeld van mijn.
Och neen! &c.

Misdeeld: ach dat en moet
My nimmermeer gebeuren/
De alderswaerste boet
Sal u van my niet scheuren.
Veel liever met de voeten/
Van hoofd te ziel geschrobt/
Dan dat my sou ontmoeten
Van u te sijn verschopt.
Veel liever/&c.

Siet hier een schildery
Van Godes incarnacy:

En efter noch daer by
Voor al de Christen nacy
Een levendigh exempel/
Om op haer meesters spoor/
Te volghen inden tempel
't Gheen hy haer dede voor.
Een levendigh/&c.

Hy socht ook Judas sin
Hier mede te versachten;
En leerd' ons niet te min
Na supverheyt te trachten/
Van suchten in 't bysonder/
Wanneer w'ons stellen aen
Sijn tafel vol van wonder/
Om 't Hemels-broot t'ontsaen.
Van suchten/&c.

Dit was voorwaer/dit was
't Welck hem sijn kleed deed schorten/
En tot soo vreemden wasch
Van voeten/water storten;
Hy wou ons doen bevroeden/
Wat voor een Sacrament
Sijn schapen soude voeden
In 't nieuwe Testament.
Hy wou/&c.

Gaet dan verdorde stock/
Gaet dan verdrooght Geneven/
Want op alsulcken broock
Past ook alsulcken leven.

Is 't dat ghy vint geraden
Het beste te vertre'en/
Ons kan geen spijs versaden
Als Christus vleesch alleen.
Is 't dat/&c.

Dit sal ons 't klaere wooꝛt
Des Heeren blijven stutten/
Soo vast/dat d'helsche pooꝛt/
Noch velt/noch tent/noch hutten
Van snoode Ketterijen
Met nieuw gevonden leer
Ons 't waer ghelooff verstrijen
Zal kunnen nimmermeer.
Van snoode/&c.

Des wy we'erom te vre'en
Zijn wel met gꝛooter reden/
Te wasschen/en t'ontkleen/
En ons met sulcke zeden
Te cieren/als 't genoeghen
Gerepscht van 't Paradijs
En op de waerde voeghen
Van een soo lieven spijs.
Te cieren/&c.

Ghebedt
van S. BERNARDUS
Aen de ghekruyste Leden ons Heeren IESV Christi, hangende aen den Cruyce.

Ghevoeght op de seven daghen van der Weke.

Op de wijse:

Pange lingua, &c. Ofte/ Wilt ontspringhen, Lof-sangh singhen, &c.

's Sondaeghs.

Aen de Voeten.

O Ghy salighepdt der Aerden/
Soeten Jesu weest ghegroet:
Ick wil meed' u krupys aenvaerden/
Met een blijdelijck ghemoet:
Maer ghy Heere hoogh van waerden/
Deeldt my mede van u bloedt.
Als of ghy 't waert in persoone/
Soo beweeght my u ghelaet/
Siende u soo naeckt vertoonen/

Die straffen van mijn' misdaet:
Wilt in 't oordeel doch verschoonen/
Die ootmoedigh voor u staet.
Dese naghels uwer Voeten/
Die ick sie van bloede root/
's Heeren toornigheyt versoeten/
Omhels ick uyt liefden bloot:
Maer ick vrees die te ontmoeten/
Siende die soo diep en groot.
Wy dancken u allegader
Ut compassie ghewondt/
Dat ghy/als een goeden Vader/
Maeckt uw' kinderen ghesondt:
Dies moet u/mijns Zielen-ader/
Mijn hert loven ende mondt.
Al mijn fouten en misdaden/
Die daer menighvuldigh zijn/
En mijn droeve ziel beladen/
Als een doodelijck fenijn:
Gheneest die door uw' ghenaden/
Met soo soeten medecijn.
Aen het Cruys sie ick u hanghen/
Met uw' armen wijdt ontdaen/
Om de ghene te ontfangen
Die met sonden zijn bela'en:
Dies koom ick oock met verlangen/
Wilt uw' Dienaer niet versma'en.
Heer/uwe bebloede wonden/
Die soo diep zijn ende groot/
Laet mijn hert tot allen stonden

Overdencken in sijn noodt:
Ende neerstelijck doorgronden
Een soo kostelijcke doodt.
Al ben ick vernedert seere/
Door mijn sonden in verdriet:
Ick omhels uw' voeten Heere/
O Jesu verstoot my niet:
Mijn hert ick u presenteere/
Om te volghen u ghebiedt.
Aen u Kruys leggh' ick beneden/
En omvangh' met een ghemoet/
Vol van druchs die teere leden.
Van uw' Voeten roodt van bloedt:
Hoordt van boven ons ghebeden/
Die ons droevigh hert u doet.
Siet my aen/o mijn beminde/
Gheeft my nu een troost'lijck woordt:
Dat ick Jesu grati' vinde/
In uw' ooghen rechte-voort.
Wilt van sonden my ontbinden/
Eer mijn ziel daer in versmoordt.

's Maendaeghs.

Aen de Knyen.

O Jesu mijn Godt en Heere/
Moet ick voor mijn oogen sien/
D door-boorde leden teere/
Aen het Cruys in soo veel lij'en:

Laet ick dan na mijn begheeren
Kussen uw' ghebooghde knien.
Och hoe arm berooft van kleedt/
Sonder dwangh ofte ghebodt/
Hebt ghy aen het Cruys ghestreden/
Uw' vpanden tot een spot/
En ghy hebt dat al ghe-leden/
Daer ghy mensch waert ende Godt.
Overvloedigh siet men stralen/
Uwe roode beken fijn/
Om ons sonden te betalen/
Die soo menighvuldigh zijn:
Laet dan Jesu neder-dalen/
Een soo soeten Medecijn.
Majestept/o niet om gronden!
O Armoede sonder endt!
Wie looft u tot allen stonden/
Voor dit kostelijck present?
Daer wy u soo zijn verbonden/
Wie toondt eens dat hy't bekendt?
Wat sal ick u weder gheven/
Voor al uw' weldaden groot?
Daer ghy zijt aen 't Cruys verheven/
Ende sterft in sulcken noodt:
Op dat ick eenwigh sou leven/
Bevrijdt van de tweede doodt.
Uwe liefde is soo krachtigh
Dat sy selfs de doodt verwindt:
Ghy zijt uws Dienaers ghedachtigh/
In uw' pijn ghy my bemindt:

Beschermt my/ o Heer Almachtigh/
Dat de doodt my niet verslindt.
Ick sie u met schaemten aene/
Die soo veel voor my verdraeght:
En omhels u met mijn tranen/
Met een hert dat u behaeght:
Laet zijn eeuwigh upt-ghedane/
't Geen mijn conscientí' knaeght.
Laet het u toch niet verdeelen/
O Jesu mijn waerden Heer/
Wilt u bloedt my mede deelen/
't Welcke druppt van boven neer:
't Sal seer wel mijn wonden heelen/
Geen lijckteecken blijfter meer.
Ick wil eens considereren
Uwe wonden langh en smal:
En haer diepte contempleren/
Met haer grootte over-al:
Wilt het my doch consenteren/
Heer soo langh' ick leven sal.
Laet ick u voort-aen gaen soecken/
Met een supverlijck ghemoet:
Dat/door alle quaedt verbloecken/
Alleen uwen wille doet:
Heer wilt my hier toe verkloecken/
Door de krachte van u bloedt.

's Dijnerdaeghs.

Aen de Handen.

WEest ghegroet Jesu mijn Heere/
Die vermoeydt zijt in den strijdt/
Men reckt uw' armen te seere/
't Is te vele dat ghy lijdt/
Want al uw' lidtmaten teere/
Ut haer plaetsen gaen seer wijdt.
Weest gegroet door-boorde handen/
Met nieuw' Roosen schoon beplant:
Ja door-nagelt t'uwer schande/
Dat het bloedt aen elcken kant
Neder komt gheloopen/van den
Hooghen Cruyce in het sandt.
Hier het valt van beyden sijden/
Ut de handen nederwaerts/
Roodt als Roosen/ want sy lijden
De pijn die mijn ziel beswaerdt/
Uw' droefheydt is mijn verblijden/
Laet ons eenmael zijn ghepaert.
In mijn hart druck ick de wonden/
Van uw' Handen roodt van bloedt/
Die ick geerne met den monde
Ut sou drincken/vondt ghy 't goedt:
Want niet beter voor mijn sonden/
Dan soo lieffelijcken bloedt.
Hoe ghereedt komt ghy vertoonen/

Aen een yeder u bystandt!
Ghy roept al die goe' persoonen/
De quae' treckt ghy metter handt:
Om een yeder te beloonen/
Van de vrucht aen't Cruys geplant.
Laet my ock deelachtigh wesen
Van soo kostelijcken prijs/
Die mijn ziele kan ghenesen/
Op soo wonderlijcken wijs/
Ghevende hen die u vresen/
O Lichame tot een spijs.
Treckt tot u al mijne sinnen/
Mijn macht/wil/om met verstandt
T'over-dencken dese minne/
Die u heeft aen 't Cruys gheplant:
Dat ick eens ghevoel van binnen/
Wat een liefd' u heeft ghebrandt.
O Jesu uyt liefde pure/
Maeckt my suyver/ reyn en kuys:
Laet ick aensien t'aller uren/
De Victorye van u Cruys:
Deeldt die meed' uw' creaturen/
Die daer woonen in u huys.
O alderheylighste handen/
Suchtende omhels ick dy:
Voor uw' pijn/uw' smert/ uw' schandē/
Danck ick u/aensiet doch vry
Mijn tranen menigherhande/
Die af-loopen op een ry.
Laet de druppels op my dalen

Die daer vallen nederwaerdt:
En de schulden al betalen
Daer mijn ziel meed' is beswaerdt:
Laet uw' handen die onthalen
Als mijn Lichaem gaet ter aerdt.

's Woensdaeghs.

Aen de Sijde.

WEest ghegroet/ o Jesu goedigh/
Vol van troost en soetigheydt:
Hoe werden uw' leden woedigh
Wt-ghereckt ende gheschey dt
Aen 't Cruys/ zijnde soo ootmoedigh/
Dat ghy niet een woordt en seydt!
Weest gegroet mijns Heeren Sijde/
Schuylende vol liefdens kracht/
Die mijn herte doet verblijden/
Om de vreughd' die het verwacht:
Die Fonteyn van sulck een lijden/
Met haer Bloedt mijn pijn' versacht.
Ick moet u wat naerder komen/
Spaert my/Jesu/mijnen Heer/
De beschaemtheyt doet my schromen:
Maer de liefd' volghd u veel meer:
Want ick heb voor my ghenomen
Te doorsien uw' wonden teer.
Weest ghegroet/o soete wonde/
Daer soo soeten bloedt uyt-loopt:

Ghy zijt groot en diep van gronde/
Als een Roose roodt gheknoopt.
Ghy suyvert van alle sonden/
Die in u werden ghedoopt.
Dwen reuck passeert de wijnen/
Dwe smaeck is Hemelsch dranck/
Die verdrijft alle fenijnen/
Al is de ziel noch soo kranck/
Komt al tot dees Medecijne/
Die den Soone Godts u schanck.
Opent u ghy roode Sijde/
Vloeydt in 't diepste van mijn hert:
Of laet my heel in u glijden/
Een van bey gheneest mijn smert/
Ick klop aen sonder vermijden/
Tot ick in-ghelaten werdt.
Met mijn mondt raeck ick u aene/
En treck u tot my/o Heer:
Ick sou geerne in u baenen/
En my went'len gins en weer/
Mijn hert sucht tot u met traenen/
En versmaedt my nimmermeer.
O Jesu/hoe soeten smake/
Ghevoeldt hy die u eens proeft/
Die upt liefden u gheraken/
's Werelts lust haer hert bedroeft/
En die u maer eens ghenaken/
Ontfanght soo veel hy behoeft.
In uw' Sijde wilt my lepden.
Tot in 't diepste van de grondt:

In rust sal ick my vermeyden,
In soo lieffelijcken wondt:
Niemands vrees sal my doen scheyden/
Niemands liefde/ t'geender stondt.
Laet myn geest in uwe Syde
Gaen in d'ure myn der doodt:
Laet den Leeuw' my niet bestrijden/
In die swaere leste noodt:
Maeckt deelachtigh my u lijden/
Al zyn myn sonden soo groot.

's Donderdaeghs.

Aen de Borst.

O Jesu myn soete minne/
Weest ghegroet myn saligheydt:
O ghy soete Borst/ van binnen
Vol troost en barmhertigheydt:
Versterckt myn verstandt en sinnen/
Myn ziel uw' gracy verbeydt.
Wel aen Oetmoedigheyts Throone/
En der swacken vastigheydt:
O der liefden Arcke schoone/
Daer de droeve rust in leydt/
En d'ootmoedighe in woonen/
Maeckt my tot u dienst bereydt.
O myn seer eerwaerdigh' Heere/
Siet uw' Dienaer hier ter handt:
Wilt myn sonden al verteeren/

In u Goddelijcken brandt:
Dat ick mach tot uwer eeren
Wel ghebruycken mijn verstandt.
Wilt in 't binnenste mijns maken
Een Godtvreesende ghemoet/
Dat sijn wille kan versaken/
En uw' wille vlijtigh doet/
Dat kan vasten/ bidden/ waken/
Voor u storten oock sijn bloedt.
Soeten Jesu Herder goedigh/
Godts/ende Marie Soon/
Met uwe Fonteyne bloedigh/
Mijn hert suyver wascht en schoon:
Maeckt my reyn / kleyn / en ootmoedigh/
Al ben ick het onghewoon.
O Jesu licht en figuere/
Van dien Alderhooghsten Heer:
Wt uw' glorieuse schueren
Verlydt uw' gaven meer en meer/
Aen ons arme creatueren/
Tot u nemen wy ons keer.
O benaude Borst ons Heeren/
Maeckt standtvastigh my in 't goet:
Laet verbranden en verteeren/
In uw' liefde mijn ghemoet
Dat ick uw' lof magh vermeeren/
Als ghy onse glori doet.
Ghy zyt diep/ en sonder gronde
In verstandt/ d' Enghelsche schaer

Altijdts uw' wijsheydt verkonden:
Wt u suyver vloeydt en klaer/
Dat ghy Joannes vergonde/
Als hy rustend' op u waer.
Weest ghegroet suyver Fonteyne/
Vol van Goddelijcke kracht:
Mijn misdaden groot en kleyne/
Wilt ghenesen door uw' macht:
Sy zijn u bekent alleyne/
Tot de minst van een ghedacht.
Weest gegroet Tempel des Heeren/
En ghy Arck van alle goet:
Wilt mijn kranckheyt sterckheyt leerē/
Daer ick u om val te voet.
Wilt in my de deughdt vermeeren/
O ghy Vat van overvloedt.

's Vrydaeghs.

Aen 't Herte.

O Goet hert van mijnen Heere/
V groet ick met herten bly:
Ick kom u eens [a] embresseren/ (omhelsen.
Want mijn hert treckt ghy tot dy/
Wilt my gantsch in u verkeeren/
Dat ghy mijn/en ick u zy.
Wat liefd' had u hert' bevangen/
En hoe over-grooten pijn:
Als ghy zijnd' aen 't Cruys gehangen

Wt stoyt eene Medecyn:
Die u vallen moest soo banghe/
Om dats' ons ghesondt sou zyn.
Wat een bitter doodt moest wesen/
Die u Godd'lyck hert' dooz-sneedt:
Om met u doodt te ghenesen/
Onse doodt/die ghy vertreedt:
Dat wy niet meer souden vzeesen
Van den duyvel eenigh leedt.
O Jesu om dese ure/
Doen de doodt u viel soo swaer.
En soo veel pyns moest besuren/
Komende in sulck ghevaer:
Trecht tot u uw' Creaturen/
Want ons hert' verlanght daer naer.
O soet hert' roodt als granaten/
Maeckt myn hert' suyver en repn/
Dat besmet is boven maten/
En verhardt in ydel trepn;
O Heer wilt dat niet verlaten/
Maeckt het schoon' in u Foutepn.
Voeght u hert midden in 't myne/
Van twee herten maeckt nu een:
Dat ick u gheheel mach zyne
En van amoureus heydt ween/
Ja van liefden mach verdwynen/
Heer ick ben daer met te vze'en.
Opent u/wilt u uyt-spzeyden/
Als een Roose wydt ontdaen:
Komt u in myn hert vermeyden/

Dat

Dat ick u reuck mach ontsaen:
Liefde doet my u verbeyden/
't Wachten langh doet my pijn' aen.
Die bemindt wat moet hy lijden/
Ja wat soude hy niet doen
Om 't beminde te verblijden/
En sijn liefde eens te voe'en:
Geen pijn soude hy vermijden/
Tot de doodt soud' hy hem spoe'en.
O soet hert'/liefflijck/bequame/
Och hoe seer bemin ick dy!
Waer ick u soo aenghename/
Dat ghy 't uw' voeghde by 't my:
Heer soo soetelijck versamen/
Sou my maken al te bly.
Laet ick in uw' liefde leven/
Tot u suchten t'aller tijdt:
Y aenbidden/u eer gheven/
Dienen u met sulcken blijt/
Door de liefd' alleen ghedreven/
Dat ghy my ghebenedijdt.
Sooten hert gaet vry eens open/
Want u reuck een yder treckt:
Ontdoet eens de schoone knoopen/
Die soo veel schatten bedeckt:
Myn hert komt na u gheloopen/
Door uw' liefd' alleen verweckt.
O! Laet hert met hert versamen
En gheliick een wondt ontsaen:
Laet de wereldt my beschamen/

Ghe-

Ghelijck sy u heeft ghedaen:
't Sal my al zijn aenghename/
Wat sy teghens my bestaen.
Wilt mijn hert' in 't uw' ontfangen/
Om by u altijdt te zijn:
Want ick wensch met groot verlanghen
Te voelen soo soeten pijn:
Waerom soud' ick wesen banghe?
Leedt ghy dit niet eerst voor mijn?
O Jesu wilt my berepden/
In u hert' een plaets van rust:
Daer ick nimmer upt mach scheyden/
Met dees troost mijn yver blust:
Waerom wilt ghy lange beyden/
Daer ghy weet mijn groote lust?

's Saterdaeghs.

Aen het Aensicht.

O Bebloede Hooft mijns Heeren/
Met die wreede doorn bedeckt:
Ghewondt upt ter maten seere/
Met riedt-slaghen oock begeckt:
Dat het bloedt van boven neere/
Langhs het Aensicht neder leckt.
Weest gegroet o Aensicht schoone/
Hoe veranderdt is u beeldt!
O wesen en heeft geen thoone/

Soo verbleyckt is't/ en vergeeldt:
O'welcke spand' eertijdts de kroone/
Siet hoe is dat nu onteeldt.
Hoe seer is uw' jeughd vergaene/
Uwe fleur ende fatsoen:
Hoe magher en onghedaene
Dat soo vers was ende groen:
Uw' doot-verw' verweckt mijn tranen/
Wie sou anders kunnen doen.
Ghy die zijt om mijnen 't wille
Soo veracht ende versmaet:
Vaeght af de bloedighe schille/
Siet eens wie hier voor u staet:
Nimmermeer uw' liefd' is stille/
Dus uw' ooghen op my slaet.
Al zijt ghy aen 't Cruys ghehangen/
Drinckende dien bitt'ren Kelck:
Ick heb upt uw' mondt ontfanghen
Soeten honigh ende melck:
Vloeyende upt uwe wanghen/
Al zijn sy bleyck en verwelckt.
Wilt my Sondaer niet versmaden/
Al ben ick het waerdigh niet/
O Hooft met die doorn gheladen/
En door-slaghen met het riet/
Op mijn armen wilt ontladen/
Dat ick dit saveur gheniet.
Hond' ick dat eenmael verwerven/
O hoe seer waer ick verblijdt.
Aen het Cruys met u te sterven/

En te lijden dat ghy lijdt/
Alle vreughd' alhier te derven/
T'eynden onder 't Cruys mijn strijdt.
O Jesu ick bid u seere/
Door uw' bitterlijcke doodt:
Wilt na-komen mijn begheeren/
Als ick legh in mijnen noodt:
Wilt u dan tot mywaerts keeren/
En ontfanghen in uw' schoot.
Wilt u mijnder dan ontfermen/
Als ghy reeckent ons ghelagh/
En de Duyvels om ons swermen/
't Welck niemandt voor-by en magh/
Wilt Jesu my dan beschermen/
In dien schromelijcken dagh.
Als ick elders moet gaen woonen/
En vertrecken bloot en naeckt:
Wilt u dan aen my verthoonen/
Aen het Cruyce vast ghemaeckt:
En ontfanghen voor u Soone/
Want mijn ziele na u haeckt.

Een Lof-sangh op de Passi' ons Heeren.

In vier deelen ghedeeldt.

Op de wijse:

Noyt sulcken liefde op Aerdtrijck, &c. pag. 38.

LAet ons aenbidden/ 't hert buygen de ter Aerden/
Den Heere Jesum / die van sulcker waerden
De menschepdt booz ons heeft willigh aenghenomen/
Met haer ellenden / en met haer swarc schzomen.
In u lijden/ Jesu soet/ is salighept gheleghen/
Booz uw' doodt is seker troost in alle noodt verkreghen.
Amor, amor, &c.
Blucht na de gaten van dese muer als duyven/
Wilt als Serpenten het oude vel afschuyven/
Denckt op sijn Crups en op al sijn bitter lijden/

Wilt ghy wel leven en van 't quaedt u bevrÿden.
Want door Jesus lÿden is Godts glori' te verwachten/
Daer in jubileeren al der Heyligen ghedachten.
Amor, amor, &c.

Den lust der sonden wild' ons Godt doen vergheten.
Hierom hy heeft ons in groot ellend' ghesmeten/
Tot dat ons Jesus uyt gunst heeft komen soecken/
En als een Herder door-kroopen alle hoecken.
Sÿn deel was in arbeydt veel meer als der slaven/
Sÿn ziel was altÿdt benouwt / tot dat hy wierd begraven.
Amor, amor, &c.

Eerst heeft hem Judas sijn' hupsch-genoodt verraden/
Daer na de Joden met Jesus over-laden/
Sy sleepten / schupten / en traden hem met voeten/
Verwÿt en laster na hun wil moest hy boeten:
Met droefheydt/vrees en verdriet was sijn ziel oock omvangen/

Gantsch verlaeten en verdruckt was
hy van herten banghe.
Amor, amor, &c.
Troost onser zielen Koningh van
goeder vreden/
Druckt in ons sinnen al wat ghy hebt
gheleden:
De kladden/ roeden / de doornen/ vod-
den/reepen/
Riet/ketens/nagels/de spongie/ lancie
sweepen.
Maeckt ons danckbaer van uw' pijn
o Godt/die ghy in't wercken
Onser salighept al leedt. Och doet ons
die bemercken.
Amor, amor, &c.

Het tweede deel.

LAet ons aenbidden / 't hert buygen-
de/ &c. Als vooren.

Tot Annam tracken sy Jesum / nu
ghevanghen/
Daer sy met handen hem sloeghen voor
sijn wanghen.
't Vonnis van Cayphas en kost haer
niet versaden/
Noch voor Pilatus veel spijt en valsche
raden.

Jesum

Jesum moest den loosen Bos Herodes noch begecken.
Soo wild' hy sijn ballinghschap met rouw' voor ons voltrecken.
Amor, amor, &c.

Hoe zijt ghy / Jesu / met roe'n soo fel door-sneden!
Ghepijnt met doornen! ghewondt in al uw' leden!
D is het Vonnis des onrechts voor-gelesen /
Waer door Pilatus ter doodt u heeft verwesen:
Op u teere schouderen is u een Cruys ghegheven /
Dat ghy daer aen sterven soud / die ons al gheeft het leven.
Amor, amor, &c.

O droeve repsen! o straten rood van bloede!
Hoe waert ghy Jesu met 't Cruys ghela'en te moede?
O Salighmaecker / doet my op al uw' repsen /
Met haet der sonden / en liefde tot u / pepsen.
Dat ick / latend' eygen sinn' / en al mijn quade lusten /
Op dē bergh vā heyligheyt in 't uyterste magh rusten. Amor, &c.

Het derde deel.

LAet ons aenbidden/ 't hert bupgende/&c. Als vooren.

Ghy die seer schoone den Hemel ciert met lichte/
D'Aerde met blommen / de Locht met wolcken dichte/
Wierdt van de Joden ontkleedt / en naeckt ten thoone
Aen 't Cruys verheven / tot spijt van u persoone:
Daer aen zijt ghy upt-ghereckt als een pees op een boghe/
En dooz-naghelt handt en voet/ sonder eenigh medoghe.
Amor, amor, &c.

Eer ghy tot sterven uw' ooghen hebt gheloken/
Tot troost der menschen hebt seven-mael ghespzoken.
Seer geerne hadt ghy der Joden rouw ghedzoncken/
Maer in uw' dazst swaer soo is u gal gheschoncken.
Hemel/ Aerde/ Son en Maen/ zijn dooz al dit versleghen/

O/ mÿn ziel/ die Godt dit doet / laet u toch eens beweghen.
Amor,amor,&c.

Jesus vol pÿnē hingh aen het Cruys dzie uren/
Waer by sijn' Moeder haer gaf / met bitter trueren/
Dat haren Soon leedt soo sware pÿn en schanden/
Gheperst met doznen / dooz-boozdt voeten en handen.
Jesus sterft / en sendt sijn Gheest met klare stem om hooghe:
Maer naer ons sijn kinderen heeft hy sijn hooft ghebooghen.
Amor,amor,&c.

O doodt vol krachten! die ons' dood heeft verwonnen/
Dupvel en Helle met al haer macht verslonnen:
Het vleesch rebelligh/en 's werelts valsche Rÿcken
Hebben booz Jesus doodt/ als stof moeten wÿcken.
Dwe doodt heeft ons vernieuwt / als wy bedozven waren.
Daerom wilt tot 't eeuwigh goet / al is 't verbeurt/ons sparen.
Amor,amor,&c.

Het vierde deel.

LAet ons aenbidden/ 't hert bupgende ter Aerden/&c.

Al Jesus vrienden beklaeghden/ vol van smerten/
't Sterven haers Meesters/ met bitter sucht der herten.
Sucht oock mijn ziel/ en roept stijf upt uw' ellende:
Troost ons/ o Jesu/ versterckt ons tot den ende/
Stort toch uwen goeden Gheest in ons met volle maten/
Dat wy onsen quaden aerdt om uwen wil verlaten/
Amor, amor, &c.
O Lam onnoosel/ van sonden vry en qualen/
Die uw' vijf Wonden noch houdt tot ons verhalen.
Doet ons toch open de bupsen van u bloede:
Dat het met grati' ons hert en ziele voede/
Sijt toch mildt in onsen noodt; want ons veel siechten deeren/

En leerdt ons met u bloedt roodt ter
salighepdt geneeren.
Amor,amor,&c.
O Bloedt seer weerdigh / vol troost/
kracht en de minnen/
O schat/ wiens rijckdom geen' Enghe-
len versinnen.
Ten vzede vooz ons zijt ghy een' offer-
hande/
En van Godts Rijcke ons vooz-gheset
te pande/
Gheeft toch ons u saligh vper / en doet
het soo-vermeeren/
Dat wp moghen bloedt om bloedt / en
ziel om ziel verteeren.
Amor,amor,&c.

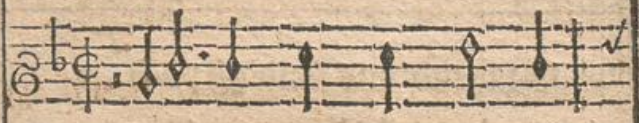

Jesu ons liefd'/ons wenschen/

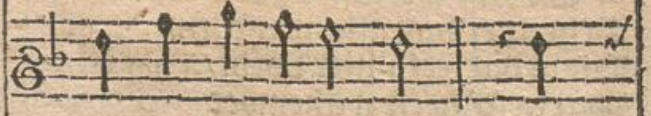

En ons Verlosser goet / Schep-

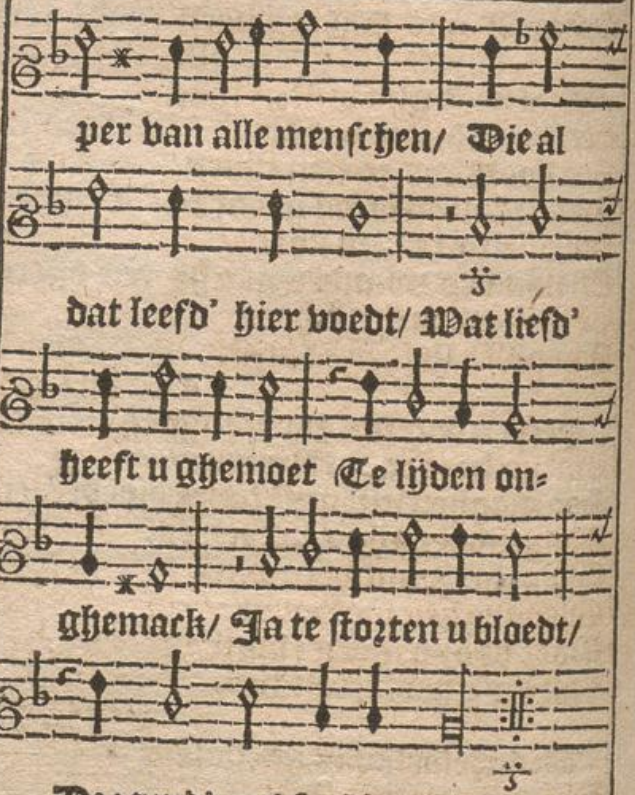

IEsu ons liefd'/ons wenschen/
En ons Verlosser goet/
Schepper van alle menschen/
Die al dat leefd' hier voedt/
Wat liefd' heeft u ghemoet
Te lijden onghemack/
Ja te stozten u bloedt/

Dragend' ons sondigh pack.
Wat liefd'/&c.

Dus hebt ghy willen lijden
Een alsoo bitter doodt/
Een doodt tot geenen tijden
Met schanden alsoo groot:
Om ons upt onsen noodt/
En van des vyandts macht
Te vrijden/in den schoot
Van uwer liefden kracht.
Om ons/&c.

Heeft u dan soo ghedronghen
Uw' liefde/groot Minnaer/
Soo moghen wel ons' tonghen
O danckbaer zijn eenpaer:
Och ja sy/want voorwaer
Ghevanghen laghen wy/
Maer door u lijden swaer/
Zijn wy ghevryden vry.
Och ja/&c.

Den Hemel was ghesloten/
Die ons nu open staet:
O krupps dat heeft door-schoten/
Ghemorselt 't Serpent quaet:
Door u ons Toe-verlaet
Hebben wy vol pardoen/
Van al onse misdaed'.
Wat kond' ghy ons meer doen?
Door u/&c.

O moeten wy lof spreken

Met een danckbarigh woordt:
Wy vaten vol ghebreken:
O Jesu ons aenhoordt/
Al komt het traghe voort.
Aenmerckt ons' flauwighevdt/
Door uw' graci' ons spoort
Ter deughd in eeuwighevdt.
Al komt/&c.

Tot de H. Moeder Godts/ staende onder het Cruys.

Op de voor-gaende wijse.

HEt stondt een Moeder reene
Nevens dat kruycen houdt/
Seer druckelijck in weenen/
In liefde niet verkoudt/
Met pijne menighfoudt
Sagh sy haer Soon eerbaer
Hanghen als puer reyn goudt
In 't vyer des lijdens swaer.
Met/&c.

Wiens mede-lijdend' herte
't Sweerdt druckelijck door-sneedt.
Och hoe was dat in smerte/
Bedruckt/benouwt/besweet.
Wanneer soo grooten leedt
Haer Soon ghebenedijdt

Wierdt

Wierdt aen-ghedaen/seer wreedt:
Voor haer nopt droever tijdt.
Wanneer/&c.

Wie isser toch op aerden
Die niet bedroefd soud' zijn/
Dat hy sagh vol mee-waerden
Des Heeren Moeder fijn
In sulck een sware pijn?
Wien soud' het deeren niet/
Die sagh op elck termijn/
Haer lijden en verdriet?
In/&c.

Om die schuldt en misdaden
Van al sijn volck onvroet/
Sagh sy met druck beladen
Van hoofde tot den voet'
Jesum/door-wondt/bebloedt:
Sy sagh in 's drucks foreest
Sterven haer Soone soet/
Als hy gaf sijnen Geest.
Jesum/&c.

Maria schoon fonteyne/
Vloeydt in mijns zielen mondt
Met sulcken liefde reyne/
Dat ick magh oock terstondt
Smaken in 's hertsen grondt
Dit lijden swaer en gru:
Op dat ick soo door-wondt
Magh weenen hier met u.
Smaken/&c.

Doet toch mijn herte branden
Tot Godt nacht ende dagh/
Bindt met der liefden banden
In 't hert al sijn verdragh/
Dat ick behaghen magh
Hem soo door-wondt voor my:
Sijn pijne met beklagh
In my bedeeldt toch ghy.
Dat ick/&c.

Beweeght mijn herte binnen
Soo langh' ick leve kranck/
Om met u te versinnen
Des Cruycen lijden strangh'.
't Is doch al mijn verlangh'/
Met een druckigh vermaen
Met u nemen den gangh/
Om nevens 't Cruys te staen.
't Is doch/&c.

Der Maeghden Maeghd verheven/
Doet my hier Christus doodt/
Sijn passi'/bitter leven/
Draghen in 't herte bloodt:
't Sy in vreughd oft' in noodt/
Door een liefd' onbevleckt/
Ghedencken al d'aenstoot
Van Godt en mensch perfeckt.
't Sy/&c.

Maeckt my door u toch vperigh/
Maegh-Moeder excellent:
Bevrijdt my van 't dangierigh

Vper/

Vyer/en 't eeuwigh tozment.
In mÿnen lesten endt
Met Chzistus Crupce schoon
Weest my (bid ick) omtrent/
En voerdt na 's Hemels thzoon.
In mÿnen/ &c.

't Verhael van de Passi' ons Heeren.

Op de wijse:

Iesu dulcis memoria. pag. 94.

Och/Jesus liefde was soo gzoot/

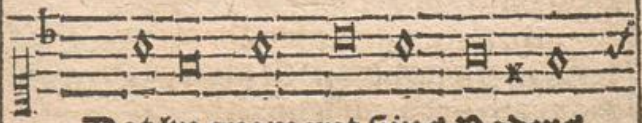

Dat hy quam upt sijns Vaders

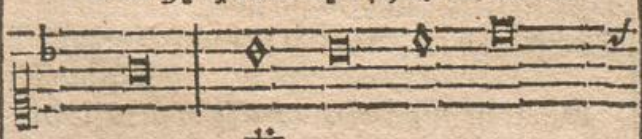

schoot/ Om dooz sijn swa-

re

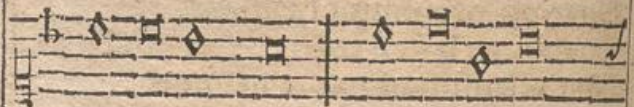

re bitter doodt Ons al te hel-

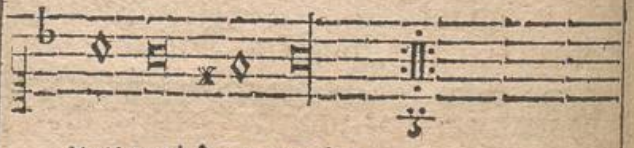

pen upt den noodt.

OCh/Jesus liefde was soo groot/
Dat hy quam upt sijns Vaders schoot/
Om door sijn sware bitter doodt
Ons al te helpen upt den noodt.
Om door/ &c.

Aenmerckt sijn groote liefde soet/
Wat hy voor ons upt liefde doet:
Naer 't Hofken gaet hy met ootmoedt/
Daer hy sweet water ende bloedt.
Naer/ &c.

Judas heeft hem daer naer verra'en/
De Joden hebben hem gevaen/
Bespot/ghekoort/ghebonden saen/
Nochtans en hadd' hy niet misdaen.
Bespot/ &c.

Noch hebben hem de Joden wreedt
Gheslaghen al met moeden heet/
En voort na Cayphas gheleedt:

Tot lijden was hy al bereedt.
En voort/&c.
Van Cayphas seer obstinaet
Bespodt wierd Jesus en versmaet:
Ghesonden oock door krijghs-lien quaet
Tot een Rechter/genaemt Pilaet.
Ghesonden/&c.
Daer wert des hoogen Hemels Heer
Ghegeesselt op sijn' lichaem teer
Met groote pijnen en on-eer:
Sijn roode Bloedt voor ons liep neer.
Met/&c.
Noch hebben die Joden verdoost/
Als menschen van sinnen berooft/
Met doornen scherp ghekroont zijn hooft/
Sijn hersenen alsoo door-klooft.
Met doornen/&c.
Pilatus die gaf oordeel ras/
Dat Christus/ die onschuldigh was/
De doodt most sterven op dat pas/
Maer sijnen doodt ons al ghenas.
De doodt/&c.
Den Heere met sijn Cruys ghela'en
Calvarien is op-ghegaen:
Tot sterven/ als een koozen-graen/
Was hy sijn Vader onderdaen.
Tot sterven/&c.
Ghenaghelt op het Cruyce bloot

Was hy aldaer met fel exploot:
Dat 't bloed uyt al sijn wonden sproot/
't Welck langhs sijn lichaem neder-
vloot.
Dat 't bloed/&c.

Tusschen twee moordenaers gemeen
Hing het Lam Gods van sonden reen/
De dood hy storf voor groot en kleen/
Sijn' Moeder stond' in groot geween.
De dood/&c.

Soo heeft hy onse schult betaeldt/
Hy wierd begraven onghesaeldt:
Ter hellen-waerdt is hy ghedaeldt/
Heeft daer sijn vrienden uyt-gehaeldt.
Ter hellen/&c.

Den derden dagh is hy daer naer
Seer glorieus verresen klaer:
Dus looft nu Christum al eenpaer/
Ons Advocaet/ons middelaer.
Dus looft/&c.

Prins/ Heer en Godt voor danck-
baerheydt
Wordt u lof ende prijs gheseydt:
Om dat ghy hebt den wegh berey dt/
Lof sy u in der eeuwigheydt.
Om dat/&c.

Een consideratie op de woor-den van Pilatus:

ECCE HOMO;

Als hy IESUM aen de Ioden vertoonde.

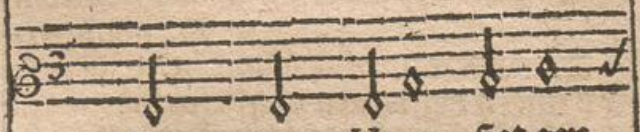

Ec- ce Homo, siet aen
Komt mensch/ komt siet/ siet 't is

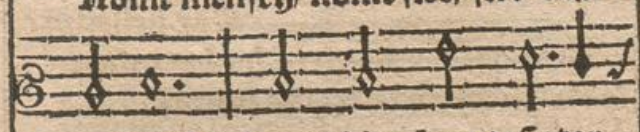

o mensch. Komt hier; komt/ sieter
zyn wensch: Siet wat uw' sonden

u saligheydt aen. | Ecce,
hier hebben gedaen. |

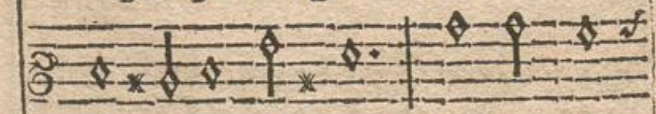

Ecce, siet/ siet doch: Och wie sou

nu

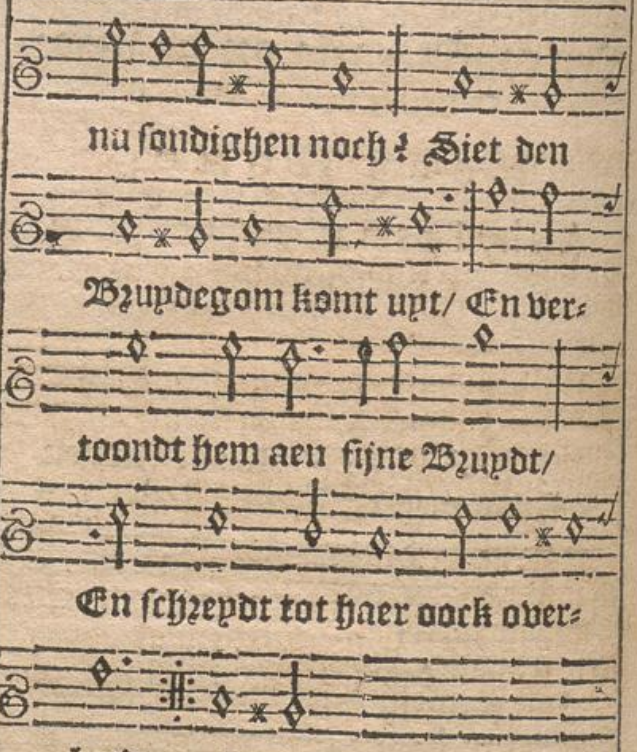

ECce Homo, siet aen o mensch.
Komt hier; komt/ sieter u saligheyt aen,
Komt mensch / komt siet / siet 't is sijn wensch;
Siet wat u sonden hier hebben gedaen.
Ecce,ecce,siet/siet doch:
Och wie sou nu sondigen noch?

Siet

Siet den Bruydegom komt uyt/
En vertoondt hem aen sijne Bruydt/
En schreydt tot haer oock overluydt.
Ecce,&c.

Komt Christen ziel/het gaet u aen/
Siet hier des Vaders Almachtighen Soon:
Hy komt ten thoone voor u staen/
Alleen uyt liefde van uwen persoon.
Siet sijn Koninckluyck cieraet/
En sijn schoone Bruylofts-gewaet:
Siet sijn purper/kroon/en staf/
Siet van liefde wordt hy oock laf/
Sijn tranen (siet) die loopen af.
Siet sijn/&c.

O Jesu/o mijn Heer/mijn Godt!
O mijnder zielen waerachtigen vrient!
'k Heb sulcken liefde/sulcken lot
Aen u/ o Bruydegom/ nimmer verdiendt.
Dus ick bid: tot danckbaerheydt/
Doet my leven in heyligheydt:
Gheeft my/bidd' ick met ootmoet/
T'uwaerts/Heer/een liefde soo soet/
Dat ick voor u oock stort mijn bloedt.
Dus ick/&c.

Op Paesschen.

Van de Verrijsenis ons Heeren.

Op de wijse:

Si tanto gratioſe, &c.

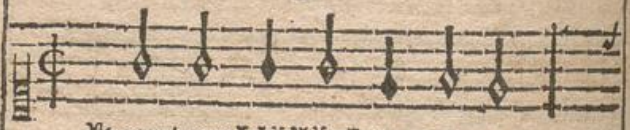

Komt nu blij'lijck te gaere/
Ick brengh u nieuwe maere/

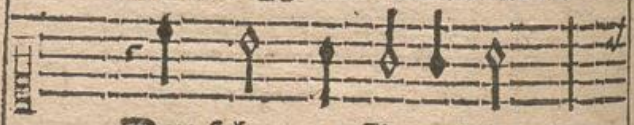

Den schoonen Hemel siet/
Wilt sta- ken u verdriet/

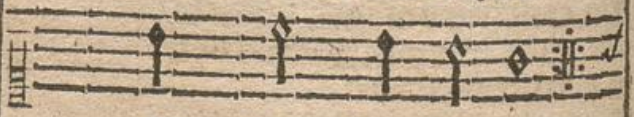

O Chri- sten schaere:
Maeckt vreughdt eenpaere.

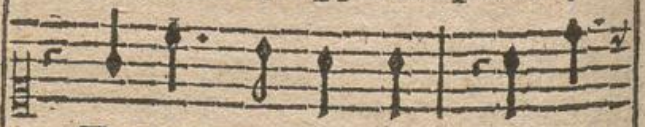

De Son was gedaeldt/Maer nu

we'er-

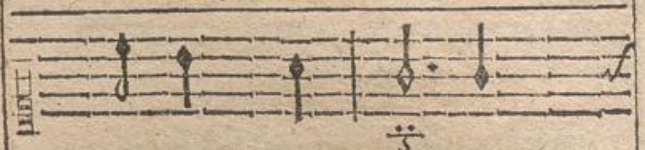

we'erom straeldt: Christus

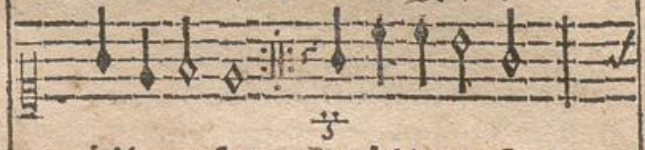

is verresen. Hy is verresen/

Wilt vrolijck wesen: Hy sal ons

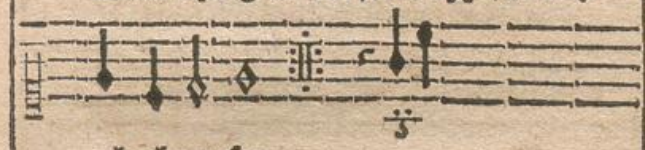

al ghenesen.

KOmt nu bly'lijck te gaere/
Den schoonen Hemel siet/
O Christen schaere.
Ick brengh' u nieuwe maere/
Wilt staken u verdriet/
Maeckt vreughd eenpaere.
De Son was ghedaeldt/
Maer nu we'erom straeldt:
Christus is verresen.
Christus is verresen.

Hy is verresen/wilt vrolijck wesen/
Hy sal ons al gheneesen.

Hy is/&c.

Den vyandt hadd' verslaghen
Adam met sijn gheslacht/
Door valsche laghen:
Christus ghenas die plaghen:
Dus nu toch vrolijck lacht
In dese daghen.
Des duyvels gheweldt
Is neder gheveldt.
Christus is verresen/&c.

Hy is/&c.

Dus met de drie Maryen
Soeckt Jesum metter spoet/
Met herten blye.
De sonden wilt vermyen/
En wesen voort-aen vroet/
Berepdt tot lyen.
Verrijst tot de deughdt/
Terwijl' dat ghy meughdt.
Christus is verresen/&c.

Hy is/&c.

Als Magdalena spoedigh
Socht haren Meester goet/
In liefde gloedigh:
Met tranen over-vloedigh/
En droevigh van ghemoedt/
Stondt sy weemoedigh.
Maer Jesus tradt by/

Hy

Hy maeckten 't hert blij.
Christus is verresen/ &c.

Hy is/ &c.

Naer Emaus zijn geganghen
Twee sijn Discipels droef/
Met herten banghe:
Hebben/na groot verlanghen/
Sijns levens eenen proef
Seer ras ontfanghen.
Sy worden verblijdt/
Ter sellever tijdt.
Christus is verresen/&c.

Hy is/&c.

D'Apostels allegader/
Saten bedroefdt/vol smert/
Vol rouw'/ vol weenen.
Jesus 't licht van den Vader/
Haer hoop/haer troost/haer hert/
Is haer verschenen.
Des zyder den Heer
Lof/glori' en eer.
Christus is verresen/&c.

Des zy/&c.

Een ander.

Op de wijse:

Een Kindeken is ons ghebooren, &c.
pag. 25.

MYn ziele wilt nu vrolijck wesen/
Maeckt blijschap groot:
Want Jesus die is verresen
Al van der doodt.
Na dat ons trouwe borghe
Ons schulden hadd' betaeldt/
Sijn vrienden groote sorghe
In 't herte was ghedaeldt:
Sy meynden/ 't was verloozen/
Door Jesus doodt:
Sy slooten toe haer doozen/
Met vreese groot.
Myn ziele/ &c.
Des morghens door Godts gave
Den derden dagh quam aen:
Die vrouwkens tot den grave
Met salve zijn ghegaen.
Sy meynden daer/eendrachtigh/
Godts lichaem doodt
Te balsemen aendachtigh/
Met eere groot.
Myn ziele/ &c.

Sy hebben daer vernomen
Een Hemels Boode schoon/
Die haer in 't graf dee' komen/
En sprack met soeten thoon:
O Vrouwkens wilt niet vreesen/
Maer u verkloeckt:
Jesus die is verresen/
Dien ghy hier soeckt.

Myn ziele/&c.

De boodtschap is ghekomen
Aen d'ander vrienden ras:
Sy liepen als de vromen
Nae 't graf al op dat pas.
Maer nochtans Magdaleene
Door liefde puer/
Jesum eerst sagh alleene.
O saligh uer!

Myn ziele/&c.

Sy stond' en weende seere/
Weende soo bitterlijck/
Met tranen sy haer Heere
Socht rondts-om neerstelijck.
Sy hieldt niet op van kermen/
Van schrepen mee.
Het moght een steen ontfermen/
En doen seer wee.

Myn ziele/&c.

Dus Jesus om te vreden
Te stellen dese Vrouw/
Is haestigh toe-ghetreden/

En heeft ghebluſt haer rouw:
Hy heeft haer aenghespzoken/
Eerſt onbekent:
Maer daer na doen ontloken
Dat herte jent.
Mijn ziele/&c.

Als sp/Maria,hoozden/
Rabboni spzack sp sijn.
O twee seer soete woozden:
Maria,Meester mijn.
Sy spzack/en ras ter eerden
Te voet sp lagh/
Die sp met groot eerweerden
Te kussen plagh.
Mijn ziele/&c.

Daer na den Heer verheven
Sijn hups-ghesin besocht:
Maer heeft daer twee sien sweven
Naer Emaus onbedocht:
Dees heeft hy eerſt doen keeren
We'er na die Stadt:
Mits hy/ om haer te leeren/
Ter tafel sat.
Mijn ziele/&c.

Den avondt die ghenaeckte/
De deur ghesloten was:
Jesus bekendt hem maeckte
By sijn Aposteis ras.
Hy spzack: Het is ghewonnen/
Ick bzengh u vzee.

Den doodt heb ick verslonnen/
Den duyvel mee.

Mijn ziele/&c.

Hy heeft haer macht ghegheven/
Te gaen in sijnen naem/
De sonden te vergheven
Den menschen al te saem/
Als sy't met rouw versoecken/
En leetsaemheydt.
Des zy in alken hoecken
Hem lof bereydt.

Mijn ziele/&c.

Op de wijse:

Aenhoort doch mijn gheklagh, &c.

Ghy die nu zijt bevrydt Door Chri-

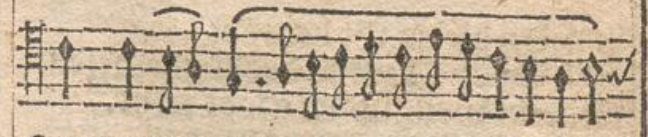

stus doot ge-pye-

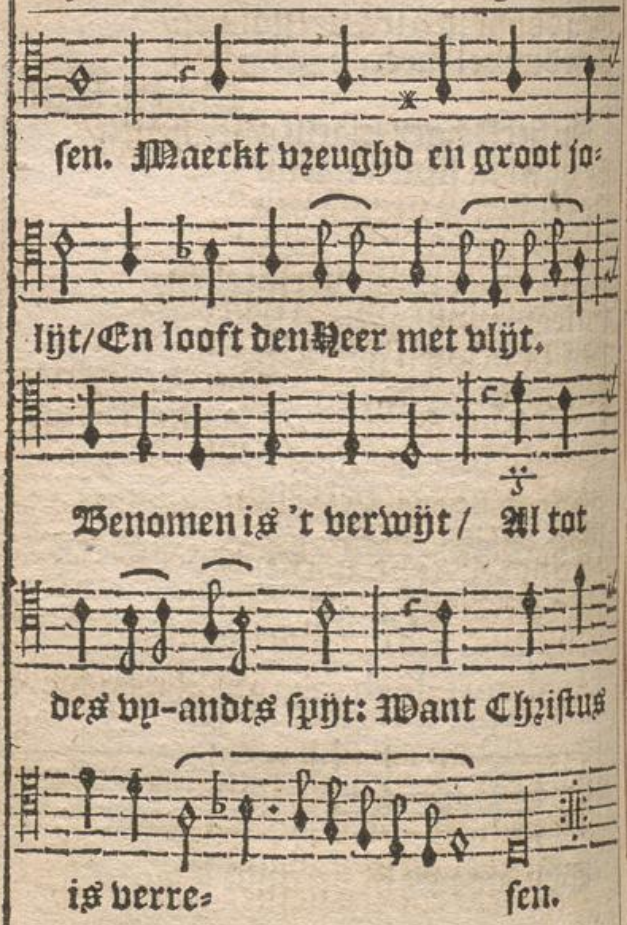

GHy die nu zijt bevrijdt
Door Chriſtus doodt ghepreſen.
Maeckt vreughd' en groot ſalijt.
En looft den Heer met vlijt.
Benomen is 't verwijt/

Al tot des vpandts spijt:
Want Christus is verresen.
Al/&c.

Christus ons Paesschen goet/
Een Lam Godts sonder smetten/
Heeft ons in sijnen bloed'
(Ghestort met overvloedt
Op 't Cruys-autaer tot boet')
Gherepnight: dus u spoedt
Den voet tot hem te setten.
Gherepnight/&c.

Treedt upt 's sonds duysterheydt/
Volght des deughds lichte paden:
Haest u/niet en verbeydt/
Als Israel/berepdt/
Nu upt Egypten scheydt.
Wt Pharoos handt u leydt
Christus/door wonder-daden.
Wt Pharoos/&c.

Tot het Beloofde landt
Verrees hy vol van eere/
Onsterfflijck/klaer/valiant/
Verwinner van doodts schandt.
Sijn goet hy ons playsant
Schenckt tot een liefden-pant/
En doet wat wy begheeren.
Schenckt/&c.

Lof/onbevleckte Lam/
Lof/offerhand' seer krachtigh/
Die uwen Vader gram

Verſoende/en ons nam
Al upt de helſche vlam/
Als Isaac den Ram.
Weest ons altijdt ghedachtigh.
Als Isaac/&c.

Op de wijse:

Den luſtelijcken Mey, &c.

Met gheestelijcke vreughd
Want Christus onsen Heer

me- la- dieus/ Laet ons
vic- ta- rieus/ Is van

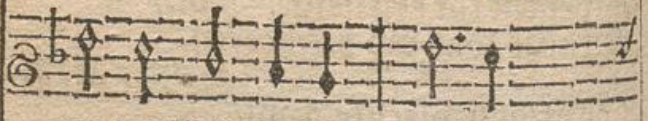

nu vrolijck wesen// vrolijck
der doodt verresen/doodt ver-

we-

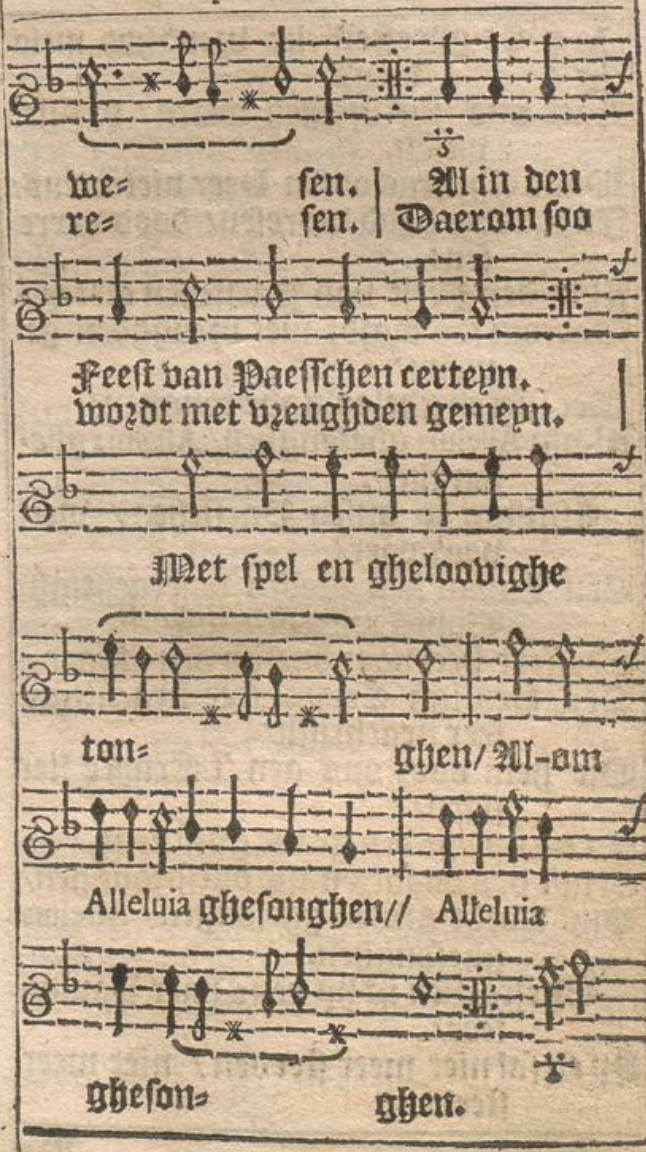
we= sen. Al in den
re= sen. Daerom soo
Feest van Paesschen certeyn,
wordt met vreughden gemeyn.
Met spel en gheloovighe
ton= ghen/ Al-om
Alleluia ghesonghen// Alleluia
ghe son= ghen.

MEt gheestelijcke vreughdt melodieus
Laet ons nu vrolijck wesen / vrolijck wesen.
Want Christus onsen Heer victorieus /
Is van der doodt verresen / doodt verresen:
Al in den Feest van Paesschen certeyn.
Daerom soo wordt met vreughden gemeyn /
Met spel en gheloovighe tonghen /
Al-om Alleluia ghesonghen / Alleluia ghesonghen.
Christus is onsen Paesschen / weet voorwaer /
Een Lamm'ken Godts waerachtigh / Godts waerachtigh /
Geoffert heel voor ons op den autaer
Des Heyligh Cruys seer krachtigh / seer krachtigh /
Die hem voor ons aen 't Cruyce liet slaen /
Is nu op upt den grave ghestaen /
Al upt des doodts slape ontspronghen /
Dus wordt Alleluia ghesongen / Alleluia ghesonghen.
Ghestorven is hy eens naer Paulus leer /
Hy en sal niet meer sterven / niet meer sterven.

De

De doodt en sal niet domineeren meer/
Wy sullen 't leven erven/ 't leven erven.
Door hem die inder eeuwigheyt leeft/
Die ons sijn Bloedt seer mildelijck gheeft/
Als een Pellicaen voor sijn' jonghen.
Dus wordt Alleluia ghesongen / Alleluia ghesonghen.
Victorieus is Christus Koningh groot/
Klaerder dan dupsent Sonnen/ dupsent Sonnen.
De helsche poorten en der zielen doodt
Die heeft hy heel verwonnen/ heel verwonnen.
Daer uyt sijn lieve vrienden gebracht/
En oock benomen Lucifers macht/
Hy kan ons tot sonden niet dwinghen:
Dus wilt Alleluia nu singhen// Alleluia nu singhen.
D'Apostelen die waeren seer verblijdt/
Die Vrouwkens lieten 't klaghen// lieten 't klaghen/
Nae dat sy haren Heer ghebenedijdt
Soo schoon we'er levẽ sagẽ//levẽ sagen.
Al met een wonder schoonheydt ghekroont/
Soo heeft hy daer sijn selven verthoondt:

Hy spraeck haer van Hemelsche dingen.
Dus wilt Alleluia toch singhen// Alleluia toch singhen.
De Catholijcke Kercke looft met vreughdt
Haer Bruyd'gom/nu verresen// nu verresen/
Den Hemel ende Aerde zijn verheught
Met blijschap uptgheleesen//uptgeleesen.
Hierom dan ghy gheloovighe fijn/
Wilt vroolijck in den Heere nu zijn/
En wilt uwen geest daer toe dringhen/
Om nu Alleluia te singhen// Alleluia te singhen.
Pijns groot of klepne hoordt na dit vermaen:
Wilt Godt met vreughden prijsen// vreughden prijsen/
Wt 't graf der sonden wilt nu al opstaen/
En gheest'lijck oock verrijsen// oock verrijsen.
Want die met Christo levendigh zijn/
Sullen hem sien in Goddelijck schijn:
Het Hemelsch' Licht sal haer om-ringhen/
Om 't blij Alleluia te singhen// Alleluia te singhen.

Op de wijse:

Den tijdt is hier, &c.

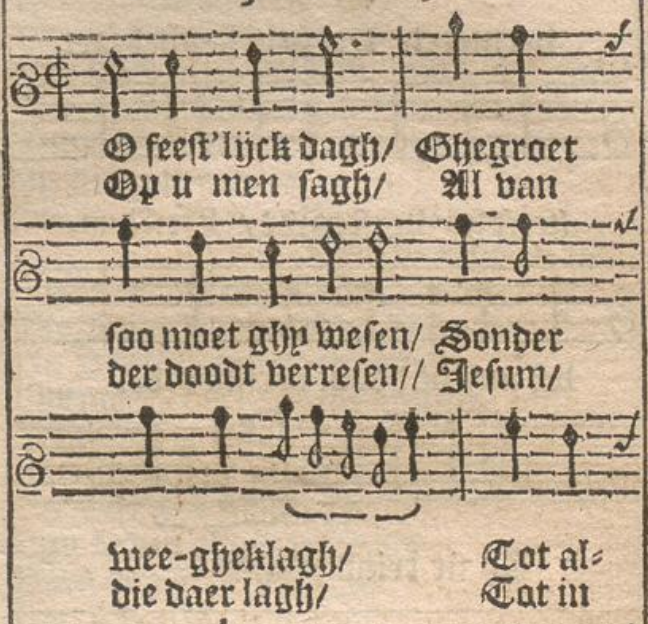

ver=

O Feest'lijck dagh/
Ghegroet soo moet ghy wesen/
Sonder wee-ghe klagh/
Tot alder tijdt ghe-eerdt.
Op u men sagh

Al van der doodt verresen/
Jesum/die daer lagh/
Tot in het graf verneerdt.
Hy nu triumpheert/
Sijn glori' is vermeert/
Het Helsch-ghebroedt heeft hy verstoordt/
Den duyvel met de doodt versmoort.
Hy sit triumphant
Aen 's Vaders rechter-handt.
Het Helsch/&c.

Dit is den dagh
Die Godt/den Heer der Heeren/
Na Schriftuers ghewagh/
Ghemaeckt heeft t'ons profijt.
Dus elck wel magh
Met vreughde jubileeren.
En meer als hy plagh
Zijn in den Geest verblijdt.
Ock den Tempel klaer
Vercieren/ en 't Autaer/
Dat desen dagh ghecelebreert
Magh wesen/en ghefestiveert.
O ghy Christen schaer/
Maeckt nu blijschap eenpaer.
Dat desen/&c.

Ons Paesch-lam reyn/
Is Christus onsen Heere
Op-gheoffert pleyn/
Als hy vergoot sijn Bloedt.

Wilt al gemeyn upt u ziel expurgeeren
't Suer-ghedeesseint greyn/
En wesen versch en soet.
Op dat ghy/op-recht/
Sijt door de waerheydt slecht/
En voor der zielen honghers noodt
Meught eten onghedeesseint broodt/
Als goudt oock wesen puer/
Ghesuyvert door het vuer.
En voor/&c.

Princelijck greyn
Boven alle verheven/
Die ons gheest certeyn
Den dagh seer langh' verwacht:
Wy al gemeyn/soo lange wy hier leven/
In dit aerdtsche pleyn/
Prijsen uw' groote macht.
Want der sonden nacht
Hebt ghy heel wegh ghebracht/
De klare Son is op-ghegaen/
Waer door ons' ziel in 't licht sal staen:
Wy sullen voort-aen
Recht na den Hemel gaen.
De klare/&c.

Op

Op de wijse:

Mocht icker schoon, &c.

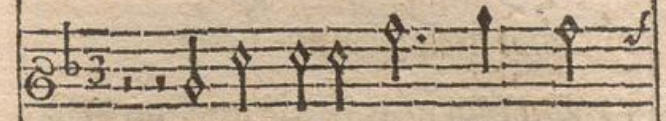

Verblijdt u/ o Menschen/ op
Verrijst nu door Christum heel

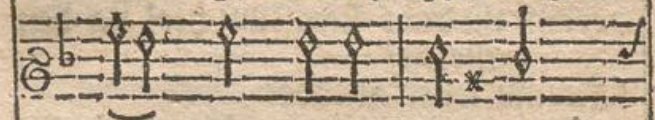

Paesschens Feeste/ vernieuwt
na den gheeste/ 't Nieuw' le-

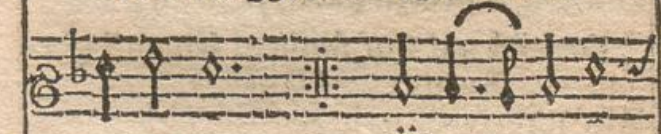

u ghemoet. | En siet niet om
ven aendoet.

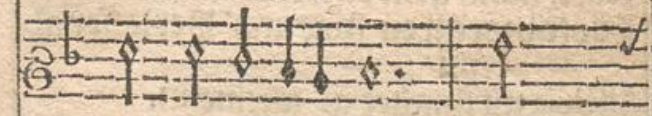

we'er na de oude sond'/ Maer

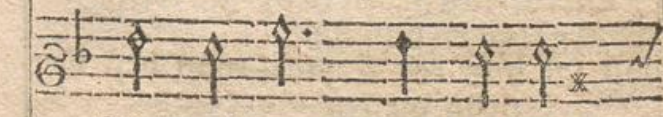

singht al-omm' Godts lof uyt

's hert-

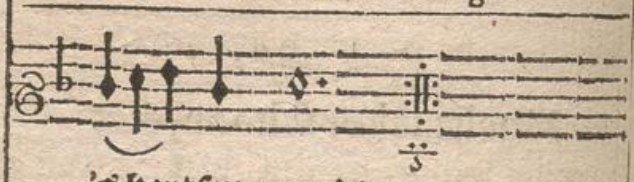

's hertsen grondt.

VErblijdt u/ o Menschen/ op Paesschens Feeste/
Vernieuwt u ghemoet:
Verrijst nu door Christum heel na den gheeste/
't Nieuw' leven aendoet.
En siet niet om we'er na de oude sond'/
Maer singht alomm' Godts lof upt 's herten grondt.

Verrijst upt uw' sonden/ Adams ghe-slachte/
Uw' weerdighept kent/
Werpt u toch niet weder in Satans machte/
Noch komt hem ontrent/
Looft vroegh en spae uw' Verlosser al-leyn/
Alleluia nu singhet al-ghemeyn.

Victorieus heden is op-gheresen/
Ons Godt en ons Heer/
Hy sal ons een Leydts-man des Hemels wesen/
Hy sterrest niet meer.

Hy nam de doodt haer wreede heerschappy'.
Alleluia singht nu met herten bly.

Laet Christus / gheleden / en we'er verresen /
Ons Paesch-lam nu zijn /
Soo sal hy ons zielen quetsuer genesen /
Verdrijven 't fenijn.
Geest'lijck ontwaeckt / verrijst nu allegaer:
Alleluia singht met d' Engelsche schaer.

Prins eñ Princesse / verresē menschen /
Wie dat ghy oock zijt /
Die u heeft gheschoncken uws hertsen wensche /
Looft Jesum met vlijt /
Om hem te sien na Galilea gaet:
Alleluia singht oock met bly ghelaet.

Op de wijse:

Als de selve begint.

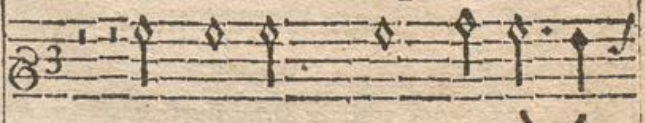

Komt menschen schoon verciert
Komt die nu zijt als jon-

met

met deughd/Die met den Heer ver-
ghe jeughd Dooz Chzistus dood ge-
resen zyt: | Komt/ komt en
benedyt. | Ghy meught met
maeckt een nieuwe vzeughdt:
recht wel zyn verblydt.
De doodt is doodt/ De
Hel ontbloot/ Verwonnen
is den Duyvel snoodt: Des

He-

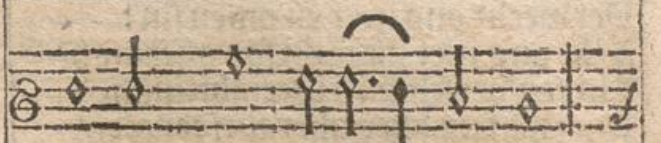

Hemels poort is op- ghedaen/

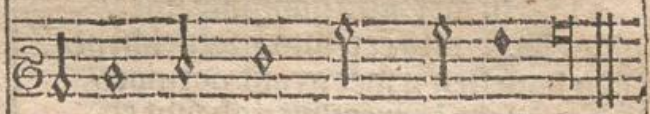

Al die maer wil magh daer in gaen.

KOmt menschen schoon verciert met deughdt/
Die met den Heer verresen zijt:
Komt/die nu zijt als jonghe jeughd/
Door Christus doodt ghebenedijdt.
Komt/komt en maeckt een nieuwe vreughdt/
Ghy meught met recht wel zijn verblijdt:
De doodt is doodt/de Hel ontbloot/
Verwonnen is den Duyvel snoodt/
Des Hemels poort is op-ghedaen/
Al die maer wil magh daer in gaen.

Komt Eng'len schoon upt 's Hemels thzaon/
Komt Cherubin/komt Seraphin/
Ver-eert de Feest van Godes Soon/
Betoont uw blijde vreught en min.
Op dat ons lof magh zijn ydoon/

Verweckt ons hert en onsen sin:
Acht ons niet meer nu soo gheringh/
Als een verschoven vreemdelingh.
Wy zijn seer duer gherantsoeneert/
Door Jesum zijn wy hoogh ver-eert.

O Jesu soet/ons hooghste goet/
Ons Heer/ons eer/ons vrolijckheyt/
Wy dancken u met groot ootmoet/
Voor sulcke verremhertigheydt/
Dat g'ons verlost hebt met u Bloedt/
En 't eeuwigh goet ons hebt berepdt.
Geeft ons dat wy/van sonden vry/
Ons Paesch-lam etend' heyligh bly/
Gheschort / gheschoeydt/ met 't Cruys in d'handt/
Verlaten voorts Egypten-landt.

De Paesch-liefde van Maria Magdalene/ ende den Heer Iesvs.

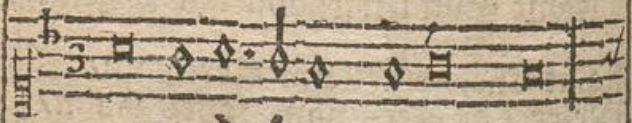

Magdale- na waerde Vrouw:

Hoe

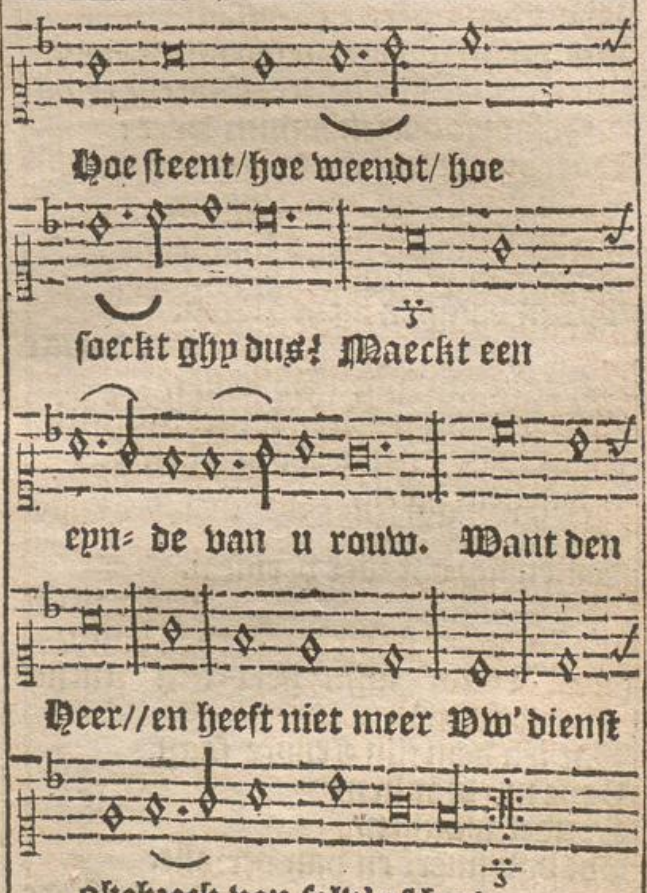

MAgdalena waerde Vrouw:
Hoe steendt / hoe weendt / hoe
soeckt ghy dus?
Maeckt een epnde van uw' rouw'.

Want

Want den Heer//en heeft niet meer
Vw' dienst ghebreck van salv' of bus.
Maeckt een/&c.

Jesum soeck ick mijnen Heer:
Daerom sal ick van hier niet gaen/
Tot dat ick hem vinde we'er:
Vrienden/maghen/
Naer hem vraghen/
Vp den dagh/en vp de Maen.
Tot dat/&c.

Seght my sijnen Hovenier/
Hebt ghy mijn Meester niet ghesien?
Waer is hy ghevoerdt van hier?
'k Sal hem halen/
Bergh' en dalen
Sullen my dat niet verhie'n.
Waer is/&c.

't Is maer he'en den derden dagh/
(Van rouw' mijn hert aen stucken splijt)
Dat ick hem sijn Cruyce sagh
Voor my draghen/
Sonder klaghen/
Vol van smert en van verwijt.
Dat ick/&c.

Dat ick hem sagh naeckt en bloot
Als een vervloeckten/aen het houdt
Hanghen in sijn' wonden roodt/
Heel doorsneden/
Hoofdt en leden/

Heel

Heel be-etterdt en bespout.
Hanghen/&c.

Maer 'k en kan vergheten niet/
Als hem dien grooten dorst bespronghe/
Dat men my niet toe en liet
Hem te gheven
In zijn leven
Een droy waters op sijn tongh.
Dat men/&c.

Den dienst/die my toe verboodt
Den Rechter/en het Joods ghespuys/
Sou 'k nu geerne/naer sijn doodt/
Hem bethoonen/
En we'er loonen
Voor sijn Passi'/voor sijn Cruys.
Sou 'k/&c.

Daerom/hebt ghy hem verleydt/
Soo bid ick/ voor sijn bloedigh Cruys/
Dat het my doch zy gheseydt:
'k Sal hem lichten
Niemandt swichten/
Al waer 't in Pylatus huys.
Dat het/&c.

Langher kost den Heere niet
Hem heelen voor sijn Dienst-maeght trouw:
Haren naem hy vallen liet:
Hy Maria,
Sy Rabboni

Spraeck/ en daer me' eynd haer rouw.
Haren naem/&c.
Was sy oock ter aerden ne'er
Viel/voor sijn voeten/ t'sijnder eer.
Raeckt my noch niet/spraeck de Heer/
Want ick doch
Soo haestigh noch
Tot mijnen Vader niet en keer.
Raeckt/&c.
Mensch gekruyst/ verresen Godt/
Die ons gheslachte Paesch-lam zijt:
Voor u doodt/ kruys/pijn en spot/
Laet ons puer
Van deessem suer
Voort-aen toch blijven t'alder tijdt.
Voor/&c.

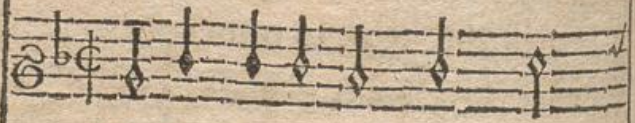

Christus is op-ghestaen/dat's

plaen/ Van der doodt ver-

resen/

resen/ Van der doodt ver=
resen/ van der doodt ver=
resen/ van der doodt ver= re=
sen. Des vyandts macht is te
niet ghedaen/ is te niet ghe=
daen/ Dat door sijn kracht/
Dat door sijn kracht/

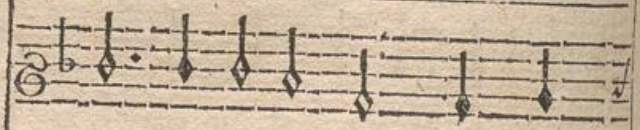

Om ons te ontfaen. Dus vooꝛt-

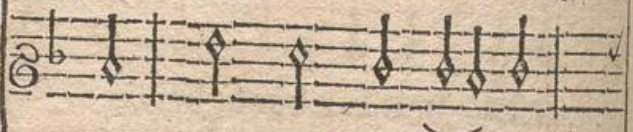

aen Wilt danckbaer weſen/

Wilt danckbaer weſen/

Godt vꝛeeſen met blijden ſchijn/

met blijden ſchijn/ Godt vꝛee-

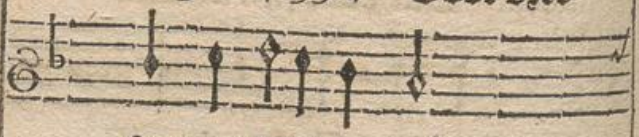

ſen met blijden ſchijn/

met

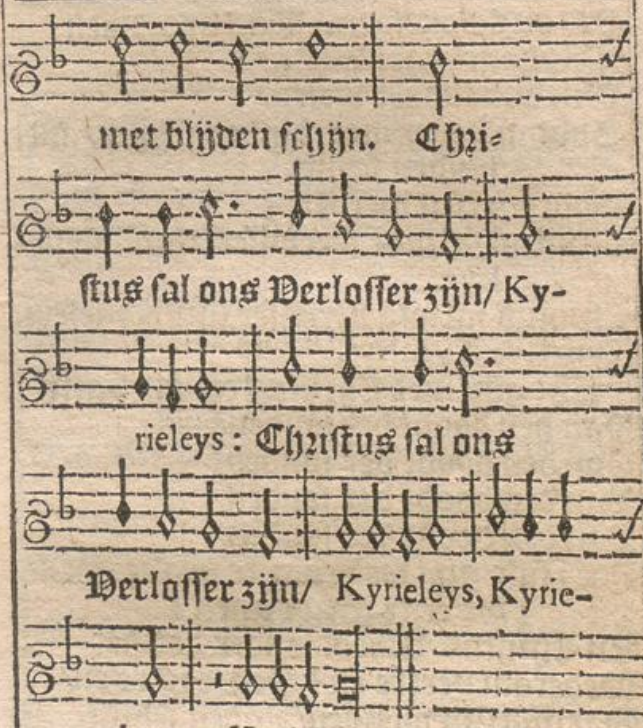

CHristus is op-gestaen/dat's plaen/
Van der doodt verresen/
Van der doodt verresen/
Van der doodt verresen/
Van der doodt verresen.
Des vyandts macht is te niet gedaen/
is te niet gedaen/
Dat door zijn kracht/
Dat door sijn kracht/

Om ons t'ontsaen. Dus voort-aen
Wilt danckbaer wesen/
Wilt danckbaer wesen/
Godt vreesen met blyden schyn / met blyden schyn.
Godt vreesen met/&c.
Christus sal ons Verlosser zyn / Kyrieleys.
Christus sal ons verlosser syn/Kyrieleys, Kyrieleys,Kyrieleys.
Zyt ghy met Christus op-ghestaen
Van den doodt der sonden/
Van den doodt der sonden/
Van den doodt der sonden/
Van den doodt der sonden/
Hoe! sult ghy we'erom te grave gaen/ we'er te grave gaen?
En Christus Bloedt/ onder de voet
Wederom vertre'en? Och 't is re'en/
Dat ghy syn wonden/
Dat ghy syn wonden
Ver-eeret / want door syn pyn / want door syn pyn
Ver-eeret/want/&c.
Sal Christus ons Verlosser zyn/ Kyrieleys,
Sal Christus ons Verlosser zyn/Kyrieleys.
Kyrieleys,Kyrieleys.
Christus heeft nu verlaten 't graf/

We'er ghenomen 't leven/
We'er ghenomen 't leven /
We'er ghenomen 't leven/
We'er ghenomen 't leven.
't Is re'en/dat ghy ooc verlaet dē dzaf/
Oock verlaet den dzaf/
En slaet u oogh voozt-aen om hoogh:
Soeckt daer al uw' rust/en wellust.
Daer is 't te vinden/
Daer is 't te vinden/
Dat heelen kan al uw' pijn//kan al uw' pijn/
Uw' ziel oock versaden fijn// versaden fijn:
Christus sal u Verlosser zijn. Kyrieleys.
Christus sal/&c. Kyrieleys, Kyrieleys.

Den tweeden Paesch-dagh.

Hoe de twee Discipelen nae Emmaus ginghen.

Op de wijse:

Ick ben een armen Pelgrim hier, &c.

Godt groet u Mannen! goedt

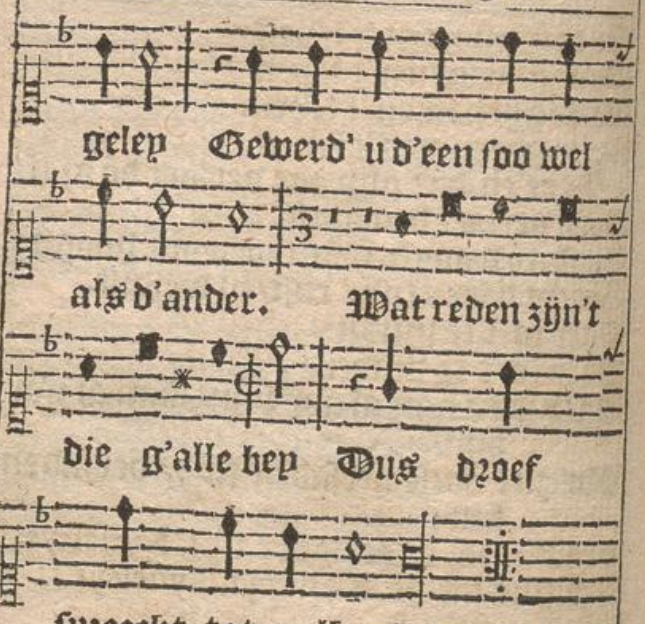

GOdt gzoet u Mannen! goed geley
Ghewerd' u d'een soo wel als
d'ander.
Wat reden zyn't die g'alle-bey/
Dus dzoef spzeeckt tot malkander.
Wat reden/ &c.
Bent ghy dan van Jerusalem
Alleen een Pelgrim soo versteken/
Dat ghy de al-gemeyne stem
Niet eens hebt hoozen spzeken?
Dat ghy/ &c.
Van 't ghene datter is geschiet/

In dese lest geleden dagen.
Wat dingen toch? En weet ghy 't niet/
Wat Iesus heeft verdragen?
Wat dingen/&c.
'k Segh Iesus, die van Nazareth
Een groot Propheet was in sijn leven/
In woorden/en in wercken med'/
Seer krachtigh en verheven.
In woorden/&c.
Op hem was onse hoop gestelt/
Als dat hy Isr'el sou bevrijden;
Maer nu soo heeft hem het geweldt/
Van 't Sanhedrin doen lijden
Maer nu/&c.
Aen 't kruys een al te snoode doot/
En 't is noch huyden daer beneven/
Den derden dagh/dat dese stoot
Hem van ons heeft gegeven.
Den derden/&c.
't Is waer/daer is eē vrou drie/vier/
Aen 't graf geweest om hem te soecken;
Maer hebben daer gevonden schier
Niet anders/ als de doecken.
Maer hebben/&c.
Doch seggen/daer in wit gewaet
Gesien te hebben een deel geesten/
Maer leyder! 't is maer vrouwen praet/
En wy ontbeeren 't aldermeeste.
Maer leyder! &c.

O sothepd! o verblindhepd groot!
In 't geen de Wet en de Propheten/
Van Christus leven ende doot/
D hebben klaerlijck laten weten.
Van Christus/&c.

En hier deed' hy hen een vermaen/
Van Moyses af/door al d' Historij
Des oude schrifts. Dat Christus gaen
Door 't krups most in sijn glorij.
Des oude/&c.

Soo lang tot datse nu ontrent
't Kasteelken van Emmaus gekomen/
Den Heer/van hen noch onbekent/
Schier oorlof had genomen.
Den Heer/&c.

Ey/blijft by ons/den avond naeckt/
W'en sullen g'hengen geen van beyde/
Dat ghy sult blijven ongedaeckt/
Of u van ons sult scheyden.
Dat ghy/&c.

Wat meer! Heer Iesus bleef genood.
En als hy nu was neer geseten/
Brack hy hen het gesegent brood/
En gaf't hen om te eten.
Brack hy/&c.

't Was nau gesmaect/of siet het licht
Des Hemels opende hen d' oogen:
Soo dats' erkenden sijn gesicht/
Maer 't wierd hen stracks ontogen.
Soo dats'/&c.

Want als sy nu/van hem gewis/
Hem meenden gins en weer t'omermeu;
Soo sloegen sy haer handen mis/
En Cleophas/och armen/
Soo sloegen/&c.
Versteken van sijns meesters hals/
Riep: Mogt ons niet met reen wel bȳdē
Het binnenste ons herten/ als
Hy ons spȳack achter lande?
Het binnenste/&c.
En stracks we'erom te rug gekeert
Na Salem/d'alder-oudste stede/
Daer sy noch quamen/soo m'ons leert
By tȳdts/tot Chȳristus vȳede.
Daer sy/&c.
Heer blȳft by ons/en maect ons kloec/
Den donck'ren avond naeckt eplacen!
Dit is het slot van ons versoeck/
Op desen tweeden Paeschen.
Dit is/&c.

Ons Heeren Hemel-vaert.

Op de wijse:

Waer icker een Koningh, &c.

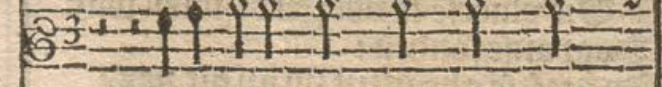

Mijn ziele wat doet ghy noch

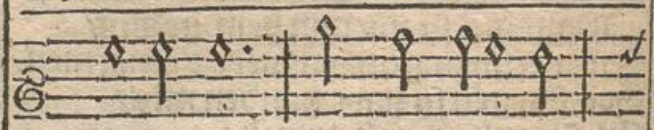

op der eerd'/Wat hier beneden:

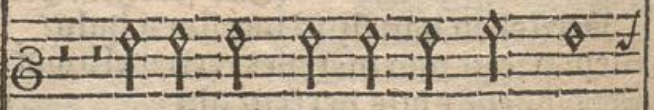

Wilt nu toch den Hemel seer hoogh

van weerd' Eens gaen betreden.

MYn ziele / wat doet ghy noch op der eerd'/
Wat hier beneden?
Wilt nu toch den Hemel seer hoogh van weerd'
Eens gaen betreden.
D'Heer Jesus een Koningh vaillant/playsant/
Godts eeuwigh Soone/
Is heden ghevaeren nae 't eeuwigh landt.
Tot sijnen throone.
Die plaetse te voozen besloten was
Dooz onse sonden:
Hy heeftse gheopent nu op dit pas/
Ons oock ontbonden.

Heer Jesu myn Broeder/ myn Heer/
myn Godt/
Waer vaert ghy heenen?
Ghy zytter myn Hoeder/ myn Hert/
myn lot/
Myn troost alleene.
Sult ghy my een wees-kindt nu laeten hier/
In 't dal der traenen;
Soo moet ick van treuren verdwynen schier/
Weynen voort-aene.

Noch een ander.

Op de wyse:

O eeuwigh Godt almachtigh. pag. 4.
Ofte/ als het hier begint.

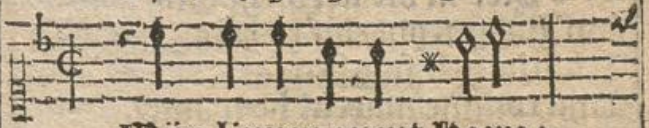

Myn lippen opent Heere:
Uw' hooghept/ lof en eere

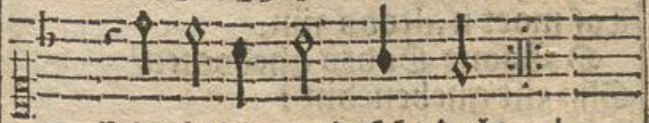

Hier in dit aerdtsche dal/
Ick vrolyck singhen sal/

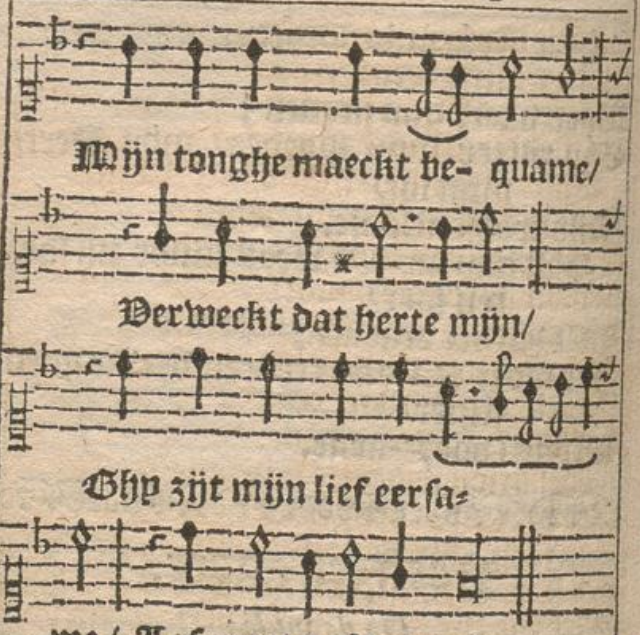

MÿN lippen opent Heere:
Hier in dit aerdsche dal/
Vw' hooghepdt/lof en eere
Ick vrolÿck singhen sal:
Mÿn tonghe maeckt bequame/
Verweckt dat herte mÿn:
Ghy zÿt mÿn lief eersame/
Lof moet u altoos zÿn.
O Soone Godts ghebooren/
Ghy zÿt ghebenedÿt:
V heb ick uptverkoozen/
Want ghy mÿn liefste zÿt/

Die ick begheer te minnen
Nu en t'allen termijn.
O soeten gast van binnen/
Lof moet u altoos zijn.
Ghy zijt mijn vreughd inwendigh/
Mijn troost in al mijn noodt/
Want doen ick was ellendigh/
Benout al totter doodt/
Soo quaemt ghy my cureeren/
Verlossen uyt de pijn:
O goedertieren Heere/
Lof moet u altoos zijn.
Wel drie-en-dertigh jaren/
Met pijn en arbeyt swaer/
Soo socht ghy de sondaren/
Om haer te wasschen klaer:
Daer toe zijt ghy ghestorven
Al door den wille dijn:
G'hebt ons pardoen verworven/
Lof moet u altoos zijn.
Ghy zijt gheklommen hooghe/
Aen 's Vaders rechter-handt/
Almachtigh in vermoghen/
Sit ghy daer triumphant:
Den Hemel met die Aerde
Vervuldt uw' Godd'lijck schijn/
Ons Heer/ons Godt vol waerden/
Lof moet u altoos zijn.
Dus zijt ghy nu verheven/
Door al u lijden swaer:

Een naem is u ghegheven/
Die heylich is voorwaer/
Groot boven alle namen /
Naer Paulus klaer doctrijn/
Dus singhen wy te samen :
Lof moet u altoos zijn.
O moghen wy wel eeren/
En loven t'aller tijdt :
Ghy zijt een Heer der Heeren/
Eeuwigh ghebenedijt/
Wien altoos moeten loven
Des Hemels Gheesten fijn.
Ghy die nu woondt hier boven/
Lof moet u altoos zijn.
De Heylighen seer blije
Hebben soo groote vreughdt/
Met schoone melodije
Zijn sy altoos verheughdt/
Om dat sy klaer aenschouwen
O Goddelijck aenschijn.
Sy zijn bevrijdt van rouwen.
Lof moet u altoos zijn.
O Prince groot van weerden/
Die woondt in 't Hemels hof/
Wilt my op deser eerden
Vervullen met uw' lof/
Wilt my van 't quaet bedwinghen/
O Hemelsch' Medecijn/
Dat ick magh eeuwigh singhen :
Lof moet u altoos zijn.

Op 't Feest van Pincxteren:

van den

H. GHEEST.

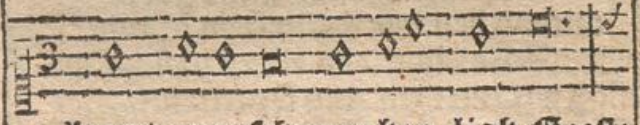

Komt ongeschapen hey-ligh Geest:
Veni crea- tor Spi- ritus

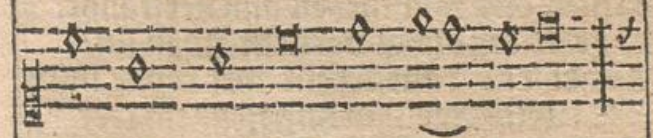

Besoeckt het hert van minst en meest/
Mentes tu- orum vi- si- ta,

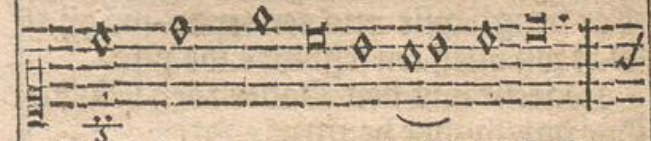

Laet door uw' graci' zijn versacht/
Imple super- na gra- tia,

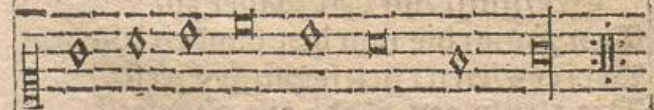

Die ghy geschapen hebt door macht.
Quæ tu crea- sti pe- cto- ra.

KOmt ongeschapen heyligh Geest:
Besoect het hert vã minst en meest/
Laet dooz uw' gzaci' zijn versacht/
Die ghy gheschapen hebt dooz macht.
Ghy wozt genoemt dẽ Trooster soet/
Des alder-hooghsten gave goet/
Fonteyn des levens/liefden bzandt/
Een Salvinghe des Geests playsant.
In gaven zijt ghy sevenvout/
Den vinger van Godts rechterhandt/
Die u ons heeft belooft/betrout/
Rijckt ons van tael en van verstandt.
Met wijshept verlicht onsen sin/
Maer 't hert ontsteeckt met reyne min:
De swackhept van ons lichaem teer
Sterckt t'uwen dienste meer en meer.
Den vyandt veer van ons verdzijft/
In peys en vzee' ons zielen stijft/
Ter deugd wilt ons een leyds-mã zijn/
Dat wy ontgaen schuldt ende pijn.
Maeckt ons den Vader tocht bekent/
Hoe dat/sonder begin of endt/
Van hem geboozen werdt den Soon/
Met wien ghy sit in eenen thzoon.
Eer/glozi'/lof den Vader zy/
Den Soon die van den dooden vzy
Verrees/en u rijck heyligh Geest/
Die altijdt een Godt zijt gheweest.

VEni creator Spiritus
Mentes tuorum viſita
Imple ſuperna gratia,
Quæ tu creaſti pectora.
Qui Paracletus diceris,
Donum Dei altiſſimi,
Fons vivus, ignis, charitas,
Et ſpiritalis unctio.
Tu ſeptiformis munere,
Dextræ Dei tu digitus,
Tu rite promiſſum Patris,
Sermone ditans guttura.
Accende lumen ſenſibus,
Infunde amorem cordibus:
Infirma noſtri corporis
Virtute firmans perpeti.
Hoſtem repellas longius,
Pacemque dones protinus,
Ductore ſic te prævio,
Vitemus omne noxium.
Per te ſciamus da Patrem,
Noſcamus atque Filium,
Te utriuſque Spiritum
Credamus omni tempore.
Gloria Patri Domino,
Natoque qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In ſæculorum ſæcula.

Eenen Lof-sangh tot den H. Gheest.

In drie deelen ghedeelt.

Op de wijse:

Wilt u met my bekeeren, &c.

Het eerste deel.

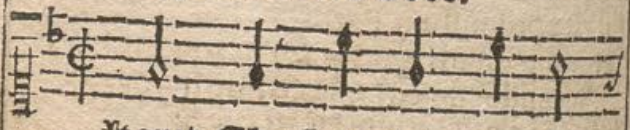

Komt Gheest en Schepper me-
Daeldt neder-waerdts in vre-

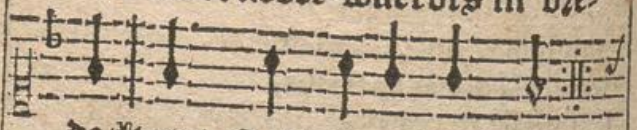

de/Komt Godt en eeuwigh goet/
de/Vloeydt milt in ons gemoet:

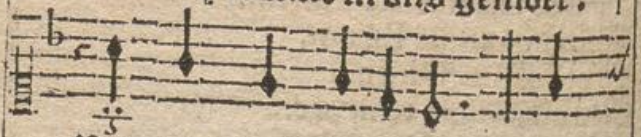

Vervuldt met graci' soet De

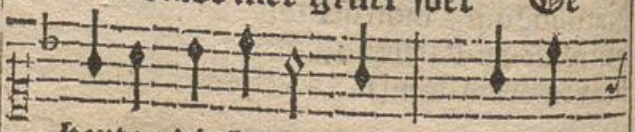

herten die betrouwen/ Dat die

haer

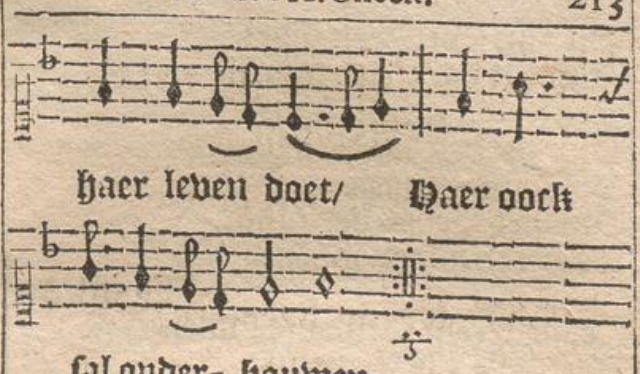

KOmt Gheest en Schepper mede/
Komt Godt en eeuwigh goet/
Daeldt neder waerts in vrede/
Bloeydt mildt in ons ghemoet/
Vervuldt met graci' soet
De herten/ die betrouwen
Dat die haer leven doet
Haer oock sal onderhouwen.
Vervuldt/ &c.

Ons troost wort ghy gheheeten
In lijden en verdriet/
Godts gave onghemeten/
Die 't quaet al brenght te niet/
Een vyer men u oock hiet/
Een salve uyt-ghegoten
Wt liefde/ die ghy biedt
Tot troost uws huys-ghenooten.
Een vyer/ &c.

O Heyligh Geest/ uw' gaven

Die

Die zijn sevenderhandt:
Ghy zijt der zielen haven/
Een hulp van alle kant:
Ghy zijt des Vaders pandt/
Beloofdt/en oock ghesonden/
Om met tael en verstandt
Te cieren alle monden.
Ghy zijt/&c.

Ontsteeckt toch onse sinnen/
O licht in 't herte pzent:
Stozt over ons uw' minne/
Woondt in ons ziel pzesent:
Wy zijn tot quaet ghewent:
Ons herte sal beswijcken/
Ten zy dat ghy ons sendt
Den douw' van 's Hemels-rijcke.
Wy zijn/&c.

Den vyandt wilt verdzijven/
En bannen upt ons landt/
Uw' vzede laet beklijven
Aen ons tot onderstandt:
Leydt ons upt 's wereldts bzandt:
Op dat wy vzy van qualen/
En van der sonden bandt/
O volghen sonder dwalen.
Leydt/&c.

Vertoondt ons Godt den Vader
Verheven in sijn thzoon/
Verweckt ons allegader
Te volghen Godt den Soon/

Geest

Geest ons ook u persoon
Te kennen/van hen beyden
Ghekomen even schoon
Van alle eeuwighheyden.
Gheest ons/ &c.

Het tweede deel.

KOmt Gheest en Schepper/ &c. Als vooren.

O Medecijn der zielen/
Gheneest dat is ghewondt:
Wyer laet al vernielen/
Wat ons maeckt ongheson dt/
En wilt/op deser stondt/
Dat krom is weder rechten/
En door uw' wijsen vondt
Wat ongheljck is/slechten.
En wilt/&c.

Vernieldt al ons ghebreken/
Roeydt upt den ouden tronck/
Op dat wy moghen spreken/
Van u Godts Geest als jonck:
Blust upt der sonden vonck/
Het quaet doet van ons scheyden/
Door uwer liefden dronck/
Tot u ons wilt ghelepden.
Blust/&c.

Ons kloeck maeckt/en sorghvuldigh/

Om u te dienen snel:
Doet dat wy zijn gheduldigh
In lijden en ghequel.
Ghehoorsaem u bevel/
Maeckt ons oock goedertieren/
Vroom teghen 't vleesch rebel/
En suyver van manieren.
Ghehoorsaem/&c.

O Leeraer aller kunsten/
Die goet/en saligh zijn/
Begaefd ons door uw' gunste.
Tot wijshept maeckt ons fijn/
Geeft ons der deughden schijn/
Om veerdigh/onbeladen/
Vry van het helsch' fenijn/
Te volghen uwe raden.
Gheeft/&c.

Doet al die zijn daer boven
Ons kennen/en wy haer:
Besorght dat wy verschoven
Nopt zijn van d'Hemelsch' schaer:
Door penitenti' swaer
Laet ons in tranen saepen/
Op dat wy soo daer naer
In blijschap moghen maepen.
Door/&c.

Het derde deel.

KOmt Gheest en Schepper/&c. Als vooren.

Fonteyne klaer van 't leven/
Der graci' vollen vloedt/
Wilt ons te drincken gheven/
Bluscht onsen dorst onvroet/
Ons ziel met liefde voedt:
Op dat wy/als Olyven/
Van vruchten vol en soet/
In 't Hof des Heeren blijven.
Ons ziel/&c.

Regeert ons t'aller uren/
Hecht onse ziel aen Godt/
Treckt haer van creatueren/
En al wat hier verrot:
Doet op des Hemels slot/
En geeft/dat wy ons voeghen
Te volghen Godts ghebodt/
Gheheel in hem ghenoeghen.
Doet op/&c.

O Leyds-man wijs van rade/
Ghedurigh op ons let:
Al wat ons ziel moght schaden/
Veer van ons altijdt set:
Des Satans hoofd verplet/
Dat wy eens moghen rusten
Vol vreughden/onbelet/
In vreden en wellusten.
Des/&c.

Maeckt ons/o Geest verheven/
Den Heyligben ghelijck/
Met graci' in dit leven/

Met glori' in u rijck/
Om daer met soet Musijck
Te moghen intoneeren
Dat heyligh/heylighlijck/
Der Trinitept ter eeren.
Om daer/&c.

Eer zy u Heer drievuldigh/
In wesen Een vermaerdt/
Wat zijn wy u niet schuldigh/
Dat ghy ons hebt ghespaerdt/
En stadigh noch bewaerdt?
Och doet ons/na dit strijden/
By d'Enghelen vergaerdt/
Met rust in u verblijden.
En stadigh/&c.

Op de wijse:

Ghy die nu zijt bevrijdt, &c. 173.

O Gheest/Vertrooster soet/
O heyligh Godt vol eeren/
Wilt nu in ons ghemoet
Doch met den Vader goet/
En met den Soone vroedt/
Door 's liefdens snellen vloedt/
Van boven derivéeren.
Door/&c.

Ontslupt der tonghen bandt/

Laet doch ons hert en sinnen/
Ons krachten en verstandt/
O pryjsen t'elcken kant:
Verdryft der sonden schandt/
Ontsteeckt der liefden brandt/
Ontvonckt ons naestens minnen.
Ontsteeckt/&c.

Wy roepen t'uwaerts Heer/
Wilt ons doch/Vader/hoozen/
Die met den Soon vol eer/
En met den Gheeste teer/
Regneert sonder verseer:
Doet toch/na ons begheer/
Dat wy eens vreughd oozboozen.
Doet toch/&c.

Op de wyse:

Mijn herte wilt nu vluchten, &c.

Komt heyligh Geest vol marty-

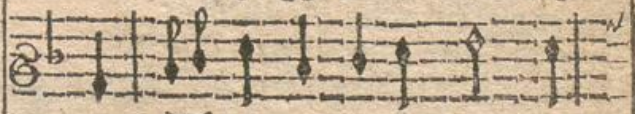

ten/ In mijnder zielen krachten/

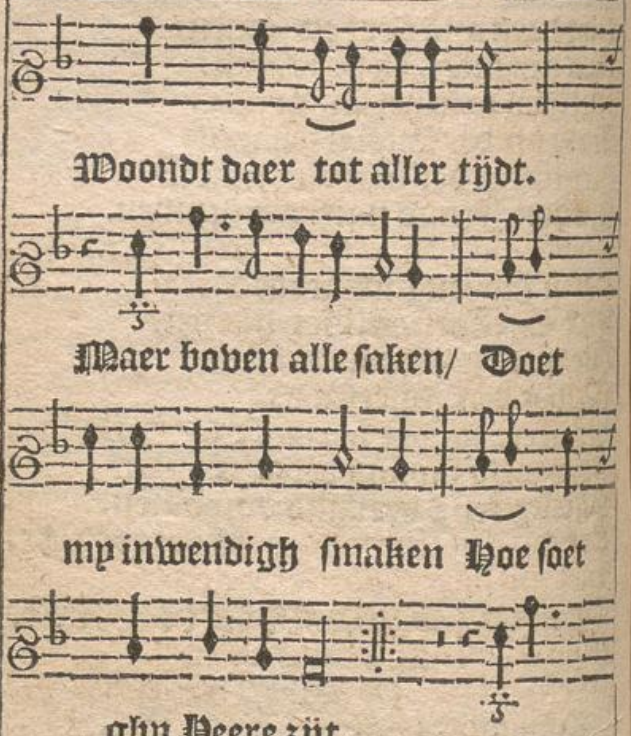

KOmt heyligh Geest vol machten
In mijnder zielen krachten/
Woondt daer tot aller tijdt.
Maer boven alle saken/
Doet my inwendigh smaken
Hoe soet ghy Heere zijt.

Maer/ &c.

Jesus mijn uytverkoozen/
Laet my toch niet verloozen/

Noch wees-kindt hier op Aerd'/
Maer in mijn pijn en lijden/
Wilt my toch helpen strijden/
Door uwen Geest eerwaerd'.
Maer in/&c.

Komt Jesus/sonder maeren/
En doet mijn herte baeren
Een blijde vrolijckheydt:
Uw' Geest die wilt my gheven/
Met sijne gaven seven/
Mijn wil die is berepdt.
Uw' Gheest/&c.

Heer wilt mijn hert ontsteken/
Gheneest al mijn ghebreken/
Eer my den tijdt ontgaet.
Laet my na groot verlangen/
Uw' soeten Geest ontfangen/
Mijn troost/mijn toe-verlaet!
Laet my/&c.

O trooster boven maten/
Soeter dan honigh-raten/
Mijn ziel in u verblijdt:
Wilt by my blijven Heere/
Waer ick my wend' of keere/
O Geest ghebenedijdt.
Wilt/&c.

Op de wijse:

O soete Harmonije, &c. pag. 20.

Ofte:

O schoonste Personagie.

ALs de Apost'len t'samen
Saten vergaert by een
Op Pincxter-feeste/
Seer haestigh sy vernamen
Een windt/ die daer verscheen
Als een tempeeste:
Die vulden 't huys
Met groot ghedruys/
Waer meed' upt 's Hemels throone
Quam den seer schoonen
Godts Gheest/ Godt selv' pdoone
Hem verthoonen.

Die vulden/ &c.

In 't schijnsel van een vuere
Is hy gheopenbaerdt/
Verdeylt als tonghen:
Dus met sijn liefde puere/
Haer hert heeft hy aenvaerdt/
En oock haer longhe.
Haer ziel om hoogh'
Hy haestigh toogh/
Haer mondt hy ginck vercieren
Met alle taelen;
Met wijshepdt sonder faelen/

Haer manieren.

Haer ziel/ &c.

O Heylich Gheest gheprefen
Den Vader ghy gheliick
Zijt/en den Soone.
Wilt altijt by ons wesen/
In ons ghedueriglijck
Wilt komen woonen.
Wilt by ons zijn
In druck en pijn:
Laet ons door u verwinnen
Des werelts leughen/
Des duyvels boos vermeughen/
En ons sinnen.

Wilt by/ &c.

Maeckt ons nieuw' creaturen/
Vernieuwt ons hert/o Geest/
Vernieuwt ons sinnen.
Blijft by ons t'alder ueren/
En laet ons aldermeest
D eer beminnen.
In ons verstandt
D selven plant:
Regeert al ons begheeren.
Dat ons vpanden/
Wegh-vliedende met schanden/
Ons niet deeren.

In ons/ &c.

O Prince Godt den Vader/
O Prince Godt den Soon

Ons Saligh-maker:
O Pyins upt heyde-gader/
Godt heyligh Geest seer schoon/
O zielen-waker!
O heyligheydt!
Ozievuldigheydt!
O waerheydt/wegh'/en leven!
Ons ziel wilt laven
Met uwe soete gaven
Alle seven.

O heyligheydt! &c.

Op de wijse:

Venus ghy en u kindt, &c.

Komt Schepper Heyligh

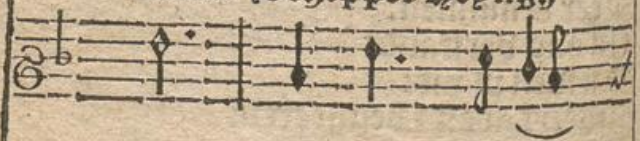

Gheest / Vermaeckt ons in

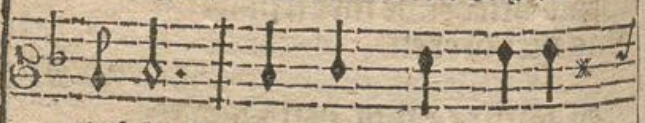

uw' feest/ Besoeckt ons dzoeve

herten/

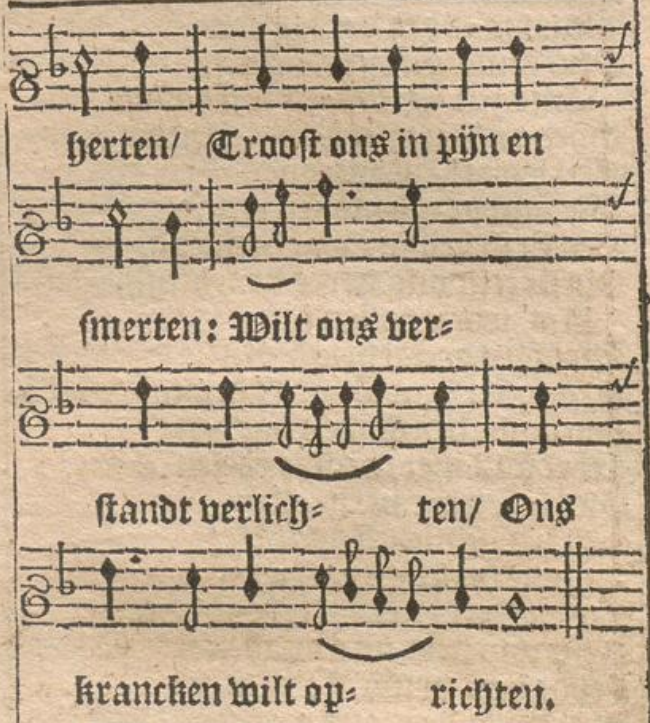

KOmt Schepper heyligh Gheest/
Vermaeckt ons in uw' feest/
Besoeckt ons droeve herten/
Troost ons in pijn en smerten:
Wilt ons verstandt verlichten/
Ons krancken wilt op-richten.
Ghy zijt den trooster teer/
Die Christus onsen Heer
Belooft heeft/ als hy scheyde/
Om ons alhier te leyden/

Den vyandt te verdrijven/
Ons eeuwigh by te blijven.
Ghy zijt Godts gave schoon/
Ghedaeldt uyt 's Hemels throon/
Een levende Fonteyne/
Die ons magh maken reyne/
Een liefden-vuer waerachtigh.
Ontsteeckt ons herte krachtigh.
Uw' seven gaven fijn
Laet ons deelachtigh zijn/
O vingher van Godts hande/
Ontbindt der sonden banden:
Leert ons met nieuwe taelen
Uw' lof en eer verhaelen.
O troost'lijck Advocaet/
Komt ons altijdt te baet/
En leert ons krachtigh bidden:
Besit ons hert in 't midden:
Leydt ons in uw' secreten/
Uw' wille doet ons weten.
Salft ons met graci' soet/
Neemt ons in u behoedt.
Die in u lommer rusten/
Zijn vry van quade lusten:
Lescht uyt den brandt der sonden/
Gheneest al onse wonden.
Verjaeght den vyandt wijt/
Helpt ons in onsen strijdt/
U vrede wilt ons gheven/
Doet ons gherustigh leven:

En als wy moeten scheyden/
Ten Hemel wilt ons leyden.
Geest ons een kennis schoon
Van Vader met den Soon:
Laet ons oock/t'allen tijden/
V/ heyligh Geest/belijden:
Dat ghy een Godt Almachtigh
Zijt alle drie waerachtigh.

Op de wijse:

Ick lijd' in 't hert pijn, &c.

O Gheest/ die ons kunt alder-

meest/ Kust en troost gheven/

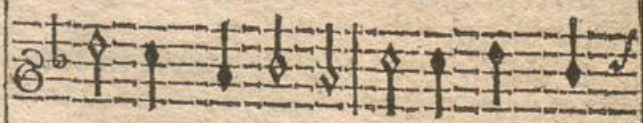

O Heer verheven/wy bidden geest

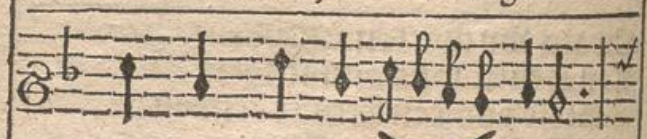

ons doch hier een nieuw leven.

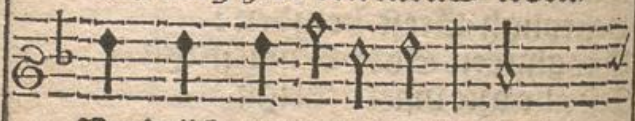

Verdrijft met u cieraet/ Ons

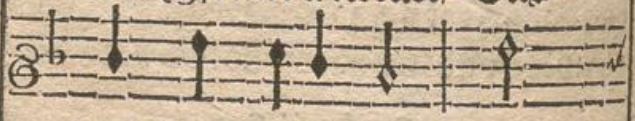

traeghepdt ende quaet/ Dus

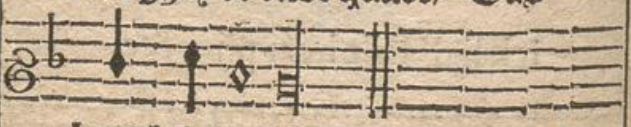

langh bedreven.

O Gheest/die ons kunt aldermeest
Rust en troost gheven/
O Heer verheven/
Wy bidden gheeft ons doch hier een
nieuw leven.
Verdrijft met u cieraet
Ons traeghepdt ende quaet/
Dus langh bedreven.
O Heer / wilt ons doch meer en meer
In u verblijden/
Om vroom te strijden
In tegenspoet/in druck/ in alle lijden.

Wy

Op dat wy alle sond'
Moghen van deser stond'/
Voort-aen vermyden.
O Godt/weest onser herten slot/
Vervuldt ons krachten/
Om te betrachten
Hoe soet ghy zyt/ en hoogh te moghen achten.
Uw' gaven seven-voudt:
Verwinnen alle fout/
En alle klachten.

Van de
H. Drievuldighevdt.

Op de wyse:

O schoonste Personagie, &c. pag. 20.

O Een Drievuldigh wesen!
O Schepper/Heer van all'/
Sijck Godt almachtigh!
Om uwen naem te vreesen/
Wy hier in 't Aerdtsche dal
Zyn uw's ghedachtigh.
Maer ons verstandt
Kan al ter handt
Uw' weerdighevt niet vaten:

Sonder beginne
Uw' macht is/en uw' minne
Buyten maten.

Maer ons/&c.

O Vader ongheboozen
Gheboozen eeuwigh Soon/
O Gheest vol minnen:
Ghy hebt ons laten hoozen/
Dooz 't Euangeli' schoon/
En diep van sinne/
Dat/sonder spot/
Ghy zijt een Godt/
Een eeuwigh eenigh wesen/
Nochtans/ydoone/
Verschepden drie personen
Wt-ghelesen.

Dat sonder/&c.

Dus ons verstandt ghevanghen
Wy gheven/ Heere groot/
Tot uwe leere:
En bidden met verlanghen/
Helpt toch/in allen noodt/
U schepsels teere.
Ghy zijt het licht/
Dat ons hier sticht/
Uw' macht/wijshepdt en minne/
Om meer te mercken/
Wilt/Heer Drievuldigh/wercken
In ons' sinnen.

Ghy zijt/&c.

Op

Op de wijse:

Conditor alme siderum, &c. pag. 1. Ofte: Veni creator Spiritus, pag. 211. Ofte: Verbum supernum, &c. pag. 245.

GOdt die Drievuldigh zijt/en een/
O goedheydt is voor al 't begin/
Dat door u wesen opt verscheen:
Maer hoe? en wat geen menschen sin.
Ghy zijt mildt/heyligh/ende sterck/
O eert met vreughd al 's Hemels hof/
O gheeft het driederhande werck
Des wereldts/oock geduerigh lof.
O Vader ongeboren Godt/
O eeuwigh Godts gheboren Soon/
O Geest van beyder liefden slot/
Baend ons den wegh tot uwen throon.
Aensiet/o goedertieren Heer/
Den noodt van ons verdorven hert/
Door-komt en helpt ons menschen teer/
Geneest wat onse zielen smert.
O Godt/ wy suchten vroegh en laet
Tot u/met weenen en ghekklagh/
Op dat ghy ons hier komt te baet/
En doet u dienen nacht en dagh.
O Heer van hooghe Majestept/
Wilt ons voorkomen in de deught:

Ow' Wet hebt ghy ons op-gheleydt/
Tot die maeckt wacker onse jeughdt.
O Godt van wijshepdt ende raedt/
Wie kan begrijpen u verstandt?
Van u wy dwalen vroegh en laet/
't En zy dat ghy ons reyckt de handt.
Verlicht ons dan o Hemels licht/
Tot strijt versterct ons swack gemoet:
Verdrijft uyt ons al wat ontsticht.
Naer u bevel ons leven doet.
O Godt zy lof/prijs/eer en danck/
Die uw' Belijders al gheliick
Versterckt hier in dit leven kranck/
En namaels geeft een eeuwigh rijck.

Een ander.

Op de selve wijse:

ONtslaept/ o wereldt/ Godt ter eer/
En singt hem lof met blijden geest:
Want hy van al moet even seer
Ghedanckt/gedient zijn/en gevreest.
Een ongeschapen weesen kendt/
Eert Godt den Vader en sijn woordt/
Prijst oock den Gheest/ want hy ons sendt
Sijn troost met vrede en accoort.

Hem

Hem looft het Aerdtrijck schoon en groen/
Het vyer/de locht/de wijde zee/
De vruchten elck op haer sapsoen/
De visschen/vogels/en het vee.
Eert hem dan oock/en houd u vry/
Van t'overtreden sijn ghebodt/
Belijdt en diendt met herten bly
In drie personen eenen Godt.
Verheft den Vader in sijn Macht,
Den Soon als Wijs,den Geest als Goet,
Hoe wel in wijshepdt / goethepdt / kracht/
Sy zijn ghelijck/tot ons behoedt.
Godts mildthepdt/wijshepdt/en bestier/
Al onse macht te boven gaet.
Dus diend hem wacker als een vyer/
Geen maet te houden is de maet.
Tot u/o Godt/ons krachten keert/
Aenhoort 't geschrey van onsen grondt:
Ow' graci' over al vermeert/
O dienen moet ons hert en mondt.
Wt u spruyt alle creatuer/
Al watter is door u bestaet/
Ghy zijt in al/doch even puer/
En al in u ghy oock verdaet.
In 's menschen hert neemt ghy uw' rust/
En ciert dat met uw' graci' schoon:

Dan 't aerdsche goedt treckt onsen lust:
En geest daer voor des levens kroon.
Hier toe soo helpt ons kleyn en groot
O Heer/die zijn met angst begaen:
Wy zijn verstijft/en swaer als loot/
Naer uwen wil voeght ons voort-aen.

O Heyligh eeuwigh Godt/

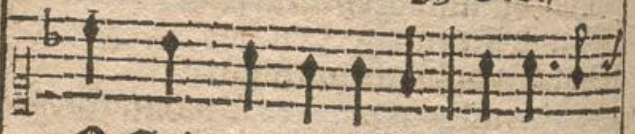

O Godt van Sabaoth/ O Heere

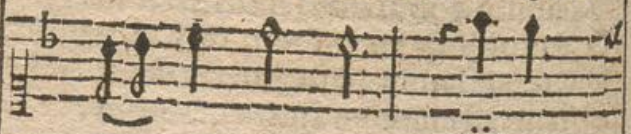

der heyrkrachten / Ghy zijt

mijn deel/mijn lot/ Mijn lief/

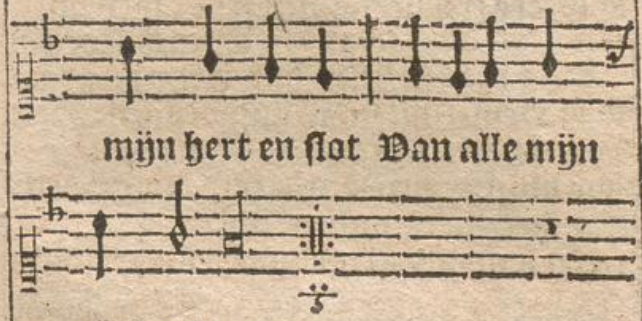

O Heyligh eeuwigh Godt/
O Godt van Sabaoth/
O Heere der heyrkrachten/
Ghy zijt mijn deel/mijn lot/
Mijn lief/mijn hert en slot
Van alle mijn ghedachten.
Ghy zijt/&c.

O eeuwigh Vader mijn!
O eeuwigh Vaders schijn!
O heyligh Geest vol minne!
O weesen schoon diuijn/
Drie in persoonen fijn/
Een van natuer en sinne.
O weesen/&c.

Maer soo u weesen reen
Drievuldigh is en een/
Soo is mijn hert driehantigh:
't Is voor uw' Godtheyt kleen/
Maer ick gheef't u alleen/

O Heere triumphantigh.

't Is/ &c.

De gantsche wereldt wijdt/
Den Hemel/dies' omrijdt/
Kan 't herte niet versaepen:
Hoe blij/hoe groot jolijt/
Hoe soet/hoe langhen tijdt/
't En kan ons al niet paepen.

Hoe blij/ &c.

Kondt is de wereldt saen/
't Hert heeft drie punten aen:
Hoe soud' sy dat toch vullen?
Neen/neen/ick laetse gaen:
Sy sullen al mis slaen
Die haer beminnen sullen.

Neen/neen/ &c.

Komt schoon' Drievuldigheydt/
Mijn hert is u bereydt/
Drie sal in drie wel passen:
Maer vuldt mijn ydelheydt/
Met gratie planteyt:
Doet my in deughden wassen.

Maer/ &c.

Want vol onreynigheydt/
Der sonden vuyligheydt/
Vol stof ben ick en asschen:
Komt Vaders heyligheydt/
Komt Christi suyverheydt/
Komt heyligh Geest my wasschen.

Komt/ &c.

Wascht toch mijn ziele schoon/
En maeckt mijn hert een thzoon/
Om u/Heer/te logeeren:
Op dat ick eens pdoon/
Magh winnen 's Hemels kroon/
En eeuwigh jubileeren.

Op dat/&c.

Noch een ander.

Op de wijse:

Nerea schoonste van u ghebueren.
pag. 106.

MIJ is volkomen macht gegeven
In Hemel en in Aerde mee.
Gaet heen/en leert dan all' die leven/
Van d'eerste tot de laetste stee.

Gaet heen/&c.

Hen doopend' in den naem des Vaders/
Des Soons/en oock des heyligs Geest.
Hen leerende te wesen daders/
Van mijn geboden minst en meest.

Hen leerende/&c.

Des sal ick weer met u-lup wesen/
Van nu tot dat de wereld staet.

O Heer/uw' goedheyd zy gepreesen.
O Heer/ uw' macht en heeft geen maet.
O Heer/&c.

O rijckdom! o verborge schatten/
Van 't wesen Gods! wie reyckter aen!
Geen schepsel kan sijn' wegen vatten;
Geen maecksel kan sijn sin verstaen.
Geen schepsel/&c.

Heer! Heylig/ Heylig/ Heylig weder;
Heer! Heylig sijt ghy sonder endt.
Wy buygen u de hoofden neder;
Gelijck als Seraph is gewent.
Wy buygen/&c.

Ghy gaeft 't begin/o God/ o Vader!
Soo aen uw' Soon/als aen uw' Geest/
Die even wel altijdt te gader/
Voor d'eeuwen zijn by u gheweest.
Die even/&c.

Voor d'eeuwen/ en voor alle stonden:
Ja daer en werdt de minste nu/
In daed of dencken niet gevonden/
Of sy en waren nevens u.
In daed/&c.

Al even goed/al even machtigh/
Al even oud/al even wijs/
Al even heyligh/ en waerachtigh/
Van eenen lof/van eene prijs.
Al even/&c.

Buygt u vernuft/ neygt uw' memorye/
O mensch! voor sulcken Majesteyt;

Op

Op dat ghy van sijn groote glory/
Niet in de wind en werd verspreyt.
Op dat/&c.
Waer heen met uw' verwaende pennen/
O opgeblasen Zwingliaen!
Of laet nu 't Sacrament te schemmen/
Of houdt het met den Arriaen.
Of laet/&c.
Wat reden hebt ghy dus te slijpen
O plomp verstant op Christus disch!
Terwijl ghy niet en kondt begrijpen
Hoe eenen Godt drievuldigh is.
Terwijl/&c.
Begrijpt dat eerst / en komt dan verder
Bevraghen: hoe dat voor sijn doot/
Ons laten kond' den goeden Herder/
Sijn lichaem onder schijn van broot?
Ons laten/&c.
G'en soect maer knoopen in de biesen;
G'en kunt toch geē van tween verstaen.
Maer dit's uw' aerd; de Ketters kiesen
Het een/en laten 't ander staen.
Maer dit's/&c.
Heer! laet ons nimmermeer bedroghen
Toch werden door hovaerdigheyt;
Maer gunt/ dat wy u groothevdt moghen

Beha-

Behagen/door ootmoedigheyt.
Maer gunt/&c.
Eer/ glori/ lof zy Godt almachtigh/
Die eenigh en drievuldigh is.
Des zy hy weer dē mensch gedachtigh/
Die bzeukel en ellendigh is.
Des zy/&c.

Volghen de Lof-langhen van het alder-heylighste ende hooghweerdighste Sacrament des Autaers.

Den

Hymnus Pange lingua.

Op sijn bekende Kerckelijcke wijse/Ofte: als hy begint.

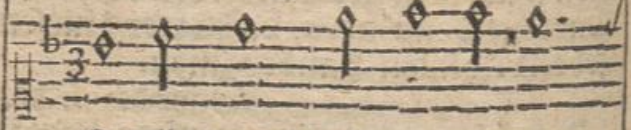

O mijn tongh wilt vrolijck sin-
En het bloedt dat men sagh sprin-
Pange lin- gua glo- ri- o-
Sangui- nis- que pre- ti o-

ghen/

ghen/ 't Glozi= oo= se lic=
ghen/ Vooz 'swerelts rantsoen
si, Cor- po- ris my- ste-
si, Quem in mun- di pre-

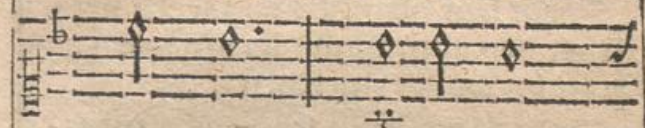

haems kracht/ veracht/
ri- um,
ti- um,
Van de vzucht
Fructus ven-

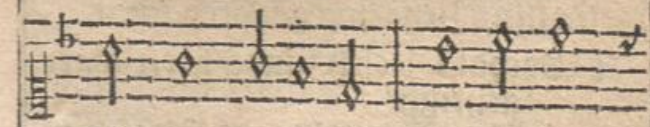

die quam geringhe/ Wt een ko=
tris ge- ne- ro- si, Rex effu-

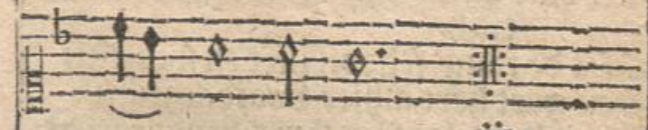

ninghlyck ghestacht.
dit gen- ti- um.

O Wijn tongh'/ wilt vrolijck singen/
't Glorioose lichaems kracht/
En het bloedt/ dat men sagh springen/
Voor 's wereldts rantsoen veracht/
Van die vrucht/die quam geringhe/
Wt een Koninghlijck gheslacht.

Ons gheboren/ons ghegheven/
Wt een Maghet onbesmet/
In dees' wereldt gingh hy sweven/
't Zaedt des woordts hy zaeyde net:
Maer den uytgangh van sijn leven
Heeft hy wonderlijck beset.

In des laetsten nachts maeltijde/
Als hy met sijn broeders sat /
En de Wet voldaen had blijde/
Wits hy 't oude Paesch-lam at:
Gaf tot spijs ghebenedijde
Selfs sijns lichaems grooten schat.

't Woordt Vleesch zijnde/ heeft waer achtigh/
Door 't Woordt van broodt Vleesch ge maeckt/
En van Wijn sijn Bloed seer krachtigh/
Of 't de tong' schoon niet en smaeckt:
Een goet hert alhier voordachtigh
Door 't gheloof tot sterckheydt raeckt.

Dus laet ons devoot aenbeden
Dit hoogh-weerdigh Sacrament:

PAnge lingua glorioſi,
Corporis myſterium,
Sanguiniſque pretioſi,
Quem, in mundi pretium,
Fructus ventris generoſi,
Rex effudit gentium.
Nobis datus, nobis natus
Ex intacta Virgine.
Et in mundo converſatus,
Sparſo verbi ſemine;
Sui moras incolatus
Miro clauſit ordine.
In ſupremæ nocte cænæ
Recumbens cum fratribus,
Obſervata lege plene
Cibis in legalibus;
Cibum turbæ duodenę
Se dat ſuis manibus.
Verbum caro, panem verum
Verbo carnem efficit.
Fitque ſanguis Chriſti, merum;
Etſi ſenſus deficit:
Ad firmandum cor ſyncerum
Sola fides ſufficit.
Tantum ergo Sacramentum
Veneremur cernui,

En voor 't oude Paesch-lams zeden/
Laet dit nieuwe zijn bekent:
Ons verstandt laet t'allen steden/
Door 't gheloof zijn onghe schendt.

Godt den Vader en den Soone
Lof en jubileeringhe/
Salighepdt/eer/kracht pdoone
Zy/en benedijdinghe:
Die uyt hey spruyt even schoone/
Zy ghelijcke prijsinghe.

Eenen anderen Kerckelijcken Lof-sangh.

Op sijn bekende wijse:
pag. 210.

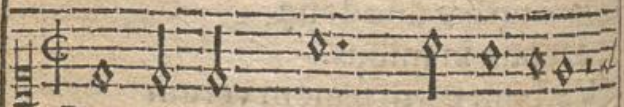

Het eeuwigh woort ne'erdalende/
Verbum su- per- num prodiens,

En 's Vaders schoot niet la-
Nec Patris lin- quens dex-

tende

Et antiquum documentum
Novo cedat ritui:
Præſtet fides ſupplementum
Senſuum defectui.
Genitori, Genitoque
Laus & jubilatio,
Salus, honor; virtus quoque
Sit, & benedictio:
Procedenti ab utroque
Compar ſit laudatio.

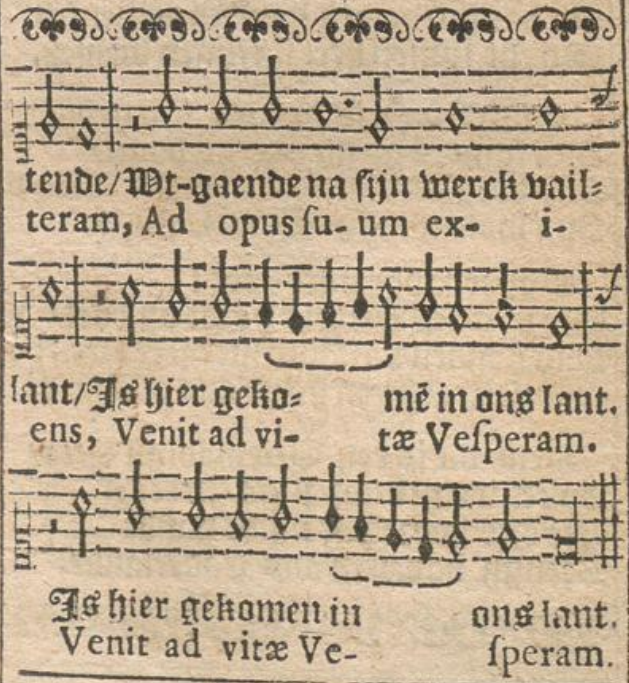

HEt eeuwigh woort ne'erdalende/
En 's Vaders schoot niet latende
Wt-gaende na sijn werck vaillant/
Is hier ghekomen in ons landt.

Als hy van sijn Discipel snoodt
Ghelevert worden soud' ter doodt/
Soo heeft hy eerst sijn selleven
Ghegheven sijn Discipulen.

In tweederley gedaenten soet
Soo gaf hy haer sijn Vleesch en Bloet:
Op dat hy soo den gantschen mensch
Mocht spÿsen heel na sijnen wensch.

Ons Broe'r is hy door sijn geboort/
Ons spÿs is hy hier rechtevoort/
Ons borg' en rantsoen aen het Cruys/
Ons loon al in sijn Hemels huys.

O offerhande over-soet!
Die ons des Hemels poort op doet/
Ons strÿden valt ons hier seer swaer:
Gheeft kracht/en helpt ons allegaer.

Hem/die is een Drievuldigh Heer/
Sy eeuwelÿck/lof/prÿs/en eer:
Die ons door sijne milde handt
Brengh' boven in ons Vaderlandt.

VErbum ſupernum prodiens
Nec Patris linquens dexteram
Ad opus ſuum exiens
Venit ad vitę Veſperam.
In mortem à Diſcipulo
Suis tradendus æmulis,
Prius in vitæ ferculo
Se tradidit Diſcipulis.
Quibus ſub bina ſpecie
Carnem dedit & ſanguinem,
Vt duplicis ſubſtantiæ
Totum cibaret hominem.
Se naſcens dedit ſocium,
Conveſcens in edulium,
Se moriens in pretium,
Se regnans dat in præmium.
O ſalutaris hoſtia!
Quę cæli pandis oſtium;
Bella premunt hoſtilia:
Da robur fer auxilium.
Uni trinoque Domino
Sit ſempiterna gloria:
Qui vitam ſine termino
Nobis donet in patria.

Eenen anderen Kerckelijcken Lof-sangh.

Op de wijse:

Als 't hier op noten staet.

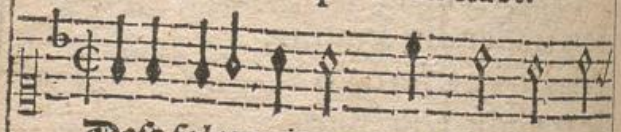

Dese solemnitept moet hebben vyo-
Sacris solemniis jun- cta sint gau-

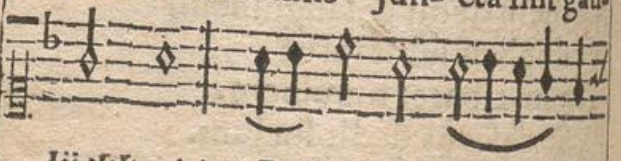

lijckheydt/ En uyt ons hert he-
di- a, Et ex præcor- di-

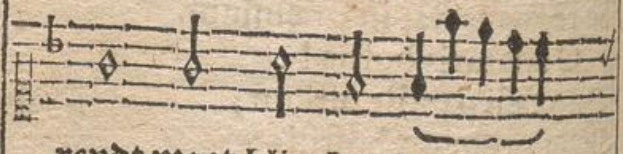

reydt moet klincken danck-
is so- nent præco-

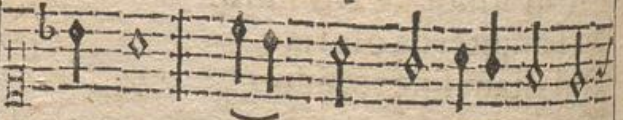

baerheydt: Deer moet het ou- de zijn/
ni- a, Re- cedant ve- tera

nieuw

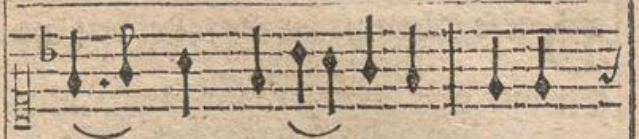

nieuw moet het al= le zijn/ Herten/
no- va sint omnia , Corda,

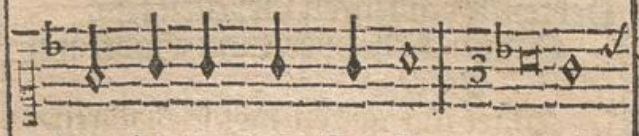

woorden/en wercken fijn. O mijn
vo-ces & o- pe- ra. O cre-

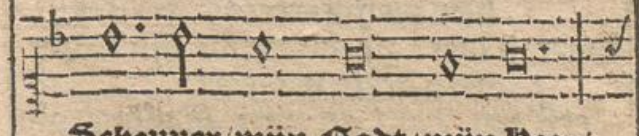

Schepper/mijn Godt/mijn Heer/
a- tor mi Do- mi- ne

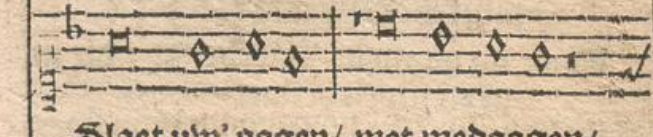

Slaet uw' oogen/ met medoogen/
Mi- se- rere, Deus ve- re,

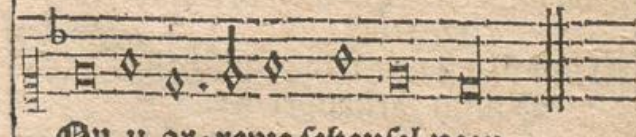

Op u ar= reme schepsel neer.
Vere pa-nis pro homi- ne.

DEse solemnitept moet hebben vrolijckheydt/
En upt ons hert herepdt moet klincken danckbaerheydt:
Veer moet het oude zijn/ nieuw moet het alle zijn/
Herten/woorden/en wercken fijn.
O mijn Schepper/mijn Godt/ mijn Heer/
Slaet uw' oogen/met medoogen/
Op u arreme schepsel neer.

De laetste schepd-maeltijdt die woordt hier nu ghe-eert/
Daer d'Heer ghebenedijdt sijn' Broeders heeft ver-eert/
Eerst een Lam en soet broodt / als Mopses had gheleert/
Voor d'ouden een figuere bloot.
O mijn Schepper/&c.

Daer na quam de waerheydt (die in geen broock bestaet)
Sijn lichaem (soo hy sepdt) gaf hy haer metter daet/
Soo dat een pegheliick sijn gantsche lichaem aet/
Al upt sijn handen heyligh lijck.
O mijn Schepper/&c.

Die kranck ter zielen zijn/ krijghen een vleesch-ghericht/

SAcris ſolemnijs juncta ſint gaudia,
Et ex prȩcordijs ſonent prȩconia
Recedant vetera nova ſint omnia
Corda, voces & opera.
O creator mi Domine
Miſerere, Deus vere,
Vere panis pro homine.

Noctis recolitur cæna noviſſima,
Qua Chriſtus creditur agnum & azyma
Dediſſe fratribus, juxta legitima
Priſcis indulta patribus.
O creator mi, &c.

Poſt agnum typicum, expletis epulis,
Corpus Dominicum datum diſcipulis,
Sic totum omnibus, quod totum ſingulis,
Ejus fatemur manibus.
O creator mi, &c.

Dedit fragilibus corporis ferculum,

En die daer droevigh zijn / die worden
oock verlicht/
Als sy in 's wyns figuer / nae haers
Meesters bericht/
Waerachtigh sijn Bloedt drincken
puer.
O mijn Schepper/&c.

Dus is dees offerhand' van Christus in-gheset/
Den dienst oock naderhandt van dese nieuwe wet/
Sijn Priesteren belast te onderhouden net/
Tot troost van die ghelooven vast.
O mijn Schepper/&c.

Het broodt der Enghelen dat wordt der menschen broodt/
Het broodt der Hemelen eyndt de figuren bloot:
Den Heer hem eten laet (o wonderheyt seer groot!)
Van sijne knechten desolaet.
O mijn Schepper/&c.

Heyl'ge Drievuldigheyt / een Godt/ wy bidden u:
Ons alsoo visiteert/ als wy u eeren nu:
De deught in ons vermeert / den rechten wegh ons toondt/

Dedit & triſtibus ſanguinis poculum,
Dicens, accipite quod trado vaſculum,
Omnes ex eo bibete.
O creator mi, &c.

Sic ſacrificium iſtud inſtituit,
Cujus officium committi voluit
Solis Presbyteris, quibus ſic congruit,
Ut ſumant & dent cęteris.
O creator mi, &c.

Panis Angelicus fit panis hominum,
Dat panis Cœlicus figuris terminum,
O res mirabilis! manducat Dominum
Pauper, ſervus, & humilis.
O creator mi, &c.

Te trina Deitas unaque poſcimus,
Sic nos tu viſita ſicut te colimus:
Per tuas ſemitas duc nos,
quo tendimus,

Van 't eeuwig licht daer ghy in woont.
O mijn Schepper/ &c.

Eenen anderen Lof-sangh.

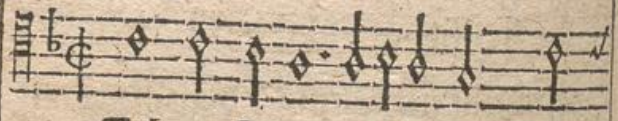

Ick aenbid u devotelijck/ Godt-
A- doro te devote la- tens

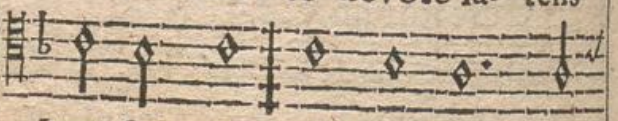

heyt seer puer/ Die hier schuylt voor-
de- i- tas, Quę sub his fi-

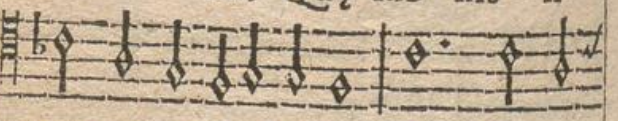

waer onder dese figuer. Mijn hert on-
guris vere latitas. Ti- bi se

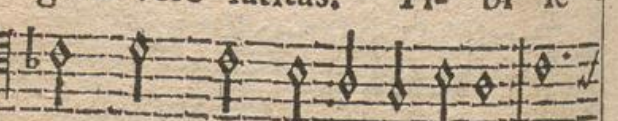

der-werpt heem heel u Majestept/ Het
cor me- um totum subjicit, Qui-

be-

Ad lucem quam inhabitas,
O creator, &c.

beſwÿckt geheel/als 't denckt u won
a te contemplans to- tum de-

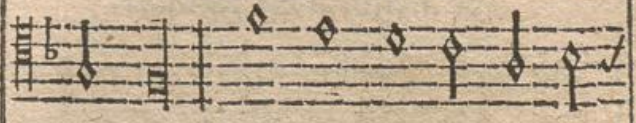

derhepdt. Weeſt gegroet Jeſus ons
ficit. A- ve Ieſu pa-ſtor

Herder en Heer/Verſterckt toch ons
fide- lium, Ad- au- ge fi-

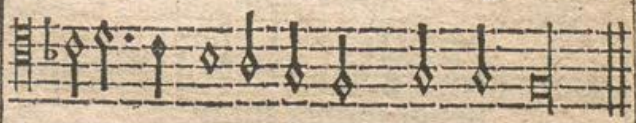

geloof/en liefde altÿdt meer en meer,
dem omnium in te creden- tium.

Ick

Ick aenbidd' u devotelijck/ Godtheyt seer puer/
Die hier schuyld voorwaer onder dese figuer.
Myn hert onder-werpt hem heel uw' Majesteyt/
Het beswijckt geheel / als 't denckt uw' wonderheydt.
Weest ghegroet Jesus ons Herder en Heer/
Verstarckt toch ons geloof/ en liefde altijdt meer en meer.

Smaeck / ghevoel faelseert / en daer toe oock 't ghesicht/
Dan 't gehoor alleen my wel leert ende sticht:
Al gheloof ick dat Godts Soone heeft gheseydt:
Want gheen woorden waerder zyn als de waerheydt.
Weest ghegroet/ &c.

Aen het Cruys school eens de Godtheydt sonder schijn/
Maer hier schuyld met een de menschheydt sonder pijn:
Nochtans seggh' ick / en gheloov' hier Godt en mensch/

Adoro

ADoro te devotè latens
Deitas,
Quæ ſub his figuris verè latitas.
Tibi ſe cor meum totum ſubjicit,
Quia te contemplans, totum deficit.
Ave Ieſu Paſtor fidelium,
Adauge fidem omnium in te credentium.
Viſus, tactus, guſtus, in te fallitur,
Sed auditu ſolo tutò creditur.
Credo quidquid dixit Dei filius:
Nil hoc verbo veritatis verius.
Ave Ieſu, &c.
In Cruce latebat ſola Deitas,
At hîc latet ſimul & humanitas:
Ambo tamen credens atque confitens,

Hierom als den Voorsenaer ick bidd' en wensch.
Weest ghegroet/ &c.

Als Thomas ick gheen wonden hier sie nochte tast/
Nochtans ick belijd' u hier mijn Godt seer vast:
Gheeft my te ghelooven altijdt meer en meer/
Hoop' en liefd' alleen tot u te hebben Heer.
Weest ghegroet/ &c.

O ghedenckenisse mijnes Heeren doodt!
Ghevende ons 't leven door dit levend' broodt/
Gheeft mijn ziel van u te leven Godelijck/
En te smaken u altoos seer soetelijck.
Weest ghegroet/ &c.

O Heer Jesu/ o goedertieren Pellicaen!
Met u Bloedt wascht my toch van all' mijn misda'en:
Want een droppel van u bloedt seer delicaet/

Peto quod petivit latro pæni-
tens.
Ave Ieſu, &c.
Plagas ſicut Thomas, non in-
tueor:
Deum tamen meum te confi-
teor:
Fac me tibi ſemper magis cre-
dere,
In te ſpem habere, te dili-
gere.
Ave Ieſu, &c.
O memoriale mortis Domi-
ni,
Panis vivus vitam præſtans ho-
mini,
Præſta meę menti de te vivere,
Et te illi ſemper dulce ſapere.
Ave Ieſu, &c.
Pie Pellicane, Ieſu Domi-
ne,
Me immundum munda tuo
ſanguine,
Cujus una ſtilla ſalvum face-
re

Moght wel supveren al 's werelts son-
den quaet.
Weest ghegroet/&c.

O Jesu dien ick hier nu sie aldus be-
kleedt/
Ick bidd' gheeft my daer ick nae dorst
met groot leet:
Dat ick siende onbedeckt u aenschijn
waer/
Eens magh saligh zijn met u in glori'
klaer.
Weest ghegroet/&c.

Een Kerckelijcke sequentie/ ofte Refereyn/ van 't selve H. Sacrament.

LOaft/o Syon/den Behoeder/
Looft uw' Leydts-man en Voeder/
Met lof-sangh'/en soet gheklanck.

Wat ghy maoght/ dorst vzy soo veele
Want tot sijns lofs minsten deele
Sult ghy wesen veel te kranck.

Dit's den theem des lofs verheven:
't Brood dat leefd/en geeft het leven/

Totum

Totum mundum quit ab omni
ſcelere.
Ave Ieſu, &c.
Ieſu quem velatum nunc
aſpicio,
Oro fiat illud, quod tam ſi-
tio,
Vt te revelata cernens fa-
cie,
Viſu ſim beatus tuæ glo-
riæ.
Ave Ieſu, &c.

Sequentia de eodem venerabili Sacramento.

LAuda, Syon, Salvatorem,
Lauda ducem & Paſtorem,
In hymnis & canticis.
Quantum potes, tantum aude:
Quia major omni laude,
Nec laudare ſufficis.
Laudis thema ſpecialis:
Panis vivus & vitalis

Werdt ons heden voort bereet.

't Welck in 't laetste avondtmaele
Werdt d'Apost'len sonder faele
Eerst ghegheven; soo men weet.

Dus den lof zy vol/en klincke/
En 't jolijt des herten blincke/
Met ghenoeghte wel vermeldt.

Want als heden hout men memorie/
Hoe dees tafels weerde ciborie
Ons is eerstmael in-gestelt.

Aen dees tafel 's nieuws Rijcks Heere/
Het nieuw Paesschen/met nieuw eere/
Eynd den ouden Phasen-tijdt.

't Nieuw verstoot het oud' belegh/
Waerheydt jaeght de schaduw' wegh/
't Licht verdrijft den nacht seer wijdt.

't Welck in dat mael Christus dede/
Laste hy te doen/met zede/
Tot sijnder memorie.

Door dit onderwijs divijne/
Consacreertmen broodt met wijne/
Tot een' saligh' hostie.

Soo ons wel wordt voor-gheleesen/
't Broot veranderd in't vleeschs wesen/
En den wijn in Christus Bloedt.

Dat verstant noch oog' kā mercken/

Hodie proponitur.
Quem in ſacrę menſa cænæ,
Turbæ fratrum duodenæ
Datum non ambigitur.
Sit laus plena, ſit ſonora,
Sit jucunda, ſit decora
Mentis jubilatio.
Dies enim ſolemnis agitur:
In qua menſę prima recolitur
Hujus inſtitutio.
In hac menſa novi regis,
Novum Paſcha novę legis,
Phaſe vetus terminat.
Vetuſtatem novitas,
Umbram fugat veritas,
Noctem lux eliminat.
Quod in cæna Chriſtus geſſit,
Faciendum hoc expreſſit
In ſui memoriam.
Docti ſacris inſtitutis,
Panem vinum in ſalutis
Conſecramus hoſtiam.
Dogma datur Chriſtianis;
Quod in carnem tranſit panis,
Et vinum in ſanguinem.
Quod non capis, quod non vides,

Komt ons door 't geloofs verstercken:
Want natuer dat niet en doet.

Onder dees verschey figueren/
Teeckenen/sonder natueren/
Schuylt den excellentsten pant.

't Vleesch is spijs/ 't Bloedt dranck in 't deelen/
Nochtans Christus blijft gheheele
Onder peder deel vaillant.

Blijft in 't nutten ongeschonden/
Sonder brake/scheur/of wonden/
Maer gheheel werdt hy ontfaen.

Of hem een of veel ontfanghen/
Soo veel een als duysendt langhen/
Noch en wordt hy dies verdaen.

Hem ontfanghen goe' en quade/
Maer met seer diverschen grade/
Van het leven/ of van doodt.

Doot voor quae'/ voor goe is 't leven:
Siet eens; van ghelijck een gheven/
Hoe verschil is 't eyndts exploot.

Als ghy 't Sacrament siet breken/
In 't gheloof niet weest beswéken/
Soo veel is in 't stuck van 't teecken/
Alsser in 't gheheele was.

Want des wesens is geen braecke/
Alleen 't teecken krijght de laecke:

Animo-

Animoſa firmat fides,
Pręter rerum ordinem.
Sub diverſis ſpeciebus,
Signis tantum & non rebus,
Latent res eximiæ.
Caro cibus, ſanguis potus,
Manet tamen Chriſtus totus
Sub utraque ſpecie.
A ſumente non conciſus,
Non confractus, nec diviſus,
Integer accipitur.
Sumit unus, ſumunt mille,
Quantum iſti, tantum ille;
Nec ſumptus conſumitur.
Sumunt boni, ſumunt mali,
Sorte tamen inęquali,
Vitæ vel interitus.
Mors eſt malis, vita bonis:
Vide, paris ſumptionis
Quam ſit diſpar exitus.
Fracto demum Sacramento,
Ne vacilles, ſed memento,
Tantum eſſe ſub fragmento,
Quantum toto tegitur.
Nulla rei fit ſciſſùra;
Signi tantum fit fractura;

Dies statuer of standt der saecke
Altijdt blijft in eenen pas.

Siet het broodt der Eng'len Choozen
Wordt gelepdt den Pelgrims voozen/
Broodt dat kinders toe sal hoozen
Werpt men geensins booz de hondt.

In figueren is 't bewesen/
Als Isaac wierdt verwesen/
En het Paesch-lam upt-gheleſen/
Als oock Isr'el 't manna vondt.

Goeden Herder Broot waerachtigh/
Weest ghenadigh Jesu machtigh:
Spijst ons/ sterckt ons/ hoozt ons klachtigh/
Maeckt ons 't eeuwigh goet deelachtigh/
In der levendigher landt.

Ghy wijs/machtigh/niet om tellen/
Die ons spijst in 't sterff'lijck quellen/
Wilt ons daer aen tafel stellen/
Als meed'-erven en ghesellen
Van de Borghers triumphant.
Amen.

Qua nec ſtatus, nec ſtatura
Signati minuitur.
Ecce panis Angelorum,
Factus cibus viatorum,
Vere panis Filiorum,
Non mittendus canibus.
In Figuris præſignatur,
Cum Iſaac immolatur,
Agnus Paſchę deputatur,
Datur manna patribus.
Bone Paſtor, panis vere,
Ieſu noſtri miſerere,
Tu nos paſce, nos tuere,
Tu nos bona fac videre
In terra viventium.
Tu qui cuncta ſcis & vales,
Qui nos paſcis hic mortales,
Tuos ibi commenſales,
Cohæredes; & ſodales
Fac ſanctorum civium.
Amen.

Een Musijck-Liedeken om te singen in de teghenwoordigheyt van 't H. Sacrament.

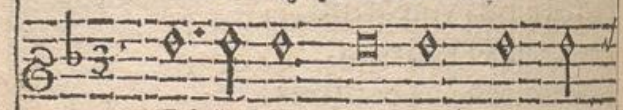

Siele van Christus/komt en
Anima Christi, sancti-

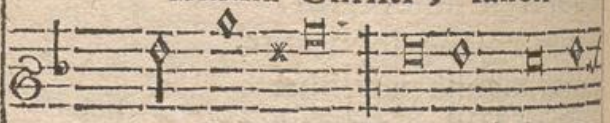

heylight my/ Lichaem Christi
fi- ca me, Corpus Christi

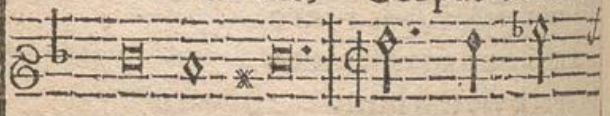

reynight my/ Dierbaer bloedt
sal- va me, Sanguis Chri-

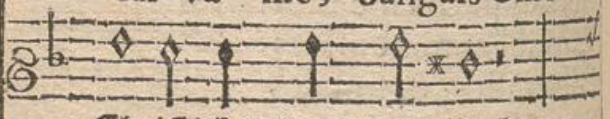

Christi/beschermt my doch/
sti, in e- bri- a me,

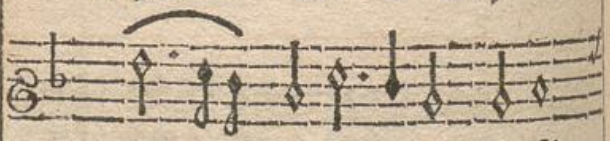

Wa- ter der zyde Christi/
A- qua lateris Christi,

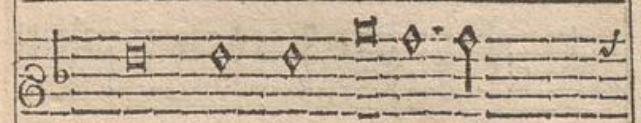

wascht my noch/ O goede
la- va me, O bone

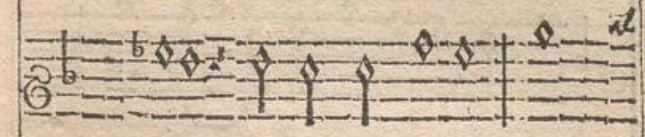

Jesu/ O goeden Jesu/ Laet
Iesu, O bone Iesu, Ex-

d'ooren dijn//verhooren mijn/
audi me, ex- audi- me,

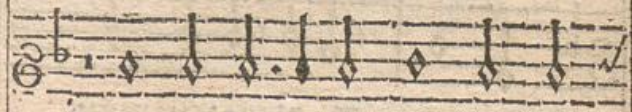

Dw' vijf bloedighe wonden/mijn
Intra vulne-ra tu- a abs-

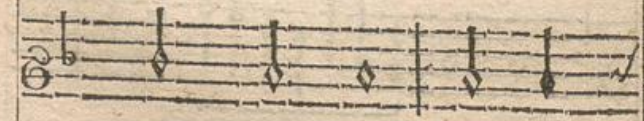

schuyl-plaets zijn. Wilt niet
con- de me. Et ne

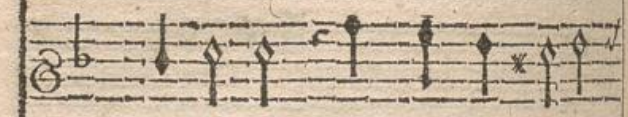

toe-laten / wilt niet toe-laten
permittas, & ne permittas

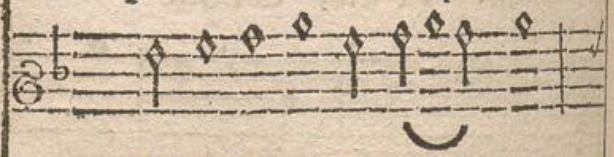

dat ick u opt verla- te.
me separa- ri à te.

Van al mijn vyanden beschermt
Ab hoste maligno defen-

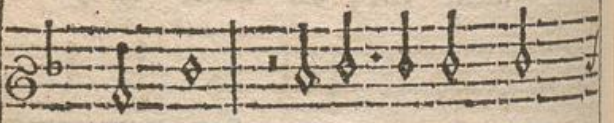

nu mijn. In d'ure van mijn
de me. In hora mortis

doodt ontfermt u mijn.
meæ vo- ca me.

Staet

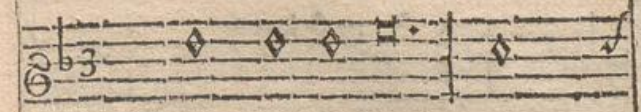

Staet my dan by / Staet
Et ju- be me, Et

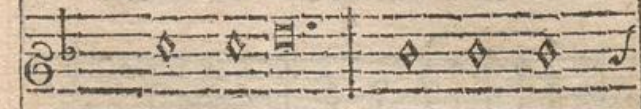

my dan by / Staet my dan
ju- be me, Et ju- be

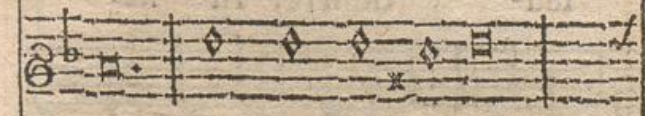

by : En neemt my tot dy.
me: Ve- ni- re ad te,

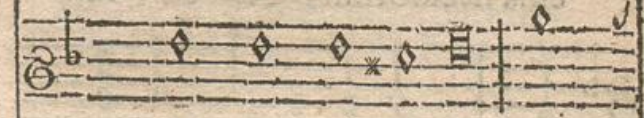

En neemt my tot dy / En
ve- ni- re ad te, Ve-

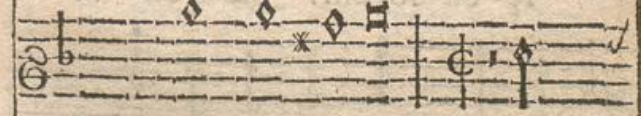

neemt my tot dy Dat
ni- re ad te, Ut

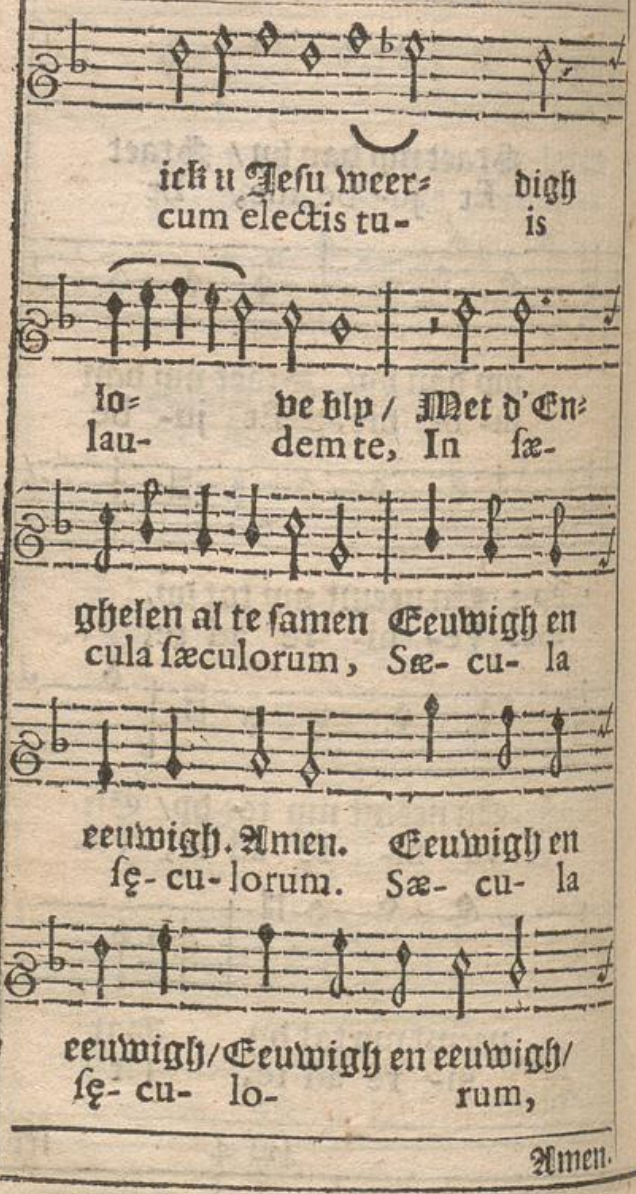
ick u Jeſu weer= digh
cum electis tu- is
lo= ve bly / Met d'En=
lau- dem te, In ſæ-
ghelen al te ſamen Eeuwigh en
cula ſæculorum, Sæ- cu- la
eeuwigh. Amen. Eeuwigh en
ſę- cu- lorum. Sæ- cu- la
eeuwigh/ Eeuwigh en eeuwigh/
ſę- cu- lo- rum,
Amen.

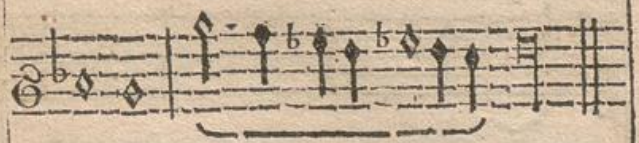

Amen. A- men.
Amen. A- men.

Eenen anderen.

Op de wijse: als 't begint.

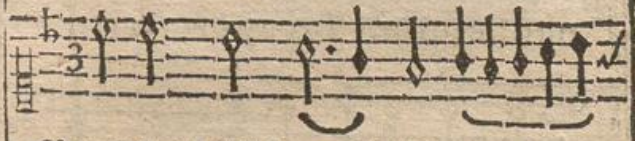

Menschen wilt vreughd han-tee-
Looft en- de prÿst hem see-

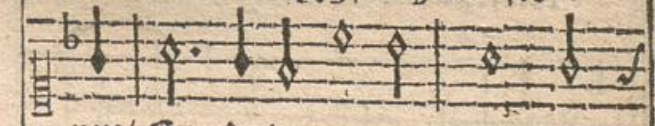

ren/ En- de vermeeren/danckbaer-
re/Geeft hem ock eere/ on- der-

heydt den Heere: | Wilt hem een
houdt sijn leere.

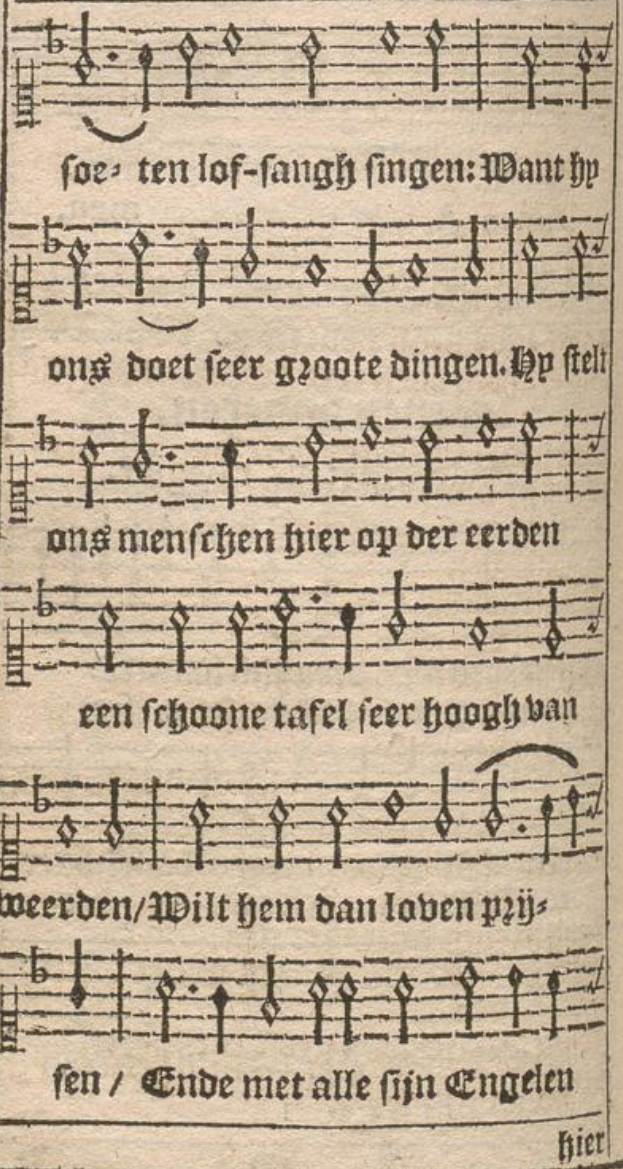
soe- ten lof-sangh singen: Want hy
ons doet seer groote dingen. Hy stelt
ons menschen hier op der eerden
een schoone tafel seer hoogh van
weerden/ Wilt hem dan loven prij-
sen / Ende met alle sijn Engelen

hier

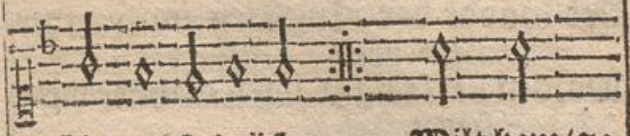

hier eer bewÿsen. Wilt hem/&c.

MEnschen wilt vreughd hanteeren/
Ende vermeeren danckbaerheydt den Heere:
Looft ende prÿst hem seere/
Gheeft hem ock eere / onderhoudt sijn leere.
Wilt hem een soeten lof-sangh singhen
Want hy ons doet seer groote dinghen:
Hy stelt ons menschen hier op der eerden
Een schoone tafel seer hoogh van weerden.
Wilt hem dan loven/prÿsen/
Ende met alle sijn Enghelen hier eer-bewÿsen.
Wilt hem/&c.
Wilt u ock ras berepden/
Sonder verbeyden / Komt tot deser wepden.
Hongherigh wilt niet schepden:
Over der hepden/ Laet u Godt ghelepden.
Jesus sijn lichaem geeft tot spÿse/
Als hy betuyght door sijn advÿse:

Het broodt der Engh'len ontsanghen menschen/
Worden versadight naer al haer wenschen.
Hierom wilt verjolijsen/
Ende voor dese spijse wilt hem eeuwigh prijsen.

Op de wijse :

Laet oñs met herten reene. pag. 62.

LOoft menschen groot en klepne
Dit Hemels broodt seer suyver en repne:
Het spijst ons al ghemepne.
Den Heer van Hemel-rijcke/
Den Governeur van al/
Ons menschen sagh beswijcken
Al hier in 't aerdsche dal/
Om dat wy/van soo veere/
Quamen ghewandelt swack en teere/
Ghequetst oock daer toe seere.
Looft menschen/&c.
Eer hy van hier sou scheyden/
Maeckt' hy sijn Testament:
Een spijs hy ginch berepden/
Een over-schoon present:

Een suyver offerhande/
Tot sijnder liefden pandt en bande/
Sijn Dienaers gaf in handen.
Looft menschen/&c.

Sijn lichaem hoogh van weerden/
In een figuer van broodt/
Hy schonck op deser eerden
Haer/teghens allen noodt:
Ock onder 's wijns figuere
Schonck haer een dranck seer schoon en duere/
Sijn Bloedt waerachtigh puere.
Looft menschen/&c.

Hy sprack met woorden klaere
Van dees' spijs excellent:
Neemt/eet/drinckt allegaere
Mijns liefden argument/
Mijn Lichaem en mijn Bloede
Is dit, dat ick gheev' t'uwen hoede/
Door mijne mildthepdt goede.
Looft menschen/&c.

Ghelooft/ghedanckt moet wesen
Godt/eeuwigh Godes Soon/
Dat hy ons komt ghenesen
Met sulck een spijse schoon.
Want die dees' spijs wil derven/
Sijn ziele moet seer haest'lijck sterven:
Sy kan 't leven niet erven.
Looft menschen/&c.

Eenen anderen Lof-sangh van het H. Sacrament.

In drie deelen ghedeeldt.

Op de wijse:

Pange lingua, &c. pag. 243. Ofte: Wilt ontspringen, 283.

Het eerste deel.

MAeckt uw' tonghen// versch ontspronghen/
Tot den lof van 't Vleesch en Bloedt/
Daer Godts Soone onghedwongen
Mee de wereldt laeft en voedt/
Als een Pellicaen sijn jonghen/
Die sijn borst haer open doet.
Ons ghegheven//ons gebleven/
Door een Maghet onbesmet/
Heeft met moeyte/angst en beven/
Hier gheplant der liefden wet:
Maer in 't leste van sijn leven/
Dit groot wonder in-gheset.
T'saem gheseten//om te eten/
Met sijn vrienden/in de zael/
Doen hy hadde met voor-weten
Al ghedaen/na 's wets verhael/
Gaf sijn selven onghemeten

Door het leste avondtmael.
Met vijf woorden//na sijn oorden/
Maeckte hy sijn vleesch van broodt/
Door sijn zegen/soo men hoorden/
Wijn sijn bloedt/dat hy vergoot/
Daer de sinnen in verstoorden/
Deed' 't gheloof-bewijs in noodt.
Wy belijden//met verblijden/
Hoe den Heere/groot in daedt/
Ons verlost heeft door sijn lijden/
En voldt tegen alle quaedt/
Op dat wy ten allen tijden
Deughd ghenieten ende baet.
Komt met eenen//sin en meenen
Oprincken vreughd in desen most:
Zijn uw' herten hard als steenen/
Maeckt die sacht door dese kost/
Deughd alhier u sal verleenen
Die aen 't Cruys u heeft verlost.
Eert mis-dadigh//Godt ghenadigh
Hier met uwe leden snel:
Prijst sijn liefd' upt liefde stadigh/
Dat in u niet zy rebel.
Hem ontfanght/soo 't is gheradigh/
Wel beproefd/na sijn bevel.

Het tweede deel.

MAeckt uw' tonghen//versch/&c.
Als vooren.

't Woordt

't Woordt van boven// wy gheloven/
Dat gekomen is alhier/
't Welcke was in 's Hemels hoven/
En te saem in ons quartier/
Om den duyvel te beroven/
Die ons hield in sijn bestier.
Ons verstooten//sijnen grooten
Lust hy wilde doen verstaen:
Daerom heeft hem niet verdrooten/
Sijn swaer lijden aen te gaen/
Na dat hem sijn huys-genooten
Hadden uyt sijn handt ontfaen.
Vleesch seer machtigh// Bloedt seer krachtigh/
Weest altijdt ons herten pandt:
Spijst ons/laeft ons/ hoort ons klachtigh/
Al zijn wy verworpen sandt:
Maeckt ons 't eeuwig goed deelachtigh
In dat saligh Vader-landt.
Niemandt droeve//dan vertoeve
Deughd te soecken in dit broodt:
Dese spijs een yeder proeve/
Want sy doodt der sonden doodt.
Godt is hier tot 's knechts behoeve:
Is dit niet een wonder groot?
Komt ter eeren//u verneeren/
Voor soo weerdigh Sacrament:
En versaeckt de nieuwe leeren/
Die onteeren dit present.

Laet

Laet 't gheloof in u vermeeren/
Dat een aerdts verstandt ontkendt.
Danckt den Vader alle-gader/
Na de weerde van sijn throon.
Lof zy oock ons ziels-versader/
Voor de spijs van sijn persoon/
Eer den Gheest/ die spruyt als ader
Wt den Vader en den Soon.

Het derde deel.

MAeckt uw' tonghen//versch/&c.
Als vooren.
Offerhande//die ten pande
Ons den Hemel opent wijt/
Broodt dat Madian tot schande
Bracht/vernield des duyvels strijdt/
Manna van smaeck veelderhande/
Kas versoet al ons verwijt.
Ons ghelaten//t'onsen baete/
Nu voor Leydts-man/nu voor spijs/
Nu voor Meester/sonder maten
Onser zielen nu een prijs/
Noch zijt ghy (spijt die ons haten)
Onsen loon in 't Paradijs.
Wie wil groeyen//ende bloeyen
In des Heeren Hof altijdt/
En met vruchten over-vloeyen/
Als een boom ghebenedijdt/

Dees'

Deese Fonteyn hem moet besproeyen
Die den mensch van sonden vrydt.
Jesus minnen//kan versinnen
Niemandt/in dit aerdtsche dal/
Die ghesocht heeft ons te winnen
Wt de hel en sonden-val/
Met sijn Vleesch en Bloed/ van binnen
Kepnight onse krachten al.
Wy lust sterven//mijn sin derven
Wil ick/o Godt/om u lijck/
In u is wat ick kan erven/
Om u acht ick 't al als slijck:
Doet mijn ziel uw' Geest verwerven/
Spijst en maeckt haer uw's ghelijck.
Mensch wilt pogen//na vermoghen
Godt t'aenbidden in dit schijn/
Keert tot hem u hert en ooghen/
Singht hem lof met stemmen fijn/
Houdt voor hem 't verstandt ghebogen/
Tot sijn dienst op elck termijn.
Wilt u keeren//oock met eeren
Tot die hooghe Trinitept/
Die ons menschen arm en teere
Dese maeltijdt heeft bereydt:
Wilt sijn eer met lof vermeeren/
Nu en in der eeuwighepdt.

Eenen anderen.

Op de voor-gaende wijse:

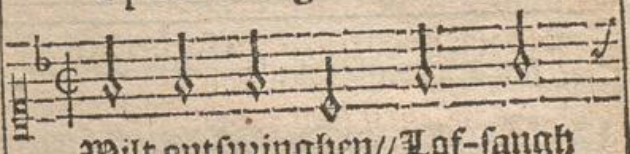

Wilt ontspringhen//Lof-sangh

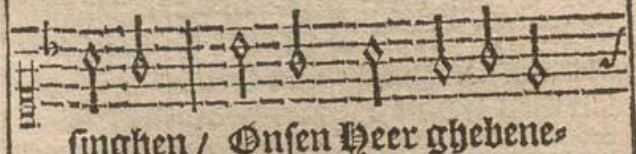

singhen / Onsen Heer ghebene-

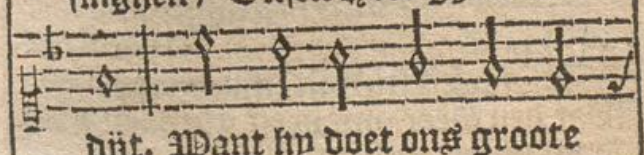

dijt. Want hy doet ons groote

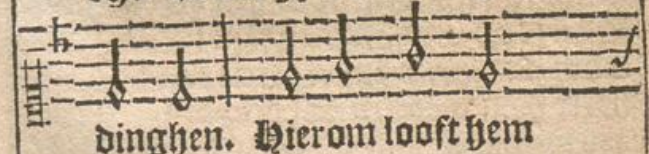

dinghen. Hierom looft hem

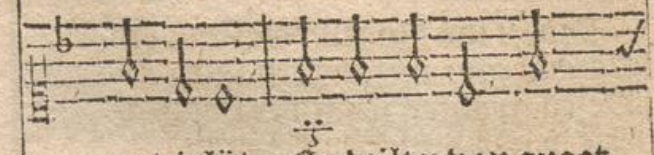

met jolijt. En wilt u van quaet

bedwin-

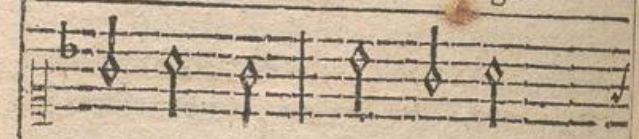

bedwinghen/ Sijn weldaedt

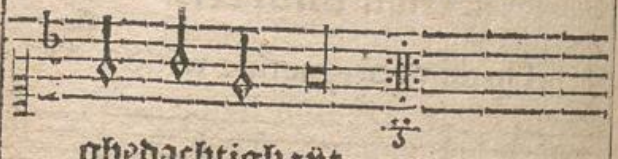

ghedachtigh zijt.

WIlt ontspringen//lof-sangh singen
Onsen Heer ghebenedijt.
Want hy doet ons groote dingen/
Hierom looft hem met jolijt.
En wilt u van't quaet bedwingen/
Sijn weldaedt ghedachtigh zijt.
En wilt/&c.

In-gheseten//wilt ghy weten
Wat den Heer ons heeft ghedaen?
Voor sijn goedtheyt onghemeten/
Gheeft hy ons sijn lichaem saen/
Voor een spijse om te eten.
Wilt hem weerdelijck ontfaen.
Voor een/&c.

Vraeft uw' sinnen//wel van binnen/
Eer dat ghy ontfanghen sult
Desen grooten schat der minnen/
Die den wijden Hemel vuldt/
Eer dat ghy dit sult beginnen/

Spreeckt ootmoedelijck uw' schuldt.
Eer dat/&c.

Wat moght Godt ons meerder geven/
Dan dit lieffelijck present/
Van sijn Vleesch en Bloedt verheven
In het heylich Sacrament?
Op dat wy in 't eeuwigh leven
Souden komen onghescheydt.
Op dat/&c.

Dese spijse//hoogh van prijse
In ons zielen liefde straeldt:
Uit des Hemels Paradijse/
Is sy voor ons neer-ghedaeldt:
Looft hem met der Eng'len wijse/
Van dees spijse onghefaeldt.
Looft/&c.

Glori'/hooghepdt/lof en eere
Zy de hooghe Trinitept:
Die ons arme menschen teere
Dese spijse heeft berepdt/
Die ons Godt is en ons Heere/
Nu en in der eeuwighepdt.
Die ons/&c.

Eenen anderen.

Op de wijse:

Mijn droefheyt moet ick klaghen, &c.

'k Aenbidd' u Godtheyt krach-
In 't Sacrament waerach-

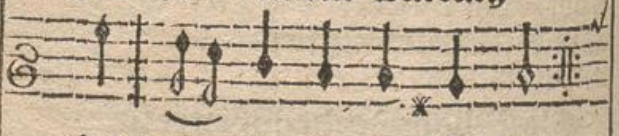

tigh/ Die hier verborghen zijt/
tigh/ Tot mijnes ziels profijt/

Dus tot der Ketters spijt

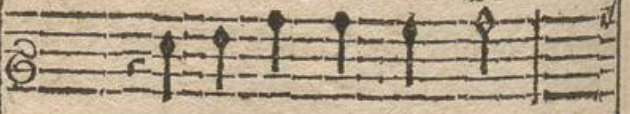

Val ick ootmoedigh neer/

En ſingh met ſoet jolÿt: Ghy

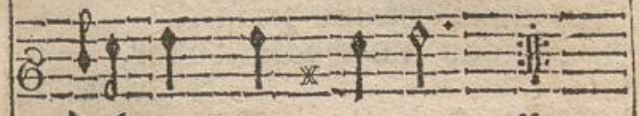

zÿt mÿn Godt mÿn Heer.

'K Aenbidd' u/ Godthept krachtigh/
Die hier verborghen zÿt
In 't Sacrament waerachtigh/
Tot mÿnes ziels profÿt/
Ons/tot der Ketters ſpÿt/
Val ick ootmoedigh neer/
En ſingh met ſoet jolÿt:
Ghy zÿt mÿn Godt/mÿn Heer.
Ons tot/&c.

Mÿn ziel/en al haer krachten
O ſullen zÿn ſubject/
Verlaten haer ghedachten/
Ghelooven u op-recht:
't Is waer al dat ghy ſeght/
O woordt ſal blÿven ſtaen/
Ow' macht die is perfect/
Wat ghy wilt dat 's ghedaen.
't Is waer/&c.

't Ghe-

't Ghevoelen/ende smaeck/
't Gheloof sal niet mankeeren/
Dat weet ick by uw' spraeck.
't Is wel een wonder saeck:
Maer ghy zijt 't machtigh Heer.
Ick mijn verstandt versaeck/
'k Gheloov' uw' woorden meer.
't Is wel/&c.

Aen 't Cruys was Godt obscure/
Maer de mensch openbaer/
Hier zijnse t'aller uren
Verborghen beyde gaer.
'k Geloov' nochtans eenpaer/
Dat Godt en mensch present/
Met vleesch en bloedt voorwaer/
Is in dit Sacrament.
'k Geloov'/&c.

De teeckens uwer wonden
Sie ick met Thomas nijt:
Nochtans upt 's herten gronde
Gheloov' ick dat g'hier zijt.
Versterrickt t'aller tijdt/
O Jesu/in mijn hert/
Gheloov'/Hoop'/Liefde/wijt
Verdrijft mijn pijn en smert.
Versterrickt/&c.

Een kint zijt ghy gheboren/
En ons ghepresenteert/
Van een Maeght upt-verkoren/
Met ons gheconverseert.

Ghy

Ghy hebt ons selfs gheleert
Den wegh der saligheydt/
Daer na we' erom ghekeert
Tot 's Vaders Majesteyt.
Ghy hebt/&c.

V Vleesch en Bloedt ghelaten
Hebt g' ons t' een Testament/
Wt liefde boven maten/
In 't heyligh Sacrament.
O kostelijck pzesent!
Waerachtigh Hemels-bzoodt/
O boom des levens jent!
Spijst ons in hongers-noodt.
O kostelijck/&c.

Wie sou niet zijn ghedachtigh/
Vy sulcken Hemels-bzoodt/
Vw' liefd' in lijden krachtigh/
Bestandigh tot der doodt?
't Is een mysteri' groot/
Een bandt der eenigheydt/
Confoozt in allen noodt/
Een pandt der saligheydt.
't Is een/&c.

O wonder boven maten!
Een dienaer kranck en teer
Die wozdt hier toe-ghelaten
Te nutten sijnen Heer.
Wie sou nu wesen meer
Hoveerdigh in 't ghemoet/
Als hem verne' ert dus seer

Ons Schepper met ootmoet:
Te nutten/&c.

Der Eng'len broodt en spijse/
Des Vaders eenigh Soon/
Woordt/op een nieuwe wijse/
Een broodt der menschen schoon:
Hier staet hy ons ten thoon/
En opent sijnen schoot:
Hy schenckt ons/tot een loon/
Sijn selven/na de doodt.
Hier/&c.

Hoe soet zijt ghy/o Heere/
Voor die u smaken wel!
Al slaet g'haer noch soo seere/
Sy zijn u niet rebel:
Sy overloopen snel
Den wegh die ghy ghebiedt/
Al raest den duyvel fel/
Sy passen op hem niet.
Sy over/&c.

Wilt ons in u verkeeren/
Ontlost der sonden bandt/
Ons deughden wilt vermeeren/
Ontsteeckt der liefden brandt/
Helpt ons in 't Vaderlandt/
Spijst ons met Hemels-broodt:
Ghy weet het/Heer vaillant/
Den wegh die is seer groot.
Helpt/&c.

Neemt ons in u behoeden/

Waerachtigh Pellicaen/
Spÿst ons met uwen bloede/
Neemt ons voor kind'ren aen:
Een droppel bloedts kan saen
Ons ziel af-wasschen reyn/
Al hadd' een mensch ghedaen
Al 's wereldts sond' alleyn.
Een/&c.

O Jesu Prins verheven/
O Koningh excellent/
Wilt ons ghenadigh gheven
Al door dit Sacrament:
Dat wy u eens present
Sien moghen openbaer/
Bevrÿdt van all' ellendt/
Aensicht tot aensicht klaer.
Dat wy/&c.

Een Liet ofte Ghebedt/nae het nutten van 't hoogh-weerdighe H. Sacrament.

Op de wijse:

Het eeuwigh woort, &c. pag. 244.

O Alderhooghste Sacrament!
Blÿft met uw' graey sonder endt
In 't binnenste van dese ziel/
En maeckt se van gebreken iel.

Ghy zijt mijn Godt / ghy zijt mijn Heer/
Die wt den Hemel daelde neer
In 't diepste van een Maeghde-schoot
Om my te strecken tot een broodt.
Maer 't broodt 't welck van den Hemel quam
En 's wereldts sonden op hem nam/
Waerachtigh vlees/ waerachtigh bloet
Van Jesus onsen Harder goet.
O Hemels broodt! o Eng'len kost!
Die door uw' doodt ons hebt verlost:
Gundt dat ick u te recht verweer
En gantsch'lijck my in u bekeer.
Verbetert mijn bedroven smaeck/
En strockt my tot geen tegen-spraeck:
Sulcks ghy in desen droeven tijdt
Helaes! den nieuw-gesinden zijt.
't Is reden/ dat uw' lieve min
Mijn hant/mijn oogh/ mijn tongh verwin:
En dat ick onder het ghetuygh
Vw's heylighs woordts mijn sinnen buygh.
Ghy zijt de blijdtschap van mijn jeught/
Verbult mijn siel met alle deught/
Met pver/en ghehoorsaemheydt/
Met kuyshept/en ootmoedigheydt.
Neemt van my/al wat u mishaeght/

Wat

Wat ghy verbiet/wat ghy beklaeght:
Op dat ick eens door dese spijs
Bekomen magh het Paradijs.

Volghen de Lof-sanghen van sommighe Heylighen/ om op hare Feest-daghen te singhen.

Ende eerst Van de H. Maghet MARIA.

Op sijne bekende Kerckelijcke wijse:

Oste: Als sy begint.

Weest ghegroet Marije/
A- ve ma- ris stella,

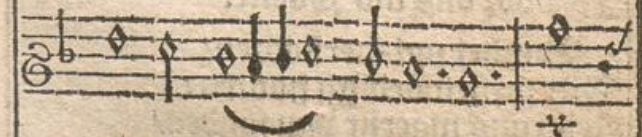

Godes Moe- der blije/ Zee-
De- i Ma- ter alma, At-

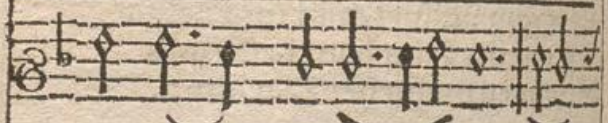

ster/ Ma- get rey- ne/'s He-
que semper vir- go, Fe-

WEest ghegroet Marije/
Godes Moeder blije/
Zee-ster/Maghet reyne/
's Hemels poort gheneyne.

Door dat Hemels Ave,
Dat u d'Enghel gave/
Wilt ons vree vermeeren/
Evaes naem om-keeren.

Wilt ons schuldt ontbinden/
Toont het licht den blinden/
't Quaet van ons wilt jaghen/
't Goet wilt ons toe-draghen.

Toont u als een Moeder:
Voor ons onsen Hoeder
Bidt toch/die seer schoone
Is/voor ons uw' Soone.

Maghet upt-verkoozen/
Wilt sachtmoedigh hoozen:
Reyn ons maeckt van sonden/
Kleyn in 's herten gronde.

Suyver doet ons leven/

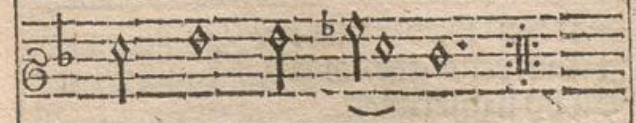

mels poort ghemey= . ne.
lix cœ- li por- ta.

AVe maris ſtella,
Dei Mater alma,
Atque ſemper virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis;
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.
Monſtra te eſſe matrem:
Sumat per te preces,
Qui, pro nobis, natus
Tulit eſſe tuus.
Virgo ſingularis.
Inter omnes mitis;
Nos culpis ſolutos,
Mites fac & caſtos.
Vitam pręſta puram,

Dat wy/ sonder sneven/
Jesum eens ghenaken/
En by u gheraken.

Lof zy Godt den Vader/
Christo lof te gader/
Met den Gheest ons Heere:
Dese drie een eere.

Eenen anderen.

Op sijn ghewoonlycke Kerckelycke wijse:

Ofte op
Het eeuwigh woordt neerdalende, &c. pag. 244.

O Glorioose Vrouwe fijn/
Verheven boven 's Hemels schijn/
Dien u ghemaeckt heeft wijsselijck/
Dien gaeft g'uw' borsten heylighlijck.

Dat Eva ons ontnomen heeft/
Ghy in uw' Soon ons weder geeft:
Des Hemels oock een Venster wijt/
Voor een benaude ziel ghy zijt.

Ghy zijt des hoogen Konings poort/

Iter para tutum:
Vt videntes Ieſum,
Semper collætemur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Chriſto decus,
Spiritui Sancto,
Tribus honor unus.

Alius Hymnus Eccleſiaſticus de eadem.

Gaende nock op de wÿſe:

Ieſu dulcis memoria, &c. pag. 94.

O Glorioſa Domina,
Excelſa ſuper ſydera;
Qui te creavit provide,
Lactaſti ſacro ubere.
Quod Eva triſtis abſtulit,
Tu reddis almo germine:
Intrent ut aſtra flebiles,
Cęli feneſtra facta es.
Tu regis alti janua,

Het klare licht uyt u komt voort:
Looft menschen dese Maghet soet/
Want sy ons eeuwigh leven doet.
Lof zy u Heer ghebenedijt/
Die van een Maeght ghebooren zijt/
Den Vader zy oock lof berepdt/
Met beyder Geest/in eeuwighepdt.

Noch

Op de voor-gaende wijse:

WIen d'Aerd/den Hemel/ en de Zee
Aenbidt/prijst/ende diendt geree/
Die het drievoudigh schepsel stiert/
Maria is met dien verciert.
Wien Son en Maen/en watter is/
Ten allen tijden dient ghewis/
Bedauwt met 's Hemels gracy soet/
Draeght hem een Maghet met oot-
moet.
O Moeder saligh door 't gheluck/
Dat in u lichaem/sonder tuck/
Beslooten is/die 's werelds last
In sijne handt stupt/en houd vast.
Door 's Hemels boodtschap saligh
meest/
En vruchtbaer door den Heyl'ghen
Gheest/

Et porta lucis fulgida:
Vitam datam per virginem,
Gentes redemptæ plaudite.
Gloria tibi Domine,
Qui natus es de virgine,
Cum Patre & ſancto Spiritu,
In ſempiterna ſæcula.

Item alius ejuſdem metri.

QVem terra, pontus, æthera
Colunt, adorant, prædicant,
Trinam regentem machinam
Clauſtrum Mariæ bajulat.
Cui Luna, Sol & omnia
Deſerviunt per tempora,
Perfuſa cœli gratia
Geſtant puellæ viſcera.
Beata mater, munere,
Cuius ſupernus artifex
Mundum pugillo continens
Ventris ſub arca clauſus eſt.
Beata cæli nuntio,
Fœcunda ſancto Spiritu,

Der Heydenen verlanghen groot/
Is voort-gekomen door u ſchoot.
Lof zy u Heer ghebenedijt/&c.
Als vooren.

Op onſer L. Vrouwen Ontfanckeniſſe ende Gheboorte.

Cuſtos quid de nocte?

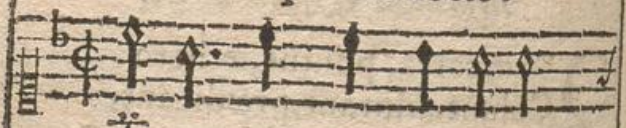

O waecker vroed van ſinnen/

Die ſtadigh houdt de wachte/

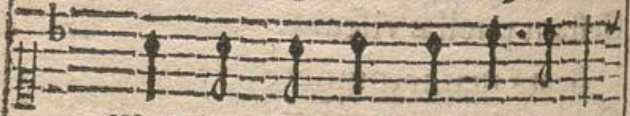

Wat ſiet ghy van der tinnen

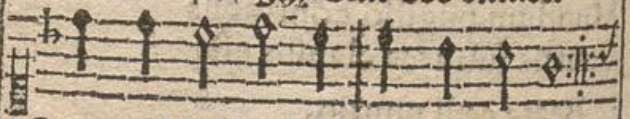

Ons toch by nachte/toch by nachte?

Den

Deſideratus gentibus
Cujus per alvum fuſus eſt.
Gloria tibi Domine, &c.

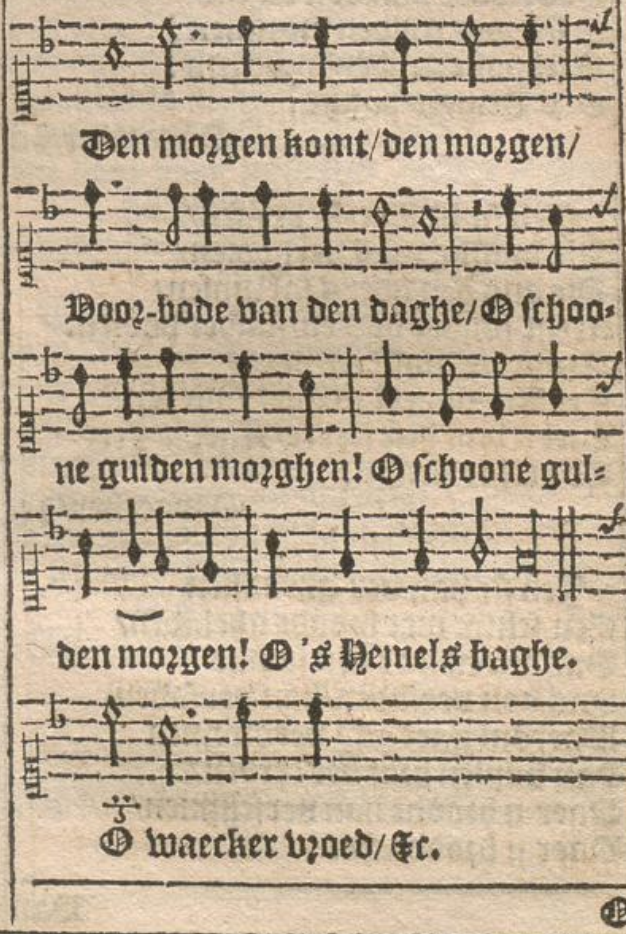

O Waecker vroed van sinnen/
Die stadigh houdt de wachte/
Wat siet ghy van der tinnen/
Ons toch by nachte/ toch by nachte!
Den morghen komt/den morghen/
Voor-bode van den daghe/
O schoone gulden morghen!
O schoone gulden morghen!
O 's Hemels daghe!

O waecker/&c.

Ick sie de Zee-ster rÿsen/
Die langhe was verhoolen/
Die ons den koers sal wÿsen/
Recht sonder doolen/sonder dooken.
O ghy die wÿdt en verre
Ter Zee-waert in gaet swieren/
Laet u van dese sterre/Laet u/&c.
Te rechte stieren.

O waecker/&c.

Ick sie van ver ghenaken
Een schip/ met broodt geladen/
Dat alleen met sijn smake
Ons kan versaden/kan versaden.
Waerom gaet ghy verdwÿnen
Van vuylen draf der eerden/
Daer u broodt kan verschÿnen/
Daer u broodt/&c.

Van

Van ſulcken weerde.

O waecker/&c.

Ick ſie/wilt hier op letten/
Een legher vol van ſchroomen/
Om onſen noodt t'ontſetten/
Tot ons-waert komen/
Tot ons-waert komen/
Siet hier de Capitepne:
Satan/ waer ſult g'u wennen?
Die door haer kind'lyn klepne/ Die door/&c.
O hooft ſal ſchennen.

Weeſt well'-kom ſchoon Princeſſe/
Dan Anna nieuw' gheboren/
Ghy zyt de roe van Jeſſe/
Die Godes toren/
Die Godes toren/
Sult ſoenen/en vergoeden/
Door uw' bloem uptghenomen.
O ſchoone Jeſſe roede! O ſchoone Jeſſe/&c.
Maer ſchoonder bloeme.

Noch op de selve Feest-dagben.

Op de wijse:

O eewigh God Almachtigh, &c. pag. 4
Ofte: Ons Vader Godt ghepresen. Ofte: Rijck Moeder Godts Marie.

Mits yeder veers in tween verdeylende.

IN een soo dupster nachte
Al upt die wilde Zee/
Hoord' ick een bitter klachte/
Vol jammer en vol wee.
O wee! O wee! Och ermen!
Riep daer een stemme bangh.
Wilt onser toch ontfermen:
O Heer ghy blijft soo langh.
O wee! &c.

De dupster nacht der sonden/
In dese wereldt woest/
Heeft onsen wil verslonden/
En ons verstandt verroest.
Wanneer/ wanneer/o Heere/
Sal ons de Son op-gaen/
En stieren door sijn leere/

Ons Schip ter rechter baen.
Wanneer/ &c.

Ghy Hemels hoogh verheven/
Wilt ons door uwen douw
Den Salighmaker gheven/
Verlichten onsen rouw.
Ghy Aerde-rijck van krupden
Verciert met bloemen schoon/
Voort-brengen wilt ons hupden
Een blomme/ Godes Soon.
Ghy Aerde/ &c.

Hier na sagh ick op-rijsen
Den schoonen daghe-raedt:
klaer/ suyver/ weerd om prijsen/
Sy voor de Sonne gaet.
Verscheyden van coleure
Was sy/ wit ende roodt/
Met een soo soeten geure/
Het licht sy ons aenboodt.
Verscheyden/ &c.

Een Maget uyt-verkoozen
Was sy/ in deughden rijck/
Van Koninghs-stam gheboozen/
Niemandt was haers ghelijck:
Om Moeder Godts te wesen/
Was sy verciert al-om.
Tot haer men riep mits desen/
Ave weest wellekom.
O Moeder/ &c.

Ave/ ave vol trouwen/

Maria weest ghegroet:
Want boven alle Vrouwen
Ghy schoon zijt ende soet.
Ave van wee en rouwen
Ghy ons verlossen sult/
Ons schip kunt ghy behouwen/
Betalen onse schuldt.

Ave van/&c.

Aldus ghenaken siende
De poort der saligheydt/
Wy deser Maghet vrienden
Roepen met danckbaerheydt:
Ghelooft/ghedanckt/ghepreesen
Zy Godt in eeuwigheydt:
Die om ons te gheneesen/
Deese Maghet heeft berey dt.

Ghelooft/&c.

Op onser L. Vrouwen Boodtschap.

Op de wijse:

De Mey, de Mey, koel is de Mey.
Ofte: Als 't beghint.

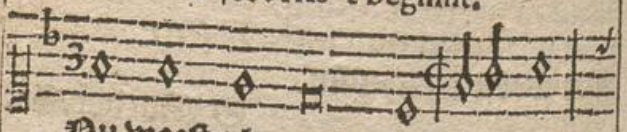

Nu weest ghegroet//Maria soet/

Dees

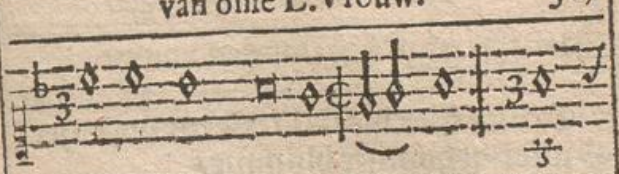

Des Hemels Koningin= ne. Ont=

fanght de groet// o vrouwe goet/

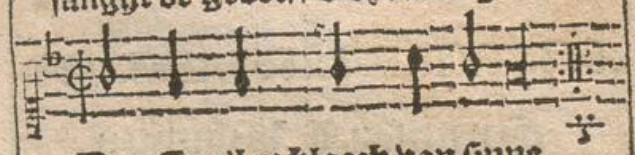

der Eng'len kloeck van sinne.

NV weest ghegroet// Maria soet/
Des Hemels Koninghinne.
Ontfanght de groet// o vrouwe goet/
der Eng'len kloeck van sinne.
Ontfanght/&c.

Ghegroet zijt ghy//O wortel vry/
Heyligh/en upt-verkoozen:
Vt u seer bly//Den nacht voor-by/
De Son sal zijn gheboozen.
Vt u/&c.

Weest dan verheughdt/ Met aller vreughd
O glorioose Vrouwe.
Want door uw' deughdt// En schoone seughdt/

Vrenght

Brenght ghy 't al upt den rouwe.
Want/&c.
Oorlof hier mee//Verleent ons vree
O aller-schoonste blomme/
Wilt t'aller stee// met uwer bee
By Christo ons voor-komen.
Wilt/&c.
O eeuwigh Godt almachtigh/&c.
Pag. 4.

Op onser L. Vrouwen Licht-mis.

Op de wijse:

Edel Kersouw, &c.

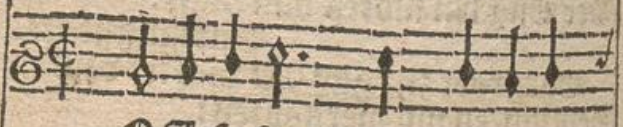

O Jesu soet/Leydt my in u-
Vte gemoet/Na Simeons

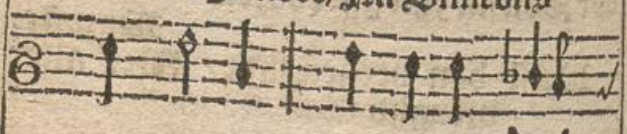

wen Tempel/ Voor uwen Heyl'-
ex- empel. Dat mijn ziel on-

ghen

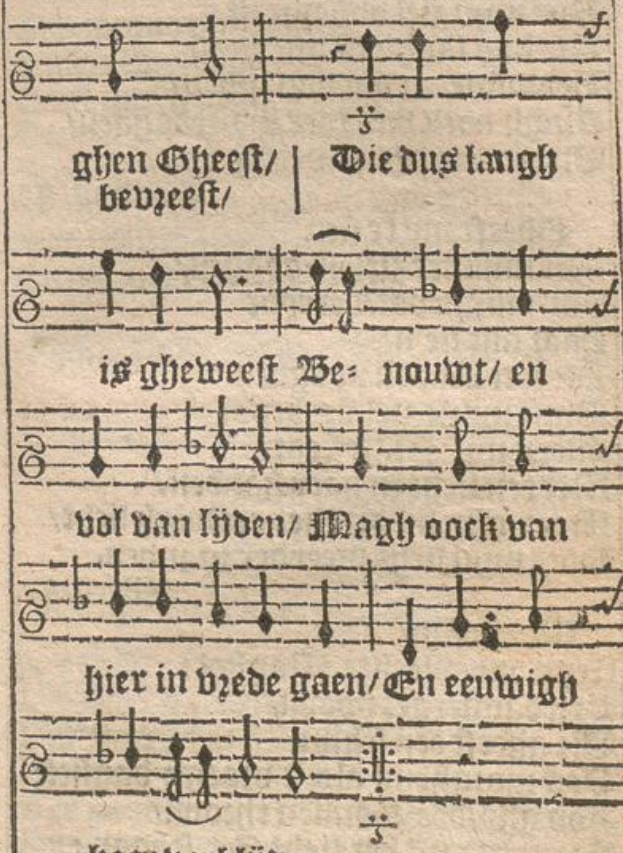

O Jesu soet/
Leydt my in uwen Tempel/
Dooz uwen hepl'ghen Gheest/
Y te ghemoet/
Na Simeons exempel.

Dat

Dat mijn ziel onbevreest/
Die dus langh is gheweest
Benouwt/ en vol van lijden/
Magh oock van hier in vrede gaen/
En eeuwigh haer verblijden.
Die dus/ &c.

Gheeft my te sien
Met mijnder zielen-ooghen/
Uw' saligheydt/ berepdt
Voor alle lie'n/
Die u te vinden pooghen.
Want mijne ziel verbeydt
Alleen uw' Majesteyt/
Met een licht in haer handen.
Maer ghy die zijt het eeuwigh licht/
Doet mijn licht meerder branden.
Alleen/ &c.

Maria fijn/
Reyn onbevleckte Maghet:
Een dagheraet ydoon/
Die gheeft een schijn
Des morghens als 't vroegh daghet:
Soo ghy/ der Sonnen throon/
Brenght ons het licht seer schoon:
Heel vroegh komt ghy op-rijsen.
Dus singen wy: Weest wellekom/
En gaen u eer bewijsen.
Brenght/ &c.

Godts Moeder reyn/
D mijnder wilt ontfermen/

Toont my u klaer aenschijn:
O kind'lijn klepn/
Geeft my in mijnen ermen/
Ouckt het in 't herte mijn.
Ick bid u door de pijn/
Die u hert heeft door-sneden/
Dat ick magh wijs en suyver zijn/
En lichten door goe' seden.

Den Lof-sanck Simeonis.

Nunc dimittis.

Op de wijse:

Ick lijd' in 't hert pijn, &c. pag. 227.

NV Heer
Laet gaen/is 't u begeer
Uw' knecht in vreden/
Dat hy mach treden
Ter plaetse na u woort/by d'overleden/
Om te boodtschappen haer
Hoe den Verlosser waer
Ghedaelt beneden.

Om te/&c.

Ick sie
Uw' Salighmaecker/die
Haer langh belooft is/

Dat hy het hooft is
Die haer we'er halen sal/ dat haer ontrooft is/
Gheliick als eenen Reus/
Wiens moet soo furieus/
Nopt afgeslooft is.
Gheliick als/&c.

Den welck
Ghy oock berept hebt/elck
Een in 't bysonder/
Voor ons/die onder
Den Hemel swerven / in het aerdts gedonder/
Daer Satan ons in houdt/
Maer desen sal hem stout
Verslaen met wonder.
Daer Satan/&c.

Hy sal
Oock voor de Heyd'nen al
Verlightingh weesen/
Dat sy de peesen
Van haer Afgoden niet meer sullen vreesen.
En in 't hups Israhel/
Soo salmen eben wel
Sijn glory leesen.
En in't/&c.

Op onser L. Vrouwen Hemel-vaert.

Op de wijse:

Hoort Sion wat ick, &c. 87.

MAria Moeder en Maeght met eenen/
Hoop en troost der armen/ in al haer mis-val/
Waer reyst ghy van hier dus verre heenen?
Wilt ghy ons verlaeten in dit traenendal?
Tot wien sullen wy dan gaen/
Als ons zielen zijn bela'en?
Dus wy bidden seer/ Dus wy/ &c.
Neyght uw' ooghen/ Moeder/ tot uw' kinders teer.

Gabriel den Engel u quam groeten
Als ghy op der Aerden woond' in Nazareth:
Nu komt u het gantsche heyr ontmoeten/
Voeren haer Princesse in 't Hemelsch salet.
Wy beneden op der eerd'
Groeten u Godts moeder weerd.

Roepen oock van veer/Roepen/Ec.
Neyght uw' ooghen/ Moeder/ tot uw' kinders teer.

Triumphant reyst ghy na 't eeuwig leven/
Moeder upt-verkoozen van Godts Soon voorwaer:
Ghy seer hoogh van d'Aerde wort verheven/
Boven Son en Sterren / in den Hemel klaer/
Boven alle Eng'len schoon/
In den alderhooghsten thzaon/
Naest by Godt den Heer/ Naest by/Ec.
Neyght uw' ooghen / Moeder/ tot uw' kinders teer.

Met jolyt van al des Hemels krachten/
's Hemels Koninghinne heden is ghekroondt
Van haer Soon / den Koningh groot van machten/
Die syn' waerde Moeder eer' en liefde thoondt.
D'Arcke Gods seer hoogh-geacht/
In den Tempel is ghebracht/
Die wy geven eer/Die wy geven eer/
Neyght uw' ooghen/ Moeder/ tot uw' kinders teer.

Volghen eenighe ghemeyne Lof-sanghen van de Moeder Godts MARIA.

Op alle haere Feest-daghen te pas komende.

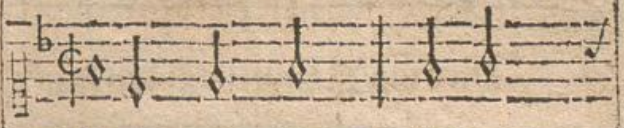

Mari= a schoon/ Seer er=

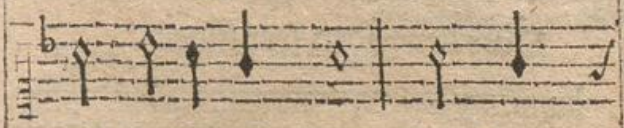

Der maeghden kroon/ Waerach=

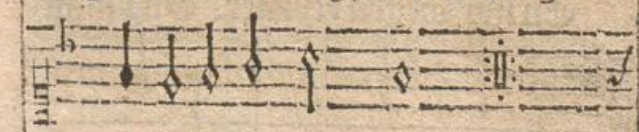

tel= lente per= soon/ Mijn hert

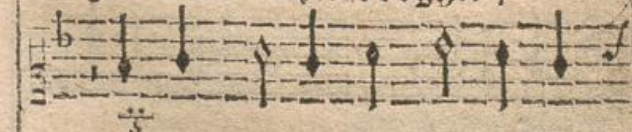

tigh Salomons throon/ Tot mijn

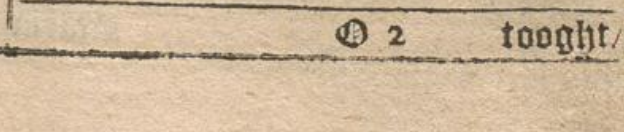

u lof te singhen pooght: gebedt uw' oozen booght.

En uw' groote bermhertighepdt

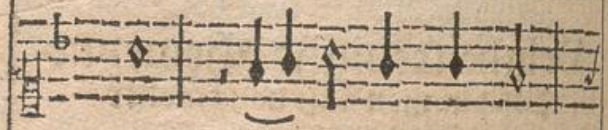

tooght/ Dat ick uw' Dienaer/

Hier magh prijsen eenpaer

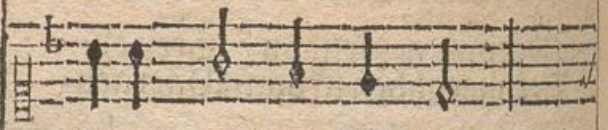

Dwe deughden seer klaer/

En uw' wegen eerbaer. Dus mijn

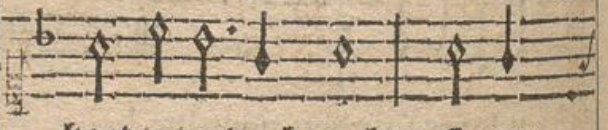

hert tot u verhooght/ En my

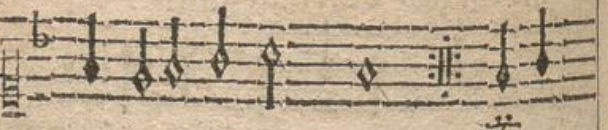

van alle sonden dzooght/ En u

MAria schoon/
Seer excellente persoon/
Mijn hert u lof te singhen pooght:
Der Maeghden kroon/
Waerachtigh Salomons throon/
Tot mijn gebedt uw' oozen booght/
En u groote bermhertighept tooght/
Dat ick uw' Dienaer/
Hier magh prijsen eenpaer
Uwe deughden seer klaer/
En uw' weghen eerbaer.
Dus mijn hert tot u verhooght/
En my van alle sonden dzooght.
En u groote/&c.

Godts Moeder rein/
En Maeght der Maeghden certein/
Duysken van Noe seer ghetrouw/
Uw' macht niet klein
Toont ons toch alle ghemein/
Troost ons altijdt in onsen rouw.
Want ghy zijt die seer weerdige vzouw
Wiens zaet excellent/
Heeft het helsche Serpent/
Dat ons bracht in 't tozment/
Heel verplet en ghescheut/
Naest uw' Soon ick op u bouw/
Staet my dan by/als ick betrouw'.
Want ghy zijt/&c.

Zee-sterre klaer/
Boven de Hemelsche schaer/

Doorne die Moyses branden sagh/
Ghy zijt voorwaer
Den fijnen gouden autaer/
Die goeden reuck te gheven plagh/
Want die weerdige vrucht in u lagh/
Wiens raeden seer goet/
En wiens daden seer vroet/
Van dat helsche ghebroet/
Sonder schaed' ons behoedt/
Hy helpt ons al door sijn kracht/
Ende verdrijft der sonden nacht.
Want die/&c.

Des levens houdt
O spieghel klaer sonder fout/
Leder die Jacob heeft sien staen/
Slagh-oorden stout/
Verwermt ons herten seer hout/
Leert ons den rechten wegh in-gaen/
Want het is al uw' macht onderdaen:
Godt Vader u mint/
Godt den Soon is u kindt/
D'Heyligh Geest is u vriendt/
Al den Hemel u diendt/
Ons en vyandt op de baen
Moet voor u aenschijn vlieden gaen.
Want het/&c.

Princesse groot/
Helpt ons in d'uyterste noodt/
Van al des vyandts quaet bestier/
Wt sijnen poot/

In uwen heyligben schoot/
Neemt ons in ons laetste dangier.
Want uw' lof dien verbzeyden wy hier/
En bidden met sanck/
Wilt toch nemen in danck/
Onse gunste seer kranck/
Die wy/sonder bedwanck/
Nu betoonen met playsier/
Tot Maria goedertier.
Want uw' lof/&c.

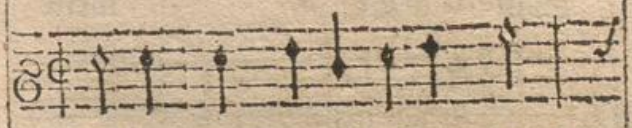

A= ve Ma= ri= a triumphant/
Ghy Maghet zijt ghebene= dijt/

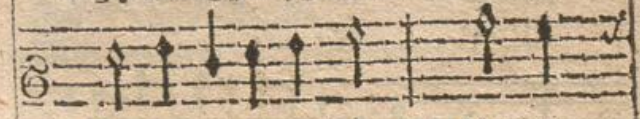

In graci' abondant/ D'Heer zy
Nu en tot aller tijdt / Den vy=

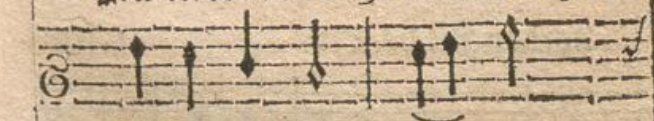

met u playsant / Selfs in
andt tot een spijt/ Spant ghy

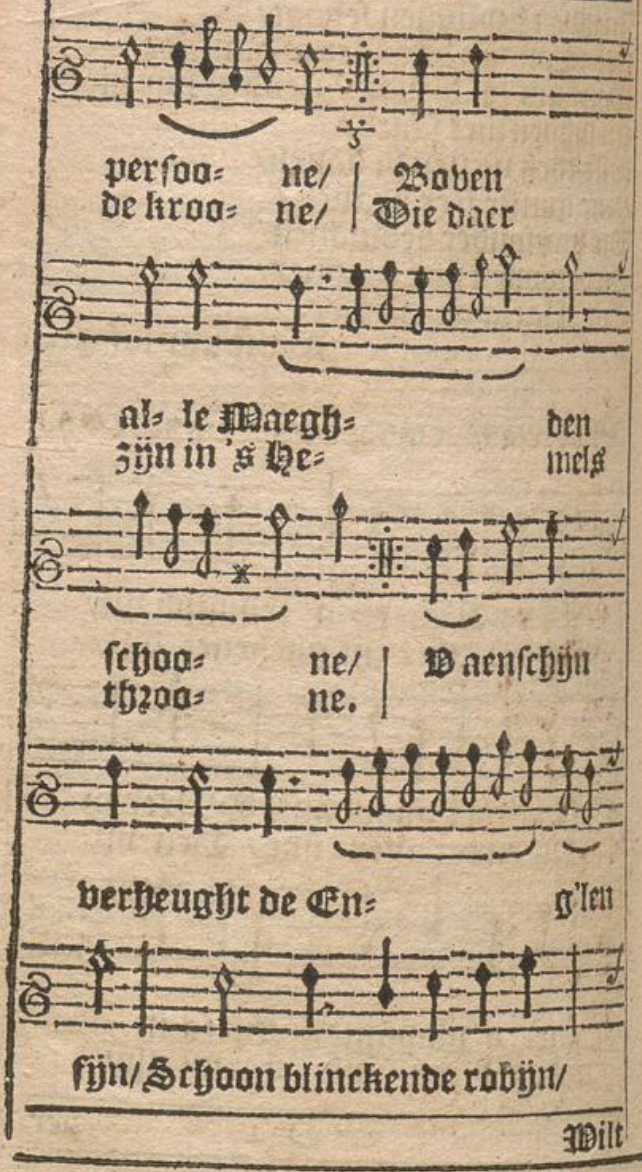
persoa- ne/ | Boven
de kroo- ne/ | Die daer
al- le Maegh- den
zÿn in 's He- mels
schoo- ne/ | Waenschÿn
thzoo- ne. |
verheught de En- g'len
fijn/ Schoon blinckende robÿn/

Wilt

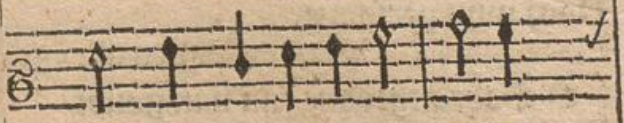

Wilt toch biddende zÿn/ Jesum

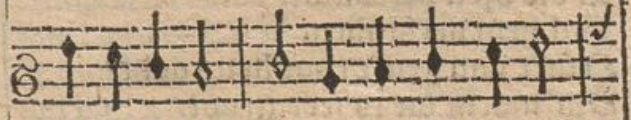

u kindekÿn. Nu en op elck termÿn

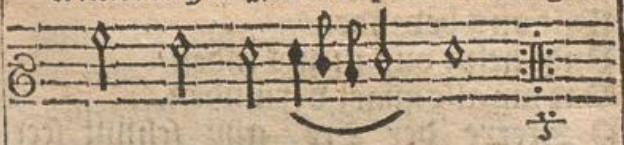

Voor mÿn persoo- ne.

AVe Maria triumphant/
In graci' abondant/
D'Heer zp met u plapsant/
Selfs in persoone.
Ghp Maghet zÿt ghebenedÿdt/
Nu en tot aller tÿdt/
Den vpandt tot een spÿt/
Spant ghp de kroone.
Boven alle maeghden schoone/
Die daer zÿn in 's Hemels thzoone/
V aenschÿn verheught de Eng'len fÿn/
Schoon blinckende robÿn/
Wilt toch biddende zÿn
Jesum u kindekÿn/
Nu en op elck termÿn/

Voor mijn persoone.

Boven alle/ &c.

O Godes throone fijn van goudt/
Vw' deughd is menighfout/
Al die op u betrouwt/
Sal hem verblijden.
O soet van geure roosken roodt/
Vw' macht die is seer groot/
Van die eeuwighe doodt
Wilt ons bevrijden/
Ende helpt ons in ons lijden/
Dat wy alle quaet vermijden.
O Sterre der Zee / ghy schijnt seer klaer/
O gouden-rijck autaer/
Der Hepl'ger Kercke pilaer/
O Arcke Godts eenpaer/
Moeder wy u voorwaer
En Maeght belijden.

Ende helpt/ &c.

O lustigh Hemels Paradijs/
Vt Jesse bloeyend' rijs/
Boven Salomon wijs/
Na Godts behaghen.
O waerde Tafel onbesmet/
Daer Godt in schreef sijn wet/
Emmer van goude net/
Om 't mann' te draghen.
Onsen vpandt wilt verjaghen:

En

En verlost ons van sijn laghen.
Den nÿdighen Draeck toch eens be-
dwinght/
Die ons altÿt omringht/
En als een leeuw bespringht:
Want u licht dat klaer blinckt/
De dupsterhept gheringh
Kan van ons jaghen.
Onsen vpandt/&c.

Princesse repn/supver fontepn/
Bidt voor ons al-ghemepn/
Die hier in 't Aerdtsche plepn
Legghen ghevanghen.
O groen en bloepende prieel/
Ghy zÿt Davids kasteel/
Met schilden al gheheel
Zÿt ghy omhanghen.
Dus naer u staet mijn verlanghen/
Wilt toch mijn ghebedt ontfanghen:
En toondt my hier naer u Soon oot-
moet/
Maria Maghet soet/
Verandert Evaes boet/
O Koninginne goet/
Roepen wy metter spoet/
Met herten banghe.
Dus naer/&c.

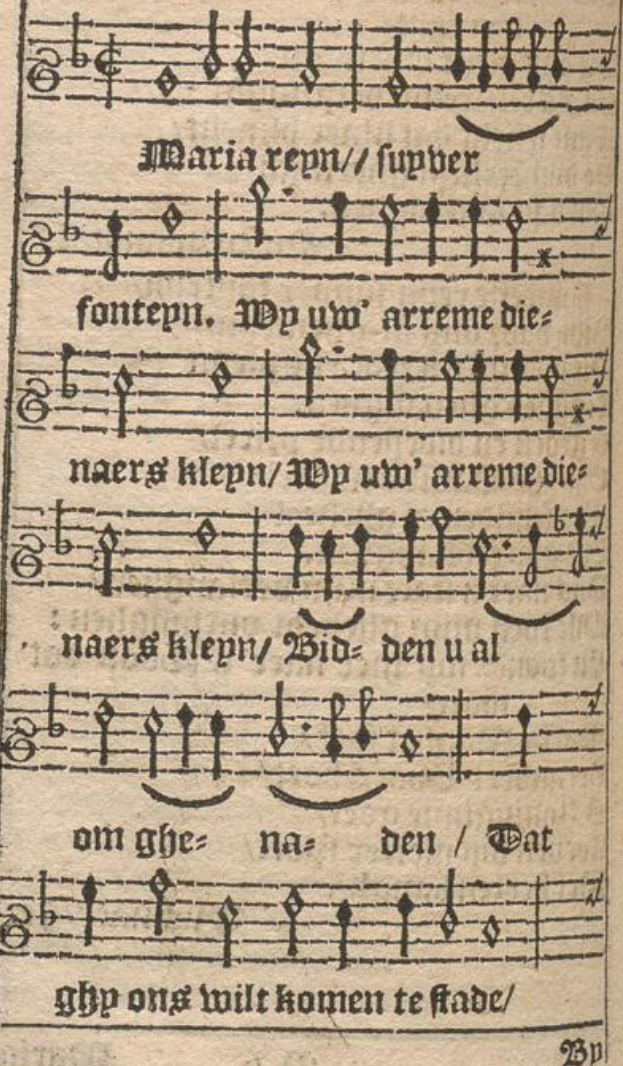
Maria reyn// supver
fontеyn. Wp uw' arreme die-
naers kleyn/ Wp uw' arreme die-
naers kleyn/ Bid- den u al
om ghe- na- den / Dat
ghy ons wilt komen te stade/

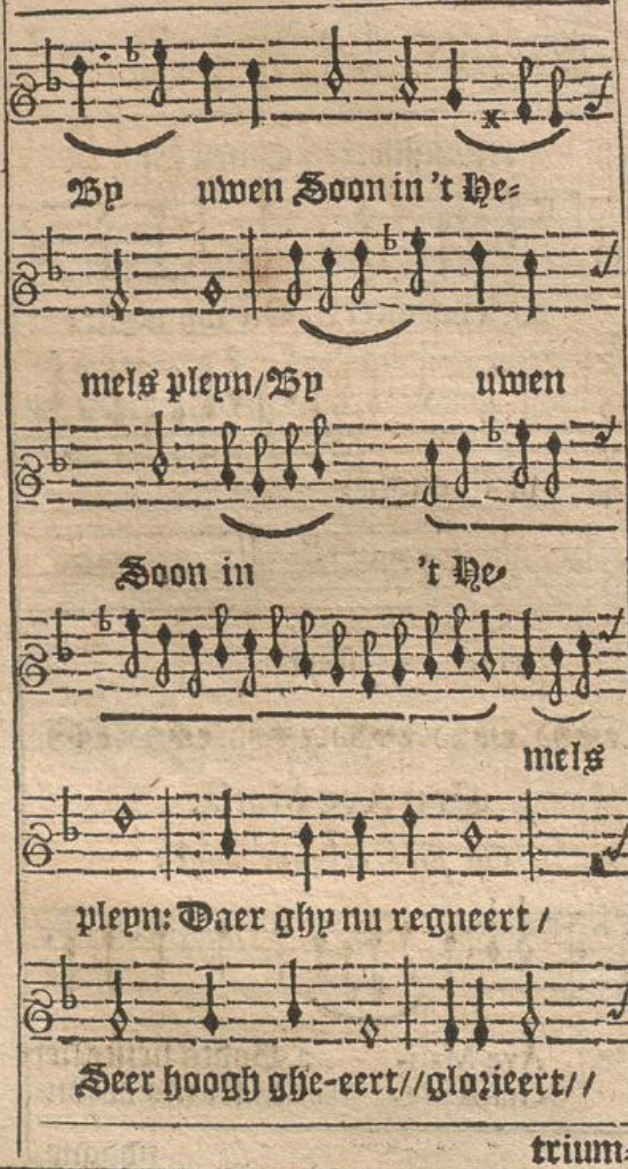
By uwen Soon in 't He-
mels pleyn/By uwen
Soon in 't He
mels
pleyn: Daer ghy nu regneert /
Seer hoogh ghe-eert//glorieert//

trium-

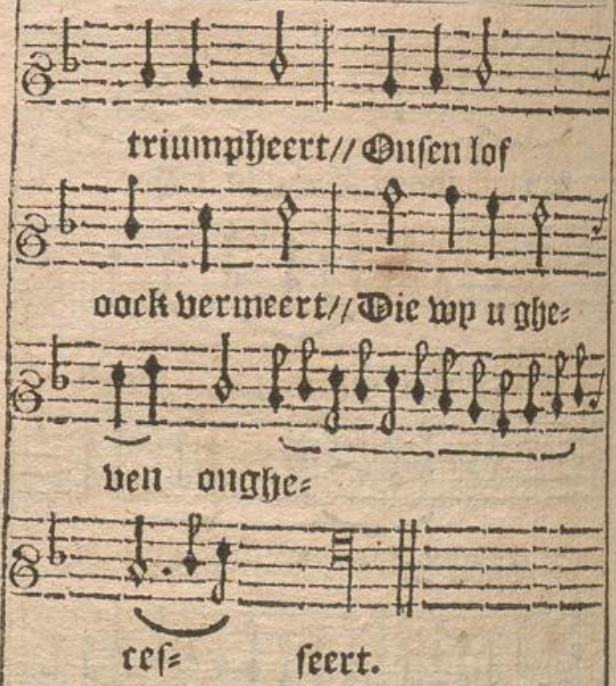

Een Ave Maria.

Op sijne bekende wijse:

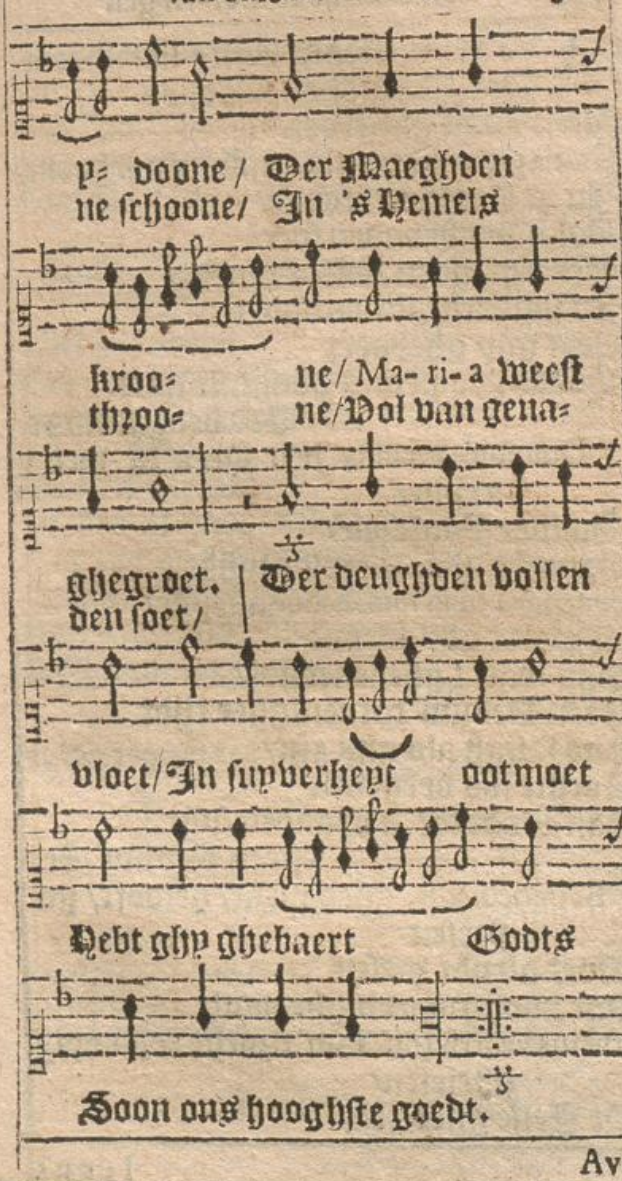
p= doone / Der Maeghden
ne ſchoone/ In 's Hemels
kroo= ne/ Ma- ri- a weeſt
thoo= ne/Vol van gena=
ghegroet. | Der deughden vollen
den ſoet/
vloet/In ſuyverheyt oot moet
Hebt ghy ghebaert Godts
Soon ons hooghſte goedt.

Ave

AVe Maria, Godts liefste lief ꝑdoone/
Der Maeghden kroone/
Maria weest ghegroet.
Gratia plena, klaer als de Sonne schoone/
In 's Hemels throone/
Vol van ghenaden soet/
Der deughden vollen vloedt/
In supverheydt ootmoet
Hebt ghy ghebaert
Godts Soon ons hooghste goet.
Der deughden/&c.
Dominus tecum, den Heer is met u
repne/
Supver Fonteyne/
Vreughd aller wereldt wijdt.
Benedicta tu in mulieribus allepne/
Al waert ghy klepne/
Ghy waert ghebenedijdt/
Geen Vrouw' tot eenigher tijdt
Soo saligh als ghy zijt/
Nochte soo verheven
Van Godt tot 's vpandts spijt.
Geen Vrouw'/&c.
Et benedictus, ghedanckt/ gelooft/ ge-
prefen
Moet altijdt wesen
Dat hooghwaerdighe pant/
Fructus ventris tui, Vw' vrucht repn upt-
ghelesen/
Vt Jesse gheresen/

IESVS Christus playsant/
Die als een leeuw vaillant/
Ons bzack der hellen bandt/
Ende de ghevanghen
Bzacht in sijns Vaders landt.
Die als/&c.

Sancta Maria, Pzinceſſe hoogh verkoozen/
Edel ghecoozen
Van Koningh Davids zaedt/
Ora pro nobis, Bidt vooz ons/die te vooren
Waeren verloozen/
Verdoemt dooz sonden quaet/
Tot dat ons quam te baet
Jesus ons toe-verlaet/
Van u ghecoozen/
O schoone dagheraet.
Tot dat/&c.

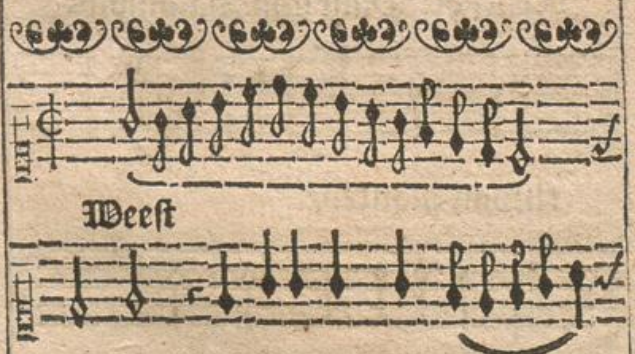

gegroet Maria vol van gra-

tien

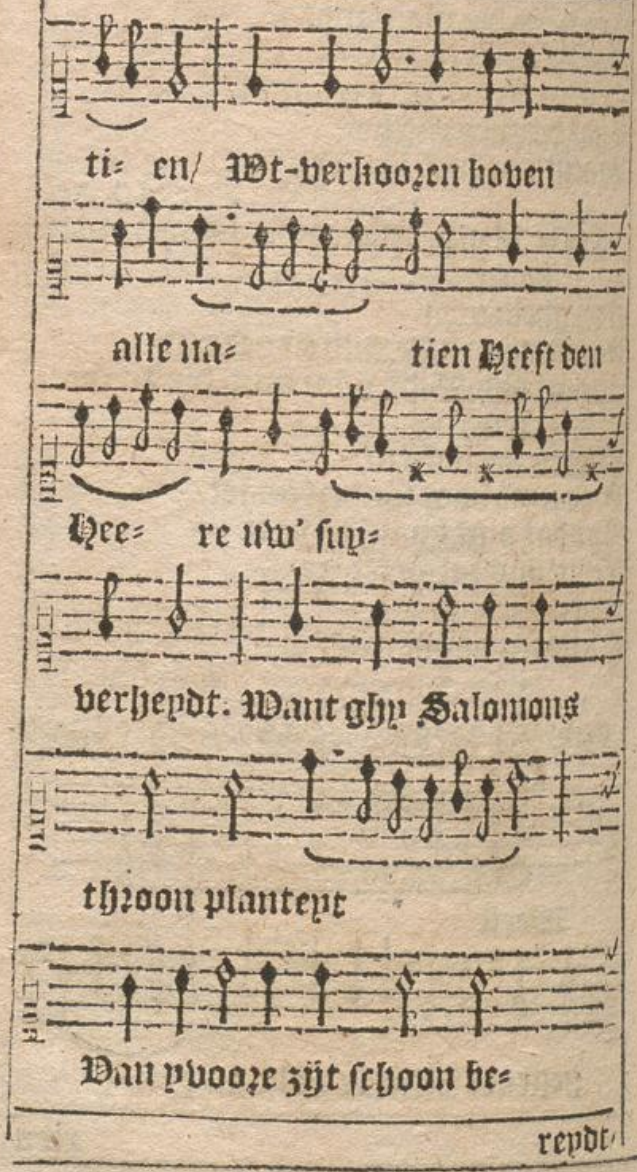
ti= en/ Wt-verkoozen boven
alle na= tien Heeft den
Hee= re uw' sup=
verhepdt. Want ghy Salomons
throon planteyt
Dan pvooze zijt schoon be=
repdt.

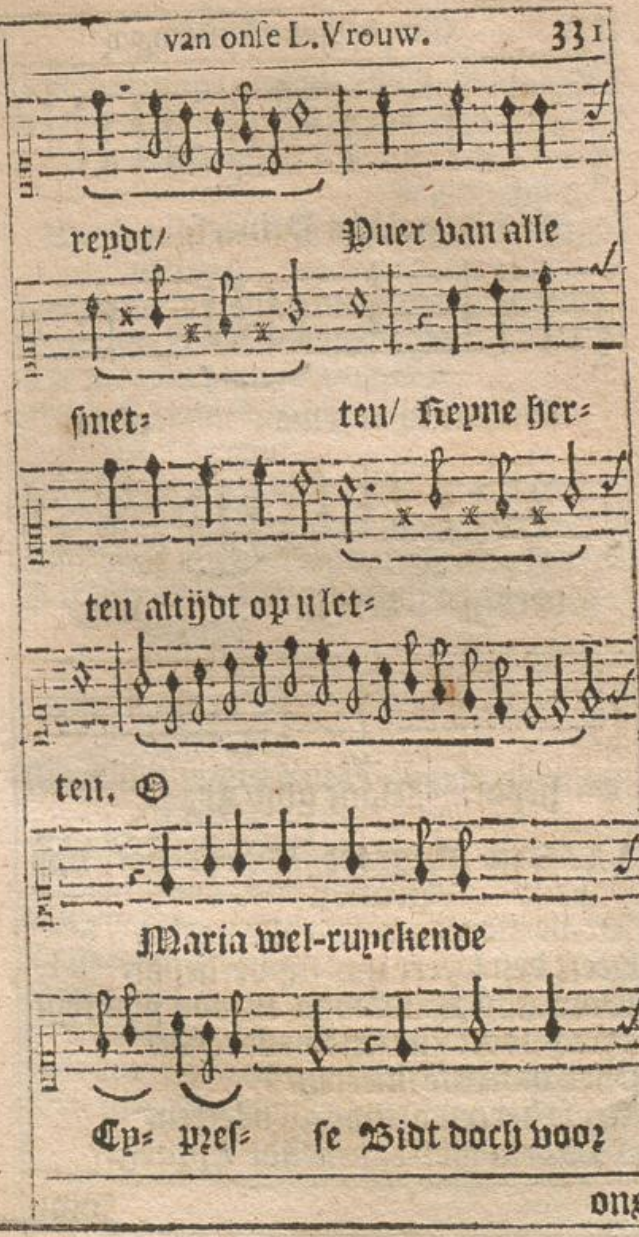
repdt/ Puer van alle
ſmet= ten/ Kepne her=
ten altijdt op u let=
ten.
Maria wel-ruyckende
Cp= pref= ſe Bidt doch voor

ons.

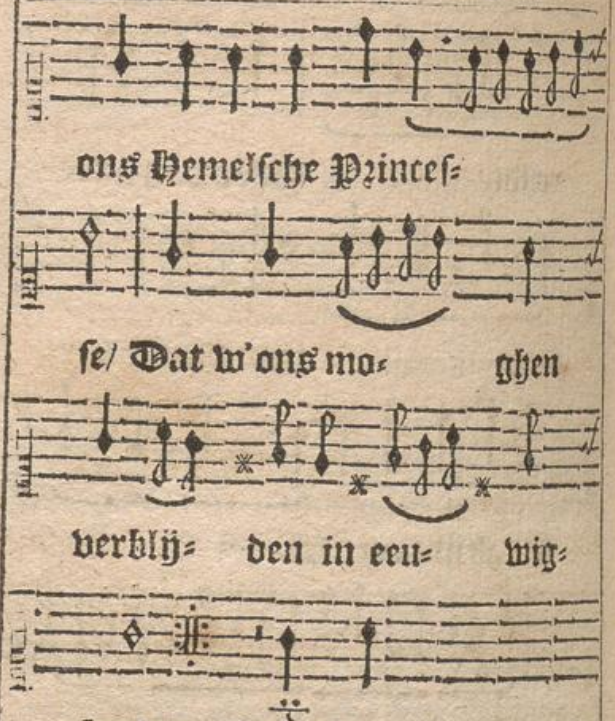

WEest ghegroet Maria vol van gratien/
Ut-verkoozen boven alle natien
Heeft den Heere uw' supverheydt.
Want ghy Salomons throon plantept
Van voore zijt schoon berepdt/
Puer van alle smetten/
Reyne herten altijdt op u letten.
O Maria wel-ruyckende Cypresse/

Bidt doch voor ons hemelsche Prinsesse/
Dat w'ons moghen verblijden in eeuwighheydt.
Want ghy/&c.

Weest gegroet/ O Koningin der Hemelen/
Hoogh verheven boven alle Engelen/
Want den Heer is met u altijdt/
Van hem zijt ghy ghebenedijdt,
Dw' ootmoedighheydt hem verblijdt/
Boven alle Vrouwen,
Dus wy loven u ter goeder trouwen.
O Maria/seer klare Morgen-sterre/
Bidt voor ons/die van u zijn soo verre/
Dat wy van ons ellenden eens zijn bevrijdt.
Van hem/&c.

Weest ghegroet / O overschoone dagheraet/
Want upt u ons d'over-klaere Son opgaet/
O wellustighe Paradijs/
Kooren-bloeyende Jesse-rijs/
Van u lichaem de vrucht seer wijs
Zy ghelooft,ghepresen,
Van ons sonden heeft hy ons genesen.
O Maria,vergulde Arck des Heeren/
Bidt voor ons, op dat wy moghen leeren
Een nieu leven te leyden/naer u advijs.
Kooren-bloeyende/&c.

Eenen anderen.

Op de wijse:

Ghy die nu zijt bevrijdt. pag. 173.

MAria Maeght eerbaer/
Princes van Hemel-rijcke:
Ghy zijt een spieghel klaer/
Heel sonder smet voorwaer/
Boven der Eng'len schaer.
Waerom sy oock eenpaer
Eeren eeuwelijcke.

Boven/&c.

Ghy hebt Adams gheslacht/
't Welck Eva had doen trueren/
Als Hester/wijs bedacht/
En Judith/door Godts kracht/
Weder in vree ghebracht/
Door uw' vrucht groot van macht/
Uit druck/en doodts besueren.

Weder/&c.

Ghy zijt de vrome Vrouw/
Die 't Serpents hooft vertreden
Heeft/en door 's Hemels douw
Godts Soon/Edel kersouw/
Ghebaert/Maeght sonder rouw/
Bleeft Maeght/en sonder slouw
Bracht/als Abigail/vreden.

Ghebaert/&c.

V heeft de Son ghekleedt/
Schoon dagheraet gheresen/
Die uyt u wel bereedt/
Veel sonder pijn of leet
Quam/ om ons druck en sweet
Te drooghen wijdt en breedt.
Met recht wordt ghy ghepresen.
Quam/ &c.

Ghy blinckt van diep ootmoet/
Hof/ schat/ fontepn vol deughden.
Gheloof/ Hoop/ Liefden gloet
Is uwen geur/ duyf soet/
Gheljck de Maen den vloedt/
Verweckt soo ons ghemoedt/
Vervuldt ons ziel met vreughden.
Gheljck/ &c.

Schoon' leli'/ Jacobs leer/
Die streckt aen Godt bezijden/
De Eng'len doen u eer/
Naer uwes Soons begheer:
Slagh-oord'/ druckt u toch neer
Uw' vpanden/ die seer
Groot'lijcks uw' lof benijden.
Slagh-oord'/ &c.

Maer wp tot 's duyvels spijt/
Willen u altijdt loven:
Al is 't dat sulcks benijdt
Sijn zaedt vermaledijdt/
Van haer gheweldt ons vrijdt/

Vroom

Droom Jahel voor ons strijdt/
Aenhoort ons arm verschoven.
Van haer/&c.

Eenen anderen.

Op de wijse:

Komt Schepper H. Geest. pag. 124.

MAria Prinslijck greyn/
Godts Moeder/Maget reyn/
Slaet op ons u ghesichte/
Och edel Davids nichte:
Wilt onser zijn ghedachtigh/
By uwen Soon almachtigh.
Aensiet toch onsen noodt/
Des duyvels list is groot/
Wilt al sijn macht verpletten/
Sijn boosheydt wilt beletten:
Doet ons/door Christus minnen/
Des wereldts liefd' verwinnen.
O sonderlinghe Maeght/
Neemt wegh dat Godt mishaeght/
Gheeft reynigheydt van binnen/
Sachtmoedigheydt der sinnen!
Dat wy altijdt bequame
Hier loven uwen name.
Thoont dat ghy Moeder zijt:

Vw' Soon ghebenedÿdt
Aendiendt toch ons ghebeden/
Die wy doen hier beneden:
Dat hy ontbindt ons sonden/
Waer mee wy zÿn ghebonden.
O Maeght der Maeghden kroon/
Verhooght in 's Hemels thzoon/
Veer boven Cherubÿnen/
Krachten en Seraphÿnen/
Laet ons tot allen tÿden
Vw' lof en eer belÿden.
Verkoosen zÿt gh'allepn/
Te wesen Moeder repn
Van onsen Godt en Heere/
Na Gabzielis leere/
En boven alle Vzouwen
Verheven/upt den rouwe.
O sterre klaer van licht/
Ghy hebt we'er op-ghericht
Dat Eva had doen vallen:
Des zy u lof van allen.
Wilt toch/in onse daghen/
Af wenden alle plaghen.
Schoon Rachel/bloemken jent/
Kepn balsem excellent/
Yester/ons Advocate:
Bidt voor ons vzoegh en late:
Dat wy/upt 's wereldts staten/
Eens gaen na 's Hemels straten.
O wel-ghemuerd' warandt/

Haegh-doornе onverbrandt/
Bewaert ons voor doodts schanden/
Door liefden doet ons branden/
Maeckt suyver ons ghedachten/
Vernieuwt der zielen krachten.
Het beste deel certeyn
Verkoosen hebt g'alleyn:
Des prijsen u en loven
De Engelkens hier boven:
Ghy wordt ghenoemt op eerden
Een Moeder vol van weerden.
O lieffelijck prieel!
O kostelijck juweel!
Verseghelde fonteyne/
O suyver cristallijne/
Kasteel vry van bedwanghen:
Daer duysendt schilden hanghen.
Ghy zijt de Maghet net/
Die 't slanghen-hoofdt verplet/
Een Vrouwe sterck van krachten:
Wee hun/die u verachten.
De slangh' heeft haer ghebeten/
Die uwen dienst vergheten.
Abigail verlicht/
Die Davids gramschap slicht:
O Arcke puer van goude/
Daer 't mann' in wierd' behouden:
Wilt ons den Heer versoenen/
Dat hy by ons blijft woenen.
Ghy zijt/na mijn advijs.

Het aerdtsche Paradijs/
Vol bloemkens ende planten/
Playsant aen alle kanten:
Ghy zijt den boom/ die 't leven
De wereldt hebt ghegheven.
O spieghel onbesmet/
Neemt wegh/ dat ons belet
Om voort te gaen in deughden/
Met u te zijn in vreughden:
Wilt all' ons' groot ellenden/
Door u ghebedt af-wenden.
Ghy zijt des Vaders Bruydt/
's Soons Moeder vol virtuyt/
Des Heyl'gen Geests een Tempel/
Der deughden een exempel.
Bidt voor ons arme blinden/
Laet ons door u troost vinden.
O kostelijck granaet/
Soet boven honigh-raet/
Gedeons Vlies ghetrouwe/
Besproepdt met Hemels-douwe:
Wilt ons verdooghde herten
Niet laten in de smerten.
Zee-sterr'/ verlicht ons klaer/
In 's wereldts diep ghevaer/
Op dat wy niet versincken/
Wilt dickwils op ons dincken:
Verdrijft al ons vpanden/
Stiert ons na 't Vaderlande.
Ghy zijt Rebecca schoon/

En Salomonis throon:
Die in u hecfe gheseten/
Magh onser niet vergheten/
Hy moet ghenae bewysen
Aen die sijn Moeder prysen.
O Moeder wel bemindt/
Toont ons u lieve kindt/
Naer al ons groot ellende/
Bidt ons een saligh ende:
Met uwe supp're borsten
Laeft ons/ of wy verdorsten.
Siet hoe de Schaepkens teer
Die uwen Soon wel eer
Ghekost heeft door sijn lijden/
Verdooldt nu gaen besijden/
De Wolf wil haer bederven/
En eeuwelijck doen sterven.
O Moederlijcke Maeght/
Haer noodt zy u gheklaeght/
Aenhoort ons deerlijck suchten
Tot uwen schoot wy vluchten:
Ontdeckt der Ketters laghen/
De wolven wilt verjaghen.
Princesse thoont uw' macht/
Krenckt Satans-dienaers kracht:
Laet haer niet meer blameeren
Uw' name vol van eere:
Laet haer de Christen zielen
Niet eeuwelijck vernielen/

Ick groet u sterre klaer Der

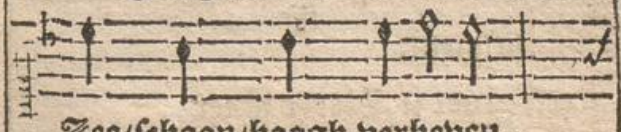

Zee/schoon/hoogh verheven.

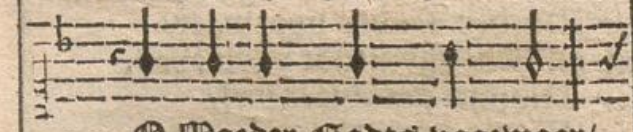

O Moeder Godts voorwaer/

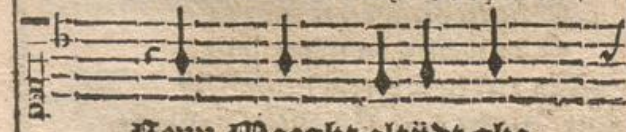

Reyn Maeght altijdt ghe-

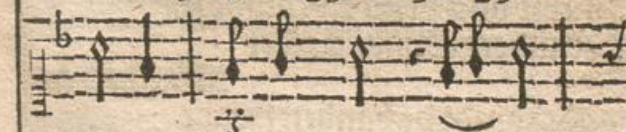

bleven. Maghet goet//seer soet/

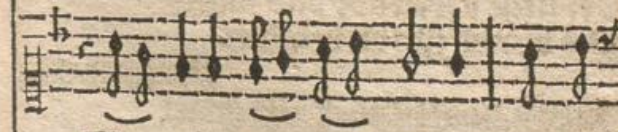

Ma- ria goe- der- tiere/Maghet

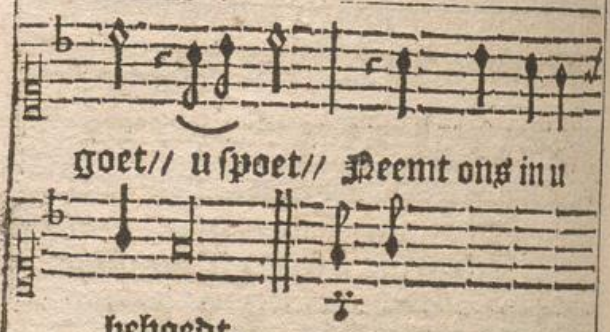

Ick groet u Sterre klaer
Der Zee/schoon/hoogh verheven.
O Moeder Godts voorwaer/
Reyn Maeght altijdt ghebleven.
Maghet goet//seer soet/
Maria goedertiere/
Maghet goet//u spoet/
Neemt ons in u behoedt.
Ghy zijt des Hemels poort/
Ontfanght des Enghels groete:
Gheeft ons peys en consoort/
Verandert Evaes boete.
Maghet/ &c.
Ontbindt de banden swaer
Van alle ons misdaden:
Het licht verleendt ons klaer/
Die blindt zijn en beladen.
Maghet/ &c.
Wilt voorts ook alle quaet
Heel veer van ons verjaghen/

Al 't goedt oock metter daedt
Verkrijght/ naer u behaghen.
Maghet/ &c.

Thoont (Maghet) dat ghy zijt
Ons Moeder hier beneden/
Uw' Soon ghebenedijdt
Vertoondt al ons ghebeden.
Maghet/ &c.

O sonderlinghe Maeght/
Sachtmoedighste van sinnen/
Neemt wegh dat Godt mishaeght/
En maeckt ons rein van binnen.
Maghet/ &c.

Maeckt onsen wegh heel vry/
Ons leven puer bequame:
Op dat wy Jesum bly
Aenschouwen eens te same.
Maghet/ &c.

Lof zy/ met aller feest/
U Heere Godt den Vader/
U Soon/ u Heyligh Gheest/
Die drie zijt een te gader.
Maghet/ &c.

Op de wijse:

O Heyligh eeuwigh Godt. 234.

MAria/ Maghet rein/
Schoon/ suyver/ klaer fontein/

Godts Tabernakel schoone:
Wy menschen/groot en klepn/
Loven u al-ghemepn/
Met sanghen soet van thoone.
Wy menschen/&c.

Schoon als den dagheraet/
Met Goddelijck cieraet/
U licht is klaer in 't blincken/
Want ghy altijt by-staet
Met troost/vroegh ende laet/
Die uwen lof doen klincken.
Want/&c.

Ghy zijt ons levens vreughdt/
Daer Godt in heeft verheught.
Want/boven alle Vrouwen/
Zijt ghy vol aller deught/
Naest Godt ghy veel vermeught/
Ghy helpt ons upt 't benouwen.
Zijt ghy/&c.

Vol van ghenaden zijt
Ghy/ en ghebenedijt/
Maria hoogh verheven:
Dus seggh' ick onvermijt/
Den ketteren tot spijt/
Gunt ons het eeuwigh leven.
Dus/&c.

Princesse Maghet wijs/
Aarons bloepend' rijs/
Lof moet u altijdt wesen:
U zy eer ende prijs/

Met

Met Lof-sangen propijs/
Reyn Maghet uyt-ghelesen.

V zy/ &c.

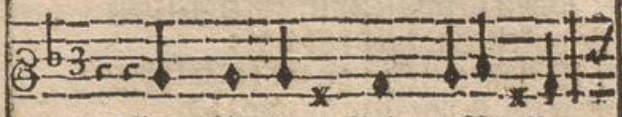

Rijck Moeder Godts Marije/

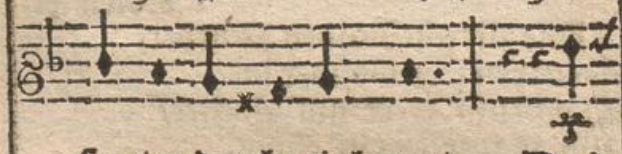

Soeter dan honigh-raet. Des

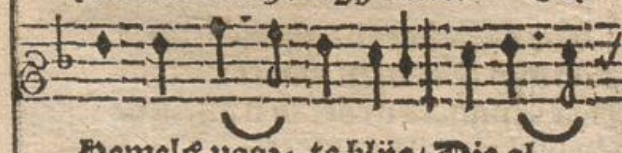

Hemels poor- te blije/ Die al-

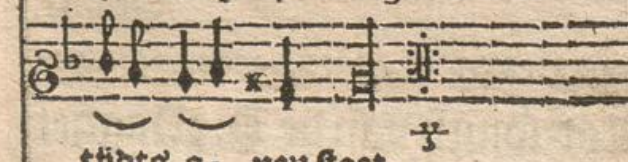

tijdts o- pen staet.

RYck Moeder Godts Marije/
Soeter dan honigh-raet.
Des Hemels poorte blije/
Die altijdts open staet.

Des/ &c.

Ghy zijt onse Zee-sterre/
Van dese wereldt wijdt.
Laet ons van by/en verre/
Door u licht zijn bevrijdt.
Laet/&c.

Haest u/komt:wilt toch helpen
D volck/dat helt tot val:
't Welck/om sijn quaet te stelpen/
Tot op-staen sorght voor al.
't Welck/&c.

Die zijt gheworden Moeder/
Door een seer wonder lot/
Al van uw' Heer/uw' Hoeder/
D w' Vader/en uw' Godt.
Al van/&c.

Die Maghet zijt ghebleven/
Soo ghy te voren waert:
Des Enghels groet w'u gheven/
En bidden: ons bewaert.
Des/&c.

Lof-sangh van de H. Maghet MARIA.

In twee deelen ghedeeldt.

Op de wijse:

Nu weest gegroet,, Maria soet p. 306.
Ofte: Waer is de Dochter van Sion? p. 65.

Het

Het eerste deel.

Ick groet u Maeght / der maeghden kroon/
Maria hoogh gheboozen.
In u Godts liefde blinckt seer schoon/
Autaer van goudt verkoozen.
In u/ &c.

Al van 't begin/ in d'eeuwighepdt/
Als blijckt upt veel figueren/
Dat ghy soudt baeren/is voozsepdt/
Ons den Godt der natueren.
Dat ghy/ &c.

Ghy zijt een Moeder van ghenae/
By Godt van groot vermoghen.
Wy roepen tot u vroegh en spae:
Slaet ne'er uw' milde ooghen.
Wy/ &c.

O bloem van Jesse/soet van geur/
Seer edele kersouwe/
O Davids ranck/en 's Hemels deur/
Godts vlies verbult met douwe.
O Davids/ &c.

Den gantschen Hemel u ontsiet/
Als Vzouw der negen Choozen.
Wilt ons/al tegen 't Helsch ghebiet/
Met hulpe onderschoozen.
Wilt/ &c.

O Tempel schoon des Heylighs Gheest/
En Cabinet/waer inne
Ghehouden is den blijden feest
Van Jesus trouw en minne.
Ghehouden/&c.

O Cederboom/Cypres playsant/
O sterr' der Zee seer repne!
O palms groen van Cades-landt/
Des levens klaer fontepne.
O palme/&c.

O Moeder Godts / schoon als de Maen/
Als die Son upt-ghelesen/
Gelijck een krijghs-hepr / om te slaen/
Toont ghy u waerdigh wesen.
Ghelijck/&c.

Ghy wordt genoemt de gulde poort/
Waer door het licht komt schijnen:
Ut alle zielen Zuydt en Noordt/
Doet ghy de nacht verdwijnen.
Ut alle/&c.

Den Heer Jesu zy lof dijn/
Die ons te recht wil lepden/
By Mariam de moeder zijn/
Als wy eens sullen schepden.
By/&c.

Het tweede deel.

Ick groet u Maeght/ der/ &c. als vooren.

O alder sachtmoedighste Maeght/
Slaet neer uw' milde oogen.
Tot hem/ die sijn misdaet u klaeght:
Och laet hem niet verloogen.
Tot hem/ &c.

Ghy woordt van alle mensch begeert:
Want ghy zijt rijck in't gheven/
Ghy neemt van ons al dat ons deert/
En voeght tot Godt ons leven.
Ghy neemt/ &c.

Uw' vromighepdt is seer vermaert/
Teghen de hel en sonde/
't Hooft van 't Serpent en boosen aert
Vernieldt ghy totten gronde.
't Hooft/ &c.

Maeckt door u graci' ons bequaem/
Dat wy van Jesus leeren/
Al 's vyandts aenslagh/ in sijn naem/
Met blijschap van ons keeren.
Al/ &c.

Als een Meesterse van 't belepdt
Der deughden en manieren/
Helpt ons tot waer' ootmoedighepdt/
Door liefde wilt ons stieren.
Helpt/ &c.

Maria

Maria Moeder Godts eerbaer/
Let op ons met ghenaden:
Ghy zijt 't cieraet des Hemels klaer/
Wilt ons toch niet verſmaden.
Ghy/&c.

Naest Godt zijt ghy ons vaste hoop/
Ons hulp/daer wy na jaghen/
Wy nemen tot u onſen loop/
Doet ons uw' Soon behaghen.
Wy/&c.

Princeſſe van dit aerdſche dal/
Met recht wordt ghy verheven:
Wat goet is vindtmen in u al/
Godt ſelfs is u ghegheven.
Wat/&c.

Vrievuldigh Godt in weſen groot/
D moet de wereldt loven:
Dat ghy tot hulp van al ons noodt/
Mariam eert hier boven.
Dat ghy/&c.

Op de ſelve wijſe:

Hęc eſt præclarum vas, &c.

DIt is een upt-verkoozen vat
Des H. Geests/vol eeren/
Sy is de glorieuſe ſtadt/

Van Godt den Heer der Heeren.
Sy is/ &c.
Dit is een Vrouw der deughden jent/
Van sterckten upt-ghemeten/
Sy heeft het hooft van 't helsch Serpent
Verplet en heel versleten.
Sy/ &c.
Tot haer / o sondaers / klepn en groot
Laet ons al t'samen vluchten/
En slaende voor ons borsten snoodt/
Laet ons bidden met suchten.
En slaende/ &c.
Ghy hebt/o onbevleckte Maeght/
Maria soet van sinne/
Den alderhooghsten wel behaeght/
Ons Vrouw/ons Koninginne.
Den/ &c.
Wilt ons door uw' ghebeden soet/
Beschermen en bevrijden
Van alle quaet/verwerft ons 't goet/
Troost ons in druck en lijden.
Van/ &c.
Maeckt dat wy oock deelachtigh zijn
Der glorien daer boven/
Daer alle d'uptverkooren fijn
Godt dancken ende loven.
Daer/ &c.
O Godt almachtigh/Prince groot/

Verhoogt tot allen stonden/
Als Maria/in onsen noodt/
U bidt voor onse sonden.

Als/&c.

Noch op de selve wijse.

O Menschen haest u metter spoet/
Wilt met Lof-sanghen prijsen
Maria/ die reyn Maget goet/
Wilt haer toch eer bewijsen.

Maria/&c.

Wilt haer altijdt/na mijn bedien/
Als Maeght en Moeder eeren/
Die van 't beginsel was voorsien
Tot een Moeder des Heeren.

Die/&c.

Sy is die Maghet sonder smet/
Een Vrouw van groote krachten:
't Hooft des Serpents heeft sy verplet.
Eert haer alle gheslachten.

't Hooft/&c.

Esaias die heeft van haer
Ghepropheteert waerachtigh/
Dat sy ons baeren sou voorwaer
Den Soone Godts almachtigh.

Dat/&c.

Sy was verciert/die suyver Maegt/

Met

Met deughden overvloedigh/
Maer s'heeft Godt sonderling behaegt
Om dat sy was ootmoedigh.
Maer/ &c.

Geen tonghe kan uyt-spreken/siet/
Haer deughd en heyligh leven:
Een herte kan 't bedencken niet
Hoe sy nu is verheven.
Een herte/ &c.

Dus prijst haer alle menschen fijn/
Haer deughden wilt aenmercken:
Wilt ghy met haer in vreughden zijn/
Volght na haer goede wercken.
Wilt/ &c.

Litanie van onse L. Vrouwe van Lozetten.

Op de wijse:

Het viel een Hemels dauwe. pag. 50.
Ofte: als 't hier op Noten staet.

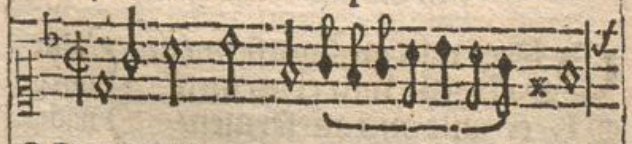

O Heer wilt ons ontfer- men/
O Christe wilt erber- men/

Wilt

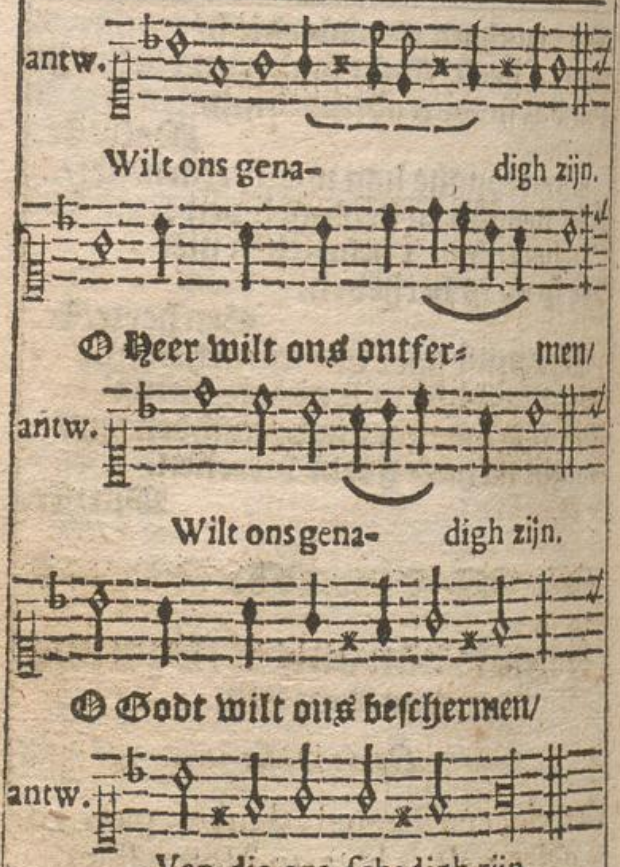

O Heer wilt ons ontfermen/
O Christe wilt erbermen/
O Heer wilt ons ontfermen/
O Godt wilt ons beschermen/
Van die ons schadigh zijn.

} Wilt ons ge nadig zijn.

Godt Vader inden throone/
Godts alderliefsten Soone/
Godt hepligh Geest ghepresen/
Persoonen drie een wesen/
} Ontfermt u over ons.

Maria soet van name/
Gods moeder hoogh van fame/
O Maghet aller Maeghden/
Die moeder Christum draegdē/
} Maria bidt voor ons.

O Moeder der ghenaede/
Die baerde sonder zaede/
O Moeder altijdt Maghet/
Die sonder vleck kindt draget/
} Maria bidt voor ons.

O Moeder sonder smette/
O soetste violette/
O wonderlijcke Moeder/
Die baert ons Heer ons Voeder.
} Maria bidt voor ons.

Jesvs is uwen Soone/
O Maghet wijs en schoone/
Groot' eer wp u bewijsen/
O Maeght niet om volprijsen/
} Maria bidt voor ons.

O Maget sterck van krachten/
Sachtmoedigh van gedachten/
Getrouw voor uwe knechten/
O spieghel des gherechten/
} Maria bidt voor ons.

O wijsheydts throon en saele/
Klaer' morgen-ster van straele/
Vat van den Geest des Heeren/
Vat weerdigh om te eeren.
} Maria bidt voor ons.

Dat der Godtvruchtigheden/
Roos der verborgentheden/
O stercke Davids toorn/
Ghesticht van reyn pvoore/
Maria bidt voor ons.

O hups van fijnen goude/
Arck des Verbonds by d'oude/
O poort van 's Hemels saele/
Klaer' morgen-ster van straele.
Maria bidt voor ons.

Gheneester onser wonden/
Verschoonster onser sonden/
Vertroosters in 't benouwen/
Der Christenen hulp trouwe/
Maria bidt voor ons.

Der Engh'len Koninghinne/
Der Patriarchen minne/
Belofte der Propheten/
Licht der Apost'len wete/
Maria bidt voor ons.

O kracht der Martelaren/
Belijders exemplare/
Der Maeghden edel kroone/
Princes van 's Hemels troone/
Maria bidt voor ons.

O alderschoonste bloeme/
Des Rooſen-krans kens roeme/
Troost aller die u groeten/
Wilt ons ter noodt ontmoeten/
Maria bidt voor ons.

Lam Godts die draegt ons sonden/
Heer weest doch niet verstoort.
Lam Godts die draegt ons sonden/
Heer ons ghebedt verhoort.

Lam Godts die draeght ons sonden/
Wilt ons ghenadigh zijn.
Door uw' doodt/krups en wonden
Weert die ons schadigh zijn.

Door P.M.Heys.

Lof-sangh ter eeren van het Roose-kranskẽ der H. Maghet ende Moeder Godts MARIA.

Op de wijse:

Roosemonde neemt eens acht.

Roose-kranskẽ/ u zy lof/ Dt den

hof Des Hemels ne'er gesonden/

Van verschepden bloemkens schoon/

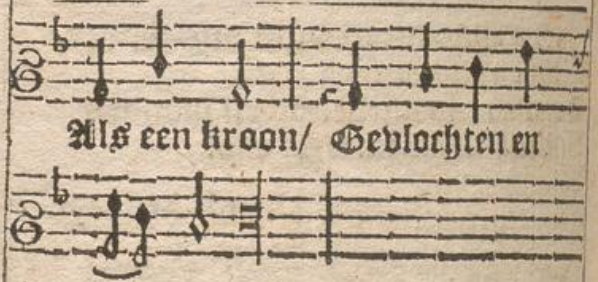

ROose-kransken/ u zy lof/
Wt den hof
Des Hemels ne'er ghesonden/
Van verschepden bloemkens schoon/
Als een kroon'/
Ghevlochten en ghebonden.
Van verschepden/&c.

Edel' hoepken dat wel staet/
Voor cieraet/
Op 't hooft van Godts vriendinne:
Gulde kroone die bekroont/
En verschoont/
Des Hemels Koninghinne.
Gulde kroone/&c.

Lieffelijcke Roos-plantsoen/
Ghy staet groen/
En draeght sneeu-witte roosen:
Op elck blaepken seer bequaem
Staet den naem
MARIA Godts verkosen.
Op elck/&c.

Ghy zijt eenen Rooselaer/
Licht en klaer;
D rooſen zijn gheprefen/
Vijftighmael den Weeſt ghegroet,
Honigh-ſoet/
Aendachtelijck gheleſen.
Vijftighmael/ &c.

Dit's het kransken dat behaeght
Die reyn' Maeght/
Daermen als vijf robijnen/
Tuſſchen beyden gheſchakiert
Siet verciert
Den Pater noſter ſchijnen.
Tuſſchen/ &c.

Souterken/ u ſtemme vreeſt
Seer dien gheeſt/
Die Saül quam beſpringhen;
Als hy hoort met ſoete tael/
Menighmael/
Ave MARIA ſinghen.
Als hy/ &c.

Roſtelijckſte ketenken/
Dat ick ken'/
Nopt beter was te vinden:
Want met u ſoo kanmen wel
Inde hel'
Den booſen vyandt binden.
Want met/ &c.

Kransken/ als ick ſonderlingh/
Voor een ringh/

U draegh' aen mijne vingher;
Teghens het hooveerdigh vat
Goliath/
Zijt ghy mij Davids slingher.
Teghens/&c.

Ghy zijt mijnen minnen-brief/
Aen mijn lief
MARIA net gheschreven:
Vlieght ten Hemel dan ghereet/
Brenght bescheet
Van haer/ die mij doet leven.
Vlieght/&c.

Ghy behelpt mij waer ick gae/
Waer ick stae:
Sal ick gaen yvers repsen;
Met u kort' ick wegh/en tijdt/
Die 'k verslijt
Met lesen/ en bepepsen.
Met u/&c.

Als ick in mijn kamerken
Met u ben/
Te kercken in een hoecksken;
Ghy dient mij daer altemet
In 't ghebedt
Voor een Godtvruchtigh hoecksken.
Ghy dient/&c.

Over al ick u me voer'
Aen mijn snoer/
Lep-draept/die mij kondt lepden
Tot MARIAE milde schoot:

Inde doodt
Doet haer van my niet scheyden.
Tot MARIA, &c.
Laet/ MARIA, 't krausken fijn
Den bandt zijn/
Die my met u bindt t'samen:
Maeckt dat ick/die u nu dien'/
U mach sien
In 't eeuwigh leven. Amen.
Maeckt/ &c.

Van S. ANTHONIVS Abt.

den XVII. Ianuarij.

Op de wijse:

Seght my wel schoone Nymfelijn.

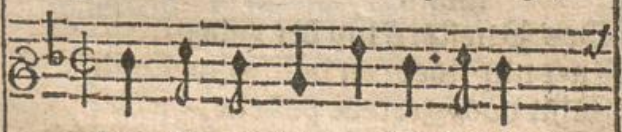

Klupsenaer die noch A. B. C.

Noch boeck/noch schrift kond le-

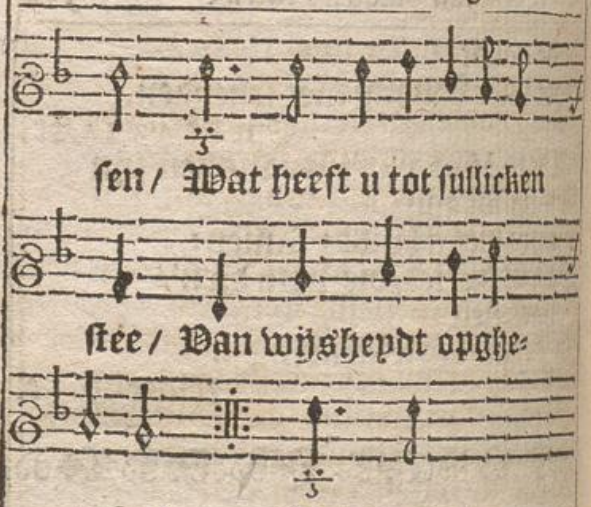

KLupsenaer die noch A. B. C.
Noch boec/ noch schrift kond lesen/
Wat heeft u tot sullicken stee
Van wijshepd opgeresen?
't Was Godes woord/ die door de mond
Des Priesters my dee raden/
Laet uw' goed/ en volligt terstond
Myn voor getrede paden.
Hier toe was yder Christen mensch
My tot een school des Heeren/
Van wien ick met willige wensch
Jet deugd'lijcks socht te leeren.
'k Lette op sijn gebreken niet/
Dat was my niet bevolen/

Daer den ſlimmen pver op ſiet
Blijft voor de liefd' gheſcholen.
Doch hadd' alleen niet als ick las
Den menſchen tot mijn boecken/
Maer upt krupd/ upt lover/upt gras
Kon ick mijn leſſen ſoecken.
Alle de dieren kleyn en groot
De hagen/heggen/heeſters/
Mieren/pieren/worremen ſnood
Verſtreckten my tot meeſters.
Ic ſagh daer in mijn Scheppers eer/
Syn magt/ſijn ſchoonheyd glimmen/
Soo dat my 't geſchapen/een leer
Was/om tot God te klimmen.
Satanas ſelfs/die my de kracht
Des heyligs Cruys dee blijcken/
Als ick ſijn hoovaerdige macht
Daer voozen dwongh te wijcken.
'k Zag hem eens als een moze kind
Pick ſwart/en vupl van weſen/
Onwaerd om te werden bemind/
Te kleyn ook om te vzeſen.
Houd voor gewis/den dupbel vlucht
Voor 't vaſten/bidden/waken/
Maer voor Chzistus minnende ſucht
Doch boven alle ſaken.
Gode zy lof/Antoni bidt
Dat wy u les onthouwen/
En met u in 't hemels beſidt
Het aenſchijn Gods aenſchouwen.

Van S. AGNIET.

den XXI. Ianuarij.

Op de wijse:

Het vyer brandt seer, &c.

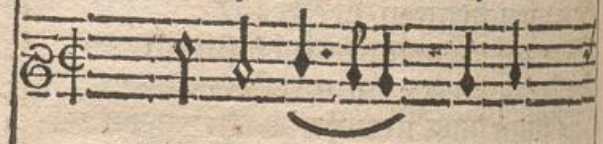

Suyver maeght// Agniet/
Ghy behaeght//Den Heer/

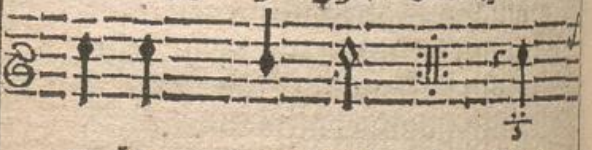

u la= ven wy/ | Van
En maeckt hem bly/ | Van

deughden blinckt ghy als cristal/
vreughden singt het aerdsche dal:

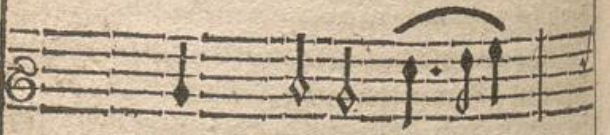

Vroom Marte= laer/

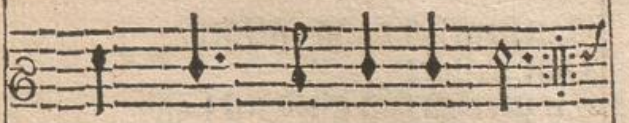

Reyn maeght van derthien jaer.

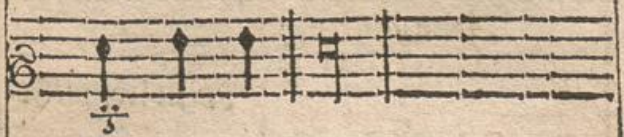

Van deughden/&c.

SVyver Maeght
Agniet/u loven wy/
Ghy behaeght
Den Heer/en maeckt hem bly:
Van deughden blinckt ghy als cristal/
Van vreughden singht het Aertsche dal:
Vroom Martelaer/
Reyn Maeght van dertien jaer.
Van deughden/ &c.

In u hert
Een Bruydegom gheſint/
Sonder ſmert/
Hadt ghy/en ſeer bemint:
Wiens moeder was een Maghet jent/
Wiens Vader nimmer vrouw bekent.
Vroom Martelaer/Reyn/&c.
Wiens moeder/&c.

Schoon cieraet

Van hem hebt ghy ontfaen/
Van Achaet
En peerlen fijn ghedaen:
Sijn liefde ghy gheniet met vreughd/
En blijft nochtans reyn Maeght vol deughd.
Vroom Martelaer/Reyn/&c.
Sijn liefde/&c.

Des vleesch kracht/
Met al sijn soet fenijn/
's Wereldts macht/
Met al sijn valschen schijn/
Hebt ghy verwonnen vromelijck/
Eer wy die sien volkomelijck.
Vroom Martelaer/Reyn/&c.
Hebt/&c.

Voor 't gheloof
En voor uw' reynigheyt
Ghy u hooft
Verloort met vrolijckheydt/
Bidt voor ons/ Maghet/allegaer/
Dat wy u moghen volghen naer.
Vroom Martelaer/Reyn/&c.
Bidt voor/&c.

S. Pavwels Bekeeringe.

den XXV. Ianuarij.

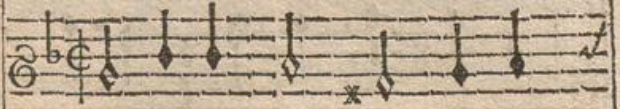

Den rooden Saul dooz Stevens

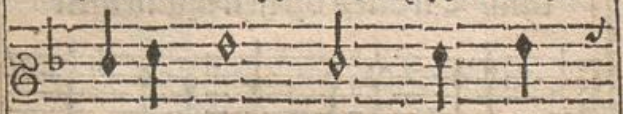

wzeede doodt / En 't groot ver-

dziet van Chzistus lieve hoo-

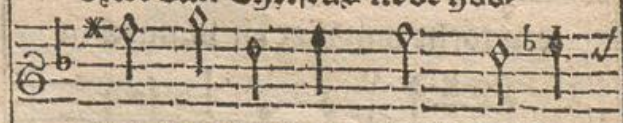

pen/Die hy dooz schzick van een

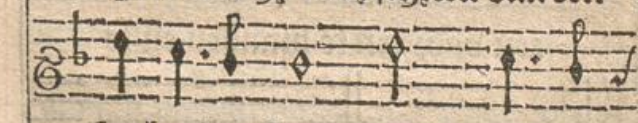

soo harden stoot/Dooz 't Joots che

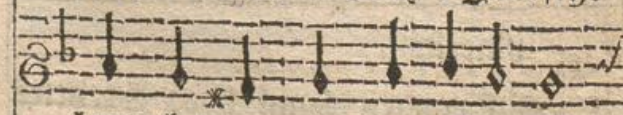

lant ghedwonghen hadt te loopen;

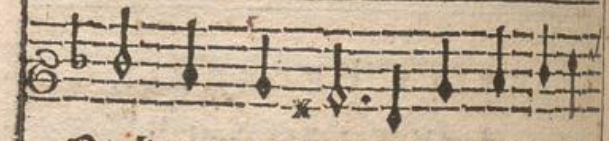

Noch nergens nae gewozden sat of

tam/ En blies op hen upt neusen

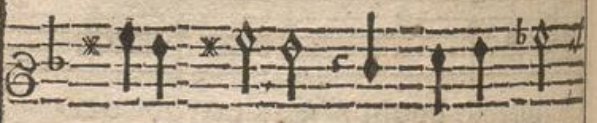

ende kaecken/ Niet anders als

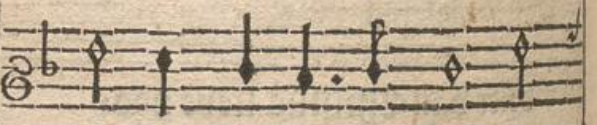

een tocht van vier en vlam/ Om

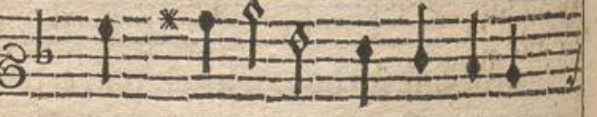

een vooz een te vzanden en te

blaecken.

DEn rooden Saul dooz Stevens wzeede doot/

En't groot verdriet van Christus lieve hoopen/
Die hy door schrick van een soo harden stoot/
Door't Joutsche landt ghedwonghen hadt te loopen/
Noch nerghens nae ghewonden sat of tam;
En blies op hen upt neusen ende kaecken
Niet anders als een tocht van vier en vlam/
Om een voor een te branden en te blaecken.
Mids-desen dan verkregen claer betoogh
Van hooger hant/ om wijfs soo wel als mannen
Des Christen sins/tot inde Synagoogh
Damasci toe/ gevangen en ghespannen
Te voeren wech: en gingh vast onder weegh
Niet anders doen/ als vloecken ende sweeren
Met monden vol/ op allen die hy kreegh
Belijder van den soeten naem des Heeren.
Sal ons/ spraeck hy/ dit barrevoets gespuys/

Na-volghers van een man van Nazarette/
Noch langher dan met haer bebloede cruys
Den Tempel Godts/ en Moyses oude Wetten
Bekladden? Neen; 't is nu met hen gedaen.
Dit doe my Godt! en dat noch daer beneven/
Laet ickker een van al die roepen aen
Den Nazareen / mijns wetens blijven leven.
De eerste proef is my te wel gheluckt:
Wanneer ick hen den eersten Aerdts-Diaken.
Na dat hy was ter poorten upt-ghetruckt/
Den swarten aem met steenen upt de kaken
Verdrijven dee / maer siet daer leydt Damas
Sa! mannen sa! Och wat sal ons hier beuren?
Wat sie ick daer soo schielijck / en soo ras
In 't Oosten sich den blauwen Hemel scheuren?

O Saule Saul! Waerom vervolchdy
my?
Riep daer tot hem / een stem; die hem
met eenen
Wt al den hoop ter aerden sloegh. end'
hy:
Wie bistu Heer? Jesus / der Nazare-
nen
Patroon/ die du vervolghst / als roode
Roe.
Maer tegens 't punt des prickels aen
te stepg'ren
Valt u te hardt. Wat wilstu dat ick
doe?
Seght maer/de knecht en kan sijn Heer
niet wepg'ren.
Staet op! en laet u leyden inde stadt.
Staet op/staet op! en blijft niet langher
legghen/
En daer sal ick u alles/hoe en wat
Mijn mepningh is / bedupdelijck doen
seggben.
O gracy Godts! o goedertieren licht!
Hoe ras hebstu de sielen doen ontsla-
pen?
Hoe ras ghemaeckt/ als maer een wey-
nich swicht
De boose wil/ van wolven/ sachte scha-
pen.
O Paule! die van een soo harden wzat/

Op hupden zijt gewozden/ dooz genade
Des Heeren/ een soo uptvercozen dat:
Verkrijght ons oock in 't midden der misdaden
Een wepnich lichts; daer dooz wp tot versoen
Den harden neck van onsen wil bekeeren:
En segghen: Heer! wat wildy dat wp doen?
't Geen ghy begeert/ wp oock voortaen begeeren.

Van S. AGATHA.

den V. Februarij.

Op de voor-gaende wijse:

Het vyer brandt seer, &c.

OP mijn hert/
Aensiet den swaren strijdt/
Pijn en smert/
Schandael en groot verwijt/
't Welck Agatha/des Heeren Bzupdt/
Verwonnen heeft/dooz sijn virtupt:
Des wereldts kracht/

Heeft

Heeft dese Maeght veracht.
't Welck/ &c.

Eel van bloedt
Was sy/ en jongh ghejaert/
Rijck van goet/
Van schoonheydt seer vermaert:
Dies Quintianus haer begeerdt
Voor sijne Vrijdt/ seer hoog ge-eerdt.
Des werelts pracht
Heeft dese Maeght veracht.
Dies/ &c.

Hy ghelaeght
Met een onsuyver vyer/
Dese Maeght
Sprack aen met woorden fier:
Waerom soo neemt ghy eel God-inn'
Der Christenen gheloof in 't sinn'?
Dgantsch gheslacht
Wordt hier door heel veracht.
Waerom/ &c.

Onverbaert
De Maghet excellent/
Dus verklaert
Haer we'er den President:
Der Christenen ootmoedighheydt
Verwint der Princen heerlyckheydt:
Al 's werelts pracht
Ick daer voor heel veracht.
Der Christenen/ &c.

Hy verstoort/

Om dat hy wierdt versmaet/
Rechtevoort
Sijn liefde keert in haet.
De Maghet hy/seer boos en fel/
Doet pijnighen met groot ghequel.
Des weereldts kracht
Heeft dese Maeght veracht.
De Maghet/&c.

Als een Stier/
Hy tot sijn beulen spraeck:
Brenght nu hier
Ow' instrumenten/strack/
Ow' Schorpioenen/ vlam en vper/
Ow' krauwels/ poenjaerts/ brenght al hier/
En thoont uw' kracht/
Dat sy my niet veracht.
Ow' Schorp. &c.

Dus de Maeght
Voor haren Brupdegom/
Onversaeght/
Ghepijnight is al-om/
Door-sne'en/ door-slaghen / door-ghebrandt/
Haer borsten af-gheruckt valsant.
Des weereldts kracht/Heeft/&c.
Door-sne'en/&c.

Als den strijdt
Ghekomen was ten endt/
Sy verblijdt

Tot Godt haer heeft ghewendt.
Mÿn Heer / mÿn Godt / mÿn salig-
heydt/
Spraeck sy/ick kom tot u berepdt.
Des wereldts kracht/
Heb ick voor u veracht.
Mÿn/&c.

Bruygom schoon/
Jesu mÿn lieve Heer/
'k Leggh' mÿn kroon
Voor uwe voeten neer:
Van joncks hebt ghy my / Heer / be-
waerdt/
En nu doen strÿden onverbaerdt/
Des wereldts kracht
Heb ick door u veracht.
Van/ &c.

Dus/o Heer/
Spraeck sy/ontfanght mÿn ziel.
Was ter neer
Op d'Aerd' haer lichaem viel.
Aldus ghewonnen is den strÿdt/
Tot Godes eer en 's vyandts spÿt/
Des wereldts kracht/
Heeft dese Maeght veracht.
Aldus/&c.

Van S. DOROTHEE.

den VI. Februarij.

Op de wijse:

O eeuwigh Godt almachtigh. pag. 4.

T Moet reghenen of vriesen/
Dat brenght de Winter mee/
Wie soud 't hier anders kiesen
Sprack wijlen Dorothee/
Wanneer sy hingh ghetoghen
Voor Christus aen de pley;
Nu moetmen wat ghedoghen/
Hier namaels komt de Mey.
De Mey van 't eeuwigh leven/
Daer ons een stad'gen Lent
Van sweeten en van beven
Sal houden ongheschendt/
De Lelien en Roosen
Zijn in dat landt ghewoon
Te blincken en te bloosen
Altijdt al even schoon.
Men siet daer om end' omme
't Geboomt met sijn ghewas/
De hoven met haer blommen/
De velden met haer gras/
Met vloeyende cristallen
Door-adert: En de lucht

Vol Hemelsche gheschallen
Van d'aldersoetste vlucht.
Wie sou dan niet wat winters/
Wat haghels ofte sneeuws/
Wat bancks / wat plaets / wat splinters/
Wat gapens/wat ghegeeuws
Ten lieven danck verdraghen/
Voor een soo lieven Lent/
Die sich te geenen daghen
Verandert noch en endt.
O Lent/o soete Somer/
Naer u verlanght mijn geest/
Uw' wensch maeckt my veel vromer
Als iemandt opt gheweest/
In d'aldergrootste lusten
Des wereldts hebben magh/
Want eeuwigh sal ick rusten
Voor eenen harden dagh.
Met dierghelijcke woorden
Spraack Dorothea schier/
Daer 't met den Rechter hoorden
Theophel den Griffier/
Die/als hy nu gheleesen
Het vonnis had des doodts/
En tot het swaerd verweesen
De reyne dienstmaeghd Godts.
Stondt vast op 's Heeren straette/
Misschien met vijf of ses
Van sijns ghelijcks en praette

Van 't bloedighe Proces;
En siende Godts vriendinne
Met roo-gepijnde le'en/
Maer wel gemoede sinnen
Gheleyden voor hem heen.
Belust om noch te gecken/
Soo als sy gingh ter doodt/
Sprack: Wilt ghy soo vertrecken
Schoon-kindt na d'oope schoot
Vw's Bruygoms? daer de hoven
Haer vruchten alle maend
Soo draghen/ als beloven/
Ghelijck den Christen waendt.
Gheluck moet u gheschieden/
En voorspoed op de reys:
Maer laet toch niet t'ontbieden
Van 't Hemelsche palleys/
Hoe daer al is gheslaghen
Den ougst/op dat men magh
Hier sien wat daer te draghen
De koude Winter plagh.
Ja seyndt ons/ is't gheleghen/
Een proefjen drie of vier/
Van dien ghebloemden zeghen.
En sy: 'k Sal doen Griffier.
En gingh daer mede henen
Na 't bloedighe schavot:
Om hem te doen verleenen
Genade voor de spot.
Ey wilt my niet verhaesten

Eer dat ick heb ghebe'en
Voor my/en voor mijn naesten
Met ne'er-gevallen le'en/
En stucks de knien ghevoghen
In 't dooddelijcke sand/
Riep: Opent/Heer/uw' ooghen/
En reyckt uw' rechterhandt.
Voor eerst om my te stercken/
En daer na niet-te-min/
Om eens tot beter wercken
Te wenden om/den sin
Van desen Rechts-gheleerden/
Die ick daer van uw' ooft/
Wanneer ick hem passeerde/
Een wepnigh heb belooft.
Ick deed ter goeder trouwen
Tot glori' van uw' naem.
Heer wilt mijn woordt toch houwen.
En siet/eer sy den aem
Vervat hadd'/om te spreken
Het aengevangen woordt/
Sagh sy wel sulcken teecken/
Als dat sy was verhoort.
Een Enghel die voor hrieven
Een Paradys ghewas
Haer bracht. En sy: ey lieven
Om Godts-wil/draeght het ras/
Terwijl sy my onthoofden.
Dis toch wel bekendt
Aen wien ick slus belooste

Dit Hemelsche present.
't Gheschiede al te samen.
De Maeghd vergoot haer bloedt.
Theophel na 't betamen/
Van d'alder-eelste groet/
Kreegh uyt des Hemels hoven
Met eenen sulcken Gheest
Dat hy hem 't hooft liet klooven
Voor Christo onbevreest.
O Vorsthee/ des Heeren
Ghetrouwe Martelars/
Laet ons u voorschrift leeren/
Al wat hier suers of hards
Te draghen valt/ te draghen/
Ghelijckmen is ghewent
Des Winters/ op 't behaghen
Van d'Hemel-rijcksche Lent.

S. THOMAS van AQVINEN.
van der Predick-heeren Orden.
den VII. Meert.

Op de wijse:

O Schepper fier, &c.

ALs 't Firmament
Door 't Hemelsche lazure

Thoont

Thoont tot aller ure
Sijn blinckend' schoon gelaet;
De Sterren jent
In d'Hemelrijckksche mueren/
Als karbonckels puere
Staen glimmen tot cieraet:
Soo sullen/die geleert zijn/lichten/
En die'er veel tot deugden stichten/
Eeuwigh Godt ontrent
Klaer blincken sonder endt.

In 't Napelsch Rijck/
In 't Graefschap van Aquijnen
(In 't landt der Latijnen
Altijdt seer hoogh gheacht)
Seer wonderlijck
Men sagh drie Sonnen schijnen/
Dupsterheydt verdwijnen
In 't midden van de nacht;
Om dat ter wereldt was ghebozen
Thomas/ de Sonne der Doctozen.
Thoma/wellekoem:
Ghy zijt ons eer/ons roem.

Deef' edel Son/
Van klaerheydt uptgheleſen/
Was eerst opgheresen
Als in den mozghen-stondt/
Doen sp begon
Den dauw/die viel vooz deſen
In een Maeghd ghepzeſen/

Ten

Een supghen in haer mond:
Ave Maria, net gheschreven
Heeft Thomas van d'aerd opgheheven/
En met meerder doorst
Gheslicht/dan 's moeders borst.

Der Sonnen gangh
En wordt niet opghehouden:
Thomas niet verstoude
In 't aengevangen padt.
Twee jaren langh
De karcker hem benoude/
Liefde nopt verkoude/
Die sijn ghemoed besat:
Hoe hem de werelt bad of dreygde/
Sijn vast gemoed noch brack/ noch
Ja/een Graven soon/ (neygde;
Verliet sijns vaders kroon.

Wind of tempeest
En kan de Son niet raken:
Moedigh noch gram maken
Kond' Thomam eer of spijt.
Soo hoogh sijn geest
Was boven aerdsche saken/
Dat hem niet moght smaken/
Dan Godt/tot aller tijdt.
Wellust/ en eer/ en Konings gaven/
En hoog-geachte Bischops staven
Thomas acht als slijck/

Sijn

Sijn armoed was te rijck.
Dat was bedeckt/
Ontdeckt der Sonnen strale;
Leydt de gheen die dwalen
Tot op de rechte baen;
Blijft onbevleckt;
Verlicht oock bergh en dale;
Sterren al te male
Van haer het licht ontbaen;
Schadige beesten doetse vluchten/
Die Sonnen glants niet kunnen luchten.
Thoma/soo ick merck/
Dit is u eyghen werck.
Hoe diepe vlo'en/
Ghy hebtse konnen gronden;
Dooz verstand ontbonden
Der Ketters loose knoop;
Nopt wist m'u doen
Een merckelijcke sonde;
Dw' pen/uwen monde
Geeft wijshepdt goeden koop;
Soo wel de groote als de klepne/
Sp dzincken al upt uw' fontepne;
Die als Medecijn
Verdzijft het quaed venijn.
O waere Son
In't Firmament der Kercken:
Al uw' leer/ en wercken

Zijn suyver en ghesond:
Nopt Salomon
En heeft met al sijn' klercken/
Als ghy/kunnen mercken
Der saken eyghen grondt.
Libanus hooghste Cedar-boomen/
Hebt ghy tot aen het merch bekomen/
Door verstandt bedupdt
Ock 't alderminste krupdt.

Die dan uw' leer
Volght/Thoma/magh niet dwalen:
Want ghy kunt vertalen
Ock Godts verholen sin.
't Cruys van ons Heer
Hingh aen uw' woorden 't stale/
Als daer af quam dalen
Deef' stem van soeter min:
G'hebt van my/ Thoma / wel geschreven/
Wat loon sal ic u daer voor geven?
En ghy spraeckt: O Heer/
Gheeft m'u/en dan niet meer.

Wel moet u zijn/
O Thoma/met dien loone/
Edel/rijck/en schoone;
Ghy hebt u wel bera'en.
Sint Augustijn
Eens quam met u ten thoone/

Als ghy nu de kroone
Des Hemels had ontvaen:
Thomas/ sprack hy / in 't eeuwigh leven
Sit even hoogh met my verheven.
Dan den Maeghden-krans
Heeft hy tot boven-kans.
Wie sal dien loon/
Dien krans ons openbaren/
Dien Godt deed' bewaren/
O Thoma/ door uw' prijs?
O/ 't is soo schoon/
De Lelien te paren
Met Lauriere-blaren
In 't Hemels Paradijs!
Daer wordt ghy/ Thoma/ nu verstonnen
Door 't eeuwigh licht van klaerder Sonne;
Daer ghy sonder endt
Meer blinckt als 't Firmament.
O blinckend' Licht/
O Son/ wilt by ons blijven/
Dupsterheydt verdrijven/
Die ketterij ons baert.
Uw' penne sticht (ven;
Gods hups/ door 't Godlijck schrij-
Laetet doch beklijven/
En zijn by ons bewaert.

Deughdelijck leven/ saligh sterven
Wilt door gebeden ons verwerven;
En na dit termijn/
Het eeuwigh Sonne-schijn.

P.M.H.

S. THOMAS van AQVINEN
van der Predick-heeren Orden.
den VII. Meert.

Op de wijse:

Hoort Sion, wat ick ons heb vernomen. pag. 87.

DAt toch alle meesters en scholieren
Geest'lijck / weerlijck / van wat staet s'oock moghen zijn/
Desen goeden dagh vrywilligh vieren
Op den naem van Sinte Thomas van Aquijn/
Die u met sijn pen verlicht/
En met sijn goed leven sticht.
Dus van Choor te Choor/
Dus van Choor te Choor/
Singht ter eeren van den Engelschen Doctoor.

Maer

Maer op dat sijn leeringh u magh baten
Die hem 't Cruys ghetuygt te zijn geschreven wel;
Soo en wilt sijn deughdē niet nalaten/
Anders zijt ghy niet als een geklooncke bel.
Het verstandt voorwaer is goed/
Maer voor hem/ die daer na doet.
Dus met soet ghehoor/
Dus met soet ghehoor/
Singht ter eeren van den Engelschen Doctoor.
Volgt voor al hem na in sijn gebeden/
En in't vasten oock als ghy iet swaers studeert.
Want soo hy wel dickwils heeft beleden/
Heeft hy wes hy wist door dese meest gheleert.
Doch des wijshepdts/soo ick lees/
Aenvangh is des Heeren vrees.
Dus van Choor te Choor/
Dus van Choor te Choor/
Singht ter eeren van den Enghelschen Doctoor.
Hier was by-ghevoeght een suyver leven/
Engelsch' heel/ end' al na 't tuygen van de vrou

Die hy met een brandstock wegh-ghedreven
Heeft/ wanneer sy hem de eer' benemen wou.
Soo dat hem daerom verleendt
Wierdt een Riem van dier ghesteent.
Dus met soet ghehoor/
Dus met soet ghehoor/
Singht ter eeren van den Enghelschen Doctoor.

'k Segh een Riem van goudt en van ghesteenten/
Die hem door den dienst der Enghelen wierdt om-gordt/
En nochs he'en in handen der Ghemeenten
Van Vercellen is/ waer door hy onghepordt
Bleef soo langh hy was te lijf/
Van Cupidoos vuyl bedrijf.
Dus van Choor te Choor/
Dus van Choor te Choor/
Singht ter eeren van den Enghelschen Doctoor.

Seker wel bequaē die ons beschrijven
Met sijn repne pen / als tot een Testament/
Sou den dienst die eeuwelijc sal blijven
In den Tempel Godts van 't heylich Sacrament.

O dier upt-geleſen werck/
Hooſd-juweel van Chriſtus Kerck.
Dus met ſoet ghehoor/
Dus met ſoet ghehoor/
Singht ter eeren van den Enghelſchen Doctoor.

Den ghetrouwen knecht te vijftigh jaren
Vroegh volbracht ſijn heyligh-avondt/ als vermoeydt/
Haeſten ſich om na die ruſt te varen/
Daer de Lent altijdt al even jeughdigh bloeydt.
Doch als vry van all' verdriet/
Storf hier in een minne-liedt.
Dus van Choor te Choor/ Dus/ &c.
Singht ter eeren van den Enghelſchen Doctoor.

Enghelſch Leeraer Thomas van Aquijnen/
Laet ick werden hier van u toch ſoo geleerdt/ (pijnen/
Dat ick oock uw' deughden magh be-
En g'niet dan voort 't gheen 't welck ghy hier hebt begeert.
Want gh'en eyſchte geen ghenot
Hier ter wereldt bupten Godt.
Dus met ſoet gehoor/ Dus/ &c.
Singht ter eeren van den Enghelſchen Doctoor.

Van S. IOSEPH Bruydegom van de H. Maghet Maria, den XIX. Meert.

Op de wijse:

O heyligh saligh Bethlehem. p. 29.

BIdt voor ons Joseph Davids soon
Bewaerder van veel beter hoven
Besitter van veel hooger thron
Als d'eersten Joseph van te voren.
Den desen kreegh vã Pharoos handt
Een ketingh/end' een gulde waghen:
Maer ghy hebt in Ægypten-landt
Heer Jesum op uw' hals ghedraghen.
Hy wildet Echt niet tasten aen
Sijns meesters / doen't de vrouw hem vraeghde:
Maer ghy waert een reyn Gardiaen
Van d'alder-reynste Maeght der Maeghden.
Hem was ghegheven het ghesicht
Van alderley verborgde droomen/
Maer ghy hadt al veel claerder licht
Van Godts verholenthept bekomen.
Sijn Vader gaf hem wel de naem/
't Is waer/ van groepen en vã wassen/
Maer ghy waert immers soo bequaem

Daer

Daer op die eer-naem soude passen.
Want gaende voort van deughdt te deughdt/
In een rechtveerdigh suyver leven/
Wierdt u wel tot gemeyne vreughdt
Den naem van Christus vaer gegeven.
Een man (hoe wel hy niet ghebaert
En was/dan van een Maget-moeder)
Sy u verdient om dat ghy waert
Sijns Moeders Bruyd'gom en sijn voeder.
Dit is een eer die u alleen
Van Godt gheghreven opter aerde/
Ons gissen doet met goede reen
Ten Hemel van u groote waerde.
Wat ryckе kroon/wat gulde stoel.
Wat ketingh/wat all' diere gaven
Besit ghy nu wel voor 't ghewoel
Daer me ghy Christum leerde schaven?
Jae voor de keetingh selver mee
Die gh'om den hals hier all' uw' daghen/
Nu eens van troost/dan eens van wee/
Recht als geschakelt pleeght te dragen.
Des komen wy uyt Canaan
Tot u met hongers noot bevangen
Van 't hemelsch-broodt/ rechtvaerdigh man!
Verkryght ons daer wy na verlangen.
Want u en was het tarwe-grepn

Bevolen niet/als ghy 't bewaerde/
Voor u alleyn; Maer om ghemeyn
Te maken aen de gantsche aerde.
Bidt dan voor ons en deylt ons mee
't Gheen u gegunt was te besorghen:
Op dat ons eens de soetste vree
Met u versade tavondt/morghen.

Van S. Benedictus Abt.

den XXI. Meert.

Op de wijse:

O eewigh Godt Almachtigh. pag. 4.

DJe al de wond're dinghen
Van Benedictus wou
In eenen Lof-sangh singhen;
Voorwaer dien Sanger sou
Gehouden sijn te melden
Al wat de gantsche tocht
Schier vande vroomste helden
Ter werelt heeft gewrocht.
En singhen nu de roeden
Met Mopses hem ghemeen;
Om beecken ende vloeden
Te trecken upt de steen.
Nu d'pst'ren en metalen

Die hy met d'Helizeen
Weer upt de gront kon halen
Door kracht van sijn ghebeen.
En nu weerom de gaven/
Daer hy met den Thesbyt
Door kon ghebieu den raven:
En 't geen te sijnder tijdt
Op Christus eyghen woorden/
D'Apostel Petrus dee:
Wanneer hy sonder boorden
Bewandelde de Zee.
Dit dorst het groot betrouwen
Dock eens van Benedict.
Want (hebb' ick 't wel onthouwen)
Als Placidus verstickt
Nu schier was vande baren/
Geboodt hy sonder schupt
Of gondel te bevaren/
Hem weer te halen upt.
Loopt Maure! riep den heyligh/
Mijn leer-kindt dryft daer heen/
En 't water worde vepligh:
Onseker wie van tween
Haer vocht soo dede stremmen;
Of d'Abbas met sijn woort:
Of wel die 's vaders stemmen
Soo blind'lingh hadt ghehoort.
Maer werden hy by tijde/
Met Petrus dus vereert:
Hy wierdt te weder-zijde/

Met Paulus oock verneert/
Door Sathanas ghesanten:
Die hem tot groote vrees
Bespronghen t'allen kanten
Met prickelen van vlees.
Helaes! de vrient des Heeren
Kon nau de phantasy
Van ick en weet wat deeren
Versetten/voor dat hy
Hem hadde inden doorzen/
Van een ghewisse boet/
Van acht'ren en van voorzen
Ghewentelt en bebloet.
En siet met dese smarten
Won hy den Prins des doodts/
En kreegh den vree sijns harten
Weerom. Maer o man Godts!
't Is langh ghenoech ghescholen
Bekeert eens ('t moet soo zijn)
De diepten uwer holen
Wt 't hoochste van Cassijn.
Hy deedt oock soo wy lesen/
En Phœbus die daer stont
Tot dier tijt toe geresen
Most wijcken: Om de gront
Aen Christo te sien paerten:
Tot g'heughenis voorzdan
Ten deel van Sinte Maerten
Ten deele van Sint Jan.

Van S. ISIDORUS,
Patroon van de Landt-bouwers.
den IV. April.

Op de wijse:

Tobias tot sterven geneghen.

Ofte:

Venus der minnen Goddinne.

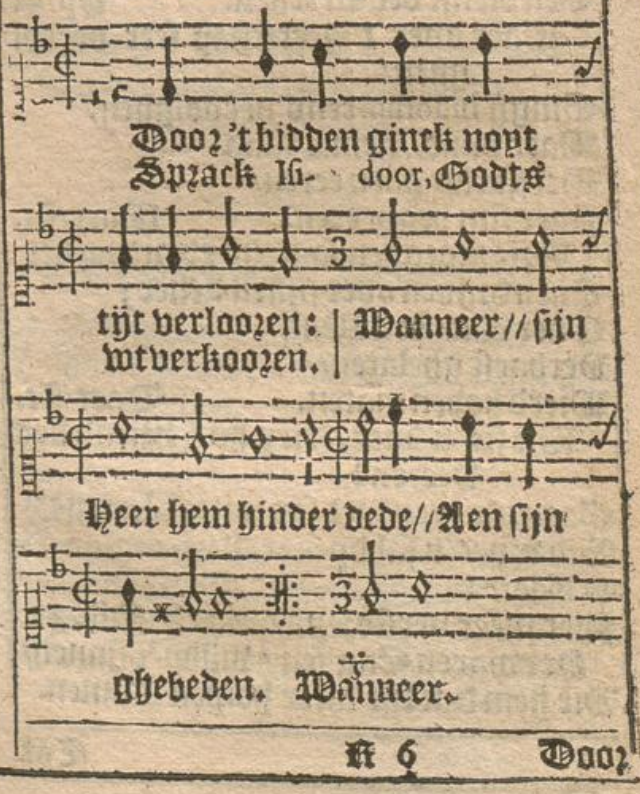

Door 't bidden ginck nopt tijd verloozen:
Spraack Isidoor, Gods uptverkozen.
Wanneer//sijn Heer
Hem hinder dede//
Aen sijn ghebeden. Wanneer/&c.
Den goeden knecht had om te leven
Hem in eens bou-mans dienst begeven:
Hy wrocht//maer sacht
Dooz all' sijn' wercken
Den dienst der Kercken. Hy/&c.
Waer over 't Heerschap seer verbolghen/
Gingh Isidorum eens vervolghen.
Maer vand//hem 't land
Wel flucks gaen eeren/
Naer sijn begheeren. Maer/&c.
Drie ploeghen sagh hy even wacker
Gaen drijven over sijnen acker;
Waer van//den Man
Verbaest ghelaten/
Wierd boven maten. Daer/&c.
Wie sie 'k daer/ riep hy/ vriend des Heeren!
Gaen ploegen met soo witte kleeren!
Bid vry// 'k sal dy
O Isidore!
Niet meer verstozen. Bid/&c.
Het waren Eng'len/ wildy 't sinnen/
Die hem den tijt weer holpen winnen.

Tot

Tot merck//dat Kerck//
Noch Mis/noch Metten/
Geen werck en letten. Tot/&c.
Hier mee leeft eeuwigh Isidore!
En doet ons volghen op uw' sporen.
't Ghebed//windt met
De handen t'samen
Den Hemel. Amen. 't Ghebed/&c.

S. AGNES de monte Politiano.
van der Predick-heeren Orden.

den XX. April.

Op de wijse:

O saligh heyligh Bethlehem. 29.

VErblijdt u/o ghy supver schaer/
Die 't nieuwe liedt mooght vrolijck singhen.
En 't Lam Godts altijdt volgen naer/
Daer de besmette nopt en ginghen.
Dat liedt/dien toon/dat soete los/
't Geklanck der Maegdelijcker snaren/
Die vreughd van 't repne Sions hof
En kan noch pen/noch tong verklaren.
En ghy/o Bloem van 't Maeghden Choor/

AGNIET, door 't suyverlijcke leven/
Maeckt onder d'ander soet gehoor/
In 't Hemels hof seer hoogh verheven.
Hoe hoogh ghy daer verheven zijt
Magh uyt de jonsten klaerlijc blijcken/
Waer mee ghy hier u leven zijt
Van Godt begaeft/niet om verrijcken.
Den eersten uw'r geboorten dagh
(Voorwaer een saeck van groot ghewichte!)
De kamer/daer uw' moeder lagh/
Doorstraelden Goddelijcke lichten.
Een Maeghdeken oudt neghen jaer
Aenveert ghy 't soete jock des Heeren/
Begeeft u tot het leven swaer
Eens kloosters/ om meer deughd te leeren.
Daer ghy de deugd soo hebt betracht
In vasten/bidden/ om Godts minne/
Dat u de Pauselijcke macht
Ten veerthien jaer maeckt Priorinne.
Al uwe spijs/al uwen dranck/
Was broodt en water dagh op daghe/
Waer mee ghy vijfthien jaren lanck/
U onderhieldt op Godts behaghen.
In 't bidden was uw' geest en sin
Ten Hemel alsoo opgedreven/
Dat oock u lichaem niet-te-min
Van d'aerde dickmael werd verheven.
O soete tranen/die u oogh

Dan stortten/en ten Hemel klommen!
Maer die als dauw het aerdtrijc droog
De'en brenghen lieffelijcke blommen.
't Seggh' / blommen / die men heeft ghesien
Ter selver stondt en plaets op-rijsen/
Daer ghy ghebooght hadt uwe knien/
En maecktens als een Paradijse.
't Was wel te recht een Paradijs/
Met recht een hofken der wellusten/
Daer tot des supver ootmoets prijs
Der dalen Leli' quam in rusten.
Staet op / mijn Lief / mijn Duyve/ komt;
De koude winter is gaen vluchten/
Ons' landen zijn nu schoon beblomt/
En geven lieffelijcke vruchten.
Dit was de stem uw's Bruygoms soet/
En 't was uw's herten heet verlangen/
Waer op den Bruygom ù ootmoet/
Dien ghy verdiendt hier te ombangen.
O hooghe gunst! o groot ghewin!
O rijcke schat niet om weerdeeren!
Tot u komt 's Hemels Koninghin/
Haer Soon en Godt u presenteeren.
Niet langh heeft sy hier op bera'en/
Om d'aengheboden jonst te kiesen/
En neemt de presentaci' aen/
Waer by sy niet en moght verliesen.

Dus

Dus sy het soete kindt omvat/
En druckt in 't midden van haer bor-
sten/
Dien alderkostelijcksten schat/
Daer hare ziel soo seer na dorste.
Wel aen! Agniet/boet uwen lust/
Met kussen/vlepen en aenschouwen;
Het sal u ziele gheven rust/
En 's herten repnheyt doen behouwen.
En ghy/o Hemelsch Bruydegom/
Soeckt Leli-velden om te weyen/
Om dat ghy zijt de schoonste Blom
Des veldts/en Leli der vallepen.
Een bloemigh bedd' heeft u gespreyt
Agniet/een kamer tot wellusten/
Een hof/daer uwe Majesteyt
Tot vrenghd en eer nu blijft in rusten.
Ons dorre zielen oock bedauwt/
Tot deughde-bloemen ende vruchten/
Op datse hier om u benauwt/
Eens moghen smaken uw' genuchten.
En ghy/o Princelijcke Bruydt/
Die rust nu in uws Bruygoms armen/
Door uw'r ghebeden soet ghelupdt
Maeckt dat hy onser will' ontfarmen.

S. P E-

S. PETRVS Martelaer.

Van der Predick-heeren Orden.

den XXIX. April.

Op de wijse: Als't beghint.

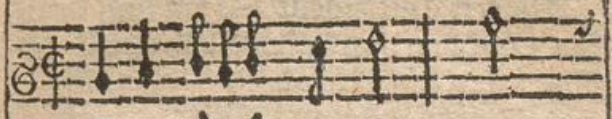

Roode Roos pdoon/ Groen
Witte Le- li schoon/ Godts

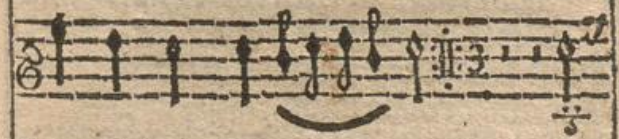

spruytje van Laurie- ren/ | O
hof komt ghy vercie- ren. |

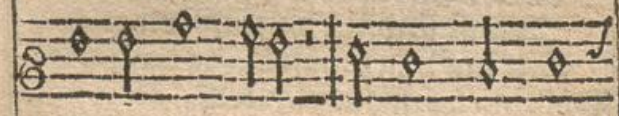

Petre Martelaer! O trouwen Pre-

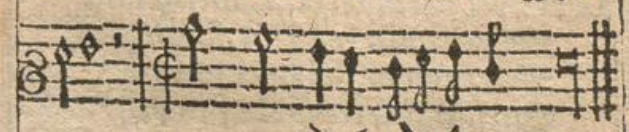

dikaer! O Maeghden spie- gel klaer.

Roode

ROode Roos ydoon/
Groen spruytje van Laurieren/
Witte Leli schoon/
Godts hof komt ghy vercieren.
O Petre Martelaer!
O trouwen Predikaer!
O Maeghden spiegel klaer!
Als een Leli bloeyt
In 't midden van de doornen/
Petrus is ghegroeyt
Wt Ketters vol van tooren;
Doch bleef heel ongheschent/
Want Godt in 't hert gheyrent
Was/van 't begin tot 't endt.
D'eel Veroonsche stadt
Heeft dese Roos ghewonnen/
Die om 't roode badt
Haers bloets/ door 't sweerd geronnen
Als 't schoonste vermillioen/
Dat konst opt moght bevroen/
Blooft stadigh van sayfoen.
Een hof van playsier
Dominicus quam planten/
't Welck dees groen Laurier/
Met veel vermaerde Santen/
Maeckt als een Paradijs/
Waer upt de siel haer spijs
Ontfanght/en Godt sijn prijs.
Als het vyerigh bloed
Men door de Roos siet kouwen;

Blixems

Blixems kracht verwoed
Door de Lauw'rier weerhouwen;
De Leli wit en schoon
Door reynheyd spant de kroon:
Dus Petrus komt ten thoon.
Doodelijcke sond
En heeft hy nopt bedreven/
Reyn van herten grond/
En Engheliick van leven;
Een Leli' onbevleckt/
Wiens geur tot reynheydt treckt/
Tot alle deughd verwecht.
Yver tot Godts huys
Had hem sijn hert door-beten/
Liefde tot Godts Cruys
Hield hem 't gemoed beseten;
Dus als een groen Laurier
Door Godts kracht en bestier
En vreest noch sweerdt noch vyer.
Samsons vossen loos
Tot brand-sticht upt-ghesonden/
Heeft dees roode Roos
Wel haest op 't stuck bevonden/
Door Kerckelijcke macht/
Niet rustend' dagh of nacht/
Haer Ketters vyer versmacht.
Op Godts hoogh-autaer
Moest dese Roos staen blooseu;
Tot Godts hof vruchtbaer
Was dees' Laurier verkoosen:

Dees'

Deef' Teli delicaet/
Tot sijns throons meer cieraet
Socht Godt/ tot haerder baet.
Van Coem tot Milaen
Was Petrus reys gheleghen:
En/ siet/ op de baen
Hem twee boos-wichten kreghen/
Die om bedonghen geldt
Den onverwonnen held
Vermoorden op het veldt.
Manneliick ghemoedt
Heeft doen in hem ghebleken/
Met tongh en met bloed/
Door schrijven/ en door spreken
De waerheydt Godts bele'en/
De Ketterij bestre'en/
Sijn moorders oock verbe'en.
Kostelijcke doodt!
O weerdigh/ heyligh leven!
Wwen naem is groot/
O Petre/ hoogh verheven:
Laurier/ Roos/ Teli klaer;
Maeghd/ Doctor/ Martelaer/
Bidt voor ons allegaer.

Van des H. Kruys vindinge.

den III. Mey.

Op de wijse:

Ontwaeckt nu Israel, doet op uw' ooren, &c.

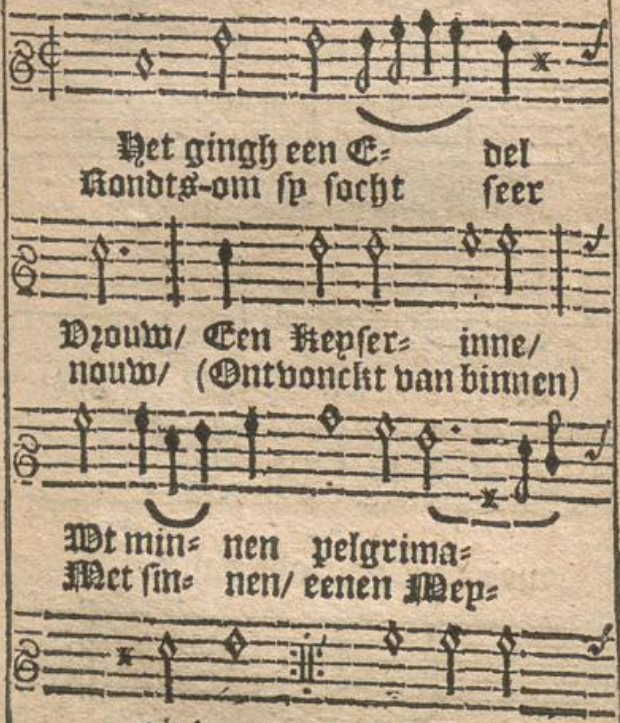

staet

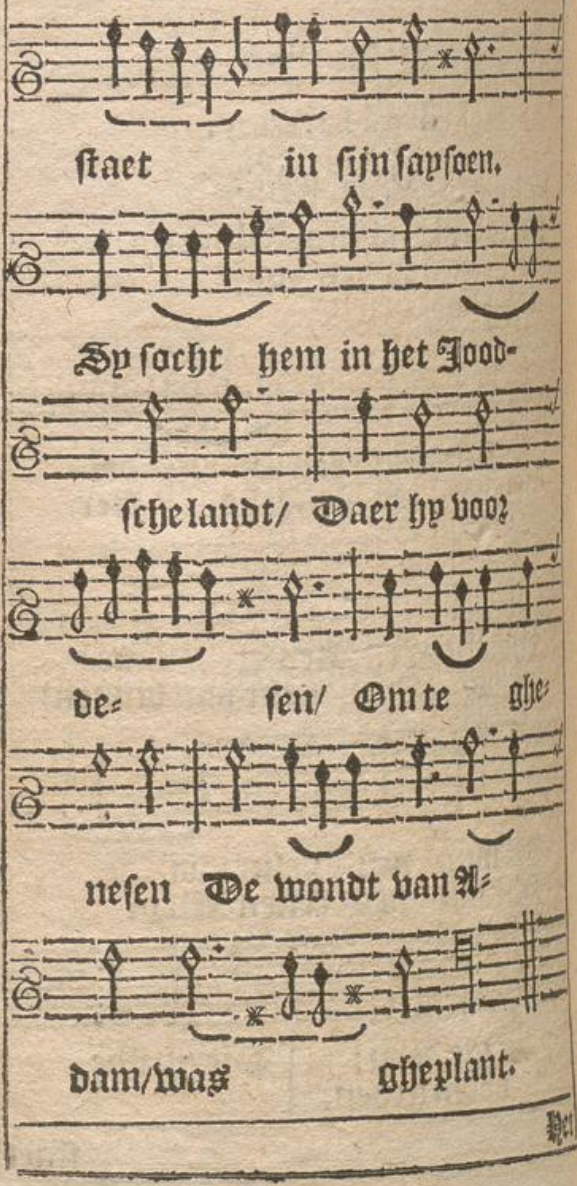
staet in sijn sapsoen.
Sy socht hem in het Jood-
schelandt/ Daer hy voor
de- sen/ Om te ghe-
nesen De wondt van A-
dam/was gheplant.

HEt gingh een edel Vrouw/
Een Keyserinne/
Wt minnen/pelgrimagie doen:
Rondts-om sy socht seer nauw/
(Ontvonckt van binnen)
Met sinnen/eenen mey-boom groen/
Die altijdt staet in sijn sapsoen:
Sy socht hem in het Joodtsche landt/
Daer hy voor desen/
Om te gheneesen
De wond' van Adam/ was gheplant.
Sy socht/tot dat sy vondt/
Den Mey-boom schoone/
Tot loone van haer arbeydt swaer.
Sy heeft hem oock terstont/
Boven haer kroone/
Ten toone/ schoon vertiert voorwaer/
Maer boven goudt en peerlen klaer/
Den glants seer helder daer uptstraelt/
Die/t'onsen hoede/
Met Jesus bloede/
Op desen Mey-boom was gedaeldt.
O over-schoonen boom!
O krups des Heeren!
Wy eeren u al-hier eenpaer/
Want ghy by-staet seer vroom/
Die u hanteeren:
Sy leeren 's Hemels wijshevdt klaer.
Ghy zijt des Heeren hoogh autaer/
Voor 's werelts sonden op-gerecht.

Ons

Ons offerhande/
Tot 's duyvels schande/
Is voor rantsoen aen u ghehecht.

Eenen anderen Lof-sangh/ op den selven Feest-dagh.

Op de wijse:

O Feest'lijck dagh, &c. 181.

KOmt/ laet ons gaen
Den groenen Mey in-draghen/
Daer den Pellicaen
Jesus op heeft gherust.
Hy heeft voldaen
Voor ons/ na sijn behaghen/
Onse sonden saen
Door sijn bloedt upt-ghebluscht.
Desen Mey t'ontfaen
Had Christus grooten lust:
Om dat hy soude doen te niet
Die Evam door den boom verriet.
Triumph' en accoort
Brenght desen Mey-boom voort.
Om dat/ &c.

Dus wilt u spoen/
Desen Mey in te halen:
Want hy kan ons voen

Met

Met alle weelden fyn:
Ons schulds-rantsoen
Wou Christus eens betalen
Aen het Cruyce koen/
Dit was den wille zyn.
Desen Mey-boom groen
Is ons een Medecyn:
Syn kostelycke vruchten/ /soet
Des vyandts machte vluchten// doet.
Triumphy/ &c.

Syn/ &c.

Wordt niet vermoeydt
Van desen Mey ghevresen/
Want uyt hem soo vloeydt
Alle gheneughte soet/
Lieff'lyck hy bloeydt
Van bloemkens uyt-ghelesen/
Want hy is besproeydt
Met Christus dierbaer Bloedt:
Dus niet en verfoeyt
Den Mey in uwen moet/
Die voor ons is victorieus/
Triumphant ende glorieus/
Triumphy/ &c.

Die voor ons/ &c.

Broeders ghemeyn/
Laet ons nu contempleren
Desen Mey-boom reyn/
Waer door ons wordt berepdt
Een wegh/ certeyn/

Waer door men moet passeeren
Na dat edel greyn
Christus/ons salighevdt/
Want na 's Hemels pleyn
Geen ander padt en leydt
Dan door het Cruys ons Heeren stiel/
Soo hy ons heeft geleert seer wel.
Triumph' en accoort
Brenght desen Mey-boom voort.
Dan door/&c.

Noch een ander.

Op de wijse:

Princesse die mijn ziel ghebiet.

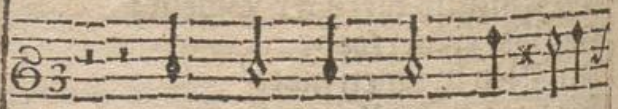

He- le- na Itey- se- rinne!
En soeckt/door Gods gena ver-

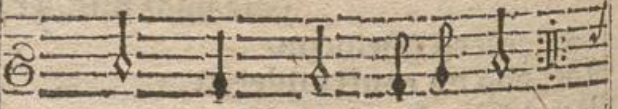

treckt Na 't hey- ligha landt.
weckt/ 't Eerwaerdige pandt;

Daer

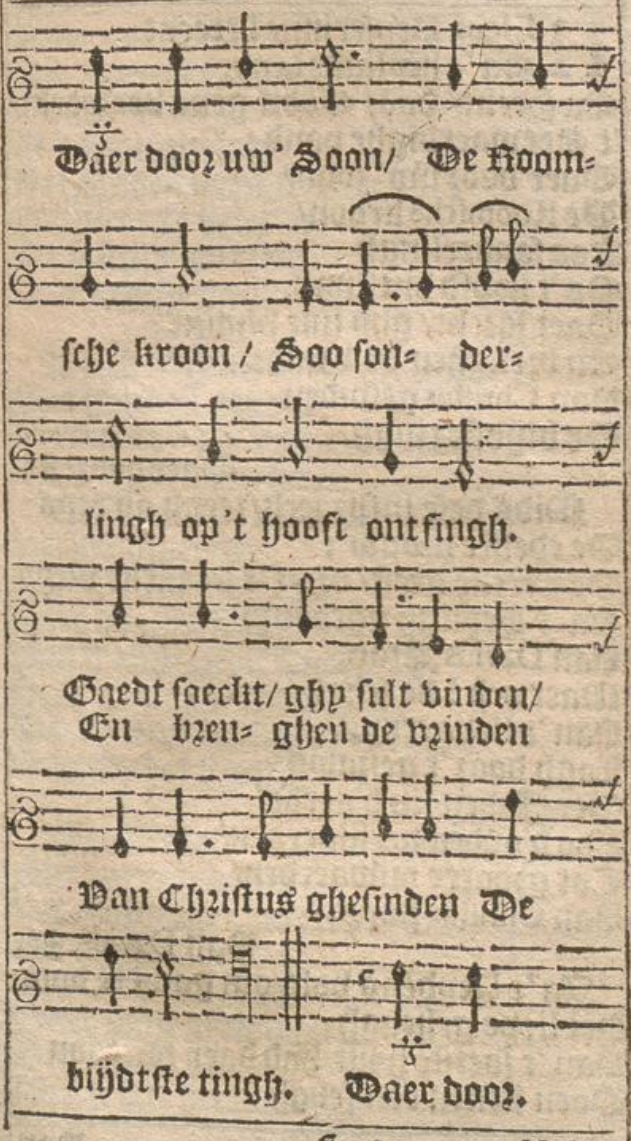
Daer door uw' Soon/ De Room=
sche kroon / Soo son= der=
lingh op't hooft ontsingh.
Gaedt soeckt/ ghy sult vinden/
En wen= ghen de winden
Van Christus ghesinden De
bijdtste tingh. Daer door.

HElena Keyserinne! treckt
Na 't heylighe land.
En soeckt/ door Gods gena verweckt/
't Eerwaerdighe pand:
Daer door uw' zoon/
De Roomsche kroon/
Zoo sonderlingh
Op 't hooft ontsingh.
Gaet soeckt/ ghy sult vinden;
En brenghen de brinden
Van Christus gesinden
De blijdste tingh.

Daer door/ &c.

Wids dese inspraeck/ teegh op reys
De edelste brouw':
De stercke geest/ dreef 't krancke vleys
Na 't Heyligh ghebouw'
Van Davids Stad.
Maer och! de schad
Van 't lieve crups/
Lagh door 't gespuys
Der Joden/ in d'aerde/
Zoo d'ouden verklaerden/
Tot grooter onwaerden/
Van Christus hups.

Van Davids, &c.

Ja 't Heydens volc/ om gans te doon
Het lieve geheugh
Van 't soetste hout/ had daer ten toon
Doen stellen een seugh

Van

Van *Venus* beeld/
Die 't repn beſteeld.
En navenant
Al 't hepligh-land
Vol Goden doen ſetten:
Om meer te beletten
De ſalighe wetten
Van 't recht verſtand.

Van/ &c.

Wegh lelijck vel! wegh vuyle Goon!
Met handen gebout.
Vertreckt *Iupijn*, verhupſt *Adoon*
Voor 't goelijcke hout/
't Welck ons de vree
Verkrijghen dee.
Hupmt krebb' en graf;
Laet d'eelſte ſtaf
Van d'opperſten Koningh/
Haer wettighe wooningh
Daer ſ' ons de verſchooningh
Des Vaders gaf.

't Welck/ &c.

Men dee dan graven met geweld/
Niet verre van daer
Het cruys hier voortijds was geſteld;
En werde gewaer
Die cruyſſen; dan
Daer was geen man
Die wijſen kon/
Welck dat verwon

Van dese drie houten/
Met pijne bouten/
De bloedighe stouten
Van Zabulon.

Drie cruysen/ &c.

Den Bisschop van Ierusalem
Dit siende: sey/ vrou
Helena! God sal door sijn stem
(Bedrÿfst dan geen rou)
Ons maken vroed/
Welck kruys bebloed
Sijn liefde heeft.
O Iesv! geeft/
Tot lof uwer Kercken/
Het dwars-hout te mercken/
Daer in van uw' wercken
De blom noch leeft.

Ons maken/ &c.

Vernieut/ o levend-makend hout!
Uw' wonderen weer.
Soo dat dit lichaem dood en kout
In 't leven weer keer.
Aldus soo bad
Den man. Maer wat!
Het doode wÿf
Bleef koud en stÿf;
Tot dat het van 't derde
Hout aengetast werde.
't Mirakel ontwerde

't Ge-

't Gesturven lijf.

Aldus soo/Ec.

Geluck vrou Keyserin! geluck.
De reys is besteedt/
Verdeylt nu 't hout/en send een stuck/
Met goude bekleed/
En paerlen fijn/
Na Constantijn,
Ten eynde dat
De Roomsche Stadt/
Daer alle de scharen
Van Christus vergaren/
Magh blijven bewaren
Soo lieven schat.

En paerlen/Ec.

Maer boud voor eerst op 't hoogh Sion
Een Koninghlijck werck:
'k Segh voor hem / die voor 't krups verwon/
Een danckbare Kerck.
Keert dan na Room,
Voor wind voor stroom:
En stracks daer aen
Voor d'enge baen/
Na d'hemelsche landen:
Om eeuwelijck vande
Genadighste handen
Vw' loon t'ontfaen.

Hoch van 't H. Cruys.

Op de wijse:

Het viel een Hemels dauwe. pag. 50.

DJe voor ons hebt gheleden
Aen 't Cruys de swaere doodt/
Aenhoort/Heer ons' ghebeden/
Helpt ons in alle noodt;
Wilt onser toch ontfermen
Door 't Cruys ghebenedijdt;
O Godt/ komt ons beschermen
Inden benauden tijdt.
Wilt onser/ &c.

Wat wercken wy ghenaecken/
Eten/oft drincken wy/
't Teecken des Cruys wy maecken/
Dan 't quaed is 't dan al vry:
By daghen/en by nachten/
Op straten/en in 't huys/
Voor alle quae' ghedachten
Is ons een schildt het Cruys.
By daghen/ &c.

Men kan door 't Cruys verwinnen
Die ons soeckt te verslaen;
Hierom wat wy beginnen/
Het Cruys moet daer voor gaen:
Waer me dat wy belijden/
IESV ghekruysten Heer/

Dat wy voor u hier strijden/
En doen naer uwe leer'.
Waer me/&c.

Den dupvel wy verjaghen
Door u Kruys/ Heere goed:
Wy leeren ook verdraghen
't Quaed datmen ons aen doet:
Wy bidden dat ons' wercken
Al strecken t'uwer eer:
De liefde wy verstercken:
De hope wast ook seer.
Wy bidden/&c.

Door 't Kruys/ Godt/ wy betoonen/
Dat ghy dryvuldigh zijt:
Een Godt/ in dry Persoonen/
Een naem, een Godt belijdt/
Persoonen dry mitsgaders
Bewijstmen aldermeest/
Wanneermen sept: des Vaders,
Des Soons, des heylighs Gheest.
Persoonen/&c.

Van 't voorhooft eerst wy trecken
Tot op de borst ons' handt;
Waer door wy ons verwecken
Om te sien met 't verstandt/
Hoe dat ghy Godt den Soone
Mensch werdt/ en bleest ook Godt/
En quaemt upt 's Hemels throone/
In 't Maeghdelijcke slot.
Hoe/&c.

Twee vinghers/ twee natueren
In u thoonen te zijn.
Ons' handt wp dan verrueren/
Van d'eene schouder fijn/
Tot op de rechte sijde:
Want ghy 't verdoemt gheslacht
Tot de ghebenedijde
Plaets selver hebt ghebracht. Tot/&c.
O zy lof Godt verheven/
Die ons al' hebt ghesocht;
Jae door u doodt/en leven/
Aen 't krups seer dier' ghekocht.
't Moet verre van ons wesen
Te soecken eer'/oft pijs/
Dan in u Krups ghepresen;
Al achtmen ons on-wijs. 't Moet/&c.

S. PETRONELLE.

den XXXI. Mey.

Op de wijse:

Waer blijfdy nu, &c. Ofte: als het hier op Noten staet.

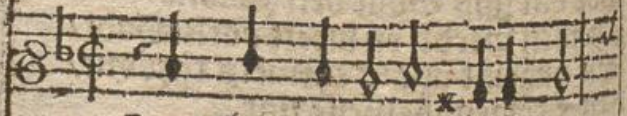

Heer staet my bp in desen nood/

Die

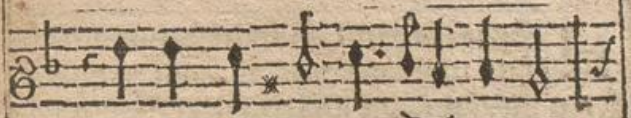

Die my rondomt al e= ven groot/

Kiep wijlen sinte Petronel=

le/ Wanneer haer Flaccus

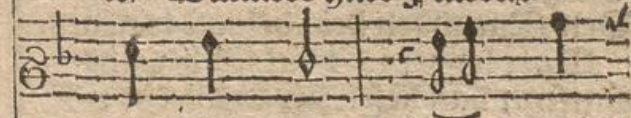

Roomschen Graef/ Maer's we=

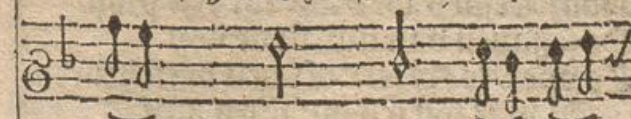

reldts/ 's vleeschs/ en 's dupbels

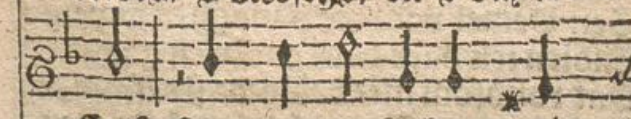

slaef/ Nam met versochte trouw

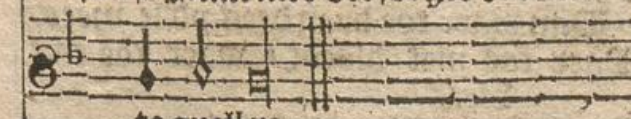

te quellen.

HEer staet my by in desen nood/
Die my rondomt al even groot/
Riep wylen sinte Petronelle/
Wanneer haer Flaccus Roomschen
Graef/
Maer 's werelts/'s vleeschs/en 's duyvels slaef/
Nam met versochte trouw te quellen.
Myn op-set is/ghy weetet Heer/
Voor u te houden ziel en eer/
Op hoop van door een suyver leven
Te krijghen d'uytgheleesen krans/
Die ghy/ als tot een boven-kans/
Den Maeghden hebt belooft te geven.
Maer leyder is 't dat ick het echt
Ontsegh van desen fieren knecht:
Soo dreyght hy my/en 'tsal soo beuren/
Voor Cesars wet/als tot een proy/
De schapen van uw' lieve kop
Te vper/te sweert te doen verscheuren.
En wat sou ick onsaligh wyf
Van u/ voor 't reyn-bewaerde lyf/
Ten Hemel voordeels moghen hopen:
Indien ick daer door oorsaeck gaf
Dat rondtom met bebloede straf
Vw' nieuwen Tempel wert bedropen.
Dan waer toe doch dees pd'le vrees/
Waer toe met bloedt/ waer toe met
vlees/
Waer toe my selven te beraden

Met

Met dit benauwt bekrompen hert/
't Welc my noch meer en meer verwert/
Hoe'n loop ick niet tot Godts genade.
En sonderlinge tot de spijs
Die hy ons van sijn Paradijs
Alhier gebracht heeft op de aerde.
Een spijs waer van de schilderij
In 't oude Testaments ghetij
Oock is gheweest van sulcken waerde.
Want hier door wierd den Patriarck
In Gode noch wel eens soo starck
Als hy gheweest was van te voren:
Soo saen hem Melchizedechs handt
Ghespijst had met de offerhandt
Van wijn/en met ghebacken koren.
Dit vroomde veertich jaren lanck
In Manna-brood en Rotse-dranck/
D'Hebreeusche door de woeste racken;
Hier door wierd d'opgheblase tend
Van 't Madiaensche veld gheschendt/
In 't koeckjen onder d'asch ghebacken.
Door 't eygen maecksel werde vroom
We'er onder een Genever-boom
Helias/als hy achter landen
De bloed-verdroncken Jesabel
Dee loopen om het wreed opstel
T'ontgaen van haer verwoede handen.
Dit alles en noch meerder mee
Van dese spijs de schaduw' dee/
Hoe groot'lijcks sal my dan wel baten/

Tot sterckheyd en tot goeden raed/
De waerheydt die ons in der daed
Den Soone Godts heeft naghelaten.
Want dit is toch den hoochsten roem
Der Kercke/dit's de vetste bloem/
Dit is het uptgheleſen kozen/
Dit is den wijn die maeghden baert/
Dooz 't nieuwe Testament ghespaert/
Tot wellust van den uptverkozen.
Ick sal my dan tot desen disch
Vervoeghen: maer soo als een visch
Na 't koele water plagh te snacken.
Ick sal tot mijn beminde gaen:
Met hem sal ick mijn siel beraen/
Die alle lasten kan ontpacken.
O Iesv, t'mijnder hulpe let/
Ow' liefsten wil is toch de wet
Van al mijn doen/van al mijn laten.
Versterckt my Heer/ gelijck ghy pleegt
Den swacken/dat ick niet beweegt
En werd dooz minnen / noch dooz haten.
Hoe dat men smeeckt / hoe dat men dzeyght/
Gunt dat mijn hert sich niet en neyght
Tot sucht van vleesschelijcke wercken.
Al houd' ick u mijn lichaem kuys/
Ghy kunt noch even-wel het huys
Bewaren uwer heyligher Kercken.
Ghy hebt het toch te vast ghegrondt

Op d'uytspraeck van mijns Vaders mondt.
Als 't u beliefde hem te stellen
Een onbewegheliicke rots/
Waer op haer bzeken sou de trots/
Tot 's wereldts eynde toe der hellen.
Dus spzeeckt de reyne Petronel.
En met dit Chzistelijck bestel
Verwacht sy 't Goddelijck besozghen;
Om na des Hemels liefste sin
Haer lest beraed te bzenghen in/
Aen 't Heerschap op den derden mozghen.
Sy vast/sy bidt/in sack en haer;
En als sy nu van 't hoogh-autaer
Het bzoot der Eng'len heeft ontfangen/
Ontslaept de supv're dienst-maeght Goodts
In al te soeten slaep des doodts/
Noch metten bloesem op de wanghen.
Haer hert en kon de groote vzeughd
Niet vatten/siet de Chzisten deughd
En past toch op geen aerdsche slaven.
O Flacce/ IESVS is te rijck;
Laet hem sijn Bzupdt: neemt ghy het lijck
En doet het vooz 't Autaer begraven.

Van S. BONIFAES,
Bisschop ende Martelaer.
Met recht ghenoemt
Apostel van Duytsch-landt.
den V. Iunij ende Iulij.

Op de wijse:

O Christ'nen och,, Die leven noch.

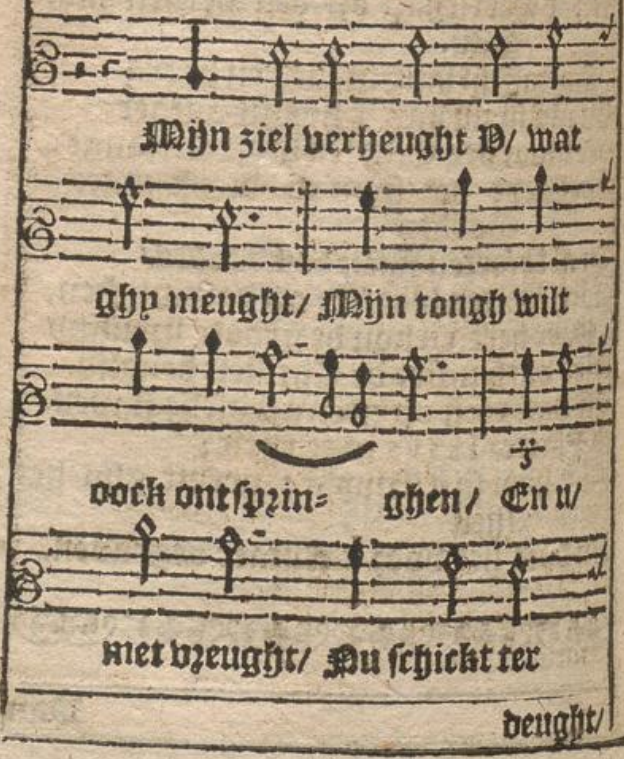

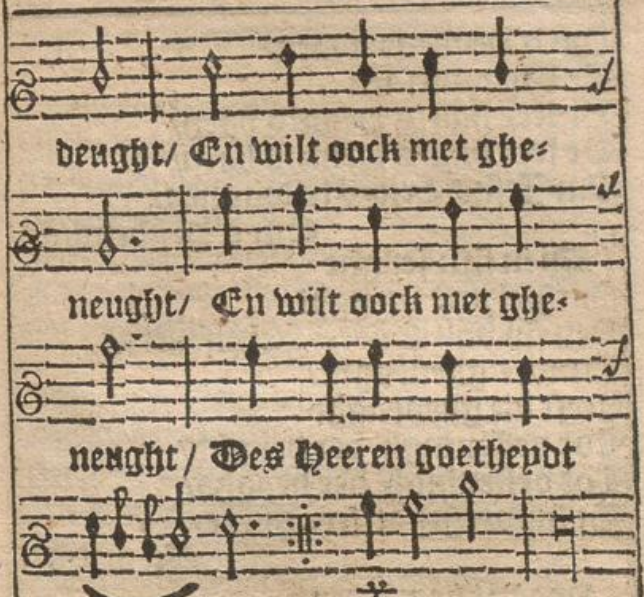

MYn ziel verheught
Ô/wat ghy meught/
Mijn tongh wilt oock ontspringhen/
En u/met vreught/
Nu schickt ter deught/
En wilt oock met gheneught/
En wilt oock met gheneught/
Des Heeren goethepdt singhen.
En u/&c.

In Eng'landt/saen/
Is op-gegaen
Bonifaes/in sijn daghen/

Om

Om d'Heydens/plaen/
Te doen ontfaen
De leer van 's Hemels baen/
De leer van 's Hemels baen/
Om Jesus Cruys te draghen.
Om d'Heydens/&c.

Hy in sijn jeught
Onthiel met vreught
Den sin van Godts Schriftuere/
En/met ghenought/
Heeft die ghevought
Tot oeffeningh' der deughd/
Tot oeffeningh' der deughd/
In suyverheydt seer puere.
En met/&c.

Hoe dat hem meer
Tot 's werelts eer
Sijn vader wilde trecken/
Hy dies te seer
Tot Godt den Heer
Sijn herte buyghde ne'er/ Sijn/&c.
En tot de deughd ginghstrecken.
Hy dies/&c.

Hy hoogh-gheleerdt/
Wierdt seer ghe-eert/
Tegaet des landts verheven:
Nochtans begeerdt
Te zijn verne'erdt/
En Godes naem vermeerdt/ En/&c.

Daerom soo ginghy sweven.
Nochtans/&c.

Hy al sijn goet
En vrienden soet
Te samen heeft verlaten/
En met ootmoet
Godts leere goet
Gaen preken metter spoet/ Gaen/&c.
Op Heydensch' vreemde straten.
En met/&c.

In heel Duytsch-landt
En Neder-landt
Heeft hy Godts woort gaen leeren/
En heeft playsant
Aldaer gheplant
De kercken veelderhandt/ De/&c.
En kloosters doen vermeeren.
En heeft/&c.

Maer heeft voor al
Tot Jesus stal
De deur recht in ghetreden/
Die hier in 't dal
Niemandt en sal
Verachten sonder val/ Verachten/&c.
Noch sonder Ketters seden. Die/&c.
Dus wel bera'en
Is hy ghegaen
Na Petrus Stoel te Roomen/
En daer van daen/
Hier op de baen/

Om 't volck te leeren saen/Om/&c.
Met volle macht ghekomen.
En daer/&c.

Een Herder goet/
Met sinnen vroet
Godts schapen ginck hy weyden/
En 't woordt seer soet/
Met overvloet/
Gaf hy haer t'aller spoet/ Gaf/&c.
Hy lietse niet verlepden.
En 't woordt/&c.

Hy heeft voor haer/
Oock noch/voorwaer/
In 't eyndt sijn bloedt vergooten/
Als hy eerbaer
Oudt tachtigh jaer/
En voor mirak'len klaer/ En/&c.
Sijn arbeydt heeft beslooten.
Als hy/&c.

De rechte leer
In Vriesland we'er
Met Will'brord was ghestorven:
Hy daer/van veer/
Met groot begeer/
Trock henen haestigh seer/ Trock/&c.
En heeft de kroon verworven.
Hy daer/&c.

Hy dupsenden
Nieuw Christenen
Sou Vormen/ na den Doope/

Maer d'Heydenen
Met wapenen
Quamen/ als dupvelen/ Quamen/ &c.
Kas op hem aengheloopen.
Maer/ &c.

Als hy 't ghetier
En 't wreedt bestier
Aenmerckte/ sprack met vreughden:
O broeders fier/
Den tijdt is hier/
Dat wy nu goedertier/ Dat wy/ &c.
Bethoouen onse deughden.
O broeders/ &c.

Dit is den dagh
Die ons ghelagh
Ons nu sal doen betalen/
Die ons ghewagh/
En langh verdragh/
Ons strijden en ghenklagh/ Ons/ &c.
Sal eynden/ sonder dralen.
Die ons/ &c.

Dus broeders/ hoort/
Sprack hy noch voort/
Hebt ghy mijn leer onthouwen/
Nu rechte voort/
Heel onverstoort/
Toont/ dat ghy door Godts woort/
Toont/ &c.
Op Godt hebt leeren bouwen.
Nu rechte/ &c.

En vreest dan niet
Die met verdriet
Het lichaem kunnen plaghen/
Noch haer ontsiet/
Hoordt dit bediedt/
Maer Jesum nu aensiet/ Maer/&c.
Die 't Cruys eerst heeft ghedragen.
Noch/&c.

Dus allegaer/
Volght hem nu naer/
Toont t'samen uw' virtuyten.
Uw' strijden klaer/
Uw' arbeydt swaer/
Met een triumph' eerbaer/ Met/&c.
Wilt heden eens beslupten.
Uw' strijden/&c.

Hier mee/verwoet/
Het quaet ghebroet/
Als wolven onder schapen/
Hebben het bloedt
Der mannen goet
Te Dockum by den bloedt/ Te/&c.
Vergooten met haer wapen.
Hebben/&c.

Dies zy den Heer
Lof/pryss/en eer/
Van alle sijn weldaden/
En laet ons meer/
Met groot begeer/

Behou-

Behouden sijne leer/ Behouden/ &c.
De ketterij' verſmaden.
En laet/ &c.

Noch van S. BONIFAES.

Op de wijſe:

Mijn ziele, wat doet ghy noch op der eerd', &c. 203.

MYn ziele / wilt looven des Heeren vrientdt/
Seer hoogh verheven/
Sint' Bonifaes / die het wel heeft verdiendt/
Hier in sijn leven.
Sint'/ &c.
Sijn edelen stam / en Koninghs ghesiacht/
Rijckdom/luſt/ eere/
Heeft hyder verlaeten/ met 's wereldts pracht/
Om Jesus leere.
Heeft/ &c.
Ghehoorsaemheydt / armoe'/ en suyverheyt/
Ginck hy aenveerden/
Ontsteken met liefde/ met licht verept/

Vol van eerweerden.
Ontsteken/&c.
Hy gincker als saey-man upt saeyen saedt/
Het woordt des Heeren/
Hy saeyde het vroegh/ en hy saeyde 't laet/
Tot Godes eere.
Hy saeyde/&c.
Sijn acker die wasser geheel Duytslandt/
Voor/droogh/onvruchtbaer:
Hy heefter de deugt abondant geplant/
Ghemaeckt oock ruchtbaer.
Hy/&c.
Noch heeft hy den acker/ met sijnen bloedt/
Heel nat begooten/
Om vruchten te draghen met overbloedt/
Gants onverdrooten.
Om vruchten/&c.
Dus menschen/ den Heere nu eere gheeft/
Voor sijn weldaden.
Sijn leere/die hy u ghesonden heeft/
Wilt niet versmaden.
Sijn/&c.

Van S. Cvnier.
den XI. Junij.

Op de wijse:

O Heer aenſiet toch Sion teer. Ofte:
O Gheeſt, die ons kunt alder-
meeſt. pag. 227.

O Maeght/ Cunera/ onverſaeght/
Godts Bruydt verheven/
Ghy ſcheent verdreven/
Als al uw' vrienden u hadden begeven/
En ghy ghevanghen waert
By d'Heydens boos van aert/
Alleyn ghebleven.

Maer Godt/ dien ghy had/ voor een
lot/
Van ſoncks verkoozen/
Ø niet verloozen
Ghelaten heeft/ noch oock te hoogh be-
koozen:
Dw' vpanden/ met vreughd/
Bedwinght ghy/ door de deughd
Ø aenghehoozen.

Met vlijt/ ghy ſober altijdt zijt/
Suyver/ ootmoedigh/
Tot aelmis ſpoedigh/

Voor alle menschē een exempel goedig:
Ock voor rechtveerdigheydt
Gheleden/ wel berepdt/
Voor nijdt weemoedigh.

Wilt/ Heer/ ons daegh'lijcks meer en meer
In deughd verstercken/
Voor goede wercken/
Dat wp/ vroom strijdende in 's werelts percke/
Ontfanghen voor ons loon
Der Maeghden goude kroon/
Schoon om t'aenmercken.

Van S. MARGARITA.

den XX. Iulij.

Op de wijse:

O eeuwigh Godt almachtigh. p.4.

IEsu/ der Maeghden kroone/
Haer Bruydegom en Heer/
Ontfanght/ tot uwen throone/
Den sangh der Maeghden teer:
Wp eeren uwe boden/
Vw' Maeghden prijsen wp:
Want ghp die maeckt als Goden/

Sp zyn in melody.

Wp eeren/&c.

Soodanigh is Marina/
Gheheeten Margariet:
Te recht is sp Regina
In lyden en verdriet:
Edisius haer vader
D'Afgoden was verplicht/
Maer dese Maghet nader
Van Christo was verlicht.

Edisius/&c.

Godts vrienden sp beminde
Die streden voor de deughdt:
Waerom haer Godt ghesinde/
En lyden dee met vreughdt.
Den Vooght van Orienten/
Olibrius ghenaemt/
Haer in syn hert gingh prenten/
Want sp was schoon befaemt.

Den/&c.

Hy sprack: Ick maeck u rycke
Groot boven vrouwen veel/
Wilt ghy van Christo wycken/
Myn hups-vrouw wesen e'el/
Dan sal u niet ghebreken/
Wat ghy begheeren meught:
Ick sal my anders wreken/
Tot u groot onghenought.

Van/&c.

Doen sprack de Maghet kloecke:

Ick Jesum/mijnen Heer/
Sal nimmermeer vervloecken/
Maer dienen meer en meer/
Sijn leer ick onderhouwe/
't Gheloof ick niet verlaet:
Ick sal hem zijn ghetrouwe/
Sijn Bruyt/sijn ondersaet.

Sijn/&c.

Denckt hoe ghy my mocht quellen/
Vw' pijnen schroom ick niet/
Godts lof sal ick vertellen/
Ick pas op geen verdriet:
Hy is die my sal vroomen
In lijden en schandael/
En doen my sonder schroomen
Die winnen t'eenemael.

Hy is/&c.

Doen wierdt ghescheurt al-omme
Haer lichaem totten been/
Die suyver schoone blomme
Door-slagen al haer le'en/
Maer sy tot Godt den Heere
Haer oogen keerden klaer:
Vw' kracht my nu verweere/
O Heer/in dit ghevaer.

Maer/&c.

De vorcken/nag'len/haecken/
Vyer/lampen/platen heet/
Al wat men konde maken/
De Maeght verduldigh leet.

Den

Den Heer aenriep sy krachtigh
Met groote jalousy/
Sy sprack: O Heer almachtigh/
O Godt/nu staet my by.
Den/&c.

O Godt/die 't al doet buygben
Door uwe macht seer groot/
Laet my uw' grati' supgen
In desen mijnen noodt.
Mijn lichaem seer door-graven
Doch maken wilt gheheel/
Toont my dien helschen raven/
Die my doet lijden veel.
Mijn/&c.

Na dat sy hadd' ghebeden/
Een draeck haer openbaert.
Godt ongheschent in vreden
Sijn Dienstmaeght heeft bewaert/
Door 't Cruys seer hoogh verheven/
Een duyve/wit als snee/
Tot troost haer wierd ghegheven/
En sterckheydt in haer wee.
Door/&c.

Gheheel wierdt sy gheneesen/
Haer moet ghesterrickt vroom.
Wie Godt diendt/derft niet vreesen/
Wordt vry van alle schroom.
De pijnen doen haer vromen/
Oyer/Water deerdt haer niet:
Wat beulen tot haer komen

Sy doen haer gheen verdriet.
De pijnen/&c.
Sy heeft door dit exempel
Veel duysenden tot Godt
Bekeerd/om in sijn Tempel
Te lijden pijn en spot/
En is ghegaen in vreden/
Gheslaghen met den sweerd'/
Haer vpanden vertreden/
Verwonnen/onverveerdt.
En is/&c.
O Maeght/o strijdtbaer vrouwe/
O Peerel/e'el-ghesteent/
Ghy bleeft den Heer ghetrouwe/
Ghy zijt met hem ver-eent:
Wie u aenroept in lijden/
In noodt/wat hy behoeft/
Ontfanght hy met verblijden:
Ghy niemandt laet bedroeft.
Wie u/&c.

Van S. MARIA MAGDALENE. den XXII. Iulij.

Op de wijse:

O soete Harmonije. pag. 20.

MAria Magdalene,
Ick groet u met ootmoet/

Ver-

Verwondert seere.
Ghy schijnt een Maeght-alleene,
Als ick u noemen moet/
Vriendin des Heeren.
De Letanij/
U noch daer by
Stelt ook voor alle Maeghden/
Om dat gh' uw' sonden/
Voor groote liefd' ontbonden/
Seer beklaeghden.
De Letanij/ &c.

Ghy hebt voorwaer verkoozen
Dat alderbeste deel/
Aen Jesus voeten:
Want ghy daer zijt herboozen/
Gherepnight ook geheel/
Door liefd' en boete.
O waerde boet!
O tranen vloet!
O seer gheluckigh ure!
Als gh' uw' misdaden/
Waer mee ghy waert beladen/
Ginght betrueren.
O waerde/ &c.

Teghen der sonden smerten
Kreeght ghy een medecijn
Van liefde puere:
Dus riept ghy upt der herten:
Rabboni, Meester mijn/
Door 't Godd'lijck vuere.

O vyer divyn!
Godts liefde fyn/
Hoe wonder zyn uw' wercken!
Dat Magdalene
Den Heer Jesum alleene
Wil aenmercken.

O vyer/&c.

Wie sou nu despereeren
Van Jesus liefde soet/
Om sond' of blamen?
Ick wil my tot hem keeren/
En vallen oock te voet/
'k Wil my niet schamen:
Myn sonden groot/
En al myn noodt
Wil ick nu gaen belyden/
Dat my den Heere
Van sonden en oneere
Magh bevryden.

Myn sonden/&c.

Eenen anderen.

Op de wyse:

Ghy die nu zijt bevrijdt. pag. 173.

ANhoort toch myn ghenlagh
O Heer der Seraphynen/

Ick treur nacht ende dagh/
Wel ick beklaghen magh
De sond' daer ick in lagh.
Ick bidd' u om verdragh
O Heer der Seraphÿnen.
Ick bidd'/&c.

Beroert wordt al mÿn bloedt/
Beroert zÿn al mÿn sinnen:
Maer ick sal metter spoet
Mÿ worpen in den bloedt
Van Jesus wonden soet:
Neemt mÿ toch in behoedt
O Heer der Cherubinnen.
Neemt/&c.

Ick wil nu volghen naer
't Exempel/ en 't geweene
Van een sondaersse swaer/
Die/op den middagh klaer/
Wiesch Jesus openbaer/
En drooghd' hem met haer hayr/
De soete Magdalene.
En/&c.

Al was sÿ onreyn saen
Van hoofde tot den teene:
Nochtans is upt-ghedaen
Al dat sÿ hadd' misdaen.
O wat een blÿ vermaen/
Hierom roep ick u aen
O soete Magdalene.
Hierom/&c.

Ick ben seer swaer belast/
Mijn ziel is seer onreene/
Mijn sonde altijdt wast/
Och neemt my af mijn last
Eer my de doodt verrast.
Ghy zijt mijns schipkens mast/
O soete Magdalene.

Ghy/&c.

Eenen anderen/

ghenomen wt haren Latijnschen

Hymnus

Æterni patris unice.

Op de wijse:

O salutaris hostia.

GEnaed o Heer! slaet van om hoogh
Op ons u goedertieren oogh/
Die hupden tot de rijckste kroon
Riep Magdalenam van uw' throon.
't Verloozen muntse langh gemist
Werd weer gedzaghen in de kist.
En 't dwalend schaep met blijde dzacht
Tot sijn verloopen kop gebzacht.
O Iesu, toevlught van de gheen
Die met berouw' het quaet vertreen/
Dooz een sonders/die u bemint/

Die

Die schult van onse sond' ontbint.
En oock ghy moeder/ die de noot
Wel kent van onse kranckheyt groot/
Wilt ons met u ghebedt bystaen
Door 't slick van dese gladde baen.
Den Heer sy danck/ den Heer sy lof/
Die soo gering aen 't snoode stof
Des sondaers / quijt-scheld schuld / en boet/
En namaels geeft het hooghste goet.

Van S. Anna, de Groot-Moeder ons Heeren Jesu Christi.

den XXVI. Iulij.

Op de wijse:

Veni creator Spiritus. 209. Ofte: Iesu dulcis memoria, &c. 94.

VLoven wy/ ons toe-verlaet/
O Moeder Anna vroegh en laet:
Want door den sade van u saet/
Bevrijdt ghy ons van alle quaet.
Ghy zijt een wortel daer uyt groeydt
De ranche/ waer aen Jesus bloeydt/
Ghy zijt een ader waer uyt vloeydt
Een schoon Fonteyn/ die 't al besproeyt.
O Anna, door een goede naem/

Ons leven maeckt Godt aenghenaem/
En dat ons eynde zy bequaem
Tot eer en prijs van sijnen naem.
O zy altijdt een nieuwe vreught/
Want ghy vernieuwt ons zielen jeught/
Al dooz uw' vrucht/ die om haer deught
Gebaert heeft hem/die 't al verheught.
Godt/die uw' Moeder hebt ge-eert/
En ons dat selve hebt gheleert/
O hert toch nimmer af en keert/
Als Anna pet van u begeert.
Den oorspronck van des Hemels poozt
Zy glozi'/vooz haer kindts gheboozt:
En doet dat van ons zy gheboozt
Des Hemels sangh/met soet accoozt.

Van den H. P. IGNATIO DE LOYOLA.

Fondateur der Societeyt IESV,
den XXXI. Iulij.

Op de wijse:

O soete Harmonije. pag. 20.

IGnatius eerweerdigh/
Wt-munter in de deughd; in heyligh leven

Ten eynde toe volheerdigh
Waert ghy; en oock by God seer hoogh
verheven.
Door wiens tongh' dan
Lof-weerden man
Van uw' lof zijn vermeeret:
Want in Godts throone
Ghy met all' d'Heyl'ghen schoone
Triumpheeret.

In uwe songhe saren
Kloeckmoedigh ghy ten oorlogh u be-
steeden/
Maer die wereldtsche scharen
Konden u hert met geen vermaeck be-
kleeden/
Dies trockt ghy upt
Die wapen hupt;
Uw' ziel wat anders lusten/
Uw' geest kloeckmoedigh
Walghden van 't strijden bloedigh/
Vol onrusten.

Godt die ghy contempleerden
Stondt ghy in 't hert als eenen vriendt
waerachtigh/
Soo dat hy u vereerden
Te zijn sijn Dienaer/Leeraer/Priester
krachtigh.
Mirac'len schoon
Doen het betoon.

En den verdoolde menschen
Ghy alsoo leerden
Dat s'hen tot Godt bekeerden
Na u wenschen.

't Oog-merck was daer g'op doelden/
Als gh'in Godts Kerck veel Ketters saeght in-sluppen/
Door wien 't g'loof soo verkoelden
Dat hun fenijn gingh menigh Kijck in-kruppen/
Om met kracht groot
Hun boosheydt snoodt/
Als oock hun valsche trecken/
Die sy bekleden
Met schijn-schriftuerlijckheden/
Te ontdecken.

Niet min in sorgh tot dese/
Als Godt u met sijn glori' gingh vereeren/
Uw' Broeders hoogh gheprefen
Dees oeffeningh noch daeg'lijcks exerceeren;
Hunn' pu'righeyt
Seer wijt verbreyt/
Gaend' door de wereldt leeren/
En die nopt wisten
Van Christus of van Christen
Sy bekeeren.

Wilt dan/o Catholijcken

Godt

Godt in sijn Hepl'ghen loven ende prijsen;
En wilt oock van ghelijcken
Ignatio met lof-sangh eer bewijsen;
Op dat w'in noodt
Tijnd' van de doodt
Sijn hulp ghenieten t'samen/
En Godt ons gheve
T'oneyndigh Hemels leven
Eeuwigh/Amen.

Eenen anderen.

Op de wijse:

Wilt ontspringhen. &c. pag. 283.

SEght/getrouwe knecht des Heeren/
Seght Pilaer van Chzisti Kerck/
Hoe dat ghy tot Godes eeren/
Hebt bestaen soo grooten werck/
Wilt ons uwe weghen leeren/
Maeckt ons oock in deughden sterck.
Ick was in des wereldts paden/
Als een Ridder triumphant;
Maer die Saulus trock van quaden/
Met sijn vaderlijcke handt/
Sloech my mede wt ghenaden/
Ende trock my aen sijn kant.

Ghelt en goedt/en mijn gheſlachte
Liedt ick varen doen ter tijdt:
In ghebeden dagh en nachte/
Was ick in den gheeſt met vlijt:
Penitency groot ick wzachte/
Dit was doen mijn meeſte ſtrijt.
Naer Jeruſalem verheven
Reysd' ick ock met grooter pijn/
Om aldaer te laten 't leven/
Oft te bzenghen medecijn
Aende menſchen die vol ſneven
Noch in 't ongheloove zijn.
Als ick in mijn oude daghen
Mp ter ſcholen hadde beſteedt/
Om meer vzuchten te bejaghen/
Godt weet wat gebzeck ick leedt:
Maer om Ieſus te behaghen/
Was ick tot veel meer ghereedt.
Tot Parijs en ock te Roomen
Hebbe ick groot pzofijt ghedaen/
Daer hebbe ick volck aenghenomen/
Hier nam ick het oozlogh aen/
Om Godts Kercke ſonder ſchzomen
Met mijn Legher vooz te ſtaen.
India wozdt nu deelachtigh
Dooz mijn volck van 't hooghſte goet/
En de ketterije crachtigh
Comt dooz hen onder de voet/
Ock de Chziſtenen aendachtigh
Wozden in de deughdt ghevoet.

Seyndt/

Seyndt/ o Vader! van daer boven
Uwe benedictie neer/
Naer ons wt des Hemels hoven/
Dat wy volghens uwe leer/
Godt wel dienen ende loven/
Tot sijn glory/ lof/ en eer.

S. DOMINICVS,

Fondateur der Predick-heeren Orden.
den IV. Augusti.

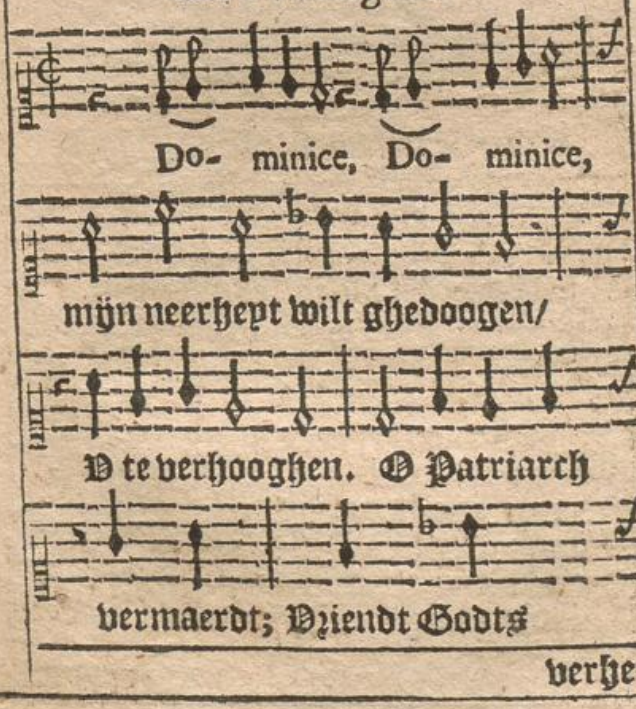

verhe-

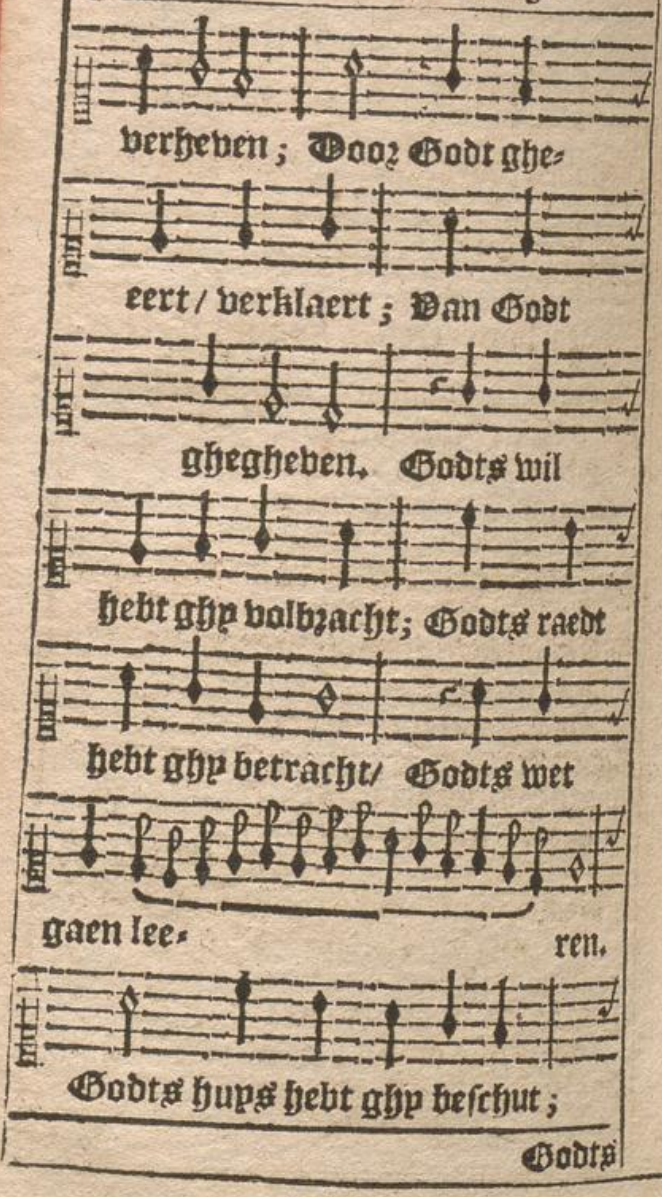
verheven; Door Godt ghe-
eert / verklaert; Van Godt
ghegheven. Godts wil
hebt ghy volbracht; Godts raedt
hebt ghy betracht / Godts wet
gaen lee- ren.
Godts hups hebt ghy beschut;
Godts

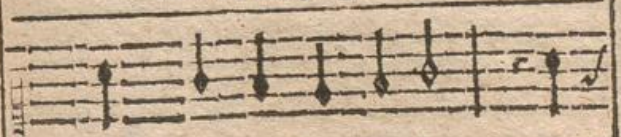

Godts tooznighept geſtut: Godts

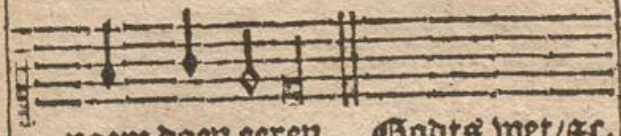

naem doen eeren. Godts wet/&c.

DOminice, Dominice, mÿn neerheydt
wilt ghedoogen/
Vte verhooghen.
O Patriarch vermaerdt;
Vziendt Godts verheven;
Dooz Godt ge-eert/verklaert;
Van Godt ghegheven.
Godts wil hebt ghy volbzacht;
Godts raedt hebt ghy betracht.
Godts wet gaen leeren.
Godts hups hebt ghy beſchut;
Godts tooznigheydt gheſtut:
Godts naem doen eeren.
Godts wet/&c.

Dominice, Dominice, uw' deughden
niet om tellen/
Wie ſalſe mellen?
Reyn/ als pvooz gekent:
O ſimpel duyve;
Vooz ſichtigh als 't ſerpent:

Soet

Soet als de druyve:
Sterck als den diamant:
Als 't goudt door liefden brandt/
Als den robijne:
Ow' saem ruyckt als laurier:
Ow' naem blinckt als saphier/
Als cristallijne.

Als den/&c.

Dominice, Dominice, door glans van uwe stralen
Mijn ooghen falen/
Klaer/als de morghen-sterr'
In 't dick der wolcken/
Hebt ghy ghelicht seer verr'
Voor alle volcken/
Schoon/als de volle-Maen
Haer daghen heeft ontva'en/
Hebt ghy ghescheenen.
Godts Tempel vast ghesticht
Hebt g'als de Son verlicht/
Den nacht verdweenen.

Hebt ghy/&c.

Dominice, Dominice, als woorden my ghebreken/
Ow' wercken spreken.
't Verlaten van u goed:
't Vleesch te verwinnen:
't Castijden tot den bloed:
't Wtgaen der sinnen:
't Versmaden vande eer:

't Straffen

't Straffen der leden teer:
't Ootmoedigh buyghen:
't Beschrepen van het quaedt:
En 't bidden vroegh en laet/
Uw' deughden tuyghen.
't Ootmoedigh/ &c.

Dominice, Dominice, 't ghebiedt in alle saken
Doet u groot maken.
Vyer/Water/Aerd' en Lucht/
Wind en tempeesten:
Turck/Ketter/helsch-gerucht/
En boose geesten:
't Is u al onderdaen
Door macht van Godt ontfaen/
O man verheven!
Door 't spreken van uw' mondt
Die siecke zijn ghesond/
De doode leven.
O man/ &c.

Dominice, Dominice, wie sal ick u dan noemen?
Wat van u roemen?
Als Abram door 't gheloof/
Als Jacob machtigh/
Als Samson door den roof/
In 't strijden krachtigh/
Als Moyses sacht-ghesind/
Als David 't liefste kind/
Als Joseph repne/

Als Samuel bereedt/
Elias pver heet
Hebt ghy certepne.

Als Joseph/&c.

Dominice, Dominice, u loven Hemel/
Aerde.
O groote waerde!
Godts ondersteunde sterck/
Godts wraeck verbeden/
Godts volck/ soo leeck als klerck/
Ghebrocht tot zeden/
Godts Enghel die u groet/
Godts Moeder die ontmoet
Om u t'onthalen/
God selv'/ die u vereert/
Vw' naem/prijs/ lof vermeert
In's Hemels salen.

Om u/&c.

Dominice, Dominice, door kracht van
uw' ghebeden
Geeft ons toch vrede.
O Licht van Godes hups/
O waerheydts Wijser/
O Vragher van het Cruys/
O reynheydts Prijser/
Des wijsheydts water soet
Hebt ghy met overvloedt
Om niet ghegheven.
O e'elsten Predicant/

Wrenght

Brenght ons in 't Vader-landt
Van 't eeuwigh leven.
Om niet/&c.

Eenen anderen.

Op de wijse:

Het was een rijcke koopmans soon.

DOminice,
Godts trouwen knecht/
Die tot de wee/
Door d'enghe weght/
Des Hemels zijt ghekomen;
Reyckt ons de handt/
En wilt ons met
Het onderstandt
Van u ghebedt/
Tot beter leven vromen.
Ghy gaeft toch oock
Van d'eerste jeughd
Een balsem roock
Van alle deughd/
En loffelijcke wercken/
Daer 't gantsche Rondt
Van Oost te West
In Godts verhoudt
Te meer ghevest

Deur is de Christen Kercke.
Dit wierde meer
Als wel ghewaer/
Tot Godes eer/
De groote schaer
Van hondert-dupsendt zielen/
Die in 't gheloof/
Door u ghestut/
Haer upt den roof
Van d'helsche put
In Vranckrijck wederhielen.
O groote gunst
Van Godts ghenaed/
O waerde kunst
Van uw' weldaed/
Door Spaengsaerts en Franchopsen/
Die ghy bewaerdt/
Die ghy gheleert/
Die ghy ghespaerdt/
Die ghy gheweerdt
Hebt van de Albigopsen.
Een snoode seckt
Van ketterij/
Daer upt gheleckt
Noch is/die wy
Och-armen nu ghedooghen/
Tot dat den Heer
Onepndigh goed/
Verbeden we'er/
Eens open doet

De toegheſloten ooghen.
Wy bidden u/
Terwÿl ghy 't ooz
Mooght hebben nu
Tot uw' ghehooz
Volboodigh des behoeders:
Stilt ons gheween
Godtſaligh man/
Soo dooz ghebe'en/
Als pzeken van
Uw' naghelaten bzoeders.
Maer krÿght vooz al
Ons upt de lucht/
Dat haer ghetal
In pver-ſucht
Van zielen aen magh groepen/
End' al de reſt
Van 't Chziſtenrÿck/
Van eerſt te leſt
In deughd ghelÿck
Als Kooſelaeren bloepen.

Van S. CLARA.

den XII. Auguſti.

Op de wiſe:

Weeſt al verheught, &c.

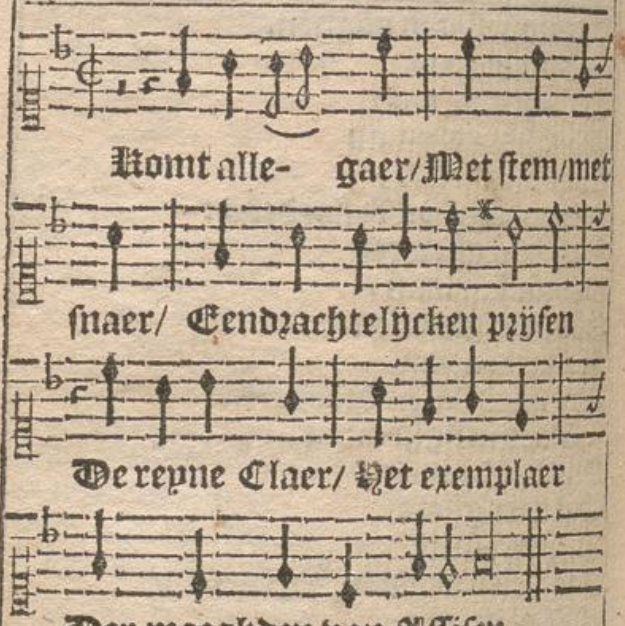

KOmt alle-gaer/
Met stem/met snaer/
Eendrachtelijcken prijsen
De reyne Claer/
Het exemplaer
Der Maeghden van Assisen.
Franciscus had
Het enghe padt
Noch nauwelijcks begonnen/
Of siet/de drift
Van sijn voor-schrift
Heeft Claraes Heer verwonnen.

Des wereldts sin
Weeck voor de min
Van Iesvs haer Behoeder/
Die voor sijn Crups
Haer 't lieve hups
Dee laten van haer moeder.
De eele ziel
Koos 't rouwe Wiel
Voor 't cierssel der parupcken;
Om dat Godts Soon
Van haer een kroon
Van doornen wou ghebrupcken.
En hoe sou 'k my
Met goud of sy'/
Spraeck Clara/durven kleden;
Terwijl mijn Heer
Hem hier wel eer
Met schaeps-grau heeft gheleden.
Neen/ 't lichaem stugh
Moet op den rugh
Een kleed van haersnoer draghen.
Wat hoeft een Maeghd
Te zyn ghekraeght
Die Christo wil behaghen.
O Maghet Claer/
Van gaven swaer/
Voor 't zaedt van dese tuchten
Hebt ghy ghebaerdt/
Met Godt ghepaerdt/
Een menighte van vruchten.

Maer onghevleesght/
En na den gheest/
Die sonder eynd' van tijden/
Met haer ghetal/
Bevrijdt van val/
V sullen doen verblijden.
Och of ick mee
In d'eyghe stee
Vws blijschaps waer te samen/
En op de stof
Van 't Maeghden-lof
Van ver moght seggheu: Amen.

Van des H. Kruys verheffinghe.

den XIV. September.

Op de wijse:

O Feest'lijck dagh, &c. 181.

EEn kost'lijck pant
Hadden wy eens verloozen/
D'Heydens/ triumphant/
Hielden daer mee den spot:
Dien boom/ playsant/
Daer wy dooz zijn herboozen/
Hadden sy/ valiant/
Ghenomen booz haer lot.

Maer dit fept begaen/
Haer seer duer heeft ghestaen:
Want desen roof haer selven lost/
De Heydens oock veel heeft ghekost.
Desen boom playsant/
Is heden we'er gheplant.
Want desen/&c.

Als d'Arcke Godts
Hier voormaels scheen ghevanghen/
Met de straf des doodts
De Philistijnen sloegh/
Wt schijn des noodts/
En dangereus verlanghen/
Door mirakel groot
Haer selven soo ontsloegh:
Alsoo desen boom
Verslaet de Heydens vroom:
Heraclius wint/als een heldt/
En Cosroas verliest het veldt.
Desen boom playsant/
Is heden we'er gheplant.
Heraclius, &c.

Broeders ootmoet/
Voor't Cruys wilt u verneeren:
Reverenti' doet
Den Heer/daer aen-ghehecht.
Want hy/seer soet/
Ons grati' sal vermeeren/
Na sijn Cruyce voet
Als wy ons draghen recht:

Hy sal ons oock mee
We'erom verleenen vree/
Verdrucken ons vyanden fel/
Die teghen 't Kruys op-staen rebel.
Desen boom playsant
Is heden we'er gheplant.
Verdrucken/ &c.

Noch van 't H. Cruys.

Op de wijse:

Met geestelijcke vreughd, &c. 176.

O Lustelycken boom schoon en playsant/
Jesus Cruys seer verheven/ seer verheven/
Ghy die ghedragen hebt dat edel pant:
Ons wel-vaert en ons leven/ en ons leven.
Nopt Liban sulcken Ceder en gas/
Nopt Cades vrucht ons sullicken stas/
Daer groeyde oock nimmer Cypresse
Weerdigh desen stamme van Jesse/
Desen stamme van Jesse.
O saliglycken Mey/ ghy schynt verdordt
Voor aerdtsch' en ydel menschen/ ydel menschen.

Waer

Maer door het bloedt des Lams/ aen u
ghestort/
krijghen wy wat wy wenschen / wat
wy wenschen:
D liefde maeckt ons zielen oock vroom/
En voed ons als een levendigh boom:
Sy blusscht aller sonden wellusten/
Ons ziel in den Heere doet rusten / in
den Heere doet rusten.
Wy gheven ons ten strijdt kloeck in
't ghemoet/
Al teghen 's duyvels lagen/ 's duyvels
laghen:
De wereldt / en dat ons groot hinder
doet/
Het vleesch / dat wy na-draghen / wy
na-draghen/
Wy zijn oock voor gheen strijden ver-
vaert/
Rondts-om met Jesus krupce be-
waert:
Waer voor alle duyvelen swichten.
Want hier zijn te swack haere schich-
ten/ zijn te swack/ &c.
Het krupys dat is een boeck schoon
al-ghemeyn/
Daer yder mensch kan leeren / mensch
kan/ &c.
De waere wijshepdt noodigh groot en
kleyn/

Om de ziel te vereeren/ te vereeren/
Met soberheydt en verduldigheydt/
Armoede/liefde/ootmoedigheydt/
Met eyghen begeerten te derven/
En ons quade lusten te sterven/ quade lusten/&c.
't Kruys is voor 't vleesch en hel een grooten schrick/
Het maeckt den Hemel blijde/ Hemel blijde.
Dat menig wort verlost upt 's vyants strick/
Komt hem van dese sijde/dese sijde.
Het maeckt den armen haestelijck rijck/
En ons door 't lijden Jesum gheliick.
Doet ooc die onvruchtbaer eerst waren
Den oogst van de deughden vergaren/ van de/&c.
't Kruys Christi is 't autaer van 't supver Lam
Dat daer op wilde vranden/wilde/&c.
Waer door de oude wet haer eynde nam/
Met al haer offerhanden/offerhanden.
Waer op zijn al ons sonden gheboet/
Het suer en 't bitter weder versoet:
Hier Jesus betaelde met lijden/
Dat w'ons moghen eeuwigh verblijden/ moghen/&c.
O Kruys gebenedijt/ghy zijt wel eer

Tot een wijn-pers beschreven / pers beschreven/
Die persſen ſoud' des Hemels druyf ſoo ſeer /
Dat ſy ons wijn ſou gheven / wijn ſou gheven :
Dit is den wijn van 't nieuwe verbondt/
Die ons maeckt na der zielen gheſondt:
Sy doet oock/upt liefden/ons herten
Gheruſt ende bly zijn in ſmerten / ende bly zijn in ſmerten.
O ſalighlijcken pant ! o tijtel ſchoon !
O ſchat-kiſt vol van bloede ! vol van bloede !
O vrucht des Cruys / uw' prijs ſtelt ons ten thoon/
Maeckt datſ' ons zielen voede / zielen voede/
Doet ons klaerlijck haer weerde verſtaen/
Met haer den wegh der deughden ingaen/
Dat wy na dit droevighe ſterven/
O Heer/eens u rijck mogen erven/ eens u rijck moghen erven.

Van S. Euphemia.

Maghet ende Martelersse.

den XVI. September.

Op de wijse:

O cierelijck cieraet.

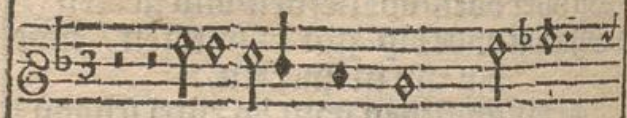

Euphemia Princes! Bemin-

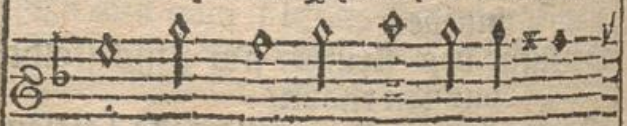

ster van Christus salighmakend

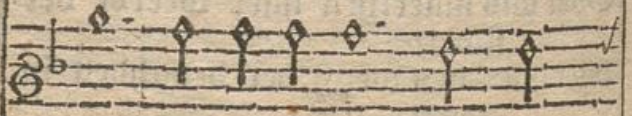

les/ Aensiet de noodt van klepn

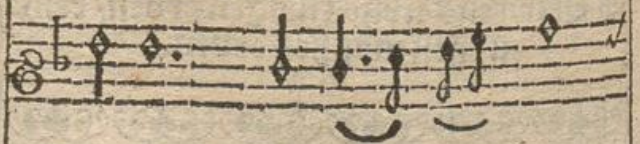

en groot/ Verhon- gert naer

het

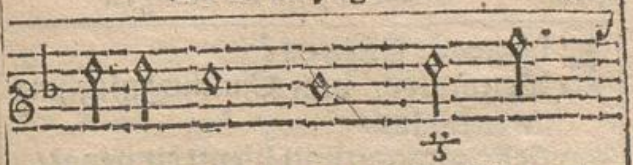

het Hemelsch blaot. Verschaont=

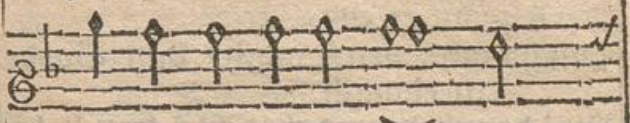

se / en toontse Om hoogh aen

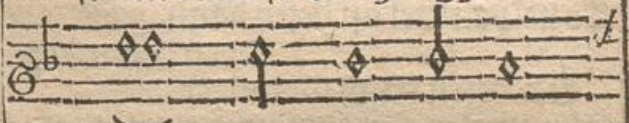

't oogh// van Godts medoogh.

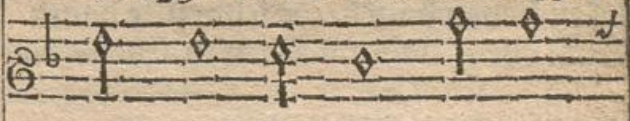

Ww' deught vermagh//ons van

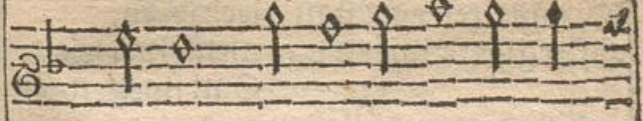

't beclagh/ Te helpen wel op de=

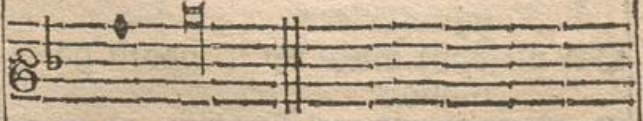

sen dagh.

EUphemia Princes!
Beminster/ van Christus zalighmakend les/
Aensiet de nood//van kleyn en groot/
Verhongerd naer het hemelsch broot.
Verschoontse//en toontse/
Om hoogh// aen 't oogh/ van Goods meedoogh.
Uw' deugh vermagh// ons van 't beklagh
Te helpen wel op desen dagh.
Verschoontse/&c.
Op desen dagh/wanneer
Ghy wijlen/ verdroeght voor Godes hoogste eer/
Ten lieven danck//de scharpste banck
Van roe/ van roock/ van stock/ van stanck:
Van swepen//van nepen/
Van gloed//van bloed//van alle boet
Die opt geleen// van Machabeen,
Of erghens wierd van menschen le'en.
Van swepen/&c.
Die dan met sulcken wee
Op d'aerde/ den naem haers Bruydegoms belee:
Zal nu voor ons// op 't woord haers monds
In Gods Palleys// wel krijgen peys/
Want seker//den beker

Is dier// die hier// door swaerd oft vyer/
Tot Godes lof//van 't aerdsche stof/
Met mond en hert/ verswolgen werd.
Want seecker/&c.

Hoe aengenaem en soet
Door Christo, was wel des Maghets sterck gemoed?
Wanneer sy bad//den Hemel/dat
Van 't wild gedierd// toch niet gevyert
Haer leven//en bleve/
Maer deur//'t verscheur//haer ziel te beur
Vervallen sou//aen die haer trou/
In 't doopsel bad// ontfanghen had.
Haer leven/&c.

't Gebed en was nau upt
Ghesproken/ of siet des Heeren reyne Bruyd
Kreegh van een Beer// noch min noch meer/
Als eene wond//des sy terstond
Haer wangen//liet hanghen/
En bood// de dood//haer open schoot/
Maer met gelock//de ziel vertrock/
Na 't rijckste pand//van't hoogste land.
Haer wangen/&c.

Euphemia! goe reys.
Den Hemel/sal gravē doen uw' Maegde-bleys.

Te Calcedoon,,daer 't even schoon
Verwachten sal//het laetste Dal/
Bedropen//belopen
Met blom// en gom//wilt dan weerom
Ons helpen met//u lief gebed/
Tot onderstand//van Godes hand.
Bedropen/&c.

Voor al/dat hy de grond
Ons stercke/van 't oude Katholijck verbond.
't Welck nu ter tijd// met sware strijd
By ons wel herd//bevochten werd.
Maer stutse//beschutse/
En veld//'t gheweld//'twelck haer ontsteld.
Gelijckmen weet//dat ghy wel deedt/
Het nieuwe leg// van Eutyches.
Maer stutse/&c.

Van S. THECLA,
Maghet ende Martelersse.
den XXIII. Septemb.

Op de wijse:

Ick had voor desen. Ofte: D'Enghelsche Klocke-dans.

'k Heb

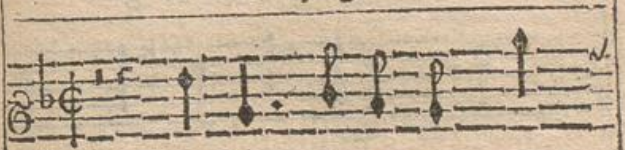

'k Heb van den seghen Des
Gheen last gekregen; Maer

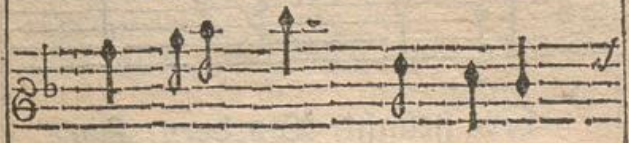

maeghden standts van Christo
rae nochtans het repne

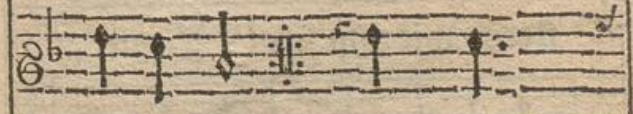

mijnen Heer | Jae wensch//
leven seer. |

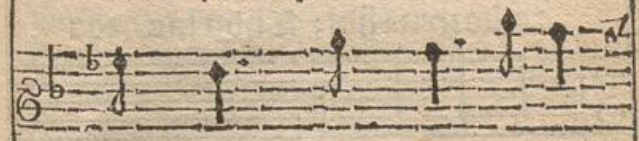

Elck mensch/ In 't groenste van

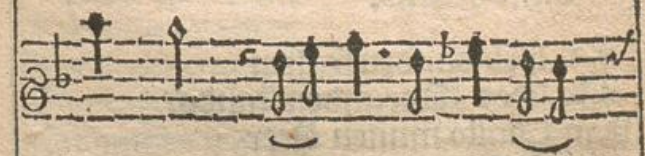

sijn seughd/ Te vatten de= se

deught/

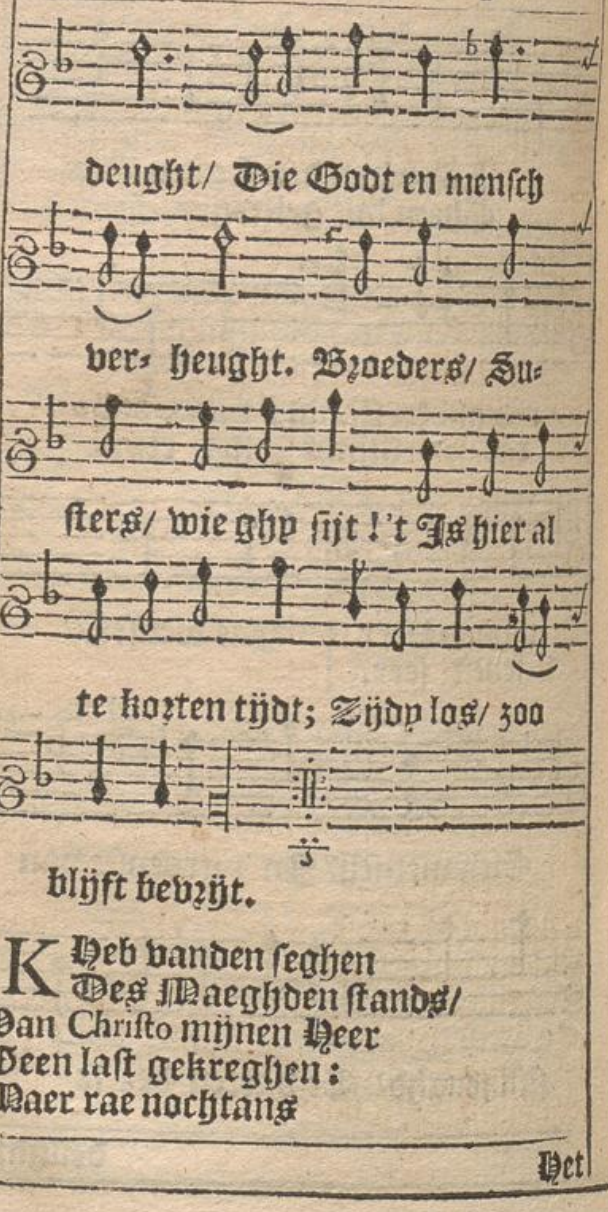

KHeb vanden seghen
Des Maeghden stands/
Van Christo mijnen Heer
Geen last gekreghen:
Maer rae nochtans

Het repne leven seer.
Ja wensch//Elck mensch/
In 't gzoenste van sijn jeughdt/
Te vatten dese deughd/
Die God en mensch verheughd/
Bzoeders/zusters wie ghy zyt!
't Is hier al te kozten tyd;
Zydy los/zoo blyft bevzyd.
Ja wensch/ &c.

Doch die gebonden
Zich selven heeft
Aen 't huwelyckssche juck/
En dee geen sonden:
Maer/ lepder! leeft
Misdeelt van gzoot geluck.
Voozwaer//Een swaer
Verdziet van 't krancke vleys/
Sal hem de soetste peys
Der zielen/reys op reys/
Doen beweghen: want de staet
Van het Echt beladen gaet
Met een ballast sonder maet.
Voozwaer/ &c.

Och! onse tijen
Zyn min of meer
Als beelden/diemen siet
Dat ras verglyen.
En komen weer
Te geenen dagen niet.
Bevzoed// En doet

Dan wijselijck; op dat
Ghy 't oorbaerlijckste vat.
Want d'alderrijckste schat
Die Godt voor de reynen spaerd/
Is wel dubbeld over waerd
Hier te blijven ongepaert.
Bevroet/&c.

Ick sou u garen
Van harten heel/
En vry van 's werelds draf/
Voor God bewaren:
Die sonder deel
U wel hem selven gaf.
Die troud//Die houd/
Door een verdeylde min/
Verdeylt oock hart en sin/
Aen huys/en aen gewin.
Maer een ongehoude Maeghd/
Onbekommert/niet en vraeght
Dan hoe datmen God behaeght.
Die troud/&c.

Dit was de leeringh
Daer Paulus mee
T'Iconen Theclam wan.
Ja haer de neeringh
Verlaten dee
Van wereld/en van man.
Noch Vyer//Noch Stier/
Noch Leeu/noch Draeck/noch Slang/
Noch Rechter wreed en wrangh/

Kon

ſton dwingen haer verlangh.
Maer bleef even wel gemoed/
Om voor 't aengepreeckte goed
Wt te ſtorten 't eerſte bloed. Nach/&c.
Des ſy gehouwen
Met groote reen/
Voor d'eerſte Martelers
Werd van de vrouwen.
En ſulcks/ met een
Der Maeghden Patroners.
Verbid//Dan 't wit
Van d'ongeraeckte leen/
O Thecla! datſe treen/
Op 't ſpoor van uw' gebeen/
Door des levens enghe baen/
Na de roo gekrupſte vaen:
Daer ons 't Lam is voor gegaen.
Verbid/&c.

Van S. MICHIEL
ende alle heylighe Enghelen.
den XXIX. September.

Op de wijſe:

O eeuwigh God Almachtigh, 4. Oſte:
Mijn lippen opent Heere. 205.

LAet ons met herten loven
De Princen van Godts Rijck:

Want

Want sy met vreucht hier boven
Godts throon sien al ghelijck:
Sy worden oock ghesonden/
Soo meenigh in 't ghetal/
Om ons hier te verkonden
Godts wil/in 't aerdtsche dal.
Is 't niet van grooter weerden/
(Wijs is hy die 't bevroet)
Dat slijm en stof der eerden
Van Godt krijght 't eeuwigh goet?
O saghen wy ons smerten/
Ons zielen angst en noodt/
Hoe souden wy beherten
De vlucht tot haren schoot.
Doen Satan was verheven
Schoon als den dagheraet/
Deed' hem sijn boosheyt sneven/
En kreegh tot ons een haet:
Waer door hy heel ontsteken/
T'en val quelt onse ziel:
Op dat ons sou ontbreken
Het rijck/daer hy upt viel.
Heer/wijst ons al te samen
Hoe boos hy is van daedt/
En maeckt dat wy ons schamen
Te doen na sijnen raedt:
Doet ons oock veerdigh soecken
Des Hemels onderstandt/
Dat ons hier kan verkloecken/
En bie'n in noodt de handt.

Komt Michael met machte/
Vermaert en genereus/
Houdt met u heyr de wachte/
Maeckt ons victorieus.
Ghy zijt van Christus Kercke
Den Veldt-heer wel bekendt/
Wilt met uw' gunst ons stercken/
In 't strijden tot den endt.
Op onse swaerigheyden
Neemt acht/en komt te baet/
Met troost/die wy verbeyden
Van u/ons toe-verlaet.
Doet onse ziel hier waken/
Met licht/en omghegordt/
En na 't af-scheyden haken/
Want 't leven is hier kort.
O Gabriel van Gode
Die tot Mariam reyn/
Gheworden zijt den bode/
Al upt des Hemels pleyn/
Ghy quaemt ons heel verblijden
Met uwe boodtschap soet/
Die ons van alle zijden
Behulpelijck ontmoet.
Hoordt/Raphel/van nature
Goetdadigh/ons ghebedt/
Toondt over ons uw' kure/
En op ons sieckten let:
Vereenight onse zielen
Met Godt/en gantsch verjaeght

Die soecken te vernielen
In ons dat Godt behaeght.
O Engelen des Heeren/
Van namen onbekendt:
Wilt u oock t'ons-waert keeren/
En hoeden voor 't Serpent/
Verlicht aen ziel en leden
Daer wy mee zijn bela'en/
Ons hert bewaert in vreden/
Op dat wy blijven staen.
Een Godt en drie persoonen
Zy van ons prijs en eer/
Om danckbaerheyt te thoonen
Soo goedertieren Heer:
Die ons beschickt ter trouwen
Den Adel van sijn Hof/
Om ons te doen aenschouwen
Sijn macht met vreught en lof.

Noch van de H. Enghelen.

Op de voor-gaende wijse:

O Hemelsche Ghesanten/
Beschermers van Godts eer
Ons vrijdt van alle hanten/

Die swack zÿn ende teer:
Ghy zÿt in 't Hemelrÿcke
Van Godt nu vast ghestelt/
Laet ons doch niet beswÿcken/
Voor al dat Helsch ghewelt.

Hier zÿn seer veel ellenden/
En veel ghebreecks daer by:
Wilt ons uw' wel-bekenden
Daer van eens maken vry.
Of moeten wy noch sweven/
En staen in onsen strÿdt:
Doet dat wy in ons leven
Den vyandt zÿn tot spÿt.

Wy zÿn seer los van sinnen/
En soo berooft van raedt/
Dat wy meest al beminnen
Dat noodigh waer ghehaet:
Dus vult al ons ghedachten
Met Godt/sÿn Ryck/en Hel:
Op dat wy niet en achten
Al 't tÿdelÿck ghequel.

O Vrincen Hoogh-ghebooren/
Van Godts woort in 't begin/
Sÿn dienst hebt ghy verkoozen/
Sÿn vreught is u ghewin:
Tot hem en tot ons naesten
Met liefde ons voorsiet:
Ons by-staet totten laesten/
Want wy zÿn kranck als riet.

Ghy zijt subtijl van weesen/
In 't werrick snel als vyer/
Van traeghept wilt gheneesen
Ons hert/door u bestier.
Al wat wy doen in 't leven/
Werdt Godt van u vertoondt/
En die de deughd aenkleven/
In 't oordeel ghy verschoont.

Verheught u Godts beminde/
O Geesten/in uw' roof
Ghy bleeft sijn hofs-ghesinde/
Als Lucifer verstoof.
Wilt ons by Godt verwerven
Veel graci' en faveur/
En opent/als wy sterven
Van 't Paradijs de deur.

Alwaer wy vry van sonden/
Van doodt/en 't helsch ghedrogh/
Van 's wereldts lust ontbonden/
En 's vleeschs venijnigh sogh/
Eens moghen triumpheeren
In glori'/met jolijt/
En t'samen jubileeren
In Godt tot aller tijdt.

O Machtigh Godt / wiens wercken/
Goet en vol wonders zijn/
Wilt ons met graci' stercken/
Tot uw' lof maeckt ons fijn/

Veert met dienst en sanghen
Het hof vol Majesteyt/
Doet ons daer na verlanghen
In deughden wel berepdt.

Glorie zy Godt den Vader/
Die ons door sijnen Soon
Verlost heeft allegader/
Begaeft met deughden schoon:
Den goeden Geest van beyden
Zy lof/die ons hier gheeft
Sijn Eng'len/die ghelepden
Elck mensch/ soo langh' hy leeft.

Een Kerckelijcken Lof-sangh/ van den H. Enghel onsen bewaerder.

Op de wijse:

Och Iesus liefde was soo groot,
pag. 159.
Ofte:
Verbum supernum prodiens, &c.
pag. 244.

DEs wereldts Schepper / Heere Godt/
Die alle dinghen/sonder spot/
Gemaeckt hebt dooz uw' mogenthept/
Regeert oock met voozsichtighept.

Wy vallen als misdadigh//neer/
En bidden/weest ghenadigh//Heer:
Den nacht het licht nu schepden doet/
Geeft een nieuw licht in ons ghemoet.

Laet ons uw' Enghelen bystaen/
Die ghy uw' kinders hebt ghedaen:
Dat sy ons van der sonden smet
Beschutten en beschermen net.

't Serpent/ dat altijdt om ons gaet/
Laet sy af keeren metter daet:
Op dat het met sijn stricken snoodt/
Ons zielen niet en bzengh ter doodt.

De vzees' van ons vyanden mee/
Verdzijven laets' upt deser stee/
Den vzede laets' ons bzenghen//meer/
De pest van ons verlenghen//veer.

Den Vader eer en glozi' zy/
Die al die dooz den Soon zijn vzy/
Ghesalft oock dooz den Geeste soet/
Dooz d'Engelen bewaer in 't goet.

ORbis patrator optime,
Qui quicquid eſt, potentia
Magna creaſti, nec regis
Minore providentia.
Adeſto ſupplicantium
Tibi reorum cœtui,
Luciſque ſub crepuſculum
Lucem novam da mentibus.
Tuuſque nobis Angelus
Signatus ad cuſtodiam,
Hic adſit, à contagio
Qui criminum nos protegat.
Serpentis nobis æmuli
Calumnias exterminet,
Ne rete fraudulentię
Incauta nectat pectora.
Metum propellat hoſtium
Noſtris procul de finibus,
Pacem procuret civium,
Fugetque peſtilentiam.
Deo Patri ſit gloria,
Qui, quos redemit Filius,
Et Sanctus unxit Spiritus,
Per Angelos cuſtodiat.

Van S. FRANCISCVS,

Fondateur van de Orden der Minnebroeders.

den IV. October.

Op de wijse:

Mijn ziel wilt neerstigh aenmercken.
Ofte: Als 't hier op Noten staet.

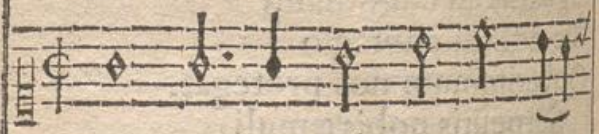

Komt een voor een/komt in 't ghe-
Ghy die ghehoorsaem' arm en

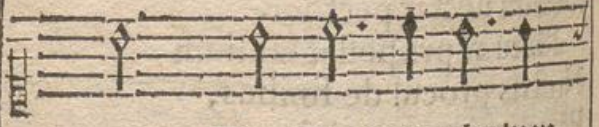

meyn/ Den Heer een nieuwen
reyn/ Dit korte leven

lof-sangh ghe- ven. | Terwijl
wilt bele- ven.

Fran-

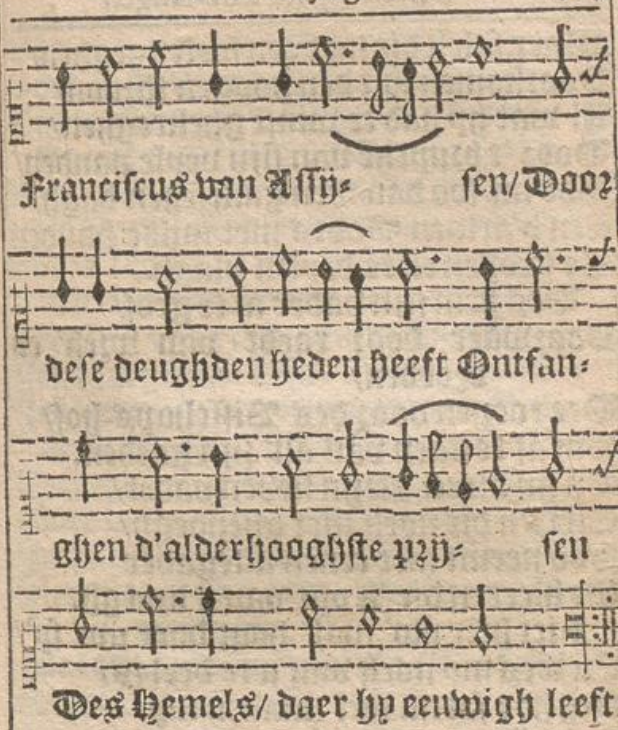

KOmt een voor een / komt in 't ghemeyn
Den Heer een nieuwen lof-sang geven/
Ghy die gehoorsaem arm en reyn/
Dit korte leven wilt beleven/
Terwijl Franciscus van Assijsen
Door dese deughden heden heeft
Ontfanghen d'alderhooghste pryjsen
Des Hemels/daer hy eeuwigh leeft.
Den Heylig was eē koopmans soon/

Maer sulck die met een soeten zeghen/
Voorkomen upt den hoogen thzoon/
Al wat hy had te winst ghekreghen/
Door 't bzupckē van sijn veyle panden/
Soo nu/soo dan/ den gantschen dagh/
Aen d'armen Godts met milde handen
Te stropen en te deylen plagh.
Des hem sijn vader al te grof/
Voorwaer door raedt van wzek' en
vzoeden/
Dee roepen voor des Bisschops-hof/
Om af te staen van all' sijn goeden.
En hy alree: Mijn lieven vader/
En is u dit noch niet ghenoegh/
Soo neemt met eenen allegader
De kleeren die 'k opt van u dzoegh.
Siet hier uw' wol/ hout daer uw' sp'/
En wes my noch van u te deel is.
Och hoe sal nu wel smaken my
Mijn Pater noster qu' es in cœlis.
Soo soo Franciſce, laet de menschen
Dzy voor de liefde van uw' Godt;
Gh'en kunt hier sulcken pant niet wen-
schen/
Als daer wel is het minste lot.
Mijn Godt mijn al, mijn Godt mijn al.
O kozt ghebedt/o rycke schatten;
Vw' ziel en kon het groot ghetal
Der gaven Godts alleen niet vatten.
Des u een van de Seraphinnen/

Ghesonden uyt des Heeren huys/
Ock in de le'en door volle minne.
Te draghen gaf u Meesters Cruys.
Roemt u/en roept nu vry te recht
Al-om soo rijck/ al-om soo goelijck/
Met Paulo Godts getrouwen knecht:
Voort-aen en zy my niemant moelijck.
'k En kan ter werelt niet beminnen/
Heer IESVS is mijn goedt alleen;
Ick draegh sijn liefde in mijn sinnen;
Ick voer sijn teyckens in mijn le'en.
Dus moght g'u roemen in den Heer
Terwijl g'hier leefde opter aerde;
Maer nu moght g'u wel roemen meer
In gaven vry van meerder waerde.
Hier waert ghy arm/ hier waert g'oot-
moedigh;
Maer door de baen van 't enge padt
Quaemt g'in den Hemel overvloedigh/
En hebt nu d'onghemeten schat.
Franciscе/die den Lateraen
Hier hebt ghestuttet door uw' Oorde/
Wilt ons met u ghebedt bystaen/
En recht als met een minne-koorde
Ons van des wereldts liefde trecken
Tot Godt en tot het hooghste goedt/
Al soud' ock Babel ons begecken/
Die niet en soeckt dan vleesch en bloet.

Op den Feest-dagh van S. BRUNO.

den VI. October.

Op de wijse:

Weest Nymph' gegroet, &c.

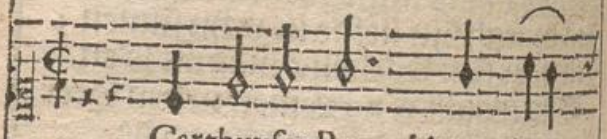

Carthuyser Bruyn! waer toe
De middel maet houdt se-

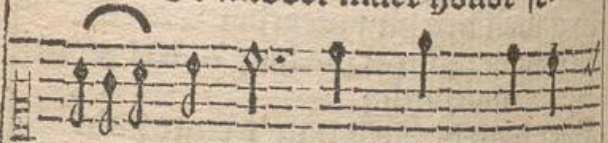

in een tuyn Be- slo- ten u/
ke- re staet. Een mensch is toch

van soo hooghen geberght! Dit's
een ge- selschap- pigh dier. Dus

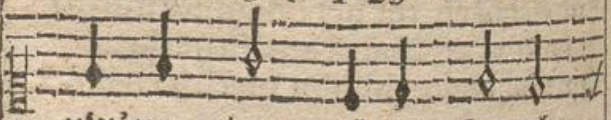

uw' na- tuer al te seer ghe-
laet uw' Clups/en komt wed'rom

terght.

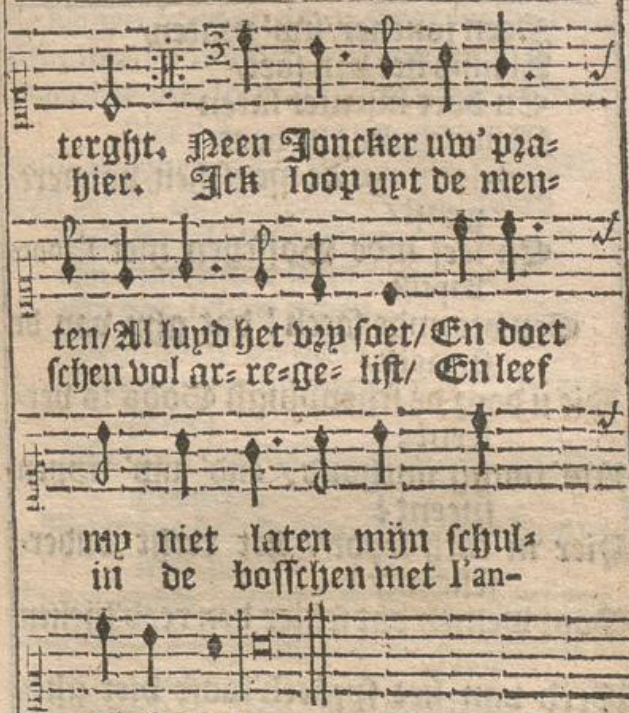

CArthuyser Bruyn! waer toe in een tuyn
Besloten u/van soo hoogen gebergt?
Dit's uw' natuer al te seer geterght.
De middel-maet hout sekere staet.
Een mensch is toch een gheselschapigh dier. (hier.
Dus laet uw' klups/en komt wed'rom

Neen joncker/uw' praten/
Al lupd het vry soet/
En doet my niet laten
Mijn schuldighe boet.
Ick loop upt de menschen/vol arregelist/
En leef inde Bosschen met l'annes Baptist.
Een vreemde saeck! dat ghy van de spraeck/
Die u door de scheppingh Gods is verleent;
Uw' tongh onthoud/ end' uw' lippen speent:
Hier in toch leydt// het recht onderscheydt/
Door welliek dat schier den redelijcken aerd/
Werd van het spraeck'loose dier gheschaert.
De tongh (dit's de reden)
Door al te veel praets/
Kan d'oorsaken smeden
Van al te veel quaeds.
End' ick die hier over soo menighmael viel:
Bewaer ick mijn mond/ soo bewaer ick mijn ziel.
Maer 't valt te swaer// den rugghe met haer

Te kleden/daer ons den Heer soo beleeft
Sijn wol en webbe gegeven heeft.
Waer toe uw' le'en dan soo scharp door-
sneen?
End' hoe sal een die sich sellifs misdoed/
Een ander opt kunnen wesen goed?
Ick straffe mijn leden/
En maeckse te slaef;
Op dat ick de reden
Behouden sou gaef.
Het vorder bevraghen/ te Ninive
gaet:
Wat dat hen de hayre kle'en hebben
gebaet?
Waer toe den disch/ seght noch eens/
met visch
Soo magher berepd? en waer u niet bet/
Somtijdts wat vleesch/ na ghemeene
wet?
Het visschen staegh// verslijmt u de
maegh.
Waerom dan het levē soo geavontuert?
Dat altijd loopt/ niets te langh en
duert.
De Tafel Baptistæ,
Soo groot by den Heer/
Die nopt noch en vischte/
Beschaemt my te seer.
En beter sey Paula: de maegh wat
geleen/

Dan of ons de gaefheyd der zielen verdween.
Is 't dan van noo// zoo scharp en zoo snoo
Te leven als ghy/ voor yegelijck een/
Om inden Hemel te moghen treen?
Dit waer te strengh// dit pad waer te engh.
End' alsmen all' in een Klooster wou gaen/
Hoe zou de wereld dan blijven staen?
Daer voor is gebeden.
Het water dat valt
Te seer na beneden/
Hoe datmen 't bewalt.
Het geestelijck leven word niet dan gera'en;
Maer ick koos het sekerste voor een waen.
End' op dat ghy mooght weten wat my
Beweeghde/ om door de pijnlijcke baen
Van mijn Cathuysserschе Cel te gaen?
Het was 't gevaer/ 't welck my van een baer
Eens grooten Doctoors/ met schrick'lijcke smart
Geboesemt was in 't benaude hart.
Eens Doctoors/ de welcke
Dat binnen Parijs,

Van pder/van elcke/
Gevoerd had de prijs
Van wijshepd/ van deughden/ van
alle de reſt;
Tot datmen hem ſoude begraven
vooz 't leſt.
Een dzoevigh end/ ick waſſer pzeſent
Terwijl datmen de Vigilien ſongh/
En 't lichaem als upt een ſlaep ont-
ſpzongh.
En met een gzoot// gewoel vā de nood/
Het hoofd wepnigh op gebeurdt upt de
baer/
Kiep aen 't Gemeente / 't welck daer te
gaer
Stond vermenighvuldight/
Van meeſter te knecht:
Och! ick ben beſchuldight
Vooz Godes gerecht.
En dat tot dzie keeren / tot Godt
hem gebood/
Het vonnis te melden van d'eeuwi-
ghe dood.
Hier mee terſtond/ 't onſalighe pond
Begzaven helaes! in 't Eſele gzaf/
My wel met redenen oozſaeck gaf
Te nemen merck/op alle mijn werck;
Om dooz een volmaecter leven te gaen/
Als ick tot dier tijd toe had gedaen.
Hier over zoo vluchte

Ick na de Woestijn/
Om daer te versuchten
De boosheyden mijn.
En met dit deschepd / soo voleynd
ick mijn lied.
En wildy 't niet volghen/ besmaelt
het dan niet.

Tot Godt Almachtigh/ ende alle Heyligben.

Den I. November.

Op de wijse:

De fiere nachtegale.

RYck Vader Godt almachtigh/
IESV Godts Soon waerachtigh/
O heyligh' Gheest seer krachtigh/
O hooghste dry Persoonen!
Dry-voudigh/end' eenachtigh/
Weest onser/Godt/ghedachtigh/
Die tot u roepen klaghtigh;
Wilt uw' ghenade thoonen:
Uw' handt heeft ons ghevrocht/
Uw' liefd' heeft ons ghesocht/
Uw bloedt heeft ons ghekocht/
Uw' doodt ons 't leven brocht:
Wilt ons dan niet versmaden/

Al komen wy beladen/
Vergheeft/Heer'/ons' misdaden;
Door uw' bermhertighepd
Brenght ons ter salighepd.
Ow' handt/&c.

Maria Moeder schoone/
O Maeght der Maeghden kroone/
Poorte van 's Hemels throone/
Naest Godt al ons betrouwen;
Bidt voor ons uwen Soone/
(Ghelijck ghy zijt ghewoone)
Dat hy tot onsen loone
Sijn aenschijn laet' aenschouwen:
O Brouw' vol alder deughd!
O Maeght des Hemels vreughd!
Moeder/ die d'aerd' verheught/
Troost ons; want ghy vermeught
Ons' traenen af te drooghen.
Wy bidden oock ghebooghen/
Ow' minnelijcke ooghen/
Godts Moeder hoogh-ghe-eerd'/
Van ons toch niet en keert.
O Brouw'/&c.

Vierichste Seraphinnen,
Die met den brandt der minnen
Ontsteken zijt van binnen/
Godts liefde wilt ontsteken:
O wijste Cherubinnen,
O Throonen kloeck' van sinnen/
Leert ons den Heer' oock kinnen/

Bidt

Bidt Godt voor ons' ghebreken.
O neghen Chooren claer'/
O Engh'len groote schaer'/
Neemt ons in u bewaer;
Bidt voor ons al te gaer:
O Enghel ons bewaerder,
Als den strijdt valt wat swaerder/
Wilt ons dan komen naerder/
En rasch door uwe kracht/
Verdrijven 's vyandts macht.
O neghen/&c.

O heylighe Propheten,
Wien Godt heeft sijn' secreten
Seer dickwils laeten weten;
Helpt ons eer dat wy sterven.
Apostelen gheheeten/
's Wereldts Rechters gheseten;
Gods goedheyd onghemeten
Wilt voor ons al verwerven.
Princen hoogh van verstandt/
Die eerst in alle landt
't Gheloove hebt gheplant/
En nae-liet tot een pandt/
Wilt ons gheloof vermeeren/
Bidt dat hen noch bekeeren
Ketters/ die anders leeren
Van Christi Kercke houdt/
Op Petro vast gheboudt.
Princen/&c.

O Martelaren choozen/

Biſchoppen, en Doctoren,
O vrome Confeſſoren,
Prieſters, en Heremijten,
Ghy Maeghden uytverkoozen;
Wilt ons' ghebeden hoozen/
Bidt dat niet gaen verloozen
Die hier ſuchten en krijten:
O Maeghden eel' van ſtam/
Die altijdt volght het Lam/
Dat 's wereldts ſand' af nam;
Bluſt ons Godts toozne gram'.
O Santen, en Santinnen,
Godts vrienden/ en vriendinnen/
Helpt ons den Hemel winnen.
Bidt vooz ons al' ghelijck
Die zijt in 't Hemelrijck.
O Maeghden/ Ec.

Eenen anderen.

Op de wijſe:

Verblijdt u, o Menſchen, op Paeſſchens feeſte, &c. 185.

MIn ziele wilt heden toch eens ontwaken/
Den Hemel aenſchouwt:
Wilt u nu tot vreughde toch wackermaken/

Van slapen onthoudt:
Aensiet de kroon / die Godts vrienden gheliick/
Voor arbeyts-loon/
Ontfaen in 't Hemelrijck.
Aensiet/&c.
O soete gheselschap der Engh'len Choren/
In 't Hemelsche pleyn/
Apostelen/ Martelaers/ Confessoren/
En Maeghdekens reyn:
Bidt dat wy sien 't over-groote solijt/
Daer ghy van Godt met overgooten zijt.
Bidt/&c.
Ghy hebter volherdigh hier opter eerden
Ghestreden u strijdt/
Vol-eyndight uw' loop / u gheloof in weerden
Ghehouden met vlijt.
Nu is uw' kroon glori' met wolijckheydt
In Godes throon tot in der eeuwigheydt.
Nu is/&c.
De eere des wereldts / des vleeschs wellusten
Die hebt ghy veracht/
Den Heere bemint/om in hem te rusten/

Wt gantsch uwer kracht.
Hier voor uw' loon heeft geen oore ghehoordt/
Noch oogh ghesien / noch 's menschen hert bespoort.
Hier voor/ &c.
Princesse/ Godts moeder/ seer hoogh ghepresen/
Ghy spant daer de kroon/
Wilt toch ooc ons Advocatersse wesen/
By Jesum uw' Soon:
Op dat wy eens mogen komē daer by/
En sonder eyndt te samen wesen bly/
Op dat/ &c.

Noch van Alder-heyligheu.

Op de wijse:

O saligh, heyligh Bethlehem. 29.

HEft op o werelt uwen thoon/
Eert Godt met hondert-dupsendt loven/
Dient hem met vreughdt / aensiet de kroon
Die hy tot loon bewaert hier boven.
O Jesu/ alder menschen troost/
Fonteyn en vloedt des Hemels vreughden/

Uw' dienaers ghy met hulp verpoost/
Ghy zijt den oorspronck aller deugden.
Door u regneert Maria soet/
En die met haer u Rijck be-erven.
Neemt toch van ons wat hinder doet/
Om wel te leven en te sterven.
O Jesu/'s werelts salighedt/
En der Propheten onderrechter/
Door u is Abrams saet verbreydt/
En 's Hemels wegh gewordē slechter.
Door u bloedt van der sonden stanck
Verlost zijn wy oock al te samen:
Stelt ons toch namaels aen den ranck
Des vreughts/ ter eer van uwen name.
O Moeder Godts/ o schoone stadt!
O Morgen-sterre/Hof ghesloten/
O Sions bergh/ des Heeren schat/
Met vreughd' der liefden overgoten.
O Nardus/ Leli'/ Eglentier/
Vol milthept/suyverhept/ghenaden/
Wilt met Godts vrienden komen hier/
En sien hoe dat wy zijn beladen.
O Eng'len Gods/ gestelt seer schoon
Voor hem tot dienst/ als Hofs-gesindē:
Aensiet ons elck van uwen throon/
Voet ons met deught den Hemel vinden.
Stiert onse sinnen en ghemoet/
En draegt voor God ons doē en laten/
Verbetert alle teghenspoet/

Bewaert ons voor al die ons haten.
O Vaders van de oude wet/
Leviten/Rechters en Propheten/
Des Heeren Priesters onbesmet/
Messias komst' die hebt gheweten.
Maeckt toch soo veel met u credijt/
Dat Godt ons sterckheydt doe ten strijde/
En na deese tijdt/tot 's vyandts spijt/
Ons al in sijn rijck make blijde.
Helpt ons Apostels Magistraet/
En ghy Discipelen des Heeren/
Euangelisten/ laet u saedt
In ons hert wassen en vermeeren.
Ghy eerste vrucht van Christus Bloedt/
Bethlemsche jeugt/met Sinte Steven/
In uwe glori' weest ghegroet/
Verkrijgt ons een vreedsamigh leven.
Gods Martelaren groot van macht/
En ghy ghetrouwe Confessoren/
Ghy Maegden reyn/soo hoogh geacht/
Laet 't vleesch de rust ons gheests niet stooren.
Voor al Patroonen van ons landt/
Wilt van den Heer voor ons verwerven/
Dat wy voort-aen handt over-handt
Meer deughd en graci' moghen erven.
O Jesu Prins/ o Moeder groot/

Prin-

Princesse van de neghen Choozen/
Bevrijdt ons van der zielen doodt/
Op dat wy niet en gaen verloozen.
Doet ons ghelep na 't Hemels-hof/
Ghelijck wy dat op u betrouwen:
Alwaer ons ooghen/vry van stof/
Godt mogen eeuwelijck aenschouwen.

Van S. WILLIBRORDVS.

den VII. Novemb.

Op de wijse:

Een eenigh een heb ick verkooren,&c.

Mijn ziel/ wilt lof singhen
Want hy ons heeft gestuert

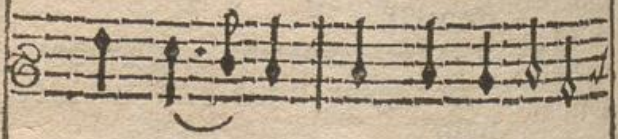

den Hee- re/Voor sijn weldaden
sijn lee- re/Om te ontgaen der

over-

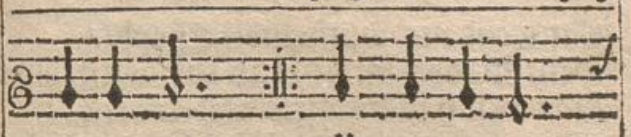

ober-groot: sonden-doodt. | Sint Willebrord/

Hy ons aen boord Ghesonden heeft

alhier upt Engelandt/ Om ons te

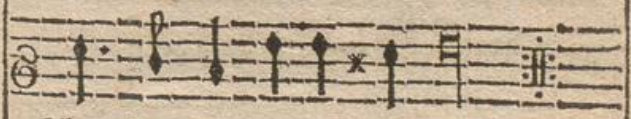

schencken sijnder liefde pandt.

MYn ziel/wilt lof singen den Heere/
Voor sijn weldaden over-groot:
Want hy ons heeft ghestuert sijn leere
Om te ontgaen der zielen doodt:
Sint Willebrord'/ Hy ons aen boord
Gesonden heeft alhier upt Engelandt/
Om ons te schencken sijnder liefden
pandt.

Sint/&c.
Voor dupsterheyt van alle sonden/

En

En Heydens ongheloovighheydt/
Ons Vader-landt was tot den gronde
Een nest des duyvels wel-berepdt:
Men wist hier niet// Wat Godt bediedt/
Van IESVS Christus, en van Godes
woordt/
Van Sacramenten had men nopt ghe-
hoordt.
Men wist/&c.

Om dese nacht van hier te dryven/
Heeft Godt een klare Son ghemaeckt:
Op dat het licht by hem sou blyven/
Van jonghs hem in sijn hert geraeckt.
Hy e'el van bloedt// En ryck van goed/
En jongh van jaeren/ heeft na Jesus
raedt/
Des werelats lusten/ eer en goet ver-
smaedt.
Hy/&c.

Heel van de wereldt af-ghescheyden/
Al in een Clooster heylighlyck/
Syn jonge jeught gingh hy berepden
Tot aller deughd om 't Hemelryck/
In suyverheyt/ootmoedigheyt/
Met vasten/bidden/ heeft hy Godt ghe-
eert/
De ware wysheyt upt sijn wet geleert.
In suyverheyt/&c.

Aldus bequaem heeft hem den Heere
Ghestelt op eenen kandelaer:

De Heydenen Gods woordt te leeren/
Sijn over wierdt daer openbaer:
Twalif ghetelt//zijn sy gheſtelt/
Als nieuw Apoſtelen zijn sy gegaen/
Seer ras tot Vtrecht ghekomen aen.
Twalif/&c.

Hier hebben sy Godts woordt gaen leeren/
Ghelijck sy 't hadden eerſt ghehoordt/
Het landt rondts-om/ breed ende veere/
Door-wandeld/met seer goet accoort/
Met teyckenen// miraculen/
Het volck met dupſenden tot Godt bekeert/
En haer Af-goden t'eenemael onteert.
Met/&c.

Maer om het fundament te eeren/
Dat Jeſus met ſijn eyghen handt
Van ſijne Kerrick en ſijn leere
Op deſe wereldt heeft gheplant/
Op dat sy niet// met groot verdriet
Vergeefs en ſouden loopen in de baen/
Na Roomen Willibrordus is ghegaen.
Op dat/&c.

Aldaer heeft hem den Paus eerweerdigh/
Die Sergius geheeten was/
Aerdts-Biſſchop van de Vrieſen weerdigh
Gheordineert/al op dat pas/

En heeft hem we'er//met grooter eer
En macht ghesonden na 't begonnen werck/
Om hier te timmeren so menigh kerck.
En heeft/&c.

Dus heeft de Son met macht geschenen/
Verdreven alle dupsterheyt/
Het Heydendom is gants verdwenen/
Daer voor gheplant de Christenheyt:
Tot Godes lof/een schoonen hof
Vol roosen/lelien/blommen playsant/
Is ras geworden heel ons Nederlant.
Tot/&c.

Dus Batavier wilt hier op mercken/
En looft den Heer met danckbaerheyt/
Blijft in 't Geloof en in de Kercke/
Voor u van Godt aldus berepdt:
Ghelooft dit my// 't staet u niet vry/
Het oud Gheloof te setten aen een sy/
Daer voor te kiesen een nieu ketterij.
Ghelooft/&c.

Van S. Elisabeth.

den XIX. Novemb.

Op de wijse:

Met gantscher bedruckter herten.

Men-

Menschen al te saem in uw' ghe-

Sint' Elizabeth een e'el ghe-

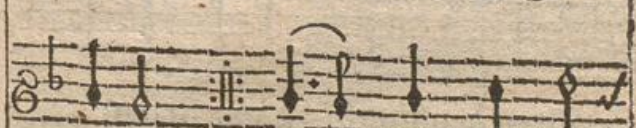

mente/ Singht der Vrouwen lof
steente/ Aen een Koninghlijc-

pdoon/ | Haer kroon van gou-
ke kroon/

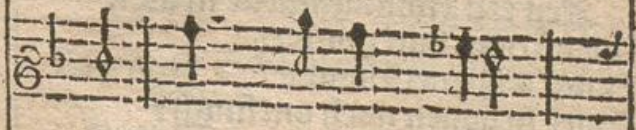

we/ Doo2's Hemels douwe/

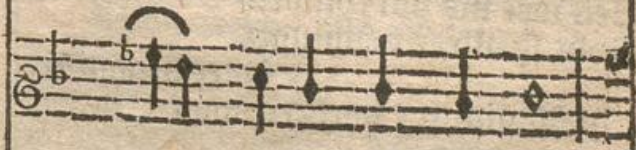

Twee kroonen noch ontfingh:

Na d'Echt vol trouwen/ Een

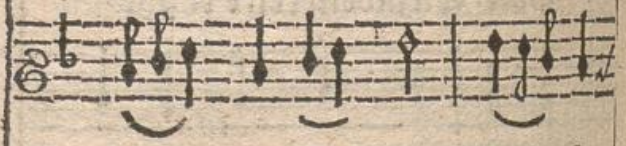

wee'uw vol rou= wen/ Godt sy

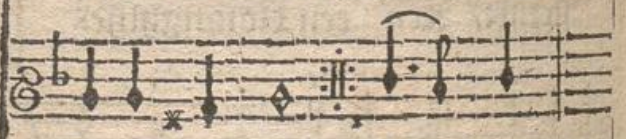

alleen aenhingh. Haer kroon/&c.

MEnschen al te saem in u gemeente/
Singt der Vrouwen lof ydoon:
Sint' Elizabeth/een e'el ghesteente
Aen een Koninghlijcke kroon.
Haer kroon van gouwe/
Door 's Hemels douwe/
Twee kroonen noch ontfingh:
Na d'Echt vol trouwen/
Een wee'uw vol rouwen/
Godt sy alleen aenhingh.
Haer kroon/&c.
's Koninghs dochter was s' in Vn=
garijen/
Met den Land-graef in den Echt:

In de

Inden Heer alleen was haer verblijen:
't Herte was aen hem ghehecht:
Haer ziel/haer sinnen
In Jesus minnen
Verheughden dagh en nacht:
Altijdt beginnen
De deughd van binnen
Te planten/nam sy acht.
Haer ziel/&c.
's Wereldts rijckdom gingh sy heel besteden
Aen de armen naeckt en bloot:
Veel Gast-huysen sy voor Christi leden
Op-gerecht heeft/ kleyn en groot.
Haer pracht/haer eere/
Haer gouwe kleeren
Heel heeft sy af-gheleydt/
Gingh haer verneeren/
Tot dienst des Heeren/
Onder ghehoorsaemheydt.
Haer pracht/&c.
Aen haer tafel gingh sy dagh'lijcks stellen
Noch veel arme krancken mee:
Als des Heeren vrienden en ghesellen/
Sy die diende selfs gheree:
Haer handen teere/
Met groot begeere/
Stack sy vrymoedigh upt
Aen swel/aen sweeren/

Aen vuyle seeren/
Door liefde vol virtuyt.
Haer handen/ &c.
Wt haer Rijck wiert zy gheheel ver-
stooten/
Als geacht voor mal en sot:
Heeft het oock verlaten onverdrooten/
Godt ghehouden voor haer lot.
O Heer der Heeren/
Wilt soo vermeeren
In ons uw' liefde groot:
Dat w'ons verneeren/
En t'uwer eeren
Haten de wereldt snoodt.

Van S. Cecilia.

den XXII. Novemb.

Op de wijse:

Ick ben verblijdt soo seer, &c.

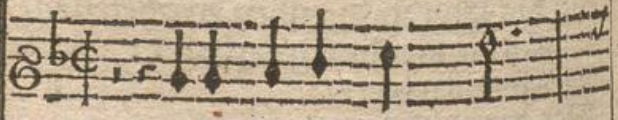

Ceci- li- a/ reyn Maeght/
Waer mee ghy hebt behaeght

Ick moet u loven/ Ghy waerder
Den Heer hier boven: Ghy hebt ver=

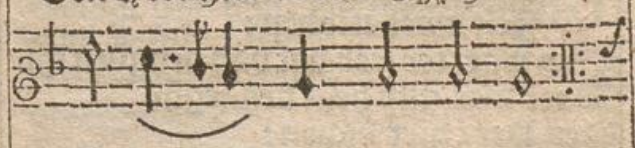

seer vol van deughden fijn/
acht 's we= relts valschen schijn/

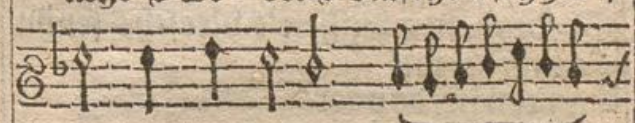

Gedroncken tegen 't vleeschs

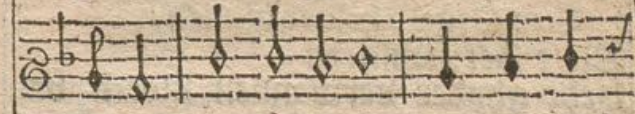

senijn Een medecijn/ Van een lief=

de puer/ Al in een vast gheloove

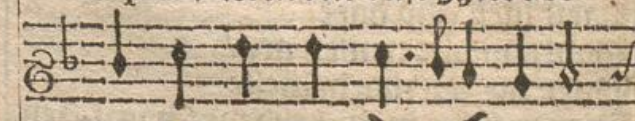

Die tot den Heer braun= de als

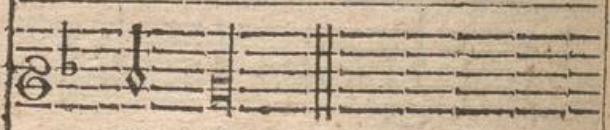

een vuer.

CEcilia/reyn Maeght/
Ick moet u loven:
Ghy waerter seer vol van deugden sijn/
Waer mee ghy hebt behaeght
Den Heer hier boven:
Ghy hebt veracht's werelts valschen schijn/
Ghedzoncken teghen 't vleeschs fenijn/
Een medecijn/
Van een liefde puer/
Al in een vast gheloove/
Die tot den Heer vzande als een vuer.
Der Ozgels helder klanck/
En 't soet Musijcke
Hebt ghyder verwonnen kloeck van moet/
Met een veel soeter sangh/
Seer supverlijcke:
Vw' Vzupgom Valerianus vzoed/
Een machtig Vzint/ seer e'el van bloed
Haest'lijck ghy doet
Godts woozt nemen aen/
Daer toe oot moedelijcke
Dienen hem in supverheydt voozt-aen.
O upt-verkoozen grepn/

Princes

Princes verheven:
Een Enghel u lichaem heeft bewaert/
In ſuyverheyt ſeer repn/
Heel ſonder ſneven:
Uw' vroomheydt is over-al vermaert/
Dewijl ghy voor Godt onverbaerdt
Met goeder aerdt/
U lichaem ter doodt
Goetwilligh hebt ghegheven.
Laet ons ruſten/ Maget/in uw' ſchoot.

Noch een Lof-ſangh van S. CECILIA.

Op de wijſe: Als 't begint.

't Jaer brenght ons we'er// Den
Singht hoogh en ne'er// Mans/

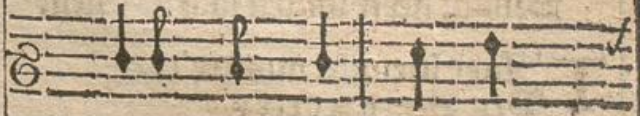

Heere ter eer / Ce- cil'-
Maeghdekens teer. Wy minſt

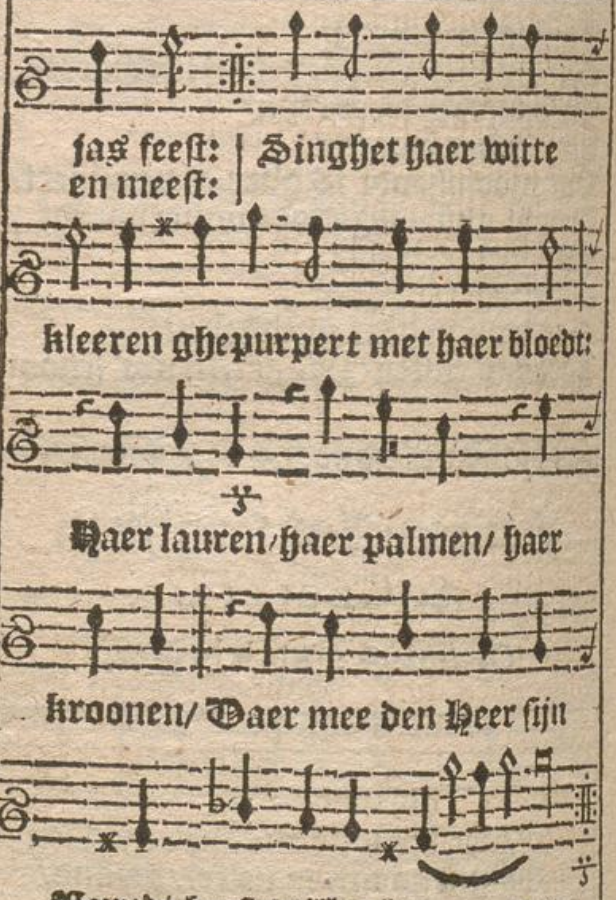

T'Jaer brenght ons we'er/
Den Heere ter eer/
Cecil-Jas feest:
Singht hoogh en neer/

Mans/Maeghdekens teer/
Vry minst en meest:
Singhet haer witte kleeren/
Ghepurpert met haer bloedt/
Haer lauren/ haer Palmen/ haer kroonen:
Daer mee den Heer sijn Bruydt heeft willen loonen.
Haer/&c.

Des Heeren Maeght/
Noch jonghe bedaeght/
Door vooghden dwanck
Was nu besteedt/
't Was haer lief of leet/
Teghens haer danck.
Men hiel de Bruylofts-feeste.
De Maeght droef totter doodt/
Met suchten/met tranen betooghen/
Klaeghden haer noodt Godt en haer supver ooghen.
Met suchten/&c.

Onder't ghelupt
Van orghel/van slupt/
Van stem/van snaer/
Songh Christi Bruyt
Stil/sonder ghelupt
Van bupten/maer
Van binnen riep sy lupde
Al tot den Hemel toe:
O Heere/wilt keeren mijn vpanden/

Die ziel tot val / en lijf soecken tot schande.

O Heere/ &c.

't Ghebedt was kort/
Maer vperigh ghestort/
Wt liefde groot: Des Godt te handt
Sondt 's Hemels Ghesant
Tot haren noodt:
Daeldt neder/ gaet verkloecken
Ceciliam mijn Bruydt/
Haer herte/ haer ooghen/ haer monde/
Met moed/ ghesagh/ kracht teghen hel en sonde.

Haer herte/ &c.

Hier mee ghelijck
Voorts 't mael en musijck
De nacht belet:
't Gheselschap scheydt/
De Maeght wordt ghelevdt
Naer 't Bruylofs-bed/
Door twintigh Kamenieren/
Naer epsch van haer gheslacht:
Haer purper/ van peerlen/ gout sware/
Leydtse af/ en blijft gekleet met sack en haere.

Haer purper/ &c.

De Maeghden haest/
Van wonder verbaest/
Te roepen staen.
De maer' terstondt

Werdt

Werdtklare verkondt/
Valeriaen
Komt binnen/ vindt de Maget ter aerden in 't ghebedt.
Hy vreesde/hy smeechte/ hy brande/
Onroerigh doch / recht als gheknocht met banden.
Hy vreesde/&c.

De Maeght met moet
Den Edel-man groet/
Spreecht mondigh upt:
Siet wat ghy doet/
Koert handen noch voet/
Aen Chzistus Bzupdt:
't Is seven jaer gheleden dat ick hem gaf myn trouw.
Des sondt// hy / terstondt // my / tot weere
Een Enghel/ die bewaerdt ziel/ lyf/ en eere.
Des/ &c.

Lupstert niet meer.
De Maeght houdt haer eer/
Wt 's vpandts roof.
Den Ridder mee
Kryght palm/krans en vree/
Voor 't waer gheloof:
Dat sy na luttel daghen
Beseg'len met haer bloedt.

Dus

Dus singht// nu/ speeld/ springht// nu/ elcks meere/
Tot glori' Godts/ Cecilia ter eere.
Dus/ &c.

Van S. CATHARINA.

den XXV. November.

Op de wijse:

O Schepper fier, &c.

MEnschen vreughd baert/
En wilt upt slaep op-rijsen/
Catharina prijsen/
De edel Maghet schoon:
Sy/ jongh ghejaert/
Verwon die oude grijsen:
Onder alle Wijsen
Sy spande veer de kroon.
Sy gingh den Keyser stout verkonden
Van Jesus wet/ met woorden ronde.
Maghet Catharijn/ lof moet u altoos zijn.
Sy gingh/ &c.

O Maeght eerbaer/
Keyn/ suyver/ upt-ghelesen/
Ghy moet zijn ghepresen
Van alle menschen seer/
Ghy hebt voorwaer

De wereldt u doen vresen/
Om die te gheneſen/
Gheſtreden vooz Godts leer/
O ſchoonheyt en Koninghs gheſlachte
Gingt ghy vooz Godes eer verachten.
Maghet Catharijn/ lof moet/ &c.
O ſchoonheydt/ &c.

Een ſtrijdt hebt ghy
Vooz Godt ſeer vzoom gheſtreden/
En vooz hem gheleden
Den doodt met vzolijckheydt:
D'Engelen blij/
Verwondert oock met reden/
Zijn daer toe ghetreden
Met groot' eerbiedigheydt:
O ſupver lichaem met eerwaerden
Hebben ghebzacht ſelver ter aerden.
Maget Catharijn/ lof moet u altijt zijn.
O ſupver/ &c.

Noch van S. CATHARINA.

Op de wijſe:

Pour un plaiſir, &c.

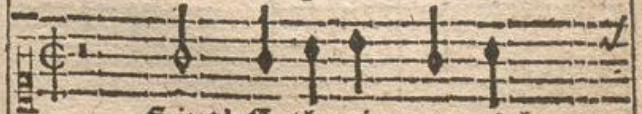

Sint' Cathari= na e'el
Gheeft ons te ſaem een ſchoo=

Vzin=

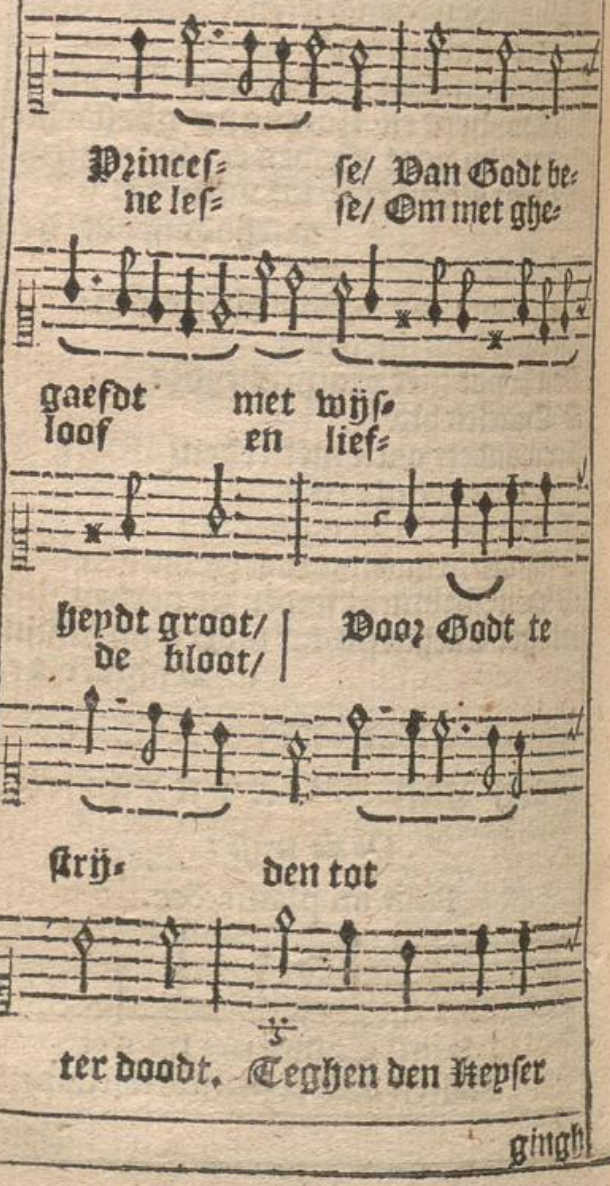
Prince-
ne les-
se/ Van Godt be-
se/ Om met ghe-
gaefdt
loof
met wijs-
en lief-
heydt groot/
de bloot/
Voor Godt te
strij-
den tot
ter doodt. Teghen den Keyser
gingh

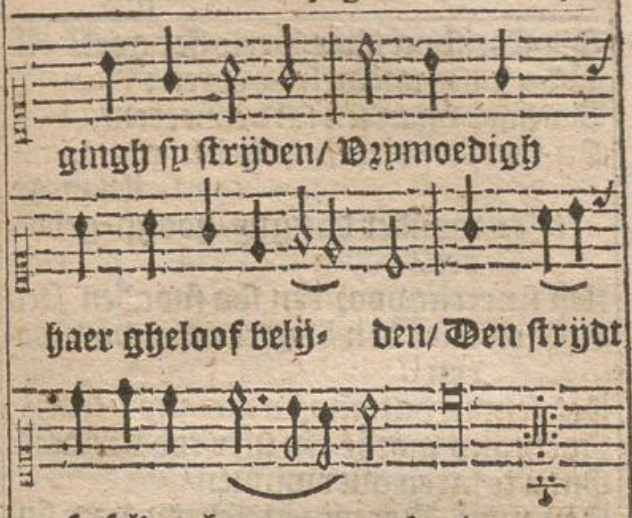

SInt' Catharina/een Princesse/
Van Godt begaeft met wÿshept groot/
Geeft ons te saem een schoone lesse/
Om/met gheloof en liefde bloot/
Voor Godt te strÿden totter doodt.
Teghen den Keyser gingh sy strÿden/
Vrymoedigh haer gheloof belÿden/
Den strÿdt sy selver hem aenboodt.
Teghen/ &c.

Sy spraeck met groot betrouwen moedigh:
Keyser/hoe zÿt ghy dus onvroedt?
Dat ghy verstoort dus overvloedigh/
Voor u Af-goden/'t Christen bloedt.

Die Christum haer Verlosser goet/
Alsoo 't betamelijck is/eeren:
Die haer vpanden sal verneeren/
En werpen diep in 's hellen gloet.
Alsoo/&c.

't Is wonder dat ghy/hoogh-geboo-
ren/
My spreeckt voor een soo snooden sect/
Spraeck daer den Keyser/ vol van too-
ren/
Het schijnt dat ghy nu met my geckt:
Nochtans wordt ick hier toe verweckt
Om u te laten overwinnen/
Van mijn Doctoren scherp van sin-
nen/
Dat ghy met schaemt' sult zijn bedeckt.
Om u/&c.

Kas zijn daer vijftigh hoogh-ghe-
leerden
Ghekomen tot de Maghet reyn/
Die hun hoveerdigh tot haer keerden/
En disputeerden al ghemeyn:
Maer 's Hemels wijsheyts klaer son-
keyn
Door dese Maeght soo heeft ghespron-
ghen/
Dat's alle vijftigh zijn ghedwonghen
Te kennen eenen Godt alleyn.
Door/&c.

Dit den Tyran seer heeft ghespeten/

De

De Wijsen hy verwees ten brandt/
En Catharina/deed' hy weten:
Sy sou van Christo doen af-standt/
Door groote eer of groote schandt.
Nochtans de Maeght is vast gebleven
Gepzent in waerheyt sonder beven:
Betroud' alleen op Godes handt.
Nochtans/&c.

O Godt/ hoe wonder sijn u wercken/
Die door deese Maghet zijn geschiedt!
Al eer sy scheyde uyt den percke/
Bracht sy noch onder u ghebiedt
Den Veldt-heer/ die Porphyrius hiet/
Faustinam ook de Keyser-inne/
Die versch ontsteken door Gods minne
Gheleden hebben 's doodts verdriet.
Faustinam,&c.

De Maget honger/ vyer/ tormenten/
Den schrick des radts / heeft weder-
staen/
En door des Keysers instrumenten
Ghetreden 's Hemels enghe baen/
Ten lesten door het sweerdt gegaen
Na Godts verheven hooghen throone:
Aldaer een schoon vergulde kroone
Van haren Bruydegom ontfaen.
Na/&c.

Van den H. FRANCISCO XAVERIO,

Der Societeyt IESV.
den 11. December.

Op de wijse:

O soete Harmonije, &c. pag. 20.

FRanciscus uytverkoozen
Apostel / die Godts woozt den Indiaenen/
Die van Chzisto te voozen
Nopt wisten / leeret / hem hen te vermaenen.
Ghy hebt bekeert
Na uw' begeert
Japonien dooz uw' leeringh;
China rijck/machtigh/
Gheniet uw' gaven krachtigh
T'haer bekeeringh.

D'Afgodsche boeverijen
Hebbend' verblindt al 't landt met hare volcken/
Kost ghy niet langher lijen/
Maer dzeef van hen dees dupster swarte wolcken/
Alsoo dat sy
Wt slavernij

Des

Des dupvels daer s'in saten
Wierden ghetrocken/
Looft Godt die hen quam locken
T'hunder baten.

Veel dupsent-dupsent zielen
Gantsch Heydensch zyn bekeert tot
Godt Almachtigh/
Soo dat sy niet meer knielen
Voor Af-god/ maer voor God den Heer
waerachtigh/
Die alle eer
En dupstmael meer
Zy/dan tongh' kan verklaren.
Wilt haer Heer goedigh
In u gheloof voorspoedigh
Doch bewaren.

Maer ghy bekeerde Kijcken
Met danck wilt Godt en uw' Apostel
eeren;
En nimmer wilt af wijcken
Van het geloof dat hy u-lie'n quam lee-
ren.
Tot aller tijdt
Voorsichtigh zijt/
Mijdt u van Ketters raden/
Waer door veel staten
Het recht gheloof verlaten
T'hunner schaden.
Maer wilt in danckbaerheden

Franciscus Xaverius lof verheffen;
Die met sijn leer' en seden
't Beweghen tot Godts woordt u hert
ginghe treffen.
Betreft nu we'er
't Bewijs van eer;
Laet't u toch niet verveelen
Op herpen/flupten/
Op citers en op lupten
Lof te speelen.

Op dat ghy Godes zeghen
Altijt geniet/u danckb'righ siend' ver-
neerdert;
Bidt hem: hy wil beweghen
De goethept Godts/dat hy sijn Kercke
meerdert/
En roepe upt
Al't quaet onkrupt:
Bzengend' tot een ons t'samen;
Dat w'hem daer boven
In eeuwigheden loven
Altijdt. Amen.

S. B.

Noch van den H. FRANCISCUS XAVERIUS.

Op de wijse:

Wilt ontspringhen, &c. pag. 283.

CHristen ziele/wilt oprijsen/
Maeckt u in den gheest berept/
Om Xaverius te prijsen/
In wien Godts Majesteyt
Soo veel wercken gaet bewijsen:
Dus met vreughd' sijn lof verbreyt.
India wist niet te spreken
Van haer Schepper ende Godt/
En Iapon lach heel beswecken/
Satan hadd' het in 't ghebodt/
Als Gods knecht daer quam gestreken
En bestreedt het helsche slot.
Vader/seght ick moet u vraghen/
Als ghy dit groot werck bestaet/
Om den duyvel te verjaghen;
Waer op dat ghy u verlaet?
Hebdy ruyters/knecht oft waghen/
Die u komen mach te baet?
Coninghen soo groot van machte/
Landen soo wijdt upt ghespreydt/
En de Helt met al haer crachte
Schijnt als tot den strijdt berepdt/

Soo

Soo een crijchsman staet op wachte;
Seght/wat hulpe ghy verbeydt?
Een alleen/heel arm van goede
Gaet bestrijden sulck een strijck/
Onversaecht en groot van moede/
Waer vant pemandt sijns ghelijck?
Maer die Godt heeft ten behoede
Brenght sijn vyandt licht in strick.
Wie heeft soo veel landts doorloopen/
Als Xaverius bekeert?
Savonts was hy moed' van dooden/
Dien hy Godts wil had gheleert.
Nu staet daer den Hemel open/
Waer eerst Satan was ghe-eert.
Dooden nae den vleesch gestorven
Deed' hy opstaen van der doot/
En noch heeft hy meer verworven
Veel mirakelen in noot:
Sondaers in booshept bedorven
Trock hy tot Gods liefde groot.
Vader by uw' wonder daden/
Die ghy daghelijcks bethoont/
Voeght noch een door Gods ghenaden/
Maeckt dat Godt mijn ziel bewoont/
Laet gheen sonde my meer schaden/
Dat ick met u zy ghecroont.

Op den Feestdach van S. BARBARA.

den IV. December.

Op de wijse:

Nerea schoonste van u gebueren. p. 106

Drievuldigh is mijn uptverkozen.
O meester! eerdt my dit getal:
Maeckt noch een venster inden tozen/
Den derden raem verlicht het al.
Maeckt/&c.

Dus spzack een vande wijse Maegden:
En voeghden noch daer efter by;
Of u mijn Vader d'oozsaeck vzaeghde?
Verdedight u/en noemt my vzy.
Of u mijn/&c.

Jonckvzouw'! u leven is verlopen/
Ken ick uw' Vader anders wel/
Ghy sult dit met de dood bekopen:
Hy is op Christum al te fel.
Ghy sult/&c.

Moet ick dan sien hier vooz mijn ooghen/
Dat Barbara mijn eenigh kind
Den dienst der Goden is ontoghen/

End' een gekruysten man bemindt?
Den dienst/ &c.
Dit is den Soon/dit is den Vader/
Dit is quansuys den heyl'ghen Geest.
Die van den Christen/den verrader
Des rijcks/ werd als een God gevreest.
Die van/ &c.
Maer flucks! ghy sult hem my versaken/
Met Doop/met al/op staende voet.
Of ick sal desen Tooren maken/
Tot een bad van eygen bloed.
Of ick sal/ &c.
'k En wil niet/ datmen my verwijte
't Gheloof/ van een versworen kruys.
Al sou 'k u selfs het hoofd af smijten/
In 't midden van mijn eygen huys.
Al sou 'k/ &c.
Heer Vader! doet naer u vermogen:
End' ick na 't geen my God gebiedt.
Ww' sabel sal ick wel gedoghen;
Maer Christum kan ick laten niet.
Ww' sabel/ &c.
Hy is my al te lieven Vader/
Hy is my al te trouwen vriend.
Die met mijn ziel/mijn bloed te gader/
Wel dubbelt over heeft verdient.
Die met/ &c.
Hy gaf voor my het dierste leven.
Och! of ick voor sijn heyligh les

Het mijne wederom moght geven/
Hoe blij sou zijn Origenes?
Het mijne/&c.
Origenes den wijsen Schrijver/
Die met sijn leeringh my te saem
Heeft ingedruckt een grooten yver/
Van sterven voor den Christen naem.
Heeft ingedruckt/&c.
Naer u verlangh sal u geschieden.
Sa! Rechter doet het boose wight
Met lampen braen/ met olij sieden/
Soo langh tot dats' haer hooghmoed swicht.
Met lampen/&c.
O harden nack! o stoute wanghen!
Daer ick hier tegenwoordigh ben.
Flucks! datmē haer met scharpe tangen
De borsten splijt/ den boesem schen.
Flucks! &c.
Houd op Tyran! met scha/ met schande.
Maer neen uw' straf en neemt gheen maet:
Tot dat ghy 't hoofd/met eygē handen/
Uw's dochters vande schoeren slaet.
Tot dat/&c.
Een wreedheyd boven alle wonder!
Waer saghmen vader opt soo fel?
Maer Godt versloegh hem door den donder/

En wurp hem inde diepe hel.
Maer Godt/ &c.
O Barbara! wilt ons verwerven:
Dat wy van donder ongeschendt/
Hier sonder Biechten niet en sterven/
Noch sonder Heyligh Sacrament.
Hier sonder/ &c.
End' oft wy hier wat mosten lijden/
Dā vleesch en bloed/ na 's werelds wet/
Zoo wilter ons toch af bevrijden/
Dooz u exempel/ en gebed.
Zoo wilter/ &c.

Commune Sanctorum.

Van de heyligha Apostelen in 't ghemeyn.

Op de wijse:

Mijn ziel verheught,, u, wat ghy meught, &c. 424.

MYn hert ontwaeckt / Te loven haeckt
Jesu Christi Legaten.
Van hem geraeckt// Sy bloot en naect/
De wereldt heel versaeckt/
De wereldt heel versaeckt/

En

En al hebben verlaten.
Van hem/&c.

Twalif ghetelt// Sy zijn ghestelt
Teghen al Godts vpanden:
Hebben ghequelt// En neer gheveldt
Des duyvels swaer geweldt/Des/&c.
Verwonnen alle landen.
Hebben/&c.

Sy zijn berept// Met goet beschept
In alle landt ghesonden:
Hebben/ beschrept// Haer saet gesprept/
Maer vrolijck we'er ghemept:
Na dat sy zijn ontbonden.
Hebben/&c.

De ware leer// Van Godt den Heer
Sy hebben vast gaen stichten/
Die nimmermeer// Sou vallen we'er/
Maer wassen altijdt meer/Maer/&c.
Teghen der Ketters dichten.
Die/&c.

Sy zijn ge-eert// Met macht vermeert
Princen van 't Hemel-rijcke:
Sy voeren 't sweert// Der zielen weert/
De menschen haer op d'eerd/De/&c.
Subject zijn al ghelijcke.
Sy voeren/&c.

Als Christus sal// Dit aerdsche dal
In 't oordeel komen loonen/
Sullen sy al// In haer ghetal/
Over der menschen val/Over/&c.

Sitten op Rechters thzoonen.
Sullen/&c.
Dus menschen net// En neerstigh let
Op hare leer en leven:
Behout de wet// Dooz haer gheset/
Der Kett'ren leer verplet/ Der/&c.
Soo sult ghy Godt aenkleven.
Behoudt/&c.

Van de Martelaers in't ghemeyn.

Op de wijse:

Het gingh een edel Vrouw, een, &c. p. 405

ONtwaeckt/mijn ziel/ontwaeckt/
Pooght aen te mercken
Gods wercken/in sijn Kampers fier/
Die dooz Godts liefd' geraeckt/
In 's wereldts percke/
Seer stercke//dooztijdts streden hier.
Sy hebben vzoom/met goe manier/
Ghegeven klaer ghetuygenis/
Dā Chzistus leere//Sijn Kerck tot eere/
Beseghelt met haer bloedt ghewis.
Sy hebben vzomelijck
Het Cruys des Heeren/
Vol eeren/met vzeughd aengevaert:
Daer mee volherdelijck
De ware leere/

Niet

Niet teere// tot den eynd' bewaerdt:
Alsoo ghevolght met goeder aerdt
Haer Capiteyn Jesum playsant/
Des hemels kroone// In Jesus troone
Ghewonnen hebben sy valsant.
Haer dese wereldt boos
Kost niet doen sneven/
Noch beven//met al haer gheguel:
Haer vleesch/hoe wel seer bzoos/
En daer beneven/
Het leven/duyvel/doodt/noch hel/
Pzincen/Tyzannen/quaet en fel/
Haer van de liefde Jesu soet (lepden.
Niet konden schepden// Noch oock ver-
Waerom haer Godt oock eer aen doet.

Van de Confessoozen in't ghemeyn.

Op de wijse:

O Iesu soet,, Leydt my. &c. pag. 308.

MYn ziel bedenckt/
Ên wilt oock laten hoozen
Godts graci' met jolyt/
Die hy ons schenckt
Booz sijne Confessoozen.
Want sy/ ghebenedyydt/
Ons in deser tyydt
Als lichten zyn ghegheven/

Dat wy die wet moghen sien
Waer na wy moeten leven. Ons/&c.
Sy zyn het licht
Des werelts/hoogh verheven/
Op eenen kandelaer
Al hier ghesticht/
Haer moeten wy aenkleven:
Godt haer oock noemt voorwaer
Het soudt der aerden klaer/
Om ons hier te bewaren
Voor den stanck der sonden vuyl/
Die ons ziel mogt beswaren. Het/&c.
Dus wel onthout
Haer suyver leer en leven/
En blyft daer in gheplant:
Neerstigh aenschouwt
't Exempel/dat s'u gheven:
Met licht in hare handt/
Dat upt liefde brandt/
Omgoordt zyn oock haer lenden:
Alle lust der ydelheydt
Aldus sy van haer wenden. Dat/&c.

Noch vande Confessoren in't gemeyn/ende jeders Patroon oft Patronersse.

Op de vvyse: Beata immaculata. pag. 32.

LAet ons al t'samen loven
Met sanck en snaren spel

De

De Borghers van hier boven/
Want sy verdienen 't wel:
Weest al verblijt//Singht met jolijt
Maer eerst maeckt u de sonden quijt.
Maer onder veel dienersse
Soo wil ick mijn Patroon
En mijne Patronersse
Singhen een lof ydoon. Weest/&c.
O soet Patroon verheven/
O Patronersse goet/
Wat soud' ick u best gheven
Dat u sou wesen soet. Weest/&c.
Wilt ghy ons wel vereeren/
Die onsen name draeght/
Voor allen/wilt dit leeren
O reyn van sonden vaeght. Weest/&c.
Daer naer soo moet ghy talen
Naer onse deughden schoon
Condt ghy die achterhalen/
Weest seker 's hemels croon. Weest/&c.

Noch van de Confessoren in 't ghemeyn/

Eenen Kerckelijcken Lof-sangh.

Op de wijse:

Weest gegroet maget Maria verheven. pag. 8.

DEsen seer heyl'gen Confessoor des Heeren/ (eeren/
Wiens feest het volck hout over al met
Heden is weerdig opgegaen blij'lijcke/
Na 't Hemelrijcke.
Die wijs/ Godtvruchtigh/ sober/ en eersamigh/
Ootmoedigh / repn was / en daer toe vreedsamigh/
So langh als dese werelt heeft gegeven
Sijn le'en het leven.
By wiens graf heyligh / dickmaels is bevonden
Dat siecke menschen in seer korte stonden (den/
Genesen zijn van 't gene haer bes waer-
Hier op der Aerden.
Waerom nu desen Lof-sangh onse schare/
Tot sijnder eeren / vrolijck singht te gare/ (ligh/
Dat wp altijt door sijn verdienstē hey-
Moghen zijn vepligh.
Eer' moet hem wesen / saligheydt en krachte/
Die op 's Hemels top sittende / met machte/
De gantsche wereldt gouverneert alleene/
Drie ende eene.

Ifte

ISte Confessor Domini sacratus,
Festa plebs cujus celebrat per orbem,
Hodie lætus meruit secreta.
Scandere Cœli.

Qui pius, prudens, humilis, pudicus,
Sobrius, castus fuit & quietus,
Vita dum præsens vegetavit ejus
Corporis artus.

Ad sacrum cujus tumulum frequenter
Membra languentum modo sanitati,
Quolibet morbo fuerint gravata,
Restituuntur.

Unde nunc noster chorus, in honorē
Ipsius, hymnum canit hunc libenter,
Vt piis ejus meritis juvemur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui supra cæli residens cacumen,
Totius mundi machinam gubernat.
Trinus & unus.

Van de Maeghden in't ghemeyn.

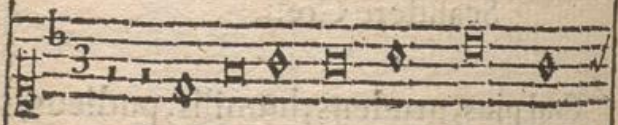

O Jesu soet/der Maegden
Iesu co- ro na Vir- gi-

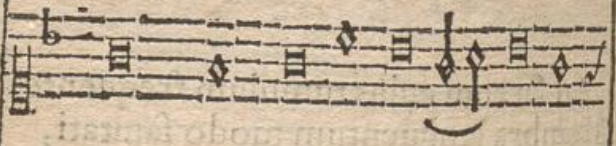

kroon/ Gheboozen van een maget
num. Quem mater il- la conci-

O Jesu soet/der Maeghden kroon/
Ghebozen van een Maget schoon/
Die Godt gebaert heeft wonderlijck/
Hoozt ons ghebedt ghenadelijck.
Ghy weydt onder de lelikens/
Al-om betuynt met Maeghdekens/
Een Bzuydegom seer glozioos/
Vw' Bzuydts verciert ghy pzecioos.
Waer dat ghy gaet / de Maeghden wijs
Die schzijven u toe haren pzijs:
Sy volghen u met soeten sanck/

schoon

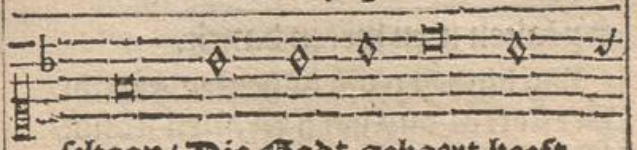

ſchoon/ Die Godt gebaert heeft
pit, Quę ſo- la vir- go

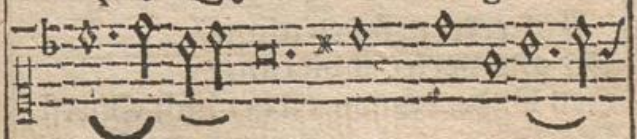

won- derlijck/ Hoort ons gebedt
par- tu- rit. Hæc vo- ta cle-

ge- nadelijck. Die Godt.
mens accipe. Quę ſo-

IEſu corona Virginum,
Quem Mater illa concipit,
Quæ ſola Virgo parturit,
Hæc vota clemens accipe.
Qui paſcis inter lilia,
Septus choreis Virginum,
Sponſus decorus gloria,
Sponſiſque reddens prędia.
Quocunque pergis, Virgines
Sequuntur, atque laudibus
Poſt te canentes curſitant,

Sy loven u/en weten danck.
Wy bidden u uyt 's herten grondt/
Versterckt ons doch in allen stondt/
Op dat wy sonder vlecke reen/
D minnen/Bruydegom/alleen.
Lof/eere/pryys en glorie/
Die ons verleent victorie/
Den Vader/Soon/en heyligh Gheest/
Die d'Eng'len loven al om meest.
Amen.

Noch van de Maeghden in't ghemeyn.

Op de wyse:

't Nieuw Iaer begint, &c. 80.

DEr Maeghden lof
Wilt singhen al-ghemeyn/
Die in den Hof
Al van des Hemels pleyn/
Als rooſen/puer/playsant/
Schoon staen gheplant/
Gheven oock een geur/
En een schoon coleur/
Gheven oock een geur Godts sinnen.

Hymnoſque dulces perſonant,
Te deprecamur largius,
Noſtris adauge ſenſibus,
Neſcire prorſus omnia
Corruptionis vulnera.
Laus, honor, virtus, gloria
Deo Patri & Filio,
Sancto ſimul Paraclito,
In ſæculorum ſæcula. Amen.

O fleur! O repne fleur/ vol minnen.
Gheven/Ec.
O Jeſu ſoet/
Die zÿt der Maeghden kroon/
Wiens Moeder vroedt
Een Maghet was ydoon:
Wie weet/wat vreughdt ghy doet
Een repn ghemoet:
Dat af-ſnÿdt des vleyſchs/
Met al ſÿnen eyſch/
Dat af-ſnÿdt des vleyſchs welluſten:
O vreughd/ o ſoete vreughd/ vol ruſten.
Dat af/Ec.
Als Vader vlÿt
Staet ghy de Weeſen by/
Tot aller tÿdt

Den

Den droeven maeckt ghy bly:
Dus Heer ghebenedijdt
Ghy Bruy'gom zijt
Voor al die des vleyschs/
Met al sijnen eysch/
Met al die des vleyschs lust sterven.
O rust/o soeten rust/om t'erven.
Voor al/&c.

T'samen-sprake tusschen de Bruydt oft Christen-ziele ende Christum den Bruydegom.

Op de wijse:

Als 't hier op noten staet.

Aenhoort mijn lief/mijn vriendin-
Wt mijn schoon Rijck dat Hemel-

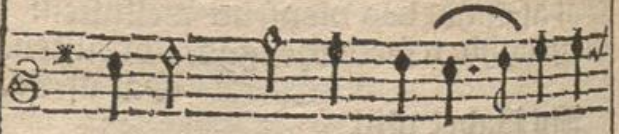

ne reyn/Ick ben uw' Bruydegom
sche pleyn/Quam ick van boven hier

sonder

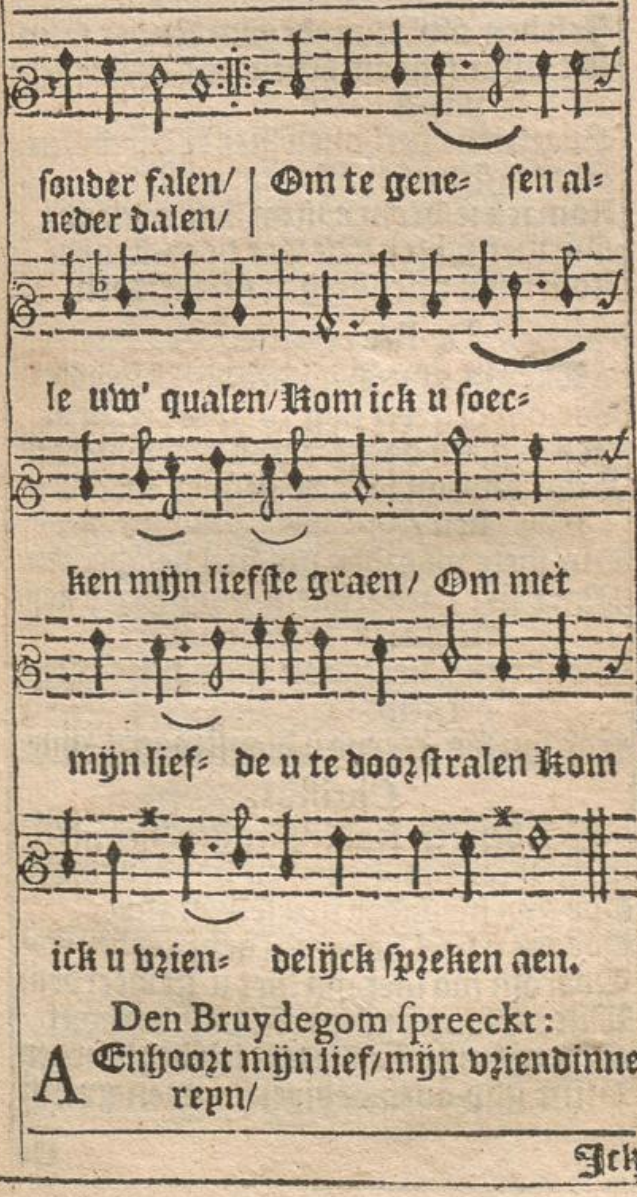

Den Bruydegom spreeckt:

A Enhoort myn lief/ myn vriendinne repn/

Ick ben uw' Bruydegom sonder falen/
Wt mijn schoon Rijck dat Hemelsche
plein
Quam ick van boven hier neder-dalen
Om te gheneesen alle uw' qualen/
Kom ick u soecken mijn liefste graen/
Om met mijn liefde u te door-stralen
Kom ick u vriendelijck spreken aen.

De Bruyt antwoort:

Wie sijt ghy Bruydegom delicaet
Die my begeert dus tot u te trecken.
Ick ben een dochter van kleynen staet
Seer onbequaem en besmet met vlec-
ken/
Uw' soete woorden my wel verwecken/
Maer siet/ ick schaem my voor u aen-
schijn;
Woudt ghy vercieren mijn naeckthept
decken/
Ick sou soo geerne u dienstmaegt zijn.

Christus.

Ick ben een Koningh ghebenedijt/
Een Heer van hemel en vander eerden
Hoe ghy kleynder in u selven zijt/
Hoe ick u veel liever sal aenveerden:
Daerom soo laet my met u geweerden:
Wilt met my maken een vast verbont/
Ghy sijt mijn liefste die ick begheerden
Blijft ghy ootmoedigh in uwen gront.

De

De Beminnende ziele.

Zijt ghy een Koningh soo groot ver-
meert/
Edel en machtigh/ seer hoog gepresen?
Waerom is 't dat ghy dan een begheert
So slechten dochter als ick mits desen?
Ick ben niet weerdigh uw' Bruydt te
wesen/
O schoonen Bruydegom groot van lof;
Laet my een van uw' dienst-maeghden
wesen
De minste in uwes Vaders hof.

Den Bruydegom.

Ick ben Almachtigh hoort mijn be-
dien/
Ick woon in 't hooghste weet dit cer-
tepne;
Maer altijdt heb ick seer aenghesien
Die in haer selven zijn slecht en kleyne/
Dus weest ootmoedigh / van herten
reyne/
Met groot betrouwen soo hoopt in my/
In mijn schoon Rijcke dat Hemelsch
pleyne
Sult ghy zijn groot en van herten bly.

De Bruyt.

O rijcken Koningh en gever milt/
Naer u hebbe ick soo groot verlanghen:
Is 't dat ghy u gheweerdighen wilt

Mp voor uwe dienst-maeght te ontfanghen/
Ick sal u dienen/ yverigh aenhanghen/
Alle mijn dagen beminnen seer/
Ick sal u prijsen met soete sanghen:
Mijn lieven Bruydegom Godt en Heer.

Den Bruydegom.

Ben ick uw' lieven Bruydegom fijn/
So moet ghy mp dan alleen aenkleven/
Ick sal u goet en getrouwe zijn/
Wilt mp uw' liefde uw' trouwe geven/
Siet mijnen name sal zijn geschreven
In u voor-hooft schoon en suyverlijck/
Met vreughden soo sult ghy altoos leven
Hier boven in mijnes Vaders Rijck.

De Bruyt.

Hoort waerden Bruydegom mijn beduyt/
Is't dat uw' Hooghept hem wilt verneeren
Mp te ontfanghen voor uwe Bruydt:
Ick wil seer geeren u accepteren/
En uwen wille obedieren/
Altoos te leven na uwen raedt/
Dw' goethepdt magh ick seer wel lauderen
Dat g'mp begeert tot so grooten staet.

Den

Den Bruydegom.

Siet ick begeer te woonen gheruſt
In die reyn ſuyvere herten teere:
Na de ootmoedighe heb ick luſt/
Om haer te brenghen tot grooter eere/
Dus wilt my dienen/beminnen ſeere/
Weeſt altoos danckbaer mijn liefſte ſoet
Soo ſal ick u noch beſchencken meere
Met veel ſchoon giften en gaven goet.

De Bruyt.

O Princelijcken Bruydegom fier
V ſal ick dancken tot allen tijden
Voor alle menſchen ter werelt hier
Sal ick uw' groote goethept belijden/
Wilt my beſchermen aen alle zijden/
Gheeft my te leven naer u gherief/
V ſal ick loven/ghebenedijden/
Ghy zijt alleene mijn liefſte lief.

Den Bruydegom.

Komt mijn vriendinne/ wilt met my gaen
In mijnen boomgaerd ſeer ſchoon van binnen/
Eet van de vruchten die daer in ſtaen/
So ſult gy my noch veel meer beminnē/
V ziel en lichaem/u hert en ſinnen
Sullen verheughen van deſe ſpijs/
Een ſchoone kroone ſult gy ooc winnen.
In mijn ſchoon Hemelſche Paradijs.

Volghen eenighe Lof-sangen van verscheyden Deughden:

Om doorr't saer/ na gheleghentheydt der sake/ ghesongen te worden.

Ende eerst

Van 't Gheloof, ende de heylighe al-gemeyne ofte Catholijcke Kercke.

Op de wijse:

Mijn ziel verheugt,,u,wat ghy meugt. pag.424.

O Christ'nen och// Die leven noch/
Wilt ghy Godts eer vermeeren:
Sonder vertogh// Soo soeckt nu doch
Een Kerck sonder bedrogh/ Een/&c.
D'Ecclesie vol eeren.

Sonder/&c.

De waerheydt sent// Seer excellent/
Sal altijdt by haer blijven/
Haer fondament// Dat is gheprent
Op Godts beloft bekent/ Op/&c.
Als de Propheten schrijven.

Haer/&c.

Dit 's mijn verbondt // Tot aller stondt
Met haer-liens/ seydt den Heere/
Mijn Gheest oorkondt // Mijn woordt goet rondt
Dat stel ick in haer mondt/ Dat/ &c.
Het sal van haer niet keeren.
Mijn Geest/ &c.
't Is nu met mijn // Als dien dag fijn/
Doe 'k Noë hadd' gheswooren/
Dat na 't termijn // Des sundt-vloedts pijn
Niet meer en soude zijn/ Niet/ &c.
Op de aerde/ als vooren.
Dat na/ &c.
Alsoo voorwaer // Sal ick hier naer
Op haer niet meer gram wesen:
Noch t'eenegaer // Ontnemen haer
Mijn liefde openbaer/ Mijn/ &c.
Noch verwerpen na desen.
Noch/ &c.
Als 's Hemels poort // En 't Aerdtrijck voort/
En al de berghen beven:
Dan sal mijn woordt/ (O mensch aenhoordt/)
Noch niet worden verstoord/ Noch/ &c.
Seydt de Heere verheven.
Dan sal/ &c.

Ghy sult niet meer// Sept Godt den Heer/
Verlaten vollick wesen:
Maer hoogh en ne'er// Vol pryis en eer/
Een kroon verheven seer/ Een/&c.
In myne handt ghepreesen.
Maer/&c.

Belosten bly// Oock hebben wy/
Van Christo ons ghegheven:
Ick blyf u by// T'aller tydt vry/
Tot dat de eyndinghe zy/ Tot/&c.
Van de wereldt vol sneven.
Ick blyf/&c.

Wie hoort uw' raet// Niet obstinaet/
Die hoort de myn oock mede:
Wie u versmaedt// Met sinnen quaedt/
Versmaedt my metter daedt/ Ver.&c.
Die u sende ter stede.
Wie u/&c.

De poort verdreydt// Van d'hell' verbreydt/
Die sal u niet verwinnen.
En Paulus seydt// Met klaer beschept/
Een pylaer der waerheydt/ Een/&c.
Is Godes Kerck/ vol minnen.
En Paulus,&c.

Dus schort u pet// Doet haer bediet/
Sept Christus noch voort-aene/
Wie de Kerck niet// Hoordt/ noch ontsiet/

Houd hem sonder verdriet/ Houd/ &c.
Voor Heyd'n en Publicane.
Wie/ &c.
Noch al hier naer// Joannes klaer
Jerusalem sagh dalen:
De vesten daer// Waren voorwaer
D'Apostelen eerbaer/ D'Apost. &c.
Och menschen wilt niet dwalen.
De vesten/ &c.
Tot aller tij'// Blijft Godt haer bij/
Sy is des Lams Hupsvrouwe.
Godts klaerheydt blij// Verlicht haer vry/
Geen Son behoevet sy/ Geen/ &c.
Haer licht is 't Lam ghetrouwe.
Godts/ &c.
Als crystallijn// Soo blinckt haer schijn/
Van goudt zijn hare straten:
De Koon'gē fijn// Haer voedsters zijn/
Haer licht heeft geen termijn/ Haer &c.
Godt sal haer niet verlaten.
De/ &c.
Dus doen haer eer/ (Na Godes leer)
De Koninghen met spoede/
Sy buyghen seer// Ter aerden neer/
En kussen/ dat is meer/ En/ &c.
Haer voeten met ootmoede.
Sy/ &c.
O Kerck eerbaer// O hemelsch' schaer/

Godt heeft u hoogh verheven.
Hy seydt voorwaer // Met woorden klaer:
Mijn wille is in haer/Mijn/&c.
S'is in mijn handt gheschreven.
Hy sept/&c.
Op d'aerd' ydoon // In 's Hemelsch throon/
Tijt ghy een al-ghemeyne:
De Engh'len schoon// (Seydt Godes Soon)
Die zijn uwe dienstboo'n/Die/&c.
O Christ'nen groot en kleyne.
De Eng'len/&c.
Wt liefde goet// Is blijschap soet/
Al in des Hemelsch throone/
Als met ootmoet//Een sondaer broedt
Recht penitenti' doet/ Recht/&c.
Seydt Christus in persoone.
Als met/&c.
Dus broeders soet// Met groot ootmoedt
Wilt u verstandt verneeren
Onder 't behoedt//Met aller spoedt/
Van d'Heyl'ge Kercke goet/Van/&c.
Godt sal uw' deughd vermeeren.
Onder/&c.

Voor den noodt der H. Kercke.

Op de wijse:

't Nieuw jaer begint. pag. 80.

O Heer aensiet/
Aensiet toch ons verdriet.
Wilt ghy noch voort
Op ons dus zijn verstoordt?
Sullen wy nimmermeer
Vw' gramschap/Heer/
In soo droeven tijdt/
En soo groot verwijt/
In soo droeven tijdt doen stelpen?
O Godt/o goeden Godt/komt helpen.
In soo/ &c.

Daegh'lijcks bespot
Wy worden en belacht:
Vw' leer voor sot
Ghehouden/en veracht/
D heyligh dom ont-eert/
Als slijck van d'eerdt/
Ons vyanden noch
Bitter/vol bedrogh/
Ons vyanden noch verstijft//ghy.
O God/o goedē God/waer blijft//ghy?
Ons/ &c.

Wy/met ootmoedt/
Bekennen ons misdaedt/

Vallen te voet/
En bidden: Komt te baet/
Te baet komt/lieven Heer/
Vw' kind'ren teer/
Die ghy met u bloedt/
Heere Jesu soet
Die ghy met u bloedt quaemt koopen/
O Godt/ o goeden Godt/ komt loopen.
Die ghy/&c.

Noch voor den noodt der H. Kercke.

Op de wijse:

O Geest,, die ons kunt, &c. 227.

O Heer/aensiet toch Sion teer/
Vw' Bruydt verheven:
Sy wordt verdreven/
In 't ongheloof wordt haer nu plaets ghegheven/
Haer schoonheyt en cieraet/
Door Satans listen quaet/
Is wegh ghedreven.
O Godt/wy hebben u ghebodt
Niet onderhouwen:
't Magh ons wel rouwen.
Want daerom laet gy ons in dit benouwen:

Maer

Maer ghy/o Heere soet/
Wilt onse teghenspoet
Toch eens aenschouwen.
O Heer/ laet toch uw' Kerrick we'er
Eens triumpheren/
In lof en eeren:
Op dat haer dzoefheydt groot
Eens magh cesseeren.
Verlaet/o Heer/niet heel
Ydeenigh errifdeel/
Komt visiteeren.
O Heer/ laet uwen wyngaert we'er
Te recht op-bouwen/
Sendt Herders trouwe:
En laet uw' Schaepkens teer
Niet meer benouwen.
O Jesu Herder goet/
Troost ons in teghenspoet/
Ghy zyt ghetrouwe.
O Heer/die lief hebt alsoo seer
Dw' creaturen/
Hoe langh sal 't dueren
Dat Satan meer en meer
Ons sal doen trueren?
De krancken reyckt de handt/
En doet toch onderstandt/
Die haer bekeeren.
O Heer/sent toch uw' Herders we'er
In alle palen/
Om we'er te halen

De Schaepkens/breed en veer/
Die nu gaen dwalen:
Want ghy en wilt toch niet/
Dat iemandt in 't verdriet
Kom'/of in qualen.
Prins/Heer/wilt ons vpanden we'er
Tot u bekeeren/
De waerheydt leeren:
Op dat wp al uw' eer
En lof vermeeren:
Laet uwe doodt en pijn
Aen haer behouden zijn/
O Heer der Heeren.

Van de vier Wterſten der menſchen.

Op de wijſe:

Komt heyligh Geeſt vol machten. 219
Oſte: Schoon lief wilt my trooſt gheven.

WAer 't dat ons ziel van binnen
Aendachtigh kon verſinnen
Hoe langh dat Eeuwigh waer:
Veel beter ſou men leven/
Om na te zijn verheven/
Bevrijdt van pijne ſwaer.

Veel/Et.

Waer

Maer nu leven de menſchen
Na haren luſt en wenſchen/
Als of Doodt, Oordeel, Hel,
Die dinghen miſerabel/
Maer waer een ydel fabel/
Een droom of kinder-ſpel.
Die/&c.

Dies ſy met groote hoopen
Met macht ter hellen loopen/
Door's wereldts luſt verblindt:
Gheliick ten Winter tijden
Sneeu dicht/aen alle zyden/
Ne'erdaeldt: dit wel verſindt.
Gheliick/&c.

O ſothept boven ſchreven/
O ydelheydt/vol ſneven/
Van 's menſchen domme ſin/
Waerom gaet ghy verwerven
U ſelven 't eeuwigh ſterven?
Is dit geen quaet ghewin?
Waerom/&c.

Waerom bemindt ghy krachtigh
Des wereldts weelden klachtigh/
Die u brenght in 't verdriet?
Waerom gaet ghy verſmaden
Den Hemel, met ſijn paden/
Die u 't gheluck aenbiedt?
Waerom/&c.

Wie van u kan verdraghen
De helſche donder-vlaghen/

Van peck en solpher heet?
Die hier een korte pijne
Bykans heel doet verdwijnen/
En valt soo bitter wreedt.
Die/&c.

Pijnt u eens te ghenaken/
Dw' vingher eens te raken
Der heeter koolen brandt:
En proeft na u vermoghen/
Of ghy oock kunt ghedoghen
Soo kleynen last vaillant.
En proeft/&c.

Wie sal mijn hooft verleenen/
Mijn ooghen oock met eenen
Van tranen een fonteyn?
Dat ick soo mocht beweenen
De dwaeshept in 't ghemeene
Der menschen blindt/ onreyn.
Dat/&c.

Al waer 't dan overvloedigh/
Dat ick met tranen bloedigh
Beschreyde haer dangier:
Veel waer deese droefheyt minder/
Dan al het quaet of hinder
Dat sy nu kiesen hier. Veel/&c.

De ure sal haest wesen/
Dat ghy sult zijn vol vreesen/
Benouwt/in groot ghevaer:
Gheloof sult ghy my gheven/
Te laet/als ghy in sneven

Gheraeckt/na 't oordeel ſwaer.
Gheloof/&c.

Bekeert u dan in tijde/
Als nu met herten blijde/
Van aerdts na 't hemels goet:
Wilt nu gheſondt hanteeren/
Dat ghy dan ſoudt begheeren/
En wenſchen met ootmoet.
Wilt/&c.

't Is al van klepnder weerden/
Al wat hier is op eerden/
't Is kort en onghetrouw:
Het eeuwigh goet hier boven
Wilt ſoecken/en Godt loven/
Ghy ſult niet hebben rouw.
Het/&c.

Wilt daer u herte ſepnden/
Daer 't eeuwigh/ſonder epnden/
Eens magh in vreughde zijn.
Hebt altijdt uw' ghedachten
Bp daghen en bp nachten/
Daer vreughd is ſonder pijn.
Hebt/&c.

Niet moet ons laſtigh vallen/
Noch moepelijck met allen/
Pijn/arbepdt/lijden ſwaer.
Want als de doodt ſal komen
Sal't ons ſeer krachtigh vromen.
Ghelooft mp: 't is voorwaer.
Want/&c.

Van de Doodt.

Bepeyst u e- del mensche/ Be-
Bepeyst u wil en wensche/ De

peyst u le- ven wel/ | Ghy
tijdt die is seer snel/ |

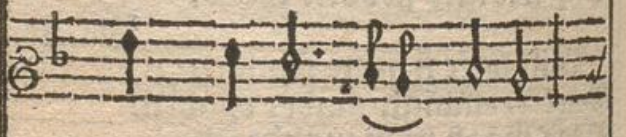

mooght hier niet langh blijven

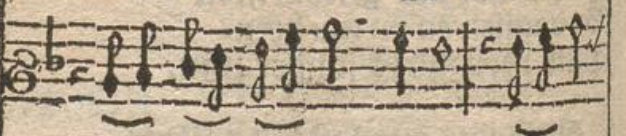

Sonder pijn of ghequel/ Al had

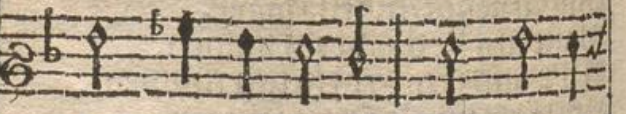

ghy dupsendt lijven: De doodt en

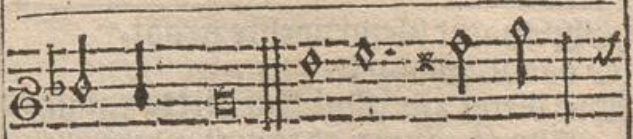

is gheen ſpel: O doodt/ o doodt!

Ghy ſpaert klepn nochte groot.

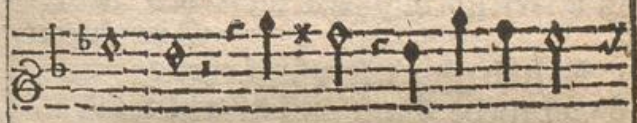

O doodt/ ay my! Hoe bitter zÿt

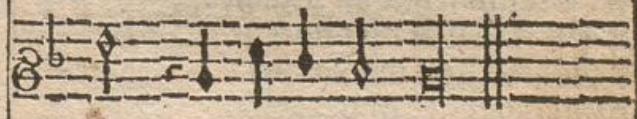

ghy! Hoe bitter zÿt ghy!

BEpeyſt u/edel menſchen/
Bepeyſt u leven wel:
Bepeyſt uw' wil en wenſchen:
Den tÿdt die is ſeer ſnel.
Ghy mooght hier niet langh blÿven
Sonder pÿn of ghequel/
Al had ghy duyſent lÿven:
De doodt en is gheen ſpel:
O doodt/o doodt!

Ghy spaert kleyn nochte groot.
O doodt/ ay my!
Hoe bitter zijt ghy! Hoe bitter zijt ghy!
Ghy jonghers en jongh-vrouwen/
Die daer draeght spel' en goudt:
De doodt sal u doen flouwen/
Al zijt ghy noch soo stout.
Laet dansen ende springhen
Laet al uw' over-daedt:
En wilt toch niet vol-bringhen
's Vleeschs/duyvels/wereldts raedt.
O doodt/etc.

Al had ghy 't Keysers rijcke/
Daer mede Samsons kracht:
Al had ghy desgelijcke
Al Cresus schat en pracht:
't En kan u al niet baten/
Al waert ghy oock rebel:
Ghy moet het al verlaten
Onder des doodts bevel.
O doodt/etc.

Waer zijn de Maeghden schoone/
Met haren geelen hayr/
Die spanden hier de kroone/
Om haer schoon aenschijn klaer?
Al van de wormen gh'eten
Zijn sy nu allegaer/
Haer schoonheydt is versleten:
Verwacht dit al eenpaer.
O doodt/&c.

Waer

Waer zijn de Potentaten
Des wereldts/met haer macht/
De wijſe Magiſtraten/
Hier vooꝛtijdts hoogh geacht?
Niemandt en is gebleven/
't Zy edel of vileyn/
Die niet heeft moeten ſneven
Al dooꝛ de doodt certeyn.
O doodt/&c.

Waer 't dat wy wel bekenden
Wat ons gebeuren ſal/
Als ons de doodt ſal ſchenden/
En bꝛenghen in den val:
Dat herte ſoude bꝛeken
Met groote bitterheydt:
Gheen tonghe kan 't uytſpꝛeken.
Dus peyſt op d'eeuwigheyt.
O doodt/&c.

Ick bidd' u al-ghemeyne/
Wilt vaten dit verſtandt/
Maeckt u van ſonden reyne/
Denckt op der zielen pandt/
Die Godt u heeft ghegeven:
Eer ghy die noote kraeckt/
Die elcken menſch doet beven/
Als ſy het herte raeckt.
O doodt/&c.

Noch van de Doodt.

Op de wijse:

Och Iesus liefde was soo groot. 159.

O Felle doodt/die sult verslaen
Al dat hier leven heeft ontfaen:
Hoe bitter is ons u vermaen!
Niemandt en kan uw' kracht ontgaen.
Ghy komt tot elcken in 't ghemeyn/
Is 't rijck/ is 't arm/ is 't groot/ is 't klein/
Die leven in des wereldts pleyn:
Al zijn sy oock van sonden reyn.
Soo haest ontneemt gh' ons als ghy meught
Al dat ons droevigh hert verheught/
Geneught/ geselschap/ spel en vreught/
Al waer 't oock in de jonghe jeught.
Als ghy ons raeckt met uwen poot/
Verschiet ons al ons bloede roodt:
Dan wort het lichaem/ naect en bloot/
Begraven in der Aerden schoot.
't Goet dat wy hebben langh ghespaert/
Met arbeyt groot by een vergaert:
Ontneemt ghy ons stout onvervaert/
Dus wordt ons herte seer beswaert.
Alleen die doen na Christus sin/

En

En wachten hen van quaet gheſpin/
Die ſult ghy brenghen groot ghewin:
Door u gaen ſy ten Hemel in.
Maer die daer quaet van wille zijn/
Tot dat des levens komt termijn:
Die brenght ghy in der hellen pijn/
Ghesloten van Godts soet aenschijn.
Prince/dit is den besten raedt:
Dat ellick-een hem wacht van 't quaet/
En stel in eenen goeden staet:
Soo is de doodt tot sijnder baet.

Noch van de Doodt.

Op de wijse:

Godt groet u mannen! &c. pag. 199.

Ick ben een armen Pelgrim hier/
Ick moet gaen doen mijn pelgrimagie
In druck/in lijden vol dangier/
Soo lepdt al mijn passagie.
Pelgrims habijt en hooghe schoen
Om repsen worden my ghegheven:
Om pelgrimagie soo te doen
Al naer het eeuwigh leven.
Versleten heb ick mijn habijt:
Aen 't nieuw en kan ick niet gheraken:

Dat is soo veel bequamen tijdt.
O Heer wat sal ick maken?
D'ander zijn voor/en ick moet naer:
Ick soude geerne noch wat beyden.
De doodt maeckt my den wegh soo swaer/
Dat my verdriet te scheyden.
Met swaren arbeydt en verdriet
Moet ick de reyse gaen aenveerden:
Al mijn ghenlagh en baet my niet/
Och wat sal my gheweerden.
De doodt die moet mijn lepdts-man zijn/
Sy doet my aen soo groot verseeren:
Met haer te reysen doet my pijn:
Niemandt kan weder-keeren.
Den wegh is nauw aen elcken kant
Die ick alleene moet passeeren:
Och in dat onbekende landt!
Waer sal ick gaen logeeren?
Met 't Heyligh weerdigh Sacrament:
Met 't broot des Hemels wilt my spijsen:
Op dat ick in den laetsten endt/
In blijschap magh verrijsen.
Den eersten nacht als ick dan sal
Van deser wereldt moeten scheyden:
Maria met Godts vrienden al
Willen my wel gheleyden.

Moght

Moght ick eens ſoo gheluckich zijn
Dat my Godts Enghelen gheleyden
Door deſen wegh voor Godts aen-
ſchijn:
Ick ſou te liever ſcheyden.
O Heere Godt/wilt my doch nu
Aenſien met d'ooghen uw's genaden.
Al mijn betrouwen ſtaet op u:
En wilt my niet verſmaden.

Noch van de doodt ende catijvigheyt des teghenwoordighen levens.

Op de wijſe:

Mijn ſinnen zijn ontſtelt,, gequelt.

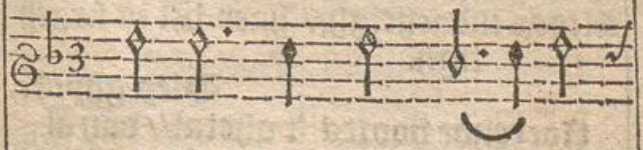

Aenmerckt/o menſch / het ſtof//

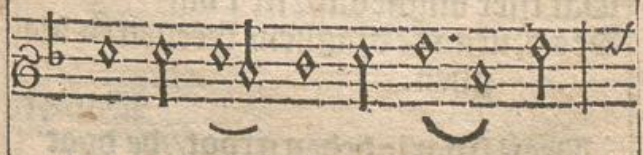

waer of Ghy zijt gheko- men/

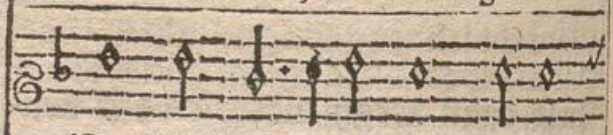

Van slijck en aerde grof//van lof

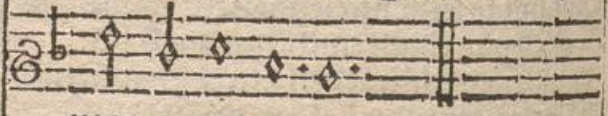

Wilt u niet romen//
zijt ghy ghenomen.

ANermerckt / o mensch / het stof// waer of
Ghy zijt ghekomen/
Van slijck en aerde grof//van lof
Wilt u niet romen//zijt ghy ghenomen.
Van slijck/&c.

In angst/ellend en pijn//is dijn
Gheboorte klachtigh/
Dies ghy 's sondigen schijn// moet zijn
Altoos indachtigh// haer list is krachtigh.
Dies ghy/&c.

Roerende voorts 't ghetal//van al
Des levens plaghen/
Wat isser ongheval//in't dal
Des druckts te draghen/ weenen en klaghen.
Wat/&c.

Dees swarigheden groot//de doot
Gaet termineeren;

Want 't vleeſch van als ontbloot// door noot/
In ſtof gaet keeren//'t welck ghy moet leeren.
Want/&c.
Een hoop' alleen 't ghemoet// verſoet
Van 't eeuwigh leven/
't Welck ons den Heere goet//eens moet
Ghenadigh geven//als wy wel leven.
't Welck/etc.

Van 't Oordeel.

Op de wijſe:

't Was een Ridder een Koninghs kint,&c.

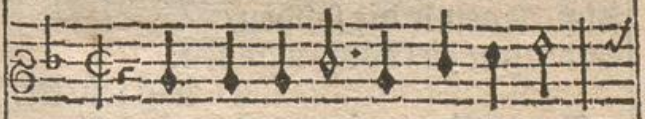

Als Jeſus in ſijn Majeſteyt

Sal komen/ſoo hy heeft voorſeyt:

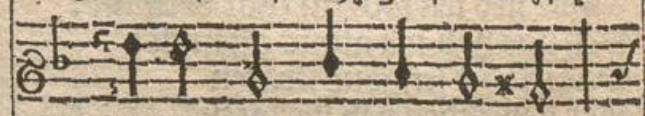

Gheven rechtveerdigh oordeel

Over

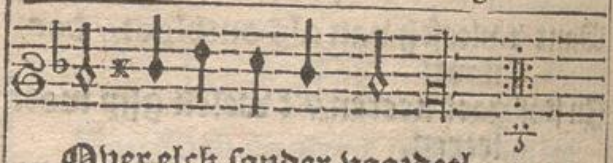

Over elck sonder voordeel.

ALs Jesus in sijn Majestept
Sal komen/soo hy heeft voorsept:
Gheven rechtveerdich voordeel
Over elck sonder voordeel.
Gheven/etc.

Den reecken-boeck sal open gaen/
Elck sal daer loon na werck ontfaen/
En reeckeninge gheven
Van zijn voor-gaende leven.
En reeckeninge/etc.

Mijn reeckeningh' is ongereedt;
Mijn bloed verandert al in sweet/
Als ick aensie die sonden/
Die mijne ziel door-wonden.
Als ick/etc.

Ick vinde my in grooten noodt/
Als ick denck op de tweede doodt:
t Waer beter nopt ghebooren.
Van eeuwigh zijn verlooren.
't Waer/etc.

Hoe heb ick soo den tijdt verquist!
Och hoe heb ick aldus ghemist!
Dat ick die schoone straten
Der deughden heb verlaten.
Dat ick/etc.

Van sinnen was ick wel berooft:
Dat ick den vyandt heb ghelooft:
Het vleesch heeft my bedroghen.
En de werelt gheloghen.
Het vleesch/etc.
Maer ick wil volgen goeden raedt:
Voort-aen beweenen mijn misdaedt/
En my in tijdts berepden/
Om wel van hier te scheyden.
En my/etc.
Weest my ghenadigh/Jesu soet/
Al door u sweet en dierbaer bloedt/
En wilt my niet verdommen/
Als ick voor u sal kommen. En/etc.

Klacht-liedt van een siele wt het Vaghevyer.

Op de wijse:

Menschen gierigh van aerde.

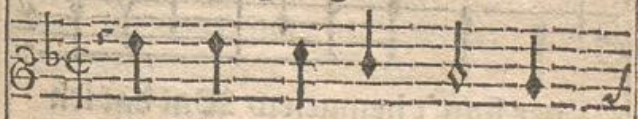

Menschen/ aenhoort mijn kla-

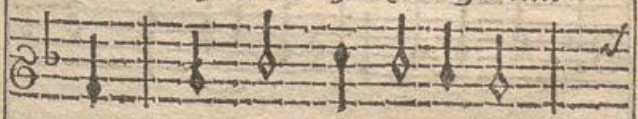

ghen/ Die noch in 't leven sijt;

Hoort

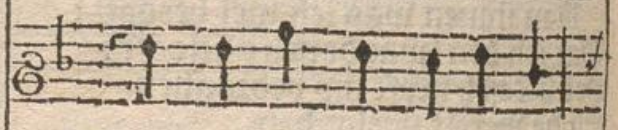

Hoort wat ick moet verdraghen

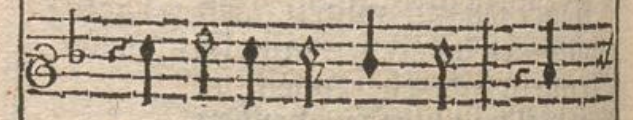

Noch eenen langhen tijt: Gheen'

tongh' sou 't al verhaelen/ Gheen

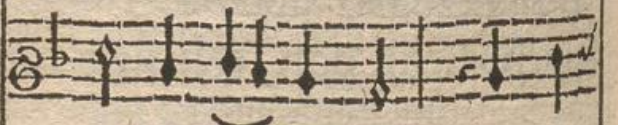

hert' be- pepsen schier/ Gheen schil-

der kan 't bemaelen/ Wat dat ick

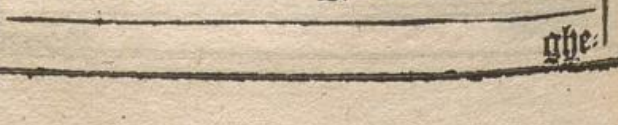

moet betaelen/ In dit swaer Ba-

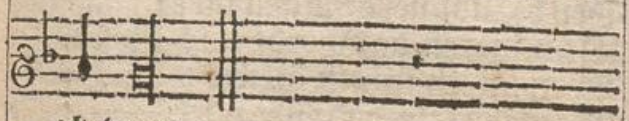

ghevper.

MEnschen/ aenhoort mijn klagen/
Die noch in 't leven zijt;
Hoort wat ick moet verdraghen
Noch eenen langhen tijt:
Gheen' tongh' sou 't al verhaelen/
Gheen hert' bepeysen schier/
Gheen schilder kan 't bemaelen/
Wat dat ick moet betaelen
In dit swaer Vaghevper.
Gheen' tongh'/ etc.

Mijn lichaem is begraven/
Ick ligh' hier inden brandt;
Och! oft m'yemandt quam laven/
En reyckten eens de handt!
Als ick ghingh upt dit leven/
Ick was noch wat besmet;
Hierom moet ick nu beven:
Maer ick bidd'/ wilt my gheven
Vpstandt/ door 't ghebedt.
Als ick/ etc.

Ick heb op deser aerde
Hoy/ stoppelen/ en hout/
En goed van klepnder waerde
Op den grondt-best ghebouwt:
Dus moet ick/ laes! om desen

Den

Den brandt verdraghen hier:
Mijn werck dat werdt mis-presen/
Doch sal ick saligh wesen/
Maer soo/als door het vyer.
Dus moet ick/etc.

Ick mach Godt niet aenschouwen/
Dit is dat my meest quelt:
In 't vyer werd' ick ghehouwen/
My dunckt dat ick schier smelt'.
Och die dit wel versinden/
Hy sou wel doen de deughdt!
Ten minsten ghy mijn vrinden/
Die my voortijdts beminden/
O betert/als ghy meught.
Och die/etc.

Ter wereldt werdt ghevonden
Gheen lijden alsoo swaer/
Ghelijck ick door mijn' sonden
Hier lijde menigh jaer:
Waer 't dat de menschen saghen
Een beest in sulcke smert/
Sy souden 't seer beklaghen/
En helpen upt die plaghen;
Dat my ghewepghert wert.
Waer 't dat/etc.

Ten minsten hoort mijn kermen/
Ghy die mijn vrienden zijt:
Wilt mijnder toch ontfermen/
Die nu treckt mijn profijt;
Wilt gheen' ghenae' verbieden

Den

Den ghenen die zÿn doodt:
Doet dat ghy woudt gheſchieden/
Als pemant van u-lieden
Ock waer in deſen noodt.
Wilt gheen'/Ec.
't Is goet te zÿn ghedachtigh
Die nu gheſtorven zÿn.
Dus roept: O Godt almachtigh/
Verloſtſe van de pÿn.
Verhoort/Heer' ons' ghebeden
Door u vergoten bloedt;
Verleent al d'overleden/
Die noch zÿn hier beneden/
Ruſt'/en het eeuwigh goedt.
Verhoort/Ec.

Een Klaegh-liedeken van een verdoemde ziel in der hellen.

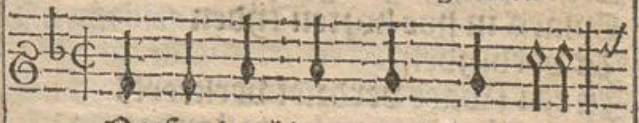

Na ſoo veel vermaeck'lÿckheden/
Eplaes in hoe kor- ten tÿden/

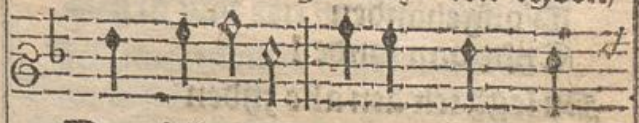

Daer ick mede Mÿne jeught heb
Is verblÿden In een ſwaer ver-

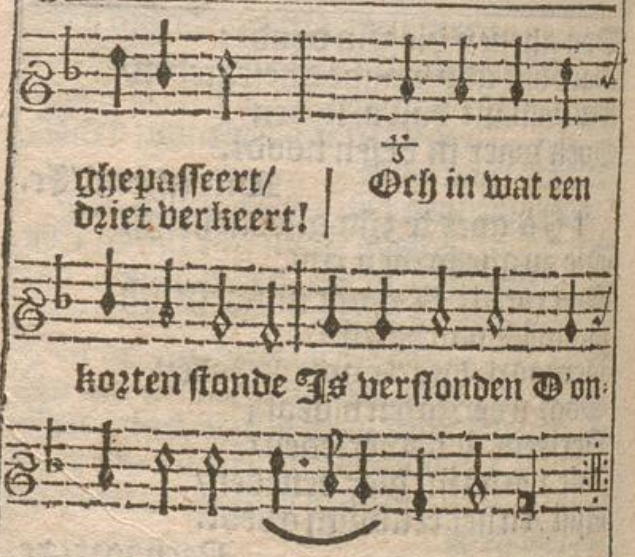

NAl soo veel vermaeck'lijckheden/
Daer ick mede
Mijne jeught heb ghepasseert:
Eplaes in hoe kozten tijden
Is verblijden
In een swaer verdziet verkeert!
Och in wat een kozte stonde/
Is verslonden
D'ongebonden
Tijdt van sonde!

Nu legh ick aen alle zijden
In swaer lijden/
In een schzickelijcken bzandt:

De

De serpenten ende slanghen/
Mp omvanghen/
Doorsteken mijn in-ghewandt.
Och in wat een korte stonde/ &c.

Door mijn wel-rieckende krupden/
Rieck ick hupden
Niet dan solpher ende peck:
De stanck is niet om verdraghen/
Nopt mijn daghen
Quam ick by soo duplen dreck.
Och in wat een korte stonde/&c.

Door 't gelupt van de scalmeyen
Hoor ick schreyen/
Huplen/ en dupvels ghekrijt:
Alle de vervloeckte geesten/
Ende beesten/
Dees' omcring'len mp om strijdt.
Och in wat een korte stonde/&c.

Waer is de vreughd van mijn leven
Nu ghebleven/
't As nu wonderlijck verkeerdt:
Nu den roock mijn spijs moet wesen/
En ghenesen/
Als hongher mp tormenteert.
Och in wat een korte stonde/&c.

Ick voel in mijn ingewanden/
Door den brande
Een onlijdelijcken dorst:
Van hitte soo sucht mijn tonghe.

Hert en longhe
Smelten in mijn drooghe borst.
Och in wat een korte stonde/&c.

Maer/Godt! sal dit eewigh dueren?
Dese ure
Alleen/valt my alsoo swaer:
Salder dan t'eenighen tijden
Geen verblijden
Komen/na dit groot misbaer?
Och in wat een korte stonde/&c.

Godts Rechtveerdigheyt.

Wat wilt ghy toch lamenteeren
Aen den Heere?
Die u niet en heeft beswaert:
Deed' u Godt noch geen ghenade/
Uw' misdaden
Waren meerder straffe waerdt.
Met recht moet ghy dā verdragen/
En beklaghen
Al uw' daghen//Dese plaghen.

Godt heeft u soo vele jaren
Willen sparen/
En verdraghen uw' misdaedt:
Ghy als droncken in uw' sonden/
Ongebonden/
Hebt sijn in-spraken versmaedt.
Met recht moet ghy dan/&c.

Verdoemde Ziel.

Ben ick dan daer toe geboren

Om verloozen
In der eeuwighеydt te gaen:
Soo moet ick vermaledÿden
Uer en tÿden/
Dat ick vleeſch en bloedt nam aen.
Och in wat een kozte ſtonde/&c.

Godts Rechtveerdigheydt.

Denckt hoe ghy u gantſche leven
Hebt begeven
Tot de welluſten des vleys:
Hier vooz ſal nu eeuwigh blÿven
Ziel en lÿve
In een bzandende fourneys.
Met recht moet ghy dan/&c.

Van de glozie des Hemels.

Op de wÿſe:

O ſaligh heyligh Bethlehem. 29.

IEruſalem ghy ſchoone ſtadt/
Hoe ſtaet ghy Bzuydt in mÿn behaghen/
Mÿn oogen maeckt ghy dick ſoo nat/
Mÿn herte doet ghy na u ſaghen.
Mÿn/&c.
Want boven alle ſchoonheyt ſchoon
Zyt ghy van buyten en van binnen/

Soo dat tot uwen lof pdoon
Noch menschē zyn/noch Seraphinnen.
Soo/&c.

O gulde Son/o silv're Maen/
O Sterr'kens blinckend' als robynen/
Maer die daer binnen eens kost gaen/
Veel Sonnen soud' hy vinden schynen.
Maer/&c.

Schoon Vader-landt/schoon Vaderlandt/
Godts aller triumphantsten thzoone:
In u is rijckdom abondant/
O saligh die u kryght ten loone.
In u/&c.

Vw' mueren zyn van goude fyn/
Bestropt met peerlen zyn uw' straten/
In u en is geen Sonne-schyn/
Want ghy schynt selver boven maten.
In u/&c.

Hoe schoon blinckt daer den diamant/
Hoe soetkens lachchen de saphieren/
Ock den karbonckel triumphant
Geeft licht in dupsentigh manieren.
Ock den/&c.

Tapytserye en isser niet/
Dit zyn Hierusalems tapyten:
De motten doense geen verdziet/
Den tydt en kanse ock niet slyten.
De motten/etc.

Och schoon Sion myn liefste lief!

Ghy hebt berooft alle mijn ſinnen:
Maer deſen roof doet my gherief/
Nu ſal ick u alleen beminnen.
Maer/etc.

Dus roept mijn ziel' / o Heer wanneer/
O wanneer ſal ick van hier ſcheyden!
Naer u ſoo haeck ick even ſeer/
Al wilt het vleeſch my ne'erwaerdts lepden.
Naer/etc.

Ick ben hier in het tranen-dal/
Den hooghen Thabor is daer boven:
Och laet my met u vrienden al
Uw' Majeſtept eens ſaligh loven.
Och/etc.

Noch van de Hemelſche glori'.

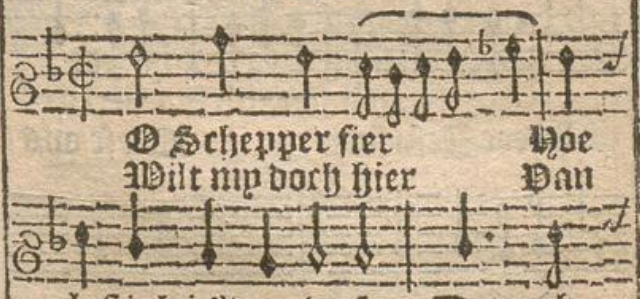

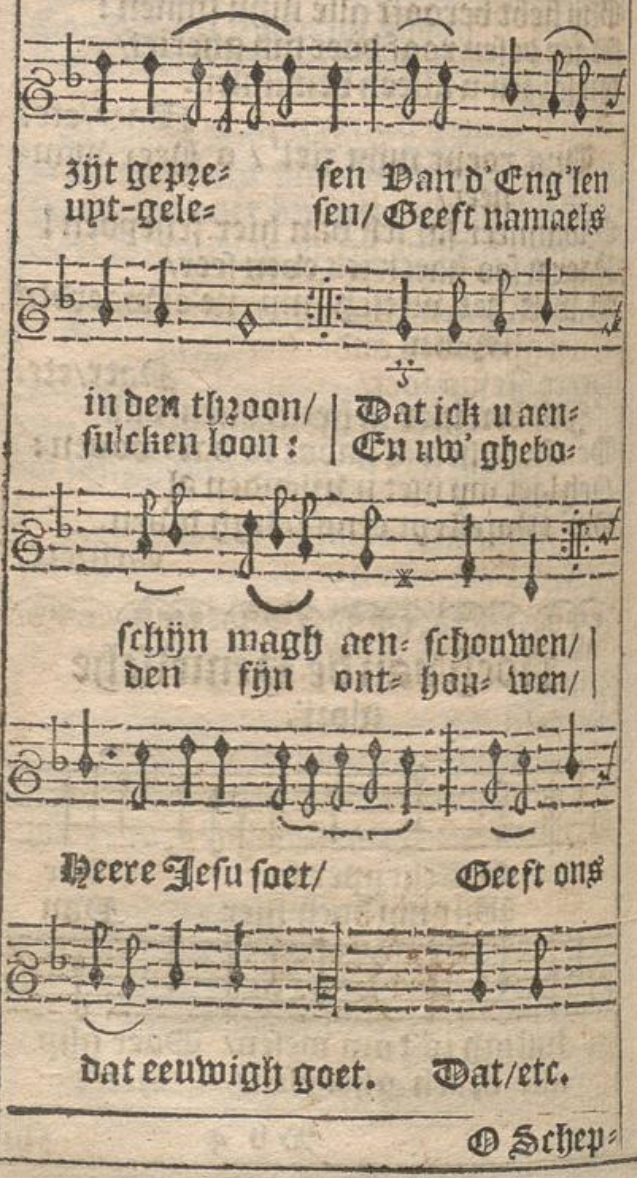
zijt gepre- sen Van d'Eng'len
upt-gele- sen/ Geeft namaels
in den throon/ | Dat ick u aen-
sulcken loon: | En uw' ghebo-
schijn magh aen- schouwen/
den fijn ont- hou- wen/
Heere Jesu soet/ Geeft ons
dat eeuwigh goet. Dat/etc.

O Schep-

O Schepper fier/
Hoe luſtigh is't om weſen
Daer ghy zÿt ghepreſen
Van d'Eng'len in den thzoon:
Wilt ons toch hier
Van allen dzuck gheneſen/
Heere upt-gheleſen
Gheeft naermaels ſulcken loon:
Dat ick u aenſchÿn magh aenſchouwen
En u gheboden onderhouwen.
Heere Jeſus ſoet/
Gheeft ons dat eeuwigh goet.
Dat/etc.

Wie ſoud' die vzeughd
En blÿdſchap konnen ſchzÿven
Die ſy daer bedzÿven
In Spons ſchoone plepn:
Sy zÿn verheughd/
Om dat ſy moghen blÿven/
En altÿdts beklÿven
Dy't Lam Godts ſupver grepn:
't Lammeken doet open/ten thoone/
Den boeck met ſeven ſeghels ſchoone.
Heere/etc.

Dees Stadt eerbaer
Is ſchoone boven maten/
(Aenmerckt) want haer ſtraten
Zÿn van fÿn goudt plantept:
D'Enghels aldaer
Met gulde wieroock-vaten/

Loven sonder laten
Tot in der eeuwigheydt/
En prijsen Godt van Hemelrijcke/
Met soete Lof-sangh en Musijcke.
Heere/etc.

De dupst're nacht
Siet men daer niet regneeren:
Altijdt triumpheeren
Godts vrienden klaer en schoon:
Met groote kracht
Sietmense jubileeren/
En sonder cesseeren
Singhen met soeten thoon:
Daer en ghebreeckt noch Sonn' noch Mane/
Noch ander licht by haer te stane.
Heere/etc.

Prince minioot/
Wilt u met vlijt op-maken/
Bidden ende waken/
Op dese vreughd doch let:
Kleyn ende groot
Daer desen staet wilt haken/
Die daer in gheraken
Moeten zijn onbesmet:
Sy zijn bekleedt met witte zijde/
Loven den Heer met herten blijde.
Heere/etc.

Noch van de Hemelſche glori'.

Op de wijſe:

Moet ick dus trueren, &c.

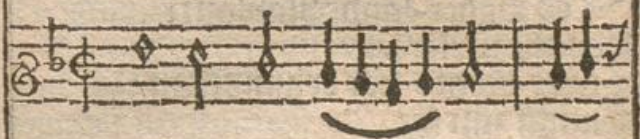

O eenwigh le- ven / O
Hooge verhe- ven Stadt

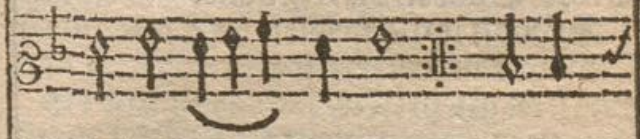

Vaderlandt playſant/ Saligh
Godts ſeer tri-umphant!

zijn ſy/die in u mogen woo-

nen/ Sy ſinghen blij/ Glori'

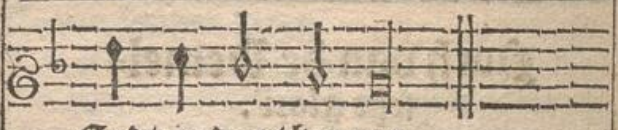

Godt in den throone.

O Eeuwigh leven/
O Vader-landt playsant:
Hooghe verheven/
Stadt Godts seer triumphant/
Saligh zijn sy/
Die in u moghen woonen:
Sy singhen blij
Glori' Godt in den throone.
Schoon upt-ghelesen
Zijn uwe mueren jent:
Poorten ghepresen
Van peerlen pertinent:
D'w' straten fijn
Van d'alder-puersten gouwe/
Boven Robijn
Klaer blincken in 't aenschouwen.
Ghy bloeydt seer schoone
In uwe weelden soet/
Lust'lijck ten thoone
Ghy bloeydt van alle goet:
In u is niet
Sulcks/als men hier moet lijden/
Pijn/noch verdriet/
Ghy weet daer van geen strijden.
Liefd' in 't ghemeene

Regneert daer over-al:
Nopt iſſer weene/
Maer altijdt ſoet geſchal:
Met groot ſolijt
Singhtmen daer vol van vreden:
Ghebenedijdt
Zy Godt in eeuwigheden.
Daer magh men hooren
Dat ſoet' Alleluia,
Sonder verſtooren/
Gheſtadigh voor en na.
Och of ick mee
Mocht weerdigh zijn ghevonden/
In ſulcken vree
Van 's lichaems pack ontbonden.
O! hoe gheluckigh
Soud' ick dan zijn voort-aen/
Als 't lijden druckigh
Gheheelijck waer vergaen:
En Godt den laſt
Van ſwaer melancolije/
Die my quelt vaſt/
Verkeerd' in melodije.
Al mijn verlanghen
Streckt heel na dien dagh/
Dat ick met ſanghen
Volmondigh loven magh
U mijnen Heer/
Met al uw' upt-verkoozen/
Dies bidd' ick ſeer:

Mijn suchten wilt verhoozen,
Wilt my gheneesen/
O Pzins seer excellent/
Gunt my te wesen
Bp u/mijn Godt pzesent/
Als ick van hier
Vertreck/laet my aenschouwen
O aenschijn fier/
Helpt my haest upt 't benouwen.

Noch van de Hemelsche glozi'.

Op de wijse:

Cornette musicael, &c.

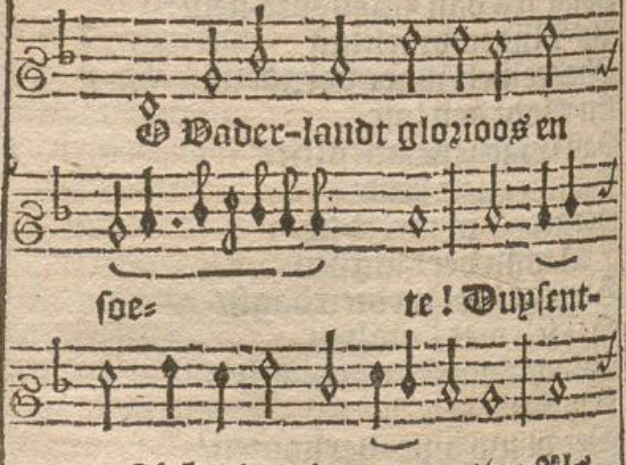

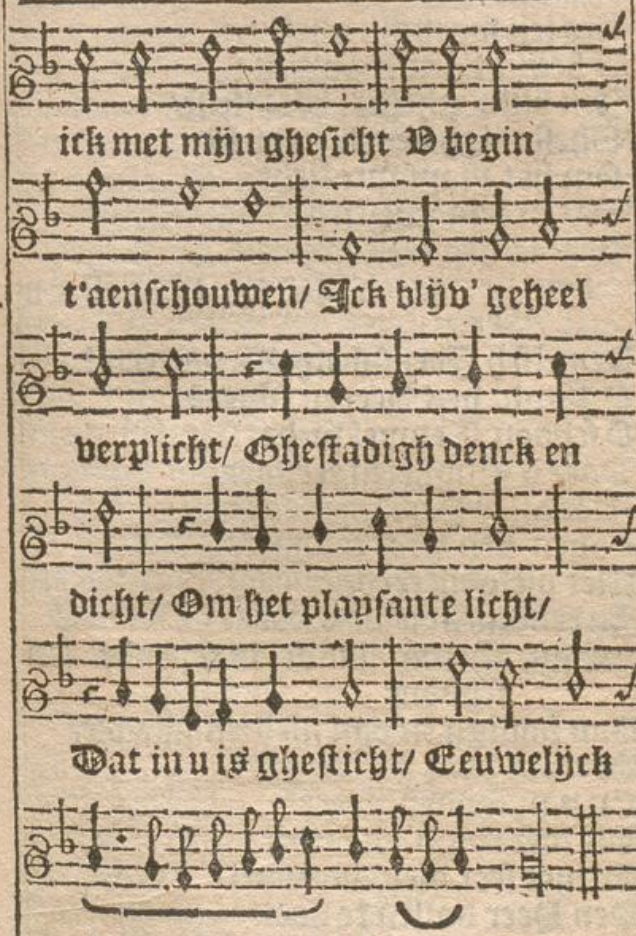

O Vader-landt glorioos en ſoete!
Duyſendt-mael ick u van verre
groete:

Als ick met mijn ghesicht
U begin t'aenschouwen:
Ick blijv' gheheel verplicht/
Ghestadigh denck en dicht
Om het plapsante licht
Dat in u is ghesticht/
Eeuwelijck te behouwen.
Hoe vermaeck'lijck zijn my t'aller u-
ren/
Hemelsch Jerusalem uwe mueren!
O Stadt des Heeren klaer!
O schoon Tempel mede.
Daer d'Enghelen eerbaer/
Met aller Heyl'ghen schaer/
Loven den Heer eenpaer/
Met melodij' eerbaer/
In eendracht ende vrede.
Ghy zijt dat landt vloeyende seer
schoone
Van honigh en van mellick vdoone/
Verepdt voor herten goet/
En van sonden puere/
Die met rouw' en boet'/
En met seer diep' ootmoet/
Den Heer vallen te voet/
Die neemt ghy in 't behoedt
Daer s' eeuwigh moghen dueren.
Gy zijt het eynd' vā al ons begeeren/
Een vrij' haven/daer wy arriveeren:
Ghy zijt ons' liefde groot/

En al ons verlanghen.
Och of wy/door de doodt/
Wy waren van den noodt
Des wereldts valſch en ſnoodt/
En alle tegen-ſtoot/
Die ons hier ſoo ſwaer pranghen!
Gelijck een hert na de klaer' fonteynen (ne/
Haeckt en ſnackt / al om het water rep=
Alſoo haeckt mijn ghemoedt
Tot u mijnen Heere:
Na u/o hooghſte goedt/
Soo dorſt my/dat ick moet
Traenen in over-vloed
Wt-ſtorten/als een vloed.
Het verlengh quelt my ſeere.
Den wegh tot u valt my alſoo lange:
Och des lichaems bandt valt my ſoo banghe/
O Heer wanneer ſal 't zijn/
Dat ick/vry van qualen/
Eens drincken ſal den wijn
Van u'we glori' fijn/
En ſinghen 't lof divijn/
Present voor u aenſchijn/
In 's Hemels gouwe ſalen!
O Prins/hoe langh ſal dus miſerabel
Mijn hert noch moeten zijn variabel!
Hoe langhe ſal ick tre'en
Door deeſ vreemde paden!

Waer=

Waerom ick daegh'lijcks ween/
Tot dat my Godt verleen
Sijn selven/dien ick meen:
Want hy my kan alleen
Van mijnen last ontladen.

Noch van de Hemel-schen glori'.

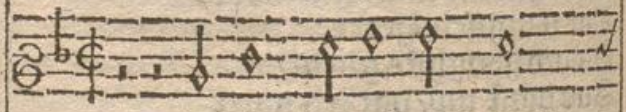

O Je- su lief wat maeck
In groot miseri' en

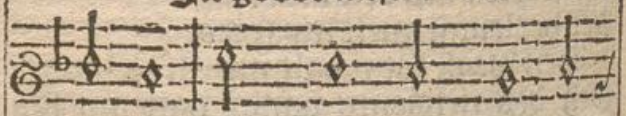

ick hier In 's hoefheyts arm' ba-
dangier/Daer ick geen vreugd ver-

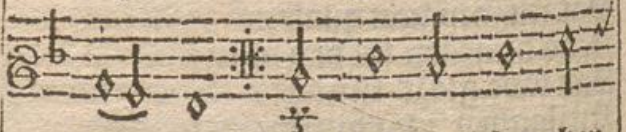

lep- e/ | Moet ick noch langher
bep- e!

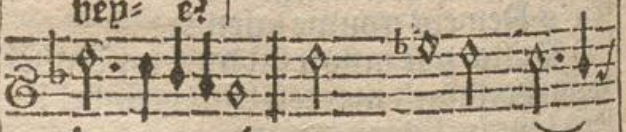

zijn In 's werelts boos

con-

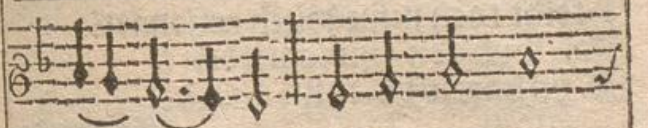

con= trey= e/ Dat is mÿn hert

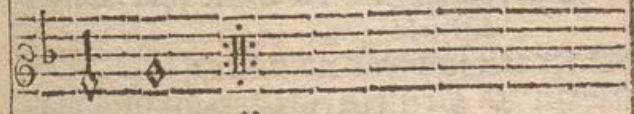

een pÿn.

O Jeſu lief/ wat maeck ick hier
In 's dzoefheyts arm' valeye/
In groot' miſeri' en dangier/
Daer ick geen vzeughd verbeye?
Moet ick noch langher zÿn
In 's wereldts booſ' contreye:
Dat is mÿn hert een pÿn.

Moet/ &c.

Compaſſi'/ bid ick/ toont aen mÿ/
O mÿnder wilt ontfermen/
Och wilt mÿn ziel eens maken blÿ/
Ontfanght haer in uw' ermen.
Verloſt mÿ upt ellendt/
Aenhoozdt mÿn krachtigh kermen/
Laet mÿ u zÿn pzeſent.

Verloſt/ &c.

Hoe langhe ſal ick weſen noch
Als ballingh hier beneden/
In 't dal der tranen vol bedzogh/
Om ſtae'gh te zÿn beſtreden?

Steldt

Steldt toch mijn druck een maet.
Hoe soud' ick zijn te vreden?
Mijn daghen die zijn quaedt.
Steldt/&c.

Gheeft my weer mijn soet Vader-
landt/
Daer ick soo seer na hake:
Mijn 's Hemels Vader-landt/ play-
sandt/
Laet my daer in gheraken.
Dit leven my verdriet/
't Is my een sware sake.
Mijn lijden/Heer/aensiet.
Dit/&c.

Gheluckerwijs een Torteldupf
Altijdt sonder cesseeren/
Met swaer ghetruer/ klachtigh ghe-
snupf/
Niet doet dan suspireeren/
Als sy haer gaep' ghetrouw'
Verliest/en moet ontbeeren/
En leeft voort-aen in rouw'.
Als/&c.

Alsoo ick oock met onghenught
Inwendigh seer bevanghen/
Mistroostigh lamenteer en sucht/
Besweken door verlanghen/
Om u mijns herten lief:
Want u alleen t' aenhanghen/

Dat

Dat is al mijn gherief.

Om u/&c.

O Prince komt doch metter spoet/
Ontbindt des lichaems banden:
Met u te zijn/geen dingh soo soet
In dese vreemde landen.
Volbrenght toch mijn begeer:
Kas my uyt dees' warande
Leydt eens tot u/o Heer.

Volbrenght/&c.

Hier verlanght de Christen-ziele na Christum haeren Bruydegom; den welcken sy/ na uytwijsen der H. Schrift/ wonderlijck wijst.

Kan oock ghesongen worden op 't Feest van de Transfiguratie; den VI. Augusti; ende op den tweeden Sondagh van de Vasten.

Op de wijse:

Te Mey als al de vog'len singen, &c.

MIjn herte geeft soo men'gen sucht/
Mijn ooghskens sterren in de lucht/

Tot hem die woont daer boven;
Mocht ick smaken sijns soethepdts vrucht
Daer hem de Engh'len loven.
Sijn ooghen klaer / hoort dit verhael /
Daer schiedt hy mee' der minnen strael /
Maer komt daer selden bupten:
Sijn Eng'len singhen in sijn zael
Op herpen en op lupten.
Sijn woorden zijn seer amoureus /
Sijn aenschijn is seer gratieus;
En sou men hem niet minnen?
Hy maeckt mijn ziel couragieus
Als hy m'aenspreeckt van binnen.
Sijn lipp'kens root als een corael /
Sijn kinne lanck van maten smal /
Sijn tanden als pvoozen /
Sijn voorhooft blincket als cristal /
Als Albast zijn sijn' oozen.
Sijn wangskens zijn seer sanguijn /
Sijn neuse blinckt als een robijn /
Veel klaerder dan saphieren;
Hy is seer vriend'lijck van aenschijn /
En soetkens van manieren.
Aenmerckende sijn kleedingh rijck /
't En is silver noch goudt ghelijck /
Klaerder dan de Son schoone /
't Betaemt sijn e'elhept magnifijck /

Want

Want 't is eens Koninghs ſoone.
Ghelijck een goudt ſoo blinckt ſijn haer/
Als hy gaet in der Maeghden ſchaer/
Maer niemandt ſijns ghelijcke/
De ſtemmen klincken daer ſeer klaer/
Sy ſinghen goed' Muſijcke.
De Seraphins branden altijdt/
S'en gheven der min gheen reſpijt/
S'worden van hem ontſteken/
S'aenſchouwen de Godthept altijt/
Nochtans hen onbegrepen.
Sy worden daer van Godt verſaedt
Die de werelt hebben verſmaedt/
Met al haer looſe treken/
Sy zijn vol ſoethepdts delicaet/
S'en konnen 't niet upt ſpreken.

Den Lof-ſangh

PETRI DAMIANI,

Van de glorie des Hemels.

Op de wijſe:

Pange lingua glorioſi, &c. 240.

Ter

TEr fonteyn van 't eeuwigh leven
Heeft mijn droogh hert groot verlangh:
In dees lichaems kluys vol sneven/
Dalt mijn ziel den tijdt soo langh:
Om haer heel tot Godt te gheven/
Dalt haer woelen haer soo bangh.
Als sy sucht/en ducht te sterven
Onder wereldt/onder vleysch:
Om eens rust en vree te erven:
Roept sy dickwils Kyrieleys,
Want het goet dat sy moet derven/
Haer dan op-klimt in 't ghepeys.
Want wie weet/wat vreugd't magh wesen
In de eeuw'ghe vree te gaen/
Daer van peerlen upt-ghelesen
Hoogh-verheven hupsen staen:
Daer de kamers oock by desen
Blincken/van roodt goudt bela'en:
Van fijn Jaspis en Robijnen
Dat ghebouw' blinckt over-al:
Dan fijn goudt de straten schijnen/
Helder dan eenigh crystal:
Daer is slijck/noch dreck/noch quijnen/
Noch oock eenigh quaet misval.
D'ris geen Somer dorr' van hette/
Noch geen Winter stijf van kouw'.
Maer de Mey met bloemen nette/
Duert aldaer sonder ophouw':

AD perennis vitæ fontem
Mens ſitivit arida,
Clauſtra carnis, præſto, frangi,
Clauſa quærit anima:
Gliſcit, ambit, eluctatur
Exul, frui Patria.

Dum preſſuris & ærumnis
Se gemit obnoxiam,
Quam amiſit cum deliquit.
Contemplatur gloriam:
Præſens malum auget boni
Perditi memoriam.

Nam quis promat ſummæ pacis
Quanta ſit lætitia;
Ubi vivis margaritis
Surgunt ædificia?
Auro celſa micant tecta,
Radiant triclinia.

Solis gemmis pretioſis
Hęc ſtructura nectitur:
Auro mundo, tanquam vitro,
Urbis via ſternitur:
Abeſt limus, deeſt fimus,
Lues nulla cernitur.

Hyems horrens, æſtas torrens,
Illic nunquam ſæviunt:
Flos perpetuus roſarum
Ver agit perpetuum:

Tusschen roosen/ violetten/
Lelien/ druppt balsem-douw'.
Door de groepende landts-douwen
Vloepen beecken honingh-soet:
Van de specerij' ghetrouwe
Een soeten geur ontmoet:
't Groen gheboomt' / schoon om t'aenschouwen/
Staet van vruchten roodt als bloet.
Daer en is geen loop der Maene/
Sterren noch der Sonnen graet/
't Lam verlicht des Hemels baene/
't Welcke nimmer onder-gaet:
Nacht noch tijt men hoort vermaenen/
Eenen dagh daer eeuwigh staet.
Al de Hepl'ghen/die daer woonen/
Als een Son soo blincken sy:
Met triumph en goude kroonen
Groeten sy malkander bly:
Haren strijdt om 't eeuwigh loone
Die vertellen sy nu vry.
Sy van alle smet ontslaghen
Zijn den strijdt des vleeschs ontgaen:
't Vleesch/door geestelijck behaghen/
En den geest wel t'samen staen:
Dus sy sonder strijdt of plaghen
Van malkander vreed' ontfaen.
D'onghestadighept te boven/
Komen tot den eersten staet:
En de waerhepdt onbedoven

Candent lilia, rubeſcit
Crocus, ſudat balſamum.

Virent prata, vernant ſata,
Rivi mellis influunt:
Pigmentorum ſpirat odor;
Liquor & aromatum:
Pendent poma floridorum
Non lapſura nemorum.

Non alternat Luna vices,
Sol vel curſus ſiderum;
Agnus eſt felicis urbis
Lumen in occiduum;
Nox & tempus deſunt ei,
Diem fert continuum.

Nam & Sancti quique, velut
Sol pręclarus, rutilant;
Poſt triumphum coronati
Mutuo conjubilant:
Et proſtrati pugnas hoſtis
Iam ſecuri numerant.

Omni labe defœcati
Carnis bella neſciunt,
Caro facta ſpiritalis
Et mens unum ſentiunt:
Pace multa perfruentes
Scandala non perferunt.

Mutabilibus exuti
Repetunt originem,
Et præſentem veritatis

Sy aenschouwen metter daedt.
Dees' fonteyn des Hemels hove
Gheeft haer soeten honigh-raet.
Altijdt zijn sy in een wesen/
Blijven oock in eenen standt:
Jeughdigh/klaer/schoon/ uyt-gelesen/
Misval is daer geenderhandt:
Alle sieckt' is daer verwesen:
Jongh/fray zijn sy t'allen kant.
Daerom blijven sy gheduerigh/
Want 't Voor-by-gaen is voor-by/
Groeyigh/ bloosende niet truerigh/
Van des doodts ghebreken vry:
Door des levens kracht seer vuerigh
't Recht des doodts verslinden sy.
Wat en kunnen sy niet weten/
Die hem weten/ die't al weet?
Want des herten grondts secreten
Zijn in Godt haer niet secreet:
Eendracht is daer onghemeten
Van haer hert en wil ghereedt.
Waer het lichaem is met vrede
Komen d'Arendts allegaer:
D'Engels/en Godts vrienden mede/
Met Christo verblijden haer;
En het selve broodt heeft stede
Voor de Borghers hier en daer.
Hongherigh/en sat met eenen/
Dat sy hebben lust haer noch/
Dus doet honger niemandt weenen/

Con-

Contemplantur ſpeciem,
Hinc vitalem vivi fontis
Hauriunt dulcedinem.
Inde ſtatum ſemper idem
Excuntes capiunt,
Clari, vividi jucundi,
Nullis patent caſibus,
Abſunt morbi ſemper ſanis,
Senectus juvenibus.
Hinc perenne tenent eſſe,
Nam tranſire tranſijt:
Inde vigent, virent, florent,
Corruptela corruit;
Immortalitatis vigor
Mortis jus abſorbuit.
Qui ſcientem cuncta ſciunt,
Quid non ſcire poterunt
Nam & pectoris arcana
Penetrant alterutrum:
Unum volunt, unum nolunt,
Unitas eſt mentium.
Ubi corpus, illic jure
Congregantur Aquilę,
Quo cum Angelis & Sanctæ
Recreantur animæ,
Uno pane vivunt cives
Utriuſque Patrię.
Avidi & ſemper pleni
Quod habent deſiderant,
Non ſacietas faſtidit,

Noch verſaedthepdt ſoeckt vertogh/
't Eten doet gheen hongher kleenen/
Nochtans is daer gheen bedrogh.
Altijdt nieuwen ſangh ſy hoozen
Van een thoon ſeer excellent/
Het ſolijt verblijdt de oozen
Dooz 't ſoet ſpel/en inſtrument:
's Koninghs lof ſy ſinghen vooren/
Dooz wien haer ſtrijdt is vol-endt.
Hoe gheluckigh zijn de zielen
Die daer Jeſum ſien preſent/
Onder haer oock 's Hemels wielen
Draepen en ras om-ghewendt:
Sterren en Planeten krielen/
Son en Maen ſeer excellent.
Chriſte prijs der kampers koene
Brenght my toch in deſen thzoon
En na mijnes ſtrijdts voldoenen:
Geeſt my der victozi' kroon/
Dat ick met uw' kampioenen
Krijghen magh des Hemels loon.

De blijde inkomſte van eene ſaligh ziele inden Hemel.

Op de wijſe:

Beata immaculata. pag. 32.

IN alle druck ende lijden/
In pijn en ſwarighepd/

Wilt

Neque fames cruciat:
Inhiantes ſemper edunt,
Et edentes inhiant.
Novas ſemper harmonias
Vox meloda concrepat,
Et in jubilum prolata
Mulcent aures organa,
Digna per quem ſunt victores
Regi dant præconia.
Felix, Cæli quæ preſentem
Regem cernit, anima,
Et ſub ſede ſpectat alta
Orbis volvi machinam,
Solem, Lunam, & globoſa
Cum planetis ſidera.
Chriſte, palma bellatorum,
Hoc in municipium
Introduc me, poſt ſolutum
Militare cingulum,
Fac conſortem donativi
Beatorum civium. Amen.

Wilt dencken't eeuwigh verblijden
Dat Godt u heeft berepdt:
Want 's hemels vreughd
Het hert' verheught/
En trect de menſchē tot de deughd:
Want 's hemels/ &c.

Een' siele van hier gheschepden
In deughden/blinckt seer klaer;
Haer komen Godts vrienden leyden/
Dan singht der Engh'len schaer:
Bruydt Christi schoon'/
Ontfanght de kroon'/
Voor u berept in 's hemels throon.
Bruyt Christi/&c.

Wie soude konnen bedencken/
Hoe sy dan is verheught;
Als singhen en schoon lof schencken
Godt d'Enghelen met vreughd!
Ghebenedijdt
Moet zijn den tijdt/
Als ghy de sond' u maeckte quijt!
Ghebenedijt/&c.

Met blijschap sy werdt ontsteken/
Als sy dit liedt aenhoort.
Maer hoort haer ootmoedigh spreken/
En gheven voor antwoordt:
Niet ons/o Heer'/
Niet ons/maer meer
D naeme gheeft alleen die eer'.
Niet ons/&c.

De tweede Choor komt oock prijsen/
En maeckt een soet ghelupdt:
Siet/dit is een vande wijsen/
Godts uytverkoren Bruydt:
O goeden tijdt!
In welck met vlijt

Ghy Chriſts naer ghevolghet zyt!
O goeden/ &c.
De derde Choor hoort-men ſinghen:
Och! wat een' ſchoone blom
Komt tot ons upt' taertryck ſpringen/
Beperelt om en om!
O goeden tydt!
O groot profyt!
Dat ghy volbracht hebt uwen ſtryt.
O goeden/ &c.
Haer' vrienden/ en haer' Patroonen/
En al' der Hepl'ghen ſchaer'/
Die komen haer eer' betoonen/
En ſpreken dus tot haer:
Weeſt nu verblydt;
Want ghy hier zyt/ (lydt.
Daer-men geen druck/ noch pyn en
Weeſt/ &c.
Den Hemel gaet ſy beſchouwen/
En al' die plaetſen ſchoon':
Van vreughden kan ſy 't niet houwen/
Dan roept met blyder thoon:
Hoe lieffelyck
Is/ Heer'/ u ryck!
O God/ van blyſchap ick beſwyck'.
Hoe lieffelyck/ &c.
Een ſetel ſeer hoogh verheven
Ziet ſy met luſten aen;
Godts Moeder was die ghegheven.
Hier blyft ſy ſtille ſtaen/

En roept: Ick min'
Godts hupsghesin; (sin.
Maer dees/naest God/staet in mijn
En roept/&c.

Maria die Maghet schoone
De siel brenght tot haer kindt/
En seydt dan: Siet hier/o Soone/
De Brupdt die ghy bemindt.
Brupdt Christi schoon'/
Siet nu mijn Soon/
Dien ghy begeert hebt t'uwē loon.
Brupt Christi/&c.

Heer' Iesvs komt haer onthaelen/
En spreeckt seer vriendelijck:
Beminde/komt in mijn' saelen/
Besit mijns Vaders rijck.
Komt/komt tot my/
Weest altijdt bly;
Vorst ende reghen is voorby.
Komt/&c.

Hy leydt haer dan tot den Vader/
Die haer gheluck oock biedt:
Wanneer sy dan wat komt nader/
Van blijschap singht een liedt:
O saligheyd!
O eeuwigheyd!
O Godt/ wat hebt ghy my bereyd!
O saligheyd! &c.

Nu sal ick u altijdt prijsen/
Mijn Schepper/Heer'/en Godt:

Och

Och mocht ick u meer bewÿſen/
Mÿn deel/mÿn lief/mÿn lot!
Och wat ſoethepd!
Wat vzolÿckhepd (hepd!
Smaeckt hp die looſt uw' moghent-
Och wat/&c.

Komt ſmaeckē//menſch/deſe ſaecken/
Schoudt 's wereldts pdelhepd:
Wilt maecken//hier te gheraecken/
En pepſt op d'eeuwighepd:
Want is ſoo veel
Dit minſte deel; (geheel.
Denckt wat die vzeughd moet zÿn
Want is/&c.

Van Penitenti' ofte leedt-weſen der ſonden.

Op de wÿſe:

Ons Vader Godt ghepreſen. Ofte:
Ick heb de groene ſtraten.

Den Autheur.

EEn Enghel werdt gheſonden
Van Godt den Heere goet
Tot een die lagh in ſonden/
En ſwom in 's wereldts vloedt.
Tot een/&c.

Den Enghel.

Sondaer/ghy meught wel beven/
Dat ghy in sonden zyt:
Den Heer' sal u begheven/
En kozten uwen tydt.

Den Heer/&c.

Den Autheur.

Den Sondaer lagh alleene/
Hy wierdt verschrickt voorwaer:
Seer ras was hy te beene/
Benouwt soo stondt hy daer.

Seer/&c.

Den Enghel.

Wilt u quaet leven laten/
De deughd wilt nemen aen:
Neemt Godt tot uwer baten/
Eer u de doodt komt slaen.

Neemt/&c.

Den Sondaer.

Sou my de doodt bevanghen/
In myn quaet leven groot?
Och doetse wat verlanghen:
Ick ben van deughden bloot.

Och/&c.

Den Enghel.

Ick en sal u niet laten/
Stelt u in goeden staet:
Myn woorden wilt wel baten/
Eer ghy ter aerden gaet.

Myn/&c.

Den Sondaer.

Wat helpt het triumpheeren/
Als ick soo sterven moet?
Ick wilt al renonceeren/
En soecken 't eeuwigh goet.
Ick wilt/ &c.

Den Enghel.

Och mijn beminde ziele
En zijt niet wanckelbaer:
Dat u niet en verniele
Het pack der sonden swaer.
Dat u/ &c.

Den Sondaer.

Adieu o werelt schoone/
Ick neme mijnen gangh
Tot Christus doornen-kroone/
En tot dat Cruyce langh.
Tot Christus/ &c.

Noch van Penitenti'.

Op de wijse:

Ecce homo, siet aen o mensch/ etc. 163.

O God aenhoort toch mijn geklagh/
Waer meed' ick roep' tot u nacht
ende dagh:
Mijn ziele schreydt sonder verdragh/

En maeckt een bitter en truerigh ghewagh:
Heer wanneer/wanneer sult ghy
Mijn bedroefde ziel maken bly?
Mijn benouwthepdt/Heer/is groot:
Hierom roep ick in mijnen noodt:
Verweckt my van der sonden doodt.
Heer wanneer/&c.

Mijn Heer/ mijn Godt/ mijn saligheydt/
Aensiet toch eens mijne nederighepdt:
Toondt over my bermhertighepdt/
Die met u blijft in der eeuwelijckhept.
Arm/beropt/van deughden bloot/
Seer beladen met sonden snoodt/
Mijnen noodt ick hier verthoon
Voor mijn's Vaders hemelschē throon/
En kom als een verloozen soon.
Arm/&c.

Mijn ziele heeft haer goudt verteert/
Haer schoone verruw' is byster verkeert/
De dupsterhepdt haer heeft bevaen/
Sy is met banden der sonden bela'en:
S'heeft ghedroncken water vupl
Vt des wereldts stinckenden kupl/
Draf ghe-eten mette swijn/
Nu tot u/Heer/roept sy met pijn:
Waer is u koozen ende wijn?
S'heeft/&c.

Ick ben niet weerdigh/ Heer/ voor-
aen
Mijn sondigh aensicht ten Hemel te
slaen/
Noch by uw' kinders oock te staen/
Die met u/Heere/ter tafelen gaen/
Door mijn sonden veel en swaer/
Om de welck' ick maeck groot mis-
baer/
Dus ick bidde met ootmoet:
Stoot my/ Heer/ toch niet mette voet:
Met my als met een dienst-knecht
doet.
Door mijn/ &c.

Laet my toch niet voor-vluchtigh
zijn/
Verschoven / Heer / van het aensichte
dijn.
Dat ick door 't aerdrijck niet en loop/
En soo met Cain verlies' al mijn hoop.
Maer aensiet ghenadelijck/
Dat ick maer ben stof ende slijck/
't Welck ootmoedigh u bid aen:
Wilt my in uw' toorn niet slaen/
Noch teghen my in gramschap staen.
Maer/ &c.

Noch

Noch van Penitenti'.

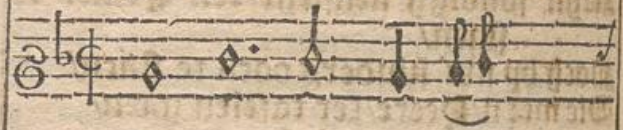

Mijn da= ghen zijn ver=
Vermoept mijn jonghe

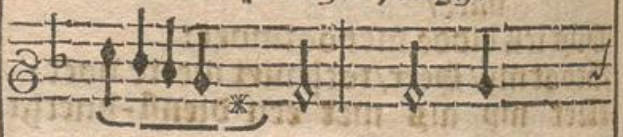

dwee= nen/ Mijn tijdt
le= ven Dooz 's vleeschs

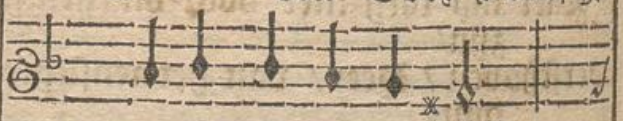

in p= delheyt verquist.
en 's wereldts harde pa'en/

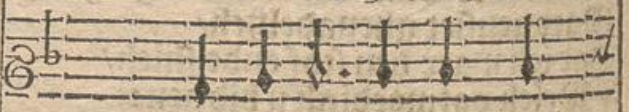

't Licht is my ghenoegh ver=
Die my nu het hert doen

scheenen/ verscheenen/ Maer
beven/ doen beven/ Met

heb

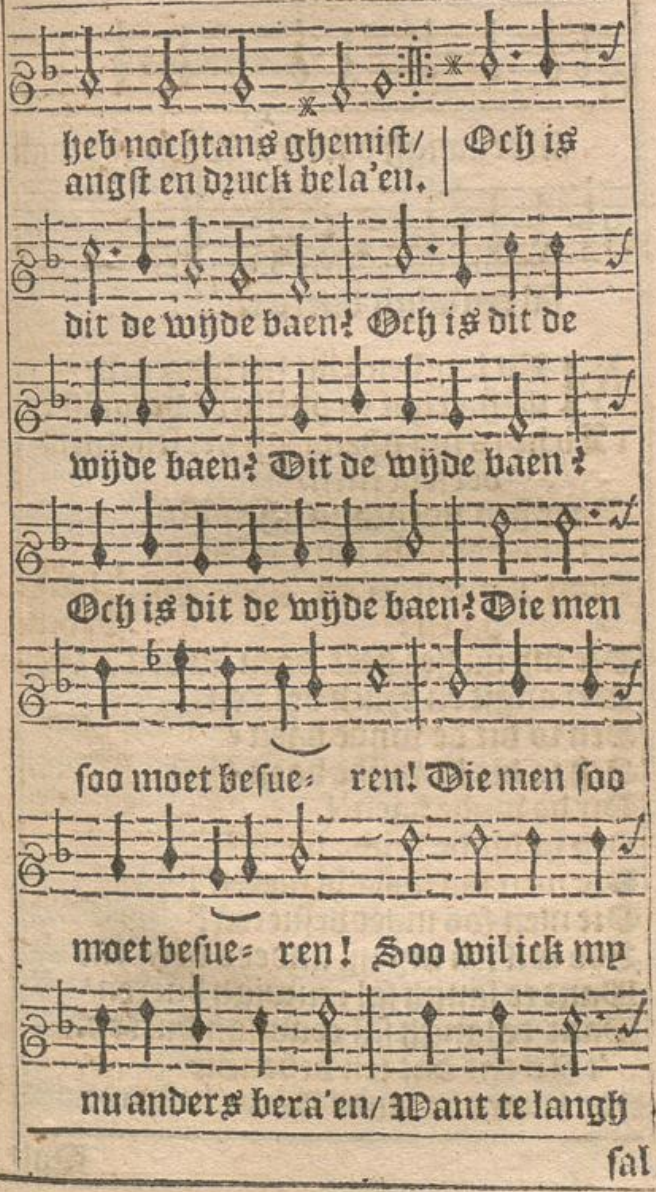
heb nochtans ghemist/ angst en druck bela'en. | Och is
dit de wijde baen? Och is dit de
wijde baen? Dit de wijde baen?
Och is dit de wijde baen? Die men
soo moet besue- ren! Die men soo
moet besue- ren! Soo wil ick my
nu anders bera'en/ Want te langh

sal

sal eeuwigh dueren/ Want te langh

sal eeuwigh dueren.

MIjn daghen zijn verdweenen/
Mijn tijdt in pdelheyt verquist:
't Licht is my ghenoegh verscheenen/
verscheenen/
Maer heb nochtans ghemist/
Vermoeydt mijn songhe leven/
Door 's vleeschs en 's wereldts harde
pa'en: (beven/
Die my nu het hert doen beven / doen
Met angst en druck bela'en.
Och is dit de wijde baen?
Och is dit de wijde baen?
Dit de wijde baen?
Och is dit de wijde baen?
Die men soo moet besueren!
Die men soo moet besueren!
Soo wil ick my nu anders bera'en.
Want te langh sal eeuwigh dueren/
Want te langh sal eeuwigh dueren.
't Is tijt dat ick bedencke
Hoe swaer de sonde werdt besuert:

Dat ons eeuwelijck sal krencken / sal krencken/
Dat hier een oogh-blick duert.
O ghy/ die eens in weelde
In rijckdom leefde en in rust/
Waer zijn nu uw' Venus-beelden/
Uw' tafel en wellust?
Och! in 't vper dat niet en bluft/
Och! &c.
Vper dat niet en bluft/Och in't/&c.
Moet ick die nu beſueren/Moet/&c.
Dus wilt nu aē my gewaerſchout zijn/
Want te langh ſal eeuwigh dueren.
Want/&c.
O Heer/wilt mijns ontfermen/
Van u oordeel ben ick bevreest.
Siet/met uyt-ghestreckten ermen / och ermen/
Met een ghebroken geest/
Bidd' ick u om ghenade/
Door u vergooten dierbaer bloedt.
Want nopt ſondaer ghy verſmade/verſmade/
Die u maer viel te voet.
Neemt hier van my ſtraf en boet/
Neemt/&c.
Van my ſtraf en boet/Neemt/&c.
'k En ſal daer niet om trueren / 'k En ſal/&c.
Als gy maer hier namaels graci' doet.

Want te langh sal eeuwigh dueren.
Want/Ec.

Noch van Penitenti'.

Op de wijse:

Komt H. Geest vol machten. 219.
Ofte: Schoon lief wilt my troost gheven.

MYn herte wilt nu vluchten
Van all' ydel gheruchten/
Diendt Godt den Heere groot:
Want waer ghy soeckt ghenuchten/
Geen blijschap sonder suchten/
In deser wereldt schoot.
Want/ Ec.

Wellust en kan niet baten/
't Gheselschap moet ghy laten/
Als ghy sult sterven ras:
Wel kouten en wel praten/
En treden langhs der straten/
En komt dan niet te pas.
Wel/Ec.

Rijckdom en houdt geen stede/
Schoonheydt vergaet oock mede/
In alsoo korten tijdt:
De doodt vol bitterhede
Jaeght ons/'t en baet geen bede/

Nie-

Niemandt en heeft respijt.
De doodt/Ec.

Ghy herten jongh van jaren/
Ick weet 't sal u verbaren
Derven de wereldt soet:
Nochtans/sonder beswaren/
Doet deughd/hoort mijn verklaren
Keert u tot Jesum goet.
Nochtans/Ec.

Aenmerckt hoe sy failjeren/
Die bouwen en sonderen
Op 's wereldts ydel schijn:
Van all' die triumpheren/
En lustigh bancketeren/
Welck sal het eynde zijn?
Van/Ec.

Och lacy/en och ermen/
Eer langh sy sullen kermen/
Als komt den laetsten dagh:
Wilt Godt dan niet ontfermen/
Sy moeten alle swermen
Na d'helle met gheklagh. Wilt/Ec.

Noch van Penitenti'.

Op de wijse:

O heyligh eeuwigh Godt, pag. 234.

Ick magh wel klaghen Heer'
En schreyen langhs te meer/

Dat

Dat ick u all' mijn daghen
Vergramt heb alsoo seer:
In 's wereldts lof en eer'
Hadd' ick al mijn behaghen.
Vergramt/ &c.

Den Mammon triumphant
Met weelden abondant/
Heeft mij (o Heer) bedroghen:
Het vleesch aen d'ander kant/
De wereldt inconstant/
Sy hebben al gheloghen.
Het/ &c.

Door haren boosen raedt/
Wierd' ick seer obstinaet/
En in mijn quaet ghepresen:
Tot allen over-daedt/
Tot alle sonden quaedt
Wild' ick altijdt een wesen.
Tot/ &c.

Ick heb de wereldt wijdt
Ghedient soo langhen tijdt:
Hopt was mijn herr' te vreden/
Maer vol van haet en nijdt/
Met eenen swaren strijdt/
Vervult met bitterheden.
Maer/ &c.

Ick wil mij keeren af:
Want 't is al stof en kaf/
Om mijn ziel te verliesen:
Het is al verckens draf/

Vol stancks/ghelijck een graf/
De deughd die wil ick kiesen.
Het is/&c.

Ick bidd' u Vader mijn/
Wilt mijns ghenadigh zijn/
Door uw' vijf roode wonden:
Weert my het helsch fenijn/
Weest mijnen Medecijn:
Ick ben een vat vol sonden.
Weert/&c.

O Vader eeuwigh Godt/
O Godt van Sabaoth/
Wilt my/o Heer/toch leeren/
Want ick ben slecht en bot/
Ghy zijt het beste lot/
Tot u wil ick my keeren.
Want/&c.

Ick roep u Vader aen/
Als eenen Publicaen.
Wilt my/o Heer/ontfermen:
Dan 't quaet wil ick af-staen/
Soo David heeft ghedaen:
Aenhoordt mijn bitter kermen.
Dan/&c.

Al zijn mijn sonden groot/
En weghen swaer als loot/
Wilt my/o Heer/ontladen:
Wilt door uw' bitter doodt/
My helpen upt den noodt/

Want

Want groot zijn uw' genaden.
Wilt/ &c.

Ick bidd' u Jesu soet/
Al door u dierbaer bloedt/
Wilt my uw' graci' gheven:
Helpt my upt 's werelts boet/
Schenckt my dat Hemels goet/
't Welck is het eeuwigh leven.
Helpt/ &c.

Oorlof mijn Broeders al/
Al komt ghy tot den val/
Keert u tot Godt hier boven:
Want hy u maken sal
Een kindt van sijn ghetal/
Om hem altijdts te loven.
Want/ &c.

Noch van Penitenti'.

Op de wijse:

Ick gingh noch huy den morghen.

O Heer wilt my troost
Door dien ick heb be-

ghe-

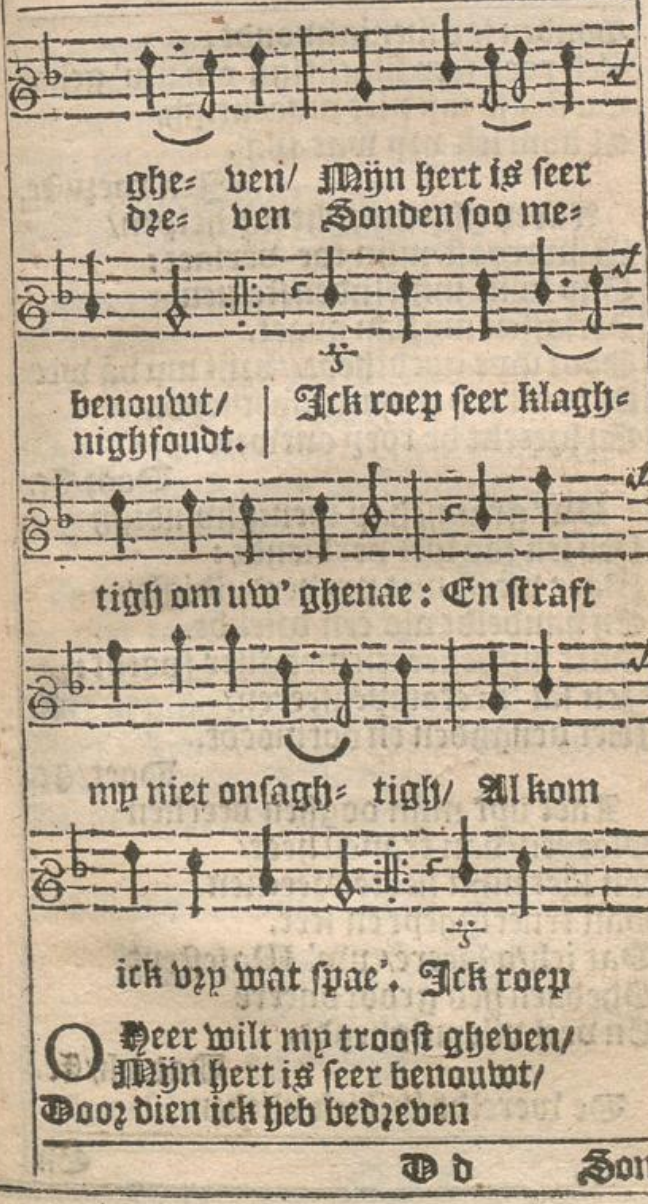

O Heer wilt my troost gheven/
Mÿn hert is seer benouwt/
Dooz dien ick heb bedzeven

Sonden soo menighvoudt.
Ick roep seer klachtigh om uw' gena'/
En straft my niet onsachtigh/
Al kom ick vyy wat spa'.
Ick roey/&c.

Alleen ghy mooght my helpen/
Myn troost/myn toe-verlaet:
Ghy kunt myn lijden stelpen/
Verlossen my van quaet.
Dooy uwe goedthept//vyjt my vā wee/
Vervult my met uw' soethepdt/
En vreeckt de roep ontwee.
Dooy/&c.

Vw' gramschap menighvuldigh
Heb ick soo wel verdiendt:
Maer weest met my verduldigh/
En handeldt als een vriendt.
Doet my bekeeren met aller spoedt:
Ick sal 't recompenseeren/
Met deughden en ootmoedt.
Doet/&c.

Laet upt myn ooghen veecken
Vloepen/van tranen heet/
En laet myn herte vreecken
Van truerighept en leet.
Dat ick/o Heere/ uw' Majestept
Ghedaen heb groot oneere
En veel vileynighepdt.
Dat ick/&c.

De wereldt wil ick vlieden

En u zijn onderdaen:
Dus laet my troost geschieden/
En laet my niet vergaen.
Wilt solaceeren/sonder respijt/
Mijn ziele conforteeren/
Dat sy magh zijn verblijdt.
Wilt/&c.

Slaet doch op mijn uw' ooghen/
Mijn sonden zijn mijn leet/
Wilt my ghenae' vertooghen/
Soo ghy den moorder deedt/
Ghy hebt ontfanghen den Publicaen/
Boet nu oock mijn verlanghen:
O Heer/wat kan 't u schae'n?
Ghy hebt/&c.

O Prins vol van ghenaden/
Aensiet toch mijnen noodt/
Ick ben soo seer beladen
Met al mijn sonden groot/
Daer ick om truere mijn leven lanck:
Door u bloedt/Jesu/duere
Vergeet der sonden stanck.
Daer/&c.

Van de verachtinghe des werelts.

Op de wijse:

Nerea schoonste van uw' gebueren. p. 106.

MYn ziel/o schoone creatuere
Van Godt geschapen excellent.
Hoe langh sal noch ons dwaeshept dueren?
Hoe langh sal dueren mijn ellent?
Hoe/&c.

Hoe langh sullen wy noch beminnen
Des wereldts lust en ydelheydt?
Die ons betooverdt onse sinnen/
Om niet te peysen d'eeuwighedt.
Die ons/&c.

Nu dan/ mijn ziel/ wilt eens ontwaken/
En upt den diepen slaep opstaen:
Wilt toch na ware wijshept haken/
En wilt haer leere nemen aen.
Wilt/&c.

Mijn ziel wilt toch eens over-peysen/
En wilt hier neerstigh acht op-slaen/
Waer wy ghedueright heenen repsen/
En waer ons repse komt van daen.
Waer/&c.

Wt niet gheschapen/en verloozen
Dooz Satans list/zijn wy gheweest:
In sonden van Moeder gheboozen/
Berooft van Godes soeten Geest.
In sonden/&c.

Nu staet den Hemel weder open/
Dooz Jesu Chzisti wonden roodt:
Die al die tot hem komen loopen

Verlost

Verloſt en helpt upt allen noodt.
Die/&c.

Die hier ſijn' vrienden op der eerden
Beproeft in druck en lijden ſwaer:
En daer-en-tegen/hoogh van weerden/
Een wijn vol trooſt ſo ſchenct hy haer.
En daer/&c.

Een trooſt die niemant hier kã geven/
Hoe rijck/hoe e'el/hoe ſchoon hy zy:
Al wat hier is/ſal ons begheven/
't En magh ons niet langh maken bly.
Al/&c.

Veel dienaers die mijn Vader loven/
Worden verſaedt met Hemels broodt:
En ghy/mijn ziel/van hem verſchoven/
Soud' ſterven hier van hongers noodt.
En ghy/&c.

Sullen wy dan heel zijn verſtooten/
Verſchoven upt ons Vaders huys?
Sal my de deur dan zijn gheſlooten?
O Godt! dit waer te grooten kruys.
Sal my/&c.

Neen/neen/ic wil my tot hem keeren/
En haeſten/eer het wordt te laet/
Ick wil my voor hem gaen verneeren/
Sijn kruys aenbeerden metter daedt.
Ick wil/&c.

Prins/Heer/Godt Vader/ weeſt ge-
nadigh/
Ontfermt u over mijn verdriet:

Al ben ick sondigh en misdadigh;
Ick bidd' verstoot my daerom niet.
Al ben/&c.

Noch van de verachtinghe des werelts.

Op de wijse:

Ons Vader Godt ghepresen. Ofte:
Ick stond op hooger bergen.

SOo diep in die groen' heyden
Van 's werelts wilt foreest
Weynd' ick my te vermeyden/
En vlieden dzucks tempeest.
Weynd'/&c.

Maer nopt tot gheender stonden
(Al heb ick wel ghesocht)
En heb ick troost ghevonden
Die my versaden moght.
En heb/&c.

In mensch of creatuere
En vind' ick geen gherief/
't En zy dat my ghebuere
Jesus myn soete lief.
't En zy/&c.

Dus wil ick my begheven/
Met gantscher herten goet/

Om Jesus vast t'aenkleven/
Spijt nijders quaden moet.
Om/&c.

Hy is een Heer' der Heeren/
Goet-gunstigh boven al:
Ick wil my tot hem keeren
In dit traen-bloedigh dal.
Ick/&c.

Hy is een Koningh machtigh/
In sijnen hooghsten throon/
Godt ende Mensch waerachtigh/
Den alder-liefsten schoon.
Godt/&c.

Met sijnen strael der minnen
Ben ick geheel doorwondt/
Van buyten en van binnen/
O Heer' maeckt my gesondt.
Van/&c.

Wanneer sal ick aenschouwen
O over-klaer aenschijn!
Och mocht ick u behouwen
Al in dat herte mijn.
Och/&c.

Jesu lief uyt-verkooren/
Mijn troost/ mijn toe-verlaet/
En laet my niet verloozen/
Mijn hert' heel op u staet.
En laet/&c.

Heyn Prince lief ghepresen/
Mijn's herten liefste deel/

Laet my doch met u wesen/
In 's Hemels soet prieel.

Laet/ &c.

Noch van de verachtinghe des wereldts.

Op de wijse:

Pavangie d'Spangie.

Mijn ziel wilt u niet kee- ren

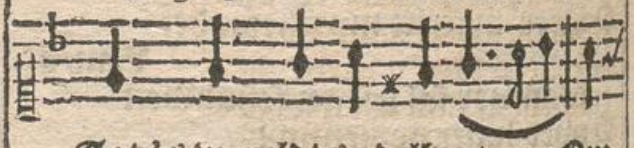

Tot 's wereldts ydelheyt/ Om

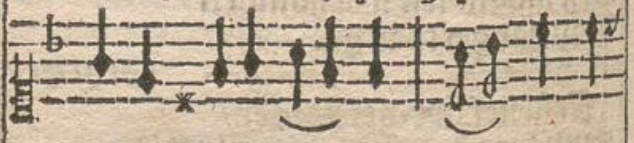

hier te triumpheeren/ God is't die

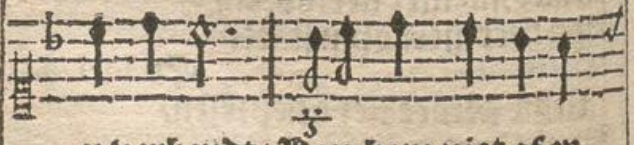

u verbeydt/ Van hem niet af en

scheydt.

schepdt. Maer u tot hem begeeft:

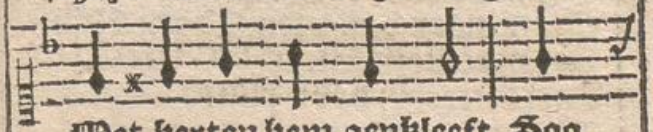

Met herten hem aenkleeft Soo

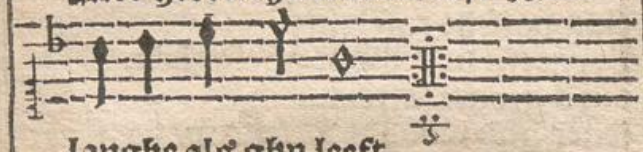

langhe als ghy leeft.

MYn ziel wilt u niet keeren
Tot 's werelts ydelheydt:
Om hier te triumpheeren;
Godt is't die u verbeydt:
Van hem niet af en schepdt.
Maer u tot hem begeeft/
Met herten hem aenkleeft/
Soo langhe als ghy leeft.
Want hy/vol consolaci'/
U gheven magh alleen/
Nu/en tot aller spaci'/
Dat ghy sult zijn te vre'en.
Dus wilt het al vertre'en/
Verstooten mette voet/
Wat u afkeeren doet
Van Godt het hooghste goet.

Al wat ghy in de menschen
Of creatueren vindt/
Al had ghy 't naer u wensche/
't Is niet dan roock en windt:
Als ghy het wel versindt
't Geeft maer van vreughd een schijn:
't Veranderdt in fenijn/
't Laet bitterheydt en pijn.
Waerom wordt ghy bedrogen
Van valsche raserij/
Vergeefs van Godt ghetoghen.
't Is groote sotterij/
Daer ghy mooght wesen blij/
Dat ghy wilt zijn bedroeft/
En bid (soo ghy 't beproeft)
Den geen/ die selfs behoeft.
Want alle creatueren
Gheheel ghebreckigh zijn/
Haer troost en kan niet dueren:
Maer die ons schenckt de wijn
Van rechte weelden fijn/
Is Godt den Heere soet:
Bemindt hem met ootmoedt/
Van hem komt alle goet.
Seer rijck is hy van graci'/
Daer toe seer abondant
Stort over alle naci'
Sijn goeden t'allen kant/
Tot sijnder liefden pandt/
Sonder eenigh verwijt:

Soo

Soo ghy maer soeckt met vlijt/
Langhmoedigh wacht den tijdt.
Hierom wilt wederkeeren
Gheljck een duyfken sent/
Al na de Arck des Heeren/
Christum seer excellent:
Diep hem in 't herte prent/
En slacht den Raven niet/
De krenghen haestigh vliedt:
Anders naeckt u verdriet.
O Prins seer hoogh van weerden/
Mijn troost/mijn toe-verlaet:
Hier is geen rust op eerden/
't En sy men naer u staet:
Daer vindt ons ziele baet.
Dus wilt my gunnen/Heer/
Dat ick toch nimmermeer
Het duyten u begheer.

Noch van de verſmadinghe des wereldts.

Op de wijſe:

Komt H. Gheest vol machten. 219. Ofte:
Schoon lief wilt my troost geven.

HOe wel soo moet hem lusten
Een hert/dat dient met rusten
Den Heer der Heeren groot!

Want waer ghy soeckt ghenughten/
Geen blijschap sonder suchten
In dese werelt snoodt.
Want/ &c.

Wellust en kan niet baten/
't Gheluck oock boven maten
Met al des wereldts eer.
Dit moetmen eens verlaten/
Dus leert de werelt haten
Al zijt ghy jongh en teer.
Dit/ &c.

Wy sterven sekerlijcke
Te samen arm en rijcke:
Wy weten tijdt noch stondt.
Dus raed' ick al ghelijcke/
Leert sterven gheestelijcke
Als ghy noch zijt ghesondt.
Dus/ &c.

Laet in u hert niet dringhen
Verganckelijcke dinghen/
Met 's wereldts dienaers fier/
Sy triumpheeren/singhen/
Sy dansen/en sy springhen/
Haer Hemel die is hier.
Sy triumph. &c.

Maer wilt een weynigh beyden/
Tot dat sy sullen scheyden
Met pijn en groot ghetier/
Als haer de doodt sal leyden
Ut dese vette weyde

Ter

Ter slacht-banck vol dangier.
Als/&c.

Dan sal haer klaer verthoonen
Die werelt met haer loone/
Met al haer raserij'/
Haer schijnsel nu soo schoone/
Haer vreughden en haer kroone
Sal dan al gaen verby.
Haer/&c.

Daerom/bevroedt mijn reden/
En soeckt een vreughd en vrede
Die namaels eeuwigh duert/
De werelt wilt vertreden
Met al haer pdelheden/
Tot Godt u herte stuert.
De werelt/&c.

Hy sal u mildelijcke
Van deughden maken rijcke
Soo ghy wat vooz hem doet/
En loonen eeuwelijcke
Hier na in't Hemelrijcke
Met onverganck'lijck goet.
En/&c.

Vrins/Heer/geeft ons ghenade/
Pardon van ons misdaden/
Geeft ons uw' graci' soet:
Wy volghen uwe raden/
De werelt wy versmaden/
Gheeft ons toch goeden moet.
Wy/&c.

Noch van de ydelheydt des werelts.

Op de wijse:

Als 't hier op noten staet.

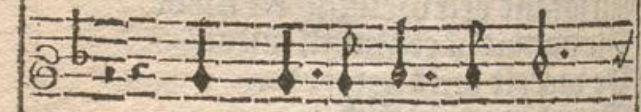

Wat strijt de wereldt doch
Cur mundus mi- li- tat

in d'ydel eeren baen/ Wiens
sub vana glori- a, Cu-

voorspoet is bedrogh/ en geen-
jus prosperi- tas est tran-

sing

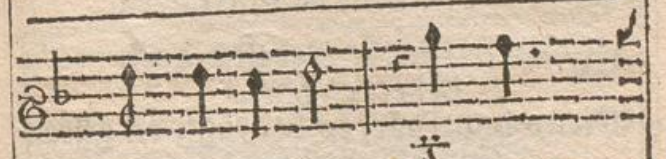

sings kan bestaen. Seer rasch
si- to- ri- a. Tam ci-

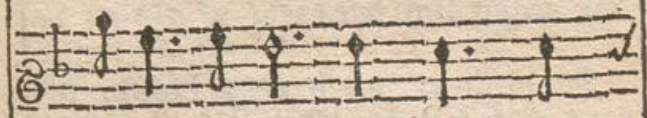

verby passeert haer praght en
to la- bi- tur e- jus po-

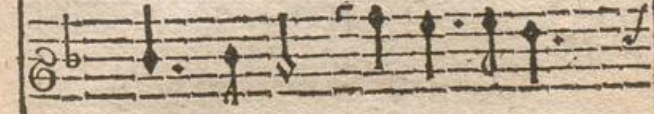

vreughden al: Als vaten van
ten- ti- a, Quam vasa fi-

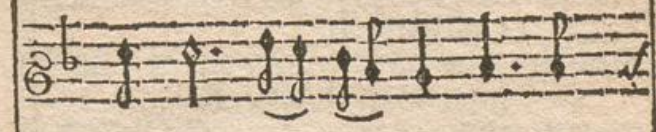

der eerdt/ oft gla- sen van Cry-
gu- li, quæ sunt fra- gi- li-

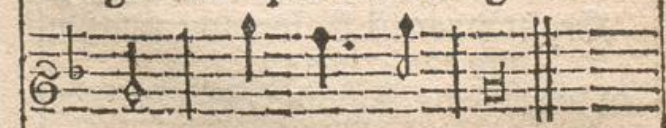

stal. Seer rasch ver-
a. Tam ci- to.

WAt strijdt de wereldt doch in d'ydel eeren baen/
Wiens voorspoet is bedrogh/en gheensins kan bestaen:
Seer ras verby passeert haer pracht en vreughden al/ (crystal.
Als vaten van der eert/ of glasen van
Als vaten/&c.
Steunt meer op letters bloot/ geschreven in het ijs/
Als op des werelts snood' wellust/eer/ende prijs: (driegelijck:
Haer deughden ydel zijn/ haer loon bedroch:
Waer op haer minnaers sijn betrouwē ydelijck. Waer op/&c.
Men magh betrouwen meer op 's menschen leughentael/
Als op des wereldts eer/ en vreughden t'eenemael.
Valsch zijn haer droomen al/ valsch haer wellustighept/
Valsch al haer moeyte mal/ valsch al haer neerstighedt.
Valsch/&c.
Seght waer is Salomon/ eertijdts soo edel-rijck:
En waer is nu Samson/ een heldt onwinnelijck:
Den schoonen Absalon/ in 't aenschijn wonderlijck:

Cur

CUr mundus militat ſub vana gloria,
Cujus proſperitas eſt tranſitoria:
Tam citò labitur ejus potentia,
Quam vaſa figuli, quæ ſunt fragilia.
Quam, &c.

Plus fido literis ſcriptis in glacie,
Quam mundi fragilis vanæ fallaciæ.
Fallax in præmiis virtutis ſpecie,
Quæ nunquam habuit tempus fiduciæ.
Quæ nunquam, &c.

Magis credendum eſt viris fallacibus,
Quam mundi miſeris proſperitatibus:
Falſus in ſomnijs & voluptatibus,
Falſus in ſtudiis & vanitatibus.
Falſus, &c.

Dic, ubi Salomon olim tam nobilis?
Dic, ubi Samſon nunc, dux invincibilis?
Vel pulcher Abſolon, vultu mirabilis?

Of Jonathas / al-om seer soet en minnelijck?
Of Jonathas/&c.
Seght waer is Cesar heen hoogh in sijn Keyserrijck?
Den Rijcken wreck met een/in't wassen leckerlijck?
Seght Cicero / waer is al uw' welsprekenthept?
Of Aristotelis al uw' verstandighept?
Of Aristotelis/ &c.
Soo veel Landts-Heeren klaer / soo veel rijckdom en pracht/
Soo menigh rijck voorwaer/ met alsoo groote macht/
Wat Princen opt men sagh/soo seer gediendt ghe-eert/
In eender oogh op-slagh/ so sijn sy gepasseert.
In eender/&c.
O wat een kort jolijt is al des werelts vreught/
Als 's schaduws pdelhept/ so is al haer gheneught/
Die nochtans hier verlept den mensch van 't eeuwigh goet/
Dat Chrijstus heeft berept voor die sijn wille doet.
Dat Chrijstus/&c.

Vel dulcis Ionathas, multum amabilis?
Vel dulcis, &c.

Quo Cæsar abijt celsus imperio?
Vel dives splendidus totus in prandio;
Dic, ubi Tullius clarus eloquio,
Vel Aristoteles summus ingenio.
Vel Aristoteles, &c.

Tot clari proceres, tot rerum spatia,
Tot regna præsulum, tot ora fortia,
Tot mundi principes, tanta potentia,
In ictu oculi clauduntur omnia.
In ictu, &c.

Quam breve festum est hæc mundi gloria!
Vt umbra volucris sic ejus gaudia,
Quæ semper subtrahunt æterna præmia,
Et ducunt homines ad dura devia.
Et ducunt, &c.

O wormen aes plantept! o stof der aerden snoo!
O dauw! o ydelheydt/ waerom verheft g'u soo?
Ghy gantsch onseker zijt / of ghy noch morghen leeft/
Doet dan goet in den tijdt die Godt u daer toe gheeft.
Doet/&c.

Des werelts glori' fijn / die men groot acht al-om/
Wordt in Schriftuer divijn ghenoemt des hoys een blom/
Gheleken met een bladt dat die windt heenen waept/
Want soo upt 's levens padt wordt de mensch af-ghemaept.
Want soo/&c.

Niet eyghens u toe-denckt/ dat ghy verliesen meught/
Dat u de wereldt schenckt/ neemt sy/en oock uw' jeught.
Dat boven is aenschouwt / u hert tot Godt laet gaen/
Saligh die hem verstout / de wereldt te versma'en.
Saligh/&c.

O Esca vermium! O massa pulveris!
O ros! o vanitas: cur sic extolleris!
Ignoras penitus utrum cras vixeris:
Fac bonum omnibus tam diu quam poteris.

Fac bonum, &c.

Hæc mundi gloria, quæ magni penditur,
Sacris in literis flos fœni dicitur,
Et leve folium quod vento rapitur,
Sic vita hominum è vita tollitur.

Sic vita, &c.

Nil tuum dixeris quod potes perdere,
Quod mundus tribuit intendit rapere.
Superna cogita cor sit in æthere.
Felix qui potuit mundum contemnere.

Felix qui, &c.

Noch van de verachtinghe des werelts.

Op de wijse:

Mijn ziel, wilt lof singhen den Heere, p. 502. Ofte: Als ick u eerst begon te minnen.

EEn eenigh een heb ick verkoozen/
Daerom wil ick hem soecken gaen:
Op dat my niemandt magh bekoozen
Als Jesus die my kan versa'en.
Want hy seer soet//met diep' ootmoet/
Voor my geleden heeft soo groote pijn:
Daerom soo hoop ick hem ghetrouw te zijn.

Want hy/&c.

Met hem alleen sal ick verwinnen
Al die my komen strijden aen:
Hy en verlaet noyt/die hem minnen.
Daerom soo wil ick tot hem gaen:
Want hy seyd fijn//komt al tot mijn/
Ick sal uw' lasten een ontlader zijn/
En voor uw' zielen eene Medecijn.

Want/&c.

Och mogt ic my toch eens ontbinden
Van daer ick aen ghebonden sta!
En mijn vyanden eens verslinden/
Die my bestrijden voor en na!

Sy

Sy toonen haer//als schapen klaer/
Maer 't zijn al wolleven/als ick 't ver-
sin.
Adieu/ o werelt/ ick nu Godt beminn'.
Sy thoonen/&c.
Adieu/o werelt/met uw' treken.
Adieu/hadd' ick u nopt ghekent!
O Venus-dieren/wilt toch bzeken
Uw' lust/daer ghy toe zijt ghewendt:
En neemt u keer//tot Godt den Heer/
En wozdt eens moede van u booshept
groot:
Dat ghy hly leven mooght noch naer
uw' doodt.
En neemt/ &c.
Hier boven by de Eng'len schoone/
Al in dat Hemels Paradijs/
Daer Godt den mensch eeuwigh sal
loonen/
Die hier ghestreden heeft om pzijs/
Daer mooght ghy bly//van dzoefheydt
vzy/
Van Jesus eeuwelijck verheven zijn/
Wilt ghy hier wesen sijn Discipel fijn.
Daer mooght/&c.
O Heer/tot u neem ick mijn gangen:
O Heer ghy zijt mijn salighept.
'k Geev' u mijn hert/wilt het ontfangen
In weerdige meduldighept.
O Heer/ ghy zijt//Die my verblijdt:

Geeft

Geeft my/ dat ick in waer' ootmoedigheydt/
Tot uwē dienste magh hier zyn berept.
O Heer/ &c.

De ziele bidt om verlicht ende ghetrocken te worden uyt de werelt/daer sy in verwert is.

Op de wijse:

Boerinken als ghy gaet water halen.

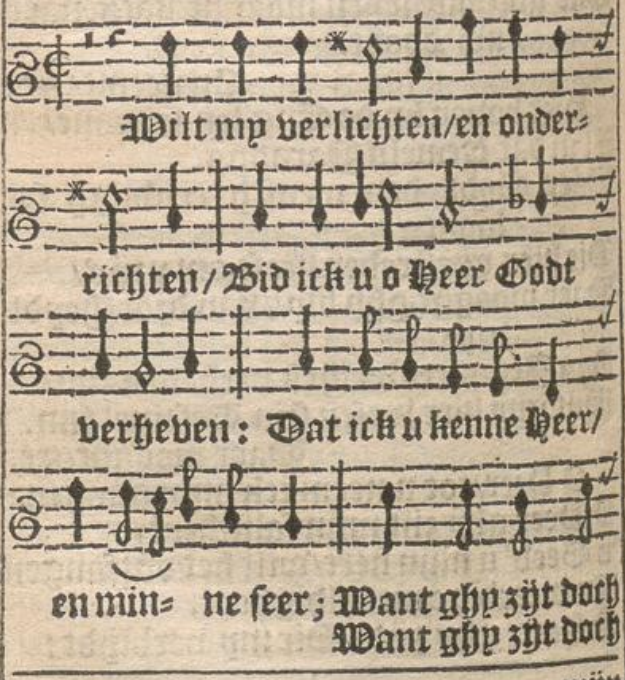

myn

mÿn licht / Want ghy zÿt doch mÿn mÿn licht/

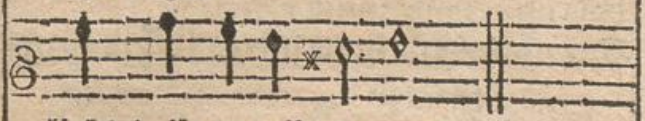

licht/wilt graci' gheven.

WIlt my verlichtē/ en onderrichten
Bid ick u/ o Heer Godt verheven:
Dat ick u kenne Heer/en minne seer;
Want ghy zÿt doch mÿn licht/
Want ghy zÿt doch mÿn licht/
Want ghy zÿt doch mÿn licht / wilt graci' gheven.
In dupsterheden/ben ick ghetreden:
'k En sie bÿna waer heenen keeren.
Steeckt upt u rechte hant/ treckt m'aen een kant:
Ick sal u volghen na/
Ick sal u volghen na/
Ick sal u volgē na// ghy sult my leeren.
Met 't zeel der sonden// ben ick ghebonden/
Uw' wegh en kan ick niet betreden:
Sÿ soo seer letten my/aen alle sÿ:
Verhoort o Heere mÿn/
Verhoort o Heere mÿn/

Verhoort o Heere mijn devote beden.
Wilt dese banden/ van voet en handen
Ontbinden Heer/ 't is mijn begheerten;
Ghy mijn salighept zijt/ tot alder tijdt:
Die mijn sond' kunt alleen/
Die mijn sond' kunt alleen/
Die mijn sond' kunt alleen/ van my geweeren.
Pzins Heer der Heeren / uw' lof vermeeren
Sal ick altijt na mijn vermoghen;
Willet my doch helpen/ dzoefheydt stelpen:
Ick blijf u altijdt by/
Ick blijf u altijdt by/
Ick blijf u altijdt by/ wilt graci' togen.

Noch een beklagh over de werelt.

Op de wijse:

Mijn ooghskens weenen, &c. Ofte: Galiard' Itali.

Ick wil de valsche wereldt ha-

ten/

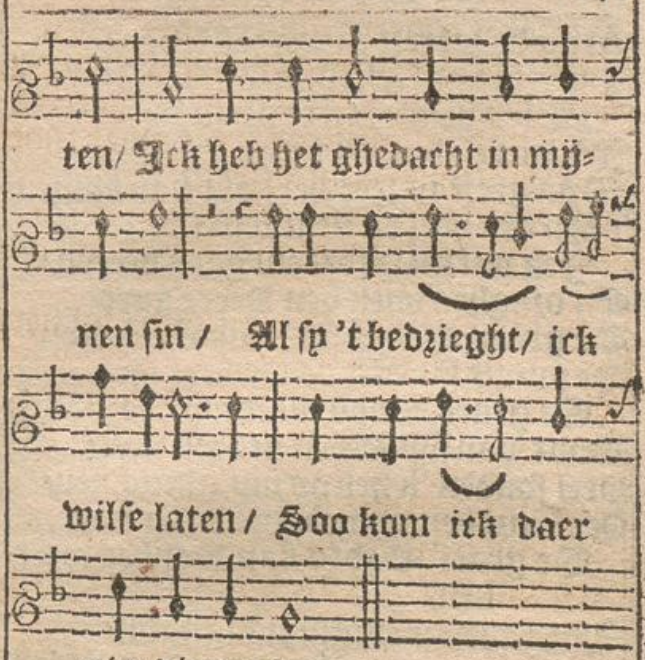

Ick wil de valsche werelt haten/
Ick hebt ghedacht in mynen sin/
Al sy 't bedrieght/ick wilse laten/
Soo kom ick daer niet dieper in.
Myn jonge jeught die is voorleden/
Ick en kanse verhalen niet/
't Quaet krupd heeft het goet saedt ver-
treden/
Daerom en zyn myn vruchten niet.
Door quaden raedt heb ick gegeven
Myn vleesch al sijn wellustighept;

Al na de werelt gingh ick leven/
Daer in nam ick mijn sinn'lijckheyt.
Nu ick begin my te versinnen/
Ick merck dat ick bedroghen bin/
Mijn geest is seer verkout van binnen/
't Hert is ydel en licht van sin.
Ick wil nu wederom gaen keeren/
En draghen oock den Heere goet/
De graci' Godts sal 't my wel leeren/
De minne maeckt den arbeyt soet.
De graci' Gods moet my voorkomē/
Want van my selven heb ick niet/
Veel sonden 'k heb op my ghenomen/
Het was den vyandt die 't my riet.
De graci' Godts kan wonder wercken/
Sijn gaven menighfoudigh zijn/
Dat kanmen mercken / aen de wercken
Die in den wijngaert gh'roepen zijn.
Hy is berept tot allen stonden
Sondaers t'ontfanghen droegh en spa/
Die eens kan suchten voor sijn sonden/
Die neemt hy lieff'lijck in ghena.

Eenen anderen.

Op de wijse:

'k Aenbid u Godtheyt krachtigh, pag. 286
Ofte: Fortuyn helaes pourquoy.

Den

DEn vp'nt/Jesu/hooghmoedigh
Beroert door haet en nijdt/
Met sijn gheselschap bloedigh
Mijn siele seer bestrijt/
Hierom mijn hert ontstelt
Wort door sijn wreet ghelaet/
En oock sijn groot ghewelt
Maeckt my heel desolaet.
De werelt komt bespringhen
Met haer wellusten al/
Sy soeckt mijn siel te brenghen
Helaes/ al tot den val/
Maer Jesu delicaet/
Door u lijden en pijn/
Wilt doch in desen staet
Mijn hulper altijdt zijn.
Mijn vleesch/ick moet 't u klaghen/
Dat valt my oock rebel/
Mijn vrienden ende maghen
Oock brenghen in 't ghequel/
O Heer/mijn ziele bloot/
Die ghy upt liefden reyn
Verlost hebt door uw' doodt
Al van de helsche pleyn.
O Heer wilt mijns ontfermen/
Want ghy bermhertigh zijt:
Och wilt my doch beschermen
Door alle list en strijdt/
Waer mee den dupbel quaet
Myn ziele excellent/

Weent door sijn boosen raedt
Te brenghen in torment.
O Jesu uytverkooren/
O hooghste goet vermaert:
Laet my doch niet verloozen/
Noch worden desperaet.
O Heer/in mijn verdriet/
In mijnen grooten noodt/
Wilt my verlaten niet/
Nu noch in d'uer der doodt.

Noch een ander.

Op de wijse:

Een eenigh een hebb' ick verkooren, &c. pag. 646.

MEyn-eedigh' wereldt valsch' verrader/
Geeft my mijn hert/dat g'hebt berooft:
Ick wil 't schenckē mijn God en Vader/
Want ghy gheeft niet/ dat ghy belooft.
Uw' valsch cieraet/ uw' schoon gelaet/
Bedecken een seer doodelijck fenijn/
En geven in het eynd' de helsche pijn.
Uw' valsch.
O edel mensch! opent uw' ooghen/
Ick bid' laet u verleyden niet/

Ghelijck daer menigh wort bedrogen/
Die alleen 't uptwendigh aensiet.
Ick heb 't beproeft, vind' my bedroeft/
Hoe dat ick was in eenen strick ghe-
bracht/
En in myn boosheden geheel versmacht.
Ick heb't/ &c.

Rijck Godt/ ick wil my tot u keeren/
En laten al/dat ghy niet sijt/
De werelt heel abandonneren/
Terwijl het noch voor myn is tijt.
Ick sie soo veel/die 't beste deel
Verkiesen/en de werelt heel afstaen/
O lieve Heer! wilt my ock niet ver-
smaen.
Ick sie/ &c.

Myn gesel schap wil ick verlaten/
In eenigheyt beminnen Godt:
Al gaen de menschen van my praten/
Al houdt de werelt met my spot.
Nochtans gh' alleen/ en anders gheen/
Sijt myn toevlucht Jesu Bruydegom
soet/
Die my dick inden geest verheugen doet.
Nochtans/ &c.

Ghelijck een torteldupfken reyne
Hem van 't gheselschap heel afwent/
Als hem sijn gaepken laet alleyne/
Tot dat het weder komt present;
Want ghy alleen/en anders gheen

Sÿt mÿn toeblucht Jesu bruydegom soet/
Die mÿn jonck hertekē verheugen doet.
Want ghy/&c.

Suyver/en reyn/simpel van wesen/
Diep van ootmoet/gaeren veracht/
Zÿn het cieraet des ziels geprezen/
Kostelÿck boven 's werelts praght
Dit is de baen/die ick moet gaen/
Al valdt het dry wat swaer voor de natuer/
Een rechte minnaer valt gheen arbeyt suer.
Dit is/&c.

In 't gebet vierigh/ en aendachtigh;
Wÿs/en voorsichtigh in het doen/
Dickwils te sijn Jesum gedachtigh/
In voortganck van deughden te spoen.
Oprecht van grondt/ en heusch van mont/
Sonder ghevepnsthepdt/ ofte valschen (schÿn/
Soo moet een dienaer Christi altÿt sijn.
Oprecht/&c.

Treckt my/Jesu/minnaer der zielen/
Anders is mÿn opset al niet.
Ick kan mÿn booshept niet vernielen/
Als 't niet door u gracy gheschiedt/
Ick wil wel sterck strÿden in 't perck/
Helpt ghy my maer met uw' machtige handt/

Ont-

Ontsteeckt ooc in mÿn hert der minnen
brant.
Ick wil/&c.

Adieu wereldt 't is tÿt van schepden/
Mÿn minnaer treckt mp met sÿn
kracht:
Sÿn hulp en troost wil ick verhepden/
Versmaden heel uw' pdel pracht.
Een ander lieght/en die bedrieght/
'k Set mÿn betrouwen op mÿn Godt
en Heer/
Dat ghy mp niet en sult bedriegē meer.
Een ander/&c.

Van de goethept ende liefde Godts.

Op de wÿse:

Een droevigh liedt heb ic gedicht, &c.

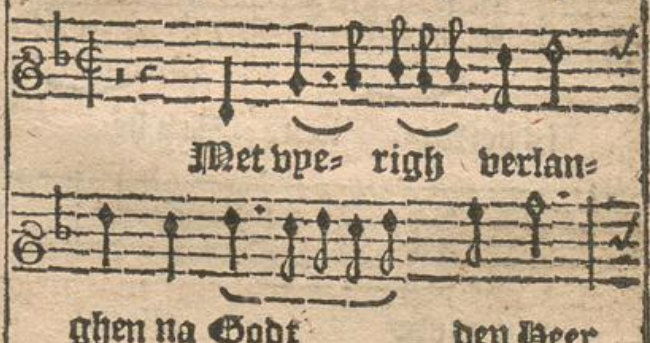

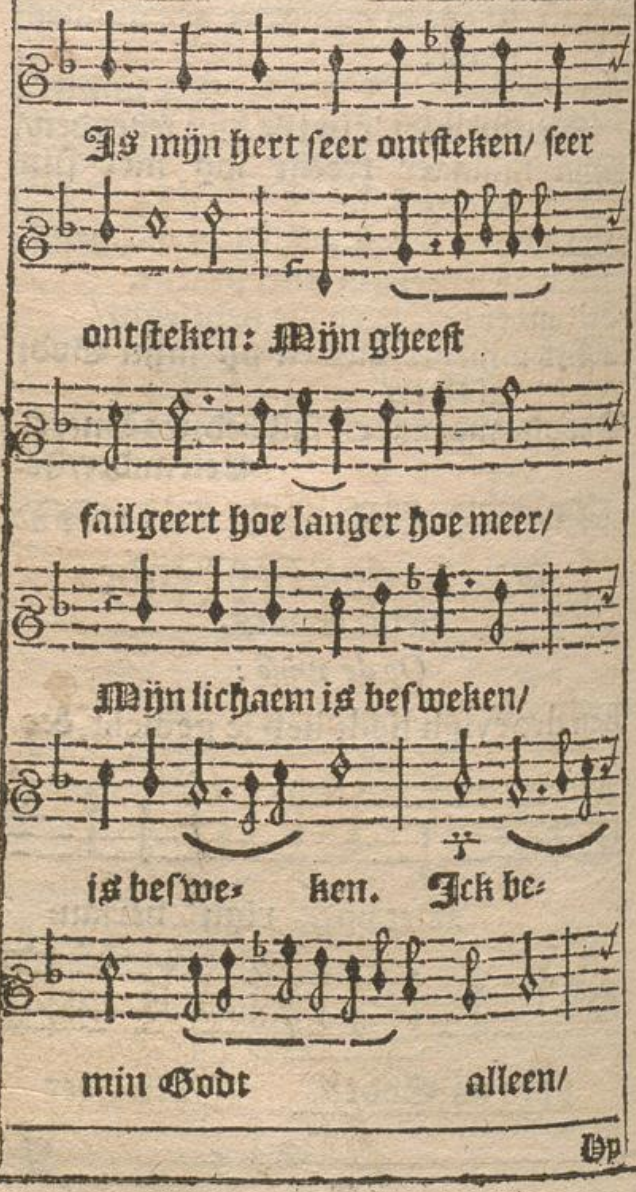
Is mijn hert seer ontsteken/ seer
ontsteken: Mijn gheest
sailgeert hoe langer hoe meer/
Mijn lichaem is beswéken/
is beswe- ken. Ick be-
min Godt alleen/

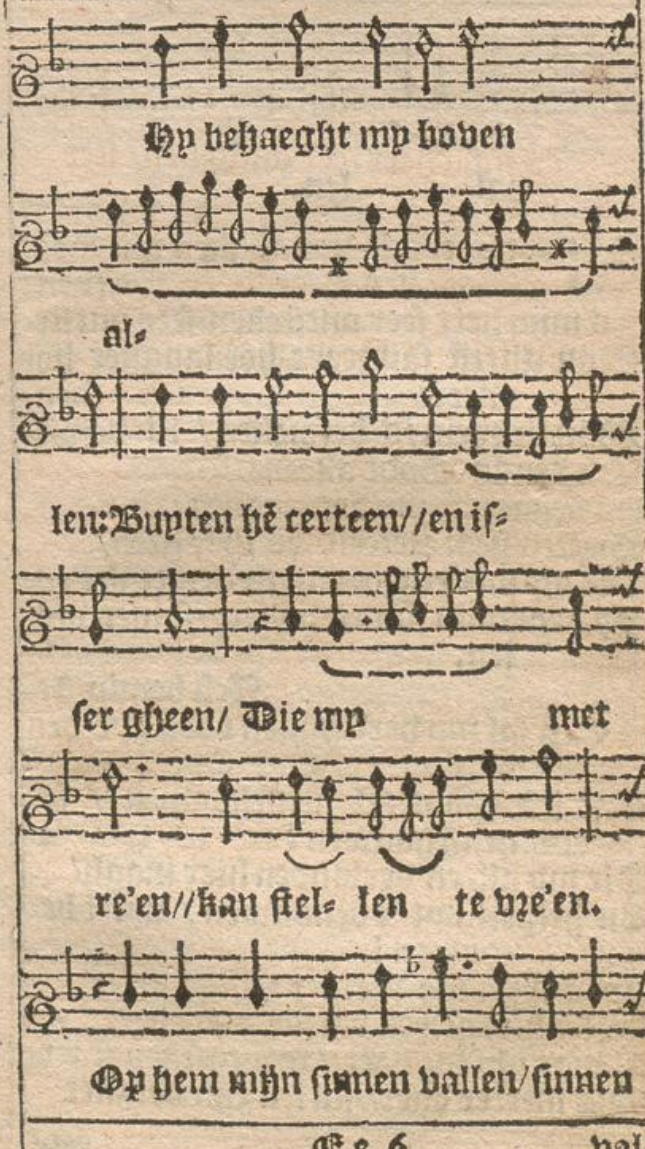
Hy behaeght my boven
al-
len: Bupten hē certeen//en is-
ser gheen/ Die my met
re'en//kan stel- len te wy'en.
Op hem mijn sinnen vallen/sinnen

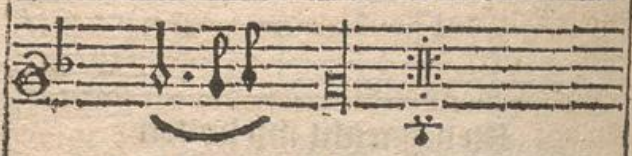

val- len.

MEt yverigh verlanghen na Godt (ken:
den Heer
Is mijn hert seer ontsteken/seer ontste-
Mijn gheest sailgeert hoe langher hoe (ken.
meer/
Mijn lichaem is besweken / is besweken.
Ick bemin Godt alleen/
Hy behaeght mp boven allen:
Bupten hem certeen//en isser geen/
Die mp met re'en//kan stellen te vre'en.
Op hem mijn sinnen vallen//sinnen vallen.

Ick bemin/&c.

Och sal mp verschijnen sock opt den
dagh/
Dat ick Godt sal aenschouwen// sal
aenschouwen!
Die mp alleen verblijden hier magh/
En helpen upt 't benouwen / upt 't be-
nouwen!
Hy is mijn toe-verlaet:
Heel mijn rijck en rijckdom mede/
Al wat mp tot baet// te wenschen staet/
Dus metter daet//sal ick zijn verzaet

Als ick sal tot hem treden/ tot hem treden. Hy is/ &c.
Laet ander beminnen silver en gout/
En dat alleen groot achten / daer naer wachten:
Het welck den mensch hier namaels berouwt.
Ick wil daer niet naer trachten// met gedachten.
't Sy verlies of ghewin/
Het en sal my niet moveeren:
Want noch gheldt noch goedt staet in myn sin/
't Geluck/ 't gewin// den schat dien ick min (der eeren.
Is Godt den Heer der Heeren// t'syn-
't Sy/ &c.
Cupido met uw' schichten ongesandt
Wilt na een ander draghen// leggen laghen:
My heeft door-wondt// een ander verbondt
Der liefden/ die ick draghe// sonder klaghen.
Want myn ziel heeft ghesmaeckt
Eenen strael vol soetigheden.
Soo waer die ghenaeckt// daer wordt ghestaeckt/
En ras ghelaeckt// al 't goedt onvolmaeckt.

In Godt alleen is vrede// met schoonhede.
Want/&c.
O Prins/over-soet//schoon/almachtigh goet/
Leydt my in uw' boomgaerde// wijdt vermaerde:
Maeckt my als roet// door uw's liefden gloedt/
Al watter is op aerden // hoogh van waerden.
Mijn solaes ende vreught
Dat zijt ghy/mijn lief verheven:
Ghy alleen verheught// mijn jonghe jeught.
Dus my gheneught//gheest/ Heer/ tot de deught.
Dat ick die magh aen-kleven // al mijn leven. Mijn/&c.

Een ander.

Op de wijse:

Doen Daphne d'overschoone maeght. p. 113
Ofte: U oordeel aen den Koning geest.

ALs Iola d'onberade Maeghd
Van Jesus haer vlucht nam ter werelt-waerd in/

En

En van hem snel wierd nae gejaeght/
Al loopende/ roepende: schoone Goddin
Toeft wat/ toeft wat/ weest niet ver-
volghen/
Ey/ waerom loopt ghy dus teghen de
windt?
Leeuwen/noch Beeren/noch Tygers u
volghen/
Maer het is Jesus die u soo bemindt.
Wilt u erbermen iet/
Acht ghy myn kermen niet/
Laet ghy myn liefde dan inde lyf/
Hebt deernis/ o Iola, hebt deernis met
my.

Wilt u/ &c.

De geen daer voor ghy soo schauw'
vlucht
Is d'edelste harder/ die Israhel weydt/
En dagelycks door de blauwe lucht
De gulde glans van sijne straelen ver-
spreyt.
't Eerste wezen is myn Heer Vader/
Hemel/ en Aerde/ en Tartarus staen
Tot het ghewenck myner ooghen te
gader/
Ick ben de Son/ en myn moeder de
Maen.
Krupden en bloemen// die
Ick t'uwer vroomen//die
Locken myn straelen alleen wt d'aerd.

Mach

Mach u dit niet locken? o Maghet bedaerdt.
Krupden/&c.
Bedaerdt/bedaerdt/u edele ziel!
De wereldt betoovert/ de dupvel bedrieght/
En 't vleesch bekoort met weelden iel/
Die rasscher vergaen/als een schaduw' vervlieght.
Maer vergaen/soo dat sy nae laeten
Groot berouw' / jammer/ en eeuwigh verdriet:
Die u noch rijckdom / noch wellust / noch staeten/
Princen/ noch hoven en matighen niet.
Acht ghy dit ooghenblick
Van alsoo hooghen schick/
Dat ghy daer over soo grooten scha
Soudt willen verdraghen van 't Hemels gena?
Acht ghy/&c.
Neen Iola, neen/ dat waer te sot/
Voor my te verdrietigh / en voor u te hart.
Weeght eens te recht het hooghste lot/
En leght daer beneffens myn bloedige smart.
'k Segh de alderwaerdighste kosten
Van myn rood-verwige pijnige bloed/
Daer ic de zielē aē 't Crups me verloste

Ende

Ende de wereld door hebbe vergoedt/
Toond dan te weſen wijs:
En laet u deſe prijs/
Hebdy tot noch toe daer in gemiſt/
Van deſer uer af toch niet loopen
te quiſt.
Toond dan/&c.
Keerd dan mijn ſchaepje / keerd
weerom:
Of wacht u ten minſten te raſſen uw'
loop:
Op dat mijn liefde u bekom/
En weder mach hopen by alle dē hoop.
Houdt daer is mijn innighſte zeghen/
Gundt dan / dat ick weer wat vrolick-
heyts raep.
'k Hebbe gelaten de negentigh neghen/
En naer u loop ick mijn hondertſte
ſchaep.
Ey! laet u banghen dan
Om 't lief verlanghen van
Alle de Hemelſche Burgery!
Die over u vindingh haer makē ſal bly.
Ey! laet/&c.
O afgrond van mijns harders min!
Onwaerdighe voeten/ſlucks ſtaecktme
uw' loop.
Ick wil/dat mijn Heer Jeſus bin/
En daer nae ghevonden wel vaſtelijck
knoop/

Knoop met koorden van minne streken/
End' over beyde sijn schouderen swier/
Knoope met koorden / die nimmer en
breken.
Iesu, o Iesu! beswachteldt u dier
Van allen sijden toch:
Dat het door lijden/noch
Weelden/van uw' genade en schey/
Maer eewighlijck onder de lelien wey.
Van allen/&c.

Noch een ander.

Op de wijse:

Amarillida bella.

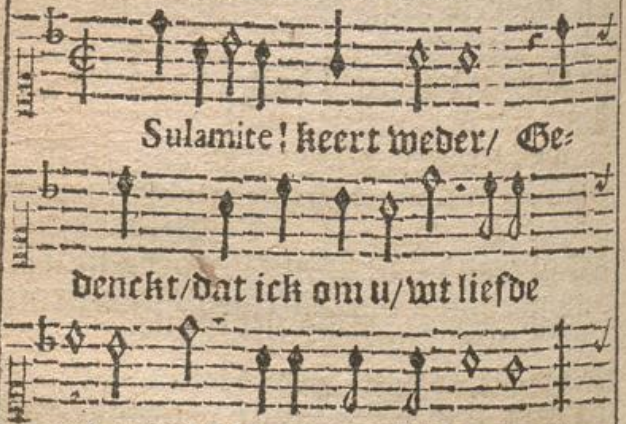

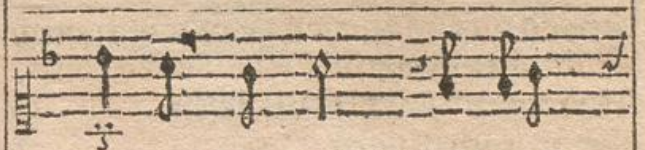

Ghy sijt mijn lief/ 'k heb 't u ge-

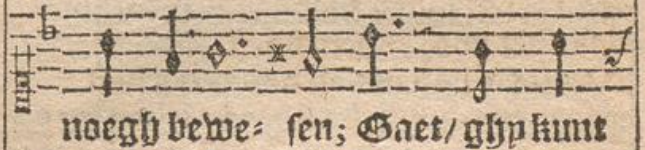

noegh bewe- sen; Gaet/ ghy kunt

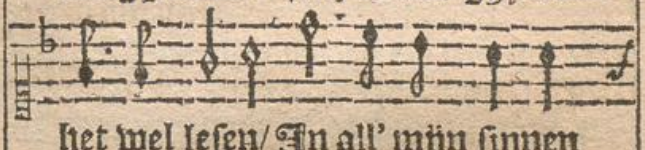

het wel lesen/ In all' mijn sinnen

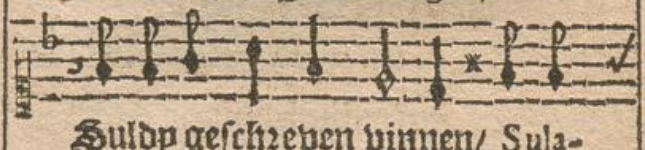

Suldy geschreven vinnen/ Sula-

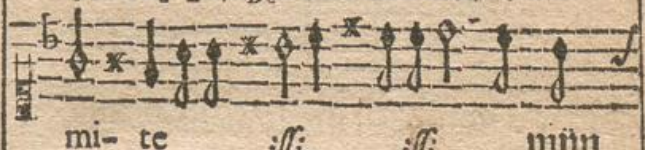

mi- te :ſſ: :ſſ: mijn

minne. Ghy sijt mijn.

SUlamite! keert weder/
Gedenct/dat ic om u/wt liefde teder/
Ben gecomen hier neder/

Ghy sijt mijn lief/ 'k heb't u ghenoegh
beweesen/
Gaet/ghy kunt het wel lesen
In all' mijn sinnen
Suldy geschreven vinnen
Sulamite, Sulamite, Sulamite, mijn minne/
Ghy sijt/ &c.
Wie ben ick/ stijck der aerde/
Voor u mijn Heer soo goet/soo groot vã
waerde!
Die my wel eertijts baerde met sulcken
pijn.
In mijn is niet te vinden / waerdigh
voor mijn beminde
Vol van misdaden/ is lijf en ziel gheladen.
Mijn beminde! mijn beminde! mijn beminde genade.
In mijn helaes/ in mijn/ &c.
Keert weerom/ van u sonden
Sal ic u wasschen af/ in coorter stonden/
Met het bloed van mijn wonden/
Keert maer weerom / keert maer weerom vriendinne/
'k Sal u weerom beminnen/
Meer als te voozen/ waerom gaet ghy
verloozen
Sulamite! Sulamite! Sulamit' wtverkoozē.
Keert maer weerom.
Keert maer weerom vriend.

Oscule-

Oſculetur me oſculo oris ſui.
Cant. 1.

Op de wijſe:
Komt Schepper H. Geeſt. p. 224.

MEt een kuſſ' van uw' mondt
Maeckt my/o Godt/ghesondt:
Want boven aerdtſchen wijne/
Solaes of medecijne/
Ow' borſten zijn vol vreughden
Wel-rieckende van deughden.
V heb ick/Heer/ghesindt/
Ow' liefde my verſlindt:
Ick wenſch u meer te minnen/
Wt al mijn kracht en ſinnen:
Ick roep' tot u met ſanghe:
Laet my meer liefd' ontfanghen.
Wat is my op aerdt-rijck/
In Hemel desgheljck/
Dat my magh contenteeren?
Vernoegen mijn begeeren/
Soo ick u/mijn Beminde/
Hier of daer niet en vinde.
Om u ick liever kies
Armoed'/en groot verlies:
Dan ſonder u ſeer machtigh
Te zijn/ of rijck en prachtigh:
Liever den Hemel derven

Dan sonder u te erven.
Want waer ghy Heere zijt
Daer is Hemelsch soliit:
Gaet ghy u absenteeren/
Soo moet ick vreughd' ontbeeren:
Met weenen en met suchten
Sal ick tot u dan vluchten.
Wat is mijn meeste vreughd/
Solaes ende gheneught?
Waer staet vast mijn betrouwen
Daer ick alleen op bouwe?
't Zijn niet de creaturen;
Ghy zijt het t'alder uren.
Als ick met u magh zijn
Geen lijden duncht my pijn:
't Zy waer ick dan magh wesen/
Vry sal ick zijn van vreesen:
Geen dingh kan my dan deeren:
Voldaen is mijn begheeren.
Niemandt weet ick voorwaer
Die my in lijden swaer
Als ghy/soud' moghen helpen/
Mijn druck en droefheyt stelpen:
Want als ghy vliedt uytwendigh/
Is alle mensch ellendigh.
Wat ick aenhoor/aenschouw'/
't Maeckt my gheen vreughd/ maer rouw.
't Ghevoelen/Riecken/Smaken/
Magh my al niet vermaken.

In

In u is mijn welluste/
Solaes/ en al mijn ruste.
Want ghy/ o Heere Godt/
Alleen zijt 't hooghste lot:
Soet/soet/ schoon boven maten/
De edelste van staten/
Fonteyn van alle goeden/
Die mijne ziel kan voeden.
Daerom niet rust mijn geest
In 's werelts wild forreest/
In uw' giften of gaven/
Die my niet kunnen laven:
Voor dat ick na dit sterven
Eens rust in u magh erven.
O Jesu/ Prince mijn/
Wanneer sal die tijdt zijn!
Dat ick/van liefden droncken/
In u sal zijn versoncken:
Want u t'aen-hanghen reyne/
Vermaeckt mijn ziel alleyne.

Dilectus meus mihi & ego illi.
Cant. 2.

Op de wijse:
Komt menschen schoon verciert, p. 187.

MIjn lief is mijn/en ick ben zijn/
Die my so dicmael trueren// daet:

Als hy absent//hem van my wendt/
Droefheydt myn hert besueren// moet.
Dickmael tot hem//heff' ick myn stem/
Die my nopt te versmaden//plagh/
Met ongheluck//of swaren druck/
Als hy my maer beladen//sagh.
Dus met gheklagh// en swaer gewagh
Soeck ick/die my versaden//magh.
Hy vrijdt myn hert// van alle smert/
En al myn kranckheydt hy// verdraeght:
Hy komt daer in/vernieuwt myn sin/
Verdrijft wat hem in my//mishaeght/
Dus is't met spoet// gheworden soet/
Dat ick de werelt derven//magh:
De sonden quaet//ick nu seer haet/
Die ick soo noo te sterven//plagh/
Dat eerst myn ziel//soo bitter viel/
Om 't selv' ick nu te erven//lagh.
Nu ben ick bly//van sorghe vry/
Die my eertijts benoude//swaer:
O wereldts eer//quelt my niet meer/
'k Wil my van u nu houden//klaer:
Wellust/voorspoet/al 't aertsche goedt
Magh nu myn ziel vermeyden//niet.
Door haren raedt//en valschen praet
Ick my wel eer verleyden//liet:
Nu metter daedt//ick vroegh en laet
Wil Godt alleen verheyden//siet.
Jesu myn lief// al myn gherief

Ghy blijven sult tot aller tijdt:
Met u alleen// ben ick te vre'en:
Wilt my toch helpen in den strijdt.
Boven gheneught//en alle vreught/
De welcke spruyt van vleesch en bloed/
Is het vermaeck// daer ick na haeck/
Van uwer liefden soeten vloedt.
Om desen smaeck//ick heel versaeck
Mijn eyghen ziel/en 's werelds goet.

Noch van de liefde tot Godt.

Op de wijse:

Suyver maeght Agniet, &c. 364.

IEsu soet// mijn Bruydegom valsant/
Mijn ghemoedt// mijn hert/mijn ziel door-brandt:
Ick ben van uwer minnen kranck:
Troost my/o Heer/en beydt niet lanck.
Dat vyer brandt seer/
Godts liefde noch veel meer.
Ick ben/&c.
Vyer brandt seer//Godts liefde noch veel meer:
Nochtans Heer//wild' ick mijn lichaem teer
Veel liever branden in het vuer/

Dan van u scheyden maer een uer/
Dat vyer brant seer/ Godts/ &c.
Veel/ &c.

Treckt na dy // myn ziel / die u bemindt:
Maeckt my bly // ick ben uw' Brupdt/ u kindt.
Geeft my de deught die my ontbreecht/
Myn hert in liefden meer ontsteeckt.
Dat vyer brandt/ &c.
Gheeft/ &c.

Maeckt my nu // van creaturen bloot:
Dat ick u // magh dienen totter doodt.
Uw' wille laet myn wille zyn/
Uw' graci' stort altijdt in myn.
Dat vyer/ &c.
Uw' wille/ &c.

Heer geeft myn // een liefde also groot
Dat noch pyn // noch honger/ noch de doodt/
Noch vyer/ noch sweerdt/ noch teghenspoedt
My van uw' liefde scheyden moet.
Dat vyer/ &c.
Noch/ &c.

Ick peyns/ Heer // wel duysent-mael om dy.
Och! wanneer // sult ghy my maken bly:
Komt Heer / komt Heer / en beydt niet meer.

Myn

Mijn hert verlanght na u soo seer.
Dat vper/&c.

Komt/&c.

Gelt en goedt// en ock mijn Vaderlandt/
Vleesch en bloet// en al dat is playsant/
Verlaet ick om uw' liefde Heer/
Want ick mijn hert tot u gants keer.
Dat vper/&c.

Verlaet/&c.

Bruygom fijn//o Prince excellent/
Schenckt toch mijn / uw' liefd' tot een present/
't Geloof en Hoop moet eens vergaen/
Maer Liefde die blijft eeuwigh staen.
Dat vper/&c.

't Geloof/&c.

Een Ghebedt om Godts liefde te verwerven.

Op de wijse :

Nu weest ghegroet,, Maria soet. 306. Ofte: Waer is de Dochter van Syon, p. 65.

O Godt/ aenhoort toch mijn gebedt:
Verhoor wilt tot mij keeren :
Met haest op mijn begeerten let:
't Sal zijn tot uwer eeren.

Ick bidd' u Heer/ my vinden doet
Eens graci' in uw' ooghen:
Wat teghenspoet my dan ontmoet
'k Sal 't voorsichtich ghedoogen.
Eia mijn Godt/ ghy zijt toch goet/
Laet my ghena verwerven/
Ick sal ghewilligh 't bitter-soet
Des vleeschs en 's wereldts derven.
Maeckt my des werelts weeldē suer/
Verbittert my haer lusten/
Op dat mijn hert volherdigh/puer/
In u gheheel magh rusten.
Doet my versmaden vleesch en bloet
Mijn selven oock versaken:
Op dat ghy/Godt/zijt al mijn goet/
En al in alle saken.
Op dat ghy my alleen besit/
O Heer/ wilt in my dalen.
Mijn ziel is swert/ maect die snee-wit/
En maecktse vry van qualen.
Maeckt my tot 's werelts saken slou/
Tot u/Heer/hittigh blaken:
Op dat ick voort-aen niet meer louw
In u my magh vermaken.
Laet my in u verstanden zijn/
Mijn hert heel vast wilt knoopen:
Op dat ick niet gheheel verdwijn/
Soo ick van u ginghe loopen:
Op dat ick 't al in een beslupt/
O Prince van hier boven

Verciert mijn ziel/als uwe Bruydt:
Om u altijdt te loven.

Een t'samen-sprake van de liefde tusschen de Bruydt een Christen ziele/ ende den Bruydegom Christus.

Op de bekende wijse:

Van d'Engelsche Fortuyn, pag. 119.

De Bruydt.

SChoonder dan schoon
Rijck machtigh boven al/
Die 's Hemels throon
Regeert/en 't aerdsche dal:
Wijs/edel/rein/
Eeuwigh sonder begin/
Is hy alleyn
Die ick van herten min.

Den Bruydegom.

O leli teer/
Onder de doornen hert/
Daer ick wel eer
Om leed soo grooten smert.
U is bereydt
Een kroone triumphant/
Die u verbeyt
In 's Hemels vader-landt.

De Bruydt.

Groot is 't present
Dat ghy/o lief/my toont:
In 's Hemels tent
Met u te zijn ghekroont;
Maer ghy en meught
't Beloonen niet soo schoon/
Of my verheught
Noch veel meer uw' persoon.

Den Bruydegom.

Acht ghy dan wijs
My boven 's Hemels goet/
Ben ick den prijs
Die u verlangen doet:
Soeckt dan geen lust
Der werelt buyten my:
Laet zijn uw' rust
Het Cruys met herten bly.

De Bruyt.

Het Kruys is swaer/
En strijdt teghens natuer/
't Laten eenpaer
Der werelt valt my suer/
Maer ghy zijt weert
Dat ick 't al lijd'/ en laet/
Dat ghy begeert
O schoon Hemels cieraet.

Den Bruydegom.

Strijdt nu/'t is noodt
Dat ghy toont uwe kracht/

Ick ſtorf de doodt
Voor u aen 't Cruys onſacht.
Zijt mijns ghelijck/
Draeght oock het Cruys met mijn/
In 's Hemels Rijck
Sal ick u eyghen zijn.

De Bruyt.

Ick ben te vre'en.
Siet des Heeren dienſt-maeght:
't Moet zijn ghele'en
Dat u/o Heer/behaeght.
Maer in den ſtrijdt
En wilt my niet af-gaen;
's Werelts jolijt
Sal ick om u verſma'en.

Den Bruydegom.

Bruydt/hoogh bemindt/
Dan my ſoo duer ghekocht/
Deſen ſtrijdt windt/
Werckt ſoo ick heb gewrocht:
Ick ſal u hier
Niet laten in 't perket:
In u dangier
Ow' hoop vaſt op my ſet.

Een innigh Ghebedt.

Op de wijſe: Als 't begint.

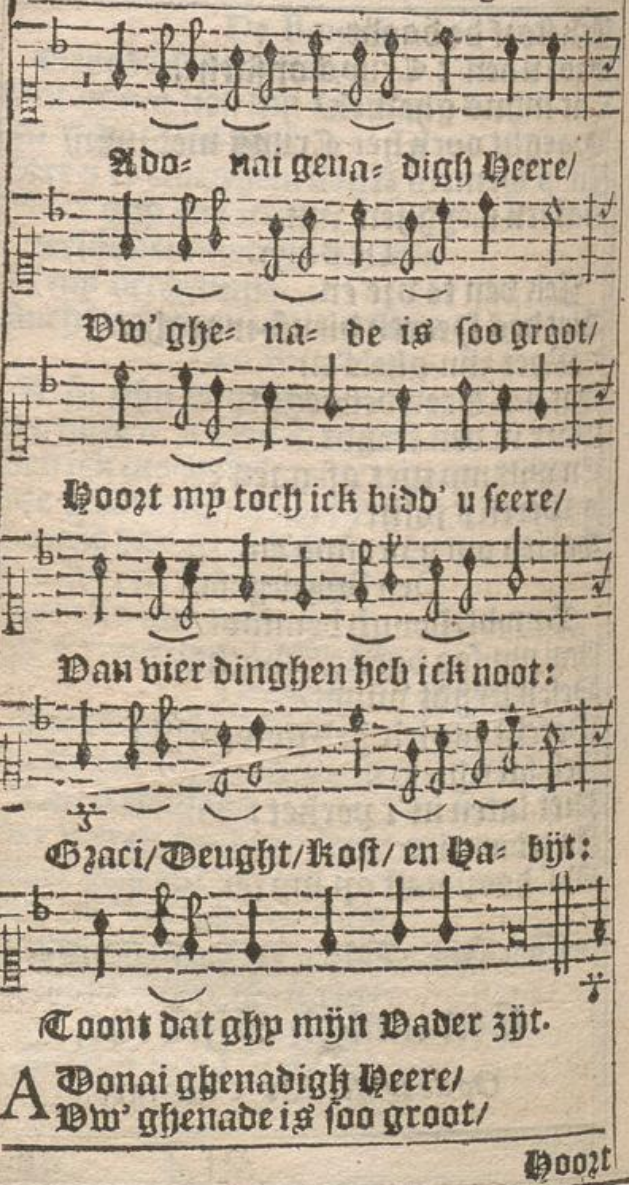

ADonai ghenadigh Heere/
Dw' ghenade is soo groot/

Hoort my toch ick bidd' u seere/
Van vier dinghen heb ick noot:
Graci/Deught/Kost/en Habyt:
Thoont dat ghy myn Vader zyt.
Graci/&c.

Lieven Broeder Jesu Christe
Schelt my quyt al myn misdaedt/
Dat myn jonghe sotheyt miste/
Heer/dat oock vergheten laet:
Doet my namaels geen verwyt/
Thoont dat ghy myn Broeder zyt.
Doet/&c.

Heyligh Geest/o wys berader/
Wyst een onberaden kindt:
O schoon licht komt my toch nader/
Doet my sien/want ick ben blindt:
Leert my kennen 's vyandts strydt/
Thoont dat ghy myn Meester zyt.
Leert my/&c.

O Maria/soete Moeder/
My woryt ick in uwen schoot/
Uwen Soon is mynen Broeder/
Dies ick vlucht tot u in noodt:
Dus Maria t'allen tydt/
Thoont dat ghy myn Moeder zyt.
Dus/&c.

Weest ghegroet myn goed' Bewaerder/
Heyligh Enghel glorieus:
Maect my toch den wegh wat klaerder

Van dit leven vitieus:
In al 't quaedt dat my omrijt/
Thoont dat ghy mijn Leyds-man zijt.
In al/ &c.

Contemplatie over de Schepselen Godts.

Op de wijse: Als 't begint.

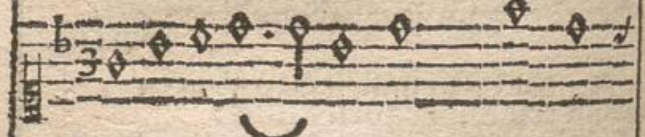

Devote her- ten wilt vreughde

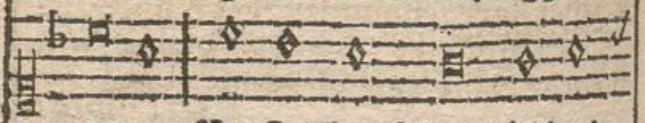

rapen/ Aensiet hoe schoon is des

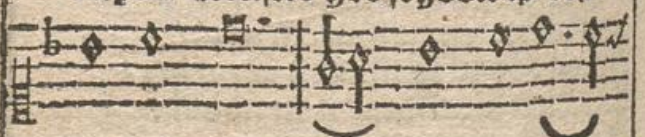

Hemels schijn: Siet doch van niet

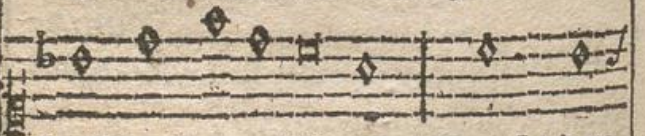

heeft hy 't al geschapen/ Denckt dan

hoe

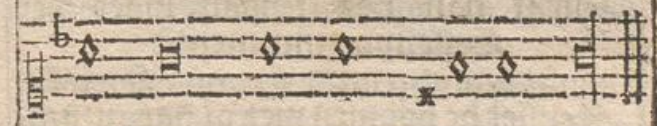

hoe schoon moet den Schepper zÿn.

DEvote herten wilt vreugde rapen/
Aensiet hoe schoon is des Hemels schÿn:
Siet doch / van niet heeft hy 't al gheschapen: (Schepper zÿn.
Denckt dan hoe schoon moet den Siet/ &c.

Aensiet de kruyden seer groene spruyten/
Die daer ghenesen sieckt' en pÿn:
Aensiet haer schoonheydt / en haer virtuyten: (Schepper zÿn.
Denckt dan hoe schoon moet den Aensiet/ &c.

Aensiet de Lelien wÿt ontloken/
Thymus/Lavender/Roosemarÿn:
Aensiet de Rooskens vol soete roken:
Denckt dan hoe schoon moet den Schepper zÿn.
Aensiet/ &c.

Siet al de bloemkens met goet verstande/
Den siecken zÿn sy een medecÿn:
Siet haer coleuren menigerhande:

Denckt dan hoe schoon moet den Schepper zijn.

Siet/&c.

Aensiet de boomen met al haer vruchten/
En die wijngaerden met haren wijn:
Aensiet de vogelkens inder luchten:
Denckt dan hoe schoon moet den Schepper zijn.

Aensiet/&c.

Siet de ghesteenten van grooter weerden/
Die klaerder blincken dan cristallijn:
Siet alle schoonheyt op deser eerden:
Denckt dan hoe schoon moet den Schepper zijn. Siet/&c.

Siet ghy de menschen schoon van lichame/
Fraey van fatsoen ende leden fijn/
Suyver van aensicht/ oogen bequame:
Denckt dan hoe schoon moet den Schepper zijn.

Suyver/&c.

Aensiet de Sonne en Mane schoone/
Aensiet de Sterren van klaren schijn:
Siet hoe sy blincken aen 's Hemels throone/
Denckt dan hoe schoon moet den Schepper zijn.

Siet/&c.

Hoort ghy hier konstigh op d'Orgel spelen/
Op instrumenten/Musijck diuÿn:
Hoort ghy oock singen met soete kelen:
Denckt hoe soet sal 't in den Hemel zÿn/ Hoort/&c.
Alle vreughdt die men hier magh bedrÿven/
En magh maer duerē een kort termÿn:
Maer sy sal in der eeuwighept blÿven
Voor die by Godt in den Hemel zÿn.
Maer/&c.
Laet ons de werelt geheel versaken/
Met al haer boosheydt na Godts doctrÿn:
Soo sullen wy in den Hemel smaken
Hoe soet en schoon dat het daer sal zÿn.
Soo/&c.
Lof zy den Schepper der creaturen/
Die alle dinghen gheschapen heeft:
Glori' zy hem nu en t'aller uren
Die 't onderhoudt en voedsel geeft.
Glori/&c.

Van Patienci' ende verduldighept.

Op de wÿse:

O eeuwigh Godt almachtigh. pag. 4.

Son-

SOnder kruys ofte lijden
En magh men hier niet zijn:
Die hem wil na verblijden
Die moet hier lijden pijn:
Soo wie soeckt 's Hemels glori'/
Versmae' des werelts eer:
Wie krijghen wil victori'
Die moet hier strijden seer.
Het Hemelrijck hier boven
Dat lijdt seer swaer ghewelt:
Ghy moet eerst zijn verschoven/
Wilt ghy daer zijn ghestelt.
Met pijpen en schalmeyen
Krijght niemandt sulck ghewin:
Maer met suchten en schreyen
Mooght ghy daer komen in.
Den wegh na 't eeuwigh leven/
De poort der salighept/
Men vindt het klaer beschreven/
Seer engh' is sy berepdt.
Wilt ghy daer in gheraken/
Haest u/soeckt geen verlengh:
Gaet u natuer versaken/
En leeft een leven strengh.
Rijst upt der sonden slape/
En wilt niet zijn rebel:
Eer u de doodt betrape/
Bedenckt u leven wel:
Verlaet de sachte plupmen/
Daer ghy verkeert in rust:

Laet

Laet het al van u ruymen/
Ghemack/solaes/welluſt.
Wat wilt ghy veel gaen ſoecken
In deſe werelt boos?
Ghy ſult haer noch vervloecken/
Als ghy haer vindt ſoo loos:
Sy heeft een ſchoone ſchijne/
Van voozen ſeer plapſant:
Maer in haer ſteert fenijne
Dzaeght ſy ſeer abundant.
Dus wilt maer dooz paſſeeren
Als eenen vzeemdelingh:
Laet and're triumpheeren/
't Is maer een ydel dingh.
Haer feeſt ſal ras verdwijnen/
Haer vzeughd ſal haeſt vergaen.
Na weelden volght dan pijne/
Na lachchen volght ghetraen.
Maer ſoeckt ghy u vermaken?
Soeckt dat in 't ander landt/
In Goddelijcke ſaken/
In glozi' ſonder ſchand'.
Geen dingh kan dooch verſaden
Uw' ziel/dan Godt alleen.
Dus wilt het al verſmaden/
Wat u van hem doet tre'en.
Wilt oock abandoneeren
Den Pzins des werelts quaet:
Soo magh u niemandt deeren/
Op Godt u maer verlaet:

Die u dan sal ghelepden
In sijn schoon Hemelsch hof:
Daer ghy nopt upt sult schepden/
Maer hem stae'gh singhen lof.

Noch van Patienci'.

Op de wijse:

Schoon Ioncvrouw ic moet u klagen.

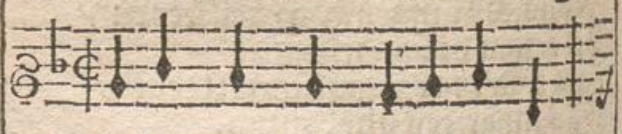

Goede Godt ick moet u klaghen/
Dat mijn ziel alhier moet draghen/

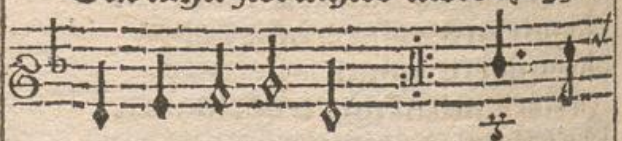

Al mijn tegenspoet/ | Moet ick
't Welck my trueren doet.

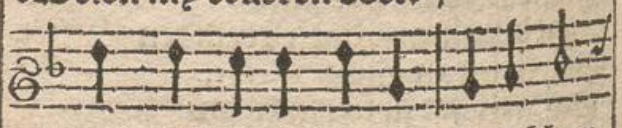

lang' uw' graci' derven/ En u klaer

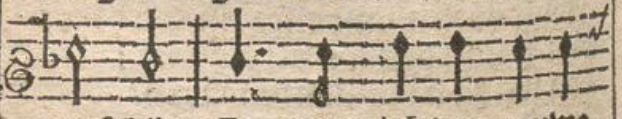

aenschijn: Soo moet ick van rouwe

sterven

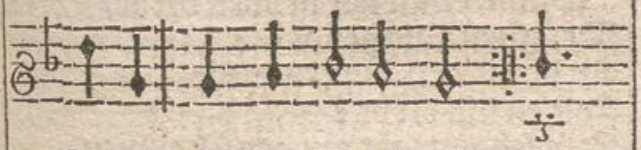

sterven En van bitter pijn.

GOede Godt ick moet u klaghen
Al mijn teghenspoet/
Dat mijn ziel alhier moet draghen/
't Welck my trueren doet.
Moet ick langh uw' graci' derven/
En u klaer aenschijn/
Soo moet ick van rouwe sterven/
En van bitter pijn.
Siet/ mijn daghen zijn vol lijden/
Met sonden beswaert/
Sorgh' en vrees' aen alle sijden
Over my vergaert:
Veel tentatien my pooghen
Te brenghen tot val/
Passien my ne'erwaerts booghen
Swaer sonder ghetal.
Och! wanneer sal 't eynd eens wesen
Van al dit ellendt!
Wanneer sal het quaedt mispresen
Van my zijn ontwendt?
Wanneer sult ghy mijn ghedachten/
En al mijn ghemoet/
Maken vry van alle klachte?
O mijn hooghste goet.

Wan-

Wanneer sal ick hebben vrede/
Met ghestadigheydt?
Vrede binnen/buyten mede
Rust en libertept?
Jesu schoon laet my aenschouwen
Eens u soet aenschijn:
Helpt my toch uyt dit benouwen:
Anders ick verdwijn.
Ick ben hier als een verlaten/
Veer in vreemde landt/
Vy die genen die my haten/
En soecken ter schand'.
Dus/o Heer/wilt solaceren
My in mijnen noodt:
Want tot u streckt mijn begeeren/
En verlanghen groot.
Al des werelts consolaci
Is my een verdriet.
V soeck ick tot aller spaci:
Dus my Heer aensiet.
Maer 'k en kan u niet ghenaken:
Want mijn vleesch en bloedt
Vruckt my neer tot aerdsche saken/
Tegens mijn ghemoedt.
Aldus moet ick stadigh strijden
Ick onsaligh mensch/
En my selven dickmael mijden/
Tegen mijnen wensch.
O wat last lijd' ick van binnen!
Als den geest hoogh tracht/

's Hemels saken te beminnen:
Die het vleesch kleyn acht.
Wilt/o Heer/niet van my wijcken:
Maer vertroost altijdt:
Laet uw' dienaer niet beswijcken
Door des vyandts strijdt.
Maer verdrijft sijn fantasijen/
En sijn valschen raedt:
Dat ick my eens magh verblijen/
Vry van alle quaet.
Doet my oock geheel vergheten
's Wereldts ydelheydt;
Laet my smaken/sien/en weten
Uwe soetigheyt:
Gheeft in plaets van aerdsche lusten/
En des vleeschs playsier/
Dat mijn ziel in u magh rusten/
Vranden in u vyer.
Machtigh Vrins/laet u beweghen
Al mijn ongheval:
Gheeft my uwen soeten zeghen/
O mijn Godt en al.
Komt/mijn hoop/wilt niet vertoeven/
Komt mijns herten vreught:
Komt mijn vyanden bedroeven/
En mijn ziel verheught.

Noch van Patienci'.

Komt heyligh Geest vol machten. 219

Wat

WAt sal ick gaen beginnen?
Ick ben beswaert van binnen/
Waer sal ick gaen om raedt?
Den vyandt leght sijn' laghen/
En queldt my alle daghen/
Al met sijn valschepdt quaedt.
Den/ &c.

Het is my een swaer lijden
Dus stadelijck te strijden/
Want selden ben ick vry:
Stell' icker een besijden/
Daer komt een ander lijden:
Hoe soud' ick wesen bly.
Stell'/ &c.

Het valt my wel soo suere
Te sterven mijn natuere/
Want sy is kranck en teer:
Den Geest die spreeckt van binnen/
Dat ick my sou verwinnen/
En dienen Godt den Heer.
Den/ &c.

Nu Heer/ick hebt ghevonden/
Ick hoop door uw' vijf wonden/
En uw' ghenade soet/
Dat ghy my sult vergheven
Al mijn boos sondigh leven:
Ghy zijt 't ongrondigh goet.
Dat/ &c.

Jesu wilt mijns ontfermen;
Ick vlied' in uwe armen:

Daer toe soo hebb' ick lust/
Waer ick my heer' of wende/
Vind' ick my in ellende:
Maer in u vind' ick rust.

Waer/ &c.

Noch van Patienci'.

Op de wijse:

'k Aenbid u Godtheyt krachtigh. 286.

MYn ziel verlanght/o Heere/
Naer u/myn hooghste goet.
Gheeft my toch/meer en meere/
In deughden eens voorspoet:
Want ick seer strijden moet
Tegen dat vleesch rebel:
Gheeft my/ o Koningh soet/
Dat ick 't magh temmen snel.
Myn jeughd die is verslonnen:
O Godt wilt my bystaen/
'k En heb noch niet begonnen
In deughden voort te gaen.
Wilt my toch niet versma'en/
Om myn ellendighept:
Maer maeckt my nu voort-aen
Tot uwen dienst berepdt.
O Godt wilt myns ontfermen/
Aenhoort myn groot misbaer:

Neemt my in uwen armen/
Myn strijdt die valt my swaer.
Aensiet myn groot ghevaer/
Maeckt my in strijden vroom:
Op dat ick vry en klaer
Door myn vyanden koom'.
Och mocht den Geest behouwen
In my de over-handt:
En de natuer verflouwen
In haren strijdt vaillant!
Och waer myn ziel geplant
Al in der minnen hof/
Soo soud' door 's liefden brandt
Dat onkrupt worden stof.
Maer och! natuer en sinnen
Die doen my droevigh zijn.
Want eynden of beginnen
Sy willen met fenijn:
Sy thoonen eenen schijn
Van deughd' en medecijn
In al de wercken myn.
O Godt/dit doet my pijn.
O Prince Godt almachtigh/
Aensiet toch mynen noodt:
Aenhoort myn bidden klachtigh/
En neemt my op uw' schoot:
Dat ick magh zijn ontbloot,
Van al dat my nu plaeght:
Bevrijdt van sonden snoodt/
En al dat u mishaeght.

Doch

Noch van Patienci'.

Op de wijse:

Soet Robbertjen.

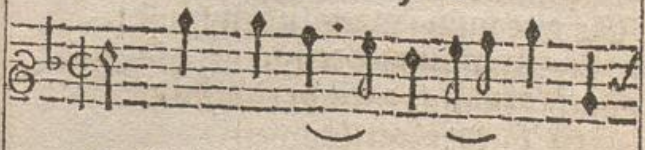

O Godt verhe- ven/ tot u neemt
Ghy zijt mijn le- ven/ om u ick

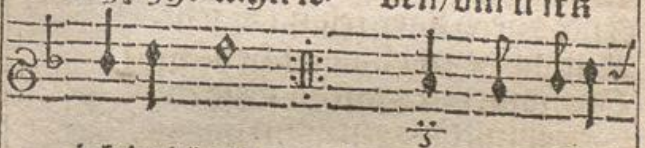

ick de vlucht/ dickmael sucht: | Ghy zijt alleen

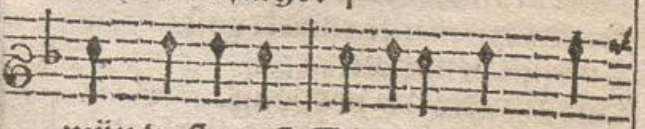

mijn vaste rust/ die alle mijn swaer

lijden blust: Ghy zijt mijn medecijn.

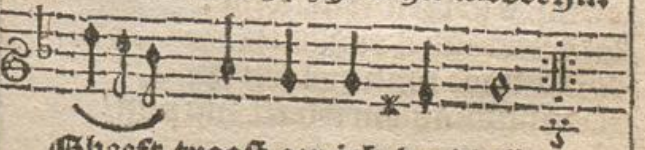

Gheest troost eer ick verdwijn.

O Godt

O Godt verheven
Tot u neem ick de vlucht/
Ghy zyt myn leven/
Om u ick dickmael sucht:
Ghy zyt alleen myn vaste rust/
Die alle myn swaer lyden blust:
Ghy zyt myn medecyn,
Geeft troost eer ick verdwyn.
Is 't u believen/
O Heer/ghy hebt de macht/
My te gherieven
In 't gheen daer ick na wacht.
Dat myne ziel van sonden//vry/
Ghesuyvert/en ontbonden//bly/
Vereenight moghte zyn
Met u de liefste myn.
Al myn betrouwen/
Myn toe-vlucht ende troost/
In myn benouwen/
Zyt ghy/die my verpoost.
Want kranck is alle toe-verlaet/
Die buyten u/o Godt/ bestaet:
Waer m'u geen helper siet/
Daer kan 't al helpen niet.
Licht myn der ooghen/
Myn 's herten Paradys:
Ick neer-ghebooghen/
Bidd' voor myn ziel om spys.
Want uw' absenti' doet my pyn/
En sonder u kan ick niet zyn:

Dan als ghy by my zyt
Soo maeckt myn ziel jolyt.
  Dw' conversaci'/
Dw' lieffelycke spraeck/
Dw' soete graci'.
Versaedt myn ziel met smaeck:
Maer wat ick buyten u aenschouw'/
't Vervult myn hert met grootē rouw:
't Is armoed' ende druck/
En niet dan ongheluck.
  Daerom ghestadigh
Neem ick tot u myn keer:
Weest niet versmadigh
Die u aenhanght soo seer.
In u is al myn saligheyt.
Hierom/o Heer/niet van my schepdt:
En vliedt toch niet van my/
Maer wilt my blyven by.
  Wilt my vast binden
Met uwer liefden bandt:
Laet my u vinden
In liefde abundant:
Aensiet toch myn verlanghen groot/
En laet my u omvanghen bloot/
O Bruydegom seer schoon/
Der reyner zielen kroon!
  Pyns uyt-gheleesen/
Maeckt uw' dienaer ghesont:
Wilt hem gheneesen
Die van u is door-wondt.

Met liefde/ die ghestadigh blaeckt/
Hebt ghy mijn hert seer diep geraeckt:
Gheeft uwen Geest mij Heer:
Mijn hert schenck ick u we'er.

Noch van Patienci'.

Op de wijse:

Te Mey als al de vog'len singen, &c.

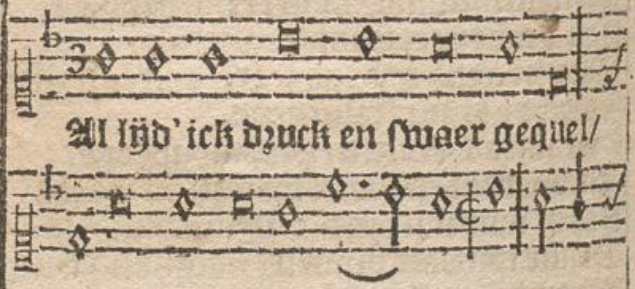

worden

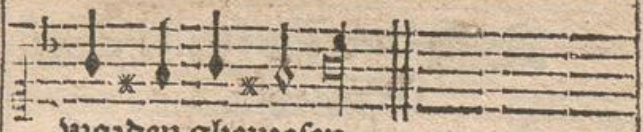

worden ghepresen.

AL lijd' ick druck en swaer gequel/
Al is mijn lijden noch soo fel/
Rebel wil ick niet wesen:
Want Godt is goet//Sijn oordeel moet
Altijdt worden ghepresen.
Al wort ghy nu bespot/ versmaet/
Begeckt/beklapt/ verdruckt/behaet/
Hoe 't gaet weest wel te vreden:
Maeckt geen gekrijt// Verduldigh zijt/
't Werdt al tot saligheden.
Al slaet u Godt in gelt/ in goedt/
In naem/in faem/ in vleesch/in bloedt/
Houdt moedt in uw' vijf sinnen:
Den Heer verbeyt//Lief volght na leyt/
't Komt al uyt rechter minnen.
Behout inwendigh stercken moedt/
In lief/in leet/in suer/ in soet/
In hebben/en in derven:
Houdt dese leer//In sucht/in seer/
In leven/en in sterven/
Geen quader dingh als eyghen wil/
't Maeckt tusschen ons/en God geschil/
't Belet sijn soet in-vloeyen!
Den wil versaect// En God gesmaect/
Dat doet in deughden groeyen.

Noch van Patienci'.

Op de wijse:

O Feest'lijck dagh, &c. pag. 181.

O Godt gheeft mijn
Doch eens een grondigh sterven:
Om ghelijck te zijn
In lief/en oock in lepdt:
En sonder pijn/
In 't hebben en in 't derven/
Om de liefde dijn/
Tot uwen wil berepdt/
O Heer/dooz uw' kracht/
Gheeft mp/dat ick verwacht:
Dat ick/na uwen wille soet/
Magh strijden met een vzoom gemoet/
Om te wesen kleyn/
Verduldigh ende repn. Dat/&c.

Ick voel mijn gheest
Gheheel berepdt te waghen/
En in minst en meest
Godts wil t'aenveerden blp:
Gantsch onbevzeest
Het Cruys hem na te dzaghen/
En in dzucks tempeest
Hem altijdt blijven bp/
Maer kranck is het vlepsch/
Het soeckt al sijnen epsch.
Ick wil de reden volghen naer/

Al valt het mÿn natuer wat swaer:
Het vleesch moet toch met pÿn
Alhier ghestorven zÿn. Ick/&c.
Och! die eens mocht
Voor sterven soo gaen leven!
Dat hy/wel bedocht/
Sÿn qua' natuer vergaet!
Die eens volbracht
Godts wil/en ginck begheven/
Dat hy eerstmael socht/
En daer het vleesch na staet!
Die sou metter daedt
Hier geeren zÿn versmaedt.
Want lÿden/pÿn/schandael/verdriet/
't En magh de ziel al schaden niet:
Als sy in haren grondt
Voor liefden is gewont. Want/&c.
Al most men hier
Het vleesch en bloedt verteeren/
Water ende vyer
Voor-waeyen koudt en heet:
Sonder ghetier/
En sonder bÿster beeren/
Om Godts liefde fier/
Wy mosten zÿn berepdt.
Want sijn liefde fijn
Verslint druck ende pÿn.
Als onse ziel uyt liefde soet
Ghetrocken wort na 't Hemels goet/
's Lichaems druck en seer

En acht sy dan niet meer.
Als onse/ &c.

O Pyins/o Heer/
Wilt my dees' graci' gheven:
Dat ick meer en meer
Vw' liefde soeck alleyn:
En t'uwer eer
Geen dingh en magh aenkleven/
Dat myn hert treckt ne'er
Van u/o klaer fonteyn.
Aenhoort myn gheweyn
Alhier in 't aerdsche pleyn:
Leert my/sonder verkiesen myn/
Vw' wil perfect subject te zyn:
Dat ghy/ na de doodt/
My namaels niet verstoot. Leert/ &c.

Volghen eenighe Lof-sangen van de Hooft-stucken der Christelijcker leeringhe/ofte den Catechismus.

Het Vader onse.

Op de wijse:

Ick heb de groene straten, &c.

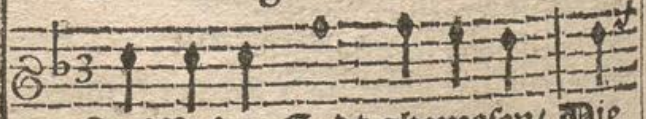

Ons Vader Godt gheprese/ Die

in

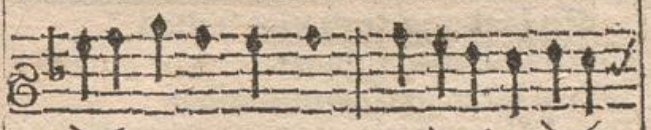

in den Hemel zÿt: Gheheylight ſoo

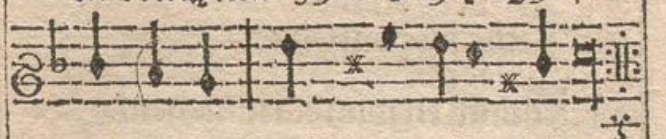

moet weſen Uw' naem gebenedÿt.

ONs Vader Godt ghepreſen
Die in den Hemel zÿt/
Gheheylight ſoo moet weſen
Uw' naem ghebenedÿt.
Gheheylight/&c.

U Rÿck van grooter weerden
Laet komen metter ſpoet/
In Hemel en op eerden
Gheſchie' uw' wille goet.
In Hemel/&c.

Wilt ons/o Heer/verleenen
(Koningh van machten groot)
Peys/ vreed'/en oock met eenen
Den koſt tot 's levens noodt.
Peys/&c.

Vergheeft ons Heer verheven
Al dat wy ſchuldigh ſtaen:
Gheliick wy oock vergheven
Die ons hebben misdaen.
Gheliick/&c.

En laet ons toch niet vallen
Ook in tentaci' quaet:
Maer Heer verlost ons allen
Van 's vpandts booſen raedt. Amen.
Maer/&c.

De Enghelsche groete.

Op de voor-gaende wijſe.

Ick groet u vol van graci'
Spraek d'Enghel Gabriel/
Met u tot alder ſpaci'
Is Godt Emmanuel.
Met u/&c.

Want onder alle Vrouwen
Zijt ghy ghebenedijdt:
Gheluckigh die aenſchouwen
Vw' glori' met jolijt.
Gheluckigh/&c.

Ghebenedijt moet weſen
Jeſus/uws lichaems vraght:
Door hem zijn wy gheresen
Al upt des vpandts macht.
Door/&c.

Maria Godes Moeder/
Wilt ons ghedachtigh zijn:
Bidt voor ons onſen Hoeder/
Nu/en in 's doodes pijn.
Bidt/&c.

De

De XII. Artijckelen des Gheloofs.

Op de wijſe:

O ſaligh heyligh Bethlehem, &c. 29.

O Menſch/o edel creatuer/
Van Godt na Godes beeldt gheſchapen:
Ghy zijt van hem een ſchoon figuer:
Wilt toch uw' kroone niet verſlapen.
Ghy zijt/&c.

Wilt ghy dan weſen wel bedacht/
En eeuwigh u met Godt verblijden:
Soo neemt op u gheloof wel acht/
En alle ſecten wilt vermijden.
Soo/&c.

De heyligh Dzievuldigheyt
(Dat is een Godt en dzie perſoonen)
Te dienen weeſt altijdt bereydt:
Op dat hy u hier na magh loonen.
Te dienen/&c.

Den Vader/Soon/en heyl'gen Geeſt/
Zijn even oudt/wijs ende machtigh:
Niemant en is hier minſt of meeſt:
Dewijl ſy een Godt zijn waerachtigh.
Niemant/&c.

Nochtans den Soon is ne'er gedaelt/
En uyt een Maget menſch geboozen:
Hy heeft dooz't kruys booz ons betaelt

Anders wy waren al verloozen.
Hy heeft/&c.

Ten derden dagh hy van der doodt
Verrees/ en bzacht de zielkens mede
Wt 's hellen mondt/in Abzams schoot/
En sijn Apostels bzacht hy bzede.
Wt/ &c.

Ten Hemel is hy we'er gekeerdt:
Hy sit aen 's Vaders rechter-hande:
Al waer hy alle dingh regeert/
En sendt ons gaven hier te lande.
Al waer/&c.

Ten jonghsten dagh hy komen sal
De dooden roepen upt der eerden:
En gheven oozdeel over-al/
Na dat ons wercken zijn van weerden.
En gheven/&c.

Gelooft en hoozt sijn Kercke dan
Die daer genoemt wozt Catholijcke:
Want buyten dese niemandt kan
Verwerven namaels 't Hemelrijcke.
Want/&c.

Want hier alleen die klaer' fonteyn
Van Chzistus Bloed en roode wonden/
Vooz sijne Sacramenten reyn/
Wascht sijn litmaten van haer sonden.
Vooz/&c.

Der Heyligher ghemeynschap mee
Is hier/als in eens lichaems leden:
Daer d'een d'ander in liefd' en vzee

Helpt/

Helpt/door verdiensten en ghebeden.
Daer/ &c.

In dit gheloof blijft vast ghepzent/
En wilt het oock te wercke stellen:
Soo sult ghy moghen na u endt
Ontgaen de swaere pijn der hellen.
Soo/ &c.

De thien geboden Gods.

Op de wijse:

Ick groet u sterre klaer. pag. 341.

Ick ben u Godt/ u Heer'/
O mensch; hoort mijn' gheboden:
Geeft my alleen die eer';
En maeckt gheen' ander' Goden.
O mensch! o mensch!
Wilt ghy noch saligh wesen/
Mijn woordt//aenhoort/
En leeft ghelijck 't behoort.
Sweert niet lichtveerdelijck/
Noch noemt de naem des Heeren
In u mondt ydelijck/
Wacht u van blasphemeeren.
O mensch! &c.
Den Sondagh heyligh maeckt/
Met d'ander' heyl'ghe daghen:
't Verboden werck niet raeckt/

Wilt u Godtvruchtigh draghen.
O mensch! &c.

Vader en Moeder eert/
Vw' Oversten mits desen/
Den meester die u leert:
Wilt hem ghehoorsaem wesen.
O mensch! &c.

Oock niemandt doodt en slaet;
Mijdt vechten/slaen/en steken;
Schoudt gramschap/twist/en haet;
U selven wilt niet wreken.
O mensch! &c.

Gheen overspel bedrijft/
Wilt all' onkuysheyt mijen;
Daer van noch spreeckt/noch schrijft/
Noch houd' in schilderijen.
O mensch! &c.

Ontrooft oock niemandts goed;
Wacht u van dieverije;
In koopmanschap niet doet
Bedrogh/oft woeckerije.
O mensch! &c.

Gheen' valsch' ghetuyghe zijt;
Verwijt niemants gebreken:
Lieght niet/ noch schimpt met spijt/
Geen achterklap wilt spreken.
O mensch! &c.

Oock niemandts vrouw begeert/
Wilt niet oneerbaers trachten/
't Behaghen van u weerdt/

Quae'

Quae' will' en quae' ghedachten.
O menſch! &c.
Begeert het goet oock niet/
Dat toe-komt ander menſchen/
Hun ghelt/ noch hups/noch pet/
Hun' ſchade wilt niet wenſchen.
O menſch! &c.

Van de Chriſtelijcke geboden ende Sacramenten: van ſonden ende goede wercken.

Op de wijſe:

De Nachtegael die ſangh een liet, &c.

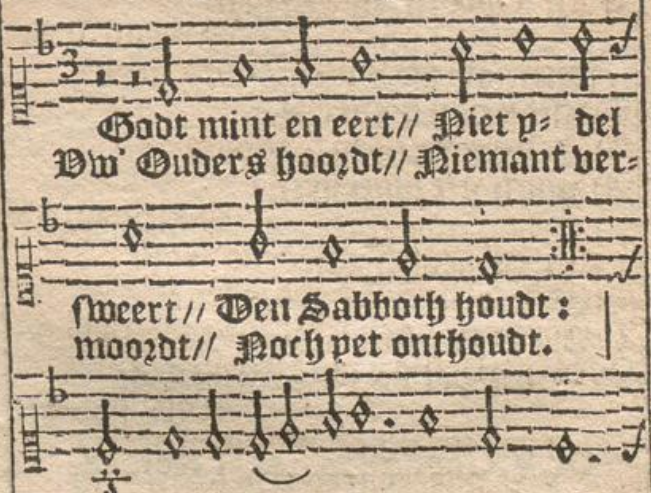

ghen/

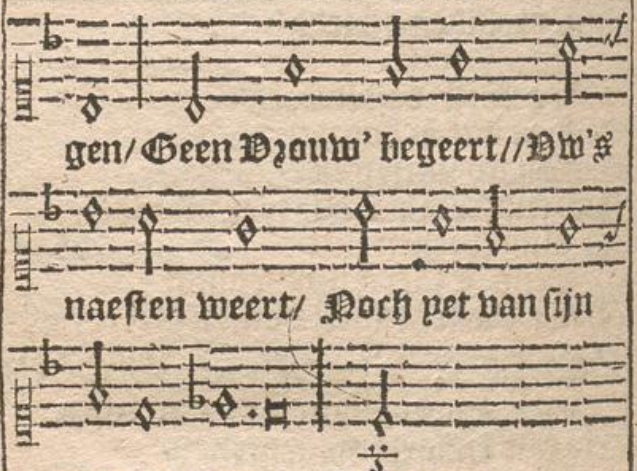

De X. Gheboden.

(1) GOdt mint en eert/
(2) Niet ydel sweert/
(3) Den Sabboth houdt//
(4) Uw' Ouders hoordt/
(5) Niemandt vermoordt/
(6) Noch yet onthoudt.
(7) Mijdt overspel / (8) Belieghen// oock lieghen/
(9) Geen vrouw' begeert Uw's Naesten weert/
(10) Noch yet van sijn gherieven.

Mijdt/&c.

De V. Gheboden der H. Kercke.

(1) Van wercken viert

Tot Godt u ſtiert
In alle feeſt.
(2) De Miſſ' dan hoort/
Soo dat behoort/
Met goeden geeſt.
(3) Houdt alle vaſten ſeere// na leere.
(4) Ghy ſpreken ſult
Eens 's jaers uw' ſchuldt:
(5) Te Paeſch' gaen t'onſen Heere.
Houdt/ &c.

De VII. heylighe Sacramenten.

(1) Het Doopſel waſcht.
(2) Het Vroomſel vaſt
Godts leere pryſt.
(3) In 't Sacrament
Den Heer preſent
De ziele ſpyſt. (honden.
(4) De Biecht gheneeſt de ſonden // ont=
(5) De Oorden leert.
(6) Het Houw'lijck meerdt.
(7) Oli' helpt d'ongeſonde. De &c.

De VII. Hooft-ſonden.

(1) Hooveerdigheydt.
(2) En Gierigheydt.
Het quaet vermeert.
(3) Onkuysheydt quaedt.
(4) En Gramme daedt
Van u doch weerdt:
Sy ſouden u verkeeren// onteeren.

(5) De

(5) De Gulsigheydt.
(6) En Nydigheydt.
(7) En Traegheydt wilt af-keeren.
Sy souden/ &c.

Vier sonden in den Hemel roepende.

(1) 't Onnosel bloedt
Ghestort will's moet
Roep wraeck by Godt.
(2) 't Onkuysche vuer/
Teghen natuer
Ock sonder spot.
(3) Verdruckten armen/wesen//by desen
(4) Onthouden 't loon
Van uw' dienst-boo'n.
Vier sonden zyn te vresen.
Verdrucken/ &c.

Ses sonden in den H. Geest.

(1) Wanhoop op Godt/
(2) Hoop sonder slot
In sonden groot.
(3) De waerheydt klaer
Bestryden swaer
Als valsch en snoodt.
(4) Synes naestens deughd benyden// met lyden.
(5) Hartneckigheyt.
(6) Onleetsaemheyt.
Deese ses Gods Geest bestryden.
Synes/ &c.

Vier

Vier trappen tot den af-grondt der ſonden.

Vier trappen vuyl
Der ſonden kuyl
Mijdt deſe doch:
(1) Eerſt willens quaedt
Doen/ (2) en deeſ' daedt
Dan roemen noch.
(3) Beſpotten die ons leeren//bekeeren.
(4) En dan noch gaen
Goe'n raet verſma'en/
Den raedts-man oock onteeren.
Beſpotten/&c.

Tien mede-deelende ſonden.

(1) Ghebiedt, noch (2) Raedt,
(3) Beſchermt, (4) Toelaet,
Noch (5) prijſt ondeught/
(6) Gheniet niet meed/
(8) In quade zeed,
En hebt geen vreught.
't Quaedt (8) ſtraft, en wilt (9) beletten,,na wetten/
Met goeder aerdt
't Quaet (10) openbaert,
Of ghy deeldt mette ſmetten.
't Quaet/&c.

't Ghebruyck der vijf ſinnen, ende drie krachten des ziels.

't Gheſicht eerbaer/

't Ghe-

't Ghehoor eenpaer/
De Smaeck, seer vroedt/
Den Reuck oock mee/
't Ghevoel ghereet/
Dees sinnen moet
Ghy stieren naer Godts wille // en
Die krachten vry (stillen:
Des siels daer by:
Verstandt, Memori', Wille.
Ghy/&c.

Drie Goddelijcke deughden.

Die deughden fyn
Seer Godd'lijck zyn
Tot 's siels behoedt:
(1) 't Gheloof oprecht.
(2) De Hoop niet slecht.
(3) De Liefde soet:
Tot Godt sy ons berepdē//en lepdē/
Want niemandt opt
Van deef' beropt/
Met Godt hem sal vermeyden.
Tot/&c.

Vier Cardinael-deughden.

Voor goe' manier
Noch deughden vier
Zyn Cardinael:
Sy zyn een spruyt
Waer komens' uyt

Voort

Voort altemael:
(1) Voorſichtigheyt met ſinnē// vā binnē/
(2) Rechtveerdigheydt.
(3) En Vromigheydt.
(4) En Matigheydt vol minnen/
Voorſichtigheyt, &c.

De VII. gaven des H. Gheeſt.

(1) Wijsheydt. (2) Verſtandt.
(3) Raedt menigherhandt/
Voor't Goddelyck licht.
(4) De Sterrickheydt.
(5) En Wetenheydt,
Van Godt ghesticht.
(6) Godtvruchtigheydt. (7) Godts vreſe,,
Al deſe
Sijn ſeven ſoet
Godts gaven goet/
Wt ſijnen Geeſt ghereſen.
Godtvruch. &c.

Twalif vruchten des H. Geeſt.

Twaelf vruchten ſijn
Van Godts Geeſt zijn.
(1) Liefd', (2) en Blijſchap.
(3) Vree. (4) Lijdſaemheydt.
(5) Go'ertierenheydt.
(6) En Goedigheydt.
Sijn Gheeſt is oock (7) Langhmoedigh. (8) Sachtmoedigh.

(9) Ghe-

(9) Ghetrouw (10) Seeghbaer.
En oock (11) Eerbaer.
Hy maect ons (12) Suyver ſpoedigh.
Sÿn/&c.

Acht Saligheden.

(1) Sÿt arm van gheeſt,
(2) Sachtmoedigh weeſt/
(3) Voor ſonden ſchreyt,
(4) Haeckt na de deught,
Doet oock met vreught
(5) Bermhertigheydt.
Soo mooght ghy ſaligh weſen//
door deſen
(6) 't Hert ſuyver maeckt/
Na (7) vreed' oock haecht/
(8) Lijdt voor de deught ghevreſen.
Soo/&c.

Seven lichamelijcke wercken van bermhertigheyt.

(1) In honghers-noodt,
(2) In dorſt ſeer groot
Niemandt verlaet,
(3) Den naeckten kleedt,
(4) Herberght ghereedt/
Al metter daedt:
(5) De krancken diendt met weerden//
mee-weerden/
(6) Ghevanghens loſt,

Oft

Oft u schoon kost/
(7) De dooden helpt ter eerden.
De/&c.

Seven geestelijcke wercken van barmhertigheydt.

(1) Geest raedt tot deught/
(2) En leert met vreught
Den slechten sijn.
(3) Sondaers bekeert,
(4) Met Troost ver-eert
Die droevigh zijn.
(5) Het ong'lijck wilt vergeven,, bedrevē/
(6) Uw' naesten draeght,
Die u hier plaeght/
(7) Voor doo'n bidt, en die leven.
Het/&c.

De wet der natueren, ende vier uyterſten.

Mijdt alle quaedt/
Doedt goede daedt
Tot aller tijdt/
Een ander doet
Als ghy ghemoedt
Te lijden zijt.
D upterste wilt heugen//na meugen/
Als Doodt en Hel,
Godts Oordeel sel/
Den Hemel vol gheneughen:
D upterste/&c.

Een

Een Ghebedt om deughden te verwerven.

Op de wijse:

Veni creator Spiritus, &c. 209.

O Heer/aenhoort toch mijn ghebedt/
Dat ick aenhef met goedt opset/
En gheeft my tot mijn saligheydt/
Al 't geen van quaet tot deughden lept.
Doleven/Heer/en sterven swaer/
My altijdt zy een spieghel klaer:
Tot hulp en leer uw' vrienden al
Laet zijn voor my in 't aerdsche dal.
Leert my in u te scheppen moedt:
Want ghy/mijn Heer/alleen zijt goet:
En sterven Wil en Sinnen quaedt/
En volghen geern uw' leer en raedt.
Doet my bewaren 't herte mijn/
Mijn tongh/mijn oogh/en smake fijn/
En scheppen upt goet ende quaet
Mijn leer/mijn vreese/ tot mijnen baet.
Geeft my der menschen oordeel snoot
En klappernij niet achten groot:
Maer nemen sulcks/tot mijn profijt/
Van u/o Heer/ghebenedijdt.
Leert my te oordlen niemandt niet/
Mijn selfs te achten als een riet/
En ander menschen achten groot/

Wijs/deughdsaem/heylich en devoot.
Geeft my een diep' ootmoedigheyt/
Een geest reael vol soberheyt/
Een haet van sonden en onvree/
Een suyver hert en lichaem mee.
Leert my/ Heer/ bidden na u hert/
Mijn schult beschreyen oock met smert:
Vervuldt mijn hert met graci' soet/
Dat ick u altoos dienen moet.

De Benedictie ter Tafele voor den eten.

Op de wijse:

Soo diep inde groen' Heyden.

GHebenedijt/ o Heere/
Ons spijs en onsen dranck;
Welck' wy tot uwer eere
Ghenieten al' in danck. Welck/ &c.
Indien dat gh'al de dieren
Gheeft spijse/ naer hun wensch/
Ja me de kleynste mieren;
Wat sult ghy doen den mensch? Ja/ &c.
Wie soude kunnen vrijsen
O Heer'/ uw' milde handt?
Ghy komt ons allen spijsen
In dit bedruckte lant. Ghy/ &c.

Loff

Loff sy u/Godt gepresen/
Door wien ons lichaem groept:
Laet ons nu matigh wesen/
In eerbaerheyt ons voept.
Laet ons/&c.

Ons' zielen wilt verbullen
Met 't levend' Hemels broot/
Waer toe wy voortaen sullen
Versterckt sijn tot de doot.
Waer toe/&c.

Gheeft ons in 't eeuwigh leven
Den dranck daer elck na haeckt;
Het broodt wilt ons daer geven/
Dat nopt tongh' heeft gesmaeckt.
Het broot/&c.

Ghebenedijt midtsgaders
Deese spijse minst en meest/
Al in den Naem des Vaders,
Des Soons, des heylighs Gheests.
Al in den/&c.

Een danckseggingh na den eten.

Op de wijse:

O saligh heyligh Bethlehem. 29.

Laet ons den Heere danckbaer zijn/
Wilt hem hier loven ende prijsen/

Die

Die ons al ſpÿſt op elck termÿn/
't Is recht/dat wy hem loſ bewÿſen.
Die/&c.

Wilt loven ſÿnen name ſoet/
Die ons dooz ſÿn macht kan verſaden/
Elck hem met loſ-ſangh pzÿſen moet:
Dat hy ons ſpÿſt dooz ſÿn ghenaden.
Elck/&c.

Verbult zÿn wy met ſpÿs en dzanck
Dooz ſÿn goethept tot ons weldadig:
Dus moeten wy hem ſpzeken danck/
Aenroepen ſÿnen naem gheſtadigh.
Dus/&c.

Dus u met herten tot hem keert/
En leght uw' handen all' te gader:
En bidt ſoo Godt ons heeft gheleert/
Segghende t'ſamen onſen Vader.
Onſen Vader,&c. En bid/&c.

O Heer/wy ſegghen nu dooz 't ſlot/
Wilt doch oock ſpÿſen onſe zielen/
Op dat wy Heer na u ghebodt
Leven/wy die in ſonden krielen.
Op dat/&c.

Pzinceliÿck Godt ghenade doet/
Op dat wy dooz Chziſtum verwerven
Ghenade/dooz ſÿn dierbaer Bloedt/
Saligh te leven en te ſterven.
Ghenade/&c.

Volghen de Pſalmen die inde H. Kercke ghebruyckt worden / in de Veſper ende Compleet / op Sondaghen ende H. daghen.

Dominica ad Veſperas.

PSALMVS 109.

DIxit Dominus Domino meo: Sede à dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos: ſcabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuę emittet Dominus ex Sion: dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in ſplendoribus ſanctorum: ex utero ante luciferum genui te.

Iuravit Dominus, & non pœnitebit eum: Tu es ſacerdos in æternum ſecundùm ordinem Melchiſedech.

Dominus à dextris tuis: confregit in die irę ſuæ reges.

Iudicabit in nationibus, implebit ruinas: conquaſſabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: propterea exaltabit caput.

Gloria Patri, & Filio: & Spiritui ſancto.

Sicut erat in principio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculorum, Amen.

PSALMVS 110.

CONfitebor tibi Dñe in toto corde meo: in consilio justorum,& congregatione.

Magna opera Domini: exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio & magnificentia opus ejus: & justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors & miserator Dominus: escam dedit timentibus se.

Memor erit in sęculum testamenti sui: virtutem operum suorum annuntiabit populo suo.

Vt det illis hereditatem gentium: opera manuum ejus veritas & judicium.

Fidelia omnia mandata ejus, confirmata in sæculum sæculi: facta in veritate & æquitate.

Redemptionem misit populo suo: mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum & terribile nomen ejus: initium sapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Gloria Patri,& Filio.

PSALMVS 111.

BEatus vir qui timet Dominum: in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: generatio rectorum benedicetur.

Gloria & divitiæ in domo ejus: & justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis: misericors,& miserator & justus.

Jucundus homo qui miseretur, & commodat,disponet sermones suos in judicio: quia in æternum non commovebitur.

In memoria æterna erit justus : ab auditione mala non timebit.

Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor ejus: non commovebitur donec despiciat inimicos suos.

Dispersit,dedit pauperibus justitia ejus manet in sæculum sæculi : cornu ejus exaltabitur in gloria.

Peccator videbit & irascetur,dentibus suis fremet & tabescet : desiderium peccatorum peribit. Gloria Patri,& Filio.

Psalmvs 112.

Laudate pueri Dominum: laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum: ex hoc nunc & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum : laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus: & super cęlos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster,qui in altis habitat: & humilia respicit in cęlo & in terra?

Suscitans à terra inopem : & de stercore erigens pauperem.

Vt collocet eum cum principibus : cum

prin-

principibus populi ſui.

Qui habitare facit ſterilem in domo: matrem filiorum lętantem. Gloria.

PSALMVS 113.

IN exitu Iſrael de Ægypto: domus Iacob de populo barbaro.

Facta eſt Iudæa ſanctificatio ejus: Iſrael poteſtas ejus.

Mare vidit, & fugit: Iordanis converſus eſt retrorſum.

Montes exultaverunt ut arietes: & colles ſicut agni ovium.

Quid eſt tibi mare, quòd fugiſti: & tu Iordanis, quia converſus es retrorſum?

Montes exultaſtis ſicut arietes: & colles ſicut agni ovium.

(Iacob.

A facie Domini mota eſt terra: à facie Dei

Qui convertit petram in ſtagna aquarum: & rupem in fontes aquarum.

Non nobis Domine, non nobis: ſed nomini tuo da gloriam.

Super miſericordia tua, & veritate tua: ne quando dicant gentes, Ubi eſt Deus eorum?

Deus autem noſter in cęlo: omnia quęcumque voluit, fecit.

Simulacra gentium, argentum & aurum: opera manuum hominum.

Os habent, & non loquentur: oculos habent, & non videbunt.

Aures habent, & non audient: nares ha-

bent,& non odorabunt.

Manus habent,& non palpabunt pedes habent,& non ambulabunt: non clamabunt in gutture ſuo.

Similes illis fiant qui faciunt ea: & omnes qui confidunt in eis.

Domus Iſrael ſperavit in Domino: adjutor eorum,& protector eorum eſt.

Domus Aaron ſperavit in Domino:adjutor eorum,& protector eorum eſt.

Qui timent Dominum,ſperaverunt in Domino: adjutor eorum, & protector eorum eſt.

Dominus memor fuit noſtri: & benedixit nobis.

Benedixit domui Iſrael: benedixit domui Aaron.

Benedixit omnibus qui timent Dominum: puſillis cum majoribus.

Adjiciat Dominus ſuper vos: ſuper vos,& ſuper filios veſtros.

Benedicti vos à Domino:qui fecit cælum & terram.

Cælum cęli Domino: terram autem dedit filijs hominum.

Non mortui laudabunt te Domine: neque omnes qui deſcendunt in infernum.

Sed nos qui vivimus,benedicimus Domino: ex hoc nunc & uſque in ſæculum.

Gloria Patri,& Filio.

Canticum B. MARIÆ virginis.

Luc. 1.

MAgnificat: anima mea Dominum.
Et exultavit spiritus meus: in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillę suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: & sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus à progenie in progenies: timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui. (miles.

Deposuit potentes de sede: & exaltavit hu-

Esurientes implevit bonis: & divites dimisit inanes.

Suscepit Israël puerum suum: recordatus misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad patres nostros: Abraham, & semini ejus in sęcula. Gloria.

Voor den voor-gaenden Psalm

In exitu, &c. ghebruyckt men dickwils (op Feest-daghen der Heyligher) een van dese drie navolgende Psalmen.

PSALMVS 115.

CRedidi, propter quod locutus sum: ego autem humiliatus sum nimis. (dax.

Ego dixi in excessu meo: Omnis homo mē-

Quid retribuam Domino : pro omnibus quæ retribuit mihi ?

Calicem salutaris accipiam: & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus : pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine,quia ego servus tuus:ego servus tuus,& filius ancillæ tuę.

Dirupisti vincula mea , tibi sacrificabo hostiam laudis: & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: in atrijs domus Domini,in medio tui Ieruſalem. Gloria Patri,& Filio.

PSALMVS 116.

LAudate Dominum omnes gentes:laudate eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus : veritas Domini manet in ętternum. Gloria Patri,& Filio.

PSALMVS 131.

MEmento Domine David:& omnis mãsuetudinis ejus. (Iacob.

Sicut juravit Domino : votum vovit Deo Si introiero in tabernaculum domus meæ:si ascendero in lectum strati mei.

Si dedero somnum oculis meis:& palpebris meis dormitationem.

Et requiem temporibus meis, donec inveniam locum Domino:tabernaculũ Deo Iacob

Ecce audivimus eam in Ephrata: invenimus eam in campis silvæ.

Introibimus in tabernaculum ejus: adorabimus in loco ubi steterunt pedes ejus.

Surge Domine in requiem tuam: tu & arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur justitiam: & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum: non avertas faciem Christi tui.

Juravit Dominus David veritatem, & non frustrabitur eum: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filij tui testamentum meum: & testimonia mea hæc, quæ docebo eos.

Et filij eorum usque in sæculum: sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion: elegit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in sæculum sæculi: hic habitabo, quoniam elegi eam.

Viduam ejus benedicens benedicam: pauperes ejus saturabo panibus.

Sacerdotes ejus induam salutari: & sancti ejus exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu David: paravi lucernam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusione: super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.

Gloria Patri, & Filio.

De tweede Vesper van Kersmisse ende het geheele Octave door.

Dixit Dominus,&c. Confitebor,&c. Beatus vir,&c. Als voren/Daer na volght

PSALMVS 129.

DE profundis clamavi ad te Domine: Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes: in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates obſervaveris Domine: Domine quis ſuſtinebit?

Quia apud te propitiatio eſt: & propter legem tuam ſuſtinui te Domine.

Suſtinuit anima mea in verbo ejus: ſperavit anima mea in Domino.

A cuſtodia matutina uſque ad noctem: ſperet Iſrael in Domino.

Quia apud Dominum miſericordia: & copioſa apud eum redemptio.

Et ipſe redimet Iſrael: ex omnibus iniquitatibus ejus. Gloria Patri.

Memento Domine,&c. Als voren.

Op den Feest-dagh van het hooghweerdighe heylighe Sacrament des Autaers ende den gheheele Octave door de Vesper.

Dixit Dominus,&c. Confitebor,&c. Credidi,&c. Als boven volght

PSAL-

PSALMVS 127.

BEati omnes qui timent Dominum: qui ambulant in vijs ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis: Beatus es,& bene tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abundans: in lateribus domus tuę.

Filij tui ſicut novellæ olivarum: in circuitu menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicetur homo: qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion: & videas bona Ieruſalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum: pacem ſuper Iſrael. Gloria Patri.

Daer nae Lauda Ieruſalem. Als beneden.

De tweede Veſper van de H. Enghelen.

Dixit Dominus,&c. Confitebor,&c. Beatus vir,&c. Laudate pueri Dominum.

Als voozen. Volcht

PSALMVS 137.

CONfitebor tibi Domine in toto corde meo: Quoniam audiſti verba oris mei.

In conſpectu Angelorum pſallam tibi: adorabo ad templum ſanctum tuum,& confitebor nomini tuo.

Super miſericordia tua,& veritate tua: quoniam magnificaſti ſuper omne nomen ſanctum tuum.

In quacumque die invocavero te, exaudi me: multiplicaſti in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi Domine omnes Reges terræ: quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in vijs Domini: quoniam magna eſt gloria Domini.

Quoniam excelſus Dominus, & humilia reſpicit: & alta à longè cognoſcit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: & ſuper iram inimicorum meorum extendiſti manum tuam, & ſalvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: Domine miſericordia tua in ſæculum, opera manuum tuarũ ne deſpicias. Gloria Patri, & Filio.

De tweede Veſper der Apoſtelen.

Dixit Dominus, &c. Laudate pueri, &c. Credidi, &c. Als voozen. Daer na volgt:

PSALMVS 125.

IN convertendo Dominus captivitatem Sion: facti ſumus ſicut conſolati.

Tunc repletum eſt gaudio os noſtrum: & lingua noſtra exultatione.

Tunc dicent inter gentes: Magnificavit Dominus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiſcum: facti ſumus lætantes.

Converte Domine captivitatem noſtram: ſicut torrens in Auſtro.

Qui ſeminant in lacrymis: in exultatione (metent.

Eun-

Euntes ibant & flebant: mittẽtes semina sua. Venientes autem venient cum exultatione: portantes manipulos suos. Gloria Patri.

PSALMVS 138.

DOmine probasti me, & cognovisti me: tu cognovisti sessionem meam, & resurrectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de longè: semitam meam, & funiculum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti: quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Domine tu cognovisti omnia, novissima & antiqua: tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est, & non potero ad eam. (giam?

Quò ibo à spiritu tuo? & quò à facie tua fu-

Si ascendero in cælum, tu illic es: si descendero in infernum, ades.

Si sumpsero pennas meas diluculo: & habitavero in extremis maris.

Etenim illuc manus tua deducet me: & tenebit me dextera tua.

Et dixi, Forsitan tenebræ conculcabunt me: & nox illuminatio mea in delicijs meis.

Quia tenebræ non obscurabuntur à te, & nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de utero matris meæ.

Confitebor tibi,quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua, & anima mea cognoscit nimis.

Non est occultatum os meum à te,quod fecisti in occulto: & substantia mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum viderunt oculi tui,& in libro tuo omnes scribentur: dies formabuntur,& nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus: nimis confortatus est principatus eorũ.

Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur: exurrexi,& adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatores: viri sanguinum declinate à me.

Quia dicitis in cogitatione: Accipient in vanitate civitates tuas.

Nónne qui oderunt te Domine,oderam: & super inimicos tuos tabescebam?

Perfecto odio oderam illos: & inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, & scito cor meum: interroga me,& cognosce semitas meas.

Et vide si via iniquitatis in me est: & deduc me in via æterna. Gloria Patri,& Filio.

De Vesper van onse L. Vrouw/ ende van de Maeghden/ &c.

Dixit Dominus,&c. Laudate pueri,&c.

Als voozen. Daer na volght:

PSALMVS 121.

LÆtatus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi: in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes noſtri: in atrijs tuis Ieruſalem.

Ieruſalem quæ ædificatur ut civitas: cujus participatio ejus in idipſum.

Illuc enim aſcenderunt tribus, tribus Domini: teſtimonium Iſrael, ad confitendum nomini Domini.

Quia illic ſederunt ſedes in judicio: ſedes ſuper domum David.

Rogate quæ ad pacem ſunt Ieruſalem: & abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua: & abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, & proximos meos: loquebar pacem de te.

Propter domum Domini Dei noſtri: quæſivi bona tibi. Gloria Patri, & Filio.

PSALMVS 126.

NIſi Dominus ędificaverit domum: in vanum laboraverunt, qui ædificant eam.

Niſi Dominus cuſtodierit civitatem: fruſtra vigilat qui cuſtodit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſurgere: ſurgite poſtquam ſederitis, qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis ſuis ſomnum: ecce hereditas Domini, filij; merces, fructus ventris.

Sicut ſagittæ in manu potentis: ita filij excuſſorum.

Beatus vir qui implevit deſiderium ſuum ex ipſis: non confundetur cùm loquetur inimicis ſuis in porta. Gloria Patri,& Filio.

Psalmvs 147.

LAuda Ieruſalem Dominum: lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit ſeras portarum tuarum: benedixit filijs tuis in te.

Qui poſuit fines tuos pacem: & adipe frumenti ſatiat te.

Qui emittit eloquium ſuum terræ: velociter currit ſermo ejus.

Qui dat nivem ſicut lanam: nebulam ſicut cinerem ſpargit.

Mittit cryſtallum ſuam ſicut buccellas: ante faciem frigoris ejus quis ſuſtinebit?

Emittet verbum ſuum,& liquefaciet ea: flabit ſpiritus ejus,& fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum ſuum Iacob: juſtitias & judicia ſua Iſrael.

Non fecit taliter omni nationi: & judicia ſua non manifeſtavit eis. Gloria Patri,& Filio.

Ad Completorivm.

COnverte nos Deus ſalutaris noſter.
Reſp. Et averte iram tuam à nobis.
Verſ. Deus in adjutorium meum intende.

Resp. Domine ad adjuvandum me festina.
Gloria Patri,& Filio.

PSALMVS 4.

CUm invocarem,exaudivit me Deus justitiæ meæ: in tribulatione dilatasti mihi.
Miserere mei: & exaudi orationem meam.
Filij hominũ usquequò gravi corde: ut quid diligitis vanitatem,& quæritis mendacium?
Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: Dominus exaudiet me, cùm clamavero ad eum.
Irascimini, & nolite peccare: quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.
Sacrificate sacrificium justitiæ, & sperate in Domino: multi dicunt, Quis ostendit nobis bona?
Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: dedisti lætitiam in corde meo.
A fructu frumenti,vini,& olei sui: multiplicati sunt.
In pace in idipsum: dormiam,& requiescam.
Quoniam tu Domine singulariter in spe: constituisti me. Gloria Patri,& Filio.

PSALMVS 30.

IN te Domine speravi,non confundar in æternum: in justitia tua libera me.
Inclina ad me aurem tuam: accelera ut eruas me.
Esto mihi in Deum protectorem, & in do-

mum refugij: ut ſalvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, & refugium meũ es tu: & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem abſconderunt mihi: quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo ſpiritum meum: redemiſti me Domine Deus veritatis. Gloria.

Psalmvs 90.

QUi habitat in adjutorio Altiſſimi: in protectione Dei cęli commorabitur.

Dicet Domino, ſuſceptor meus es tu, & refugium meum: Deus meus, ſperabo in eum.

Quoniam ipſe liberavit me de laqueo venantium, & à verbo aſpero.

Scapulis ſuis obumbrabit tibi: & ſub pennis ejus ſperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus: non timebis à timore nocturno.

A ſagitta volante in die, à negotio perambulante in tenebris: ab incurſu, & dæmonio meridiano.

Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis conſiderabis: & retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es Domine ſpes mea: Altiſſimum poſuiſti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis ſuis mandavit de te: ut cuſtodiant te in omnibus vijs tuis.

In manibus portabunt te: ne fortè offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aſpidem & baſiliſcum ambulabis: & conculcabis leonem & draconem.

Quoniam in me ſperavit, liberabo eum: protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me & ego exaudiam eum: cum ipſo ſum in tribulatione, eripiam eum, & glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum: & oſtendam illi ſalutare meum. Gloria Patri, & Filio.

PSALMVS 133.

ECce nunc benedicite Dominum: omnes ſervi Domini.

Qui ſtatis in domo Domini: in atrijs domus Dei noſtri.

In noctibus extollite manus veſtras in ſancta: & benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus ex Sion: qui fecit cælum & terram. Gloria Patri, & Filio.

Miſerere mihi Domine & exaudi orationem meam.

In manus tuas Domine commendo ſpiritum meum. In manus, &c.

Redemiſti nos Domine Deus veritatis. Cõmendo, &c. Gloria &c. In manus.

Cuſtodi nos Domine ut pupillam oculi. Sub umbra alarum tuarum protege nos.

Canticum Simeonis.

Luc. 2.

NUnc dimittis servum tuum Domine: secundùm verbum tuum in pace.
Quia viderunt oculi mei: salutare tuum.
Quod parasti: ante faciem omnium populorum.
Lumen ad revelationem Gentium: & gloriam plebis tuæ Israel.
Gloria Patri, & Filio.

Antiphonæ.

Tot lof van onse L. Vrouw.

ALma Redemptoris Mater, quæ pervia cœli
Porta manes, Et stella maris, Succurre cadenti,
Surgere qui curat, populo: Tu quæ genuisti,
Natura mirante, tuum sanctum Genitorem:
Virgo prius ac posterius, Gabrielis ab ore
Sumens illud Ave, peccatorum miserere.

Inden Advent.

Angelus Domini annuntiavit Mariæ.
Et concepit de Spiritu sancto.

Nae Kersmis.

Post partum virgo inviolata permansisti.
Dei Genitrix intercede pro nobis.

ANTIPHONA.

AVe Regina cælorum, Ave Domina Angelorum, Salve radix, ſalve porta; Ex qua mundo lux eſt orta:
Gaude virgo glorioſa, Super omnes ſpecioſa.
Vale ô valde decora, Et pro nobis Chriſtum exora.
Dignare me laudare te virgo ſacrata.
Da mihi virtutem contra hoſtes tuos.

ANTIPHONA.

REgina cæli lætare, Alleluia. Quia quem meruiſti portare, Alleluia. Reſurrexit ſicut dixit, Alleluia. Ora pro nobis Deum, Alleluia.
Gaude & lætare virgo Maria, Alleluia.
Quia ſurrexit Dominus verè, Alleluia.

ANTIPHONA.

SAlve Regina, mater miſericordiæ, vita, dulcedo, & ſpes noſtra, ſalve. Ad te clamamus exules filij Evę. Ad te ſuſpiramus, gementes & flentes in hac lacrymarum valle. Eia ergo Advocata noſtra, illos tuos miſericordes oculos ad nos converte, Et Ieſum benedictum fructũ ventris tui nobis poſt hoc exilium oſtende. O clemens, O pia, O dulcis virgo Maria.
Ora pro nobis ſancta Dei Genetrix.
Vt digni efficiamur promiſſionibus Chriſti.

Lof-sangh
Voor 't Avondt-Ghebedt.

Op verschey den toonen, na verschey-denheyt des tijdts, ghelijck in't Roomsch Antiphonar.

VSchepper/voor den Avondt-stont/
Wy bidden upt ons herten gront:
Dat ghy/na uw' bermhertigheyt/
Ons hoeden wilt voor alle leydt.
Onsuyv're droomen van ons weert/
En ons ghedachten tot u keert/
Dat ghy des vyandts list belet:
Dat hy ons lichaem niet besmet.
Geest dit/o Vader/machtigh seer/
Voor Jesum Christum onsen Heer/
Die met u/en den heyl'ghen Gheest
Altijdt van al moet zijn ghevreest.
Amen.

Een ander.

Op de selvighe toon.

CHriste die daer zijt dagh en licht/
De duysternis des nachts verlicht
En wort gelooft des lichts klaerheyt/
Dat ons een saligh licht verbreyt.

Hym-

Hymnus

Ad Orationem Vespertinam,

Tono pro exigentia temporis diverso, ut in Antiphonario Romano.

TE lucis ante terminum,
Rerum creator, poscimus,
Ut solita clementia
Sis præsul ad custodiam.
Procul recedant somnia,
Et noctium phantasmata.
Hostemque nostrum comprime,
Ne polluantur corpora.
Præsta Pater omnipotens,
Per Iesum Christum Dominum,
Qui tecum in perpetuum
Regnat, cum sancto Spiritu. Amen.

Alius ejusdem metri.

CHriste qui lux es & dies,
Noctis tenebras detegis,
Lucisque lumen crederis,
Lumen beatum prædicans.

Wy bidden u/o Heere goedt/
In desen nacht ons toch behoedt/
En laet ons in u rusten sacht/
Verleent ons eenen goeden nacht.
Laet ons geen swaren slaep bevaen/
Noch ons den vyandt veerden aen/
Noch 't vleesch hem gheen consent en geev'/
Dat het voor u niet schuldigh leev'.
Ons ooghen laet doch slapen vry/
't Hert altydt waken laet tot dy:
Uw' rechter handt bescherme/Heer/
Uw' dienaers/die u minnen seer.
Beschermer Heere siet ons aen/
Ons vyanden verdruckt voort-aen/
Regeert uw' dienaers/Heere goet/
Die ghy ghekoft hebt met u bloedt.
Gedenckt toch onser/Heer/te gaer/
Die hier zyn in dit lichaem swaer:
Ghy die des ziels beschermer zyt/
Staet ons toch by in onsen strydt.
Lof/ eer/ moet Godt den Vader zyn/
Met sijnen een'gen Soone fyn:
Den trooster beyder Geest altydt/
Sy eeuwigh lof sonder respyt. Amen.

EYNDE.

Pre-

Precamur ſancte Domine,
Defende nos in hac nocte:
Sit nobis in te requies,
Quietam noctem tribue.
Ne gravis ſomnus irruat,
Nec hoſtis nos ſurripiat:
Ne caro, illi conſentiens,
Nos tibi reos ſtatuat.
Oculi ſomnum capiant,
Cor ad te ſemper vigilet.
Dextera tua protegat,
Famulos qui te diligunt.
Defenſor noſter aſpice,
Inſidiantes reprime.
Guberna tuos famulos,
Quos ſanguine mercatus es.
Memento noſtri Domine,
In gravi iſto corpore,
Qui es defenſor animæ,
Adeſto nobis Domine.
Deo Patri ſit gloria,
Ejuſque ſoli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Et nunc & in perpetuum. Amen.

FINIS.

Regiſter der Lof-ſanghen.

A.

Alle die peys-dorſtigh zijt. 60
Als de Apoſtelen t'ſamen. 222
Adoro te devote latens. 254
Anima Chriſti ſanctifica me. 268
Ave maris ſtella. 293
Ave Maria Triumphant. 319
Ave Maria Godts lieffte lief. 326
♱ Als 't firmament. 380
Aenhoort toch mijn geklagh. 440
♱ Aenhoort mijn lief mijn vriendin. 544
♱ Aenmerckt o menſch. 569
Als Jeſus in ſijn Majeſteyt. 571
Ad perennis vitæ fontem. 601
♱♱♱ Als Iola d'onberaede maeghd. 662
♱ Adonai genadigh Heere. 680
Al lijd ick druck. 698
Alma redemptoris mater. 740

B.

Beata, immaculata virgo, &c. 32
♱♱ Bidt voor ons Joſeph Davids Soon. 390
Bepeyſt u edel menſchen. 562
Beati omnes. 730. Beatus vir. 772

C.

Conditor alma ſiderum. 1
Chriſtus is opgheſtaen. 194
♱♱♱ Cathuyſer Bruyn waer toe in een tuyn. 488
Cecilia reyn maeght. 510
♱♱ Chriſten ziele wilt oprijſen. 527
Cur mundus militat. 638. Confitebor. 723
Credidi. 727. Confitebor. 731
Cum invocarem. 737
Chriſte die daer zijt. 742
Chriſte qui lux es & dies. 743

D.

Dies es lætitiæ nam proceſſit. 19
Dulcis Ieſu, dulce nomen. 34
Dies es lætitiæ in ortu. 44
Deſe ſolemnitept moet. 248

Dit is een uptverkozen vat. 350
†† Den rooden Saul. 367
† Dat torch alle meesters. 386
†† Die al de wond're dinghen. 392
††† Door 't bidden ginck nopt tijt verloozen. 395
†† Die voor ons hebt geleden. 416
† Dominice, Dominice. 449
† Dominice, Godts trouwen. 455
Des wereldts Schepper. 482
††† Dziebuldigh is mijn uptverkoozen. 529
Desen seer heylighen Confessoor. 538
Der maeghden lof. 542
† Den vp'nt/Jesu/hooghmoedigh. 653
† Devote herten wilt vzeughde. 682
Dixit Dominus. 722
De profundis. 730
Domine probasti me. 733

E.

Een kindeken is ons gheboozen. 23
Exulta parva Bethleem. 28
Ecce homo, siet aen o mensch. 163
Een kost'lijck pant. 460
††† Euphemia Princes. 466
Een Enghel wert ghesonden. 611
Een eenigh een heb ick verkoozen. 646
Ecce nunc benedicite. 739

F.

† Franciscus uptverkoozen. 524

G.

†† Godes waerden Soon. 70
†† Ghedenckt o mensch. 119
Ghy die nu zijt bevzijdt. 173
††† Godt groet u mannen/goet gelep. 199
Godt die dziebuldich zijt. 231
††† Ghenaed o Heer. 442
Goede Godt ick moet u klaghen. 688
Godt munt/en eert. 709
††† Ghebenedijt o Heere. 719

H.

Het viel een Hemels douwe. 50
Hoozt Spon wat ick ons heb. 86

$$$ Hoe aengenaem en soet. 102
Hoort al die Jesum wilt gaen. 106
Het stondt een Moeder reene. 156
Het eeuwigh woordt ne'er-dalende. 244
Het gingh een edel vrouwe. 405
$$$ Helena Keyserinne/treckt. 410
$ Heer staet my by in desen noot. 418
Hest op/o wereldt uwen toon. 499
Hoe wel soo moet hem lusten. 635

I.

Iure plaudunt omnia. 58
Jesus soete memorie. 94
Iesu dulcis memoriâ. 94
$$ Jesus Marie Sone/ghy. 103
Jerusalem wilt opstaen. 109
Jesu ons liefd' ons wenschen. 153
Ick aenbidd' u devotelijck. 254
In een soo duystere nachte. 304
Ick groet u sterre klaer. 341
Ick groet u maeght. 347
Jesu der maeghden kroone. 434
$ Ignatius eerweerdigh. 444
Iste Confessor Domini. 539
Iesu corona virginum. 540
Ick ben een armen pelgrim. 567
Jerusalem ghy schoone stadt. 581
$$ In alle druck ende lijden. 606
Ick magh wel klaghen Heer. 621
Jesu soet mijn Bruydegom. 673
$ Ick wil de valsche wereldt. 650
Ick groet u vol van gratie. 704
$$ Ick ben u Godt u Heer. 707
In exitu Israël. 725. In convertendo. 732
In te Domine speravi. 737

K.

Komt nu blijdelijck te gare. 166
Komt menschen schoon verciert. 187
Komt ongheschapen H. Gheest. 209
Komt Gheest en Schepper. 212
Komt H. Gheest vol machten. 219
Komt schepper H. Gheest. 224

'k Aenbid u Godthept krachtigh. 286
$$$ Klupsenaer die noch A/B/C. 361
Komt laet ons gaen. 408 $ Komt allegaer. 458
$$$ 'k Heb van den zeghen. 470
$ Komt een voor een. 484

L.

Laet ons met herten reene. 62
Laet ons aenbidden 't hert bupghende. 146
Looft o Syon den Behoeder. 260
Laudate Syon Salvatorem. 261
Looft menschen groot en kleene. 276
Laet ons met herten loben. 475
$$ Laet ons al t'samen loben. 536
Laet ons den Heere danckbaer. 720
Laudate pueri. 724
Laudate Dominum omnes gentes. 728
Lætatus sum in his. 735. Lauda Ierusalem. 736

M.

Magnum nomen Domini. 14
Met desen nieuwen jare. 91
Myn ziele wilt nu vrolijck. 170
Met gheestelijcke vreughd. 176
Magdalena weerde Vrouw. 190
Myn ziele wat doet ghy. 203
Myn lippen opent Heere. 205
$$$ My is volkomen maght gheghéven. 237
Menschen wilt vreughd hanteeren. 273
Maeckt uw' tonghen versch. 278
Maria moeder en maeghd. 313
Maria schoon seer excellente. 315
Maria repn//supper sonteyn. 324
Maria maeghd eerbaer. 334
Maria Princ'lijck greyn. 336
Maria maghet repn. 343
Myn ziel verheught u wat. 424
Myn ziele wilt loben des. 431
Maria Magdalena. 438
Myn ziele wilt heden toch. 497
Myn ziel wilt lof singhen/&c. 503
Menschen al te saem in u ghemeente. 507
Menschen vreughd baert. 518

Mijn hert ontwaeckt. 532
Mijn ziel bedenckt. 535
$$ Menschen aenhoort mijn klaghen/ 573
$ Mijn herte geeft soo menighen. 597
Mijn daghen zijn verdweenen. 616
Mijn herte wilt nu vluchten. 620
Mijn ziel/o schoone creature. 628
Mijn ziel wilt u niet keeren. 632
$$$ Mynedigh' werelt vals verrader. 654
Met yverigh verlanghen. 657
Met een kus van uw' mondt. 669
Mijn lief is mijn en ick. 671
Mijn ziel verlanght o Heere. 693
Magnificat. 727. Memento Domine David. 728

N.

$$$ Nu laet. 11
Nu zijt wellekome. 16
Noyt soucken liefde op Aerdtrijck. 38
$$$ Nu wel op Jerusalem. 111
Nu weest gegroet Maria. 306
$$$ Nu Heer. 311
Na soo veel vermaeck'lijckheden. 577
Nisi Dominus. 735. Nunc dimittis. 740

O.

O Schepper aller sterren klaer. 1
O eeuwigh Godt almachtigh. 4
$$$ O alderbesten Jan Baptist. 13
O soete harmonije. 20
O salich heyligh Bethlehem. 29
$$$ O hoogh gesternde woningh. 76
$$$ Ons Godt ons al. 79
Ontwaeckt nu al. 83
$$ O quam amabilis. 100
O ghy salighedt der aerden. 129
Och Jesus liefde was soo groot. 159
O feest'lijck dagh. 181
O Geest verrooster soet. 218
O Geest die ons kunt. 227
O een Oetmoedigh wesen. 229
Ontslaept o wereldt Godt ter eer. 232
O heyligh eeuwigh Godt. 234

O mijn tongh wilt vrolijck. 240
✠ O alder hooghste Sacrament. 291
O glorioſe vrouwe fijn. 296
O glorioſa Domina. 297
O waker vroedt van ſinnen. 300
O Jeſu ſoet lept my in uwen Tempel. 308
✠ O Heer wilt ons ontfermen. 353
O menſchen haeſt. 353. O mijn hert. 372
O maeght Cunera. 433
O luſtelijcken boom. 462
O Hemelſche Geſanten. 478
Orbis patrator optime. 483
Ontwaeckt mijn ziel. 534
O Jeſu ſoet der maeghden kroon. 540
O Chriſt'nen och//die leven. 550
O Heer aenſiet/aenſiet. 555
O Heer aenſiet toch Spon. 556
O ſelle doot 566. O Schepper fier. 583
O eeuwigh leven. 587
O Vaderlant glorioos. 590
O Jeſu lief wat maeck ick. 594
O Godt aenhoort doch mijn gheklagh. 613
O Heer wilt my trooſt gheven. 624
O Godt aenhoort doch mijn gebedt. 675
O Godt verheven. 695
O Godt geeſt my doch eens. 700
Ons Vader Godt ghepreſen. 702
O menſch/o edel creatuer. 705
O Heer aenhoort doch. 718

P

Puer nobis naſcitur. 42
Puer natus in Bethleem. 54
Pange lingua glorioſi. 240

Q.

Quem terra pontus æthera. 299
Qui habitat. 738

R.

Rijck Moeder Godts Marie. 345
✠ Roose kransken. 357
✠ Roode roos ydoon. 401
✠ Rijck Vader Godt almachtigh. 494

S.

Sacris solemnijs juncta. 248
Siele van Christus komt. 268
Suyver maeght Agniet. 365
⁂ Seght ghetrouwe knecht des Heeren. 447
Sint Catharina eel Princesse. 519
Soo diep in die groen heyden. 630
⁂ Sulamite/keert weder. 666
⁂ Schoonder dan schoon. 677
Sonder kruys of lijden. 686. Salve Regina. 741

T.

't Is een dagh van vrolijckheydt. 44
⁂ Tot Bethlehem wilt u spoeden. 67
't Nieuw' jaer begint. 80
⁂ 't Moet reghenen of vriesen. 376
't Jaer brenght ons we'er. 513
Ter fonteyn van 't eeuwigh leven. 600
Te lucis ante terminum. 743

V.

Verblijt u nu ghy Abrams saet. 56
⁂ Voordeel aen den Koninck geeft. 113
Verblijt u o menschen op. 185
Veni creator Spiritus. 209
Verbum supernum prodiens. 244
⁂ Verblijt u ghy suyver schaer. 397
Vloven wy ons toe-verlaet. 443
V Schypper voor den Avondt-stondt. 742

W.

⁂ Weest gegroet maghet Maria verheven. 8
Waer is de dochter van Syon. 65
⁂ Wel wetende den Heer. 124
Wilt ontspringhen. 283
Weest gegroet Maria. 293
Wien d'aerd' den Hemel. 298
Weest gegroet Maria vol van. 329
Waert dat ons ziel van. 558
Wat strijdt de wereldt doch. 638
⁂ Wilt my verlichten en onder-richten. 648
Wat sal ick gaen beginnen. 692

FINIS.

APPENDIX

ofte

By-voeghsel van eenighe nieuwe Liedekens / hier te voozen nopt in dzuck gheweest.

Lof-sanck op Kersmis.

Op de wijse:

Edel Kerssou, &c.

ADams geslacht
Van't Serpent lang verbeten
Herneemt nu vyp de moet/
Want dooz Godts cracht
Is het nu weer versmeten/
Vertreden met de voet/
Godt dooz liefden soet
Ons biedt des Hemels troone/
Schenckende de Werelt booz
Syn alder-liefsten Soone.
Godts eyghen Soon
Syn Vader heel gelyche
Van alle eeuwichept/
Even soo schoon/
Soo goet/ soo wijs/ soo ryche/

Soo groot van Majestept
Nu by ons hier lept/
Een menschen kindt geboozen
Van een waerde Maget repn
En Moeder uptvercoozen.
Die Moeder wert
En is repn Maeght gebleven
Dooz Godes groote cracht/
Onder haer hert
Godts geest de vzucht deed' leven
Van zijn goethept ghewzacht:
Die ons nu toe lacht
Verlost van onse sonden
Die anders in der Hellen bzant
Versoncken al te gronde.
Die schoon bozduert
Met dupsent fraep coleuren
En bloemen 't lieve velt/
Die constich vuert
Met sterren 's Hemels deuren
Seer wijselijck gestelt
Dien grooten helt
Die d'Eng'len vierich loven/
Schzept hier in een kreb in 't hoy
Van alle man verschoven.
Een Hemels licht
Met glinsterende stralen
Versoech de swarte nacht
Wt Bethlehems sticht/
Daer d'Harders sagen dalen

Deel

Veel Engelen met pracht
Die met eendracht
Seer lieffelijcken ſongen
Eer ſy Godt, en vreed op d'aerdt,
Met muſicale tongen.

Noch een Kers-liedt.

Op de wijſe:

Blijdſchap van my vliet, &c.

ALl die vol van rouw/
Dwalen op der Aerden/
Godts genadens douw/
Miſſen hoogh van waerden/
Al die ſich kent ſtof/
Om in vuplnis vaten
Te zijn tot Godts lof/
Eeuwelijck verlaten:
Hoort nu ſoete clanck/
Lupſtert Eng'len ſanck
Die ons brengt een tijdingh blp
Hoe upt Davidts ranck/
Belooft over lanck
Ons nu comt Meſſias bp/
Voor onſe gebreken
En om ſijn leet te wreken
Tegens het boos adders vel
Dat met zijn looſe treken

Bedrieghlijcke smeken
Adam maeckte Godt rebel.
Die de Son becleet
Met soo brave stralen/
En vol lichten deed'/
Schijnen 's Hemels salen/
Die het swarte vel
Constich gaet vercieren/
Van dit slobbich del/
Op dupsent manieren/
Comt nu by ons staen/
Met ons ommegaen/
Locken van het Hels gespuys/
En een effen baen
Maecken om te gaen
In sijns Vaders welich huys/
Om daer in vreucht en eeren
Eeuwich te domineren/
Met het Cherubins geslacht/
Met Godt te triumpheren
Bevrijt van alle seren
In een Coninckljjcke pracht.
Pompery versmaet/
Die vermot in hoecken/
Die ghy mensch te laet
Swoegende loopt soecken/
O Godts recht verwees/
De doot sal verrassen/
Aen u rotte vlees
Wormen sullen brassen/

Daer nu Godt hier neer
Lept een kintje teer
In een kreb draecht al ſijn roem/
Doecken acht ons Heer
Boven 's werelts eer/
O die alder-ſchoonſte bloem/
Daer d'Engelen in ruſten/
Om coelen al haer luſten/
In 't gebloemt als 't Bijtjen ſoet
De werelt met onruſten
Vergaf al die ſy cuſten:
Als de ſpin venijnich doet.
Salomon wel eer
Met beleefde ſeden
Op de knien ter neer/
Spraek een wijſe reden/
Als hy een gebouw/
Datmen moet beweenen/
Cleeden in het gouw/
En ſoo diere ſteenen/
't Coſtelijck gheſticht/
Daer de Son by ſwicht/
Comt u geenichſints te baet/
Mijn getimmert licht
Onwaert u geſicht/
Is veel minder naer u ſtaet/
Hoe ſoud' hy ſtaen verſlagen
Dat nu ſijn oogen ſagen
Die Godt in een vuyle ſtal
Om wien hy ſoo deed' dragen

Soo houwen en soo sagen
Soo 't begouden over al.
Heer ghy lyt dus smert/
Om ons arme leuren/
Moet u Moeders hert
Al dit leet betreuren
Om u boose knecht/
Die u wel verachten/
Moght ghy wel te recht/
Onder d'aerd versmachten:
Die smelt als het was/
Breeckt ghelyck een glas/
Als een pd'le roock verdwynt/
Met een wintse ras/
Wech brant als het vlas/
Als nat in het sant beclynt/
Sult ghy dus om myn schrepen?
En sal ick my vermepen?
Tergen u om ons wee?
Wilt myn strick ontdrepen/
Heer laet my niet verlepen
Als de verckens in de zee.

Noch een ander Kers-liedt.

Op de wijse:

Harderinne roem, waerde bloem, &c.

O My wat reden
O vreucht der Cherubinnen

Daelt ghy op aerd/
Om wat reden
Gheeft ghy tot ſtof u ſinnen/
Ten is 't niet waert/
Ons moeras te leelijck ſtinckt o Heer:
Wy vuyle vaten/
Sijn waert verlaten/
Kiest 's Hemels ſtraten/
O menſch dit doe 'k om u!
Om u! om u!
Och om u/ com ick ſoo veer.
Om wat reden
Omwint ſoo groven laken
D leetkens teer/
Om wat reden
Comt pijn en ſchant ghy ſmaken
Voor weeld' en eer/
Die ſo ſchoō cleet Hemel/Aerd en Meer/
Dat onſe ooghen
Geenſints vermagen
Haer glans gedogen. O menſch/&c.
Om wat reden
Wort ghy veracht geboozen/
Dus in een ſtal:
Om wat reden
Comt ghy doch als verloozen
Tot ſulcken val:
Schiep u hant/ den Hemel niet wel eer:
En ſult ghy dolen
In vuyle holen

Waer beesten schoolen/ O mensch/ &c.
Om wat reden
Light ghy in 't hoy om rusten
O lieve hert/
Om wat reden
Waer yder soeckt zijn lusten
Omhelst ghy smert.
Coninck groot/ hoe smijt gy u dus neer/
Godlijcke gracy
Waer is eylacy
O reputacy. O mensch/ &c.
Om wat reden
Hooytmen u bitter schreyen
Fonteyn van vreucht/
Om wat reden
Och niemant nu can paeyen
O onghenucht?
't Hemels hof singt dat niet tot u eer/
Met groote stacy
Staech jubilacy
Vol alle gracy! O mensch/ &c.
Nu is 't weenen/
Maer ick sal anders lijen
Om u misval
Tot de beenen
Verscheurt aen alle sijen
Gelaeft met gal/
't Hooft bespout/ verwert in dooynē fel/
Gerockt als snaren
By Mooydenaren

Ghe-

Geſlacht/niet ſparen
Aen 't Cruys mijn edel bloet!
Mijn bloet! mijn bloet!
Met mijn bloet doven u hel.

Hoſtis Herodes Impie.

Op dzie Coninghen dach.

Op de wijſe:

De winter cout met hare winden, &c.

HErodes boos te hoogh van aerde/
Wat vreeſt ghy bloetgierigh tyran/
O kijck dat is te cleyn van waerde/
Dit kindt en wil geenſints daer an/
De Son en Maen
En Sterren ſtaen
En glinſteren aen 't Firmament/
Door ſijn machtige handt gepzent.
Neen/ Neen/ hy ſoeckt een ander Scepter/
Een ander Croon/ een ander Thzoon/
Voor u ſlecht kijck/ geē vrees en hebter/
Waerom doet ghy de kinders doon/
Hy is 't ontbloon/
Want door zijn boon
Sint Joſeph deed' hy wecken op/
Die was al voor u beulen op.
Die Wijſen repſen ſeer voorſpoedigh/

Haer wees de wech een schoone Sterr'/
Die haer haest bracht tot d'Heere goe-
digh/
By winter dagh upt Landen verr'.
Die 't al verlicht
Met deughden sticht/
Maeckt ons van alle sonden vry/
Vereerden sy met giften bly.
Het hemels Lammeken seer repne
Dat is gedoopt in de Jordaen/
Voor alle menschen groot en clepne
Heeft hy den Vader al voldaen/
Dus hoort na hem;
Hoort na de stem;
Dit is mijn wel beminde Soon
Hoort na hem/die soect 's Hemels loon.
Hier blijckt een nieuwe soort van
crachte
Diemen siet Godt eygen te sijn/
Want dat water te wesen plachte
Is verandert in soete wijn!
Tot dese feest/
Comt onbevreest/
Ende met Godt u oock verblijt/
Want ghy hier al geroepen zijt.
Gloryy sy u o Heer der Heeren/
Die van een Maeght geboozen sijt/
En ons met Godt den Vader seere/
En Godt den hepl'gen Geest verblijt/
Nu en altijt/

Sonder

Sonder reſpijt/
Wy hier al om ſingen u lof
Als d'Engels in u Hemels hof.
Tot meerder eeren Godts.

Op Lichtmiſſe.

Op de wijſe:

Ick die altijt in branden moet leven.

Ick ſie een Schip comen van verre/
Weeſt al te ſamen verblijt/
Daer op ſoo blinckt de Morgen-ſterre
Die ons brenght een goede tijt/
't Schip heeft geladen voor provande
Broot dat eeuwigh leven doet/
't Comt upt de Hemelſche warande/
't Brengt Gods Soon in vleys en bloet.
Wy hadden nu vier dupſent Jaren
Al geleden hongers noot/
Wy moſten al ter Hellen varen
En ſterven d'eeuwige doot:
Ten waer ons quam dees Maget repne
Met haer onbevlecte vrucht
Verloſſen al groot ende clepne/
Daerom maeckt een ſoet gerucht.
O glorieuſe Maget Moeder/
Hoogh verheven boven al/
Wiens borſt u Schepper onſen Broeder

Laeft/ en voet in 't aertsche dal:
Ghy draeght hem op u blijde armen
Na den Tempel heel ten toon/
En offert Duyven als de armen
Voor de rijcke Godes Soon.
Dat onse eerste Moeder Eva
Ons ontnam door 's dupvels raet/
Geeft ons nu wederom Maria
Door dit waerde Godlijck saet/
Op dat wy sondaers souden comen
In des Hemels salen claer/
Sijt ghy gemaeckt en upt-genomen/
Hemels veynster openbaer.
Ghy sijt de costelijcke doose
Van den grootsten Conincks hof/
Ende de poorte daermen hoose
Ende sien can 's Hemels lof/
Verblijt u seer verloste scharen/
Ende maeckt een groot jolijt/
Om dat ghy mooght ten Hemel varen
Door dees suyver Maeght bevrijt.
Gloryp sy u Heer der Heerscharen
Die om ons ghebooren zijt/
En met u Vader ons eenpare/
En den heyligen Geest verblijt/
Wy loven u in drie persoonen
Eenen Godt gebenedijt/
En singen staegh met lieden schoone
D soet lof ghebenedijt.

Tot meerder eeren Godts.

Op onser liever Vrouwen Hemelvaert.

Op de wijse:

Iesus die de Maghet droegh.

Ofte:

Schoonste Nymphe van het wout.

A Ensiet hier clímt eē Maget schoon
Na den throon/
En der Hemelen hooghste salen/
O wacker heyligh' Engelen spoet
Haer te moet/
Comt ras upten Hemel dalen.
Gaet tegen u Princesse groot
Die den doot
En het serpent heeft verwonnen/
Dat ons' eerste Moeder hadt
Van het padt
Gebracht/en by na verslonnen.
Nu stropt u bloemen en u crupt
Voor de Brupt
Vanden Heere der Heerscharen/
Van ons' Heere ende Godt
Sabaoth/
Coninck David roert u snaren.
De groote Princen Michaël/
Gabriël/
Elck hier op zijn dienst comt passen/
Vder met een Chooz Eng'len wel

Na-

Raphaël/
Speelt op Cyters/Lupten/Bassen.
Comt ras o Patriarchen Choor
Nae 't gehoor/
Comt siet hier 't licht van u stamme/
Siet hoe dat te boven gaet
Haer cieraet
Alder Seraphinnen vlamme.
Siet doch eens met wat een eer
Onsen Heer
Sijn Vrou-moeder comt ontfangen/
Die Godt den Vader inden Throon
Met zijn Soon/
D'alderschoonste croon sal langen.
Let eens hoe den Sonnen-strael
't Tenemael
Met zijn licht haer comt becleeden/
En hoe dat de Mane-schijn
Seer dijn/
Comt vercieren hare treden.
Van twalef sterren eenen croon
Overschoon
Van haer Bruyd'gom is gegeven/
Die haer nu selfs lept naer den Throon
Met haer Soon/
Bp den Vader hoogh verheven.
Den Vader oock zijn dochter siet
Wel'com hiet/
Met soo blijd' en minn'lijck wesen/
Waerom d'Engelen allegaer

Open-

Openbaer/
Singen Lieden upt geleſen.
En wp met haer oock Lieden ſchoon
Naer u thzoon
Senden van hier/ die u loven.
Laet comen Moeder Gods ſeer goet
Met der ſpoet
Ons gebeden tot u boven.
Wilt vooz ons bidden altijt ſeer
Godt den Heer/
Godt den Vader/ Godt den Soone/
En oock Godt den hepl'gen Geeſt
Op u feeſt/
Eenen Godt en dzie perſoonen.

Op de waerdighepdt vande alderſupverſte en alderheplichſte Maghet Maria.

Op de wijſe: Daphne, &c.

O Maria ſchoon uptvercoozen/
D liefde verweckt ſeer mijn hert en ſin/
O Maria/ o Davids thzoon!
O dupfken van Noë die ick ſeer bemin/
O roed' van Jeſſe/ wonder int bloepen/
O ſalige reuck in Godts aenſchijn/
Die cracht des Heeren heeft u doen groepen

Sonder erf-sonde van God seer diuÿn/
Ghy sÿt des Hemels deur/
Ghy sÿt der maeghden fleur/
Ghy sÿt die Lely van dooznen vzy/
O Maeght der maeghden spÿt ketterÿ.
O roed'/ &c.

O Maria soet honigraet/
O boomgaert vol vzuchten/
O lust-hof playsant/
O bedde van Salomon inder daet/
O Engelen glozy schoon triumphant/
Die blinckende Chozen der Cherubÿnen
Verwint u klaerheyt/ o Maria vzoom/
Die weerdigste Thzonē en Seraphÿnē/
Verwint gy Pzinceſſe vol gzatie schoon;
Ghy sÿt des sondaers poozt/
Ghy bzenght ons Jesum voozt/
Ghy sÿt der duyvelen een tozment/
O Coninghin helpt ons in 's wer'lts elent.
Die blinckende/ &c.

O Mzria bemmerde warand'/
O dageraet wonder! o Sonne vzucht-baer!
O leven van sonden repn/onverbzant/
O Judith! o Jahel! in alle gevaer/
O waerdighept op heylige bergen/
O fondamenten seer pertinent/
Die u aenroepen laet niet bederven/
O blinckēde Zee-sterre in 't firmament!

Ghy

Ghy ſpieghel onbeſmedt/
G'hebt dupvels hooft verplet/
Eia Princeſſe toont uwe macht/
Sterckt vromen/trooſt ſondaers/
Koept wt der ketteren cracht.
V waerdighept/&c.

Noch een ander.

Op de wijſe: Sulamyte keert weder.

O Maria ghepreſen!
Ghy zijt door Godts genaed
Seer ſchoon beweſen/
En ſupverſt' uptgeleſen/
Ghy Gedeons vlies/
Een maeght der maeghden ſeer repne/
Dupf van Noë certepne/
O ſchoon gheboorен
Sonder ſmetſel vercoorен/
O Maria! o Maria! O Maria ghy ſchoone!
O Maria ghy ſchoone!
O gracy is abundant/
Wt 's Hemels troone
Heeft getrocken die bloeme/
't Woort Godts voorwaer/
Op die wereltſche gronden
Vupl van alle ſonden/
Door u weldaden

Heeft ons Jesus ontladen/
O Maria! &c.
O Maria seer crachtigh/
O Judith triumphant/
O Jahel waerachtigh/
Door u deughden seer machtigh/
Ghy zijt die vreught/
Heylighlick van sinnen/
't Cabinet van minnen/
Alle uwe daden
Sijn seer saligh geraden.
O Maria! &c.
O Maria seer schoone/
O sterre in 't firmament/
O klaerheyts throone!
O goud-blinckende croone!
Ghy zijt voorwaer
Boven Cherubijnen/
Boven Seraphijnen/
O vol van glory
Stelt ons in u memory.
O Maria! &c.
O Maria ghy schoone!
O vol-waerden Diamant!
O Maeghden croone!
O schoon Salomons throone!
O schoonheyt schoon!
O schoone vriendinne!
's Hemels Coninginne/
Wilt ons verwerven/

Dat wy niet bederven.
O Maria! &c.

Passie seven woorden.

Op de wijse:

Blijdschap van my vliet.

DRoef heyt baert mijn hert
Smelt en wort beswiken/
Als ick hoor met smert
Mijn beminde spreken/
Die om 's werelts sond'
Wert aen 't Cruys geslagen/
En soo menigh wondt
Voor ons heeft gedragen/
Stort beneffens 't bloet/
Als een water vloet/
Veel bedoude tranen vocht
Daer meed' hy voldoet/
En ons schulden boet/
Noch zijn liefde meer vermocht/
Bidt als hy hangt verheven
Vader wilt toch vergeven
Dese menschen haer misdaet/
Sy sijn versteent gebleven
Vooden 't eeuwigh leven/
Maer bekennen sond' noch quaet.
Ghy hebt nopt begeert

Eenigh

Eenigh sondaers sneven/
Tracht dat hy bekeert
En voortaen mach leven/
Als den Voordenaer
Kende u Almachtigh,
Riep met groot gevaer
Heer weest mijns ghedachtigh.
Gaf u bleecke mont
Hem voor troost terstont:
Ghy sult heden by mijn zijn,
Nae dees droeve stont/
Heb ick u vergont
't Eeuwigh Paradijs met mijn/
Al waermen smaeckt de bruchten
Van ons quael en duchten/
En ontfanght soo rijcken loon/
Laet ons de sondt oock vluchten/
En strijden met ghenuchten/
Om dees opgehangen Croon.
Die ons Godt bewaert
Om hier naer te geven/
Die hem op der aerd
Sijn getrou gebleven/
Oock int lijden niet
Van hem sijn gheweken/
Noch door geen verdriet
In haer loop beswiken/
Blijft by 't cruys oock staen
Als wel heeft gedaen
Een soo teere maeght vol trou/

Die met druck gelaen
Hopt en heeft ontfaen
Dat haer ſmert verſachten ſou:
Want als de Moeder hoorde
Spreken deſe woorden/
Vrouwe ſiet daer uwen Soon,
Waſt of haer herte ſchoorden/
En een ſmert door-boorden/
Want sy die was ongewoon.
Een te recht beclagh
Deed haer pyn verlangen/
Als ſy droevigh ſagh
Godes glorp hangen/
Tot een ſchand' en ſpot
Van al die hem haten/
Riep/ waerom mijn Godt
Hebt ghy Godt mijn verlaten/
In ſoo droeven ſchijn/
Wtgeteert van pijn/
Sonder bystant uwer macht/
Salder dan voor mijn
Niet te vinden zijn
Dat het lijden wat verſacht?
Siet mijn door-wonde leden
Van boven tot beneden/
Sijn door-hackelt en door-ſneden
Al om der menſchen vreden
Heb ick dit geleden/
En daer voor dees pers getreden.
Om dat ghy den wijn

Moght u vrienden schincken/
Heb daerom asijn
Sellifs willen drincken/
D'alder-grootste Vorst
Wien het al behoorden/
Roept: Ick hebbe dorst
Met vermoeyde woorden.
Siet hier een Soldaet
Boos en obstinaet
Vult een spon met gal en eeck/
Die hy onversaet
Van wangunst en haet
Aen u droghe lippen streeck/
O mijn Godt mijn leven!
U wort niet gegeven
Van het geen daer na ghy tracht/
U teere leden beven
Die haer cracht begeven/
Want ghy hebt het al volbracht.

Verrijs-Liedt.

Op de wijse: Schoonste Larinde, &c.

Ofte:

Droeve Princesse van 't woest gebieden.

CHristenen schaer wilt u verblijden/
Siet met verheugē u blijtschap aē/
Diemen onlangs sach in swaer lijden/

Is vander doot nu fris opgestaen.
Die met groote pijn / nu ghele'en drie daghen/
Gegeesselt en geslagē/ sijn crups swaer en grof/
Een seer lange wech/ op zijn le'en most draghen/
In jammer die het sagen / is nu weer tot zijn lof
Triumphant/verresen vander doot/
En heeft ons bevrijdt/ van alle last en noot.
Alle de smert/ pijn/last en hinder
Die wp op ons hadden gelaen/
Heeft hp voor ons als een verwinder/
Met zijn doot heel wech gedaen.
En is de doot/die wp moesten lijden
Door Christus vroom strijden / niet alleen verniet/
Maer ons is oock/in dese Paesch-feest tijden
Vergunt tot verblijden / dat wp met Christo siet/
Hier na mee / met vreught moghen opstaen/
En daer na met hem/ oock in zijn glorp gaen.
Voorwaer 't is wis / en wilt niet bepen/
Hp gaet u voor na Galileen/

Gaet

Gaet g'u naer Emaus wat vermepen/
Hy sal wel by u comen treen/
Want hy soect selfs/ u d'blÿdschap mee te deelen/
Die hy weet dat veele/ wel hebben van noot/
Vermits sy noch in moep'lickhept gaen queelen/
En met droeve kelen/beclaghen Christi doot/
Daerom ey ! singt nu Adams geslaght/
Om dat is vernielt / die u Vaders val belaght.
Jesu o Prince/o Davids soone/
Die vander doot verresen sijt/
Geeft dat wy mee als u persoone/
Verrÿsen/naer deese werelts tÿt/
Op dat wy staegh/ by u mogen wesen/
Van alle ramp gheneesen / in 's Hemels Vader-lant/
En met 't gheslacht / ws Vad'ren upt-ghelesen/
Die met u verresen / en zÿn by u playsant/
Mogen met u Moeder Maria/
Eeuwigh sonder eynd' singen Alleluia.

Op de Hemelvaert ons Heeren.

Op de wijse: Ha bedroefde Crop.

O Hoogh beroemde dagh/
V lof dient niet vergeten/
Want in u men sagh
't Gheen voortijts de Propheten
Hadden veropenbaert/
Wort ons nu verclaert
Voor 't vertreck van onsen Heer/
Want ons Godt en ons Coningh/
Verlaet dees aertsche woningh
En climt in 's Hemels glorp weer.
D'Engelen verblijt
Met verwonderingen
Roepen met jolijt/
Jeuchden en singhen/
O ghy eeuwighe poorten hoort/
Heft u op/want hier comt voort
De glori van ons Rijck
't Is den Heer der Heyrachten/
Verlosser van allen geslachten/
Onsen Godt/en Mensch gelijck.
Maer wie is dese dan
Die upt Edom comt treden/
Met roode cleedingh an
Wt Bosia hier beneden/
En moet sijn habijt dus zijn
Gelijck als die den wijn

Wt-persſen steets met cracht/
Waer toe dees bloedige wonden?
't Sijn tekens/die dooz 'smenschē sondē
Hy tot triumph heeft met gebzacht.
Nu dan ghy Chzisten schaer
Wilt nu doch vzeughdigh rommen/
Volcht hem met lof-sangen naer
Die daer is opgeclommen
In sijnen rijcken troon/
Seer heerlijck ende schoon/
Met een over-groot gelupt
Van trompetten en claroenen/
Ja met dupsentich millioenen
Die haer vzeucht daer baenden voozt.
Hy is ons voozgegaen
Om daer een plaets te berepden/
En wijst ons claerlijck aen
Den wech naer 's Hemels wepden/
Alwaer wy vol van rust
Gevoet in weelt en lust/
Souden hoozen vooz en na
't Gelupt der Cherubinnen/
't Geclanck der Seraphinnen
En het geduerigh Alleluia.
Hy is nu ons Advocaet
By sijnen hemelschen Vader/
Hy is den toeverlaet
Van ons menschen allegader/
Want hy vertoont aldaer
Sijn wonden diep en claer/

Sijnen

Sijnen Vader/ t'onſen pꝛofijt
Om hem hier dooꝛ te bewegen/
Dat hy t'onſwaert mocht zijn genegen
Met mede-doghen t'alder tijt.
Laet ons dan onbevꝛeest gaen
Tot den thꝛoon ſijnder ghenade/
En met den Publicaen
Belijden ons miſdaden:
Niet twijfelende of d'Heer
Sal dooꝛ mede-lijden weer
Ons gunnen genade dooꝛ ſijn Soon/
Die vooꝛ ons heeft geleden/
Offert ſteets onſe gebeden
Dooꝛ zijn Vaders rijcke thꝛoon.
Verheught u dan al te ſaem/
Toont Godtvꝛuchtige danchaerheden/
Looft nu des Heeren naem/
Looft hem/die ons als heden
Geopent heeft zijn rijck/
Waer dooꝛ wy al gelijck
Connen genieten zijn Hemels hof/
Want dees glozy ſtaet nu open/
Ja vooꝛ niet connen die copen/
Dus jeucht geeft hem eeuwich lof.
Tot roem van dees feeſt
Offeren wy onſe gebeden/
O Heer gunt ons u geeſt
Als Elias zijn dienaer dede/
Laet ons oock u vꝛede mee/
Als ghy u Apoſtelen dee:

Toont over ons u cracht/
Laet ons gedachten by u woonen/
En wilt ons hier naer betoonen/
Dw's Vaders glory ende macht.

Op den Feestdach van S. Laurens.

Op de wijse: Edel Kersouw, &c.

SInt Laurens sagh
Sijn Vader out van dagen/
Cloeckmoedigh gaen ter doot/
Riep met geclagh
En woorden onverslagen:
Waer gaet ghy Priester groot/
In al uwen noot
Heb ick u niet begeven/
Waerom schept ghy Priester Godts/
(Sonder mijn) upt dit leven.
Wilt uwen Soon
O Vader niet verlaten/
Want ick die schatten al
Naer u geboon/
Die ghy my hebt gelaten
Besteet heb over al/
In dit tranen dal/
Wilt my alleen niet laten/
Want u dienaer heeft mijn Heer
Dienste nopt verlaten.

Hy ſprack ſeer goet
Met troofteliicke reden/
Soon/ ick verlaet u niet/
Ick gae ſeer ſoet/
Een weynich voor heen treden/
Recht naer drie dagen ſiet/
Hoort na mijn bediet/
Sult ghy ock by mijn comen/
Als ghy hebt een ſwaerder ſtrijt
Voor Chriſtus aengenomen.
Een Rechter hem
Op het woort vande ſchatten/
Ende op Chriſtus naem/
Naer Xiſtus ſtem
Laurentium deed' vatten/
Ende ſprack heel bequaem
Ghy pleecht eenen blaem
Ons altijt na te geven/
Om dat wy het Chriſten bloet
Dus brengen om het leven.
Ick ſtel ter ſijdt
De banden/kerckers/'t dooden/
En al dat vreeſen doet.
Leeft; woort rijck vry/
Maer doet dat is gheboden/
Geeft over 't kercken goet
Met een goet gemoet/
Want u Godt ſlaet geen munte/
En hy leert de Keyſer 't zijn
Te gheven voor een punte.

Sint Laurens sprack
Hier op met woorden sedigh/
Ick wil dat geerne doen
Met onghemack/
Drie dagen heel onledigh
Sal ick mijn haestich spoen
Om u wil te doen/
Daer op wiert hy ontslagen/
Hy gaf d'armen 't Kercke goet
In de gesepde dagen.
Veel siecken daer
Veed' hy/en armen comen
Op den gesepden tijt/
Als hy ginck naer
Den Rechter sonder schromen
Die hem wachten seer blijt:
Sy traden met vlijt
Tot aen d'heylige poorte
Daer hy vant een grooten hoop
Siecken van alle soorte.
Sy baden seer
Begeerigh wat t'ontfangen/
Maer hy wiert heel verstoort.
Hy sprack mijn Heer:
Waerom siet ghy soo bange/
Nu lupstert na mijn woort/
Die ghy hier dus hoort
Van groot ellende crijten/
Sullen d'Hemels saelen haest
Vercieren als tapijten.

Hy

Hy sprack verstoort/
Comt ghy my noch bespotten/
'k Sal u dat leeren wel/
Gaet dan wy voort
Ons honden voor u setten/
Ghy wilt doch sterven wel:
Maer niet al te snel
Sult ghy den doot ontfangen;
Want ick op een rooster sel
U leven doen verlangen.
Met een cleyn vier
Sal ick u langh doen braden/
Een spiegel voor de rest/
Ick sal u hier
Met myn genoegh versaden/
Lyt ghy wy al u best/
Martelaer op 't lest
Sullen sy u dan noemen/
Dan mooght ghy op myn vier veel
En op myn rooster roemen.
Als hy soo lach
Op den rooster te braden/
Spracк hy den Rechter an
Sonder geclagh/
Ghy mooght u wel versaden:
't Is gaer eet als een man/
U rooster en can
Noch u vier myn beswaren/
Want ick reyse seer verblyt
Na die hemelsche scharen.

Op Alder-heyligben.

Op de wijse:

Onlangs geleden, daer ick lagh, &c.

Ofte: D'enghelsche Fortuyn.

CHriste ons Heer
En ons verlosser goet/
Siet doch eens neer
En ons genade doet/
Door de ghebeen
Van u vrouw moeder rein/
Die sy ghemeen
Stort voor ons al gemeyn.
Ghy Eng'len al
Die in den Hemel sijt/
Veel in 't getal/
En u met Godt verblijt/
Verdrijft en went
Voor u ghebeden al/
't Out en t'present/
En 't quaet dat comen sal.
Prophéten wijs/
En Patriarchen milt/
Elck doch om prijs
Voor ons Gods gramschap stilt.
't Licht van Gods leer/
Apost'len triumphant/
Sy Godt den Heer

Helpt

Helpt ons met u bystant.
Ghy die om Godt
Hebt uytgestort u bloet/
Des werelts spot
Gheweest om 't aertsche goet/
En die den Heer
Hier treftigh hebt bele'en/
Helpt ons doch seer
Met u goede gebe'en.
O Maeghden puer
Als lelien seer wit/
Met u ghebuer
Der Monnicken ghelit/
En al de rest
Van 't heyligh Hemels hof
Doet doch u best/
En maeckt ons mee daer af.
Dryft verd' van hier
't Ongelovigh ghespuys/
Door Gods bestier/
En een Hemels gedruys/
Op dat wy staegh
Met vreught en jolijt/
's Nachts en by daegh
Syn inden Heer verblijt.
Gloryy zy u Godt/
Ons Vader en Heer:
Gloryy zy u Godt/
Verlosser ons Heer:
Gloryy zy u Godt/

Vertrooster ons Heer/
Persoonen drie/
Eenen Godt eenen Heer.

Tot meerder eeren Godts.

Die liefde Christi soeckt danckbaerheyt.

Op de wijse: Schoon diamant, &c.

O Jesu soet!
O wonderlijck ootmoet
Dat ghy verstort u bloet
Voor 's werelts sonden:
O gracy goet
Is tot een cloecke moet
Van sonden tot de boet
Voor ons ghevonden;
Geen verstant en kan 't bemercken/
Dat ghy hoogh en schoon/
Vt uwes Vaders throon
Ghelaten hebt die croon
Als een gehoorsaem soon
Beneden in persoon
Hebt willen wercken.
Gheen verstant/&c.

O liefd' afgront!
Dat ghy met uwen mont
Het Catholijck verbont

Hebt

Hebt willen schencken;
Wt liefde soet
D vleesch ons eeten doet/
En geeft u eygen bloet
Aen ons te drincken.
O troost! spijt ketters booshept/
Dat Jesus presen
Is in dit Sacrament
Waerachtigh ongeschent/
Heyligh en excellent
Ons tot een testament/
Spijt dupbels valshept.
O troost/&c.

O mensch verheught
Schept hier ootmoedigh vreught/
Treckt u ziel tot de deught/
Spijt 's werelts baeren;
In allen tijt
Den vpant tot een spijt/
Die de waerhept beniit/
Laet blinthept vaeren.
Wilt grondelick inprenten/
Verdiept danckbaerhept/
Vervloeckt des ketters plept
In Roomsche vastighept/
Met groote vierighept
Goght op die eeuwighept
En haer tormenten.
Wilt/&c.

Een ander

Op de liefde Christi.

Op de wijse:

Geswinde bode vande min, &c.

GEswinde bode vande min/
Jesu liefste mijn/
Ghy zijt den gront van al mijn sin/
Wast mijn ziele reyn/
Want ick weet dat ghy zijt
Vol van troost/van salicheyt en vreught/
Dat een droevigh hert verheught/
Waer ick gae of stae/
Binnen oft buyten/
Smelt ick vol van smert/
Want ghy roert mijn sondigh hert.
Waer ick/&c.

Als carbunckels u oogen claer
Vruydegom van cracht/
Om te door-stralen u minnaer
Onder 's werelts pracht:
Valsheyt/lust/treckt mijn sin/
Ydelheyt tot gewin/maer ghy
Troost mijn ziel van herten bly/
Ben ick kleyn van staet/
Arm en seer veracht/
Altijt zijt ghy goet/
En verwacht des sondaers boet.
Ben ick/&c.

O crups/ u doot/ o Jesu soet/
Heeft my gantsch doorwont/
Mijn sonde die my trueren doet/
Wt mijn siels afgront/
Neemt ghy wegh minnelijck/
En belooft eenwighlijck/ u fijn
Onuytsprekelijck aenschijn.
Moght ick u weldaet
Inden hooghsten graet
Altijt danckbaer zijn/
Geeft my dat/ o Jesu mijn.
Moght ick/ &c.

Noch tot Jesum.

Op de wijse: Rosemont waer ghy vliet.

IEsu soet/ hooghste goet/
O schoon wonder blinckēt diamant!
Owe gaven groot/
Sijn in onse noot/
Tegen strijt des duyvels baliant/
Maer eylacy quaet/
Ben ick inder daet/
Nochtans en laet ick niet/
O mijnen grooten Godt
Aen te roeren met mijn suchten/ tranen/
Oroefhept is mijn meeste lodt.
Maer eylacy/ &c.
Ach mijn hert is vol smert

Als ick wel bedenck mijn edel pant:
Gaen ick door het velt/
Mijn geest is ontstelt/
Door u liesden wonderlick afgront:
Merck ick dan op u pijn
Crachtighe medecijn/
Waer door u dierbaer bloet
Is tot overvloet/uytgegotē/uytgeput/
Veracht/vertre'en/o Jesu soet.
Merck ick/ &c.

Keert dan weer/neemt een keer/
Van de sonde tot de ware deught/
Siet de werelt boos/
Vals en goddeloos/
Die de zielen wegh-neemt / 's Hemels vreught/
Slaet voor u borst met rouw/
Blijft uwen Godt getrouw/
Soo suldy zijn hier naer/
Eeuwigh sonnen claer/
Met de Cherubijnen/Thronen/ Seraphijnen wonderbaer.
Slaet voor/ &c.

Nieuw geestelijck Liedt.

Op de wijse: O Schepper fier, &c.

GHy dochters schoon
Van Iyba'an hoogh gepresen/

Soeckt

Soeckt sonder vreesen
O Bruydegom eerwaert/
Op dat ydoon
O recht mach sijn gewesen
Van hem uptgelesen
Die weyden wijt vermaert:
Daer hy sijn rust neemt t'allen stonden/
Dat ghy daer meught zijn gevonden/
Neerstigh altijt
Volght zijn voetstappen met vlijt.
Selfs soo noot hy u tot hem te comen/
En sept sonder schroomen/
Comt mijn Bruyt delicaet/
O voor aen staet/
Bevrijt t'uwer vromen/
Wilt u vry beromen/
Mijn woort dat eeuwigh staet:
Want ick ben de fonteyn daer boven/
Die vloet upt Libanus hoven/
Dus wilt met hoet
Drincken dat water soet.
Sijn stem bequaem
Is lieff'lijck om hooren/
Dus na hem wilt spoeden/
Want hy seer na u hept/
En sijne naem
Is oly uptvercoren/
Wtgestort te voeren/
Hierom met goet beschept

De

De maeghden hem soo seer beminnen/
Want hy doet liefde blaken van binnen
In die voorwaer
Sijn wegen volgen naer.
Hy heeft verweckt
Al die daer lagen in sneven
Onder den boom verheven
Daer u moeder is onteert/
En lach bevleckt/
Liefde heeft hem soo gedreven/
Dat hy u het leven
Vercreegh weer met begeer/
Dees Bruydegom is waert om te lovē/
Hy helpt al die daer sijn verschoven/
En die met boet/
Ghedenckt te sterven goet.

Noch een nieu geestelijck liet.

Op de wijse:

Smorgens voor den dagh, int velt, &c

EEn Bruydegom schoon
Heeft mijn ziel upt gelesen/
En sonder hem
En mach mijn ziel niet wesen/
Met stemme soet/
Met stemme soet/
Met stem/met stem/met stemme soet

Ick hem altoos loven moet.
Hy is alleen
Mijn alderliefſte geprefen/
En ſonder hem
En magh mijn ziel niet weſen/
Want hy alleen/
Want hy alleen/
Want hy/want hy/want hy alleen
Is dien ick grondigh meen.
Hierom o ziel
Wilt daer niet veel om dencken/
Al moet ghy hier
O natuer vry wat krencken/
Al valt het ſwaer/
Al valt het ſwaer/
Al valt/al valt/al valt het ſwaer/
Het is u qua natuer.
Wilt u natuer
Niet al te veel op achten/
Die het cruys vliet/
Die moet 't cruys verwachten/
Want 't vleeſch moet met pijn/
Want 't vleeſch moet met pijn/
Want 't vleeſch/want 't vleeſch/
want 't vleeſch moet met pijn
Toch eens geſtorven zijn.
O Heer tot ſterven
Wil ick mijn gaen begeven/
En met vromicheyt
O te dienen al mijn leven/

Met

Met vromigheyt/
Met vromigheyt/ (heydt/
Met vroom/ met vroom/ met vromigh-
Heer u dienstmaeght is berept.
O Heer u cruys
Gewilligh te ontfangen/
En met vrolickheyt
Doet mijn een soet verlangen/
Want een wepnigh tijt/
Want een wepnigh tijt/
Want een wepn/want een wepn/ want een wepnigh tijt
Is dat mijn ziel hier lijt.
Maeghden eerbaer/
Hout immers vroom couragie/
Al val 't u swaer
Die werelt te versmaden/
Denckt Godts gracy soet/
Denckt Godts gracy soet/
Denckt Godts gracy/ denckt Godts gracy/denckt Godts gracy soet
Sal u geven goede moet.

Gheestelijck Liet / welck inde Vasten mede can gesongen worden.

Op de wijse: Iesus die de maget droegh.

SJet nu den aengenamen tijt
Is vermijt/

In dees geluckige dagen
Op de welcken een peg'lick mach/
Nacht en dagh/
Aenden Heer zijn noot gaen clagen.
Laet ons/ ons dragen oock eenpaer
Allegaer/
Als Godes oprechte knechten/
Met ongemack en lijden ſwaer
Openbaer/
Tegens ons gebreken vechten.
Laet ons in dees dagen goet
Met oatmoet/
Ons habijten gaen verruplen
In aſch en in hare cleen/
En met een
Altijt voor ons ſonden huplen.
Laet ons oock onſe zielen vet
Ende net/
Met vaſten en bidden ſtadigh
Gaen waecken/ want de Heere goet
Met der ſpoet
Is den penitent genadigh.
Laet ons verbeteren in't goet
Met gemoet/
Dat wy onwetende faelden/
Eer dat ons brengt den fellen doot
Sijnen ſtoot/
Eer wy onſe ſchult betaelden.
Helpt ons Heer om u ſoete naem/
Heel bequaem/

Ende

Ende toont ons u genade
Eer dat wy in der hellen schoot
Door de doot
Vallen/tot ons eeuwigh' schade.

Een geestelijck liedeken.

Op de wijse:

Amarilla mijn vriendinne, &c.

BEmint en eert der Maeghden staet/
Want sy soo veel te boven gaet/
Gelijck de ziel het lichaem doet/
Verheven boven 's werelts goet.
Ja meerder als den Hemel scheelt/
Die by der aerdt wert af gebeelt/
En meerder als de eeuwigheyt
Van dese thiene onderscheyt.
Ick bid u gever aller goet/
Dat ghy u schatten open doet/
En mijn scheuckt mildelijck de maet
Der supverlijcke Maeghde staet.
Want na den Bruydegoms geslacht/
Soo wort de Bruyt van dien geacht/
Die dan is Bruyt van sulcken Heer/
Die heeft by Godt de hooghste eer.
Verciert mijn geest met alle deught/
Op dat ghy daer in vinden meught/
Dat al mijn sinnen en verstant

Verteeren in Godts minnen brant.
Vereert myn ziel met dit gelupt/
Dat ick mach als een suyver bzupt/
Singen een liet/dat niemant dan/
Als Iesus Bzupden singen can.

Een geestelijck Liedeken.

Op de wijse:

Al hebben de Princen haren wensch.

WAt is't aertrijck o Heer/o Heer/
Dat ons verbzeemt van u soo seer/
Is dien troosteloosen niet
Wel waerdigh/datmẽ hem eens aensiet?
Verdienet al datmen hier vint
Te wozden vanden mensch bemint/
O Godt de liefde is te puer
Tot sulcken snooden creatuer.
Waerom gaet dick ons herte dan/
Dat sonder u niet zijn en can/
Hem geven tot die ydelheyt/
Die 't schepsel vanden Schepper leyt.
Ons ziel en weet niet vande vzeught
Daer ghy u vzienden mee verheught/
Daerom ist dat zy ruste neemt
In't geen dat haer van u verbzeemt.
Troost moet zy hebben ergens in/
't Sy na den geest of na den sin/

Daer

Daer sy in u dan niet en rust/
Vermaeckt sy haer in sinnen lust.
Daerom o Heer vliet ons gemoet
Van u/die sijt dat eeuwigh goet/
En soeckt met sijne crachten al
Te woonen in dit tranen dal.
Maer wort haer vreught o Heer voldaen
Met ingeschapen troost te staen/
Die niet en rust tot dat sy raeckt
In u/daer sy toe is gemaeckt.
Voorwaer sy rust in u alleen/
Die sijt haer eynt/en anders geen/
Haer en voldoet niet wat sy vat/
Dan ghy/die sijt der zielen schat.
Als ghy de blijdschap niet en geeft/
Soo sterft de ziel waer dat sy leeft/
Al swom sy in wellusten groot
Haer leven is een puere doot.
Geen vreughden en sijn inder tijt
Als ghy die ziel niet en verblijt/
Hert-sweeren sijnt maer ende pijn/
Becleet met valscher vreuchden schijn.
Dit weet ick en beken ick nu/
Geen vreught en isser dan in u/
Die elders naer geneuchte staet
Veer upt den wegh des levens gaet.

Van S. Joannes Baptiſte.

Op de wijſe:

Phillis quam Philander teghen.

VAn Godt Gabriel geſonden
Wt des Hemels ſalen claer/
Zacharias heeft gevonden
Inden Tempel by 't Outaer/
En ſeyd' u Eliſabeth/
Eenen ſoon ontfangen het.
Hy niet lovend' naer behoozen/
Gabrielis woozden waer/
Heeft terſtont zijn ſpraeck verloozen/
Maer Johannes deede claer
Hem ſijn name ſpreken upt/
En Godt dancken over lupt.
Ghy noch onder 's moeders herte
Ruſtende; ons Godt en Heer
Hebt gevoelt; en upt der herte
Bupgend' u booz hem ter neer/
Als hy in eens maechts palleys
Wat vertoefden op zijn reys.
In u jonge kintſche jaren
Schouwende des werelts pracht/
En der menſchen booſe ſcharen
Hebt ghy alle dingh veracht/
Om dat ghy van ſonden repn
Leven ſout in 't aertſche plepn.

Cleedt harde beeste vellen
Waren/u dranck ende spijs:
Sal ick hier nu gaen vertellen/
Spринckhaens hoort na mijn advijs
Honighraet en water claer/
Was u spijs en dranck voorwaer.
Wilde appels ende crupden
Die ghy inde velden vont/
Die niet seer veel en bedupden/
Was al cost voor uwen mont/
Godt seyde van vrouwen claer/
Ghy de grootst' geboorен waer.
In wilde verlaten velden/
Met de beesten in het wout/
Daer de menschen comen selden/
Ghy u jonge jaren wout
Leven met der Eng'len schaer/
Die gestadigh by u waer.
Groote Salighmakers bode
En voorloper triumphant/
Wilt voor ons menschen seer snoode
Bidden ons Heer en Heplant/
Dat hy ons by d'Eng'len schaer/
Brengen wilt van sonden claer.

FINIS.

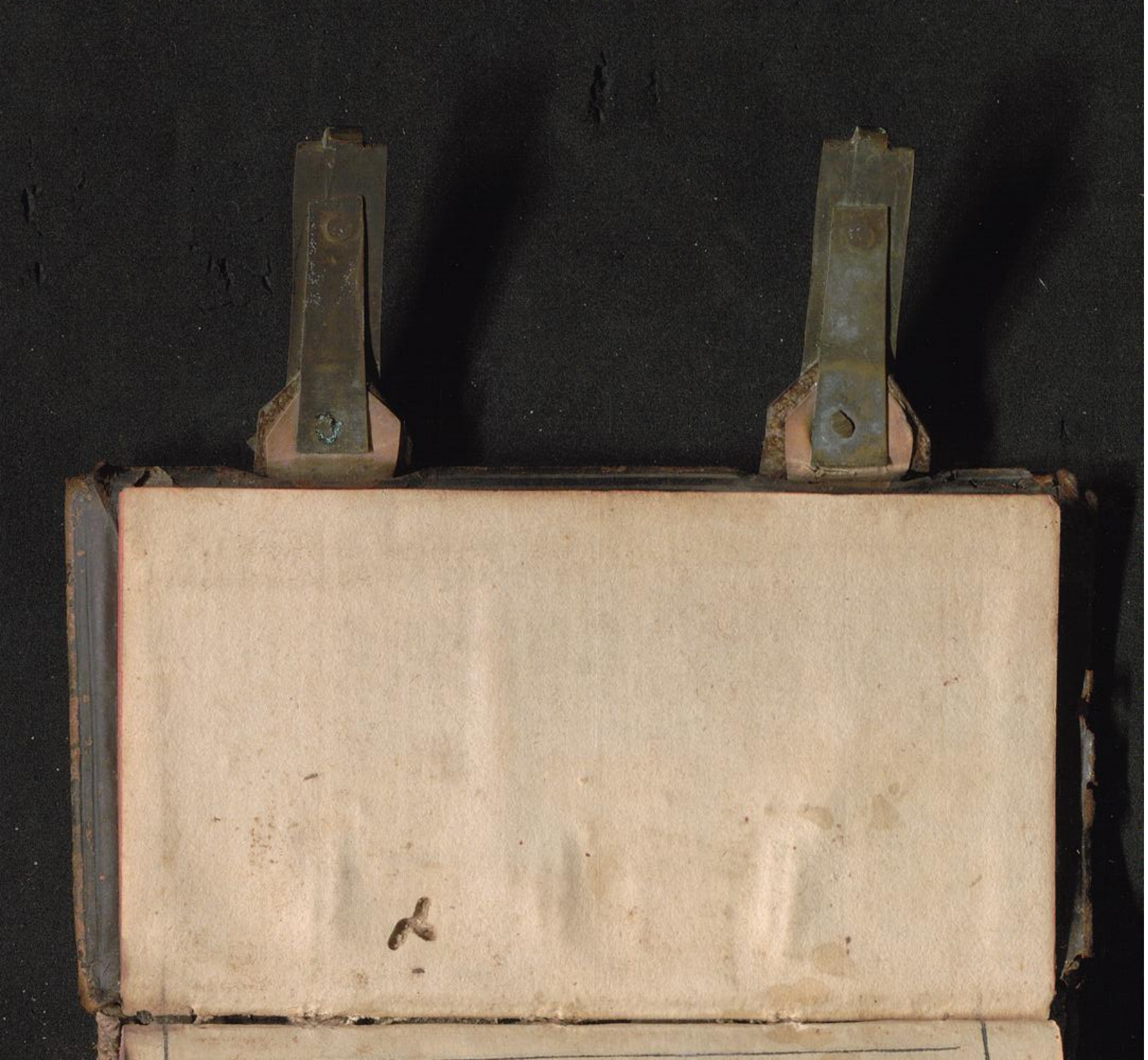

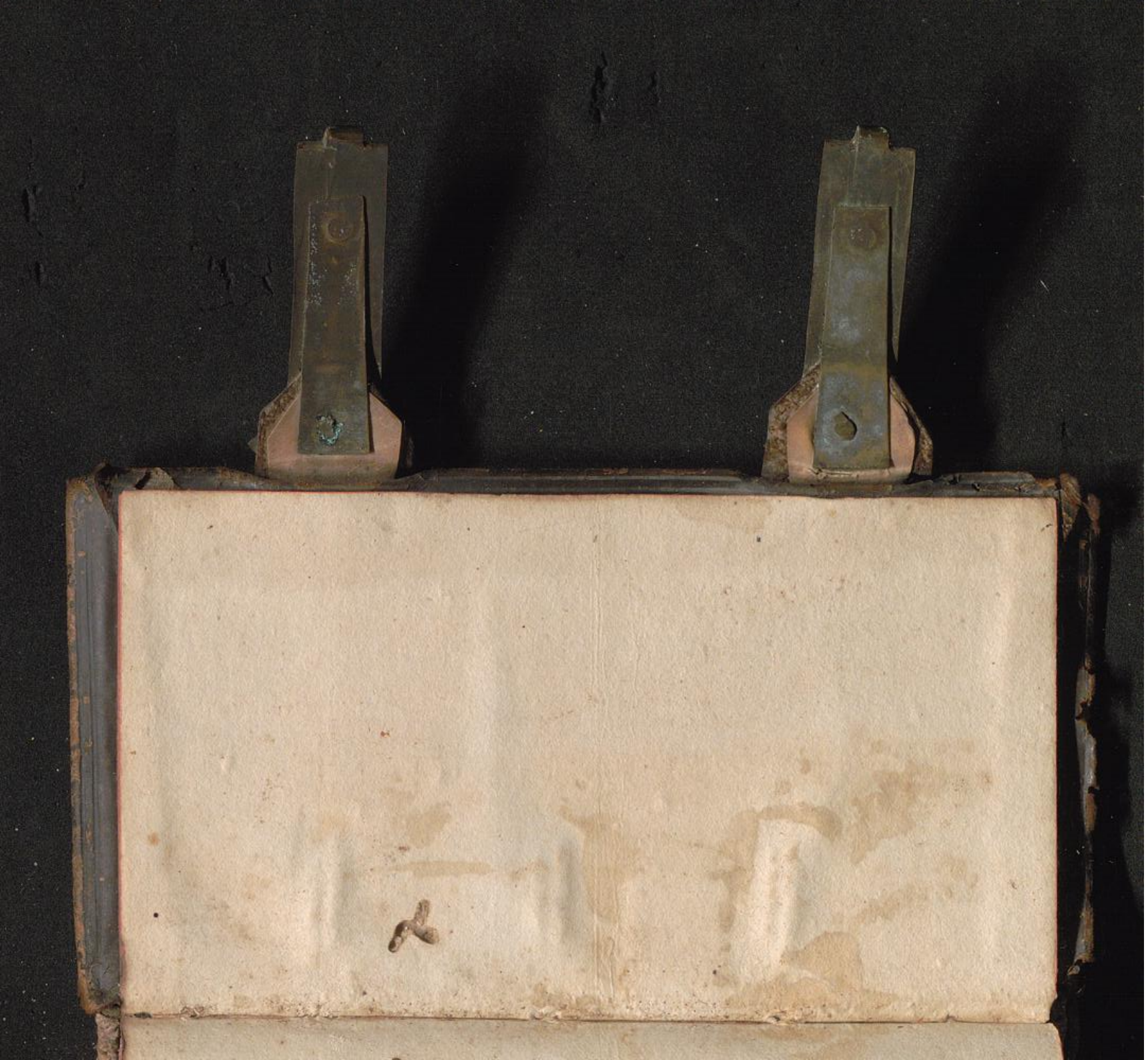

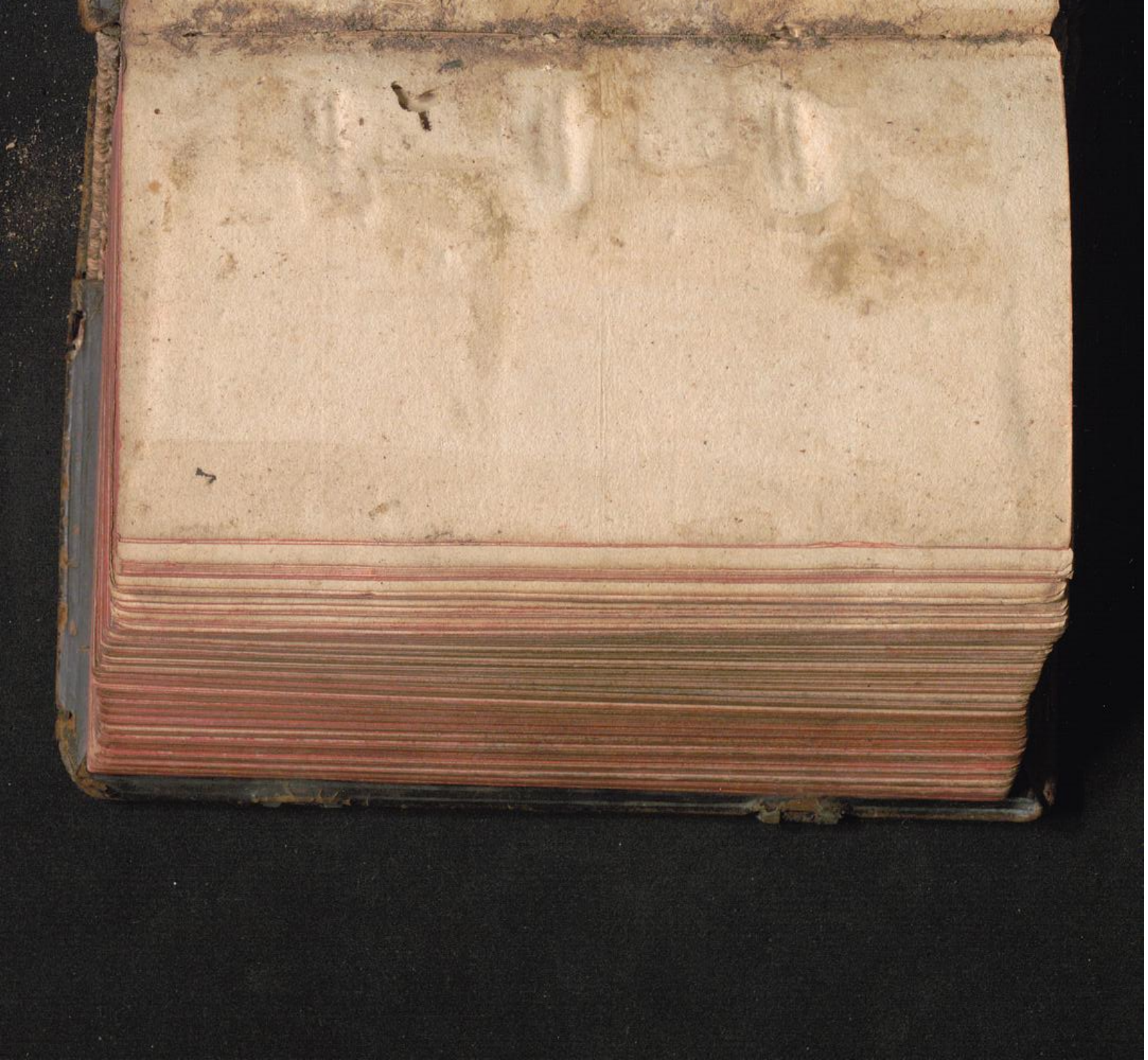

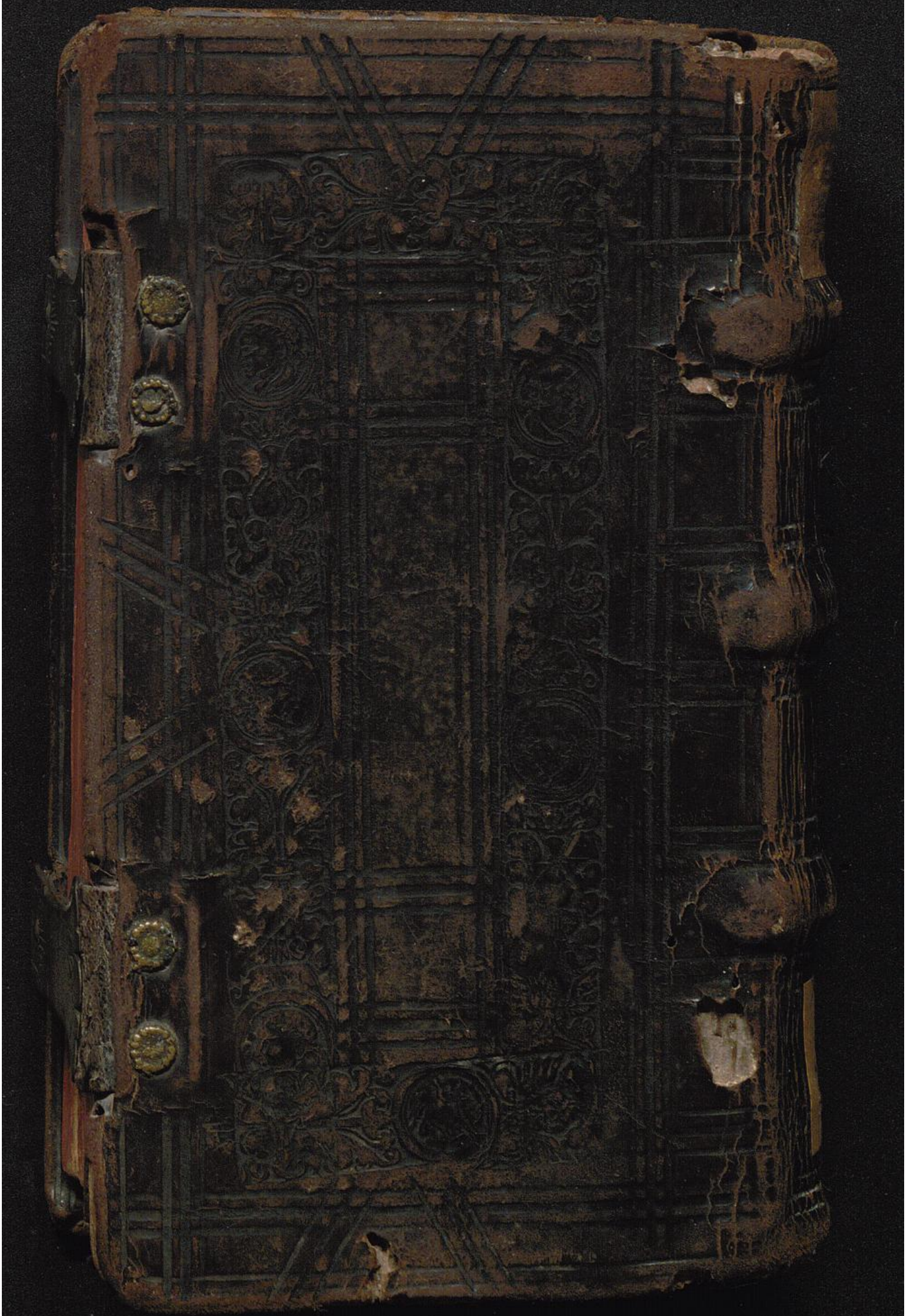

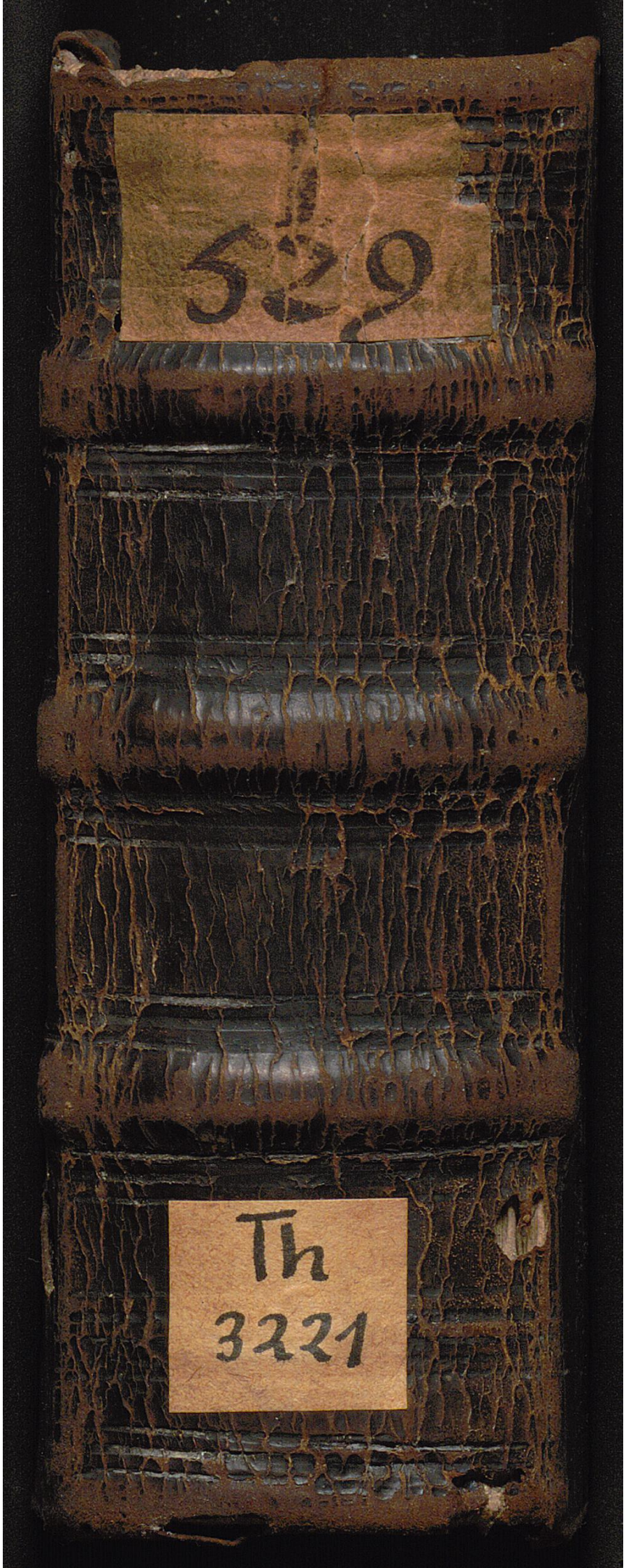
529
Th
3221

